

L A
L 636

Dsimtene

Romans dīhwes ainās

Sarafstijis J. Janschewskis

Otrs išdewums

Ar mahklineeka G. Brenzena sihmejumeem.

1924. g.
Išdewejs „Leta“

LATVIJAS IZDEVUMI

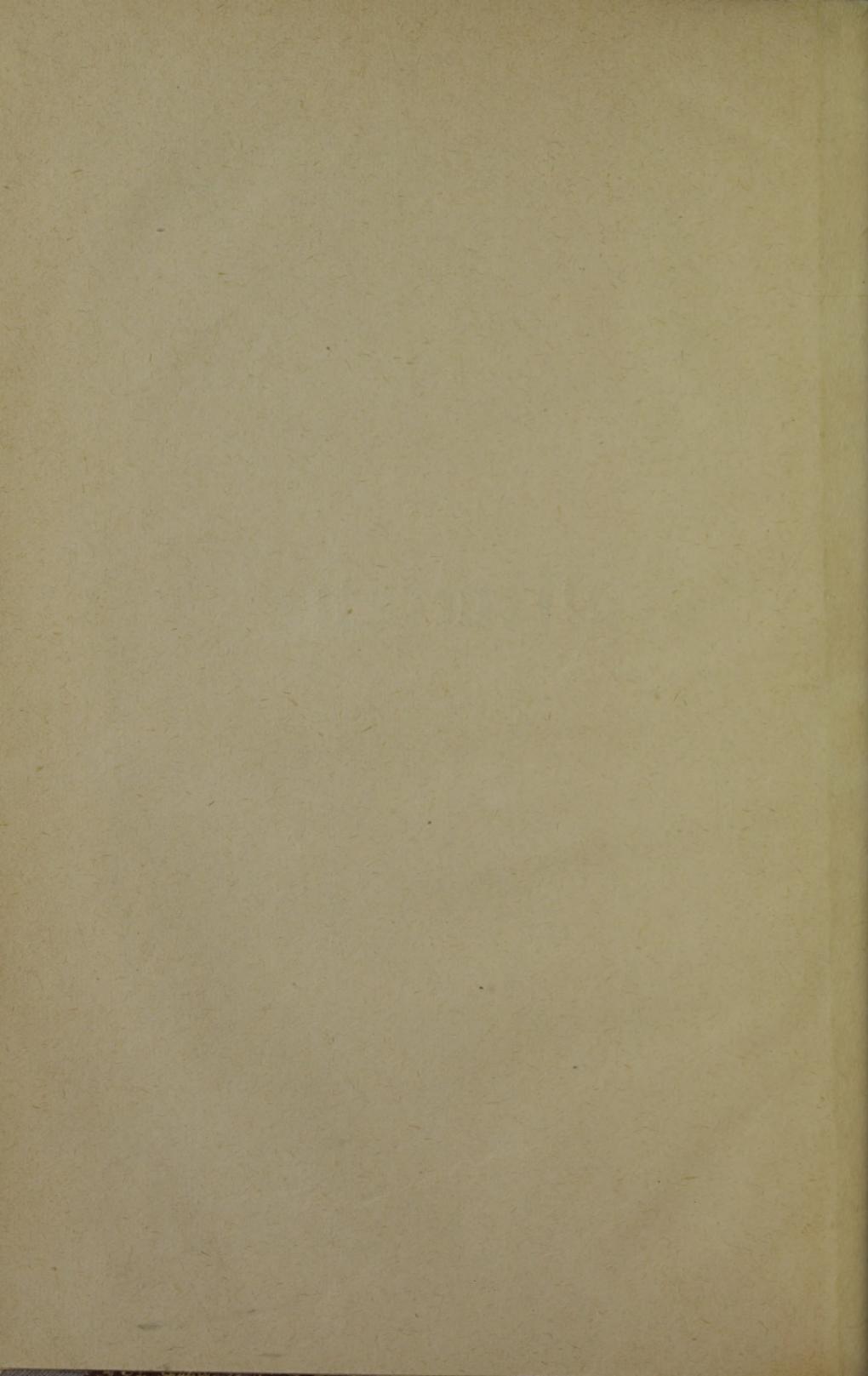
161183

Eespeests Golta un Jurjans
grahmatu speestuwē,
Rigā, Marstalu eelā Nr. 5.

0304009562

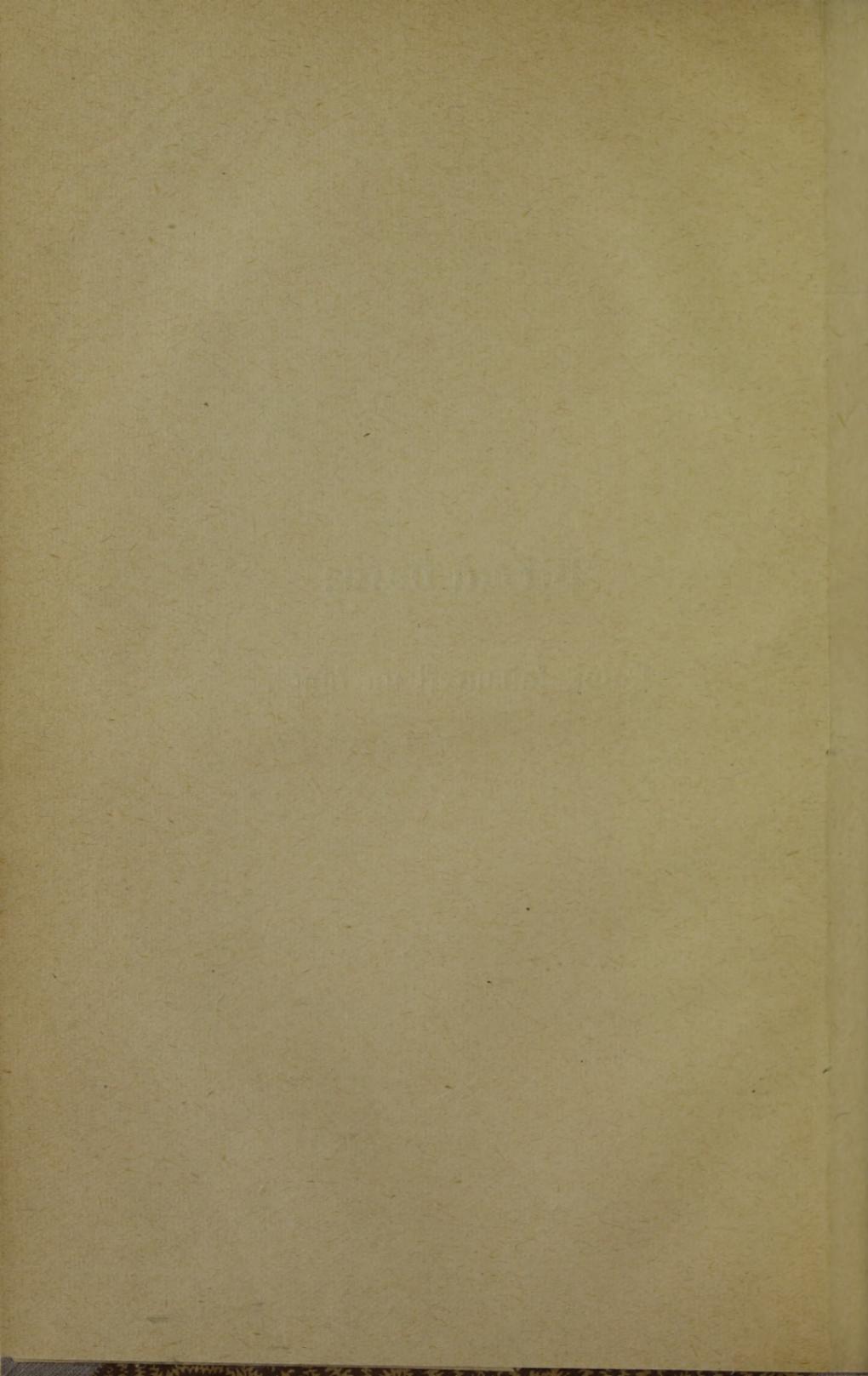

Dſimtene

Pirmā daļa:

Kalpi, ūsimneeki un ūngi.

Weltijums.

Sen iſſukufe mana draugu draudſe,
Kas dſihwes zihau wiſi reiſā ſahkām,
Ar juhfmam pilditi wiſdiſchanaſkām
Un nesti zeribam wiſroſchainaſkām,
No kuxām fatram mums bij milſu faudſe.

Sen iſſukufe mana draugu draudſe,
Kam ſchitos tehlus rahdit nodomaju,
Ko neweifli, ar roču, mahkſlā wahju,
Kà jauneflis jau ſihmet mehginaſu.

Kur nu gan mana jautrā draugu draudſe,
Kas eet reiſ ſchlitam kà pa debefs druwam?
Zif tahlu ſtraujā dſihwes gaitā kluwam?
Zif gan no ſprauſteem mehrkeem ſafneegt guwam?

Nf, iſſudufe mana draugu draudſe!
Daſchs, kas lihds pa debeſcheem zeltees ſchilita,
Drihs newarigi ſemes pihſchlos krita;
Zits ſweſchā malā aifklihda; no zita
Pat jaufmas naiv, kur, kà tam dſihwe rita;
Bet daſchu ſen jau glabā ſmilſchu faudſe.

Lai nu ſhos tehlus ſkata jauna audſe —
Tos tahlus, kahdus daba wiawus laida
Un kà iſweenſ ſem ſawa dſihwes ſpaida
Tur wezā Latwijā tee iſweidojās:
Zits kluwa diſchens, braſchs, zits ſakroplojās,
Zits augſts un zehls, zits weenfahrſchs, iſdeenifchligſ,
Zits launs un atreebigſ, zits ſems un liſchligſ;
Bet tomehr ſawā laikā, ſawā weetā
Bij fatrs derigs, fatrs liſts bij leetā.

Ja, zita audse lai nu wiinus ſkata
 Tik dasčhadus, zif dſihwe plaschi plata,
 Un wiini zenteenus un teekſmes, dſinas
 Un kaislibas un zitas wahjibinas
 Un kā tee, fuldamees pa dſihwes flahneem,
 Skreen ſatrs ſtreeſchus pakal ſameem mahneem,
 Un kahds teem ſatram muhſcha gaitas ritums:
 Gan weenam ſtraujſch un kraujſch kā krahzes kritums,
 Gan zitam meerigi un ſlaidi pluhſtoſchs,
 Kā ſchlūhdons, faules staros lehni kuhſtoſchs,
 Un zitam teefcha, taifna muhſcha gaita,
 Kā laukos eemihditi baſnizzeli,
 Pa kureem garu naftis ſtaigā weli,
 Bet ziteem — ſareſčgijumu bes ſkaita.

Bet kaut tee kahdi ari nebuhdami —
 Waj launi, nihſtami, waj patihkami,
 Tee wiſi manim dahrgi. Ilgus gadus
 Tos mihius tureju kā tuvus radus
 Un wiſur wiueem muhſchā lihdi gahju —
 Gan ſehtas eedſihwē, gan ahrpus mahju,
 Un preefs un laime, nelaime un behdas,
 Kas atſtahja uſ wiueem ſawas pehdas,
 Man rahdami bij dasčhadā weidā,
 Lihdi katra kugis nonahk tanī reidā,
 Kur negaifi uſ wiueem laikeem kluſe,
 Jo wehtras paleek mums tik — ſchinī puſe.

Tā man ſče zita draugu draudſe kluva,
 Kas neklīhda un allasch bij man tuva.
 Kad fahkumā pee ſchitā darba ſtahjos,
 Kad wiſi tee wehl bija dſihwotajos;
 Nu wezakee jau wiſi apmiruſchi
 (Tik Brammaniſchu Peteris, kaut mira

Sche stahstā, pateesibā dīshws wehl ira),
Sen ziti winu weetas eenehmufchi,
Un itin fā nemas tee nebijufchi,
Jau pilni atkal wiši dīshwes poſmi.
Ali, peedodeet, kā efmu nehmees droſmi
Un juhſu dīshwi tā ſche wakam klahstu.
Es rafstu muhſu tautasdīshwes stahstu,
Un te juhs noderigi manim eſat:
Juhs ihſtu dīshwi manā darbā neſat.
Tā weenigi tik juhſu meeſai duſa tapa, —
Jums paſcheem jadīshwo wehl winpus kapa
Un tautas dīshwe taħlač jaturpina
Un jarahda tas spehks, kas juhs reiš dīna
Get zauri katrai nelaimei un kliſmai
Un ſekot zeribai kā burvju wiſmai.

Man patiħt tautas dīshwes ſawadibas
Un wiñas nosares un daſchadibas
Un muhſu dīmitene un wiñas daba,
Tik jaufa, tiħkama, tik miħla, laba:
Te ſeedoſchs rudſu lauks ar īmarſchu ſaldu,
Kas maies ſola pilnu ſaimesgaldu;
Te kweeſchu druwa, waħrpam nolihkuſchàm,
Kà tihru ſelta leetu peelijuſchàm;
Un ſapnojoſchais meschs ar druhmo ſſatu,
Waj liħdjenums ar horizontu platu,
Waj maigee lihtſhi upmalâs, kur tiffo
Klaht pawaſara, laſtigala triko;
Un latwju fehta atfeviſchħā malā —
Waj lauku pakalnē, waj birſes galā,
Un dahrss turpat, aif pretiſtabas logeem,
Tik weenkaħrfchs eekahrtā un riķu ſhogeem,
Bet kuplas, balti ſahrtas pawaſareem

Tur ahheles reds feedam baru bareem,
Kà jaunas seltenites ſwehtku rotâ,
Kad weegli ſarkſtot tås ar fehneem rotâ;
Bet ruden krauſchi, ſeſberes un glomas
Un ahboli — fà mahkſlineeka domas,
Daschdaschadâs un brihnifchligâs frahſâs,
Gan ſarkanâs, gan ſeltdſeltenâs lahfâs,
Starp lapam ſpihd un wilina tif maigi,
Kà luhpas ſmaidoſchâs, waj fahrti waigi. —
Šchi latvju ſehtha, lepni weentuliga,
Jau pate ſewi walſts ir patſtahwiga,
Kur faimes galwa weens pee faimes galda,
Kà ſehninfch tronî ſawu walſti walda,
Par wiſu gahdâ, wiſu reds un riħlo —
Tif darbu ſwarigo, fà maſo, ſihko;
Un latrâ gadſkahrtâ iſkatri darbi,
Ar ſawu preeku weenoti, naiv ſkarbi.

Bet manas draudſenes, juhs mihlâs, labâs,
Kas dſili eeffatit man lahwât ſeewu dabâs,
Jums lai ir weltits ſchis mans fazerejums,
No kura preeſchâ jums nu pirmais ſehjums.
Juhs paſchâ ſewi redſefit ſchais ainâs,
Kur lifteni fà zeli tef un mainas.

Par eedwehſmi, ko allasch pee jums guruu,
Kad pagurumam daschreis biju tuwu;
Par laimibu, ko manim paſiht lahwat,
Par dſihwes preeku, ko tif jautri ſchahwât
Ap manu muhſchu, it fà puķu wiju
Ap drupu palodu, waj kailu ſiju,
Par wiſu to, ai mihlâs, daiłâs, labâs,
Juhs peeminu lihds kapam ſirds man glabâs.

Waltâ, junijâ 1919. g.

Pirmā nodala.

Laimigas kahſas un nelaimiga lihgawa.

Kadehk lihgawa grib mahzitajam pee altara teift nē, bet ſaka ja. — Kadehk lihgawa paſkatas uſ ſatu draudſeni ar tahu ſtatu, ta ſchi no winas ſabihiſtas.

Jautri un lihgjmi mirdi maſas papixa lampinas, ſakabinatas uſ iſwilkeem deegu paſedeeneem un aufli- nam ſtarp dſihwojamās eħkas un flehts paſchobeli un

ahbelu dahrja ſhogu, un jautri un lihgjmi greeſħas jau- nafee kahſineeki weeglā dejā pa pagalma ſalo maurinu.

Kamehr jaunekki un jaunawas lihgimojas dejā, ta- mehr mahtes un zitas wezakas ſeeweetes, pamalā ſehde- das un noſſatiidamās jauno iſpreezā, iſrunajas pehz

patifchanas, kà jau goda deenâ un dsihru weetâ, kàd firdis us brihdi no ruhpem swabadas un galwinaas wairak waj masaf lihgßmas; bet wihi un wetschi, istabâ gar galdeem sehdedami un eeelpodami pa atwehrteem logeem spirgto wakara gaisu, fit trumpas, neaismirfdami laiku pa laikam eemest waj nu pa glahsitei sihwà, waj eebaudit pa kreetnam malkam paßhdarinata alus, ko paßchi tagad daudsinadami dehvwè par meestian.

Breeks un jautriba walda wifâs malâs, kà jau laimigâs kahsâs un bagata faimneeka mahjâs, kur nefas netruhkst.

Tik pate fchâs deenas warone, schodeen falaulatâ jaunâ lihgawa, naw redsama — nedî lihgßmo dejotaju widû, nedî starp jautrajam tehrsetajam, nedî ari kur zitur kahsineeku pulsâ.

Weena pate, galvu rokâ atspeeduße un elconi atbal-
stijuse us kumodes malu, wina stahw klehti klufa un beh-
digi domiga svezes gaismâ. Winas skaitas azis raugas
stihwi us semi, itkà nedstihwas.

Tà wina stahw, domâs nogrimuße, kà gribedama fo atzeretees. Bet wina nespehj neka nedî domat, nedî at-
gahdatees. Prahti, juhtas kà pamirußchi, waj aisslihduschi kur tahlu projam. Winaai paßchai tà ween leekas, itkà
winas meeza ween buhtu fche palikuße — bes dwehfeles bes gara.

Kà no tahleenes un kà pa sapneem fkan winai aufis
paßihstamâs weenmuligâs musikas fkanas.

Klarinete fkan un bes miteschanâs dseed:

Gribam ehst, gribam dsert,
Gribam jaunas meitas kert.

Smuiķas ūhž ūmalki un ūhki:

Mirši drihs, mirši drihs, —

Deenas ūreen wehjam lihds.

Bet bāse, itkā ūtū ūasa ko beedrenu domas apstiprinadama, druhmi un dobji pēbalžo:

Teeša gan, teeša gan!

Tizi man, tizi man!

Ilgī tā ūtāv jaunā ūkaistā lihgawa — domās nogrimuše, bet tomehr neka nešpehdama domat, neka neſajehgdama. Pehdigi ūina pazel azis uſ augſču, paſtatas

us kumodes stahwoſchā ſpoguli, kur eerauga pate fewi, gehrbtu hältā lihgawas uſwalfā un ſalu mirtu wainagu galvā. Un uſreis wina atkal atjehdsas un atzeras ſawu tagadejo stahwoſlli — to stahwoſlli, kura dehl wina tà if-miſufe. Ja, wina atkal ſajehds wiſu to leelo nelaimi, kas ar wina notiſufe: wina ir ſalaulata, wina ir ſeewa! Al nelaimes ſtunda, al behdu deena!

Àà gruhts ſlogs gulſtas ſħàs nelaimes atſina par jaunu un ar jaunàm fahpem us winas dwehſeli, un wina juhtas nelaimiga lihds iſſamifchanai, lihds nahwei.

Ja, wina ir ſalaulata — un ſalaulata ar to, ko nekad naw gribejuſe un mihelejuſe, us ko wina pateeffibā nekad nebija domajuſe, ko wina newar pat ne azu galā eeredset, un newar eeredset taisni talab, ka tas nu ir winas pee-laulats wihrs. Ja winai kahds wehl waſkar buhlu teizis, ka wina pateeffi kluhs ſħa zilweka ſeewa, wina nebuhtu to wehl labi tizejuſe, lai gan kahſas tika rihkotas, un wina pate us laulaſchanos taisijàs. Bet nekad wina nebija tizejuſe, ka tà pateeffi notiſs. Un nu tas bija notizis. Biſ ſawads liſtenis!

Tà wina, ſmagi nopuhſdamàs, ſewi domà.

Àà gan tas wareja notiſtees? Ja, to wina nemaf newar pate few ſkaidri pateift. Tikai to wina fin un ſaproṭ, ka weenigi zaur winas paſħas wainu wiſs tas tà iſnahzis. Ja, zaur winas paſħas wainu. Winas ahtràs duſmas un leelà untumainiba, winas ſpihtigà, nepadewigà daba, — tas ween pee wiſa wainigas. Tomehr nekad wina nebija domajuſe, ka leeta waretu heigtees tiſ launi. Bet nu tas ir notizis un nu par wehlu... Nu wina naw wairs ta, kas wina bija lihds ſħim. Wina naw wairs ſwabada un newar wairs zeret us to jauneſli, us ko allasč bija zerejuſe un kuxu tà mihelejuſe un miſl wehl

tagad, — ja, mihl wairak, nekā jebkad eepreeksch un no kura nu uš wiſu muhſchu ſchirkta. Uš wiſu muhſchu — zif tas breeſmigi! ... Zeli wiſai trihž, kahjas gurſt, un ſirds mirſt, to eedomajotees. Wina neſpehj turetees kahjās un noſlihſt krehſlā.

Lagabejais ſtahwoſlis leekas wiſai kā launs breeſmigs ſapniſ, tas tik gruhti moza un no kura tik ilgi newar uſmoſtees. Wina mehgina kneeht few ar-weenu roku otrā, lai, ja wiſs tas ir pateeſi tik ſapniſ, reiſ jel uſmoſtos no ſcha breeſmiga meega-mahla. Bet welti! Wina newar wairak uſmoſtees, jo ir jau pilnigi nomodā: kneebeena ſahpes diſbā wiſa tuhlin juht un ſpogulī redſ tik ſkaidri, tik pateeſi: redſ ſawus ſeltdſeltenos matus, ſawu dailo, halto peeriti, ſawus filas azis, ſawus ziftahrt ſahrtos, tagad bahlos waigus.

Ja, wiſa ir nomodā, un ruhgtā iſteniba ſtahw wiſai preekschā wiſā ſawā breeſmiga ſailumā: nu wiſai ar ſcho nemihlamo wihereeti buhs jadſihwo kopā, buhs ja-brauz lihſi projam wiſa mahjās, buhs jabuht wiſam turumā deenam un naftim, un ta wiſu muhſchu! ...

Ak, wiſa dotu deesin ko, zeestu deesin kā, ja tas, ko wiſa tagad peedſihwo un juht, nebuhtu pateeſiba, — ja tas wiſs buhtu tikai launs ſapniſ: tad tatſchu waretu reiſ no ta uſmoſtees, un wiſas tagadejais breeſmigais ſtahwoſlis iſgaiftu kā migla. Bet ta ir dſihwa pateeſiba, ročam tauſtama iſteniba. Swefcha wihereſcha gredſens mirds wiſai pirkſtā. Un tas wiſs zaur wiſas paſchas wainu... Nu wiſa atſihſt pate par dibinatu to, ko mahte wiſai jau agrak beeſchi pahrmetuſe, bet ko wiſa pate lihſi ſchim labpraht nekad neeefatija par pateeſibu: kā wiſa ir unutmaina un teepiga. Nu wiſa ari neduſmojas wairs par mahtes daschreis iſſaziteem wahrdeem, kā wiſa par maſ

dabujuſe riſſtes. Tagad wina ari pate tiž mahtes apgalwojumam, ſa wina pardaudſ iſlutinata, un pate wina nu noſchehlo ſawu pahrleezigo iſlutinaſchanu: ja ta nebuhtu, tad wiſa ſchi nelaimē nebuhtu notikuſe, — tad wiſas muhſch ſebuhtu ſamaitats.

Ja, nu wina wiſu to atſihſt pilnā mehrā, bet nu par wehlu.

Un zif ahtri wiſſ tas vija notizees!

Lihri pehz romana, pehz paſatas tas iſklauſas wiſai paſchais, un tomehr tas ir pateeſiba.

Bet ilgaki wina nedabun wairſ domat un ſchehlo-tees par to, kaſ notiziſ, nedſ ari tuwak prahtot par to, kaſ un ka nu buhs uſ preeſchu, jo pee durwim dſird preeſlauwejam weenu, otru un trefchu reis. Neſa nedoma-dama, wina peeet pee durwim un atſchauj atſlehgas bultu atpaſkal. Durwis tuhlin atveras, un durwju preeſchā parahdas wairak jaunee kahſineeki un kahſineezes, leelakā dala ar papira lampinam rokās. Wiſi tee luhdſ un aizina wihi naht ahrā zitu pulkā, jo nupat kahſchot eet atkal rotaſas un bes lihgawas ſchoreis negribot eet, jo tas buhſchot pehdejās rotaſas ſchāi waſkarā. Patlaban ari iſnahk no pulka kahds jau padſihwojis wiſhreetis ar lihdſeni noſkuhtu gihmi un pagareem, apaliſki apzirpteem mateem un ſneedi wiſai roku, paſluſu runadams:

— Emma, eefim mehs ari pulkā. Wiſi brihnas, fur tu tiſ ilgi paleez. Daſchi ſahk pat jau ſcho to tſchuf-ſtet, ſa lihgawa eſot duſmiga, behdiga, waj nelaimiga. Eefim pulkā wiſeem lihdſa, lai redi, ſa nekas naiv. Buhtu es ſinajis, ſa tu eſi te, es jau tevi agrak buhtu iſwedis ahrā un ar tevi dejojis, bet es neſinaju fur tu eſi paſlikufe.

Wina wiſmihlaſ buhtu wehl weena pate un mihligi ruhpigajam runatajam labpraht atgreestu muguru, wina

peedahwato elfoni ar ihgnumu atgruhjschot nost. Bet te ir tifdauds ziltveku, un wisi tee skatas. Wina tadehl neko nefazidama, peekeras wihreetim pee labas rokas elfona, kluši ſolo tam lihdsi uſ durwju puſi un ifeet fehtā, kur jaunee, roku rokas ſakehruschees un eeapalā aploka ſastahjuschees, dseed kahdu rotaſas dſeeſmu. Ari winu wihrs eewed rindā, pats nostahdamees winai lihdsās.

Rotaſas ſeko weena otrai. Winu ari wairak reisu iſwed widū, kur winai ari ſas jarunā un jadara. Wina wiſu to ari iſpilda, un ja winai kur mifejas, tad zitas rotaſneezes winu pamahza un pahrlabo winas kluhdas. Bet wina pate wehl arweenu itka nemas nereds un nejuht, ſas ap winu noteek. Kā nedſihwa, mechanifki uſſtahdita lelle, wina eet un kustas bes dſihwibas, bes paſčas gribas.

Bebz rotaſam atkal atſkan muſika, un ſahkas dejas. Ari winu wed atkal widū, un wina dejo, tadehl ka neſin neka zita ko eefahkt.

Dejoſchanai beidsotees, aizina weefus uſ naſtslaunagu.

— Jaunee wiſi pee weena galda! Kātrs dejotajs ar ſawu dejotaju blaſkus, pa pahreem ween... Sauz un riſko Emmaſ mahte un zitas wezaſas ſeeweeteſ, ſas ir palihdsigas pee galdu klahſhanas.

— Jauniſis un jauniſe atkal galda galā!... Sauz kahda baſs, un Emma mana, ſa tas pats wihreetis, kuxram wina ſchodeen peelaulata un kuxu ziti nu dehwē par winas wihru, ſatwer winu pee rokas un wed aif galda tanī paſčā weetā, kur wini ſehdeja jau pee puſdeenaſ mee-laſta un waſarinās.

Naſtslaunags turpinas ar leelu trokni un tſchalu gan muſikai ſpehlejot, gan apkluftot, kur tad pa ſtarbam atſkan augstu laimju iſſauzeeni un dſeedaſchana. Beidsot

daschas wezakas un weenfahrſchaſas ſeeveetes fahf pehz wezas eeraſchas uſwilkt pat daschas apdſeedaſchanas dſeeſmas, ar fo wiſpahreja jautriba ſazelas wehl leelaka.

Nelaimiga lihgawa no wiſa ta, kaſ ap winu noteek, maſ fo juht. Winai ta ween leekas, ka wiña ſatru brihdi ſaudēs ſamanu. Paſchai wiñai rodaſ brihnumſ par to, ka weſelam zilwekam war buht til nelabi, ka pat ne drufzin ehſt naw eeſpehjams. Žeb waj wiña teeſham buhtu newefela? Warbuht gan. Ja wiñai wihrs neſehdetu zeeschi blaſus weenā puſe un diſchais wedejs otrā puſe, tad wiña laikam nokriftu no krehſla. Wiña neehd neka, tilai eedſer glahſi tehjas ar ſarkano wiñu, un tas wiñu drufku atſpirdſina.

Pehz naſtſlaunaga atkaſ dejo, un tad wedejene paſludina, ka nu nahkot wainaga nonemſhana un mitſchoſhana un tad buhſhot jaeet gulet.

Iſtabas wiđū nolika diwus krehſlus, weenu otram lihdsās. Weenā eeſehdinaja lihgawu, otrā jauno wiñru. Apkahrt fastahjās kahſineeki, leelaka dala turedami aifde- dſinatas ſwezes rokās. Wedejene nonehma Emmai mirtu wainagu lihds ar garo balto plihwuri un uſlika wiñai galwā maſu baltu zepuriti, bet nonemto wainagu uſlika galwā Emmas jaunakai mahſai, kuru tad ari noſehdi- naja lihgawas weetā, bet Emmai wedejene peerveda pee wiñra, kuram uſſpeeda galwā kahdu zepuri un abeem ſika tad dejot, kamehr Emmas jaunakā mahſa atkaſ dejoja ar to wiñreeti, kaſ ſchodeen baſnizā ejot bijis wiñas lihdsga- jeijs. Ziti kahſineeki un kahſineezes dſeedaja kahdu ſenu kahſu dſeeſmu, kurā bija teifts meitam, lai tās behdajo- tees, jo nu weena meitina efot maſaſ, bet ſeewam atkaſ uſſauza, lai preezajotees, tadehſ ka weena ſeewina efot nu wairak. Zahdu pat dſeeſmu dſeedaja ari par puſcheem

un wiħreem. Peħz tam, kad dejotaji dasħas reisas bija pa iħtabu aplaiduschi apfahrt, mušika noftahjās spehlet, un kahsineeki un kahsineezes fahka fault, lai dodot guldibu fu-fuла un guldibu brandiwiħna, dseedadami:

Man ari, man ari
Guldibu fu-fuла!
Kad mani guldis,
Es ari doħču.

Dischais wedejs għażja nu apfahrt, dodams peħz fen-laiku paraduma katra m-pa stikkenizai salda farkana d'seħ-reena — laikam wiħna, waj salda fchnabja, bet wedejnejn u p-ablodes nefs apfahrt leelu, gabalos fagreedtu saldu piħ-ragu ar ogam un luħdja katra, nemt pa reezenam, ka-mehr kahda oħra feeweete, wedejenes palihdse, nefs apfahrt platā lejnā blos ġagħidha fagreedus mihksta feera gabalus.

Kad tas bija padarits, tad jaumo pahri meda guldit. Mušikanti, eedami wi-seem pa preefċhu un spehledami tautas dseeħmas meldju

Wai manu deeniku, koo padariju,
Es faru wiħrinu aiskaitinaju, —

dewihs no istabas ahrā, u p-keleb pusi. Wineem pafal għażja lihgawa dischà wedeja pawadibā, tad jaunais wiħrs ar wedejeni, tad panahkxneeki un panahkxneezes un wiċċi ziti, daschi dseedadami spehleto dseeħmu.

Klebts preeffċha, pee fleegħha, bija nolikta blos ar iħdeni, kif lihgawai peħz fensas mahatizigas paraħħas majadseja masgħat jew azis un tad blos apgħix. Bet kad Emma u taħdmu weżlaiku fintem neelaidas, tad kahda zita feeweete winas weetā apspehha blos ar kahju.

Dischivedejas pee rokas westa, Emma luħds ar wiħru un dasħħam feewam eegħajha klekti, bet zitti palika pa-

galmā, dseedadami un jołodamees, waj ari weenfahrschi trofščnodami. Daſčas wezakas ſeewas dseedaja ari diwdomigas, waj pat nepeeflahjigas kahsu un guldibu dſeeſmas, ta ka jaunkundſes un ſluſes nogreeſas noſt, waj atkal weenfahrschi nelikas fchahdu dſeedafchanu nemas dſir-dot un ſaprotot, it ka ta rotiftu kahdā ſweſchā walodā.

Emma, nejaufchi fahnis paſkatidamās, eeweſtroja, ka wedejene atſedja winas gultu un abus ſpiļvenus nolika weenu otram blaſus, ka preefſch diweem guletajeem. Tad wedejene, noliķe ſwezi pee gultas uſ galduņu, teiza ap-fahrt un ahrā ſtahwofſheeem:

— Ta, eefim nu projam un pee meera, lai jauniķi ari eet gulet. Kad mehs rihtu winus modinaſim, tad buhs jazelas.

Tad, noſkuhpſtijuſe Emmu, novehleja abeem labu nafti un gribēja jau eet ahrā, bet klehts preefſchā un uſ ſleegſni ſtahwofſhee ſauza:

— Ta, ne! Ta ne! Jauniķim ari jadod mutes! ...

— Lai eet! ... Wedejene atteiza jautri un, peegreeſu-ſes jaunajam wihrām, to duhſchigi nobutſchoja.

Emmas mahte, pehdejā iſ klehts iſeedama, durwiſ ſnotam wehl teiza:

— Snotin, nu mana ſihlite tawā rokā. Turi un glabā winu labi. Un tu, mihlit, eſi mihliga un paſlauſiga. Atſlehgā paleef tepat durwiſ. Ja gribat, eenemeet to eeffchpuſe un tad warat durwiſ no eeffchās peeflehgāt. Ar labu nafti!

To teikuſe, wina peewehra durwiſ, un ta ſauktais jauniķis un jauniķe palika klehtī weeni.

* * *

Gobſemju ſaimneekam wairak behrnu nebija, ka diwas meitas. Wezakā no tam bija Emma. Kura no

abām paliks par mahju mantineezi, to wezaki eepreeksch neisschlihra un galigi nēko nenolehma, gribedami nogaidit, kahds kuraai meitai gadisees prezineeks. Kad nu Emma bija tuvu ūadraudsejuſes ar ūaimiu ūaimneeka dehlu Adamu, ūlufumā weens otru turedami jau par ūatu nah-foſcho, un kad ſchi draudsiba ari abeju wezakeem nebija wairs nekahds noſlehpums, tad wezee Gobsemji nodomaja mahjas norafſtit jaunakai meitai, kura wehl bija ſkuſes gados un patlaban gahja ſkolā, jo Adamam, pehz wezakā brahla nahwes, bija tehwa mahjas mantojamas, un ta tād ſeewa ar mahjam nebija wairs wajadſiga, bet gan ſeewa ar naudu, jo wina wezaki nebija nezik pahrtkuſchi ūaimneeki.

Gobsemji, buhdami paſchi kreetni turigi, gan nebija ar Adamu iħsti meerā neween tamdeħl, ka wina mahjas nebija nekahdas labas, bet ari tamdeħl, ka paſcha Adam liħdſſchinejā dſihwe driħſak winus atbaidija nekā peewiſka. Leeta ta, ka wiñċh wehl buhdams pušaugu ſehns un at-rasdamees gimnasijjā widus klasē, kahdu waſaru bija aibräuſis tahlu zeemā — pee mahtes radeem Rojas juhx-malā, kur redſejis kugus un laiwas buhwejam un brauzam un kur uſ juhrneeku dſihwi bija dabujis tahdu patiſ-ſhanu, ka mahjās wairs ilgi nebija noturams, un weza-keem zits nekas neatlika, ka næmt puiku no liħdſſchinejās ſkolas aħrā un laiſt juhrneeku ſkolā. Waſaram wiñċh tad brauza uſ kugeem, bet ſeemam mahzijas juhx-ſkolā. Mahjās pa ſħo laiku wiñu dabuja redset reti un tikai uſ ne-dauds deenam. Bet kad wiñċh pehz daſħeem mahzibas gađeem atkal reiſ pahrradās dſimtenē, tad wiñċh nebija wairs, ka agrak, ſkolneeku geħrbā, bet ſkaiftā uſwalfā ar ſelta apmetinajumeem ap zepures eeloku, ſħaċċetes ap-faċċli un peedurku atlokeem: wiñċh bija nolizis taħħebrau-

zeja stuhrmana effami un peenehmis weetu us fahda twai-kona. Vats winsch no agrakà senka bija ismehrtees par brafchu glihtu jaunekli, un Emmai winsch patika nu ta, ka nerweens zits. Tomehr ilgam par juhrneeku nebija palizis — fewischli gan us mahtes wehleschanos — mehgnadams tilt dsihwê zitadi us preefchhu; bet pehz wezakà brahla nahwes, kas gadu atpafal bija nomiris ar plaufchu farjoni, Adams bija atgreeses us dsihwi dsimtenê, palsdams brahla weetâ tehwam par palihgu mahjâs.

Par fchahdu swaidischanos dsihwes zelâ winsch pee Emmas wezakeem, kas bija nopeetnas un stingras dabas zilweki ar wifai konservatiweem dsihwes ussfateem, nestahweja nefahdâ ihstâ eeredse. Ja ari galu galâ wini peelaids Emmas nodomam, eet pee Adama, tad wini toteahr darija loti nelabwehligi un tikai pehz tam, kad wisi atrunaschanas mehginajumi bija israhdijschees pee Emmas par weltigeem. Tad wini, negribedami fawai luteklei darit pahrestibu, bija ar ruhgtumu sirdi atläh-wischhi tai palikt pee fawas apnaemschanas, lai gan daudis mihsaki buhtu fawu meitu redsejuschhi apprezamees ar fahdu zitu, wispahr zeenitu wihrum un newis ar tahdu zilweku, kas tik leelas leetas bija usfahzis, par kuru wiss pagasts tildauds bija runajis, no kura wisi bija gaidijschhi isnahkam ko fewischku: mahzitaju, dakteri waj adwokatu, bet kurch nu palika tepat fawa tehwa nabadsigâs mahjâs par weenfahrschu femes ruhki!

Nahkošchâ rudenî, kad tehws Adamam norafstis mahjas, jauneechhi bija nodomajuschhi prezetees. Tas bija jau zeeschhi norunats winu paſchu starpâ un ari kaiminos dsirdeja jau eepreefch daudsinam, ka nahkamâ rudenî Gobsemjos gaidamas leelas un lepnas kahsas.

Bet tad notika kas negaids.

Tas bija taišni mehneſi atpačakl, kad Emma no ſawas firdsdraudſenes Čihmeklu Bertas dabuja finat, ka Adams kahdās ſawu radineku weefibās kaimianu nowadā, kur ari Bertas draudſene Širdehſtu Antonija bijuſe klaht, uſwedees loti nefreetni: laikam eereibumā buhdams — minetās weefibās wiſpahri ſtipri eemests, — wiſch wiſeem dſirdot, neglihtā kahrtā ſtahtijis par ſawu ſakaru ar Emmu, ſtarp zitu leelijees, ziſ leelā mehrā wina tam eſot padewiga un ka wiſch to warot, ta ſakot, tiht few ap pirkstu. Blahtijees ari ar to, ka wina to zitadi neſauzot, ka par ſawu ſelta gabaliāu, zukura mihriau un wehl zitos tanīs mihlinafchanas wahrdoſ, kahdoſ ta paſteſi bija winu ſaukuſe gan wehſtulēs, gan ari perſonigi ar winu diwatā teekotees. Tāpat ſtahtijis, ka wiſch zitadi winu ari neſauzot, ka par ſawu maſo ſewinu. Tā tad wiau mihleſtibas noſlehpumu bija gandrihs waj wiſos ſihkumos atflahjiſ ziteem un darijis to tiſ rupjā, negehligā kahrtā — par winu ſobodamees.

Ari wiſas labako dahnau wiſch bija lizis no wahrtā, ka to Berta bija ſinajuſe ſtahtit. Schi dahnau bija no Emmas mateem darinata pulkſtena ſaite. Wiſas matus Adams allasch bija apbrihnojis, dehwedams toſ gan par ſelta ſaules ſtareem, gan mirdjoſcheem ſihda paſweſeneem, kuroſ wiſi wina prahti pagalam eſot ſapinuſchees, ta ka waſam tiſt nekad wairs newarot. Wina lee- laſka laime aifveen bija, kad wiſch diwatā kopā eſot wareja atpiht waſam wiſas ſkaiftos, diſhanos, pahri par joſtas weetu un gurneem pluhſtoſchos matus un winu kuplās, ſel-tainās pahſmas piht un ſchleſtit few ſtarp pirkſteem. Dauds reiſ wiſch, pihdams, paſjadams un ſkuhpſtidams wiſas matus, bija ſcheliojes, ka newarot hemt toſ few lihds un beechaki par teem preezatees. Tād wina, galvu

ſukadama un pihdama, bija ſakrahjuſe prahwu ſchlipſnu garu, ſkaiftu matu un likuſe no teem nodarinat mahſſili pihtu pulftena ſehdi ar pilſehtā pagatawoteem ſelta apkalumeem un eekabinajumeem. Tur nu Adams wareja apbrishnot un ſalihdſinat, kaſ ſkaiftaks — winas matu ſpihdums, waj ſelta ſposchums. Un wiſch bija bej gala preezigs un laimigs par ſcho dahwanu, kad wina tam uj dſimumdeenu bija to paſneeguſe. Wiſch nejaudaja, ka tai pateiktees. Schi dahwana bija tatschu gluschi zitada, nefà wiſas zitas: ta nenahza no taħlas ſemes, waj ſweſcha zilweſa — ta bija taifni dała no winas paſčas, no winas auguma. Kà behrns wiſch bija preezajees, ka nu wiham buhſhot allasch ſlaht kautkas taifni no winas paſčas.

Un ſcho dahwanu wiſch minetâs weesibâs bija lizis nowahrtâ: ſehdes noſpuruſchos galus, wałam tiſuſchos matus, ſwilinajis pee ſwezeſ, un wiſi flahtefoſchee tad ſmehjuſchees, ka tur nu ſwilinot Gobſemju Emma, jo radeem un paſihſtameem nebija nekahds noſlehpums, ka Adams pulftena ſaite ir wina lihgawas dahwana, dari-nata no winas paſčas mateem. Ta blehnojotees, aifde-guſes pate faite, paħris weetâs paħrdeguſe puſču un pawi-fam ſabojajuſes.

Wiſu to pate ſawâm azim redſejuſe Bertas draudſene Antonija. Ta tad wiſs droſhi un ſkaidri ſinams. Labi weħl, ka Berta wiſu tuhlin paſtaħſtijufe: zitadi Emma, neka neſinadama, buhtu weħl taħlaſi ar Adamu tāpat miħki un firñigi ſatikuſe, ka liħds ſchim, un ta buhtu laikam weħl wairaf eegahſuſes.

Bet tas bija labi, ka wina wiſu to ſinaja: tuhlin wina bija norakſtijufe tam dasčas rindinas, fur ihſos, aſos wahrdos atħażijs no ſatras taħlaſas ſatikkimes ar winu

un usazinaja to, winas azis wairs nerahditees, — fadhej, to winjsch sinajschat pats.

Un lai sawam duftmam peedotu wairak swara, tad wahrdos atfazijas no katraas tahlafas fatikmes ar winu, wina teefcham apnehmäs fahdu laiku — masakais daschäss deenas — ar winu nefatiktees, jo pateefibâ Adamu at-staht wina nedomaja ari wisleelakâs duftmäs. Wina tikai gribaja to labi fabeedet, freetni fabehdinat un pahrmahzit, bet beidsot winam peedot, fad winjsch buhs dabujis labi un mu issluhgtees un nosolijees labotees.

No tas deenas fahfot, wina negahja wairs flehti gulet, fad to lihds schim pa waſaru mehdsa darit, kur tad Adamam bija weegla leeta, waſareem ar winu fatiktees, bet pahrgahja uſ guku atkal istabâ — sawâ kambari, lai gan pehz karſtam deenam un twihkainâs naftis gaifs flehti bija wehſaks un patihkamaks neka istabâ. Jau pirmâ waſarâ Adams eeradâs pee winas kambara loga — ta tad, saprotams, pee flehts durwim bija jau ifſlaudſinajees, winu mefledams. Lehni, tifko dſirdami winjsch peegrabinaja pee loga ruhts, fad winjsch to ifkreis mehdsa darit, fad gribaja ar winu istabâ fatiktees un parunatees. Bet ſchoreis wina ilgi nelikas neka dſirdot, un fad winjsch fahfa peebungat ſtipraki, tad wina peezehlufes un pee Loga peegahjuſe, bet to neatwehrdama, uſſauza tam duftmigi un tif ſtiprâ balſi, lai leekot winu meerâ un ejot projam, fa bija jadomâ, nu tuhlin uſmodijees wezaſi, kas guleja blaſus istabâ. Steigſchus winjsch tad ari bija aifdewees projam, un wina aif logkareem gluhnedama redſeja, fa winjsch pateeſi gahja un aifgahja projam un atpaſal neatgreesas. Atkal fahds neleetis! Pehz labas teefas winam, fawu wainu apſinotees, buhtu tatſchu peenahzees, nahkt wehl

otru un třešťu reif atpakał un tik ilgam luhgt un labinat, lihds wina heidsot atixer logu un ar wiāu parunā.

Bet wiāfch nenaħza.

Nolikuſes atpakał gultā, wina ar puſtoſchu ſirdi guleja un klausijas, waj wiāfch pa laizinam tomehr nenaħts atpakał. Ilgi wina klausijas, gan uſ weeneem, gan uſ otreem fahneem guledama, bet neka neſagaidija. Wina peezehlās gultā pat fehdus un klausijas un ſtatijas uſ loga puſi, bet nekaſ nebijs nedſ dsirdams, nedſ redſams.

Wehl wairak wiāi faradās duſmas uſ Aldamu. Paſſat, kahds negehlis! Labi ſinadams, zif loti pats wiānigs, wiāfch tomehr wehl tik eedomigs un tahdā mehrā ſtuhrgalwigs. Waj ta naiv beſkauniba?

To nafti neka neſagaidijuſe, wina bija tomehr droſča, ka nahkoſchā waſkarā wiāfch buhs atkal klaht. Un teefcham wiāfch eeradās. Preeks par to wiāi bija leels, bet wiāas lepnumis jutās wehl waren aifkahrts no wina iſtureſčanās pagahjuſchā nafti. Wina tamdehſ apnehmās to wiāam ſchowakar atmaſſat, — Iai wiāfch jel dabun reif ſawu wainu ſajust!

Un atkal wina to tāpat bargi un ne par ko nebeh-dadama dſina projam, un atkal wiāfch aifgahja un — atpakał nenaħza. Tas bija nedſirdeți, nepeedodami!

Nahkoſchā waſkarā wiāfch nemas wairs neatnahža un aifnahkoſchā tāpat. Tas bija pardauſ! Nè, tas newareja tā palift, tā wiāam newareja to palaift! Taħda ſtuhr-galwiba, taħda weenaldſibas iſrahdiſchana! Tagad wina gribetu tam teefcham ſreetni atreebtees, tħad tik fur un ka waretu. Ja buhtu tik kahds iſriħkojums, tħad wina gan tam parahditu: wina iſſliktos pret kuxu katra zitu tik laipna un laba, zif ween eespeħjams, bet wiāu neſčekistos nemas manot, — Iai tħad wiāfch redſ, ka wiāi wiś wina

newajaga, kā wīnai ir zits. Tad wīnīch atkal nahētu wīnu luhgtees — ilgi un firñigi, un tad buhtu wīss atkal labi. Schehl, kā tagad nekur tuwumā nebija gaibams nekahds ifrihkojums.

Tomehr isnahža zits gadijums, kur wīna tam labi wareja atmakšat. Nahkofchā deenā eebrauza Gobsemjos pasihstams pretšhu schihds, kūršch, kā daschdeen uſ laukeem parastš, peedahwajās mahtei ar meitu, kā sinot bagatu prezineku — kahdu ahrnowada faimneku, kas patlaban meklejot few fainneezi.

Zitā reisā Emma schihdam uſ schahdu peedahwajumu buhtu weenkahršchi atgreesuſe muguru, bet tagad wīnai eefschahwās kas ſewiščeks prahṭā. — Kūršch — wīna domaja — te es labi waru Adamam atmakšat: waru wīnu labi ſabeedet un padarit atkal few mihiļu un paſlauſigu. Luhk, gadijums kā liftš!

Un ar mahtes ſiau Emma schihdam ſazija, ja wīna uſſinatais prezineeks efot labi un kreetns zilweks, lai atbrauzot ſaredsetees. Warbuht pat jau nahkamā ſwehdeenā. Wini mahjās wiſi buhſhot.

Nahkamā ſwehdeenā teesčham atbrauza Gobsemjos bagatais pahrnowada faimneeks lihds ar kahdu otru wiħreeti. Schis prezineeks Emma gan nemas nebija pa prahtam un ne tuwumā newareja lihdsinatees wīnas eemihle-tajam Adamam. Tas bija jau labi gados un pehž apgehrba, runas un wiſas ifnefchanās ihſts wezlaiku zilweks. Gihmis wīnam bija wiſzauri gludeni noſkuhts — gluſchi tāpat kā Emmas tehwam un ziteem wezakeem wiħreefcheem, bet mati pagari un apaki apzirpti, lai gan paſchu pagastā wiſi jaunākee wiħreefchi jau ſen neſaja tikai iħfi greestus matus. Wiſa wīna gaita bija lempiga.

Tā Emmai šķīs bagatais pahronowada wezpuisīs nemas nepatika, bet tomehr tas tīka ušņemts kā nopeetns prezineeks, un zitu klahtbuhtnē, ūrvičķi faimei redzot, Emma isturejās pret winu loti laipni un ūrīnigi, likda-

mās wiſai pee ta ūaistita; kalponem fluſi un preezigi ūahstija, kā winai atbrauzis bagats, bagats prezineeks, kām ūaimneezees tuhlin wajagot un kās winu loti gribot. Ari ūurlmehmajam ūuprainitim Ūrnestinam, kās bija Gobsemjeem radneeks un pastahwigi tur dsihwoja, ehſdams pa daļai ubaga maiſi, pa daļai iſpildidams trefčā puifčha weetu, wina ar ūihmem rāhdija, kā winai radees bagats prezineeks, labi ūapraſdama, kā tad Adams dabus jo ahtraki par wiſu to ūinat, jo mehmais, kās allasāk bija kalpojis par ūianesi un mihlestibas wehstnesi starp Emmu un Adamu, bija winau abu ūstizibas wihrs un heeſchi ūati-kās ar Adamu.

Kā nahkočhā naktī Adams nu atnahks, par to wina ūefčaubijās. Tomehr wina iſgulejās nomodā un iſgai-

dijās lihds gaismai, iſkahpa ari reisam no gultas, aifgahja pee loga un, uſ behgeli uſmetuſēs, ſkatijās naſts tumfā ilgi jo ilgi, atwehra ari logu un klausijās ahrā, bet neka neſagaidija. Ari nahkoſchā un aifnahkoſchā naſti iſgaidijās welti.

Redſams, Adams weenkahrſchi netizeja, ka ſchahds prezineeks nemams nopeetni un ka ar tahdu waretu kaſ ifnahkt, — ta Emma ſewi wehroja. Wina tad apnehmās Adamam peerahdit, ka te ir gan darifchana ar nopeetnu prezineeku. Kad bagataiſ pahrnowadneeks abrauza otreiſ un luhdſa winas roku, wina apfolijās. Lehws, mahte winu uſ tam nedſ ſpeeda, nedſ ari zentās atrunat, dodami winai ſchoreiſ pilnigu brihwibū; bet wina pate teiza, ka eſot ar meeru un darija wiſu no paſčas brihwa prahta.

Nahkamā ſwehtdeenā winus pirmo reiſ uſſauza.

Tas bija leels notikums wiſā nowadā, pat wiſā draudſē. Kunaja, ſpreeda, prahtoja un brihnijās par Emmaſ ſakara iſjuſčhanu ar Adamu. Wiſi peederigi un paſihiſtami bija paraduſchi winus uſſtatit jau par gatawu pahri; tadehl wiſus pahrsteiſa winas iſeefchana pee bagata wezpuiſcha. Galu galā leelaſa dala palika pee tam domam, ka brihnumis tas gan eſot, bet ne tiſ gluſchi nedſirdets, jo daschdeen gadotees, ka jauna ſkaista ſkuſe aprezas ar diſhwojuſchu wiħreeti.

Naſti pehz pirmā uſſaukuma Emma zereja un tizeja, ka nu tatſhu reiſ nahks winas nekreetnais ſtuħrgalwigais Adams, un tad wina to labi iſbahrs, wiſu tam pahrmetiſ, bet beidsot tomehr peedos, un wiſs buhs atkal labi. Prezineekam, ſinams, tuhlin atteiſ — jo nopeetni wina uſ to nekad nebija domajufe — ſaukſchanu apturēs, un leeta nofahrtosees ka wajadsigs. Maſſ tražitiſ gan

buhs, un kahdu laiku wina gulsēs lauschu walodās, bet kas par to! Waj tas weenreis dsirdets, ka notikuschas deribas atzel, un pahri wehl pehz ussaufschanas isschekras? Winai — bagatai fainneeka meitai — dauds nāo jahihstas par lauschu walodam. Galvenais winai tas, kad tikai dabun atpakał fāwu Adamu.

Bet gaiditā nakti Adams neatnahza un nahlofchā tāpat!

Nu wina fāprata, ka leeta nāo wairs pa jošam. Bet ko darit? Rākstīt winaam wehstuli? Guhtit simu lai nahk? Nē, to wina tatschu newareja, — to nepeelaida winas lepnumis, winas apvainotā feewischēba. Darit tomehr bija kas jadara, tā palikt nedrihkfsteja. Bet ko darit, ko eefahkt?

Winai truhka padoma. Wisi winas aprehēni bija isjuhuschi; tee bija fareschgijusches kā neweiflas tinejas rokās dsiju pawedeeni, kuras atreschgit pate wairs neprot un nespēhj.

Kā slihzejs pee salma, wina nolehma kertees pee pehdejā lihdsekkla: wina gahja atkal klehtī gulet, labi sindama, ka winsch no kūprihsha to nedabūs zinat un tad jau bes rākstīschanas un skaidrojščanās fāpratis, ka wina nāo wairs dušmiga un to gaīda.

Bet welti. Pagahja nedela, ussaufschānu isdarija otrreis, bet wina nešagaidija neka. Zauras naktis wina pawadija nomodā, nemeerā un issamisibā, — raudadama un schaukstedama, bet deenam staigaja behdiga, bahla un mehma kā ehna.

Kadehk winsch wairs nenahza? Waj winsch teescham bija winu mihlejis tikai pa jošam un weeglā kāiflibā?

Winai truhka atbildes.

Bet laiks gahja, kahsu deena tuwojās, un wiſs jau tapa uſ kahsam gatawots. Tomehr wina netizeja, neſpehja pat eedomatees, ka wina Adamu teefcham maretu faudet un kluht ta ſweſħà nepatiħkamà, nemihletà wihreeſħa feewa, ar kuru tikai pa jokeem faderinajufes un ta tikufe uſſaukta. Labprah tħadha ħalli wħidha, ja tikai finatu, ka Adams taħlaiki wairs neteepfées un buhs tuħlit pret wina atkal lab. Bet neħa tuwa f-nesinadama, wina newar to darit, jo tad wina weegli war tikt wiſu aqis par apsmeeħlu, un warbuht Adams pats nemas weħl winai atreebtees, nelikdamees par wina wairs neħa finot. Nè, pirms jateek ar Adamu klaidribā, — tad tikai war atlaiħ tagadejø prezineefu.

Bet kā to iſħarit?

Pa tam laiks gahja, kahsu deena naħza ariveen tu-waf, bet padoms neradās, un no Adamu ne weħſtis.

„Af tu mans firdsmiħlais, dahrgais, kahds tu waribuħt negants un atreebigs!“ Emma dasħreis klu\xumā iſſauzjās. „Waj welns mahjo fħini no aħreenes tik-patiħkamā zilvekā, ka wiñx war iſturee es tik-nesħehligi pret mani, faru Emmu, faru mašo feewinu, kā wiñx mani tik-beeħxi meħħda fuukt?“

Beidhot wina apneħmās spert pirmo foli uſ sawstarpeju faprashanos, — wina nolehma rafxit tam weħstuli, wiſu kreetni tam pahrmest un tad aizinat uſ fätiċħanos. Wina norafstija gaxu, pilnu ruhgtu pahrmetumu, bet ari miħlu, firfnigu weħstuli. Tomehr fuħtit to program — nè, to wina newareja. Taħħas wiñx nebija zee-nigħi. Wina fadedsinaja to un norafstija otru — maſaf gaxu un maſaf miħlu; bet ari to wina iſnihzinaja: nè, peħġ wiſa ta, kā wiñx to bija iſħengajis, wina newareja tam pirmà rafxit, — wina neſpehja to darit, kaut ari

ſīrds luhja. Deesin, ko wiņčh wareja ar wiņas wehſtuli iſdarit! Kas lai wareja ſinat, ko wiņčh tagad domā, kas wiņam prahtā?

Wina apnēhmās gaidit wehl tahlak, lai noteet ūas notikdams, kaut gan pate pee tam zeeta breenmigi un iſskatijs pagalam fagrausta un panihkuſe.

Wehl weena zeriba wiņai ūchita atleekam: warbuht wiņčh atnahks pehdejo nafti pirms kahsam, jo to wiņčh tatſchu ari nepeelaidis no ūawas puſes, ka wiņa teek ūauļata ar zitu; iſkīrzinajis un pahrmahzijis wiņčh jau nu bija to deesgan. Ak wai, ka tas tik neet! Wina bija gribejusē pahrmahzit wiņu, un nu wiņa pate teek ta pahrmahzita! Bet lai ka buhdams, tad tik wiņčh wiņu mihlē un nelauj wiņai uſ muhſchu kluht nelaimigai. Nē, to wiņčh nekad nepeelaidis! Bet ja wiņčh tomehr neleekas par wiņu neka wairs ſiniſ, tad wiņčh ir nezilweſs, kas wiņu nekad naw mihlejis, bet turejis tikai ſew par laika ūawelli un ūaislibu preekſchmetu, waj ari gribejis ar wiņu un wiņas mihlestibu tik lepotees un leelitees. Nē, tad wiņčh naw wiņas zeenigs!

Pehdejo nafti wiņčh pateesi nahks!

Wiņčh grib wiņu tikai wairak wehl pahrmahzit par wiņas rupjo iſturejšhanos; talab wiņčh ūteepi wiſu lihds pehdejam, — lihds pawedeens gandrihs jau truhkst. Bet pehdejā brihdi wiņčh nahks, un wiſs buhs wehl labi. Tražis tad gan buhs nedſirdeti leels: kahſas jau ūarihkotas, un kahſu rihtā ūabrauks kahſineeki, atbrauks ari pats ūaderinatais, bet wiņa — atteiks tam, un kahſas nenotiks. Bet lai! Wina neka nebehdaſ, jo kas tas wiſs tomehr pret wiņas dwehſeles meeru un ſīrds laimi? ...

Pehdejā nafts nahza un atnahza, bet — wiņčh nerahdijs ...

Nu truhka wiſi pawedeeni.

Kà nemanâ wina preezehlâs, kà nemanâ winu ap-
gehrba un aifweda basnizâ.

Zelâ us basnizu winai radâs tomehr atkal wehl fahda
mahau zeriba: warbuht Adams tatſhu galigi naiv nodo-
majis winu atstaht, — warbuht wiſch taifni pee ba-
snizas durwim, waj pat pee paſcha altara peenahk flaht,
nem winu pee rokas un wed few lihds projam, un pree-
ziga un laimiga wina tad ees tam lihds, Iai waj us ku-
reeni. Tas buhtu tad tahds pat romantisks gadijums,
par fahdu wina reiſ laſijuſe fahdâ romanâ.

Gedomajotees, zik jaufi buhtu, atkal pa wezam tift
kopâ ar Adamu, wina pat apnehmâs pate no ſatwas pu-
fes ko darit: ja tas nenahks ari winai flaht, nenems winu
pee rokas un newedis projam, bet ja wiſch basnizas pa-
galmâ faut kur taka malâ ſtahwedams, tifai paſkatifees
us winu ar to paſchu mihlo ſkatu, kà agrafi, tâ kà par
wina mihlestibu nebuhtu ko ſchaubitees, waj ari luhko-
fees us winu kà paſhmeſdams, waj luhgdamees, — tad
wina mahzitajam pee altara prafitâ ja weetâ atbildes ar
ſtaidru un droſchu n è. Nuddeen, to wina ifdaris, Iai tad
ari noteek, kas notikdams! Nè, ne par ko wina neļauſees
ſalaulatees, ja tik redſes, kà Adams winu wehl grib! Trača
leeta gan ta buhs, nedſirdets trazis, par kuru pat aivisēs
buhs laſams, bet Iai!

Tomehr Adamu wina nedjs kur ſastapa, nedjs ari
eraudsija notahelem, Iai gan wehrigi raudſijas wiſur, pat
pee altara wehl paſkatijas us weenu un otru puši. Ži-
nahza mahzitajs un rihkojas us laulashanu. Nu winai
diſiſa pehdejâ zeribas dſirkſtelite. Bet ko darit? Sazit
nè un fazelt nedſirde tu trazi, paſchai par Adamu neka ne-
finot — nè, to wina newareja, nedrihſteja darit. Warbuht

winsch wehlak pats pirmais winu tad issobo, wina ta paleek wiſeem par joku un apſmeeflu. Nè, Iai ka buhdams, nu atpačakl wairs newar, un to wina Adamam neliks manit, ka wina ir tik loti nelaimiga; ja jau winsch war buht tik weenaldfigs, tad gudrafais un weenigais, ko wina war darit, ir — neisrahbditees behdigai, Iai winsch domatu, ka ari wina negrib neka par winu finat un ka wina teefchani ir meerā ar ſawu ifredſeto.

Tà winas lepnumis palihdſeja winai pahrvaret ſahpes un eeffchigo nelaimi, un us mahzitaja parasto jautajumu, waj wina pateesi mihlot ſawu bruhtganu un gribot ar to kopā pazeetigi paneſt preekus un behdas, wina atbildeja ar zeefchu un ſtaidru ja, un — laulibas bija notikuſchas.

Us brihdi wina ari jutās nu meerigaka, jo wiſa brefsmigā zihna, kas pehdejās nedelas — ihpaſchi pehdejās deenas — bija winas ſirdi un domās gan fluſi, bet bes apſtahjas ploſijufes, wiſas baigās zeribas un ſahpju pilnās ſchaubas bija beiguſchās, un wina par wiſu un ar wiſu reis tatschu bija nu ſtaidribā. Wismas nu wina ſinaja, kur wina ir. Kad wina ta bija ſawā idealā wihiſufes un wina, ka ari paſchas wainas dehł eestiguſe nelaimē, ko tur wareja darit?

Waj wina weenigā ſeeweke paſaulē, kas apprezejuſe nepatihſamu, nemihlamu wihrū? Kad wiſas iſtikuſchas, iſtiks ari wina. Schahdas nelaimes dehł galu wina pateeſi neees daritees!

Tà wiſu aufſtā prahtā pahrdomadama, wina gahja ſawam peelaulatajam wihram pee rokas ar lepnu gaitu un meerigu ſeju no baſnizas ahrā. Wina pat mehginaja laimigi ſmaidit un ſawam wihram ſautko ſazit jautru un patihiſamu. Neweens no winas ſejas un tu-

reſčhanās newareja laikam wairs wehrot, kā wina pateeſibā tik wiſai nelaimiga.

Bet pee baſnizas wahrteem wina nejaufchi eeraudsija Adamu. Uſ reiſ winai pahrfrehja pa wiſu meefu kā karſtas elektrifkas dſirkſteles, kuraṁ tuhlin atkal ſejoja auſti ſchermuſi, it kā winai ledainus uhdens starus laiſtu pahr pliku meefu un tad atkal kluwa karſts, un kahjas lozeſku weetās fahka ſodsitees un wiſi lozeſkli trihžet. Bet wina ſawaldujās un, uſatſhus lepni uſ augſchu ſawilk-dama, peenehma pehž eefpehjas meerigi augſtprahligu ſkatu, jo wina domaja, kā Adams raudſifees uſ winu launā atreebibaſ preefā un ſobgaligi ſmaidiſ; bet tuwaki garam ejot un zeeſchaki eemetot ſkatu tam ſejā, wina re-dſeja to gluſchi nopeetnu. Wina azis fastapās: wiņč pa-ſkatijās uſ winu ar behdigu un pahrmetuma pilnu ſkatu. No apſmeekla, waj ſobgalibaſ wina ſejā nebija ne minas. Un kō wina wehl eewehroja: winas dahninata pulkſtena kēhde, tāpat kā agrak, glihta un weſela karajās winam pee kruhtim. Waj Bertas ſtaħſtijums par kēhdes ſwilin-aſchanu un ſabojaſchanu nebuhtu nemaſ taiñiba? Ne-tizami gan tas iſklauſijās, kā Adams buhtu warejis riħ-kotees tik praſti. Wina ari to nebuhtu tizejuſe, ja to ne-buhtu ſtaħſtijufe winas paſčas ſirdsdraudſene Berta, kuras draudſene Antonija ſawukahrt teikuſes to wiſu re-dſejuſe pate ſawām azim.

Tapehž lihds no baſnizas bija pahrbraukuſchi un puſdeenaſ meelastu noturejuſchi, pehž kām winai atſlika dauids maſ brihwa laika, Emma paaizinaja Bertu un iſgahja abas aif mahjam gar plawinu paſtaigatees, kür tai zeeſchi un nopeetni nopraſiſja, waj tas pateeſi taiñiba, kā Adams ſwilinajis, waj pat ſadedſinajis no winas

mateem pihto pulkstena saiti, jo gluschi tahdu pat wina wehl šchodeen tam redsejuſe pee kruhtim.

Berta us tam ūhla ūkali ūmeetees, tad kluva no-peetna, tad atkal ūmehjās un heidsot luhdsā peedoschanu, lai Emma neaemot ūauñā, ka ūchī to kreetni peemahni-juſe. Leeta ta, ka Adams winai pehdejos ūakumos aifde-wis duſmas, uſrunadams winu us deju, bet tad atſtahjis ūehdot, panemdams winas eenaidneezi, Remeſenu Elsu. Par to wina apnehmufes Adamam atreebtees un ūalaist winu ar Emma eenaidā, ūahdā noluhkā ari ifdomajuſe un ūhai pastahstijuſe tās blehnas par Adama beskaunigo iſtureſchanos, jo Antonija winai ūeka neefot ūtahstijuſe, tamdehļ ka ūautkas tamlihdsigs minetās weefibās nemas neefot notizis. Wifu ūcho ūaiku winai weenmehr bijis bail ween, ka Emma nedabun winas blehdibu ūinat; wina ari nekad nebuhtu drihſtejuſe Emmai ūazit ūtaſnibu; bet tagad, kur wifa leeta nehmufa ūik labu galu: kur Emma dabujuſe ūik bagatu wihrū, ūuram Adams newar ne tu-wumā lihdsinatees: — tagad nu wina ūef behdam warot tai ūazit wifu ūtaſnibu, jo par duſmoschanos no Emmas puſes winai nu neefot wairs ūo bihtees, tadehļ ka ūatſchu ūtaſni zaur winas atreebibu un willibū ta ūawu ūaimi ūafneeguſe un ūikuſe pee bagata wihra. Bet winai pa-ſchau nu eſot zeriba, ūkuht Adamam par ūeewu, jo ūo ūitu wiaſch tagad, pehz Emmas apprezeſchanas, lai gan nemitu? Paſchu nowadā wina pehz Emmas ūeeſchanas tautās eſot nu pirmā ūandidate.

Emma neſpehja ar Berti wairak ūeka runat, ka ūik teiza:

— Berta, ja Deevs war, lai wiaſch ūew peedod. Es ūew to ūeedot newareſchu nekad. Es ūewi wairs negribu redſet ...

To teikuſe, wiňa paſkatijāš uſ Bertu ar tańdu ſkatu, fa ſči ſabijāš. Tad, atgreesuſe Bertai muguru, ſoloja ſluſi weena pate atpačał mahjāš, tańda — nedſ dſihwa, nedſ miruſe.

Otra nodala.

Bīts flehdsejs.

Kadehk jaunais vihrs pirmo nakti negūf flehti pee lihgawas, bet behg no flehts projam un kaujas ar funeem, kuruus tam rihma wina pascha seewas tehws wirfū. — Kadehk kurlmehmais kuprainitis nauts widū ftrej ar atflehgū us otrām mahjam un kadehk fchis pats kuprainitis, kas wīfu deenu nemas nebija dejojis, nakti dejo us weenu kahju un bes musikas.

Jaunais pahris, palizis flehti weens, nesinaja ko eefahft, — tif neomuligi jaunlaulatee jutās weens otram pretim. Lihds fchim tee pateesibā tikpat kā nekad nebija diwatā ween wehl atraduschees kopā: allasch waj nu tehws, waj mahte, waj ari jaunakā mahfa bija Emmai bīvſchi turwumā, kad winas bildinatajs te atbrauza un weesojās. Pat teesčas farunas wīmu paſchu starpā nebija lihdi fchim notikusčas tikpat wehl kā nekahdas; kātru reiſ farunu eefahka, waj dewa tai wirseenu kahds no ziteem klah-efosčeem, pee kam tiklab Emma, kā ari winas isredsetais farunā tikai aplinkus un it kā nominalis nehma daliſu. Un te nu us reiſ wīni atradās weeni diwi ſatā starpā.

Emma stahweja pee kumodes, ſpoguļa preefščā, bet azis us augšču nepazeldama un ſpoguļi neluhkodamās, tikai ar pirksteem kābinadamās ar kumodes pahrlahja barfsiitem. Wīfas winas domas bija pee notikuma ar Bertu: kā fchi tahdu negehligu wiltibu warejuſe atlautees un tā padarijuſe diwas firdis nelaimigas us wīfu muhſchu! Tas vihreetis, kas tur stahweja pahris ſolu no winas atstatu, ſajuzis un neweikls, bija winai pilnigi

weenaldfigs — wina pret to nejuta nedf mihlestibu, nedf ari duſmas.

Batlaban ſchis ſweſchais wiħreetiš, kuxu wina tifai nedauðs reiſ bija redſejufe, nedrofchi eekahfejās, it kà gribedamš trauzet ſmago fluſumu, ja ne wairaf, tad jel tà, jo wahrdū, ko teift jaunai, dailai ſkučei, kuxa wina preekſchâ ſtaħweja un iſſlatijās tif nelaimiga un it kà nedfiħwa, winaam neradās un neradās, lai gan wiſch, azim redſot, gribuja ko teift: Emma, pahra reiſ azis winam nejaufchi uſmeſdama, redſeja, ka winam paſuſtejās luhpas it kà uſ runaſħanu un likas, wiſch norija feekalas, it kà taifidamees ko ſwarigu fajit. Bet nekas neiſnahža. Pahra reiſ wiſch ari ſtipri noſħanauza degunu, kattrrej ilgi flauzidamees leelā, jau deesgan netiħrā laħata, kuxu iſwilka ſew no ſwahrku kabatas un pehz leetoſħanas atkal turpat ruhpigi noglabaja.

No ſcha wiſai neweikla ſtaħwoſla winu ſinamā mehrā — wiſmaſ uſ briħdi — iſglahba paſčha puſfmehħetais no- djiſuſħais zigariſ, ko kiekti eenahkot bija nolizis uſ ta paſčha luktura malu, kurā dega gara balta ſweze, weeniga gaſmas dwejeja deesgan paplaſħajā telpā. It kà glahbinu mekledams, wiſch iſħigli peegahja pee galđina, kuxx atradās blaķus gultai un uſ kura bija nolikts lukturis, ſaħħra faru pirmajā uſbudinajumā nolikto un aismirsto zigari un gribuja noleektees pee ſwezes to aifdedſinat, bet eeraudſijis lukturim liħdsās fehrkoziu bundschu, panehma to, eewilka weenu ſkalinu un ar to aifluhpina ja ſew zigari. Tà tatſħu iſnahža kahda nodarboſħhanas!

Emma, wehl arweenu pee kumodes ſtaħwedama un eeħahnis uſ wina puſi pagreeſdamas, weenaldfigi noſſati- jas wina neweiklās kustibās. Abi wixi it kà fajuta weens oṭra nepatiħkamo ſtaħwoſli un paſčheem gluſħhi neapſino-

tees radās weenam otra schehl. Kad projam aissweestais fehrkozīasch neapdsīsa, bet us grihdegas plehnedams wehl brihdi spihdeja, Emma gluschi labfirdigā balsī eeminejās:

— Kad nesahf kas grusdet. Osch pehz grusduma.

— Ja, kad nesahf grusdet... Peebilda ari winfch, paeedams pahra folus us preefchhu un apmihdams plehnofcho fehrkozīnu.

Bet ar to winu ūaruna ūahfās un beidjās, un tahlak winam ar labako gribu nekas wairak nenahza prahṭā ko teilt, un wina ari nerunaja neka.

Alehtī valdija atkal pilnigs kluſums, tikai ſchad un tad bija tifko ſadsirdama degofchās ſwezes eefprafchkeſchanās un daschreis atſlaneja no istabas ſmuiku ſkanas, waj bafes duhzeeni, kur ūahdi nokawejufchees ūaifligi dejotaji wehl newareja heigt ſchās deenas dejas preekus.

Beidsot — atkal pehz ilgakas kluſechanas, — winam eefchahwās labš padoms prahṭā, kā tift no ſcha neweillā un preefch abeem nepatihkamā ūahwoſla ahrā: it kā atweegloti uſelpodams, winfch eekahſedamees teiza:

— Buhs jaeet paraudſit, ko ſirgi dara. Par wezo gan naiv ko behdat, bet kumelſch — tam til trihs gadi — weenmehr ūoti nemeerigs: noraujas, eet pee ziteem un tad ūoſhas un ūahrdas. Qai gan ſchodeen ūreetni ifbraukts, tomehr galwot par wina newar, ūewiſchki wehl tapehz, kā rijā ir ari daschi zitu ūahſineeku ſirgi. Ūapaluhko paſham, tad waru buht droſch.

To teizis, winfch weegleem, mudigeem ūoleem, padaļai eedams us pirkstu galeem, dewās no ūlehts ahrā, durwīs lehni aif ūewis peetwehrdamās un buhdams preezigs, kā winam tāhds brangs padoms eefchahwees prahṭā, kā tift no nepatihkamā azumirkligā ūahwoſla ahrā. Ūstopot brihwā gaiſā un eſot weenam, gan jau rafees pa-

doms, ko un kā runat ar jauno seewu un kā darit, — tād tif tagad teek no tāhdas nepanešamas netveiklibas ahrā!

Schigleem ūoleem wiņčh kluſi pa gatuvi dewās uſ rijs pufi.

* * *

Kurlmehmais ūprainitis, ūxam Emmas prezefcha-
nās ar pahrnowadneeku nebuht nepatiķa, tadehļ kā zaur
tam iſjuķa wiſi nodomi ar wiņa draugu Adamu, bija wiſu
kāhsu deenu ūaihgusčā
prahṭā un kāhsu ūwi-
neſchanā tīpat kā ne-
mas nenehma dalibū:
nedī dejoja, nedī gahja
ziteem lihdsi ehdeena
laikā pee galda, bet waj
mu darbojās tīpat pa
laidaru ar lopu apkop-
ſhanu, waj ari ūtaigaja
un turejās kautkur no
ziteem ūarwup. Adams,
kas pret wiñu aifween
bijā iſturejees tīf lab-
wehligi, apeedamees ar
wiñu tāpat kā ar ziteem
zilwekeem, nekad nekā
wiñu nenizinadams, kā
to daſhi mehdſa darit,
— ūhis labais, patihka-
mais zilweks nu nedabun Emmu, bet gan kāhdš neſin no
tureenes eeradees ūveſchineeks!...

Zīf reiſ ūprainitis nebija ūtaigajis ar Emmas weh-

stulem pee Adama un ar fha wehstulem atkal atpafkal pee Emmaas, ta buhdams par winu miheftibas flepenu lihds-finataju. Schahda uftizibas dahwachana no Emmaas un Adama pufes pildija winu ar fefwischku lepnu atsimu. Par winu fagaidamo laimi winfch kluftumâ bija preezajees lihdsi. Un nu wiss wehjâ. No loloteem nodomeem naow isnahzis nekas. Tadehl winfch ari kahsineeku pulsâ nejauzâs nemaš, ne ari lihdsjeja kahsineeku sîrgus peewahkt un aplopt, kas pehz tas meetas, kahdu winfch Gobsemjos eenehma, winam ihsti buhtu peenahzees.

Kad jaunais pahris bija noguldits un ari pahrejee kahsineeki gandrihs wiſi jau noguluschi, kuprainitis weens pats atradâs pagalmâ. Winfch bija noſehdees malzeenâ, eepretim flehtij, us fchagaru kopinas, kur neweena nepamanits un netrauzets, nodewâs fawâm behdigajâm domam.

Nejaufchi winfch eetwehroja ſew preefchâ paſpihdam gaifchumu: tas atſpihddeja no flehts, jo durwîs bija atmehtras un pa tam isnahza kahds zilweks. Tas bija Emmaas wihrs; kuprainitis winu durwîs, preti ſivezes gaifmai, labi pasina. Atſpihdoschais wahjais gaifchums pehz pahris azumirkleem pasuda, jo tiflîhdî isnahzejs bija fleegñim pahri, winfch durwîs atkal peewehera un, ka kuprainitit lifâs, apgreesa atſlehgu weenreis apfahrt, atſtahdams to tomehr durwîs, pehz kam aifgahja pa gatuwi us rijas puſi.

Kuprainitis brikdi noluſkojâs aifgahjejam weenal-dsigi pakal, lihds tas tumfâ pasuda. Kad atſpeedis galwu rokâ, gribaja jau atkal nogrimt domâs, kad tam gluſchi negaidot kas pawifam fawads eefchahwâs prahktâ: azumirkli winfch uslehza stahwus, wehrigi paluſkojâs wiſ-apfahrt un tad ka kaſis weegli ar pahris lehzeeneem bija

Naht pee klehtsdurwim. Atslehgu winsch atrada durwîs. Nemâs nemehginadams, waj durtvis ir jau peeflehgtas waj nè, winsch atslehgu schigli apgreesa weenreis us labo pusi un sinadams, kà tad durvis pateeši buhs aifflehgtas, fluſu un weegli iswilka atslehgu, eebahsa to few kabatâ un tad atkal wiſapfahrt wehrigi paluhkojees, lihda gar malkas grehdus un schagaru stirpu us druwas wahrtu pusi, steidsigi, gandrihs pusrikhsus ſfreedams, ifgahja pa teem un tad tumſâ pasuda.

Taunais wihrs, ſirgus apluhkojis un pahrleezinajees, kà wiſs ir pareisâ fahrtibâ, nahza pehz pahradefmit minutem lehneem ſoleem no rijas atpakał, domadams fewi, kà wiſlabak nu waretu eefahkt fahdu peederigu farunu ar faru jauno ſkaisto ſeewu. Winsch nodomaja fahkt ſtahſtit tai kaut kò par ſirgeom: kà tos atradis, kà apkopis un ta tahlał, un kàd jau malodas buhs eefahkuſchâs, tad ari wiſs weikſees tahlał.

Nonahzis pee klehts un atslehgu durwîs neatradis, winsch gribuja tas atwehrt, drusku pawilſdamas klabatu, bet durvis waſam newehrâs. Namehginaja wehl otru un trefchu reis, bet weli, — durvis nekuſtejâs, azim redſot tas no eekſhpufes peeflehgtas... Winsch fewi domaja.

Brihtiu pastahwejis meerâ un padomajis, kò darit, winsch lehni jo lehni peeflauveja pee durwim, pa preefchutikai ar weenu pirkstu. Tad uſmanigi klausijâs, het klehti itin nekas nebijs dsirdams. Atkal brihdi pagaidijis, winsch peeflauveja par jaunu, ſchoreis jau ſtipraf. Bet ari tagad klehti wiſs kà bijis palika fluſu. Wehl daschas reisjas peeflaudſinajis un nekahdas atbildes nefagaidijis, winsch peeleezees un peelizis muti pee zaurdures atslehgas, apſpeestâ, tſchukſtoschâ balſi ſauza:

— Emma, eelaid! Emma, dsirdi — eelaid!...

Klaufijās atkal, bet atbilde ari ūchoreis nenažza, nedī ari zitadi klehtī bija kās dsirdams. — Atkal wiņš pehž brihscha, muti peelizis pee zaurdures, paķluſu teiza:

— Emma, nu neneekojees, eſi prah̄tiga, — laid eef-ſchā!... Bet ari ūchoreis nenažza nekahda atbilde. Nu wiņš palika brihdi meerā, it kā pahrdomadams ūwu stahwoſli. Te wiņš eezerejās, kā wiņam ūvahrku eef-ſchējā kabatā ir kahda no paſča mahju atſlehgam. Schigli wiņš iſnehma to un mehginaja ūlehtg durvis wačam. Atſlehgā ari labi eegahja zaurumā, bet tas ari bija wiſſ: pagreest to dauds newareja nedī uſ weenu, nedī uſ otru puſi. Brihtinu ūchurpu turpu ūlehgalaſis, wiņš nehma to atkal ahrā, haididamees, kā nefamaitā atſlehgū. Nu wiņš peeklaudsina ja par jaunu, tagad jau ūreetni diktati — ar duhri. Patlaban wiņš gribēja ūekees atkal ar auſi pee atſlehgās zauruma, lai klaufiſos, waj nu nažks laiſt eefſchā, jeb waj zitadi now kās klehtī ūdsirdams, kād pēpeſči iſdsirda ūew aif muguras ūolus — kahds nažza no pagalma otras puſes ūchurp. Jaunais wihrs palika uſ reiſ ūluſu. Nažjejs palika stahwoſ un eefauzās:

— Kās tur dausas?

Jaunais wihrs neatbildeja neka un ari zitadi iſturrejās pawiſam ūluſu, domadams, kā nažjejs neko tahlaki nemeklēs un atkal aisees. Bet, nekahdas atbildeſ neſagaidijis, tas atkal uſprāſija — un ūchoreis ūtingrā un ūtiprā balſi:

— Kās tur ir? Ko tu tur meklē?... Un ūahka jau nažkt tuwak.

Jaunais wihrs, haididamees, kā ziti nedabun ūnat, kā lihgawa nelaiſči wiñu pee ūemis ūulet un kā wiñu tad iſſobos, ūargajās waizatajam kā atbilstet. Iai nedabutu

finat, kas winſch ir. Bet nahzejs nahza tuvač. Redse-dams, ka tas meerā nepaleek un katrā finā grib dabut sinat, kas te dausijees, jaunais wihrs eefkatija par prah-tigako nelaistees nahzejam flaht un nedotees tam paſih-stams. Winſch tadehl rikſheem atſkrehja no flehts durwim fahnis nost, peefrehja pee dahrſa, pahrlehza pahr ne-augsto fehtu un ta atradās dahrſā.

Bet nepaſihſtamais fahka ſreet un ari dewās uſ to paſchu puſi — winam paſač, pee tam ſauſdams diktā balfi:

— Nebehdſ! Stahwi, lai ſinu, kas tu eſi! Ja nē, es ſchaufchu!

Dſirdeſdams, ka runā par ſchaufchanu, no ūam jau-najam wihrām bija aifveen ſoti bail, wiſch pagalam ſatruhkās, bet paſihtees tomehr newareja dotees, jo tad iſzeltos pahraf leeli ſmeekli un ſobofchanās, no ūam wiſch taisni wiſwairaf haidijās. Tadehl, ſaleezees pa-gubu, lai, ja ſchautu, lode nekertu galwu, wihrs laidās behgt tahlak pa dahrſu, ſfreedams gan pa ſhku ſaknu do-bem, gan ſtarp ehrſchu kruhmeem un pa ahbelu paſarem. Bet nu ari pagalmā bija dſirdeſdams wehl kahds wiheretiſ runajam un ſuni ſahka diktī reet. Labu gabalu dahrſā noſkrehjis un ſlaufidamees, wiſch dſirdeja, ka pagalmā otrs wiheretiſ pirmejam prafija, kas tur eſot par kaudu, uſ ūam pirmejaiſ ſtahſtija, ka gar flehtsdurwim, kuxā gul jauniſki, kahds nepaſihſtams wiheretiſ kaut ko darbojees, uſ waizajumu neka neatbildejis un kād gahjiſ tam flaht, tad eebehdſis dahrſā.

— Laikam ganu puifa! Kahds deedelneeks! Kah-dam dodams pa kramu, tad wiſch aifſprahgs kā ſapals projam! Kas ir leels rebete un zaurzaurim beſkauna... Runaja duſmodamees otrs wiheretiſ.

— Nè, ganu puika naw... Atteiza pirmejais: nupat redseju, ka wiñsch peludê gul aiñmidjis. — Kad tif naw saglis, waj zits kahds launs zilweks! Deesin waj negrib ehkam peelaist uguni! Waj tas weenreis dsirdets, ka janiķeem gulot flehtī pirmo nafti kopā, flehtis nodeg, un abi sadeg lihds: weena waj otra ūkaugi un reebeji gribedami atreebtees par to, ka winu nodomi iſjuķuſchi, peelaish flehtij uguni. Der tahdās naftis usmanitees!

— Jałaisch funi walā un jarihda wirſū... Noteiza otrs.

Jaunais wihrs, dahrſa otrā malā kļauſidamees, dsirdeja, ka pehz brihsča abi wiħreeſchi, no kureem weens pehz balſs likās buht wina paſcha ſeewas tehnos, uſſauza weens par otru ſuneem:

— Zui, Pogi! Puž, Dadſi! Puž!

Tuhlia ari bija dsirdams, ka abi funi dipata, dipata dewas pa ſehtu uſ dahrſa puſi.

Jaunais wihrs, neko wairak nedomadams, ſchigli iſrahwa no ſchoga riķi, ar ko aifstahwetees pret ſuneem, pahr-kahpa pats pahr riķu ſhogu, pee kam dsirdeja, ka ſwahrki, kas laikam bija lautkur aifkehrusčhees, stipri eeplihſa. Atrasdamees otrpus ſchoga waſarajas laukā, wiñsch wiñč ſpehķā laidās behgt, lai pehz eespehja aifkluhtu jo tahlač no mahjas un lai neiſnahktu kaufchanas ar ſuneem. Bet ari funi bija drihs atraduſčhi zelu pahr, waj zaur ſhogu, jo jaunais wihrs tos patlaban manija ſew aif muguras, ta ka gribot negribot bija jaapſtahjas un jadſihdinas. Bet tiſlihds wiñsch teem parahdija riķi un graſijas ſift, tee jo ſirdigaki ſahķa reet un jo niknaki krist klaht. Patlaban ari pagalmā, waj pee mahjam dsirdeja iſſchaujam un wehl parihdam ſumus. Baididamees, ka nenahč no mahjam laudis paſač un nefahč winu kert, jaunais wihrs dewas pa labibas

lauku steidsigi tahlak, pee tam pastahwigi wizinadams aif
sewīs rīki un dzenadamees sunus nosī, kuri tam bes mite-
šchanās bruķa viršū un dasčas reisās bija jau gluschi pee
papehscheem.

„Tatu ūfoditu nīknu sunu!“ Domaja jaunais vihrs,
steigshus dodamees tahlak, pušrifshus ūfreedams un klup-
dams pa grahwjeem. — „Waj weselu pus wersti, pagani;
ūfreest reedami lihdsā!“

Īskluvis no pušaugušho meeschu un ausu drūvas
āhrā, winšch istika uſ plawas, bet ari tur wehl ūfaniknotee
sunai neatlaidās, un beidsot, kad uſ brihdi bija aprimuschi
un pafrehjuſchi jau gabalu uſ mahju puſi, tà ka lifās nu
jau buhs gana, tee drīhsī greeſās atkal atpakaļ un ar jaunu
šparu un nīknumu bruķa ūfam eenaidneekam viršū, tà
ka tam atkal wajadseja dsihdinatees un aifstahwetees un
pee tam ūfreit wehl tahlak, jo winam wehl aifween bija bail,
ka no mahjam nenaħk laudis un neatrod sunu.

Sunu neatlaidīgā ūfreeschana pakal un winu nīknā
reeſchana ūfakha winam beidsot apnift, un gluschi negaidot
winu pahrnehma neissakamas duſmas pret teem. Wina

duſmas bija tif leelas, kā wiſch uſ brihdi aifmirſa pat ſawu nepatihſamo ſtahwoſli un tif domaja, kā ſcheem ne-ſwehreem atdarit. Pagalam ſaduſmots, wiſch kēhra ſew biſchū, kā ari fwahrku kruhſchu kabatā pēhž rewołwera, lai toſ uſ weetas nogalinatu, waj teem wiſmas azis if-ſpridſinatu. Bet rewołwera nebija nedſ biſchū, nedſ fwahrku kabatā. Nu wiſch ari atzerejās, kā pats bija rewołveri kēhtī ifnehmis ſew no kabatas un nolizis uſ kumodi. Aklās, beſſpehzigās duſmas neſinadams, kā ſaweem wa-jatajeem atreebtees, wiſch ſagrahba afmeni, kūrſch patla-han atſitās pee kahjas, un ſobus ſakodis ſweeda ar to fu-neem. Weenu ſuni ſweedens laikam bija kēhris, jo taſ atlehza daschus ſolus atpakał un ditti eekauzās, bet tad atkal abi par jaunu un, wehl jo ſirdigaki reedami, metās tam wiſfū, turejās atkal pee papehſcheem, pahra reiſ pat ſagrahba un — kā lifās — eeplehſa biſchū leelu.

Kad ari pa plawu bija labu gabalu deweess uſ meſha puſi, beidsot ſuni atſtahja wiſu un aiffkrehja uſ mahjam, bet pee tam reiſu no reiſas apſtahdamees, paſkreedami ga-balini atpakał un wehl daschās reiſas eereedamees.

Nogaidijis lihds ſuni pahreet mahjās un manidams, kā laudis ari paſał nedſenās, jaunais wihrs ſahka pahrdomat ſawu ſtahwoſli un gudrot, kō nu darit. Uſ mahjam eet nebija kō domat, — tur ſuni ſchonaft ir waſam un ſkraida apfahrt, tee wiſu jau pa gabalam pamanitu. Bet uſ laufa, waj plawā palift ari newar: kō teiſ ſtaudiſ, kad redſes, kā jauniſis nemas naſu bijis mahjās un pahrnahk otrā rihtā deesin no kureenes, bet jauniſe ſawu pirmo fee-was naſti gulejuſe weena pate? Kad jau apſmeekls tahds, kā ziteem buhtu ir kō awiſes eelift!

No wiſam puſem ſawu ſtahwoſli pahrdomajis, wiſch atrada, kā wiſlabaki buhtu, ja ſuu nepamanits waretu

noñkuht lihds rijai, kur atradås lihds ar dascheem ziteem ari wina sirgi un rati: tur wiñch tad ratos waretu labi pahrgulet lihds rihtam, un gan jau tad rafees padoms, kà paagri no rihta pahrgulet nepamanitam mahjâ un waj nu wehl eetapt klehtî pee seewas, waj wispahri fautka eejauftees neusfriskoñhâ weidâ atkal zitu kahsineeku pulkâ, no kureem nelaimigâ kahrtâ zaur pañcha wainu schonaft tà pagalam atschiñhrees. Un tas tà gadijess wehl pañcha kahsâs!

Lai no nepatiñkamà stahwoñka jo drihsaki kluhtu ahrâ un wiñu tà iñdaritu, kà domajis, wiñch leelu lihkuñmu mesdams un atkal pa labibas laukeem briñdams, dewas us rijas puñi, bet pee tam peñz eespehjas jo kluñi un weegli foñodams, lai newehrstu us sewi sunu usmanibu. Laiku pa laikam wiñch apstahjâs, un elpu aisturedams, usmanigi kluñijâs. Bija jauka wañaras nañts, un wisapfahrt wal-dija kluñums. Tíkai plawâ, blañus druñvai, dsirdeja greeñi greeñham, un ahbolina laukâ, pa kure wiañch patlaban brida, dsirdeja paipalu mahtiti kluñi piññchâm un wahkam kopâ iñkliñduñchos zahlus. Bitadi neñur neñas nebija dsir-dams. Isgahjis no ahbolina lauka un eedams pa papunves malu, wiñch iñbeedeja ari kahdu zihruli, kâs eetçhirkstedeemees usñchahwâs gañfâ, bet tad atkal tuhlin fautfur turpat tuwumâ, kà kriñhus noñrisdams, nolaidâs semê.

Beidsot wiñch laimigi nonahza pee rijas, bet pañifam no otras puñes. Tamdehl ari suni wiau nebija wairs pañanjuñchi. Eekluñvis rijâ, wiñch kluñi usgrahbstija ñawus ratus, eelikas tajos, miñksto fehdeñli noweetodams pagalvi un ar nowilktajeem ñwahrkeem apñedsees, ñaritinajâs us gulü un palika tad kluñi. Sawos pañcha ratos wiñch jutâs droñchaks, pa dalai it kâ buñtu ñawâs mahjâs, un uselpoja weeglak. Preezigs, fa beidsot tatçhu kluñvis wa-

Ķam no īnneem un neweena nepamanits eetizis rijā un buhdams stipri peeguris, wiņčh drihsī aismiga.

* * *

Kuprainitis ar klehtsdurwju atflehgu kabatā iſſrehjis pa drūwas wahrteem, dewās wairaf ſkreeſchus neka eefchus pahrteefcham pa papuvi un waſarajas lauku eſham un grahīmalem taisni uſ kaimiau mahjam pee Adama. Neweena nepamanits un netrauzets, wiņčh drihsī nonahza pagalmā, kur wiņu ſagaidija paſihſtamais ſehtas īuns, ap wiņu lūnzinadamees un laipnodamees, it kā preezadamees, ka naftſkluſumā un weentulibā ſastapis ſew kahdu paſihſtamu.

Sinadams, ka Adams waſaru ūkpat deenāſwidus, kā ari naftis guļ klehti, kuprainitis dewās no wahrteem uſ klehti, kur ari pa durwju ſpraugu redſeja wehl ſpihdam uguni. Pahra reijs wiņčh pee durwim nedikti peegrabi-naja. Drihs ari durwis, no eefchas atkabinatas, pušwiru atvehrās un tanīs parahdijas jauns pagara auguma wi-hreetis, bes zepures un ſreklā iſwilzees. Utmehtā grahmata rokā un degofchā lampa klehtswidū uſ galbina leezinaja, ka jaunais wiħreetis bija patlaban pahrtraukts lafiſčhanā.

Tas bija Adams. Pahrsteigts wiņčh uſſkatija kuprainiti, kuru jau kopſch ilgača laika nebija wairs paradiſ waſareem wehlu, waj ari pa deenāſwidus laiku redſet atnahkam ſinamā uſdevumā — ar wehſtuliti, waj tikai kahdu ihſu ſihmiti no Emmas.

It kā uſminedams Adama brihnifčhanos un wehle-damees jo drihsī wiņu par ūaveem nobomeem west ſkaidribā, kuprainitis, eekahpis pahr ſleegſni klehti un peeweheris durwis, tuhlin ūhra ſew kabatā un ahtri, bet tomehr ūwa-rigi noſlehpumaini iſwilka no tureenes stipri paprahwu at-flehgu un preezigs un wiſai uſtraukts rahdija to Adamam,

kautko eeʃauʃdamees neʃaidrâ un neʃaprotamâ halsi. Ažis pee tam winam ſpihdeja preezigâ uſtraukumâ, wiſa ſeja bija peefarkuſe, un kruhtis bija ſtipri aifelſuſchâſ. No wiſa bija redſams, ka wiſch waren ſteidſees.

Adams luħkojâs te uſ atfleħgu, te kuprainitim ažiſ, bet neka neʃaprata, ko ſchiſ winam weħstija, lai gan zitadi wiſch fatru reiſ loti labi wareja ar to ſapraſtees, faru-najotees ar pirkstu rahdiſchanu, waj zitadi ar kahdām ſihmem. Bet kurlmehmais, pats buhdams leelâ mehrâ uſtrauſts, mas eerehroja Adama neʃapraſchanu, tikai reiſu no reiſas preezigs wizinaja atfleħgu pa gaiſu, rahdidams to Adamam un pats preezigi kautkà eeblaudamees, pahra reiſ iſleħkdams uſ augħſhu un fahkdams pat ir ka dejot. Tad ſawihstija duhres, wizinadams tâs liħds ar atfleħgu pa gaiſu, briħſham atkal peefpehра ar kahju pree griħdas un wiſpahri rahdidams taħdas ſihmes, it ka gribetu weħſtit, ka nu ir peenahžis Adamam laiks, bet kur un uſ ko, to Adams neʃaprata. Apluħkojis atfleħgu tuwač, wiſch to paſina par Għobsemlu kieħts atfleħgu, bet ko kurlmehmais ar to gribija, nebija eephehjams uſminet. Tomehr ſchiſ nelahwa winam ilgi minet un brihnitees, pałekhris no krehħla ſhaķeti, wiſch to wilka Adamam mugurâ, ta ka tam bija gribot negribot jaſaujas to darit; paſneedjis no galda zepuri, kurlmehmais fatwehra Adamu pree rokaſ un rahdija ar ſihmem, ka winam janahk liħdja.

Nu Adams kluwa jo leelâ mehrâ ſinkahrīgs, pat ſtipri uſtraužâſ. Ur ſihmem wiſch nehmâs iſpraqħnat kupriti, kamdeħl wiſch ihſti te atnahžis un kaſ un kur notiziſ, ka jaeet liħdja un kamdeħl ta atfleħga. Driħsi wiſch iſprata, ka darisħħana ir ar Ĝemu, un firds winam fahka wareni puftet. Kas tur wareja buht notiziſ? Ahtri wiſch iſdomajâs wiſadi, bet neka neʃpehja eedomatees, ar ko

buhtru iſſkaidrojama wina lihdsā eefčanas wajadſiba. Ne-
laime tatſchu nekahda newareja buht notikuſe, jo tad jau
furlmehmais nebuhtu tik preezigs. Žeb waj wiņšč pree-
zjas aīſ ſemas atreebibas juhtam, ka tur, kur pret Adamu
iſturejuſčees nelabi, nu lehzeeſ kas launs... Wiņšč par
jaunu uſtahja kūpritim, bet tas tāpat wehl arweenu ſkaudigā
preekā wihiſtija duhres pa gaiſu, kīſinadams Adamam
atſlehgū un ſkubinadams to nahkt lihdsā. Adams ar ſih-
mem prasijs, waj Emma ſlima kluvuſe. Kuprainitis pu-
rinaja galvu, ka tā naw, bet tuhlin atkal noleejis galvu
uſ weenu puſi un uſlikdams to uſ ſawu iſſteepio elkonī,
ka ari peemeegdams azis un ſchahkdamſ rahdijs, ka wina
patlaban guļot. Nu Adams atkal neka wairs nesaprata,
un ſchahdā neſinachanā wina ſinkahriba kluwa wehl lee-
laka. Neſinadams zita padoma, kahdā fahrtā tikt ſkaidribā
un mokū pilnai neſinachanai darit galu, wiņšč nodſehja
lampu, aīſſlehdā ſlehti un gahja kūpritim lihdsā, kūrſč
eedams Adamam pa preekāhu wairak reiſ preezigi iſleža
uſ augſchu un berſeja rokas.

Nahkot pret Gobſemjeem, kūrmehmais ſahka wehrigi
wiſapfahrt luhkotees, it ka gribedams pahrleeziuatees, waj
winkus kautkur kas nepamana. Rahdijs ari, palikdams
ſtahwot un pirkstu ūelikdams ſew pee auſš, lai Adams
klauſitos. Bet Adams neka nedſirdeja, tamdehļ abi tur-
pinaja eefčanu un tuvojās jau wahrteem. Abi ūnai wi-
neem iſſtrehja preti, bet atrasdami pasihſtamus, nemas ne-
ſahka reet. Gobſemjos wiſi bija, ka wareja wehrot, no-
gulufchi, jo nekur wairs neſpihdeja ugumis. Bijā jau ari
ſtipri pahri puſnaftij, un lai gan debefs, kas pa deenu bija
ſkaidra, tagad bija apmahkuſēs, tomehr austruma puſē wa-
reja jau manit gaiſmu austam.

Pats uſ pirkstu galeem pa pagalmu eedams, kūprai-

mitis Adamam ar sīhmem rāhdija, lai ari isturas flušu. Pee rokaš fatwehris, wiſch Adamu peeweda pee klehts, flušu eebahſa wiſu laiku rokā tureto atſlehgū ſlehgtuwē, tikpat fluſu atſlehdſa durwiſ un, druſku tās paſwehris, eebihdija pa tām Adamu, eepreefſch atſlehgū no ſlehgtuves iſwile-
dams, eedodams to Adamam un parahdidams, lai durwiſ no eekſhas peeflehdſ, tad aifwehra durwiſ un pats fluſu un preezigi ſmeedamees, uſ weenās kahjas lehfdams un galvou reiſu no reiſes nebehdigi purinadams, it kā pats brihni-
damees par laimigi iſdeiwiſchos paſrgalvibū, nogahja kuhſt preefſchā un noſteepas tur pee ſalmu kauðſes.

* * *

No pirmā gala pehz ſanihſchanās ar Emmu Adamis bija jutees wiſai nelaimigs. Jau kopſch ilga laika paſtahwigi ar Emmu tuvu jo tuvu ſatikdamees, wiſch tā bija peeradis pee wiñas un wiſu ſawu nahekotnes dſihiwi domās un fantasijā tā iſtehlojis ſew kopā ar wiunu, ka winam paſcham ſchleirſchanās no tās likās weenkahrſchi neepehjama. Lai gan wiñas peepehſchi ſawadā, neispro-
tamā iſtureſchanās ſtipri bija aifkahruſe wiña paſchzeeni-
bas un lepnuma juhtas un lai gan wiſch pee Emmas wairs negahja, tomehr wiſch neſchaubijās, ka drihſi wiſs noſtaidrofees, wiñi ſanahſk atkal kopā, ſalabs un wiſs paſlifs pa wezam.

Ari tad wiſch wehl neuſtrauzās, kād dſirdeja, ka Gobſemjos weeojees kahds bagats prezineeks, kuxſch uſ-
nemts wiſai laipni. Ka tahdam prezineekam nebuhs pee Emmas nekahdu panahfumu, par to wiſch neſchaubijās,
jo wiſch bija paſrleezinats, ka pehz wiſa ta, zif wiñi
tuvu weens otram ſtahwejuſchi un zif ilgi wiñu tuvaiſ ſakars jau turpinajees, Emma pee zita nees. Wiſch ſinaja, ka wiñi, ka bagata tehwa meitai, ari agraf, jau

no ſkuſes gadeem ſahkot, bijuſchi wairak bildinataji un daſchadi ſakari, kaſ pastahwejuſchi gan ilgaſu, gan ihſaku laiku, fewiſchki pa wina ilgo prombuhschanu, bet tomehr tee wiſi kattrreis bija iſſukuſchi un galu galā wina atgreeſuſes atkal pee wina. Ea wina ſirdis pateefibā peeder weena otrai wiſpilnigakā mehrā, par to tatſchu newareja buht ari tagad ne maſako ſchaubu. Leeta tikai ta, ka wina — redſams — iſdarijuſe kahdu pahrteigtu aplamibu, negribeja atſihtees ſawā pahrteigumā, waj ari kautrejās ſpert pirmo ſoli uſ iſlihdſinaſchanos. Bet ari wiſch ſawukahrt negribeja — wiſmaſ tuhlit — to pirmais darit, wiſch tatſchu neapſinajās nekahdā ſinā wainigs pee winas neiſprotami dſedrās, pat rupjās iſtureſchanās. Bet lai nu galu galā pirmo ſoli uſ ſapraſchanos un iſlihdſinaſchanos ſpers weens, waj otrs, wiſch ne brihſcha neſchaubijās, ka beidsot, kad buhs labi iſſpihlejuſchees un ſawſtarpigi iſſirzinajuſchees, wini atkal iſlihdſinaſeeſ.

Tikai kad Emmu uſſauza ar pahrnowada prezineefu, Adamu pahrnehma nopeetnas ſchaubas. Ea Emma wina wairs negribetu un uſ ahtru roku buhtu warejuſe eemihlet kahdu jau wezigu un pee tam gluſchi neiſglihtotu ſaimneeku tikai tadehl, ka wiſch kreetni pahrtizis, Adams ari tagad netizeja, jo wiſch paſina Emmas dabu un ſinaja, ka winas azis pahrtiziba un bagatiba nekad neſpehle nekahdu lomu pee ziltveku wehrteſchanas un wehl pee ta zilweka, kuxi iſredſas ſawam muhſham. Bet ka leeta tomehr nonahkuſe lihds uſſaukſchanai, ta katrā ſinā nebija wairs laba ſihme. Waj nu tas notizis uſ wezaku un radu peerunafchanu, kuxi jau ſen labprahrt buhtu redſejuſchi wina ar Emmu iſſchikamees, jeb waj tur kahdi ziti neiſprotami eemeſli, kuxi dehl tas wiſs ta notiziſ, to wiſch neſpehja noteift, bet katrā ſinā kautſam ſawadam wajadſeja buht

notikuſčam, ka leeta bija nehmuse tahdu wirseenu. Tomehr wiſčh ari tagad wehl neſčaubijas, ka waretu greest wiſčh par labu. Winaam wajadſeja tik mehginat ar Emma diwata ſatiktees, peenahzigi iſrunatees un dabut ſinat, kas ihſti wiſčh par eemeſlu bijis ta darit, un wiſčh bija droſčh, ka wiſčh beigtoſ labi. Bet wiſčh negribeja ſpert pirmo ſoli. „Ja jau wiſčh paguwufe leetu nowest lihdi uſčauſchanai, Iai tad ari eet — es ſtarpa nejaufiſchos!“ Wiſčh ſtingri, pa dalai pat duſmigi nolehma.

„Waj nu es wiſčh nemas neefmu ihſti un pateesi mihejis un ta bijuſe tikai mana eedoma, ka wiſčh mihi, jeb waj lepnuma un paſchzeenibas ſajuhta mani wiſpahri ſtipraka, neka miheleſtibas juhtas, to neſinu, het katrā ſinā manas juhtas man neatlaui ſpert pирто ſoli, ſewiſčhki wehl eeweheroat wiſčh ahtro eelaifchanos ar deesin no kureenes atkuhlufiſhos prezineeku.“

Ta wiſčh nolehma un pee tam palika.

Weegli wiſčh gan nenahzjas ſawu apnehmumos turret. Lai wiſčh bija kur buhdams un darija ko daridams, Emma wiſčh weenmehr bija prahṭa un pastahwigi domas darbojas ar jautajumu, kas un ka buhs nu nahtotnē. Waj wiſčh teefham iſſichkifees un galigi — us wiſčem laikeem? Fantasija wiſčh beeschi darbojas ar wiſčh ſatiffmes pagahjuſcheem intimeem brihscheem, un neviſčhus un negribot atzerē nahta ſkati, un aufis ſkaneja wahrdi, kas lihdi ſchim bija palikuſchi it ka maſ eeweheroti, waj it ka wiſčh aismirkuſchees. Bet wiſčh zihnijsas pret uſmahzigajam atmikam un zentas domat ko zitu. Gadu atpakaſ Emma us pahris mehneſcheem bija aibraukufe pilkehtā padſihwot pee radeem; tad Adamam bija radees garſch laiks un ilgoſchanas pehz wiſčh, un tad wiſčh beeschi pawadija ſawus waſas brihschus, laſidams we-

natnē winas wehstules — gan tās, kuras wina tam tagad
 pahrsuhtija, gan ari tās, kuras bija agrāk rakstitas un
 kuru tam bija fakrahjees prahws skaitēs. Tās bija tik mih-
 las, tik sīrīnigas, tik kaifligas un rakstitas tāhdā walīr-
 digā uſtīzibā, kā Adams tās pat neweenam no ūweem
 wiſlabakeem draugeem neparahdijs. Dauds weetas no
 ūchām wehstulem wiņšč finajā no galwas. Behrn, pa
 Ēnimas prombuhschanas laiku, wiņšč bija lažījis ūchās
 wehstules ar ūvīščku baudu. Tagad wiņšč ūargajās tās
 nemt rokā, ūinadams kā mihlestibas wehstules wina taga-
 dejā stahwokli ir gifts. Bet wiņšč negribeja wairāk ar
 ūcho ūaldo gifts ūagistetees, ar kuru wina ūfantasijs bija jau
 deesgan pilna. Wiņšč strahdaja no agra rihta lihds weh-
 lam wakaram, lai naktim waretu gulet, bet ir tad meegs
 beesshi nenahža, un domas un ūfantasijs pastahwigi ū-
 wejās tik pee wiņas. Lai ūwām domam dotu zitu wir-
 ūseenu, wiņšč mehgina ja wakareem ūirms gulet eeschanas
 kā lažīt. Patwadijīs weenu — otru ūstundi pee grahmatas,
 wiņšč tad nokrīta turpat ūlehti ūwā ūeenfahrſchā ūeetā
 gultelē un bija preezigs, kā tuhlin wareja eemigt un dāschās
 ūstundas meegā aismirst ūwū ūahwokli. Par juhrneku
 buhdams, wiņšč bija peeradis pee wiſai ūeenfahrſchās
 ūdīhwes un tamlihds ari pee ūeetas, ūeenfahrſchās guļas.
 Neleelo ūpilweneli, kās wiņam atradās gultas galwgali ū-
 galwja weetai, wiņšč nelikās ūem galwas, bet guleja
 tāpat ū ūihdsenās matrazes, ūpilweneli ūſpeesdams ūem
 ū ūgalwas, — tāhds panehmeens wiņam bija arween bijis
 labš ūihdseklis aħtrai eemigſchanai, un to wiņšč ari tagad,
 kā pats wehroja, leetoja ar labēem panahkumeem: wiņšč
 wareja tuhlin eemigt, lai gan ūchi aħtrā eemigſhana patee-
 ūibā drīhsak bija iſſfaidrojama ar pahrlēezigo nogurumu.
 Ūſtrahdajees wiſu gorō waſaras deenu pee darba un wa-

karā pahra stundu pee lampas lašijis, — tās bija puhses, pehz luxām organismam atpuhta bija nepeezeesjhama, un tā meegs ifreis kā ar neatturamu waru usmahžās, pee- speesdams pahruhletoš nerwus un usbudinato fantasiu uš kahdu brihdi pee meera.

Braukdams pahris waſaru uš angļu ūfuga un zitadi beechi ūtikdamees ar angļu juhrneekem, wiñčh bija eemahžijees tiktahl angliski, ka wareja ūchāi walodā ūarunates, kā ori laſit grahmatas. Vai reiſ ūchās walodas eeguhlo prafchanu zaur aismirſchanu atkal nepasaudetu, wiñčh bija pahrwedees no Anglijas lihdsa dasħas grahmatas, bet mas lihds ūchim bija warejis tift pee wiñčh laſiſchanas. Tagad nu wiñčh ūwās ruhgtās weentulibas stundās kehrās ar diwlfahrſchu ūparu pee ūchi nokavetā darba. Papreekſch wiñčh mehgina ja laſit Bella „Zivilisa- zijas wehſturi“. Bet ar to wiñčh neweizās: wiñčh ne- wareja tanī eelāſtīes tā, ka waretu aismirstees. Tur bija wajadſigs pastahwigi nopeetni domat, un tas wiñčh ar wiſlabako gribu ūchimbrihſham nebija eeſpehjams, — wiñčh domas pastahwigi atradās ūautkur zitur, newis pee ūcha leela prahneeka un rehkinataja argumenteem usſtahditō hipotesu peerahdiſchanai. Wiñčh ūaprata, ka tagad wiñčh wajadſeja kahda weeglača un dſihwača lektira. Wiñčh pa- rehma Bairona ūirmo ūehjumu. Tanī atradās „Uſcheilda- Harolda ūwehtzelojums“. Ščis poeſijas pilnais ūazerejums wiñčh apbuhra, lai gan wiñčh dasħas weetas pilnigi ne- ūaprata — laikam ūawa tagadejā uſtrauktā gara ūtah- wokla dehl. Bet par to atkal dasħas weetas bija debeſčki- gi jaučas. Kā bijis juhrneeks, kās redjejis labu ūeeſ ūwe- ūchās ūemes un wiñčh dabas jaučumus, pee kām brihnisħkais djejojums weda tos wiñčh ūakarā ar eewehrojameem weh- ūtirifkeem notiſumeem. Adams ūwiñčhi ūajuħfminajās

preefsch ūcha originelā dzejas raschojuma un iſlaſija to no weena gala lihds otrami — gadijums, ko wiņsch pee dzejisseem raschojumeem reti mehdsa darit, valasidams tikai weenu — otru weetu un tad mesdams tos pee malas. — Pehz „Iſcheilda-Harolda“ wiņsch pahrgaja uſ leelā angļa paſchu galveno dzejas darbu — „Don-Schuanu“. Še wiņam atwehrās jauna paſaule. Že bija maſač juhſmigu apraſtu par dabas jaukumeem, bet totees wairak zilvēku, un pee tam kahdu!... Bes tam wiņu leeliski waldfinaja warenā satiras pahtaga, ar kuru genialais dzejneeks zert ūchā ūtavā raschojumā pa labi un ūfreiži, neshehligi uſ-brukdamis wišwairak pasihstameem ūtava laika netaiſnibas un warmahžibas preefschstahjeem un daschadeem ziteem nefreetnibu daritajeem, waj wiņu pahrstahjejeem. Vafot ūchō epu, kā ari kahdu maſaku gabalu ar noſaukumu „Dſeljs laikmets“, ūchō ūzerejumu autors Adamam iſ-likās it kā kahds eezelts ūogis, kurš ūhdedams augsti tribunala, no kureenes wiſa paſaule ar zilwezes pehdejo gadu ūimtenau wehſturi gaiſchi pahrſkatama, tura taiſnu ūeefu par zilvēku nefreetnibam, ūchaſdams ar ūtavu ūtiras ūttagu bes ūchelaſtibas wiſus wainigos, lai tee deeszik augsti buhdami. Še warenā ūoga ūttagas ūirteeni ūehrū ūikpat ūtaules eekarotaju Napoleonu, kā ari wiņa ūewu — ūisareni Luisi, dſimuršho Austrijas prinzeſi, par to, ka wiņa tik ūkreetni iſturejuſes pret ūtavu wiħru pehz wiņa ūrifhānas un ūadſifhānas. Gedomajeſs par Napoleonu un ari par Bairona paſcha nelaimigo laulibas dſihvi, Adams ūewi ūpreeda: ja taħduſ ūilwezes ūpihdekkus weegl-prahtigā ūahrtā atſtahj wiņu ūeelaulatās ūeewas, ko tad es waru brihnitees, waj ūurnet, ka mani — kas es tatſhu neeſmu nekas — atſtahj ūeeweete, ar kuru mani ūits nekas naš ūaſtijis, ka tikai ta ūauktās ūiſchū ūaites, ūukas tatſhu

naw ne rokam taustamas, ne azim redšamas. Schahdas, titai eedomās pastahwoſčas, faites naw nemas wajadſigs ſarauſtit, — tās pahrtruhkſt paſčas no ſewiſ; pat ari pahrtruhkſt tam naw wajadſigs — tadehļ ka pateeſibā tahdu tatſhu nemas naw!

Tā prahtodams, wiſčh pa labai daļai apmeerinajās un ūhka arveen wairak aprast ar domam, ka warēs dſih-wot un buhs warbuht labi ari bes Emmas. Winam rādās leela patiſčana laſit tahlak un tahlak „Don-Schuanu“, ſcho brihnifčko dſejas un ſatirās darbu, ar kura palihdſibu wiſčh tā bija pratis paželtees augstaſ pahr ifdeeniſčkibas notikumeem un raudſitees uſ teem ar plafčaku ſkatu un meerigaču ſirdi.

Tā ari Emmas kahsu deenā, pehz pahrnahkſchanas no baſnizas, puſdeenas patureſčanas un puſčha iſraidiſčanas pee ſirgeom, wiſčh nehmās atkal turpinat laſiſčanu. Pirms laſija klehts preekſčā, bet tur wiſu nepatihkami trauzeja muſikas ſkanas, kuras ſhad un tad, lehna wehja nestas, atlidoja lihds ſchejeeni no netahlaſeeem Gobſemjeem, fur ſpehleſčana un dejoſčana notiķa ſehtswidū; waj atkal ſaiku pa laikam bija dſirdama jautru kahſineeku blaūtiſčanas kautkur ahrpus ſehtas, ka ari ſchaudiſčana ar rewolwerem. Bet kad ſatumſa, tad wiſčh eegahja klehti un, durwiſ ſeelehdſis, wareja gluſchi netrauzets turpinat ſawu intereſanto lekturu un pilnigi nobotees tai paſaulei, kura noriſinajās tehlotee notikumi.

Bija pahri puſnaſtij, kad wiſčh tika wiſam ſazere-jumam zauri, kura beigu ſkati noriſinas Anglijā, kahdā wehſturiſkā pilī, kuras eemihtneeki redi naftim ſtaigajam pa wahji apgaiſmoteem koriđoreem īehnu — kahdu melnu muhku; bet īehms naw nekas zits, ka jaunā ſtaiftā Žiz-jučka herzogene, kura Don-Schuanā eemiheļjuſes, bet

Kautredamās tam atdotees, pahrgehrbusēs par muhku, lai tā waretu ūsneegt ūwu noluuku. Šazerejums beidsas taisni ar to, ka Don-Schuans, gribedams pahrleezinatees, tas ķehms tahds iħstī ir, ūanem kahdā naķī duħħċhu un, kād atkal ar to ūteekas, iſſteej roku, lai to ūkertu, kūr tad domatā neħatweramā baiga, waj ari ūħatweramā, bet

aufsta, nedsiħwà teħla weetā uſtwer roku uſ maigām. Ħiltām ūseweeħes kruhtim, norauj tai maħlu un deħħweto spoku paſiħst par herzogeni.

Tomehr dauds waixak nekā ūħħadhs beigu efekts wiñu wal-dsinaja tas ūwadaiς gars, kahdā ūrafstits wiñi ūħihs brihnisħiegais ūzerejums — tas plaxxais paħaules uſ-

ſtats, tas augſtaſais ſtahwofliſ, no kura dſejneeks ap-
 luhko paſauli un daſchados notikumus. Adams tagad ſa-
 prata, ka gudraſais ir — ſinamās reiſās ſtatitees uſ dſihwi
 ar weenaldfibu, uſluhkojot to par lahdū milſigu ſtatuvi,
 uſ kuras noriſinas daſchdaſchadas komedijas, kur domatee
 leelee waroni beeſchi ir weenkaſahrſchi komedijanti jeb joču
 lugu ziltwezini, par kuru liſtena iſſchekſchanos ſchahdā, waj
 tahdā wirſeenā naw wiſai jaufrauzas, bet jaluhkojas uſ
 teem kā jau uſ joču lugas dalibneefkeem. Ur tahdū pat
 ſtatu jaſpeeron luſkotees ari paſcham uſ ſawām dſihwes
 neveiſkmem un nodomu un zenteenu iſſjuſkhanu. Wiſi
 ſchahdi ſihki gadijumi, par kureem tāi azumirſli, kād tee
 noteek, mehdsam eedomatees, ka nu neſpehjam wairs dſih-
 wot, ka muhſu dſihwei un dſihwibai naw neds preekſch
 mums paſcheem, neds ari preekſch ziteem wairs nekahdas
 noſihmes, — waj tee wiſi pateeſibā naw weeglu komediju
 ſihki jo ſihki zehleenini, par kureem wehlak paſchi meh-
 dsam paſmeetees un newaram deesgan nobrihnitees, ka
 mehs ſchahdu neezigu gadijumu dehł wiſpahri warejuſchi
 reiſ uſtrauktees, behdatees, waj pat iſſamist. „Peemehram
 tagad notikums ar mani paſchu un Emmu“ — tā ſewi
 prahtoja Adams — „waj ta naw tihrā komedija: wina
 pret mani heſ jebkahda eemeſla no manas puſes iſtureju-
 ſes tik nejehdſigi, un es talab lai deefſkā ſkumtu un fehrotu,
 buhtu uſ muhſchu nelaimigſ, ſaudetu dſihwes preeku un
 gribetu pat eet bojā, daritos galu? Nē, nekadai! Ta buhtu
 no manis paſcha wehl deſmitkaſt leelaka nejehdſiba, nekā
 ta, kuru wina iſdarijuſe pret mani, un taiſni tad ir wina,
 ir ziti waretu par mani wehl gahrdi jo gahrdi noſmee-
 tees kā par ihſtu nejehgu. Kur te lai rastos pee manis
 lahdā waroniba, par ko ziti waretu runat ar apbrihnno-
 ſhanu, — tikai apmeekls un noſchelofſhana! Bet es ne-

wehlos nedſ weenu, nedſ otru. Nè! Seeweetes, ſchàſ weegl-
prahdigàſ, nepaſtahwigàſ un wiltigàſ radibinas dehſ dari-
tees galu, — to nekad nè! Teeſa, beſ Emmas man neveena
zita wairs nepatiſh un laikam es nekad nu wairs neveenu
nemihleſchu un neprezeſchos, bet talab es dſihwè waru buht
wehl loti derigs. Wiſſpirms man ix wezaſi, ſewiſchki mahte
mani mihlè kà ſawu azuraugu, un tai beſ maniſ teefchani
nebuhtu wairs neka dahrga un mihlà paſaulè, ihpaſchi ta-
gad, kur otrs brahlis nomiris un es wezafeem weens pats
eſmu palizis. Un otrfahrt, to nekad nedrihſtu un negribu
eerahdit paſaulei, ka es Emmas dehſ buhtu nelaimigs. Nè!
Wina pret mani iſturejuſes neisprotami rupji, bet es wi-
nas preeſchâ ari neeſmu lozijees. Mehs eſam iſlihdsinaju-
ſchees un ar to leeta heigta! Bet teem wiſeem, kaſ mani
netura par freeſti un kaſ talab warbuht palihdſejufchi
Emmu peerumat uſ tahdu iſtureſchanos, — teem wiſeem
par ſpihti peerahdiſchu, ka es eſmu daudſ labakſ, neka wini
mani wehrtejuſchi. Un ja es warbuht kahdreiſ prezeſchos,
tad wini dabúis redſet, ka es buhſchu wiſlabakaiſ wihrs
ſawai ſeewai!"

Tà wiſch pats domàſ ſewi meerinaja un ſtiprinaja,
puhledamees ar prahta palihdſibu pahrwaret juhtas, ku-
raſ runaja gan kluſu, bet totees jo ſtipru zitadu walodu.

Schâi brihdî kautkaſ peeklauweja pee durwim. Ne-
ſinadamis, kaſ kluimè un baididamees, ka winam neſaka,
ka weens pats tik wehlu nafti palikdamis augſchâ, domajis
par Emmu, Adams paſehra uſ galda guloſcho, patlaban iſ-
laſito grahmatu un gahja pee durwim ſkatitees, kaſ klu-
dina, kur atrada kuprainiti, kam tad neſapraſchanâ un
neſinaſchanâ aifgahja lihdi uſ Gobſemijeem.

* * *

Emma, redsedama, ka wihrs nesin kautkahda eemebla dehl newar flehtî eefluht, ka ari wehlač nedfirdedama wairs to aif durwim grabinam un prasam, lai eelaish eefschâ un bes tam pahrleezinajusēs, ka durwis ir aifflehgtas un bes atflehgas narv attaisamas, bet atflehgas, ka bija nopro-tams, winam wairs nebija, — Emma jutās it apmeeri-

nata un neko wairaf nedomadama, gehrbas semē: nowiska ſawu kahsu uſwalsku, nomauza haltas kurpes un likas gulet. Peħdejās naftis tiħpat ka nemas negulejuše un no ſħas deenas leelajeem ustraufumeem wina ta bija noguruże, ka neka wairs neħpehja domat un tuħlin aismiga.

Wina nesinaja ziġi ilgi bija gulejuše, kad iſdjsirda dur-wis fleħdsam, kahdu eenahkam fleħtî un durwis no eeffħas

atfal pеeflehdsam. Azumirkli wina newareja iſprast, kaſ eenahzejs wareja buht — wihrs, waj warbuht winas mahte. Pusſehdus pеezechluſes un ar eltoni ſpilwenā atſpeeduſes, wina elpu aifturedama, klaufijas. Genahzejs ahtri ſahka nahkt tuvak. Mahte ta nebija, ta tаd laikam wihrs. Wina nesinaja ko darit: tihtees apfegos eekſchā, neleekotees neka dſirdot, jeb fahpt no gultas ahrā. Bet ſchāi brihdī winai ſtaidri lifas, ka eenahzejs newar buht winas wihrs, jo tam bija zihkſtoſchi ſahbaki un tas wiſpahri gahja ſmagi, bet ſchim nahzejam bija weegli ſoli, it ka winai jau paſihſtami, jau daschlahrt dſirdei ... Azumirkli ſirds winai ſahka aumalaſam puſtet, bet wiſi lozefki ka ſaſtinga un elpa kruhtis apſtahjās. Adams, kaſ eenahzejs bija, gribuja eewilkt uguni, bet atrada, ka winam fehrkoziu naw flaht. Dſirdanis nekas nebija. Us preekſchu lehni eedams un tumſā ar iſſteuptu roku tauſtidamees us to puſi, kur pee gultas arween mehdſa ſtahivet galduſch un us ta lampa, waj ſweze ar fehrkozineem, wiſch nejaufſchi uſtwehra roku us failu kameeſi un filti maigam un daikam, augſti wiļnojoſchām kruhtim. Azumirkli winam eefchahwās prahrtā notikums ar Bairona waroni un herzogeni, bet no luhpam tſchukſtoſchā balfi nejaufſchi iſſagās:

— Emma!

Trefchā nodala.

Linu talka.

Radehl meschfargs nedrihlt buht pret ūalpeem lepns. — Radehl fatimneelu ūahrtas ūroderis gahjis ūchuht ūalpu mahjās. — Radehl Annai bijis janem wihrs bes jebkahdas ifmehginaſchanas, kuru muiſcha nāw peenehmuse bes weſela gada mehginaſchanas. — Radehl Anlise dabun labu prahru us ūroderi, un Radehl Indrikis neatwadas no ūatra atſewiſchki. — Kā jaunais Gilarajš mahzās nafti ūlaifti ūwehret, un kā meschfargs wehro lauft mina ūepnību.

— Ko?

— Neko.

— Utſal neko! Tagadit pats ūautko teizi.

— Es tik prafiju, waj ūroderis jau noſehdis no galda.

— Ta' nē.

— Wai! Nu tad wajaga teift, Iai ūehd ūemē, un ehdens jaleek us galda. Mehs nahksim tuhlin mahjā. Es tik pahrsteidsos eepreeksch paraudſit, waj waſarinās gatwas.

— Tuhlin buhs. Ūukulischus jau ūalaidam ūatlā. Anlise masgā tik wehl traufus. Bet waj heidsat mihſtit, jeb waj buhs jaeet wehl pehz waſarinam?

— Ūibrähſam lihds pehdejai ūaujai. Tagad palika tik wehl nomihſtas ūchafſtinot.

— Waj dauds mihſtitaju?

— No paſchu mahjam, tu jau ūini, tikai ūchetri: Didſchis, Beesuma Bosums, Brammanischu Peteris, Ķwarts un es peektais, un no ūihpneekeem diwi.

— Indrikis ari?

— Ja. Atnahža jau paivačarē, kād patlaban kā ſahſām. Puifis eeračās tilai tumžā: wajadſejis ſakapat ſtujas laidara paſaifeem. Ja! Un meſchfargs ari nezif ſen uſmaifijās.

— Waj tad temi Deewš! Ari to wajadſes atkal mee- laſtot. Winſch tem tahdu reisu nekād nelaidiš gaxam! Tatschu mahjās lihdi naheſs?

— Waj nu beſ tam!

— Jateiz Anliſei, Iai atnes no flehts wehl trefcho baltu ſchlihwi.

— Ja, labaki jau ir, kād meſchfargu uſnem pā godam. Ko lai dara? Bitadi meſchā nedrihkfsti rāhditees. Bet nu wajaga tik teift ſkroderim, Iai wahkas no galda ſemē. Tuhi lin nahffsim wiſi mahjā.

— Jateiz, jateiz, pats jau goda neprot. Uſtaifijees uſ galda un nekahpj wairs ſemē. Un ko ſchis tur ſchuj? Pirmiſi wiſu laiku ſwilpa, trallinaja un dſeedaja un nu ſnaufch. Deefin kur iſgahjuſchu nafti nokuſtijees. Bahri nahža tik ſchoriht gaismā. Un kās to lihdi ſchim redſejis, waj dſirdejis, ka ſkroderis fehd uſ galda? Zahds jaunlaiku ſkroderis tihri ehrms! Par kibeli tik ſchoreiſ tahdu panehma.

— Lai nu lai, Sape. Kā ir, iſtiſim ſchoreiſ.

Tā ſarunajās Drutvīneku mahjās Zihruļenes muiſhas kalps Penkulis ar ſawu ſeewu, jeb kā winſch to pā jokēem mehdſa dehwet, ar ſawu otru puſi.

Wina „otra puſe“ buhtū laikam wehl wairak pukojuſes uſ tahdu jaunlaiku ſkroderi, het patlaban iſnahža no iſtabas winas puſaugu ſehns un teiza, Iai tik dikti neru-najot par ſkroderi: iſtabā wiſu warot ſkaidri dſirdet.

— Bet ko wehl! ... Gefeuzjās ſeewa, wihram iſ nama iſejot. Waj brandwiſna peetika?

— Peetika. Ir to paſču pirmo pūdeli nebuhtu iſ-
dſehrufſchi, ja nebuhtu uſnahzis meschſargs.

Gedama atpaſkal pawahlrdā, Penkulene paſluſu ſazija
ſawai meitai:

— Anliš, ko daris ar to ſkrodera ehrmu? Buhs jateiz.
Pats goda neprotas un no galda ſemē newahkas.

— Leekatees jel meerā!... Utbildeja uſrunata ar
nepatiffchanu. — Gan es tiſčhu ar wiņu galā.

To ſazijuſe, wiņa panehma weenā rokā kūkuliſčhu
blodu, otrā galas ſtutulu un, padikti eekrefſtedamās, at-
gruhda ar kahju durvis un gahja eekſčā. Škroderis ari
tuħlin pamodās no ſawia ſnaudeena, noleħza weifli no
galda un teiza:

— Luhgtu!

Mihſtitaji ſahka nahkt namā, neſdamī ſatrs ſawu ſa-
mihſtitu linu neſchlawiū.

— Are, Indrikiſ ſamihſtijis par wiſeem wairaf...
Šazija Penkulene, talzineekus preekſchnamā ſagaididama
un uſ jauno wiħreeti Luhkodamās, kuxam bija par ziteem
prahwaſa neſchlawa uſ rokaſ, bet pate pee tam tuħlin ap-
fiſdamās ſahnis un peegreesdamās ziteem miħſtitajeem un
no teem ſanemdama ſneegtaſ neſchlawaſ, ta ka jaunajam
wiħreetim ar ſawu neſamo wajadſeja greestees pee
Anliſes.

— Es gribu ſpihtet wehrpejām... Šazija tas par
Indriki uſrunatais jaunais wiħreetiſ, ſpaļus un ſneegu
preekſchnamā kratidams no ſahbakeem.

— Ko nu wehrpejām haſpihtesi! Šawehrpſim, kuit
buhtu wehl otrtik... Preezigi un laipni ſmaididama at-
teiza Penkulene.

— Šawehrpſit gan; bet peeluħkojet tif, ka newehrp-
jat grīhsnu un ſtrudsainu dſiju... Kunaja meschſargs

namā eenahſdamſ un labwakaru nepadodamſ, jo wičam bija eeradumis, ſeemeefcheem nekad nedot deerpalihgu, ja ſtarp wičam neatrodas neweena wiħreeſcha. — Zitadi wa-jadſes dſeedat tāpat, kā pahrnowada pamulke Darte dſeed:

Behrnrudeni, ſchorudeni
Buhtu wiħru dabujuše:
Zita tauna iſtaunajſe,
Kā es griħsnu dſiju weħrpju.

— Ja lini buhs labi iſmihſtiti un ſchkeedri miħſti, tad ari dſija buhs laba un miħſta ... Atrunajas Anlise. Bet mesħfargs fahka eet iſtabā pehz tam, kād faru diw-stobreni bija preekfħnamā pačabinajis wadſi, jo wičam kā nemihſtitajam nebija uſ iſteiktajeem wahrdeem neka kō at-bildet. Wičam pačak fahka eet ari wiſi ziti iſtabā.

— U, labwakar, Lapin! ... Mesħfargs ſweizinaja eeeedams iſtabā un ffroderi uſrunadams newis amata wahrdā — par meistarū, waj ari tik par ffroderi, — nedj ari uſwahrdā par Spruſtu, bet kristamā wahrdā, ar to rahdidamſ, kā wiñx ffroderi netura nezif augstaču par falpu wiħreem un ziteem maseem zilwekeem, luxus tanī ap-gabalā pa leelumleelai daħai ari bija paraſts faukt newis uſwahrdā, bet kristamā wahrdā, ja teem nebija eedoti kahdi ihpaſchi eefaukajumi jeb pałamas.

— Waj meegs nenaħk? ... Turpinaja mesħfargs.

— Nenaħk wiſ, mesħfarg ... Atbildeja ffroderis.

— Kur nu, mesħfarg, taħdam meegs nahks, kam tik ſkaifta maſchine flaht? ... Għażiha kahds zits talzineefs, laikam Stihpnneku puifis. — Es taħda ſkaiftā un mahkſligā de ištā newaretu nekad deesgan noſkatees.

— Lai nu ſkaiftums kur ſkaiftums, bet kur ta aħtrà ſchuhſħana ... Kunaja mesħfargs, gudrafs lif-damees. —

Sāver tik oderi ar wirsdrehbi kopā, kahpj no galda semē, laisj mašchinu valam, un labas stundas laikā ūwahrki gatawi: wihas wihses ūschuhtas un tā norihdssets, ka ar rokam buhtu weselu deenu kō strahdat. Es pats tagad walskaju pirmos ar mašchinu ūchuhotos ūwahrkus, un neka wainojama newaru teikt: tikpat stipri, kā ar roku ūchuhtee; nedē wihses irst, nedē riħdses un apſchutwumi ūkarst.

— Ja. Kāhdu tik tagad naw mašchinu! Kāhdas tik tagad neisgudro!... Žīfauzās Penkulis, kamehr ziti dihſchoja ap ūchujmašchinu, to apſkatidami un apbrihnodami. — Kās gan liħds ūhim bija dsirdejis par taħdām mašchinam? Un deesin, kād mašchinu iſgudro ūchana miteſees? Weenumehr wehl iſgudro dasħas no jauna. Wagaris teiza wiadeen (neatzeru wairi tik kahdā semē — laikam tanī paſčā, no kureenes muħsu jaunà rahzenu fuga), eſot iſgudrotas ir perſħanas, ir pahtaru ūkaitiſħanas mašchinas. Leela Deewa laime, ka taħdas perſħanas mašchinas nebija ſenak, kād fungi driħksteja wehl laudis pert. Ar rokam ween perdam, fungs, ir wagaris tatſchu peekuſa un driħsi bija jamet meers, bet kō domà, ja tew ar mašchinu staħtu fl-čcht?

— Nu, taħda perama mašħina wehl neħas... Teiza mesħħargs, atkal iſliddamees gudrafs par ziteem. — Ži- gaħju ūchħu nedelu bijis awiſes, ka iſdomata ari matu gree- ūchħanas mašħina.

— Nu, es tur galwu eelxchā nebahstu, kaut man waj rubli maħsatu!... Žefauzās Penkulis, un drebuki wiħnam pahr ūt-xebha pa muguru, tā ka ūobi noxlabejja. — Ko domà, war liħds ar mateem nogreest wehl auſis un degunu, waj pat wiſu galwu!...

— Es ari nè... Noteiza mesħħargs, ūchoreiſ buh- dams pilnigi weenis prahħis ar Penkuli un lehnam wirfi-

damees us galda puſi, kur garoja ſukulifchu blodas un fmarschoja gaſas ſkutuli.

Patlaban ari Penkulene ſahka aizinat wafarinās, teikdama:

— Nu, luhgtu nu wiſus pee galda. Runajotees ehdeens ween dſeest. Luhgtu, luhgtu! Meschfarg, are, fehſchatees galda galā; Indriki, tepat blaſus; meistar, un wiſi ziti — nahzeet un ehdeet, baudeet, kas paraudsits.

Ari Penkulis pats luhdsja un aizinaja:

— Sehſchatees, zeemini, fehſchatees; pelnits ir, un jaehd. Es eeleefchu ſchnabi.

Talzineekus pee galda raidot, bihdot un ſtumjot, Penkulene bija ſinajuſe tà eerihkot, ka taisni pee baltajeem ſchlihwjeem noſehdās meschfargs, Indrikiſ un ſkroderiſ. Ziti ehda no mahla blodelem un ſkutulineem. Penkulis ar glahſi weenā un pudeli otrā rokā ſpraudās ap galdu no weena pee otra, katra m dodams pa ſchnabim.

Nopeetni un kluſu zeesdami ſahka wiſi ehſt. Ŝewiſchki duhſchigi nehmās meschfargs: ſukulifchi kluſteja ween wiņa gaxajā kaſlā, ſprenſdami us leju.

Kamehr talzineeki tà nodarbinati ar ehſchanu, iſdewigs laikſ, eepaſihtees ar wineem tuwaki.

Meschfargs bija wihrs gadu trihsdeſmit, waj druſtu wairak, leelu, gandrihs waretu ſazit milſigu augumu, ja

tif wiņč buhtu jo ūloķnigakš un jo ūlaikaki noaudſis. Kāhjas wiņam zelos bija lihkas — ūlalekuſčās uſ preekſču, kādehļ meſchfargs eetahlem iſſkatijās kā bilschainajā paſaku grahmatā leelais ſiſenis, kuxč uſ lihkaſām pākal-kaſjam iſſtatijees, ſarunajās ar ūludru par ſeemas miſčhlu. Bes tam tanīs paſčās weetās — proti, zelos — kāhjas meſchfargam bija iſleekuſčās ari uſ ahru, tā kā no weena zela lihds otram bija apmehram labu ūpriſhi ūplata ūprauga. Ziti medneeki, meſchfargu jokodami, melsa, kā wiņam me- dihās iſſfrehjīs reiſ pa ūcho ūtarpu ūači ūzauri, kuxu to- mehr nenōſčahwiſ; jo bijiſ aplam aifbaibijees, kādehļ no barona dabujis ūlhvu brahſeenu. Apaſčā jeb pehdu weetā kāhjas ūtahweja ūzeſchi ūkopā, tā kā bes apaweeim meſchfargs ne drūſku newareja eet, jo tad ūrumiſčli trinās ūkopā un ewainojoſas — gluſchi ūtapat, kā tahdeem ūirgeem, kuxi bersē kāhjas, nariſchu weetās tās aifween jehlaſ. De- guniſ meſchfargam bija lihks, tā ūauktaiſ managa deguniſ, jeb kā apkahrtejee ūemneeki, meſchfarga ūzeemini, mehdſa ūfazit, lihks kā ūtahſis, azis ūplatas un ūdeſfigas, jeb kā ūkalpi mehdſa ūfazit, ūwehrigas. Beere bija augsta ar leelu ūlihſlu nr augiſčas uſ leju, kura, ja meſchfargs ūfazit, ūpē- pampa ūreſna un ūila, bet waigi ūpeſarka un azis bargi bo- lijās. Gāndrihs wiſi pagasta ūlaudiſ, ūewiſčki ūkalpi — un par wiſeem ūiteem wairak ūpenkulis — bija eeweherojuſči, kā meſchfargs ūchahdās ūreiſās — tas ir ūduſmās un ūſbu- dinajumu brihſhos — iſſkatotees uſ mata lihdiſigs ūweza- jam pāhrnowada muiſčas ūnelaikā baronam, tikai gados wairak nekā par puſi jaunaſis, ūtadi barons kās barons. Ari balſs meſchfargam ūchahdās ūreiſās ūkaneja gluſchi ūtikpat blauri, kā minetam baronam. Ūispahri wiņč, kā ūlaudiſ mehdſa ūfazit, bija it kā iſplehſts no ūaimini barona. Pa- teefibā par to ari neweens nebrihnijās, jo ūwezakee ūlaudiſ

finaja stahsttit, ka meschfarga mahte jaunâs deenâs falpo-
juſe ſaimini muifchâ pee iſtabam un wehlafi dabujuſe muif-
châs puifi par wihrū un meschfargus par mahju. Tikai
iffatrs fargajâs ſchahdas leetas atflahti peeminet, jo ſem-
neefu ſtarpâ to wiſpahri peeffaita par leelu negodu, ja
kahds zehlees fahnu zelâ no muifchneefu jeb wahzeefchu
dſimuma. Par tahdu wiſpahri mehdſ ſobotees, ka tas eſot
iſkritis kungeem no ratu paſkas. Tà kâ meschfargš bija
eewehrojams wihrs ir pehz amata, ir pats no ſewis, tad,
protams, wiſi trauzâs ſadſihwot ar to labi un nekad ne-
runaja kautko, kaſ wiſam buhtu ſchâ waj tà nepatiſhkams.
Wiſpahrejâ zeenifchana pret meschfargu ſneedſas tik tahlui,
ka, ja nowada tanî daſâ, kuxâ meschfargam peekrita uſ-
raudſiba paſr mescheem, kahdreib bija kur godibas, tad
meschfargu gandrihs wiſur mehdſa luhtg par „preekſch-
neefu“ jeb „diſcho“. Interesants wiſch ſchahdâs reiſas
bija loti: kâ fehtâ eebrauzis, waj namâ eegahjis, wiſch
fahka nopeetnâ, gandrihs duſmigâ balfi ko waizat, waj ari
ſtahſtit. Sweschneeks ſchahdos brihſhos newareja iſprast,
waj meschfargš teefcham rahjas, jeb waj tikai joko, uſ ſam
wiſch pats bija ari ne maſumu lepns. Dſihras un godibas
meschfargš mihleja loti, jo neveen neveenu eeluhgumu ne-
kad neatraidiſa, bet heeſchi eeradâs ari tur, kur nemaf
nebija luhtgs. Upkuhlâs, linu mihiſtâs, mehſlu weſchanas
un reeſchu plauſchanas talkâs meschfargu pa leelakai daſai
nemehdſa eeluhgt, jo tur wiſch katri reiſ eeradâs tâpat,
un kaut ari ſaimneeks buhtu ſuhtijis meitu pehz rauga,
waj puifi pehz brandwiſna jau pirmajos gailos. Neveens
newareja pateift, kahdâ zelâ meschfargš katri reiſ kâ pehz
rahditaja wareja eerastees pareiſâ laikâ un weetâ, un kaut
ſchahda weeta atrastos ari freeſni tahlui. Satu eeraſchanos
meschfargš katri reiſ prata peenahzigi iſſkaidrot un aifbil-

dinat: linu mihstās un apkūhlās wiñčh teizās nahzis pa-luhkot, ar ū kūrinot rijas krahfni, mehſlu weschanas talfā, kā nahzis ſtatitees, waj jaunās eglites nāw pah-rehrtuñčhās par ratu atfahnem, waj pahtagu kahteem, reesi plaujot gribēja redſet, waj plahweji, deenwidu guledami, nenowahrtot jaunos behrſchelus plāvmalē un tā tahlač. Bet tiklihdī wiñčh bija, kā klahjas, uſnaemts, tad par wiſu to nelikās wairs neka ſinot un fahfa ſtahſtit neween daſchadus jokus (pa leelakai daſai weenus un tos paſchus), bet ari iſſkaidrot tihi nopeetnus jautajumus, peemehram, fur ta leelsā nauda zelotees, ū loterejā war eefpehlet; kā-pehž freews ar turku kaxojotees; no kām daschadas fehrgas zelotees un tā jo projam. Stahſtija ari, kās „awisēs ſtah-wot“, lai gan awiſes nedī pats tureja, nedī no ziteem tās dabuja. Schee meschfarga ſtahſtijumi iſ awiſem mehdīa buht pa leelakai daſai apmehram ſchahdu ſaturu: Schagarē, waj zitur fur kahdā leifchu meestā, ſchihdi atkal kahdu kriſtito nobadijuñčhi ar ihleneem; kahdā zitā weetā pedsimis kahdai mahtei behrninkā, kūrſch tuhlit warejis rumat un nehmeeſ ſludinat brihnuma leetas un nahloñčhus notikumus; kahda pah-nowada ſaimneeks, braukdams uſ Telfcheem ar kalku weſumu, gresojis ar duhri kahdam leifchu krihſhim, pehž kām tuhlin paliziſ par kropli: farauts uſ pehdam tſcho-kařā — gluñčhi tāpat, kā pee uguns peefchauts faris, waj kā farſtā uhdēnī eegrubſts jauns paſtalas eelahps; kalku lauseji redſejuñčhi Wentā ſiwi ar tahdu galwu kā ſirgam, tikai eemauktī nebijuñčhi galvā; pee Šaldus kahds puifis uſkahpis tik augſtā kālnā, kā warejis neween ſaſkatit ſepti-nas baſnizas tahlu apkahrtnē, bet redſejis ari Babilonē meitas aif kūhts bluſinamees, un wehl zitadi. Wahrdū ſakot, mutiba bija meschfarga leelaka ihpañčhiba.

Kur runa par meschfargu, tur newar atſtaht nemi-

netu ari wina Ķehwi, kura bija tikpat tahli un plāfchi pa-
fihtama, ka pats mesħfargs. Šči Ķehwe bija behra, dees-
gan paprahwu augumu un lauku peeri, kadehk bija eesaukta
par lauki. Zitadi mesħfarga lauke bija brangs un derigs
lopinšč, bet wiſā pagastā wina stahweja behdigā flawā
ſawas nepaklaufiġas, teepigas dabas dehl. Proti, ja ta tapa
reis ſawā walā, tas ir ja pahrrahwa wirwi, kuxā bija
peeſeeta, waj pahrtruhla pinefls, ar kuxu tai bija ſapihtas
fahjas, tad ar labu nedewas wairs rokā. Ari mesħfargs,
kuxu zitadi wiſs pagasts ir bijas, ir zeenija, neſpehja ſchah-
dās reisās iſturet ſawu autoritati pretim neklaufigai lau-
kei. Tad winam zits nekas neatlika, ka aizinat zeeminus
palihgā, kuxi garām wirwem apbrunojuſchees, mehgina ja
lauki eelenkt un faguhſtit, kaſ ne katri reis weegli iſdemwas,
jo laukei bija wehl ta nelabà ihpaſchiba, ta tikai peeaugu-
ſcheem wiħreeſcheem greefa zefu, bet puikam, meitenem un
ſeeveeſcheem, aufis faglaudufe un ſobus atnirguſe, ſkrejha
wirfu un graſijas kost, kadehk pee guhſtiſchanas darba
wajadjeja aizinat palihgā weenigi peeauguſchus wiħree-
ſchus — iſdewums, kuxč ne ikreis bija iſpildams. Daſch-
reis mesħfargam zehlās nopeetnas nepatiſchanas laukes
nepaklaufibas dehl. Utnahk, peemehram, glužhi negaidot
no muiſħas ſina, ka tuhlin jajahj medibās, un djsird jau
muīšħā taures puħſham un funus kauzam: wiſi ziti
medneeki tā tad jau kopā. Qeелеem, ſteidſigeem ſoleem tad
metas mesħfargs uſ lanku, west Ķehwi mahjā, lai aſči wa-
retu ſedlot un jaht medibās; het lankā atrod Ķehwi pahr-
rahwuſchu pineflu, un no rokā dabuſchanas ne domat:
lihds mesħfargs lankas weenā malā, lihds Ķehwe otrā, un
tā ween. Jaheet nu pa apħahrtejām mahjam meflet laudis.
Lihds tos ſadabun, lihds laudis ſamekk garafas wirwes
un ſanahk lankā, paeet weena puſtunda pehz otras, bet

meschfarga nepazeetiba un dušmas aug ar katu minuti,
 ſinot, ka muiſchā gaīda un ka no barona noſeboschanas
 dehl buhs brahſeens ka leetus. Gan jau laudis, ſewiſchki
 no klahtakajam falpu mahjam, tahdos preeſch meschfarga
 tik nepaneſamos brihſhos neaizinati paſchi no ſewiſ ſtei-
 djas paſihgā un ar wirwem un pahtagam devas uſ lanču,
 ja tik pamanija meschfarga klismu; bet ir ta pagahja laba
 ſtunda, lihds nepaſlauſigo un wiltigo laukē iſdewas eedſiht
 zilpās un dabut rokā. Auleſcheem tad redſeja meschfargu
 laiſcham pa zeema zelu uſ muiſchu, ta ka uſkalnina gar
 meschmali ſmiltis ween puteja gaiſā. Zitadi, ja mesch-
 fargs bija laikā ſanehmis ſiu un laukēi neiſdewas iſdarit
 paraſto blehdibu, wiſch lehni un zehli iſdarija ſawu jah-
 jeenu uſ muiſchu, waj nu ſoleem ween jahdams, waj ari
 weegli tſchuntſchinadams, ar ſtobreni vahr plezeem, tauri
 pee fahneem, peefcheem pee papehſcheem un kantſchuku
 rokā. Apkahrtejo mahju laudis, ja ſtrahdaja laukā un re-
 dſeja meschfargu jahjam, meta tad uſ brihdi no darba
 meeru un ar zeenibu un bijibu noluhkojās wina jahjeenā.
 Kas atradas zelam dauds maſ tuval, tee dewa ari deew-
 palihgu — neween falpi, bet ari ſaimneeki, jo meschfarga
 wahrdam bija ſwars un eefpaids pee barona, un tamdehl
 wiſi, kam ween ar muiſchu bija kahda darifchana, zentas
 ſatikt ar meschfargu labi un ifleetot derigi wina ſtarpnee-
 zibu ſtarp muiſchu no weenas un pagastu no otras puſes.
 No ſha ſtahwoſla ari iſſkaidrojama kaiminu iſpalihdsiba
 un iſtapiba meschfargam wina nepaſlauſigas laukēs guh-
 ſtichanā, ka ari zitadi. Samuſahrt ari meschfargs bija
 ſpeests ſadſihwot ar apkahrtejo falpu mahju laudim labi,
 lai gan wiſch, buhdams augſprahſtigu dabu, ſem ſawas
 Fahrtas ſtahwoſhus zitadi neeredſeja un labprah ar teem
 neſagahjās; bet laba ſatiziba ar falpeem winam bija ne-

peezeeschama tanī sīnā, ka tee, tiklihds pamanija meschfarga flīsmu ar nepaflaufigo lauki, tuhlin neaizinati steidsās pa- lihgā, ar ko meschfargam tāhdās steidīgās reisās bija šoti lihdssets.

Peħž meschfarga par īvarigako personu starp ziteem Benkuļa weefiem uſſkatams ſkroderis Spruks, jo wiensh bija puifchu weetnekk un bes tam weenigais no wiſeem, kas prot wahzifki, lai gan šoti wahji. Gadu winam bija ap diwdefmit peezi, augums ūlaks, mati melni, tāhdas pat uhfas, ūjē ūharti balta, azis ūlakas un ūlaikas taisns deguns. Augsta, glūdeni baltā peere winam peedewa ga- rigi apdahwinata zilweļa uſſkatu. Uſſtahfchanās un wiſa gaita winam bija droſha, weegla un gandrihs par dauds

weifla un maſ ween atgahdinaja iſtabā noſehdejuſchos adatas darbineeku. Balſ ſkroderim bija jauka un ſkaniga, un ſawas ſkaiftas dſeedaſchanas deh̄l wiſch bija paſhſtams neveen paſchu nowadā, bet ari pahrnowados, un lai gan wiſch bija ſamehrā wehl jauns gados, tomehr behrēs un zitos godos, kaſ ſaweenoti ar deewkalpoſchanu, wiau labprah mehdſa aizinat par preeeffchdſeedataju — pat ari tahdās weetās, kur wiſch nekā nepeeſrita radneegibā. Wiſch bija ari weens no teem retajeem wiſā pagastā, kaſ laſija awiſes un teefcham ſinaja „wiſu, kaſ no teek paſaulē“, kadeh̄l ari pats ſewi ſauza par iſglijhtotu un attihſtitu un wiſmihlaſ ſatikas tikai ar ziteem tahdeem. Wiſch bij ari, laikam, weenigais wiſā pagastā, kaſ brauza pilſehtā un attahlaſos kaiminu pagastos uſ iſrihkojumeem, kā uſ teatru iſrahdem un konzerteem, par kahdām leetam wiſch tad ari mahzeja un mihleja runat. Winu tapehz ari wiſpahri uſſkatija it kā pahraſu par ziteem ſkrode reem, un wiſch gahja ſchuht tikai pee turigafeem kaim neekeem, wagareem, krodsneekeem un ziteem lauku ſadſihwē ſchā waj tā augstaſi ſtahwoſcheem. Ka wiſch bija nahzis ari pee Penkuļa ſchuht, to ziti kalpi iſſaidroja weenigi ar to, ko Penkulim bija ſkaifta, braſcha meita.

Didschis jeb, kā winu mehdſa ſauſat, ſenehwela Didschis, bija ari Druvineeku mahju kalps un Penkuļa wiſtuvalais kaimiņch, jo abeju dſihwoſki atradās ehkaſ weenā un tai paſchā galā, tikai plahna wiđuſſeena ſchēhru weena iſtabu no otras. Didschis bija eeguwiſ behdigu ſlawu ar to, ka jau kahſu deenā bija pehris ſawu tikko pee laulato ſeewu. Pirmajā mehnēſi pehž kahſam jeb tā ſauftajā jaukajā mehnēſi wiſch kahſu deenā eefahlko darbu atkahrtoja reiſas peezaſ. Ari tagad wehl wiſch nerima no ſeewas ſiſchanas, lai gan jau wairak nekā deſmit gadu

bija pagahjuſchi laulibas dſihwē. Kadehļ winsčh jau tuhlin kahsu deenā un pehz kahsam ſita ſeewu, to neveens neſinaja labi pateikt; bet wehlaſ winsčh to arveenu mehdſa darit tad, ja uſgahja, ka ta guledama ſihdijs behrnu, kahdu eeraſchu Didſchis nezeeta. Vihdſās ſeewas ſiſchanai Didſcha otra leelakā ihpaſchiba bija ſirgu mainiſchanai. Schāi ſinā winsčh eenehma pirmo meetu neween ſtarp wifeem kālpeem, bet ari wiſpahri ſtarp wifeem eedſihwotajeem paſchu nowadā. Loti ſihmigi pee wina bija tas, ka winsčh kātru reiſ pirmajās deenās pehz mainiſchanas atrada eemainitajā ſirgā neween wiſlabakās ihpaſchibas, kahdas ween pee ſirga war wehletees, bet nereti ari tihri zilwezifku ſapraſchanu; tomehr tiklihds bija to weenu, otru nedelu turejis, kād jau tas bija iſrahdijs par nelahgu un pat pilnigi nederigu, kadehļ tad ari ſita un bendeja to bes ſchehlaſtibas, lihds atkal iſmainija pret zitu, pehz kām tad kahkas wiſs atkal no gala. — Augumu Didſchis bija wideju, ſmailu degunu, brihnum keraineem tumſcheem mateem un eedſeltenu, ſpihdiгу gihmi, kūrſch it ihpaſchhi tad ſpihdeja, kād Didſchis runaja ar baronu, meſchfargu, wagari, waj zitu kahdu, kām grībeja iſrahdit ſawu labpatiſſchanu un domu weenadibu. Schis eedſeltenais gihmja ſpihdomis bija tik ſtiprs, ka pat tanīs reiſās, kād Didſchis dausija ſeewu, waj tramdijs ſirgu, nekahds duſmu un uſbudinajuma ſahrtumis neſpehja to piſnigi ir ne uſ brihdi iſdſehſt. Krūhtis Didſchis bija jo piſnigaks, nekā widū, kamdehļ ari wina ahdas josta jeb tā dehwetā ſibfna, ar kuru winsčh mehdſa pahrmahžit ſeewu, aifween ſtahweja loti ſemu. Wasarā aif ſibfnas paſtahwigij bija aifſprausts ſmilſchu maſks bruzeſla apkaſiſchanai, lai jo labafi waretu uſaſinat iſkapti — bet zitos gada laikos — un ſeivieki ſeemā — tur ſekajās pahris nolahpitu duhrainu zimdu. Pat

ſwehtdeenam wiñčh tos neſaja aif joſtas — rokaſ winam
 gandrihs nekad neſala un zimduſ ſikas neſajam paſtaḥ-
 wigi flaht tikai leekas gresnibas dehł. Meitam Didschis
 ar wiſu ſawu leeko gresnibu tomehr nebuht nebijs patizis,
 kadehł ari lehti nebijs warejis dabut feewu un apprezejas
 jau labi uſauguſcha puifcha gados un tikai pehž tam, kad
 daudj durwju bija weliſ wirinajis. Ari ſawu tagadejo
 feewou wiñčh tikai ar leelam puhlem un pehž ilgas jah-
 diſchanas un braukaschanas turpu un atpaſal bija paſpeh-
 jis peerunat un lozit wiñas prahtu uſ ſawu puſi, jo ari tai
 wiñčh nebuht nebijs patizis — ſewiſčki to zimdu dehł.
 Bes tam Didscha nelabä daba uſ ſirgu daufiſchanu jau to-
 reis bija ſinama, un wiſas wezenes, feewas un meitas
 ſpreeda no tam, ka Didschis buhſhot ari ſeewas ſitejs un
 aſoru dſehrejs. Tomehr galu galâ wiña bija ſanehmufje
 duhſchu un gahjuſe pee Didscha — weenigi tamdehł, ka zita
 labaka prezineka negadijäs un weza meita tikpat negri-
 beja paſikt. Solidamäſ pee Didscha eet, wiña bija ſewi
 nonehmufes, tos nejaukos zimduſ kahsu deenâ winam at-
 ſagt. Bet tomehr tas wiñčh nebijs iſdeweess, jo baſnizas
 krogū, kur wajadſeja ſcho apnaemſchanos iſdarit, wiña bija
 pamanijuſe, ka Neiſtu Pronei, wiñas wezumwezai eenaid-
 neezei, jauns lindruks ar diweem uſnehmumeem un ſar-
 kanu paſtoti, par ko ta bija ſahkuſe brihnitees, uſtrauſtees
 un ta aifmirſuſes, ka nodomata zimdu atſagſhana paſika
 neiſdarita, un Didschis eegahja baſnizâ un ſalaulajäs,
 zimdeem karajotees aif ſibſnas. Par to wiña pate weh-
 laſ gaufchi kaunejäs, duſmojäs un nereti pat norau-
 jäs, jo ſinaja it labi, ka zitas ſeewas un meitas war nu
 ſazit, wiñas wihrs peegahjis pee laulibas ar wiſeem zim-
 deem aif joſtas — it ka pee ſirgu mitoſchanas, tikai paſ-
 tagas ween truhžis rokaſ. Bet tiklihds Didschis ſahka

wini ūfkat, jeb kā pats ūzija, ūbfnat, tad pate, winu ūtinaðama, ūtrreis ūleedsa: „E te-te-te, e te-te-te! Tas tif bija tew wajadſigs, ka peegahji ar wiſeem zimdeem, kā ūns ar auſim, ūku ūku pee laulibas! Nu tewi ūtrs war iſairgat!”

Ejot, strahdajot un runajot, Didſchis iſturejās droſchi, diſchi, wareni. Ja winſch iſtabā ſchlaudiſa, tad ūeefſchi ūtru reiſ eefleedsas. Sawu ſpihdigo gihmi maſgadams, winſch ſpurdsa tik dilti, kā behrni, ja bija aiſmigufchi, atmodas un ūhka brehkt, bet ūns namā, waj ūhtā ūhka reet. Muiſchā, waj talkā reesi plaujot, Didſchis allasch bija piſmais plahwejs, mehſluſ wedot, brauzejs ar ūwu weſumu wiſai rindai preeſchgalā, — tad muiſchā dewa ſchnabi, piſmais ſchnabja dſehrejs, krogā piſmais pee ūauſchanas, un ta wiſur droſchi, diſchi, wareni, wiſeem pa preeſchu. Tiflihds prezejees un nahzis wihra godā, Didſchis bija mehginajis ſpehlet piſmo lomu ari pee pahtaru ūkaitiſhanas un buht ūalpu mahjās par preeſchdſeedataju, bet tas winam nebija iſdeweess, jo nebija wihrs ſpehjīs meldinu nedſ pareiſi uſnemt, nedſ ari tahtlač noſuret, un ta jau tuhlin paſchā ūahkumā bija ūajukufe. Behž tam, tad Didſchis pahtari ūwehtrihtu ta weli bija iſmehginajees, winam ziſs nekaſ neatlika, kā atſazitees no ūawa ūepnā nodoma, buht ari pee pahtaru ūkaitiſhanas piſma perſona, un wihran wajadſeja apmeerinatees ar to, kā winam neeſot balſs. Neluhkojot uſ ūwu grefnigo prahitū un zehlo, diſchano neſchanoſ, Didſchis wahjās roziſas dehſ geherbtees geherbtees wiſai weenfahrſchi, eedams waſaru aiſween ſtipri nowalkatās nahtna bifikās un tahtos pat ūamſolos, kuri ūahdreiſ bija laikam bijuſchi balti, bet tagad jau ūen wairs nebija nedſ balti, nedſ peleki, nedſ ari melni, bet iſſkatijās gluſchi nenoteiftā ūrahſā; ūemu un wiſpahri

aufstos gada laikos winſch nefsaja peleku wadmalas uſ-walſku, ſtipri jo ſtipri nolahpitu un pee tam wehl daſcha-deem eelahpeem, kadehl Didſchis ſchāi ſawā apgehrbā iſ-ſkatijās ſtipri ehrmots, un kur kahdam gadijās winu pirmo reiſ redſet, tas ilgi noſſatijās winam pakal. Didſcha waſaras apgehrba weſtei bija dſelteni ſali ſwehdraina mu-gura — laikam no ſeewas weza goda lindruka — ar wa-renu tumſchili eelahpu wiðū, tā kā karſtā laikā, kād kāmſoli nowiſka, tas wiſs kluwa redſams, un jauneefchi, kās bija gahjuſchi ſkolā un mahzijuſchees geografiju un kārti paſiht, tad mehdſa ʃazit, Didſcha weſtes mugurai eſot tahds eelahps, kā Kaspījas juhxa waj wiſmas kā Leepajas eſers.

Beesuma Bosums bija ari to paſchu mahju kālps un dſihwoja weenā galā un pee tam weenā leelā kopejā iſtabā ar diwi ziteem kālpeem. Winſch bija puſmuhiſčha gados un brangi paprahwu, gandrihs waretu teift leelu augumu; galwa winam bija ſamehrā ar pahrejo augumu gandrihs it kā par maſu, mati eegaifchi dſelteni un ſtipri rehni, feja lihdseni gludena, jo bahrſda winam labi ne-auga, tā kā peetika ar iſ pahrnedelas dſihſchanu, kür-pretim ziti mehdſa bahrſdu dſiht iſ nedelas reiſ. No wiſ-pahrejā iſſkata un wiſas iſturefchanas Beesuma Bosums likās allasch it kā nobaidijees, un feja winam gandrihs pa-stahwigi bija peefarkuſe. Tabaku wiſch nepiħpoja, bet tikai „koda”, tas ir, tureja tabakas kluimſchki aif luhpas un ſe-leja un ſuhza to, beeschi ſplaudams rudas ſeekalas. Kunat wiſch runaja maſ un iſreis, tiklihds kahdu wahrdū teiza, wehl wairak peefarka, it kā pats bihdamees par ſawu iſ-teikto wahrdū pateefibu. Weſelu, nefaraauſtitu teikumu waj pat wairak teikumu weenkopus no wiña reti wareja dabut dſirdet: weens, otrs wahrds, kō wiſch iſmeta, tas

bija wiſſ. Pee tam wiſch, lai gan nebuht nebija wezſ
zilmeſk, tomehr — wiſeem par brihnumu — leetoja taſ-
dus wezus wahrdus un wiſpahri taſdu nowezojuſchos if-
teikmes weidu, taſds ſawā laikā bija dſirdets tiſ no da-

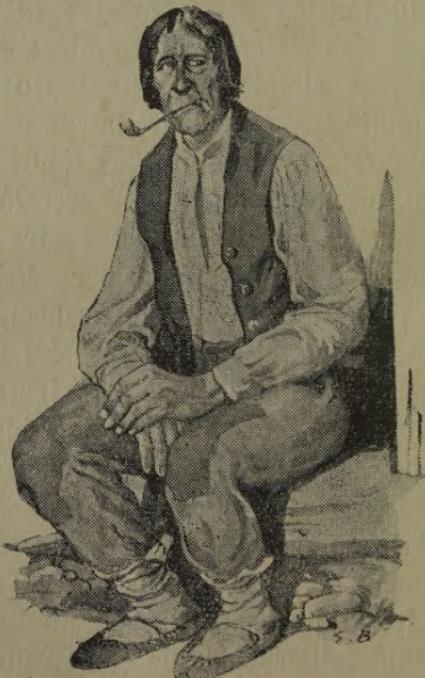

scheem it wezeem, tagad jau miruſcheem ſirmigalvjeem, un
taſdu tagad wairſ neleetoja neweens zits. Beesuma Bo-
sums nebija dſimis zihrulneeks, het eenahzejs no zituree-

nes — kahdas attahlakas maleenas. Daschi sinaja stahstifit, ka tanî maleenâ laudis wehl runajot tâhdju ūawadu wezlaizigu walodu, un ka tadehk par Beesuma Bosuma ūawado runaschanu neefot ko brihnitees, jo winam efot zeeta galwa un talab ūchejeenes apgabala walodu newarot pefawinates. Bet lai ka buhdams, runaschana bija wişpahri wina wahjaka puſe.

Totees jo kreetnaks wişch bija strahdaschanas siāā, un jo leelaks un gruhtaks darbs, jo wairak wişch jutâs ūwâ elementâ, un jo droščaki un laimigaki winam tad ūmaiđija ſeja. Wişch bij tâpat ka Knehwela Didžchis wiſos darbos pirmais un preekshejais. Laiime bija ta, ka wineem tâ ūauktâs darbu nedelas ūefakrita muishchâ abeem kopâ, jo kad weenam bija muishchû, tad otram bija mahju nedela, — zitadi newar ūnat, kuršch ūxu darbâ ūhuhtu pahrspēhjîs, jo ar labu tee weens pret otru laikam gan nebuhtu ūefahpuſchees un preeksstrahdneeka lomu weens otram nebuhtu atdewuſchi. Bet tâ nu wini abi walduja ūatrs ūawu nedelu un weens otra ūefibas neaifehra. Galvenais rafsturojums par Beesuma Bosumu bija tas, ke wişch wairak mihleja strahdat, neka ehst, ūnat waj dihka ūtahvet. Utraſdamees bes darba, peemehram ūwehtdeenâs, wişch ūefinaja, ko eefahkt, ūefinaja pat, kur likt ūawas rokas. Bet preeks bija redset ūian darbâ, un pee tam wişch darbâ — ari wişgruhtakâ — nekad ūswihda, jo ūatru darbu darija bes jebkahdâm puſhem, weegli un it ka rotadamees. Turpretim, ehſdams wişch ūatru reis noſwihda, netikai ūiltu ehdeenu ehdot, bet ari aufstu, pat ūeemu strahdajot meschâ un turot ūneega ūpenâ ūusdeenu, ūastahwoſchu no ūaufas maiſes, aufsteem ūahzeneem un ūilkes, ūinam ūweedri ūafot ūaſoja no pees un pa waigeem. Peedſertees Beesuma Bosums ne-

mehdſa; tikai reis winam bija gadijees kahdā rudens tīrgū pīlnigi peedſertees. Tad wiſch, mahjās pahrabrauzis, bija nehmeeſ ſtipri traſot, iſtabā uſ augſchu lehkdams un diſti — tihri ſeeweefcha balfi — preezigi eekleegdamees, bija ſamihdijis pats ſawas ſeewas rateni ſihkās pihtēs un ari daſchus traufus ſadauſijis, pehz tam wehl daſchadi ahlejees, tad eekritis gultā, eemidsis zeetā meegā un gulejis kā uhdēnī lihdi otram rihtam. Pehz ſha ſawadā gadijuma Beſuma Bosums pahri nedelas gandrihs nepawifam nerunaja; tikai wehl beechaki neka agrak koda tabaku un ſpahwa wehl rudaſas ſeekalas. No ta laika winu ari wairs nekad neredſeja peedſehrufchos.

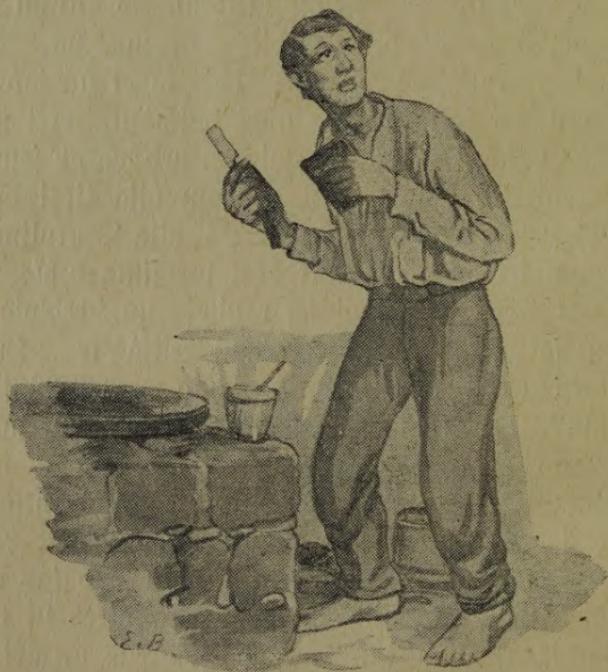

Penfulis bija loti ſihks wiherlis un atradās jau peektajā gadu deſmitā; tapehz ari winam wiſi leelafee

darbi, kà ſeena un ruđsu plauja, mehſlu weſchana, labibas
 fuſchana un linu mihiſchana bija janostrahda ar talzi-
 neeku paſihdsibu, jo weens pats nejaudaja ſchos darbus
 weift, un ja wina otra puſe nebuhtu tif ſtrahdiga un
 kreetna, tad wiſch gan, kà pats mehdſa teift, newaretu
 wairs turetees gruhtajâ kalpu juhgâ. Wina lauliba ilgu
 laiku bija ſwehtita ar preezam meitam, no kuxam trihs
 nomira maſatnê, bet dehla nebija neweena, par fo ziti
 darchineeki Penkuli ne maſumu mehdſa ſobot un joſot, —
 ja, daschreis pat ſakaitinaja gluſchi duſmigu. Ari meſch-
 fargs ſchâs paſchas leetas dehl winaam nedewa ar ſawu fo-
 boſchanos meera, lai gan ari paſcham bija tifai meitas
 ween. War eedomatees, kahds preeks bija Penkulim, kàd
 wina ſeewai daschus gadus atpaſal peedſima dehls. Se-
 naſ, kàd bija eedſehrees, wiſch raudaja un ſchehlojâs, kà
 winaam neefot dehla; bet nu dſehrumâ leelijâs ir ar ſewi, ir
 ar ſawu dehlu, ſazidams: „Waj es eſmu neeks? Waj man
 naw dehls? Kam gan wehl ir tahds dehls, kà man?”
 Tafeli un grifeli wiſch tam jau nopirka, kàd tas nebija
 wehl gadu wezs. Šeewa gan wina rahja, fo ta ahftotees,
 kà nejehdſigë, bet tas wiſs neko newareja lihdsset: rafſta-
 mas leetas bija nopirkas un tika puikam glabatas tif il-
 gam, lihdi kluwa wajadſigas. — Neluhkojotees uſ to, kà
 Penkulis bija augumâ ſihks, neezigs wiherelis un ari wiſâ
 dariſchanâ nebija nefahds kreetnais, brihsaf paueeglas
 neka nopeetnas dabas, un lai gan pateefibâ wiſa galwenâ
 noteiſchana tadehl it dabifki peekrita wina kreetnajai ſee-
 wai, tomehr ta wina zeenija ſotu un wiſadi zentâs zelt
 un uſturet wihra ſvaru un zeenibu ari zitu azis. Ta
 wina ſarunâs ar zitam ſeewam par kaut jebkahdâm ſwa-
 rigakam leetam waj notikumeem allasch mehdſa atfautees
 uſ ſawa wihra domam un ſpreedumu, it kà: „Mans

wihrs teiza", „Mans Janis ūka" un tā tahlač. Dašču labu reissi wina pate ūdomaja ūchahdu, waj tahdu guđru isteizeenu, ko tad zitu ūewu un zeemīšču preekschā dehweja par ūawa wihra teizeenu.

Brammanišču Peteris bija gļihts, patiħkamis puiķis pee diwidejsmit ūezi gadi wezs, kluſas meermiħligas da-

bas zilweks. Winčh bija pasihstams kā tſchaſls strahdneeks, kas zitus nelikas nedī redsot, nedī dsirdot — tā ūafot, neatdīsina ūew pat muſču no deguna, runaja maſ, bet kūr ko teiza, tur wina wahrdos, kā kaimini ūazija, allasčh efot prahs un ūapraschana. Vehž dabas winčh bija pabailigs un kaunigs, ar meitam nekad nejokojaſ un neploſijas, pat labi uſ tam nedriħsteja ne ūatitees.

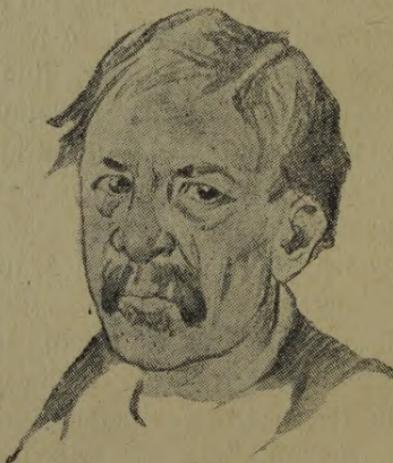
ziteem redsot kautrejās ari bahrdu dsiht, kadehļ to darija mīsmairak tik svehtdeenam pa to laiku, tad ziti bija bas-nizā, waj ari ja zitā laikā to darija, tad išlenza tahdu brihdi, tad pawahrdā nebija neweena, kluži iſlihda tur un tad wīfā steigā apkopa ūavu gihmi. Turpretim eedsehrees Peteris kluwa pawīsam otradas dabas: tad wiņš plijās ziteem wīrfū, mekleja ar teem wahrdū kildas, zirta kahju pee semes, duhri uſ galdu, leelijs ari naudu un gribēja jaht prezetees, bet ja tutvumā kur gadijās jaunas meitas, tad kēhra tās rokā un butschoja. Tā kā wina wezaki — pehz kālpī apstahkleem — tīka daudzinati par pahrtīkuſcheem, tad wina dsehruma aplamibas labprāht wīfi paneša, jo wairak wehl tadehļ, ka wiņš bija zitadi kreetns zīlweks, bet jaunawas jutās pat ne masumu laimigās, ka Peteris winas aistizis, kaut ari tikai dsehrumā.

Ewarts bija pahri pušmuhscha gadeem, neseelu augumu un ar stipri raibu pagahtni. Jaunās deenās bija muisčā bijis pee dega par puifi. Degis par trihssimts rubleem bija winu iſpirzis no kara klausības, par ko wi-nam nahzās vīmpadšmit gadu kālpot tikai par wehderu un apgehrbu pee dega, lihds mineto sumu bija atpelnijis. Atkālpoſchanas gadeem beidsotees, Ewarts bija dega deh-lam aīsgahjis lihdsa Zelgawā un kālpojis pirms pee ta, bet tad palāidees leelā mehrā dseršchanā, tā kā pehz daſcheem gadeem atgreesās atpakaļ dsimtenē weenās drīfķās un ūkāndās. Jau wīfi runaja, ka Ewarts galigi nogahjis no grauda un kā tahds nelabojams girulis atpakaļ uſ zēla nekad wairs netapschot. Nekur ari winu negribēja wairs lihgt par puifi, — ne muisča, ne ūaimneefi. Bet te notika brihnumi. Bijā nomiris kāhds kāps, un tam palikuſe jauna un ūkāsta atraitne ar wairak behrneem.

Buht prahwam gruhtdeemu pulsinaam par tehwu, — to neweens puifis labprahrt negribeja usnemtees, fetvishki jaunakee. Weltigi atraitne ſuhtija pee wairak laimiau puifcheem, bet wiſi usrunatee leedsas nahkt. Neſinadama, fo eefahkt un wehledamās kalpa weetu paturet, kur tatſchu maiſes kumofs droſchs un ta tад behrnu uſaudſinaſchana weeglaſ eefpehjama neka bes ſchahdas weetas, atraitne bei- dſot lika usrunat to paſchu nodſehrufchos un nodriſkaju- ſchos Ewartu. Tas bija ari tuhlin nahzejs, bet nu bija atkal ſesa: barons un wagaris nebija ar Ewartu meerā un neparko negribeja taħdu nodſehrufchos pilſehtas wa- ſanki laift kalpu mahjās eefſchā; atraitnei paſchai bija jaeet pee wagara, ir baronu luht, lai peenem Ewartu par kalpu un lai ta wina ar behrneem waretu paſlift fi- namā maiſes weetinā. Beidsot barons, eeschehlodamees na- baga atraitnes un winas behrnu, bija tiſ taħlu peelaidees, ka pagaidam Ewartu peenehma par kalpu uſ weenu gadu: ja wiſch gada laikā iſrahdiſees par derigu zilweku un wairs nedjers, tad warēs ſchāi weetā paſlift weenumehr; ja ne, tad pehz gada winam jaatſtahj. „Af, Deewi!“ no puhtas nabaga atraitne, „barons winu pat par kalpu nenem bes weſela gada iſmehginaſchanas, bet man wiſch janem par wiħru uſ wiſu muħſchu bes ſahdas mehginaſchanas, jo gadu dſiħwot bes laulibas, — tas nedj mahzitajam buhs pa prahtam, nedj ari barons to atlaus“. — Ta wina, ap- ſtahklu ſpeesta, Ewartu apprezeja. Un te nu notika mi- netais brihnumis: ar fahsu deemu fahfot, liħdſſchinejais leelais dſehrejs atmata dſerſchani, tas ir, pilnigi gan ne- atmata, bet nedſehra wairs par ſarvu naudu, ta ka no pelnas neweens grafiſ negahja dſerſchanas deħl paſu- ſchanā. Ja kur wareja par welti dabut, tad dſehra gan ari labprahrt, bet ta ka par welti dabut dſert bija reti kad

eefpehjams, tad ar laiku Ģwarts mahzijās dserfchanu weegli peezeest, lai gan glischi no tās neatfazijās. Pehz gāda laika muisča winu labprah patureja par falpu ari uſ preefchū, jo winsč bija israhdiyes neween par nedsehreju, bet ari par kreetnu strahdneku. Kā atraitne, tā faultā ūkāsta Anna, tā bija pratuse tahdu wezumiwezu dsehreju pahrwehrst gandrihs par pilnigu nedsehreju, par to wiſi newareja deesgan nobrihnitees. Daſħas ſeemas, kam ari dsehreji wiħri, naħza pee winas pat padoma luħgt: waj winai eſot finami tahdi wahrdi, kā paglahbt dserfchanas kaiti, jeb waj winai kahdas saħles finamas pret fħo launumu. Anna nemahzeja ūkā ūlaimigajām kaiminenem nedf pateikt kahdus wahrdus, nedf ari usrahdit kahdas saħles. Noħlaufidamās fħahdu ūlaimigu ſeewu fuħdsibas un luħgumus pehz burrwibas wahrdeem un saħlem, ar koo wiħrus glahbt no dserfchanas, wiċċa tikai kluſi ūnī paſmehjās, nereti peebilfdama: „Kad mahjas ee-djihwe buhs wiħram miħla un patiħkama un ſeewa laba, tad tam wajadsetu buht welnam — ne zilwekam, ja winsč tad weħl kreetu krogā, teħretu naudu un atraſtu patiħfchanu dserfchanas postā.“ — Ģwarts pats, par dserfchanu waizats, nekad neħahdu ūkaidru atbildi nemehdса dot. Winsč tikai padikti noſħauħza degunu un, kā aif-ween, tā ari ſewiħkli taħdās reisās fuħdsejās tif par gruh-teeem laikeem, par maſu pelau un par naudas truħkumu, bet par dserfchanu neħur un neħad neħa nerunaja un ne grafsa par to netehreja. Gedsert bes naudas, protams, zita leeta. Saħħad gadijumā winsč pat newareja atturee-tees no maſas krahpschanas. Tā, kad pee gruhtafeem darbeem muisčā, kā pee meħslu weſħchanas, ruđsu plau-ſchanas, waj ari pehz leelās noras noiwahlfchanas mui-ſħas faimneeze ar barona atweħli derva darbineekeem pa

ſchnabim, tad Ewarts aifween tà mehdja eerihkotees, ka wiſch atradàs rindas preefchejâ galâ un dabuja ſchnabi weens no pirmajeem, pehz fam aifmanijàs rindas paſalejâ galâ, eejauzjâs tur zitu puſkâ un gahja wehlreis ſaimneezei flaht, ſchoreis wiſu ſweizinadams un uſrunadams, kamehr pirmo reis bija neween ifturejees gluschi kluſu, bet pat aifwilzees zepuri aif azim, lai ſaimneeze wiſu maſak eeweħrotu. Ja ſaimneeze wiſa blehdibū daſchreis pamanija un wiſu

farahja, tad wiſch to nenehma launâ, nedj ari eefatija par kahdu kaunu un, padikti degunu noſchauzis, gahja gluschi neustražees projam — weenalga, waj leeko ſchnabi bija laimejees ifkrahpt, jeb waj bija japeeeteef ar weenu ween. Labprahrt wiſch ari gahja talkâs, waj zitadi kainineem bija palihdsigs pee gruhtalo darbu weiffchanas, pee fam pats nedj ſawus meeſas ſpehkus, nedj ari ſawus waſas brihschus nebuht neschehloja, ja par to wareja dabut kahdu ſchnabi — bes naudas. Tà ari ſchowakar Benkuſa linu talkâ bija eeradees bes ferwischkas ſauſchanas un bija wiſu pehzpusdeenu un waſaru freeſni mihiſtijis, bet par

to tagad wašarinās, kamehr ziti bija eedsehruschi tikai pahris ſchnabju, wiſch kluſu un weifli bija paguwis ee- meſt jau weſelus trihs waj tſchetrus.

Par Stihpneeku Indriki atſlahtibai tikai tifdaudſ bija ſinams, ka wiſch ir ſawam tehwam wezaſais dehls un ta tad laikam nahkoſchais mahju mantineeks; wiſch bija paſihſtams par ſtrahdigu zilweku, kam darbs un ſaimneezi ba ruhpeja un kaſ mahzeja taupigi, gahdigi dſih-wot, kahdeem behrneem prahtigi wezaſi ari wiſmihlaki mehdſ atſtaht ſawu galweno eedſihwi. Benkuļu Anliſe ſinaja par Indriki ari to, ka ſem wina weenkaſahrſchās un weenteefigās ahreenes flehpjas filti puſtoſcha ſirds un dſiļas juhtas; wina ſinaja ari, ka Indriki ſwehtdeenu pehžpusdeenam un zitos waſas brihſchos tikai talab til labprahrt atnahza Druwneekos, lai ſatiktos ar winu, pee kam wiſch prata iſturetees allasch ta, ka wina ſirds ne- ſchanās ziteem palika nemanama; ari talka wiſch lab- prahrt nahza — gan weens, gan ar puſi un firgeem — neviſ radneezibas ſaiſchu dehł, kahdas paſtahweja ſtarp Stihpneeleem un Benkuļem, het tapehž, ka ſirds tam neſas uſ wi ū; wina ſinaja ari, ka Indriki mahte na- dehla noluſkam pretim, jo, buhdama pate leela ſtrah- neeze, wina maſak wehlejās par ſawu wedeflu un nahkoſcho Stihpneeku ſaimneezi redſet pahtikuſchu wezaſu meitu, het gan wairak labu ſtrahdneezi un kreetnu ſaimneezi un par tahdu wina paſina Anliſi, kura jau no meitenes gadeem bija tiļpat kreetna ka wiſch mahte.

* * *

Kad talzineeki bija noteſajuſchi prahwa ſeemmitu- ſha wepra weſelu kruhtaschu, meschfargs eezeſejās, ka nu buhtu laiſs fahkt kahdu wiſpahreju ſarunu. Padifti ee- kahfejees, it ka jau eepreefſch dodams ſinat, ka wiſch grib

ko ſazit (wiſi ari tuhlin pīlnigi apkluſa), meschfargs uſ-ſahka:

— Didſchi, tu eſot atkal mijis ſirgeem?... Pee tam wiſch leegi kripcchkinaja kahdu neezigu kauliu, ta rahdīdamas, it ka wiſch ehd netiſ grībedamas, bet weenigi tif tadehļ, ka pee galda aizinats, ta ſakot, tif goda dehl.

— Kā tad, — teiza Didſchis. — Waſkar jau Miſelu tirgū atkal pahrzehlos ar kumeleem.

— Ar ko tad mainiji, ar ſchihdeem waj deewu dehleem?

— Schihdeem ſchoreiſ, meschfarg, nekahdus patihkamus ſirguſ neredſeju; ſitos tad atkal ar deewu dehleem: Juſis atweda kahdu otru tſchiganu, kam bija brinumkoſchs ſalnis, — to tad eemainiju.

— Waj jauns wehl?

— Nule buhs triju metu; wiſuſ ſobuſ natv wehl metis.

— Blakus pahrzehlees, jeb dabuji peelift?

— Kür nu, meschfarg, blakus! Bija jadod preidam trihs rubli naudas, ahlawa aita un diwi lindruki.

— Waj tad aita un lindruki bija tirgū lihds?

— Nebija. Bet tſchigani pahrbrauza waſkarā lihds mahjās.

— Nu, tad ſeewa laikam atkal nebija ar meeru?

— Protams ka nē. Ne par ko negribeja dot. Teiza, paſikhot tikai weena pate aitas galva, un lindruki ari jaunu wairak neefot. Bet man tas kumelech patika, un es neatlaidos; iſnahza tad nepatihkama leeta: ſeewa dabuja ſibfnas un paſika meeriga.

— Tſchigans nekad nepeeleaf: Iai winam deefkahds kraſis un Iai tew jo labš ſirgs, tomehr preidas jadod. Ta, no iſtabas kafka iſnahkdama plahna wiðu un tuvodamās

galdam, runaja starpā Penkulene, gribedama runu wehrst uſ zitu puſi, labi ſinadama, kā ſarunu war dſirdet otrpus ſeenas, kur atradās Didſcha iſtaba: warbuht, Didſchene wehl naw aiſmigufe, un wiſai tad, nabadsitei, protams, nepatihkami klausitees walodās par ſibjnažhanu.

— Bet kapehz wajadſeja mainit? ... waizaja atkal meſchfargs. — Breedis jau bija it denkts ſirgelis, weſumu wiſka kā nagla.

— Nē, meſchfarg, nebijā wiſ lahga lops. Stiprš gan bij kā pagans un weſumu zehla lai kahds, bet fo tas wiſ ſihdſeja! Seleja pawadas un groſchās. Galniš, turpretim, ir lopinſch ar labu tikumu, un man wiſch brihnū patihk, tahds man nekad nebijā wehl bijis. Zif wiſch denkts un patihkams! No iſſlata tahds ſprauns: brauzot galwu tura augstu, bet juhdſot tik aufis ween zilā; weſumu weſk brihnū mentſchigi, un kahds kahjotajs! Riffchi tahdi — na, kō war teift, engeli dſeed ſem kahjam. Un zif winam gudras un mihligas azis. Lihri, kā manam brahla nelaikim, kās wiwu gad' ſaldatos no-mira. Juhs atzeratees, meſchfarg, Utī, kās taiſija tos ſtaiftos druwnefchus un ſlauzenes?

— Utzeros gan.

— Nu ja. Manam jaunajam ſirgam gluſchi tahdas pat gudras un mihligas azis, kā Utā nelaikim.

— Ja, dascheem ſirgeem ir tikpat gudras azis, kā zilwekeem, un daschreis lopam, teiz, eſot wairak prahta nekā zilwekeem... Noteiza Penkulis, wehledamees pabalſtit Didſcha eeffatus par lopu gudrību un reiſā gribedams iſrahdit ari pats ſawu gudrību.

— Lops tāpatan Deewa radijums, kā zilweks... pa-hailigi ſazija Beesuma Bosums, pee tam tuhlin ſtipri no-

farfdams un it kā sinkahrigi paškatidamees uſ ziteem, waj tif naw ifsteizis kahdu aplamibu.

— Nu, ja ſirgs tif teizams, tad peeluhko, kā ſtelingi kahdreib nelabi neapgulſtas un nenogalojas... eebilda atkal Penkulis. — Nau, Indriki, kā jums minu gad' jau nais behrais bija pa nafti nelabi apgulis un rihtā atrada nogalojuſchos.

— Ja, — pеebilda Indriki. — Lehws wehl tagad ne war ſcho nelaimes notikumu aismirst.

Štroderis, kām ſchi ſaruna par ſirgeom nebuht ne bija peerwilziga, te padilti, it kā wiſeem pahri, eekahſejās, kās bija ſihme, kā nu wiſch wehlas kō teift. Meschfargi ſcho wina doto ſignalu ari ſaprata pareiſi un tuhlin pе wina greeſas ar jautajumu:

— Nu, Lapin, kās labs tagad dſirdams no jau na?... Pee tam meschfargi wiſka iſ fwahrku fruhts kabatas ſawu leelo pihipu ahrā un ſahla rihkotees uſ ſmehkeſhanu, bet Indriki pasteidſas ſameklet ſawu tabakas maču un peedahwat to meschfargam, lai ſchoreiſ uſpihpajot no wina tabakas.

Te jafin, kā meschfargam pihipas galwa bija Loti Leela, ta kā tur gahja eeffchā apmehrām puſmahrzina tabakas. Jafin ari, kā meschfargi tabaku pats nekad nepirkā, bet iſtika weenigi no zitu tabakas: lihds fur ſatika kahdu zee minu, apſtahjās un ſahla runat, lihds wiſch tuhlin wiſka ſawu pihipu iſ kabatas ahrā un ſahla rihkotees uſ pihipo ſhanu, un wiſpahrejs eeradumis bija tahds, kā tahdās reiſas ikweens, beſ jeb wiſmasakā uſaizinajuma no mesch farga puſes, ſteepa ſawu maču iſ kabatas ahrā un ſneedſa to meschfargam, laipni pеebilstot, lai ſchoreiſ nemot no wina tabakas. Tabakas maču meschfargi klaht ſew gan

ari nefaja, tomehr weenigi tanī noluhtā, lai katrā isdewigā gadijumā pilditu to ar zita tabaku, jo kad kur peetika pee leelaka daudsuma labas tabakas, tad nebuhtu iħsti prahktigi darits, — tikai zepli ween ar to pildit, kā mesħfarga pihpu winas milju galwas deħl wiċċahri meħdha fauqt: kahdu dalu wajadseja eweetot ari leelajā aħdas makā jeb ta' fauktajā repi — atxargam u preeħx-deenam, jo newareja tatħfu finat, waj katriu deenu gadas fatikkees ar tahdeem zeeminieem, kam tabaka klaht. Mesħfarga zeplis bija tikpat tħallu un tikpat labi pagastā pa-sħiftams, kā winaq pats un wina lauķe. Schahdu wiċċahreju pa-sħiħħanu wina zeplis baudi ja netikween faww leeluma, bet ari faww mahkkligà iſſtrahdajuma deħl. Uj pihpas miljigi leeläs galwas bija redsama kahda bilde, kur kkaista feeweete — tahda ar gareem kippleem felta mateem — flauz breedalu. Pehz wiċċam sihmem ta bija Genowewa; bet mesħfargs, kam Genowewas stahħts nebija pa-sħiftams, meħdha iſskaidrot, kā bildē eftot redsama Wahż-semes goxs, kuxu ragħana apbxorot un samaitajot tai peenu. Ar schahdu faww iſskaidrojumu mesħfargs bija pilnigi fajauż-żi apkahrtnes eedsih votajeem wiċċus liħds-ħchinejós jehdseenus par raganam, jo liħds schim par raganam wiċċi bija domajuschi wezas, nejaufas wezenes. Bet nu pehz mesħfarga iſskaidrojuma dabu ja finat, kā par raganam war buht ari jaunas un kkaistaas feeweete.

— Nu, kas dsirdams no jauna? Mesħfargs aktar to ja fuwa waizajumu, redsedams kroderi kawejjamees ar atbildi, it kā gatawojamees teikt kō sewiċċek iwarigu.

— Schis tas jau nu jauns gan dsirdams... Ku-naja beidsot kroderis, nemdams fewi is kawatas pihpu aħrā, tomehr ne tahdu leelu, kahda bija mesħfargam, bet

glūšči māsu ūzeniti, eebahſdams tanī drūſku tabakas un tad lehni un lepni to uſkuhpīnādams.

— Aisvākar mums bija weetneefu ſapulze... wiach turpinaja. — Tur tad nu reis eevehlejam jaunu ſkolotaju.

— Af eevehlejat gan... Noteiza meschfargs, un ari daſchi ziti eeminejās:

— Af tad nu buhs gan jauns.

— Ja, jauns — jauns ſchaī weetā, jauns ari pehz gadeem: tikai pagahjuſčho gad' heidsis ſkolu. Šči wiaam pirmā weeta... Stahſtija ſkroderis.

— Tad jau gan wajaga buht wehl glūšči jaunam ſakim. Vaikam ari wehl neprezejees... Eeminejās Penkulis.

— Nu, protams. Kür ſčis til jauns lai buhtu jau prezejees... Atrunajās atkal ſkroderis.

— Na, tad ſaimneefu meitam buhs ap winu rauſchanās un dalishchanās... Anlīe ſmehjās.

— Kā ſauz jauno ſkolotaju?... Meschfargs prafija.

— Aumali. Paſkalnes pagasta Laukmalu Aumala ſaimneeka dehls... Škaidroja atkal ſkroderis.

— Kahds tad leekas buht: lepns un tahds eepuh-tigs, jeb weenteeſigs zilweks?... Prafchnaja Penkulis.

— Lepns naw. Runā ar katri. Weena waina, warbuht, tikai ta, ka runā drūſku par mas...

— Nu tad paldees Deewam, ka naw lepns! Tas tas labakais... Tā atkal Penkulis.

— Ar lepnu zilweku pavíſam gruhta leeta... Eeminejās Gwarts.

— Jo lepns zilweks ir tikpatan nepatihkams, ka ee-naidneeks... Gemeta ſtarpa Beesuma Bosums, puſkoditu tabakas ſlumſčki no loga behgeles nonemdams un lif-dams par jaunu aī ūhpas.

— Waj weetneefus zeenaja ari? ... Meschfargs taujaja.

— Nè, meschfarg, no zeenasta nekas neiñnahža. Peñz eewehleſčanas gan noſehdinajām uſ krehſlu, zehlām trihs reiſ gaifā, ſauſdami urra; daschi weetneeki ari eeminejās par zehlibam, bet tomehr nekahdas zehlibas ſchoreiſ nedewa. Nedſes, ja nu wehlaf kahdreiſ warbuht atzereſees. Daschi weetneeki, kam bija naheſčana uſ mahjam pa weenu zeļu, eegreesamees baſnizas krogū un ſarihkojām mete-libas, famesdami ſatrs pa kwartam un tad zeenajamees paſchi. Bitadi jaunais ſkolotajs ir it patihkams zilweſs un, kā leekas, buhs leels attihſtibas un iſgлиhtibas draugs. Peñz eewehleſčanas mehs wiſi weetneeki palikam laizinu kopā, ſcho to pahrrunadami. Tur tad nu mehs ar Dſena Zahni, kā puifchu weetneeki un ta tad kā wiſas jaunās paauđſes preeſchſtahwoji, usprafijam, ko wiſch domā par attihſtibas un iſgлиhtibas darbu pee jaunās paauđſes ahr-pus ſkolas. Starp zitu prafijam ari, waj wiſch jauneklus pulzinās uſ dſeedaſčanu. Solijās to darit, un es ar Dſena Zahni, kā tahdi, kam abeem wiſwairak ſatikſčanas ar ſaudim, uſnehmamees ſarunat ſatrs pa ſatu nowada galu puifchuſ un meitas uſ peedaliſčanos dſeedataju kori. Schonedel jaunais ſkolotajs pahrwahkſees uſ ſche-jeeni un jau zitu ſwehtdeen peñz deewkalpoſčanas wiſeem, kās grib peedalitees, jaeerodas ſkolas namā uſ balsi if-mehginaſčanu. Peeteiktees war jau eepreeſch pee manis. Lad nu wiſi, ko Deew ſwehtijis ar labu balsi, peedalitees kori, lai waretu mahzitees dſeedat uſ wairak balsim! Meschfarg, juhs dſeedat labu balsi, Indriki, Unlije, Pe-teri — juhs wiſi eſat labi dſeedataji. Wiſus juhs aizinu un luhdſu jaunā ſkolotaja uſdewumā.

Uſaizinatee nu ſahka ſatrs ſchà waj ta atrunatees

un aifbilhinatees: meschfargs teiza, winam fwehtdeenaš gan reti kād ifnahkot wałas: no rihta pufes efot jahuht muischâ nodot baronam sinojumu, kā stahw ar mescheem; bes tam winam beeschi efot jaeet godos; tomehr zik laiks atlauschot, wiſch gribot peedalitees, wiſmas pirmâ ſapulžē wiſch katrâ ſinâ buhſhot flaht; Indriķis eeminejās, ka wezakeem gan ihsti nepatiffhot, ja ik fwehtdeenaš fahſhot ifeet, bet taifni preti wini nebuhſhot, un zerot peedalitees; Anlise atteiza, wina efot gatawa gahjeja, ja tik mahte laiſch, un ja tik winas dseedafchana kam derot.

Mahte uſ tam ſazija:

— Man dseedafchana ſoti patihī, tik neſinu, ko tur dseedas: Deewa dſeeſmas, waj neeku dſeeſmas. Es nu gan neeku dſeeſmas negribetu un tās gan newajadſetu mahzitees; bet ja Deewa dſeeſmas dſeed, tad man patihī un tad man nebuhtu nekas preti, ja ari Greetele eet mahzitees, wian gan ſhogad nodewam pee Beesuma Bosuma par deenu gahjeju, bet fwehtdeenam wina ir brihwa.

— Nu, maht, gan jau ſkolotajs ſinās, kahdas dſeeſmas dſeedamas... Atteiza ſkroderis, tà kā nolih-dſinadams un peelabinadams.

Anlise, kā ſkroderi wina pabeeschās eedſerſchanās, kā ari ahſtibas un pintiſibas dehl mas wareja eeredſet, jutās tagad patihīkami kūſtinata, dſirdot, kā wiſch Indriķa flahtbuhtnē winas mahti noſauz newiſ tehwa palamas wahrdā par Penkuleni (tehws ſchahdu palamu bija dabujis ſawa ſihkā, neezigā auguma dehl), nedī ari pehz tehwa wahrda par Janiti, bet godigi un peeklahjigi par mahti — gluschi tāpat kā wina un ziti behrni wian ſauza. — Tā kā Beesuma Bosumam ari bija kristams wahrds Janis, un wina ſeewa tika pehz wina wahrda ſauka par Janeni, tad Penkuleni tahdā pat wahrdā ne-

wareja wairs fault un, eewehrojot to, kā winas wihrs bija neezigu augumu, un tā kā winsch fenak, famehr wehl nebija eefaukats par Benkuli, tika faults par Janiti, winai tad bija peeschkirta Janites eefauka, lai gan wina pate par ūewi tiklab pehz auguma, kā ari pehz darischanas bija katrā sinā pilniga un kreetna ūeeweete. — Pateizibā par ſtroderā godigo, peeklahjigo istureſchanos Anlise winau uſſlatija ar dſili ſirſnigu ſſatu, it kā klusi winam pateifdamās un ūewi apnemdamās, uſ preeſchu pahrwaret ſawu lihdschinejo aiffſpreedumu un isturetees pret winau laipnaki. Pagahjuſe plahna widū uſ preeſchu, galdam tuwaki, un uſmesdama ſtroderim ſiltu ſirſnigu ſſatu, wina ar patiſchanu klausijās, kā winsch taħlač runaja:

— Gretele, protams, lai nahk ari: abas mahfas kopa droſchi noturēs ſawu balsi. Wairak zitus kaimianus ari ejmu uſrunajis un daſchi jau peeteitufſchees, pat no pahrnowadu tuwakajām mahjam. Starp ziteem ari Gravineeku Tschahpina dehls un meita folijās nahkt. Un zeru, kā ari ſchowakar uſaizinatee buhs wiſi nahzeji un mani wahrdi nebuhs bijuschi ſauzeja balsi tuſkneſſ.

No wiſeem uſaizinateem weenigi Brammaniſchu Peteris nezehla nedſ kahdu eerunu, nedſ ari ifteiza ſawu gatawibu uſ peedaliſchanos. Winsch gan it kā gribuja ari ko teift, bet tad pakaſija ſew galwu, faglauda pehz tam matus un neteiza neka.

Sarunas talzineeku starpā laikam wehl buhtu turpi-nauſchās, bet Indrikis eeminejās, kā pulſtens rahdot jau pahri diwpaðſmiteem, buhſhot ari laikam jau mehneſſ uſlehzis, un tadehl nu eſot laiks dotees mahjuþ. Beſuma Boſums, pabrauzijis ar roku pa norafouſcho neleelā loga ruhti, teiza:

— Nupatan lez mehneſſ, jaeet gan pee meera.

Penkulis wehl laida apkahrt kruhsu alus ap taži-nekeem, un tad tee, dodami labwakarus, fahka wirsitees pa durwim ahrā. Indriķis, kas pee Penkulēem nahdams bija pehdejā laikā fahzis Penkulenei butsfjot roku, negribeja zitu klahbtuhtnē to dorit, Iai tee nenoprastu, ka winam te fahdi tuwaki ūkari. Winčh tadehļ ūhowakar eedams projam ar mahjineekeem atfervižchki neatvadijas, bet, durwim tuvodamees, apgreesas atpakaļ, teidams:

— Ar labwakar wišapkahrt!

— Ar labwakar! ... Atſweizinaja mahte ar meitu reisā, pirmā wehl preebilſdama:

— Labus wakarus mahjās un paldees par pafklauſijumu.

Meschfargs ar Indriķi un puſi Andruli iſgahja no Drūmīneku fehtas reisā. Gatuves galā winu zeli ūchlihrās, jo meschfargam bija jaeet uſ mescha puſi, bet Stihp-neeķi atradās kļajumā, noſtaļ no mescha, un Indriķim ar Andruli tadehļ bija eetams uſ otru puſi; meschfargs eeminejās, ka, jebſchu winam weenam paſčam ap puſnakti ejot gar wezajeem jeb mehra ūapeem, nekahda druhme nekad neuſnahkot, tomehr lai Indriķis ar Andruli, ja gribot, patvadot winu gar ūapeem un tad lai no wina mahju gatuves gala ejot pahrteefchus pa laukeem atpakaļ. Uſaizinatee bija ar meeru, un wiſi trihs tad ūopigi dewās uſ mescha puſi.

Wiſās mahjās, ko ween wišapkahrt wareja ūaredſet, nekur wairs neredſeja uguni ūpihdam, tikai Šilarajos, kas ari atradās uſ mescha puſi un gar ūureem meschfargam bija jaeet garam, redſeja ūahdā ūogā wehl uguni.

— Brihnumis, ko Šilaraji wehl tik wehlu dara? ... Eeminejās meschfargs. — Laikam riħlojas riħtu agri

braukt Leepajā, waj ūudmalās, tād wehl tik wehlu ir kahjeeni.

— Uguns leekas buht taiñni jaunā faimneeķa kambarī. Gaimes istaba un ari wezo kambaris ir tumši. Jaunais faimneeks weens pats laikam ir kahjeens, warbuht ko laša... Andrulis prahetoja.

— Ko šķis gan tik wehlu waretu lašit? Awises wiņš netura... Tā Indriķis.

— Warbuht dabujis no skrihvera līkumu grahmatu un to laša... Wehroja meshfargi. — Līkumu finašhana wiņam nu wajadfiga.

— Tā gan ir... Noteiza Indriķis. — Par teefneši eewehelets un līkumu praschana wiņam nu newar buht par ūaunu. Deesin, tād jaunee amata wihri stahfesēs amatā?

— Tikkīhdīs buhs noswehrinati... Paskaidroja meshfargi. — Upstiprinati jau efot, — man teiza pagasta mezaikais; nahkoš ūwehtdeen buhs muh' basnizā mahzitajs, un tad jaunos amata wihrus noswehrinās.

Pa ausaju eedami, wiņi wareja nokļuht lihdī meshfargu gatuves galam, Silarajeem nemas nepeeedanti wiſā tuvumā ūlaht; bet, sinkahribas dsihti, wiņi nolehma preeet tuvak un redset, kas tur tik wehlu noteek. Tā kā dsihwojamās ehkas gals atradās taiñni ūee gatuves ūchoga, tad wiņi, us kritena ūchogu pakahpūsfchees, wareja wiſu ūkaidri redset, kas istabā noteek. Un tur nu wiņi redseja, ka istabā atradās jaunais Silarajs weens pats, bet ar ūwehtdeenas ūkashoku mugurā.

— Laikam rihkojas braukt zelā... Andrulis tūchustieja. — Bet kā tad zitur wiſā mahjā tumšīs un ūluss un taiñni ūchis weens pats rihfotos?... Wehl tāhlač ūkātidamees, wiņi redseja, ka jaunais Silarajs nostahjeeš

neleela, pee seenas pakabinata spogula preefchâ, kurâ winsh luhkojas, gan atkahpdamees foli atpâkal, gan atfal peeedams tuvak, pee tam labo roku ar diwi isssteeteem pirksteem pazeldams us augschu un turedams few pee aufs. Tahdus panehmeenus winsh taifija bes miteschanas weenu pehz otrā: nolaida roku un atkal pazehla, pa starpam safsruhwedams par jaunu few uhfas, waj ari atkal saglauisdams jau ta lihdjeni safsukatos matus.

— Ko winsh tur dara? Winsh jau swehrè... Tschufsteja, gluschi isbrihnijees, Andrulis.

— Winsh pateesi mahzas swehret!... Tschufsteja meschfargs.

— A!... Gefauzâs paflusi abi pahrejee un skatijâs atkal tahlač, kà jaunais teefnesis turpinaja swehreschanas panehmeenu atkahrtofchanu. Labu brihdi skatijuſchees un nekahdu galu newaredami sagaidit, wini kahpa no schoga semê un dewâs pa ausaju tahlač, gan fmeedamees par jauno Silaraju, kursh tik ilgi puhlejas ar swehret mahzishchanos, gan ari winu noschehlodami par schahdu puhlechanos tik wehlâ naakti. Bet meschfargs heidsot teiza:

— Silaraja Atis ir pahrač gailestigs, dischigs zilweks. Namehr winam tehws atdewa mahjas, jau kluvis stipri lepnigaks un kâd nu wehl eewehelets par teefnesi, nesin pats wairs, kà dischotees zitu preefchâ. Buhdams wehl neprezejees un sinadams, kà nahkoſchwehtdeen pee swehreschanas basnizâ wiſas faijneeku, kà ari krodsneeka, ūdmaļa un wagara meitas us winu skatisees, winam nu ne naakti now meera meegu gulet un jau tagad wingrinas un gatawojas wefeleem zehleeneem us swehreschanu, lai waretu to isdarit jo skaiſti un ſtalti. Bet lai tik winsh man eeees ar ſaweeem laudim waj lopeem bes atlaujas

meschâ, tad es winam gan parahdischhu tahdu lepnigumu
un dischigumu, fa winsch to ilgi wehl atzerefes!

Schee wahrdi, ko meschfargs runaja bargâ, tihri
swehrigâ balfî, tomehr nebuht nebijs domati tik wijsai
nopeetni: winsch sche atrada tikai labu reisu, ari Indrikim
lift sapraßt, fa meschfargs ir wihrs, bes kura labwehlibas
faimneeki istift lai nedomà.

Pawadijußchi meschfargu lihds wina gatuves galam,
Indrikis ar Andruli dewas pahrteeschhu pa kaimian lau-
keem mahjup.

Beturtā nodala.

Mahja mesčha widū.

Kapehž Kirmgrausis neseidīs ar mahju išmašfaſčhanu. — Žou-nibas un feedora fapni eefniguſčhu un apputenetu mahju aif-kratfni. — Kā Anetes jaunkundse domās riħlo festajam behrnam kriſtibas un kas wiñu pee tam istraužē. — Kadehk pāns Wadaikis newar braukt pa dſelſszelu. — Ko mahfa ar brahli runā diwata.

Taiſni deenū pirms Seemasſwehtkeem mitejās lee-liffā ſnigſčana un puteri, kas bija turpinajuſčhees da-ſčas deenas no weetas. Sneega bija ſafniidsis wairai pehdu beesa kahrta, un kūpenas ſadſihtas tahdas, kahdas jau kopsč gadeem nebijs redſetas; ſewiſčki ehku un ſchogu tuvumā, kā ari mesčmalēs, tās bija milſigas. Ari ſcho-deen gaifs wehl nebuht nenofkaidrojās, bet bija peleks kā maifs, un leelas, ſmagas ſneega mahkonas lehni gro-ſijās pa gaifu; ſkraidija un bira ari paretas ſneega pehr-ſlas, it kā wehſtidamas jaunus ſneega un putena negaifus.

Ap Kirmgrauschi mahjam, kas atradās leela mesčha widū, tahlu prom no zitām apdſihwotām weetam, bet tomehr tik peeteekoschi nost no mesčha, kā atlīka plasčibas wehl deesgan, kur wehtrai deet un puteneem greestees, bija ſneega ſadſihts ſewiſčki daudž: weetam kūpenas ſneefsas neveen pahri ſchogu galeem, bet pat lihds ehku paſchobelem; gatume bija ar kaudzi pilna mihksta, balta ſneega. Ne-leelais ſaknu dahrss iſtabas galā iſſkatijās kā pahri malam ar milteem peebehrts prahws apzirknis. Pate fehta bija tik pilna ſneega, kā no iſtabas uſ kuhti un kiehti jau da-ſčas deenas atpaſkal bija nahzees raft dſilu eelu. Gelā

no jauna ſaſniguſčho ſneegu rihtem raka un meta abās puſēs uſ malam, no ſam tās paſehlās wehl augſtaču, un eela kluwa tā arveenu dſilaka: maſhnejki gahja pa to kā fara wihi ſeetoffni aif augſteem waſneem un ſtaſhweem muhreeem. Taſha pat eela bija rafta ari gar iſtabu fehtas puſē, jo tikai pa ſchahdu eelu bija eefpehjams peekluht pee logeem un waſareem aiffegt toſ ar falmeem peepihtām redelem, lai wiſmas jel fehtas puſē tee gluſchi neaiffaltu. Turpretim ehkas otrpuſes logi, kuri atradās dahrſa jeb ſeemeļa puſē, jau ſen bija aiffalufchi wiſzauri; beſ tam ſneega kūpena tur ſneedsās lihds pat paſhobelei, tā ari ſawukahrt wehl logus aifblihvedama zeeti. Tā kā beeſa ſneega kahrta ir laſs aiffargs pret aufſtajeem ſeemeļu wehjeem, tad leelo kūpenu ehkas ſeemeļu puſē atſtaſja gluſchi neaiftiktu, kamehr eestahfees lehnaks laiks.

Malzeena preekſha bija ari atrafta, un ſneegs iſmehtats uſ wiſām puſem, tā kā bija radees brihīws kļajumiņš, kur wareja ziſt malku. Daſħas deenās atpaſaſ, kād ſneega wehl nebijā ſaſnidſis tiſ milſigi daudſ, no meſha bija pahriwesta leela, ſauſa egle. Waſkar un ſcho-deen puifchi to bija ſahgejuſchi un ſkalbijuſchi, gatavo-dami Seemasſwehku malku.

Patlaban wihi ar ſawu darbu tuwojās heigam, ſa-ſkalbidami pehdejos runguļus. Saſkalrito malku paſchi laiku pa laikam neſa namā. Ganu meitene uſlaſija, ſa-grahbstija un neſa pawahlrdā ſchēmbeles, droſtalas un ſauſos ſchagarus un ſviļus, kās derigi uguns eekirſcha-nai.

Pa ſkurſteni un puſviruſ peewehrtajām durwiſ pluhſt iſ pawahlrdā un nama ahrā rauſchu un zitu ze-pumu un wirumu ſmarſča un ſtipri fairina puifcheem ehtgribu, lai gan wihi puſdeenu neſen tiſ paturejuſchi.

Wini ſin, ka ſchodeen tur teef gatawotas labas un gar-das leetas, jo ſchāi puſē tahda parafcha, ka pirmajā ſwehtku deenā neko newahra, pat uguni nemehds nemaſ eekurt. Tadehl preefschſwehtku deenā neween fazep zepumus wiſeem ſwehtkeem, het pirmajai ſwehtku deenai pagatawo jau ſchodeen ari wiſus zitus ehdeenus. Tadehl tahda leeliska zepſchana un wahrischana.

Puiſcheem ar malkas ſkalbiſchanas darbu teekot galā, iſnahk faimneeze ſehṭā un, paſneegdama kram pa ſiltam rausim, ſaka, faimneeks liziš, lai wini, eekam nahk eekſchā pee ſwehtwaſara, atrokorot wehl ſehṭā fneegu lihds ſhogam un raugot iſnaemt weenu poſmu ſhoga: gribefchot pa ſwehtkeem braukt baſnizā, het pa gatuvi tagad ne brauſchus, ne kahjam ir ne domat iſkluht, tadehl nekaſ zits neatleekot, ka ahrdit ſhogu ahrā un raudſit braukt pa drutwu apkahrt leelajām kūpenam.

Puiſchi, fneegu rakdami un ſhogu ahrdidami, riñā ſawā ſtarpa, ſpreesdamī, ka baſnizā brauſchanas waja-dſiba ſchahdā gluschi nezela laikā pate par ſewi gan ne-buhtu tik leela, het leeta eſot ta, ka faimneeku meitai ja-brauz pa ſwehtkeem ſkolas namā uſ dſeedaſchanu, jo ari wini ſin, ka otru ſwehtdeen pehž puſdeenas buhs atkal dſeedaſchanas mahziba.

— Saimneeku meitam nu raduſes tahda patiſchana eet uſ dſeedat mahzibhanos, faut ar buhtu jabreen fneega kūpenas waj lihds kaſlam... Leiza maſakais puiſis. — Ne-fin, fam tur tas leelais peewilfſchanas ſpehks: paſchai tai dſeedaſchanai, jaunajam ſkolotajam, waj ari jaunajam ſkolas namam ar augſteem, gaſcheem logeem un leelām, glih-tām iſtabam.

— Es domaju, ka leelakais peewilfſchanas ſpehks ir tas, ka uſ dſeedaſchanas mahzibu ſapulzejas jauni laudis;

faimneeku un zitu turigačo dehli un meitas dabun tur fatiktees un ta war wehl labaki fassatitees, eepasihtees un mihlinatees, nekà lihds schim frogu ballès, kuras nu fahkušhas ari ifeet no modes... Prahtoja wezakais pufis. — Ari meitās eefchana muhſu puſe jau tikpat ka if-beigufes; tadehl froga baſku un meitās eefchanas weetā nu stahjuſes eefchana dseedat mahzitees. Muhſu prinze lihds schim bija gan atturejuſes no schas jaunās modes, bet nu pa ſwehtkeem ari brauſſhot: efot uſaizinata. Tadehl nu tahda ſchuhdinaſchanās, maſgaſchanās, pleteſchanās un zi-tada gatawoſchanās.

Ilgak puifchi nedabuja ſarunatees, jo fehtā patlaban ifnahza faimneeks. Ur puifchu darbu wiſch bija pilnigi meerā un aizinaja tos pee waſara, lai gan waſars bija wehl tahlu. Buhdams kreetns faimneeks, leels pahtar-neeks un baſnizas wihrs, wiſch nelahwa puifcheem wairs ilgaki ſtrahdat, jo wairak tadehl, ka ar ſneega iſrafumu lihds ſchogam un weena poſma iſahrdijumu pilnigi pee-tika, lai waretu ifbraukt if fehtas us druwu.

Gaimneeks bija jau bahrſdu nodſinees un ſwehtwaru uſnehmis. Wina platā, gludā gihmī, kuru ap abejem waigeem puſchkoja ihſa, ſchaura bahrſda, bija laſama ſchehliga labſirdiba, weenota ar ſemneeka lepnumu un ſawas faimneeka kahrtas apſinigumu. Zaunahdu ſeemeni galvā, ſiltus ſahbafus kahjās un ruſlu puſkaſchoku mu-gurā, wiſch, zigara galu ſuhkadams, ſekoja puifcheem paſal namā.

* * *

Aiſ paſchām Kirmgraufchu mahjam un augļu un ſaknu dahrſeem atrodas laukī; aiſ ſcheem plawas, aploki un ganiklas un tahlaiki nahe tād meschēs, wai-rač werſtis plats. Tuwakas mahjas ir ſeſchās —

septinas werstis tahlu, — otrpus mesčha. Wifus laufa un mahjas darbus Kirmgraufchu laudis nostrahdaja weeni paſchi par ſewi, ar ziteem nefatikdamees, pat nefaredſe-damees. Wini weeniga ſatikſchanas ar ziteem bija, kād ſwehtdeenu brauza baſnigā, waj darba deenās ſudmalās, pee kāleja waj kahdās zitās dariſchanās. Leelakā ſatikſme ar ahrpaſauli bija muifchas darbos: mehſlus wedot un feena waj ruđsu reesi plaujot un nowahkot. Tad lihds ar wiſeem ziteem redjeja ari Kirmgraufchu laudis ir muifchas papuwēs, waj ruđsu laukā, ir leelajās noras plavās. Schahdus neleelus klauschu darbus ſaimneeki ari wehl pehz mahju eepirkſchanas bija labprahrtigi uſnehmufchees, lai par to kā atlihdsibu dabutu no muifchas kahdus weſumus zelmu un ſchagaru, kā ari lai drihkfetet ganit lopus muifchas mesčhā. Kirmgraufis gan labaki nekā daudsi ziti ſaimneeki buhtu warejis iſtikt beſ muifchas ir maskas, ir ganibu ſinā, tadehk kā pee Kirmgraufcheem, mahjas eepehrkot, bija peemehrots brangs gabals mesčha; bet pirmkahrt, Kirmgraufis ſawu mesčha gabalu ſoti ſaudjeja un, otrkahrt, wiſčh, lai gan mahjas bija jau gandrihs iſmafkajis, negribeja no muifchas ſchirtees jau tadehk, kā to barons buhtu warejis uſſkatit it kā par diſchibu, waj kluſu naidu pret wiau; bet no tahdu aifdomu modinaſchanas Kirmgraufis ſtingri ſargajās: wiſčh wiſeem ſpehkeem zentās ar muifchu weenmehr ſatikſt labi un ar ſawas mahjas iſmafkafchanu pateefibā tikai tamdehk neſteidsjās, lai winam buhtu pilns eemeſls, diwi reif gadā ofiziali eeraſtees muifčhā un wezajam baronam perfonigi nomakſat peenahzigo daļu. — Ar muifchas darbu noſtrahdachanu Kirmgraufcheem galvenā ſatikſme ar ahrpaſauli tanī gadā bija uſſkatama par beiguſčhos: atlīča wairs tikai parastā ſatikſchanas if pahrſwehtdeenas pee

baſnizas, jo Zihruenes draudſes mahzitajs apkalpoja ari ūahdu pahrnowada baſnizu un tā tad wareja buht ūatrā baſnīzā par diwi ſwehtdeeni reiſ. Nelahgā laikā pagahja wairak nedekas, kād no Ņirmgrauscheem newareja ari baſnīzā noſluht, tadehļ ka mescha zeli, ihpafchi rudenos un pa- waſaxos, bija paviſam gruhti leetojami.

Tā Ņirmgrauschu eedſihwotaji pa leelumleelai dākai bija atſchērti no wiſas apkahrtneſ un dſihwoja, tā ūakot, paſchi ūawu dſihwi. Us puifcheem un ūalponem, kās pa weenu waj otru gadu mehdī mainit weetas, ūchahda noſchērta dſihwe gan ūewiſchēku eeſpaidu neatſtahja, bet us paſcheem ūaimneekeem, kās ūluſibā un noſchērtaibā dſihwoja gadu no gada, ūchahdas dſihwes eeſpaids bija neno- leedsams: wini bija ūewi noſlehguschees, ūatiksmē ar ūiteem paſluſi un ori daudī nemekleja ūitu ūabeedribas. Wini ne- jutās gaſlaizigi, kāt ari atradās ūikai ūivatā, waj pat ūeenatā: wini prata iſtikt paſchi ar ūewi, jo, reti ar ūiteem ūateekotees un masak ūunajot nekā ūulkā, ūineem domas wairak bija nodarbinatas un wina ūedomu ūpehja atti- ūtita ūtipraſi, nekā ūee daudī ūiteem.

Ņirmgrauschu paſchu meita, kās ūchinīs mahjās dſi- muſe un auguſe, bija, tā ūakot iħſts ūeentulibas behrns: ūeentulibu wina neſajuta un par gaſu laiku neſchehlo- jās, tadehļ ka ūabeedribu nepaſina. Gan winai ari patika buht ūahdreis ūeelaſā ūauschu ūulkā, kā, ūeemeħram, ūeena ūeefi grahbjot un wahkot, kur wareja ūastapt ūifadus ūil- wekuſ un ar teem ūepaſiħtees, tomeħr iħſti ūawā omā wina jutās mahjās — eerastajā un eemihletajā ūeentulibā. —

Mahju ūwehtdeenas, gaſos ūeemas waſarus un weħl gaſarakas ūeemas naftis pawađit taħdā ūeentulibā neeerađu- ūcham buhtu bijis ūeenfahrfchi neeefpehjams; darbdeenu waſaros gan, eeħam gahja gulet, mehdja peħz ehſħanas

wehl pahra ſtundas waſarot, ſcho to ſtrahdajot, ar ko naftsgaxumis tika druſku faihſinats, het feſtdeenu un ſwehtdeenu waſari, kad darbu neſtrahdā, bija jau daudſ garafī, un kad wehl nahza ſwehtku laikſ ar ſawām daudſām ſwehtdeenam un ſwinameem waſareem, Kirmgrauschu faimes

laudis, ſewiſchki ja tee atradās tur pirmo gadu un nebija
pee ſchahdas dſihwes wehl peeraduſchi, nesinaja no gara
laika ko eefahkt, jo nedſ tee kur wareja aifeet kaiminos,
nedſ ari kahdi zeemini atnahza Kirmgrauschos — pa See-
maſſwehtkeem kuhjneekos, pa meteni kēkatās, ne ari kah-
dos zitos laikmetos. Jaunafee faimes lozeſki ſchahdā no-
ſchiktā, weentuligā dſihwē jutās pawiſam nelaimigi.

Saimneeku paſchu meita, buhdama ſaweem wezakeem

weenigais behrns, bija isaugufe, nepasihdama dñihwoſčhanos pehz behrnu parafčas un behrnu dabas. Bes rotaļu beedreem un tā tad pa leelai dałai weena, wina bija eera- duše sapnöt ar valējam un redset ar aismiguſčām azim. Wina neween ſinaja, kur un kahds ir katrs košs wiķu meſčmalā, bet ari bargajās ſeemās, kad logi bija niffa- luſči lihds augſčai un neka newareja pa teem ſaredset, kā ari pa nałti, gułot ſawā gultā, garā redſeja wiſus košus un wiſas zitas ainas tikpat labi un tikpat dñihwi, kā pateefibā. Garās, braſčās egles ar kūpleem, gandrihs lihds ſemei nolikfuſčeeem ſareem wiñai allasč bija ſchēitufčas kā leelas ſeeweetes ar tumſčaſlām willainem, kuru ſtuhri ſneefsās pahri zeleem; tās egles, kuxām ſari no apakſčas bija gabalu padſeneti, tā kā tikai augſčhejā dała bija wairs kūpla, wiñai likās kā ſeeweetes ar ſchaireem modes ſwahrkeem; meitenes gados wiña tās bija dehwejuſe par wahzeetem jeb muisčneezem. Tikpat ſčas „muisčneezes“, kā ari ar kūplām willainem apfeguſčas „ſemneezes“ wiña beechi redſeja ari ſapnos: redſeja tās pat ſtaigajam, dñir- deja runajam.

Tā tas bija agrak. Wehlač, nahkot jaunawaš gados, ſčas wiñas behrnibas beedrenes ſahka wiñai pa dałai iſ- ſust iſ domam un ſapneem, un ja kahdu no kūplajām, waj ſlaikajām eglem nozirta, waj wehtra nolausa, wiña to tifko wairs eevehroja, kamehr agrakos gados ſchahdi no- tifumi wiñai ikreis dñili eespeedas prahčā. Tas tā notika nevis tamdehł, kā pee wiñas buhtu dñihwes iſteniba ſta- juſčes ſapnu weetā, bet gan tamdehł, kā wiñas ſapnu un domu darbiba bij nehmufe zitu wirſeenu: tagad wiña ſap- noja un domaja nevis wairs par nedñihweem preefſ- meteem, kuxus ta ſawā eedomā mehginaja pahrmehrſt par dñihweem, bet wiña domaja par pateefeeem zilwekeem,

par ūātu nahkōfcho dsihwi. Wišwairak winas eedoma dārbojās ap tumſčho jautajumu, kās gan wina apprežēs: waj kahds no teem wiħreefcheem, kūrus wina jau pasina, waj kahds patvisam ſwesčhs? Un ja kahds no teem, kā wina jau pasina, tad kūrſč gan tas waretu buht? Bet ja kahds patvisam ſwesčhs, kahds gan tas iſſkatifees: ar tumſčheem, waj gaifcheem mateem? Gluschi wehl jauns, waj jau uſaudsis? Un kā wiñčh ees, runās, iſturefees? Kāhda wiñam buhs hals? Un kā wina dsihwos ar ūātu wiħru — un kur: ſāje, tehwa mahjās, waj zitur — ſwesčhumā un kā tur iſſkatifees un kur tas gan buhs — pilſehtā, waj tāpat uſ semem? Un deesin zif wiñai buhs behrnu, zif puifenu un zif meiteni un kā tee fatrs iſſkatifees? Ač, kaut jel weenu weenigu azu mirkli waretu eefkatitees nahkotnē, kaut jel ar weenu weenigu ſkatu — un kaut ari tik paſhauru, ſhauru ſpraudsiāu dabutu tur pagluhnet wiñmas, kaut dabutu ſinat, kahds buhs nahkōfchais muhſcha draugs! Bet welti! Nahkotne bija un palika kā ar beesu ſegu aiffegta. — Beeschi wina, dodama fantasijsai waļu, nehmās domās iſtehlot ūātu nahkōfcho dsihwi tā, kā to pate wiſlabaki wehlejās. Daschreis wina tā meenā paſčā garā ūēmas naftī netikai iſraudſijās ſew muhſcha draugu, netikai ſaderinajās un ſaprezejās ar to, bet peedſihwoja ari peezi — ſeſhi behrnus un eerihkoja un weda plafchu ſaimneezibū — dauds plafchaku un labaki nostahditu, nekā winas wezaku mahjās. Šwehtku laiks ar ūāvām fluſajām, garajām naftim bija kā radits ſchahdai fantasijsas dsihwei, pee tam bargā ūēma ar ſtipru ūālu, ſneega daudsumu un neganteem putenu negaifeem, notulis guloſčas mahjas it kā wehl wairak atſchēlhra no ahrpaſaules un wina eedſihwotajus it kā apraka weentulibā.

Kirmgrauschos pirmā ſwehtku nafts, tāpat ari wiſa

pirmā ſwehtdeena pagahja parastā kluſibā. Gulet lifās jau tuhlin pehz wafarinam un wafara pahtareem. Gu-leja tifdauds newis tapehz, fa buhtu dauds meega, bet ta-dehl, fa nebija zita neka fo darit. Sinamā laikā lifās tik katrs fawā weetā, kālpone nodſehſa uguni un tad lai katrs finas, kā pawada gaxo nafti un ſagaida rihtu, kaut ari pee tam deſmitām reisam grosotees no weeneem fah-neem uſ otreem.

Pirmā ſwehtku nafti pehz weza paradigmā leelajā iſtabā uſ galda gan ſchihbſteja masa lampina, bet no pirmās uſ otro ſwehtdeenu, tiflihdſ mahjneeki gahja gulet, ari wiſa mahja eetinās ne tikai dſilā kluſibā, bet ari pilnā tumſibā.

Paſchu meitai domas ſchonakti wiſwairak bija nodar-binatas ar preefchā ſtahwoſcho rihtdeenas brauzeenu baſ-nizā un no baſnizas uſ ſkolasnemu — mahzitees kori dſeedat. Škroderis Spruſſts, ihſi preefch ſwehtkeem te ſchuhdams, winu uſaizinajis, wina ſolijuſes peedalitees, un rihtu nu wina pirmo reiſ brauks uſ ſapulzi. Deesgan wina ſho deenu gaſdijuſe un uſ to gatawojuſes. Un kā lai ari nē! Tur nu wina dabūs eepaſihtees ir ar jauno ſkolotaju, no kura winas radineezes jau tà eenemtas un tik dauds ſina ſtahſtit, ir ari dabūs ſaredſetees ar wairak ſaimneeku dehleem un ziteem paſchu un kaimiau nowadu labakeem jaunelkeem.

Bet kād atnahža ſengaidditais otro ſwehtku deenās rihts, tad baſnizā brauſſhana ifrahdijs weenkahrfchi ne-eefpehjama, jo pa nafti bija fahzis ploſitees atkal putena negaifs, un zeli bija tà aifdsihti weenām kūpenam, fa ne-kahdā ſinā nebija eefpehjams tift zauri. Ne Kirmgraufis gribuja atlaut ſchahdā nezelā ſirgu moxit, nē ari no puiſcheem radās kahdam patiſſhana, laiſteeſ ſchahdā negaifā

ahrā no mahjas. — Tā no domatā brauzeena neisnahža nekas, un ari otru svehtku deen' wiši patika mahjās.

Vaſchu meita mehginaja pirms gulet eeschanas ķo laſit, lai tā waretu laiku labaki ūgulet; bet wiſas grahmatas un grahmatinas, zīk winai to bija, jau ūn bija iſlaſitas, pa diwi — trihs reiſ, un wina, pazilajuſe tās nolika atkal atpaſkal plauktā. Laſit bibeli? Ari tur wiſus tos stahſtus, kas winai ūwifchki patika, wina jau tikam bija iſlaſijuſe, kā: par Jasepu un Potiwaru ūewu, par Ruti un Boaſu, par Dawidu un Batſebu, par Salamanu un Sulamiti, par Suſannu, par jauno Tobiju. Wiſus ūhos stahſtus un wehl daschus zitus wina jau ūn ūnajā ūlpat kā no galwas, — ķo tur wehl laſit? Laſit ķo zitu bivelē winai tagad nebuht nepatika un tadehļ aifgahja gulet pareiſā ar wiſeem ziteem.

Wina, tāpat kā wezaki, guleja ūambari, lihdsās diſchajai ūaimes iſtabai. Wezaku gulta atradās blaķus muhra widusſeenai — preti tai weetai, kuri ūaimes iſtabā bija eerihkota ūlhte, no kuras widusſeena pastahwigi turejās filta. Wina guleja tā ūaultā aifoderē — starp ūiltos widusſeenu un leelo maiſes ūepamo ūrahſni, kura atradās ūambara widū un bija ūurinama pawahrdā. Šcho ūrahſni zitos gada laikos ūurinaja ūl tād, ūad ūepa maiſi, bet ūeemu iſ pahrdeenas un ūiprā ūalā pat iſdeenas. Ūlihtes un ūrahſns ūildits, ūambaris ūeemu bija pastahwigi ūilts, ūwifchki wina aifoderes daļā. Šehe wareja justees omuligi ari wiſleelakā ūala laikā. Wispahri mehdſa ūazit, kā te ūeot ūilts kā aſotī. Un taisni tagad, ūad ahrā bija dſirdami wehtrs ūauzeeni, un putena brahseeni tā ūitās pret aifsaluſchajām loga ruhtem, kā ūlausotees ūeen jau ūhermuļi pahrſfrehja pa ūauleem, — taisni tagad bija jo patihkami, wiłatees bes apſega pa ūiltos guļu, atzeretees ūaukās ūee-

dona deenas un walejām azim ūapnot rosainus nahkotnes ūapnus.

Newareja buht wairs tahlu no pušnaks, un faimneku meita nomoda ūapnos bija iſſihwojuſe jau leelu ūawas nahkotnes dſihwes gabalu — wina ari ūchonakti bija atkal laimigi apprezejufēs ar kahdu wehl nepaſihſtam u jau-neſli, peedſihwojuſe ſefchi behrni, un ſeftajam nupat rihkoja kriſtibas: wina, wehl newariga buhdama un gultā gule-dama, gudroja, kahdu wahrdū dot behrnam, kriſtibneeki patlaban brauza pa gatuvi ſeh̄tā eefſchā, bet ſuns nebija peefects — tas war wehl uſbruſt kriſtibneekem; wina ūauza kalspones, bet tas nedſirdeja. Nemeerigi wina ūwai-dijās pa gultu, puſodamās uſ meitam: „Ač, tas ſlinkes un meega gulas! Kad es buhtu weſela, waretu zeltees un pate wiſur eetu un daritu, tad buhtu pawifam zitadi! Kadut jel ſuni ūapratuschās peefect — kriſtibneeki brauz!...“ Schāi brihdī ſuns ſeh̄tā pateeſi ſtipri ūahka reet, ſpehji iſ-trauzedams netikai meitu no winas tahlaſeem nahkotnes ūapneem, bet ari faimneku un faimnezi no winu faimne-zibas domam un faimes ūaudis no meega. Drihſi ari dſirdeja buldurejam namdurwju ūlabatu un ſitam durwiſ it ūa ar pahtagas kahtu.

— Drehsch uguni! Drehsch uguni!... Ŝauza faimneeks, ūambara durwiſ pawehris, faimes iſtabā. — Ja-eet raudſit, ūas tur ir.

Kalpone drihſ bija eewilkufe uguni un puſchi, pa-nehmuschi ūwezi ar ūukturi, iſſteidsās ar baſām ūahjam preeſchnamā un, durwiſ walam bultedami, prafija ūas tur efot, uſ ūam dſirdeja atbildam, ūa efot apmaldijuſchees ūelineeki.

Saimneeze pa tam ari bija ūeezehluſēs, eedeguſe ūwezi un eegahjuſe aifoderē ūee meitas, teiza:

— Anete, zelees, usraujees kahdus drehbes gabalus — nevar sinat, kas atbrauzis! Teiz, eſot apmalbijuschees zelineeki. Ko war sinat, kas par zelineekeem! Ja tif kahdi no apkahrtneſ ſaimneeſku dehleem naw atbraukuschi kuhjneekos, waj pat prezibās... Are, ſche ſwahrks un jaſa — uſwelzees ſchigli!

Meitai wiſi ſapnu tehli uſreis iſgaiſa, un ſirds baigi ſtrauji ſahka puſtet.

Atſleħjuſes ar elkoni pagalvi un waigu atſpeduſe ſaujā, preeziġā uſtraukumā otru roku ſpeeda ſew pee kruhtim, it kā puhledamās noremdinat ſawu ſtrauji puſtoſcho ſirdi. Tad ſchahwās ahrā no gultas un ſchigli ſahka geħrtees.

— No haljs leekas buht leiſchu Erneſts... Gaimneeks teiza kahpdams iſtabas kūrpēs.

— Waj tewi dewitaſ! Kahds nedeweſ tad tam ſchahdā laikā nedod meera!... Iſſauzās ſaimneeze ar nepatiſſhanu, it kā ari wiñai buhtu kahds jaufs ſapniſ iſgaiſis. Wiſi trihs — ſaimneeks, ſaimneeze un meita — briħdi nu uſmanigi kluſijas, pehz kām ſaimneeks ar ſaimneezi gandrihs reiſā teiza:

— Ja, ir Erneſts... Bet meitai, kura patlaban pogaja ſew jaſu zeeti, rokas noſchluſka uſ leju, un jaſa paſika tif pa puſei aiftaſita.

Erneſts bija ſaimneezes puſbrahlis un jau kopsħ wairak gadeem dſiħwoja leiſħos. Wiñi bija jau labi uſ-audſis puifiſ un brangs strahdneeks, het pa dalai paſlaidees dſerfšhanā, kadehk nekahdā ihſtā eeredſe pee Kirmgrauscheem neſtaħweja. Wiſmas wiña eeraſħanās tif nejaufkā laikā un tif weħlā nafti neweeneyam Kirmgrausħos nebi ja pa-tiħkama.

— Bet, leekas, ir wehl kahds!... Gazijsa ſaimneeks,

un atkal wisi trihs sahka klausitees. Ja, runaja ari kahda ſwefcha bals. Patlaban ari eenahza puifis no preefch-nama istabā un, pee kambara durwim peenahzis, stahſtija:

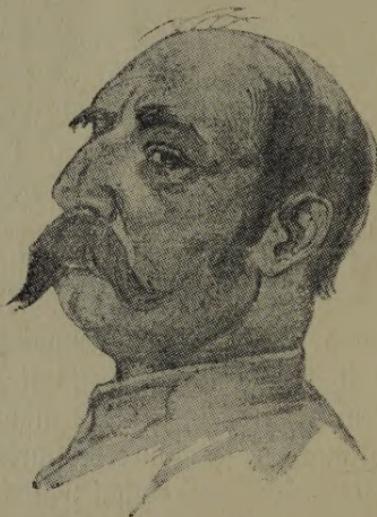
— Leifchu Ernests atbrauzis. Winam ir wehl kahds lihds, — tas eſot wiha tagadejs kungs. Wini putena ne-gaiſā apmaldijuschees un tadehl eegreesuſchees muhf' mah-jās. Sirgs ar kamanam wehl uſ druwās. Zaplehfch dahrſam weens poſms ſchoga atkal tanī puſē waſam, — zitadi ſirgu newar fehtā eedabut: wiſur milſigas ſupenas.

Patlaban abi negaiditee zeemini eenahza ſaimes istabā, kur nu ari ſaimneeks iſgahja. Ernests nowilka ſawu peeputeneto kaſchoku un tad palihdſeja nowilkt ſawam kungam kaſchoku. Nopurinadams no kunga kaſchoka ſneegu un kabinadams to pee ſeenas, Ernests stahſtija, ka wini brauzot uſ ſuiteem pee tureenes katoļu mahzitaja, kaſ eſot wiha kungam draugs waj radineeks; putena negaiſā no-kliduſchi no leelzela un newarejuſchi wairs to atraſt. Ne-finadami kur palikt, tad nolehmuiſchi braukt uſ Kirmgrauſcheem, uſ kureeni Ernests zelu ſinajis, un luht te nafts-mahjas; domajuſchi atbraukt laikaļ, bet zelſch bijis ta aif-djihts, ka weenbridu ween bijis jabrauz; ſeptinas werſtiſ braukuſchi wairak ſtundas, un ta iſnahzis tik wehlu.

Par Ernesta kungu dehwetais ſwefchneeks ſawadā, tiko ſaprotamā latveifchu walodā ſoti atwainojas, ka ta iſtrauzejuſchi mahjneekus. Winsch luhdſa ari, Iai atlaujot paſhrgulet lihds rihtam un Iai ſawahkot wiha ſirgu, teik-damees par wiſu ar pateizibu atlīhdsinat.

Mahte ar meitu bija ſiaſahrigas redſet, kahds Ernesta kungs ir — wezs waj jauns. Winas tadehl, druzin pa-wehrufchās kambara durwim, pa maſu ſpraudſinu ſkati-damās gaidija, lihds ſwefchneeks peeees tuwaļ galdam, Iai ſwezes gaifmā dabutu redſet winam gihmi. Drihſi

wiņš arī peegahja pee galda un, nofalušķas rokas berse-dams, nofēhdās galda turumā uš krehīla, ko ūaimneeks peedahwaja.

Anete, redsedama, ka ūieschneeks ir apmehram weenos gados ar wiņas mahtes brahli un ar tāhdām pat leelām uhsam, ka ūim, ūadeja wiļu ūinkahribu, ūau par puſei aispogato jaču tāhlak wairš ūeti netaiſija, bet gehrbās atkal ūemē un ūikās par jaunu gulet. Nis ūeena ūuledama, wiņa dūrdeja, ka Ernests ūau ūungu ūauz par ūanu un ūunā ar wiņu poliſki, bet ar tāhwu ūieschhais ūunaja latviſki, lai gan ūoti ūausitā ūeidā.

Ķirmgraufis, buhdamis dauds ūeediſihwojis, pagasta amata darischanās ar ūisadeem ūilwekeem ūagahjees un nodabas labi walodigs, nehmās ar ūiescho pamatigi ūarunates un ar Ernesta ūalihsibū drihsī ūissinaja, ka ūieschhajam ūeſhos, ūchauli apgabalā, ūeederot muiſcha, eſot nepreze-jees un brauzot pee ūawa ūadineeka — ūieſhwangaš ūatolu

mahžitaja weesjos. Ernests pee wiia jau treſču gadu eſot par wagari un kutscheeri.

— Bet tas jums paſauļa brauzeens pa ſemes zelu no Schauleem lihds Alſchwangai! ... Kirmgraujis iſſauzās, aifkuhpinaſams zigari, kuxu tam ſweſchneeks bija paſneedjis, ari pats zigari aifpihpodams. — Waj jums nebuhtu bijis dauds labač, braukt pa dſelſſzelu lihds Breekulei, un aifrafftit, lai atſuhta pretī ſirgus?

— Ja, pan ſaimneef, tā buhtu bijis labač, bet es, luhgatu redſet gribet, pa dſelſſzelu newaru braukt.

— Jums galwa reibſt?

— Neſinu, pan ſaimneef, kā buhtu ar manu galwu: luhgatu redſet gribet, es neeſmu nekad pa dſelſſzelu brauzis.

— Ņungs, waj tas war buht? ... Iſſauzās Kirmgraujis, ſtipri iſbrihnijees. — Es to newaru tizet, kā juhs wehl nebuhtu nekad pa dſelſſzelu braukuſchi. Tagad jau wiſi gahjeju zilweki brauz.

— Ir teſa, pan ſaimneef. Neeſmu nekad pa dſelſſzelu brauzis.

— Ja, tas ir taifniba: muhſu pans nekad naw brauzis pa dſelſſzelu, — ar ſirgeem ween ... Apſtiprinaja ari Erneſts.

— Un ſchāi muhſchā ari nekad nebraukſchu, — warbuht tur wiia ūaulē ... Noteiza druhmi pans.

— Kā tas iſſkaidrojams? ... Brihnijas tahlak mahjas tehws. — Waj jums poleem no waldivas aifſleegts braukt pa dſelſſzelu? Warbuht to zitreifejo dumpju dehļ? Bet waj juhs tur ko wainigi, kā tehwi un tehwi tehwi zehluſchi dumpi? Tagadejeem poleem, ja wiini meerigi un waldivai paſlaufi, tahlus aprobefchojumus newajadſetu uſlikt un buhtu jaļauj tāpat braukt pa dſelſſzelu, kā wiſeem ziteem, kas ūawu biletī war aifmaſhat.

— Nē, pan fāimneek, luhgtu redset gribet, no valdibas man nāw aiseegts braukt pā dselsszeli: to neweenam polim neleeds.

— Bet pee Deewa tehwa, pan, kapehz tad juhs newarat braukt? Kas jums ihsti to leeds? ... Ustraužas Kirmgrausis, pagalam išbrihnijees.

— Tas tahds fawads nolikums, pan fāimneek. Luhgtu redset gribet, man bija bagats tehwa brahlis, kam peedereja mana tagadejā muischa. Winam pāna un dehls, braukdamī pā dselsszeli, dabuja galu: luhgtu redset gribet, fāfrehjās diwi wilzeeni lopā. Winſch tad bija loti nelaimigs, jo ſchis notikums, luhgtu redset gribet, winam ķehrās pee ſirds, un wiſch, buhdams jau tā ar wahju ſirdi, kahdu laiku pehz tam nomira. Pirms nahwes wiſch mani eezechla par fawu mantineelu: atstahja man fawu muischu un wiſu zitu, bet, luhgtu redset gribet, ar to noteikumu, ka es nefad nebraukſchu pa dselsszeli. Man tas bija ar ſwehrestu basnizkunga klahbtuhtnē jaapfolas, un es to apnehmos. Toreis es wehl biju jaunelis un pa dselsszeli nebiju brauzis, jo toreis muhſu puſē dselsszela wehl nebija. Tā es, pan fāimneek, luhgtu redset gribet, neefmu pa dselsszeli nefad brauzis un ſchāi paſaulē ari nefad nebraukſchu.

— Ja, kungs, nu es ſaprotru ... Noteiza Kirmgrausis. — Sawada leeta ta ir gan: juhs dabujuſchi muischu, bet par to jums ar ſirgeom ween jabrauz.

— Ja, pan fāimneek.

Pā tam fāimneeze ar falponi eeneſa pagatawotās wafarinās: ſiltalu, rauſchus un galu un luhdsā weefus, nemt par labu, ko wafarinam tik wehlu warejuſchas faraudſit. Fāimneeks nolika ari pudeli ſarkana ſchnabja,

peebilſdams, ḫa pehz tahdas iſſalſchanas dereſhot druſku eeffchāſ ſaſildit.

Pehz waſarinam ſaimneeze ſazija, ḫa pretiſtabā abeem uſtaifitas gulas. Padſeſtrs tur gan buhſhot, bet gluſchi auſſis ari nē, jo uſ ſwehtkeem tūr tezinats alus un tad tur kūrinatſ. Wina ari tagad likuſe meitai eekurt krahſni weenu kūrſmu, ta᷑ ḫa daudſmas iſtaba eefilſhot, beſ tam abeem nolikuſe ſiltuſ apſegus.

Sweſchais loti pateizas ſaimneezei, ſemu wiſas preeſchā klanidamees un dehmedams wiſu par panu. Tad wehleja weeſi mahjnekeem un mahjneeki weeſeem labu naſti un wiſi dewaſ ſee meera.

Otrā rihtā wehtras un putena negaifs bija mitejees, gaifs noſkaidrojees, un kād ſehtas puſe atnehma no logeem ar ſalmeem iſpihtos reſchguſ, tad gala logā pa tam ruhtim, kuras nebijs gluſchi aiffaluſchāſ, ſlihpi ſpeedaſ eeffchā patlaſba.i lehzofchāſ ſaules ſtarī. Pehz daudſam apmahkuſchām deenam un ilgeem ſneega puteneem tas bija jaufks un patihkams ſlats, un mahjneeki, ſcho ſkatu redſedami, uſelpoja it ḫa weeglaki un teem kluva it ḫa jautraki ap ſirdi, jo tas wiſeem atgahdinaja jaufkāſ, ſaulainas paſaſaras un waſaras deenāſ, kād ſaule rit tepat wiſeem par galwu pahri un newis tur deefkur tahlu projam, ta᷑ ḫa tikai daſchi wiſas ſtarī ſpehj tik tifko lihds ſhejeeni aifneegtees un ari tee paſchi naow ſilti, ne ari ſewiſchki ſpoſchi; bet wiſi tomehr wehſta, ḫa reiſ ſaule atnahks ari atkal ſche, un wiſas ſtarī ſpoſchi un ſilti ſpihdēs atkal taisni wiſeem uſ galwu wirſu. Tikai kambari neeefpihō neweens ſaules ſtarinſch, jo wiſa logi, atraſdamees gluſchi ſeemela puſe, ir neween wiſzauri aiffaluſchī, bet ari aiffegti ſneega kūpenam. Beſ tam logi te aiffegti ſalmu redelem, kuras jau ſen naow nemtas nost un leeſkas piſnigi peefaluſchāſ ſee

logeem. Kambarī tadehl no deenas gaifmas nekas nebija manams, un tur dega wehl ſweze, kād Erneſts, no pretiſtabas pa Iauſchu iſtabu eenahēdams kambarī, dewa ſaimneezei labrihtu.

Anete, aifoderē zeldamās augſcham un gehrbdamās, dſirdeja, ka mahte Erneſtam waizaja, waj ſweſchais ari jau uſzehlees, un kād dabuja atbildi, ka wehl guļot, tad ſahka Erneſtu iſtaijat: kas wina kungs iħſti taħħos eſot un waj pateeſi tikai ſuitos brauzot weefos, jeb waj prezibū no-luhkā, waj zitās kahdās darifchanās, kād pa taħdeem diſcheem ſwehtfeem laiduſchees tik taħħā zelā. Erneſts pa-ſtaidroja:

— Wifs tāpat ween, kā jau waſkar waſkarā ſaziju: winam Schaulu apwidū paſcham ſawa muifcha, un tagad brauz fehrſibās pee ſawa radineeka. Nedj prezibū, nedj ari zitu ſewiſchku darifchanu, zif ſinu, wiham naw.

— Af, kād ir gan tā. Es jau gandrihs domaju, ka buhfi Anetei atwedis kahdu prezineeku. Krusttehws jau ari eſi, tew ari par wiñu jagahħā.

— Ko nu es, Marij, waru gahdat?... Atteiza Erneſts. — Kur es lai leiſchos Anetei kahdu labu prezineeku atrodu? Un waj bagata teħwa meitai un leelu mahju iħpaſchneezei gribetaju truhħes?

— Kur nu par truhħħanu! Wehl jau ari jauna, nekahda ſteigſchanās naw, bet tatjħu patihkamaki, kād kahdi ir: war ir wairak palepotees zitu preeħħā, ir labaki iſ-vehletees. Sini: kuxai prezei wairak pirzeju, ta wairak zeļas zenā.

Erneſts nedabuja wairak neko ſazit, jo patlaban nahza Kirmgrausis eekħħā, teikdams:

— Labriht, Erneſt. Bijam ar puifcheem pee firgeem, ari tawu ſakopam. Brangi ehd. Tew tagad tur naw kā

eet. Bet ūki, kās taws kungs ihsti tahds ir: polis, waj leitis. Kā winu ūauz un waj winam teesham tahda muišča peeder paſčam?

— Kās ūchis nu par poli! Tahds pat leitis, kā wiſi žiti; tikai pahrtizis un paſkolots un tad nu ūawu tautas brahlu ūaunas: grib lai ūauz par panu, bet pons ween ir. Kā pee mums latweeſcheem ūatrs, kās mahk wahziffi, grib buht wahzeitis, tahda pat ūaite leisheem: lihds ūahds drusku mahk polifki un now rupja darba strahdneeks, tuhlin grib buht par poli. Bet zitadi wiſčh now ūmahdejams zilweks.

— Un pahrtizis ari? Muiščha paſčam peeder?

— Paſčam. Parahdu ūaikam ari nekahdu newar buht wiſču; wiſmas es par parahdeem neko neefmu džirdejis.

— Muiščha leela?

— Deesgan leela: ap peezi ūimti deſetinu. Ir laba ūama ūeme, ir ari brangas plawas, prahwas meſčhs, efers, upe, dihkiš, ūudmalas.

— Hm! Bagots zilweks.

— Katrā ūinā turigs.

Tahlačā ūarunā Ernests pastahſtija, kā ūina kungs eſot ūawā apgabalā ari ūeels padoma dwejšs: pee ūina nahkot ūaudis ūaſčhadās ūariſchanās pehz padoma; wiſčh iſgatawojot ari ūaſčhadus ūuhdsibu un ūuhgumrakſtus un wedot prahwas. Ūauzot ūinu par Wadaiki, lai gan pats ūauzotees par Wadaikewiſčhu.

Pee brokasts ūirmgraufis iſturejās ar ūeiviečku uſmanibū pret Ernesta ūungu, jo ūirmgraufis, buhdams pats ūreetni turigs, ūeenija ari ūitus, kās bija turigi, waj bagati un labprahit ar tahdeem mihleja ūatifees. Ilguſ gadus ūahmedams ūaſčhados ūagasta ūaſčhwalbibaſ amatos, wiſčh ūinaja ūaudis ūeetas un ūariſchanās, par ūukram

ar ūvescho wareja ūrunatees, peerahdidams tam, kā ari
winīsh, kā pats ūzīja, nāv ūkarejs, un ūee tam pāhrlee-
zinadamees, kā ūveschais pateesi labi pāhrsin ūeesu un ūal-
dibas eestahšču leetas. Kirmgrausene tāpat kā pats, ūh-
deja ūeeſeem lihdsās ūee galda, bet ūafiju eelehja un zitadi
winus apkalpoja Anete, ūrāi atkal pēepalihdsēja ūeena no
kalponem.

Anete bija, kā prāsdama, ūszirtuſes: matus ūapinuſe
diwās pihnēs, ūrās pākausi ūasprauduſe prahwā ūleke; pa-
tumščā ūšvalkā ar gaxu baltu ūotelī preefsčā un mel-
nām, ūpoſčām ūurpem ūahjās, ūina iſſkatijās pehz jaunas,
braſčas ūaimneezes. Ūveschajam ūungam ūtahdot ūinu
preefsčā, tas ūinai — tāpat kā mahtei ūchoriht — bija
noſluhpstijis roku. Šahds gluſchi neparasts notikums
bija Aneti wiſpirms pāwiſam ūamulsinajis, bet tad ūinu
atkal it kā preezigi ūstrauzis. Ūinai tas bija pīmais
peedſiļwojums, kā jaunai ūkuſei ūkuhpsta roku, un wehl
peeaudsis wiħreetis un taħds, ko dehwē par ūungu. Lab-
prāht ūina nebūtu to ūahwūſes darit, bet nesin, kā tas
notika: waj ūina no ūveschneeka negaidītās noleekšanās
pee rokas tā apmuſta, jeb winīsh to bija tik weifli pratis
iſdarit, bet roku ūina nebija ūaguwuſe nost atraut, tā kā
ūveschais it meerigi bija ūarejis uſ to ūſpeest ūkuhpstu.

No ūamulsuma un ūstraukuma ūina wehl tagad wiſa
twiħka, un waigi ūveħloja.

Ernesti, kā jau allasch ūawa bagatā un ari zitadi wi-
žadā ūinā par ūinu pāhrafakā ūwaina ūlahtbuhtnē, tā ari
tagad ūee brokasts runaja wiſai mas, bet ir tad Kirmgrau-
ſis ūentās ūinam ūatru reis, kā ūafa, ūunat pāhri, dafčreis
pat ūinu ūaiſni apſauza, waj atkal aprahdiya ūina ūahr-
duſ par nepareiſeem, winīsh ari to ūefauza par ūwaini, nedī
ūšwahrdā par Grantinu, bet tikai par Ernestu ūeen, ar

to dodams ſwefchajam ſkaidri ſaprast, ka wina kutscheeris ſche nekahdā ſinā neteet uſſfatis par rada gabalu.

Sawadā ſtahwolli pretim mahtes puſbrahlim atra-
dās ſwefchā funga flahbtuhtnē Anete. Tehws winai jau
pirms brokasts bija klužu paſazijis, lai wina ſwefchā funga
flahbtuhtnē neſahkot Ernestu pehz weza paraduma godet
par kruſtehnu, jo ka tas iſſlauſitos, ja ſwefchais dſirbetu,
ka wina kutscheeris ſche tā teek godets; bet ka lai wina mah-
tes puſbrahli ihſti ſauktu, to tehws winai nebijā pateizis.
Šaukt winu ari par Ernestu, tas winai paſchai bija pag-
lam pretim. Wina tadehļ iſſlihdſejās, uſrunadama winu
tikai ar ju h s. Bet kaſt wina uſ brokasts beigam dſirdeja,
ka ſwefchais Ernestu ſauza par Grantinu, tad ari wina
paſragahja uſ ſchahdu uſrunu.

Kirmgraufim ſaruna ar panu Wadaikewitschu, ka
winſch to tagad ſauza, neraugotees uſ ſcha pehdejā pa-
wahjo latweſchu walodas prafchanu un wehl wahjako iſ-
runu, wedās tomehr ſoti: domas un eeffati wineem ſa-
ſkaneja tā, ka labaki newareja wehletees. Beiguſchi dſert
kaſiju, wina weens otru uſzeenaja ar ſaiveem zigareem, pee
tam weens otra zigarus ſlawedami par ſewiſchki labeem.
Ari Ernests dabuja ſawu zigari. No galda uſzelotees,
ſwefchais wiſai laipni pateizās ir mahtei, ir meitai, deh-
wedams pirmo atkal par panu, bet otru par „pani Anete“.

Pehz brokasts ſarunas atkal tif dſihwi ſchketinajās,
ka, kad pans paſkatijās ſawu ſelta puſkſteni, tas rahdijs jau
puſweenpadſmit. Steigſchus winſch zehlās augſcham, ſauza
Grantinu, lai juhgtu ſirgu, bet nama tehws abi ar nama
mahti luhdſa, ka nu wajagot paſlift uſ puſdeenu, — tif
wehlu newarot wairs bes puſdeenas weefus laift proſjam.
Pehz ſtundas, maj druſku wehlač buhſhot puſdeena ga-
tawa un tad wareſhot braukt.

Tā tad ari notika: weestī aibrauzā tikai pēhž pus-deenas, eepreeks ī neveen pateikdamēes par laipnu usnem-šanu; bet pāns Wadaikis usaizinaja Kirmgrauschus, ja wineem reis gaditos kūr brauft us Schauku apwidu, lai tad ari neaismirstu apmeklet wiāu, wiāsch tad iſrahdiſchot ſawu muishu un eedsihwi; tāpat Kirmgrauschi wairakfahrt peemineja, ja kahdreib brauzot atkal us Alſchwangu, lai tad waj nu turpu, waj atpakaļ zelā eegreeschotees atkal pee wineem — zelu jau nu finaſchot.

Atwadotees Wadaikis atkal noſkuhpstija ir mahtei, ir meitai roku. Anete atkal pee tam tā apmulša, ka ir ne mehginat nemehginaja wilkt roku atpakaļ, bet gan wehl pate steepa to pretī, domadama, ka pāns grib tikai at-ſweiginatees.

Schis negaiditais — ſawadais apzeemojums Anetes domam un fantasiājai dewa jaunu, bagatu weelu.

Peekta nodala.

Seedona dseefma.

Àà zihrułneeki dibina beedribu. — Àà meszsfargs iżżfaidro ķehmu rāħdiſčħanoš. — Kalab pubblika faroga nefeju faliħdżina ar frusta nefeju. — Peterene un Tehwini reds spokus Beenmaħtes kreklā gaixxha deenas laikā. — Ko Peterene daritu, tad wiħi buħtu pehr-lons un sibeni. — Àà Ħwarras nofriħt no semes lodes un kür wiñiċċi peħġi tam atrodas.

Leeldeenu atħweħtes peħzpusdeenā Zihrułenes skolas-namā sapulzejjas papraħiws skaiti zilveku dibinat dseedas-ħanas beedribu. Sapulżi atħlaħdams, skolotajis Aumalis aixrahdija, ta liħdissħinejs dseedataju koris, kas pagħi-jusħxha ruden ħażżejjex, fas-neeħsis finamur panahku-mus. Zihrułenes jaumà paaudse tħchaħli nahku sej-nej dseefmu mahżiſħanoš, ta ka pa leeldeenan warejju-xhi pirmo reiħ stahħees atħlaħtibas preeħxha, pużċkodami has-niż-żu deewkalpox-ħanu ar pahris tħet-trabalxigàm dseefmam. Lihdissħinejee pa-fahlkumi leekotees leezinam, ta zihrułneeki ix-dseefmu miħlötaji, kapeħġi nu wajadsetu nobibinat dseef-dasħħanas beedribu, kahdas pastahwot daudj zit-ħas pufseß.

Weens otrs peebilda, ta skolotajam eftot taifniba un beedribu buħtu dibinama. Dseedaħħana eftot laba leeta, jo ta wißeem patihkot.

Wijsu fħos, kas bija peebildu-xchi kahdu waħrdus pa-flu fu un it ta nedro-xchi, speħji pohrtrauza skroderis Sprukts skali skaidra un speħzigi drox-xha balsi teikħdams:

— Skolotaja kungs, luħgtu waħrdu! ... Un tikliħds luħgħo waħrdu bija dabu jis, tad, ppeezeħħlees un wißeem preeħxha nostahjee, runaja:

— Beenijamee ſapulzejuſchees! Damas un fungi! Gribu iſſaqit tuvaf ſawas domas pahrrunajamā jautajumā. Mana zeefcha pahrleeziba ir, ka dseedafchanas beedribas dibinaſchana neween wehlama, bet taiñni nepeezeefchami wajadsiga. Attihſtiba un iſgлиhtiba wiſos muhſu dſimtenes nowados gahjuſe un eet milſu foſeem uſ preeſchū: wiſur darbojas gan labdarigas, gan weefigas, gan dseedafchanas beedribas, rihko ſakumu ſwehtkus, teatru iſrahdes, konzertus, weefiguſ waſkarus un zitadas tautiſkas iſpreezaſ. Pee mums ween, ſchāi muhſu dſimtenes maleenā, lihdschim nekas nebija darits attihſtibas un iſgлиhtibas un tautiſku zenteenu labā. Beenijamee ſapulzejuſchees! Damas un fungi! Tagad nu ar jaunā zentiga ſkolotaja atnahkſchanu ari muhſu maleenaſ nowadā apſtafkli kluwuſchi zitadi, muhſu ſtahwoflis labojees: ſkolotajs Aumala ſungs wahrda pilnā noſihmē ir tautiſks ſkolotajs un leels attihſtibas un iſgлиhtibas draugs, ka ari dailas dseedafchanas mahkſlas zeenitajs, kļuplinatajs un wezinatajs. Winsch muhs modinajis no gara gara meega uſ jaunu jautru un tautiſku dſihwi attihſtibas un iſgлиhtibas noluſkos. Muhſu kora pirmas dſeefmu ſkanas muhſu draudſe reiſā ar paņaſara wehſteſcheem — zihruleem jau atflanejuſchās un atraduſchās preeku un patiſchānu pee wiſeem, kas tās dſirdejuſchi. Man ir iſdewiba, beechi ſatiſtees ar daschadeem zilwekeem — tiſlab ar paſchu, ka ar pahrnowadu laudim, un waru leeziņat, ka par muhſu dſeefmu kora pirmo uſtahſchanos atflahtibas preeſchā eſmu no wiſeem, it ka no weena zilweka mutes, tikai labas atſaukſmes ween dſirdejis, pat no tahdeem, no kureem to newareja gaidit. Ta ir nepahrprotama laika ſihme, ka mums jaeet pa ſahko ūelu taħlač un jaſeko lihdsi laika garam — janes ſawai tautai attihſtiba un iſgлиhtiba un

jāweizina un jaſtiprīna wīnas tautiſfee zenteeni. Tāpat kā zīhrūki ir pirmee paſafaras wehſtneſčhi, kās, jau ſneegam nokuhſtot, ſludina ſeedona tuwoſčhanos, tā ari mehſ ſawā nowadā un apļahrtne lai eſam pirmee ſawas tautiſkās atmodas — ſawas tautas paſafara wehſtneſčhi, dſeeſmu ſkandinataji un attihiſtibas un iſglihtibas neſeji. Viſur zitur muhſu dſimtenē — deewſemite jau ſen eeraduſchees paſafara wehſtneſčhi — muhſu tautiſkās kustibas zīhrūki, kās dſeeſmas ſkandinadami ſauz un modina tautu no garā gara meega. Buhtu tad nu ſoti ſawadi, ja taifni Zīhrulenēs nowadā zīhrūki wehl nemoſtos un neſkandinatu dſeeſmas, ari mums ſludinadami, kā tautai tuvojas ſeedonis. Es no ſawas puſes tadehl buhſchu piſnigi weenis prah-tis ar teem, kās veenems projektu par dſeedaſčhanas beedribas dibinaſčhanu. Bet muhſu jaunajam zentigajam ſkolotajam Aumala ſungam, kās pee mums dſinis pirmo wagu tautas lauku lihdumā, iſſaku ſawā un ſawu domu beedru wahrdā firſnigu pateižibu un nowehlu labas laimes ari turpmaš ſchāi paſchaisleedfigā tautiſkā attihiſtibas un iſglihtibas darbā.

Runu beidsis, ſkroderis tikpat weikli, weegli un droſchi, kā bija noſtahjees ziteem preeſčhā, aifgahja un noſehdās ſawā agrakā weetā.

Daſchi notahlaš ſehdoſčhee ſatſchufſtejās ſawā ſtarpā:

— Kā tik tas ſkroderis prot runat! Kur wiſč ſmel wiſu tahdū guđribu par iſtihiſtibū, atglihtibū, tautiſkeem zenteeneem un ziteem tahdeem wahrdēem, kahdi agrak muhſu puſē ne no weena nebij dſirdeti, pat ne no pahrnowadu ubageem, nedī ſchiganeem.

— No awiſem, mihlee, no awiſem... ſchufſteja ſahds, peeleezees waizatajam tuwā. Wiſč tura awiſes un no tām wiſu eemahžas. Gedams pahrnowados ſchuht,

bijis ari wifadās ballēs un teateros un tur ari daudz ūo noksaujījees un noskatījees. Winam weegla galwa: wifu, ūo reds, patur. Un ūas uš runaſchanu ūihmejas, tad teizamais winam no laika gala warens: jau puika gados wifus uš muti weiza nost. Wina mahtes nelaikē bija tāhda pat waren malodiga un uš dseedaschanu.

Pehz ūkrodera Spruksa runas eeminejās ari daſchi ziti, ūa kawetees ar beedribas dibinaſchanu newajadsetu wiš. Wairak halfis bija dſirdamas tikai weenkuhrſchi eefauzamees:

— Ja! Jadibina, jadibina!

Ari Kirmgrausis eeminejās, ūa dseedaschanu bijuse gan jauka un wiſeem patikuse, ihpaschi ari mahžitajam, jo pehz deewkalpoſchanas wiſch gehrbkambari ifteižees baſnizas wiſreem ūoti labprahsti par dseedaschanu un uſflawejiſ jauno ūkolotaju.

— Es... Turpinaja Kirmgrausis lehni un ūwarigi, it ūa katru wahrdū noswehṛdams, no pirmā gala, tāpat ūa daudz ziti, ūklatijos ūavadi uš tāhdu pulzeſčanos un beedroſčanos, ūa jau uš tāhdu leetu, ūas muhſu puſe naivaraſta; negribeju ūavu meitu ari nemas laift, jo mums ir tāhſch ūelſch uš ūkolu, un es labprahrt wehlos, lai ūwehtdeenam wiſi eet baſnizā un pehz buhtu ūee mahju un laſtiu Deewa wahrdus. Tas ir ūwehtdeenas darbs. Bet tagad,

ķur pats māžitajs dseedasčhanu uſ balsim tā uſſlatwejīs, ari es uſ ſcho leetu neſkatos wairs ūwadi.

— Nu, kād muhſu dibinamai beedribai tāhdi labwehli ūtahī ūtumās, kā Kirmgraufchu tehwīs, pagasta rafſtwedis ūanſona ūngs, teefnefis Titibja ūngs un ziti eewehrojamakee weetejee eedſihwotaji, tād muhſu jaunajam paſahkumam beſ ſchaubam paredsama gaischa nahkotne... Runaja ſkolotajs Almalis. — Par dseedasčhanu baſnizā māžitajs ari man iſteiza atſinibu. Māžiſimees turpmāk ir garigas, ir laizigas dſeeſmas, lai waretum dseedat gan baſnizā, gan ari kāhdā laizigā iſrihkojuſmā, warbuht ūlumos.

— Ja, ūlumu ūwehtkos!... Ūſauzās Spruſts. — Un toſ kātrā ūnā wajaga ūarihlot jau ſchinī waſarā, lai wifa apkahrtne dabun ūnat, kā ari muhſu pagasts attihs̄tibā un iſglihtibā ūahjis eet uſ preefſchu.

— Bet tagad nu muhſu noluhks un uſdewums ir — nodibinat dseedasčhanas beedribu. Es tadehļ ūleku preefſchā, iſwehlet ūapulzes wadoni un protokoliſtu un tād ūtahees ūpee paſchas dibinaſčhanas... Runaja atkal ſkolotajs.

Kād par ūapulzes wadoni bija eewehlets pagasta rafſtwedis ūanſonās un par protokoliſtu wina paſihgs Aſtotiņš, ſkolotajs lika preefſchā, wiſpirms nolemt, kādu wahrdū dot jaunajai beedribai.

Mineja daſchadus wahrdus, runaja ūchurpu — turpu, lihds pehz ilgaſas ūpreesčhanas un gudroſčhanas beidsot nolehma ūahdu wahrdū: Žihrulenes dseedasčhanas beeđriba ūeedonis.

Nu ūtahjās ūpee preefſchneezibas wehleſčunam. Kād daļa preefſchneezibas lozeļku bija jau eewehleta, kāhds ūeſauzās:

— Bet ūuhgtu, zeen. ūapulze, neaiſmirſt, kā muhſu

starpā ir ari kāpu un gāhjeju zīlveki un preefchneezibā tadehļ wajadīgs atrastees ari kāhdam šķās kārtais preefchstahwim.

— Pareisi! Gewehrojams!... Atskaneja dāshas balsis zita par zitu.

Uz Spruksa preefchlikumu Brammanīšhu Peteri kā kāpu kārtas preefchstahwi eewehleja par karoga neseju. Gewehleta is kā nekad un nefur, tā ari še nerunaja neka pretī, tikai it kā par ihsas pretosčanas lūsu sīhmi pakāsija ķem aīs aūss, bet tad saglauda atkal fāvus lihdseni ūku-katos gaīschdzeltenos matus un neteiza neka.

Wehleščanam beidsotees, sapulzes wadonis uzaizina ja protokolištu nolasit wiau iſnahkumu, un Aſotīnšk peezehlees kāhjās un papixa loſſni tūredams ročā, laſija:

— Šā gada Leeldeenu atſwehtē nodibinatai Zihrulenes nowada dseedaščanas beedribai Seedonis tīka eewehleta preefchneeziba ſekosčā ūstahwā: beedribas preefchneefs — pagasta rafstvedis Kārlis Janīns, wina weetneefs — drehbneeku meistars Spruksu Lapinsč, ſekretars — kurpneeku meistars Dsenu Zahnīs, wina weetneefs — pagasta rafstvescha palīhgs Aſotīau Martinīš, ūſeeris — Kirmgrauschu mahju ihpachneefs Brenzis Amols, wina weetneefs — pagasta teeſneefs Šilaraju mahju ūaimneefs Atis Lītilbis, kārtibas preefchneefs — mesčfārgs Martinīš Rēlinflaws, wina weetneefs — Jndriks Žaunsemis no Stihpneeku mahjam, kora wadonis — ſtolotajs Aumalu Adams, karoga nesejs — Brammanīšhu Peteris no Druvīneeku mahjam un damu komitejas preefchneze — Anete Amola jaunkundse no Kirmgrauschu mahjam. Wifas wehleščanas notika weenbalsigi ar aklamājiju.

Nu ūahkās pahrrunas par nodibinatās beedribas

darba gaitu. Vispahrejās domas bija, ka uſſahktā laizigo dſeeſmu mahzīſchanas zīhtigi turpinama, lai jau ſchinī waſarā waretu ſarihfot iſeeſchanu ſakumos. Galvenais jautajums bija, kād un kur ſarihfot ſakumus. Spruſts paſtahveja uſ tam, kū iſrihkojuſ ſaſteidſams katrā ſinā jau pirms Zahneem, kamehr dabas mahmuļa wehl ſeedos, lai dſeedaſchanas beedriba Seedoniſ ſatvu pirmo iſrihkojuſmu waretu noſaukt netiſ par kahdeem ſakumu preekeem, waj weenkaſhri par iſeeſchanu ſakumos, bet par ſeedo nā ſtōehtfēem, kā ſu hſchot wiſai ſihmigi neween atteezibā uſ jauno beedribu, bet ari ſihmejotees uſ paſču zīhruſneeku atmoshanoſ no garā gara meega.

Pret to neweenam nekas nebija kō eebilſt, ka iſrihkojuſ noteek jau pirms Zahneem, ja tik eephehjams paſweikt dſeeſmu ſamahzīſchanos. Bet ſewiſchka gruhtiba rādās pee jautajuma, kur ſwehtku ſarihfot?

— Pirms Zahneem plāvās wehl neplauj... Teiza Spruſts. — Bet neplautā plāvā neweens neatlaus dejot, — tik attihſtitu, iſglihtotu un patriotiſki tautiſku zīlveku muhſu ſaimneeiku ſtarpā wehl naw.

Gudroja un prahotoja wiſi, bet padomu newareja atraſt. Nahzās jau gandrihs atmeſt domas par iſrihkojuſmu pirms plāvu atplaufchanas, kād meſchargs it negaidot eeminejās:

— Zīl es muhſu nowadu paſihtu, kād no ſaimneekeem dabut derigu weetu ſwehtku ſarihfokhanai naw tagad kō domat, tadehļ ka teem wiſeem plāvu ir maſ, bet leelaku meſcha gabalu, kur waretu iſmeklet derigu weetu, teem naw neweenam. Atleek tikai muischa. Protams, neatplautu plāvās gabalu nedos ari muischa: pret ſahles no mihiſchanu wezais barons weenmehr loti ſtingrs. Bet muischi ir leeli meſchi, un tanīs ir daſchi tahiſ brihwi fla-

jumi, kur nedī ūki aug, nedī sahli plauj. Par kahdu no teem waretu baronu iuhgt. Tāhdas weetas buhtu wišpirms diwās: agrakais Wilku dahrss audseksna malā un Gaujais lihzis upmalā. Bet pirmekais atrodas lihdsās behrſu audseknim, kuru barons ūti pahtē, un otrs pahraf tuwu muišcas laukeem; tur ari wišpahri mas brihwās plafchibas, un barons no ūchām abām weetam laikam neweenu neatvehls. Tad wehl ir Zēenmahtes kreks Dīschajā meschā. Tas guļ pilnigi atſitus ir no jauneeem mescheem, ir no plawam un plafchiba tur pilniga.

— Ja! Zēenmahtes kreks buhtu ūeſčam wiſnode-
rigakā ūwehktu weeta... Peebeedrodamees meschfarga do-
mam, runaja Čilarajs. — Tur ir plafchiba wairak nekā
peeteekoſča, un ſem ūplajām eglem un leelajām preedem
ari ehrta un laba paehna ūrgeem.

— Kas ta par weetu un kas tas par ūawadu noſau-
kumu?... Šinkahrigi wihpñnadams, waizaja ūkolotajs
Aumalis.

Dāſchi ūhla ūmeetees, bet Širmgraufis nehmās iſ-
ſkaidrot:

— Tas ir Dīschajā meschā, starp manām un mesch-
farga mahjam, tāhds ūwahads ūlajums ūaufā lihdsenā
weetā, kur nekahda laba ūhle neaug un ar meschu apfehts
ari neteef, tadehk ūta ūungeem wajadſigs par ūapulze-
ſchanās un puſdeenas turejuſanas weetu medibās. Šamu
ūawado eefauku ūchi mescha ūlawa dabujuſe jau ūen, ūta to
wezi ūaudis teizas no ūaweeem tehweem dīrdejuſchi. Bih-
rulenes muišchā toreis dīhwojis ūahds wezs ūungs — ūeels
brammanis. Tam bijuſe jauna un ūkaista zēenmahte.
Ūahdreib ap meeschu ūaku ūarihłotas pirmās medibas tanī
rudeni; bijis dauds medineefu — ūisu apķahrtejo muišchū
lungi. Puſdeenu turejuſchi atkal ūhāi ūlawā; atbraukuſe

ari zeenmahte. Kungi fehdejuſchi ſem wezà kupla oſola, kureſch wehl tagad redſams, meſchfargi un ziti medneeki zitur — ſem eglem un preedem. Kungi apdfehruschees, un tad wezais kungs, gribedams ſaweeem weefeeem rāhbit, zif winam ſtaifta zeenmahte un zif weegli un daili ta maht danzot (wiſch bijis kahdu danzotaju apprezejis), lizis tai kreflā ween wifeem preeſchā danzot. No ta laika ſchis klajums eefauks par Beenmahtes kreflu. Bet ta ir tāhda wezu laufchu teikſma, — zif tur pateeſibas, newar ſinat. Tomehr ſaws zehlonis, kā wiſam, ari ſchai eefaukai wa-jaga buht, jo no neka nekas newar iſzeltees ... Nobeidſa Kirmgraufis ſawu iſſkaidrojumu.

— Muſchas meſchu planā ſchis klajums ari apſih-mets ar to paſchu wahrdu, un wezais barons wiau ari ta ſauz ... Apſtiprinaja meſchfargs, ſneegdamees pehz taba-kas maka, ko tam patlaban peedahwaja Stihpneeku Indri-ſis, redſedams meſchfargu riſkojamees uſ vihpoſchanu un ſinadams, ka tam paſcham naw tabakas, ar ko ſawu zepli pildit.

— Bet tur ſpoſojotees ... Kahds eeminejās.

— Tās ir tikai laufchu tahrmafas ... Uſſtahjās Kirmgraufis. Zif reiſ tur neeſmu gan deenas, gan nafts laikā gahjis un brauzis gaxam, bet nekad nekahduſ ſeh-mus neeſmu redſejis — ne wiſmasaſo neefu. Daſhi gan ſtahta, ka tur pa deenaſwidus laiku ſeeweete kreflā ween danzoyot — ta pate wehligā zeenmahte: mediħās jahdama, wiña reiſ ar wiſu ſirgu eefrehjuſe Welna purwā, kā ſur-pat blakus, dabujuſe tanī galu un nu ſehmu ſtundās rāhdotees. Bet to tik kā ſtahta. Redſejis naw neweens.

— Raibā Margeeta redſejuſe ... Kahds eeminejās.

Wiſi ſahfa ſmeetees.

— Ko ta redſejuſe un dſirdejuſe, to neweens newar

ſawahkt... Noteiza Kirmgrausis. — Wina, ganidama ſirgus muifchās abholina laukā, dſirdejuſe rudens naftī baſnizā ari welus dſeedam.

— Kas uſ ſpokofchanos ſihmejas, tad man jaſaſa, ka tagad tahdas parahdibas neweens wairs neredſ... Rūnaja meſchfargs, koplū duhmu uſwilkdamſ un atwehrdamſ tuwako logu, pa kuxu ſawus warenos duhmus laift ahrā. — Agrafos laikos, kād muhſu tehvi bija wehl vergu laudis, waj ari wehlak, kād atradās uſ klaufu, wineem bija zauras naftis jaeet muifchu gaitās. Naftim iſkuhluschees kungu rijaſ, deenam nopehlejuſchees zitoſ darbos, wini nekad nedabuja peenahzigi iſguletees. Riktos agri uſ muifchu eedami, wakaros wehlu mahjās nahkdamī, tee, pahrleeku iſwahrgufchi buhdami, beeschi eefnaudās. Un ta ir ſkaidra pateeſiba, ka tiklihdi ejot, waj brauzot eefnaudifees, tew tuhlin ſapnis flaht, un tu ſapni kautko redſi. Schee puſnomodā, puſmeegā redſetee ſapni ſchliita toreifejeem lautineem buht kēhmi jeb ſpoli. Un kur kēhmi wiſwairak rahdijuschees? Belā ſtarp muifchu un ſemneeku mahjam, it kā: Beenmahtes krekla un pee Welna purwa, kas abi atrodaſ zelmalā ſtarp muifchu un Kirmgrauscheem, un ta wiſur zitur gar teem zeleem, pa kureem ſtaigajuschi iſwahrgufchi zilwei, kureem lihds ko azis laidās zeeti, tuhlin rahdijās daſchadi tehli. Turpretim mehs, tagadnes zilwei, efam wiſi peeteekofchi iſgulejuſchees un tapehž, eedami un braukdami pa tam paſchām weetam, nekahdus kēhmus wairs neredſam. Tā tad ſche ir diwi pateeſibas: pateeſiba ir ta, ka muhſu ſentschi kēhmus redſejuschi, lai gan tahdū nemaj nebijā, un tāpat ir ari pateeſiba, ka muhſu laikos kēhmus neweens wairs neredſ — aif ta weenkaſhrſchā eemeſla, ka ejam un brauzam wiſur ar walejām azim un newis wairs ſnaudami un ſapnojam ſatrs

meerigi ūātā gultā, un kō ūāpnī redsam, to ūāzam nevis wairs par ķehmeem, bet pareisā wahrdā — par ūāpneem.

— Meschfarg, juhs esat attihſtits un iſglichtots zil-weks, un leels gaiſmas draugs!... Sauza ſkroderis Spruſts ūeiliſtā ūājuhſmā un paſilatā halsi. — Waj juhs ūāho gudrību paſchi iſdomajuſchi, waj no ūahdas grahmatas ūmehluſchi, tas ir weenalga, bet weetā wina ir ūoti: ar ūchahdu iſſkaidrojumu uſ weetas war aifbahſt muti wiſeem ķehmu un mahnu tizetajeem.

Meschfargs aplaida pahr wiſu ūāpulzi laimē ſwehro-joſchu ſkatu, bet kurpneeks Dſenis teiza:

— Pilnigi peeweenojos Spruſtu ūapina ūunga domam, kā meschfarga iſſkaidrojums par ķehmeem ir ūoti weetā. Tomehr pee muhſu tagadejā jautajuma iſſchērſchanas — proti, pee ſwehtku ūajuma iſraudsſchanas ķehmu rahdiſchanas, waj nerahdiſchanas nekriht nekahdā ūarā, — mehs ſwehtkus tiſpat riſkoſim tur, kur tas mums buhs paroziņaki.

— Pilnigi pareiſi! Gewehrojams!... Atſauzās wairak halsi.

— Ja zitas labakas weetas naw, tad ja paleek pee ūeenmahtes krefla... Runaja ſkolotajs. — Bet waj ūāh plawai naw ari wehl ūahds zits wahrdš, jeb waj winu ūākarā ar tuvako apfahrtni newar kā zitadi noſauft? Warbuht par Dischā meschā platu, Medneeku ūajumu, waj kā zitadi? Minet afiſchās taħdu wahrdū, kā ūeenmahtes krefls, iſſlaufitos pahraf ūawadi, pee daudseem waretu ūazelt warbuht pat iſſmeeklu par wiſeem muhſu ſwehtkeem.

— Nē, tas naw nekas... Pasteidžas iſſkaidrot ūirmgraufis. — Muhſu nowadā un ari apfahrtne ūāhis wahrdš wiſeem paſihſtams, un wiſi pee ta ūopſch ūeneem laikeem peeraduſchi. Nekahds iſſmeekls tur newar iſnahkt.

Lihdsigi isteizās ari ziti. Atlika wehl jautajums par atwehles dabuſčanu no barona iſraudſitā flajuma leetoſčanai. To apnehmās iſgahdat beedribas preefſchneeks Janſons kopā ar Kiemgraufi: wi ni teizās baronam aizrahdit, ka par fahrtibu iſrihkojumā gahdās meschfargs, un tad warot buht droſchi, ka barons atlauju neleegs.

— Par fahrtibu katrā ſiaā nopeetni jaruhpejas un, kur wajadfigs, jaſper ſoli... Peebilda teeſneeks Gilarajs, gribedams jautajumā, kas atteezas uſ fahrtibu, ari ko teikt.

— Kas uſ fahrtibu ſihmejas, tad waru ſazit, ka tur, kur es ſtafhchos fahrtibas preefſchgalā, nekahrtiba nenotifs: es wiſur ſperſchu ſoli, kur troſſni, waj zitu nekahrtibu maniſchu... Meschfargs ſparigi noteiza, ſapraſdams ſolu ſperſčanu laikam tahdā ſinā, ka ja kur kas notiziſ, waj noteef, tad leelem ſteidsigeem ſoleem ſchigli jametas turp. Iſteifdams ſawu gatawibu uſ ſolu ſperſčanu, wiſch jau pazilaja ir weenu, ir otru fahju, it kā riſkodamees ſpert ſoluſ; paſteepa ari kaſlu garaki, it kā lai labaki waretu pahrredſet laiſchu haram pahri, kur tweramais nemeerneeks atrodaſ, pee tam ſwehrigi wiſapfahrt ſkatidamees, it kā graſidamees wainigo nupat grahbt zeeti.

Leetu pahrrunajot taħlaſ, nolehma iſeeſčanu ſaluſmos ſarihkot otrā Waſarſwehktu deenā.

Bija jau labi uſ waſaru, kād wareja ſtahtees pee dſeeſmu mahziſčanās. Tee ſapulzes dalibneeki, kas taiſni pee dſeedatajeem nepeedereja, bet bija nehmufchi dalibu tikai beedribas nodibinaſčanā, dewās jau mahjup. Gedami wi ni brihdi pa brihdim apſtaħjās, lai paſlauſitos dſeeſmu ſtanās, kas pa atwehrteem logeem ſpehzigi pluħda ahrā, kluſaſjā, rahmajā waſara laikā taħlu aizwiſla no daſmas pahrtiſko ſaſot fahkuſčham ſeemaju druwaṁ un plawam. Pahri

wiſām zitām halsim wihrū ūorī ūaneja ūroderā Spruſta ūlaſtais warenais tenoris, un ūaidri bija ūadſirdami ūwehtku dſeeſmas wahrdi:

Bungas nu ſitat
Un ūarogus nefat!
Projam marſch, marſch —
Seedu laizinā!

* * *

Wiſas nahkoſchās nedelas jaunā dſeedaſchanas bee-
driba ūteidsigi riſkojās uſ ūawu pirmo iſriſkojumu, kuxſch
bijā ūſſkatams ari par wiņas paſchas darbibas atflahſcha-
nas ūwehtkeem. Beidsot dſeeſmas bija ūamahzitas, wiſi
ſchēhrſchli laimigi nofahrtoti, un noliktais laiks — otrā
Waſarfwehtku deena peenahza. Ari baſchās iſdewiga laika
dehļ iſrahbijās par weltigām: otras Waſarfwehtku deenas
rihts auſa ūahrtis un ūaidris, leezinadams, ka deena buhs
jauka. Drihſi pehž puſdeenas laudis tad ari gan brauk-
iſhus, gan ūahjam dewās pa daschadeem zeleem uſ apſih-
meto ūwehtku weetu Dischajā meschā. Paſchu nowadā par
ſwehtku riſkojumu neween ūinaja ūatrās mahjās, bet gan-
drihs wiſi mahzeja ari jau ūwehtku dſeeſmas, jo dſeedataji
un dſeedatajas mahzijās un dſeedaja tās ari pa mahjam.
Pat ganu ūehni un meitenes bija daschās dſeeſmas eeklau-
ſijuschees, un beehi, lopus pa gatuwem dſenot, dſirdeja
dſeedam:

Projam marſch, marſch —
Seedu laizinā!

Beedribas labwehli jau ūahka nopeetni baſchitees par
ſwehtku labu iſdoſchanoſ: waj rafchotees publika, ūas gri-
bēs eet ūwehtkos, kuxu galmenā dſeeſma jau eepreekſch tā
nowasata pa wiſām ganu gatuwem un teef it ka iſpulgota.
Tomehr redſot ūwehtku deenā laudis pa wiſeem zeleem pluh-

stam, ari ūchābigakeem issuda basħas. Išrahdijs, ka neds īweħtku weetas fawadais nofaukums, neds dseefmu nowasafħana nespēhja dorit u pUBLIKU nekahdu eespaidu.

Djirdot atħlanam mušiku un redsot pa leelzelu doda-mees dseedatajus ar farogu preeħxgalā, laudis no ap-fahrtejäm feħtam, pahrteefħus ffreedami pat pa waħar-jas laukeem un rahzeu tħrumeem, steidsas — fkatitees.

Starp ġħahdeem pahrteefħus ffreħjejeem atradas ari diwas wiċċai nabadsigi geħrbu ħas seeweet, kura deviws ar taħdu flubu, it kà steigħos pee uguns greħka glahbt behru-nus is degofħas ehkas. Weena bija jau tuvu puismu ħas gadeem, kalfnu, pagaru augumu, oħra gadoż jaunak, se-maka un reħnaka par pirmo. Leelakà bija pahrmeti fèss jau stipri nonefatu austeni pahrt plezeem, kura ffrejot bija nofslukuse glušhi semu, turejjas tikai wairi kautkà un stuħriż wilkàs pat gar semi; kahjās bija tupeles, weegħla-kas ffreħxħanas deħi l-wina lindru kka sterbeles raha fuu uż-żewġ. Mašakka, pahrleku steigdamas, ari nebija pa-gutwuse apgeħru dauidi ma jidher fakħartot: drakhnu gan

bija paķehruļe, bet uſſeetees to nebija paķpehjuļe un tureja tāpat rokā, tā ka nešukatee, iſpuhruſčee mati pu- reja un juſka wehjā. Weena pastala bija nomuķuſe, to tu- reja rokā, ſreedama ar ſekli ween.

— Pagaidi, Peterene, neſkrej jel tiſ ahtri! Es wairs newaru! Nupat elpa iſees... Maſakā ſauza, pagalam aifeljuſēs un palikuſe otrai daſchus ſoļus eepaſal.

— Skrej, Tehwine, ſkrej! Man ari jau zaurajš dux fahnoſ, bet neko newar darit, jaſteidsas, Iai wiſu dabutū redſet.

Mesħfargs, kā kahrtibas preefchneeks, bija jau agrāk eeradees ſwehtku weetā un atbrauzejeem eerahdija, kur no- weetot ſirgus. Šew par palihgeem wiņč bija peenehmis kaimianu kālpus: Knehwela Didſchi, Beesuma Boſumu, Penkulī un Ģwartu. Didſchis bija atjahjis jahſčus — tanī zeribā, kā warbuht warēs ar kahdu iſmainitees ſir- geem. Bet mesħfargs, ruhpedamees par jaunās heedribas labo ſlawu un Didſcha ſlepenos nodomus nopraſdams, bija wiñam tuhlin zeeſhi pеekodinajis, ar taħdām domam li- tees ſħai deenā un īchinī weetā pawifam meerā: kā kahrtibas preefchneeks ſirgu mainiſchanu wiņč te nekahdā ſinā nepeelaidifčhot, bet ja taħda ſlepeni tomehr notiſtu, tad tai tiſpat nebuhtu likumiga ſpehka, jo wiņč tuhlin otrā deenā eetu pee barona un fuħdsetu, Iai maiñu atzel. Didſchis tad ari paſteidsas iſſkaidrot, kā ſħoreiſ wiņč uſ mainiſchanu neefot nemaſ domajis un jahſčus atjahjis tiſkai tapehz, kā mahjās neweena nebijis, kā ſirgu uſrau- dſitu, jo ſeewa ar puiſčeleem ſoļjuſēs ari naħħt pa- ſtatitees.

Didſchis zihtigi palihdseja mesħfargam, gan atbrau- zejeem eerahdiſams weetas ſirgeem, gan ſirgus iſjuhgħdams un apkopdams. Taħdu paſču darbu darija ari Penkulis

ar Ģwartu, bet Beesuma Bosums ar nehſcheem ſteepa no Strauta uhdeni ſirgu dſirdiſchanai, par ko ſirgu ihpafchneefi ſolijās wiāu neaismirſt.

Ari Kirmgraufis ar Silaraju bija eeraduſchees jau eepreefch un, kā jau kafeeri, noſehduſchees kats pufē wahrtēm, pahrdēva eeejas ſihmes. Dſenis ar Aſtotinu laida publiku ſwehtku klajumā un kontroleja eeejas ſihmes jeb biletēs.

Dſeedataji ar muſiku un karogu turvojās ſwehtku weetai. Karoga neſejſ, Brammaniſchu Peteris, nebija ſcho-deen laikam wehl neweenu ſchnabi dſehris un tadehl bija pagalam kluſs un dſili nopeetns, kā jau allaschin, kād at-radās pilnigi ſtaidrā galvā. Lai gan wiſch bija jo pee-

nahzigi isrotats ſwehtku rotā: winam bija tahda pat plata ſihda lente pahr plezu un kruhtim, kā beedribas preefch-neekam Janſonam, dejas madonim Sprukſtam un damu ūomitejas preefchneezī Amola jaunkundsei, tomehr winach ſejā un pehz wiſas iſtureſchanas iſſkatijas neween dſili nopeetns, bet ari pahrleeku paſemigs un tihri behdigš. Ais leelas paſemibas wiſach jo ſtipri bija falihžis neween uſ preefchu, bet ari uſ labo puſi, kā jau allaſch, tad winam tihrā galwā bija jaeet leelakā lauſchu pulkā. Babeesas pelekas puſwadmalas — waj wadmalas — uſwakā gehrbees un gaxo karoga kahtu augstu gaisā turedamš, wiſach karſtā laikā ſtipri ſwihda, ta kā ſweedri raſoja pa ſeju. Daſhi, noſtatidamees ſchaī dſili nopeetnā un behdigi paſemigā karoga neſejā, ſawadi noſmihneja. Kahds teiza:

— Tas gan neiffatas pehz karoga neſeja preeka ſwehtkoſ, bet drihsak pehz krusta neſeja behrēs. Truhft tif wehl zimdu pahra un austu preewitu uſ pleza, tad buhtu krusta neſejſ kas krusta neſejſ.

Kahds zits peebilda:

— Tam puifchum gan wajadſeja eepreefch dot labi uſmest uſ lampas, — tad buhtu zita darifchana!

Muſikai ſpehlejot, dſeedataji ſagahja ſwehtku weetā un ſastahjās uſ tribina, kuras preefchā uſſprauda karogu. Sprukſts ſkalā balſi uſaizinaja publiku iſturetees meerigi, jo nupat notiſjhot ſwehtku atſlahſhana ar ſeedona dſeeſmaſ dſeedaſchanu, pehz kām ari tuhlin atſkaneja:

Bungas nu ſitat

Un karogus neſat u. t. t.

Abas pahrteefchus atſkrehjuſchās ſeeweetes pa to ſtarpu bija paguwuſchās daudī maſ atwilſt elpu un ſahka nu tuvaki apſkatitees un ſawā ſtarpā apſpreeſt un novehrtet to, kas bija redſams un dſirdamš.

— Rau, Tehwine, ūkatees, kahds meschfargam pāpi-
ris pee zepures!... Pašlužu teiza garača, peegruhſdama
masakai ar elkonī pee fahneem. — Un re, Knehwela
Didsčim un ziteem Drutvineeku ūlpeem tahdas pat pa-
pixa ūchautnes pee zepurem. Bet eefim tahlač, te mesch-
fargs nešauj stahwet, — efot ūwehtku weesem pa ūhjam,
zitus jau dzen projam.

Tahlač no zela eedamas un pa ratu un ūrgu ūtarpam
ūprausdamas, winas nošluwa tuvā ūwehtku meetai, ūxai
bija wirwe apwilka apfahrt. Garača atkal teiza masakai:

— Rau, Tehwine, blend, blend! Kirmgrauschu tehws
ar Šilaraju Uti pahrodod pee wahrteem tahdas ūhmites un
nem naudu! Af tehtia, af ūchelina — ūwehtdeenā andelet!
Un pats bašnizas wihrs to dara un teežnešis ari! Kā zil-
wekeem naw fauna un grehka bail! Par to tik buhtu mah-
zitajam japasino. Un ir zilweki, kas par tahdām blehnam
dod naudu! Es par tahdeem neekeem gan nedotu ne far-
kanu graši. Tu Tehwine, ari nē. Waj nē? Žuf, mehs
wižu tāpat waram labi redset.

— Kā tad, Peterene; bet es nefā laba neredsu: rau,
tur tas pelefais ar to plato muguru un leelo apfakli man
noštahjās pavīžam preekščā.

Noweetojuščās kahdā zitā weetā, no ūreenes ūwehtku
klajums labi bija pahrſkatams, winas turpinaja ūkati-
šanos un brihnishanos.

— Blend, Tehwine, blend! Rau, ūr Kirmgrauschu
Anete danzā ar ūkrihweri! Af, tehtia! Af, ūchelina! Kas
to redzejis? Danzot ūlaiwā ar ūwehtku ūhreeti un ūr
tisdauds zilweku ūkatas! Kā ūchigani pa ūruhmeem! Un
ar pliku galwu! Kā naw fauna, kā naw goda! Un re:
Drutvineeku Šenkula Janites Anlise ari lez ziteem lihdsā,
ſakēhrusēs ar ūkroderi! Un ari plika galwa! Af tu, kahda

beskauna! Deesin, kà Janite to meitai tà uslaisch? Un fo tu te mekledama faimneefu meitu un dehlu pulkà? Waj tee tawas fahrtas laudis? Ko tur teem lihdsä lehfdama? Zuk, tee tewi neweens nenems, un faut tu tschetrrahpus lehktu! Tik apfimeeflå palissi.

— Un, re, Peterene! Krodjsneeka meitai mati walam!

— Pateeßham! Kà pirti, kà pirti! Af, wai! Af, wai! Kà tai naw kauna! Tihri kà mahfsina!

— Bet blend, Tehwine, blend, kà nu eet: ziti, fahrußchees rokâs, tura tàs us augfchu, un ziti atkal leen pa apakfchu zauri, tihri kà kad laipstulès eewelk audefflu. Un re, Kirmgrauschu prinze,zik ta ir schukla pee zauri loschnaßhanas! Waj tu, blehde, tik tschafla buhfi ari, kad wajadjes mehflus ahredit papuwê, waj lozitees rudsu spailei pakal? Es wiwu pasihstu un sinu wiwu: mana mergele tur otru waſaru dßen ganos. Dikti iſlutanata prinzite; rihtem mahte guldinot lihds brokastlaikam.

— Af, Peterene, bija gan dsirdets, ka Zeeñmahthes krekla ſpojotees, tomehr paſchas nebijam redſejufchás. Bet nu redsam gaifchâ deenas laikâ tahdus ſpotus, kahdi te laikam nefad wehl naw redseti. Af, kad tagad uſnahktu labſ gahſeens leetus!

— Ja, Tehwine, ja! Pateeſi, kad tagad uſnahktu labſ ſchahweens leetus, — tad tik buhtu fo redſet! Un pehrkons ari kad uſnahktu, — tahds, ka xuhz un dahrd wiſas malas, un ſibeni weens pehz otra ſſreen pa gaiſu. Ja, kad tahds negaifſ uſnahktu, — tad tik buhtu! Af, kad man buhtu pehrkons un ſibeni! Lad es tagad tà xuhzinatu, tà xuhzinatu te weentik — pahri pa Zeeñmahthes kreklu un ſibenus wizinatu, kà ſijat ſijatu wiſeem pahri pa galwam, tuwu, tuwu un krodsineefu meitai un

wiſām zitām tām iſpeikuſchajām maħfičam noſwilinatu matus. M, tad tiſ buhtu!

Tā un wehl zitadi abas feeweeteſ treeza, weena ar otru ſawos eefpaidoſ dalidamās un wiſu neparaſto weena par otru bargaf i noteefadamas. Pee tam wiñas ſawu eenemto naidigo staħwolli pret fċho wiñam neparaſto un ne-patiħkamo notikumu ari aħrigi raksturigi apſiħmeja ar to, ka runadamas neſtaħweja wiſ tāpat briħwi un waħgi, bet abas, lai gan laiks bija karſts, zeeſħi bija pahrsegħuſħas ġew galwu un pa daħai ari għiemi, tā ka tikai azis un de-guna gals bija ūvabadi. Weena ſawu austeni, otria ſawu lafatu pastaħwigi tureja ar roku zeeħi ſawilktu no abām puſem pee għiemia, pat muti fegħdamas ġew zeeti, lai gan no tureenes ūdjsamais bija tuħlin atkal jaatla is-ħaġra, lai waretu farunatees. Šawu noſleħgħan os pret ap-fahrt ni wiñas ifrahdi ari ar to, ka farunadamas pa-staħwigi weena otrai peeweħrfaſ ar feju, muguraſ atgrees-damas pret ziteem. Zitas feewiñas, gaxam staigadamas, f-katidamās un klaufidamās, peegahja pa laikam wiñam tuvu, pa klaufijs ari wiñu farunās un pheeħilda daſħus waħrdus ari no ſawas puſes. Ja fċhee waħrdi daudsmas jaſfaneja ar wiñu farunās iſteifteem uſſkateem, tad wiñas abas atlaida ſawas pahrsegħtās drahnas drusku waħigaki, pagreeſaſ ari paſħas uſ peenahzeju puſi un briħdi turpinaja ar tām kopigi wiſa redsetà un dsirdetà nopolħanu; bet ja zitas nepeeveenojjaſ wiñu uſſkateem, tikai kluſi no-klauſidamās wiñu farunās, waj pat meħginadamas teik fu preti, tad abas runatajas tuħlin atgreesa peenahkuſħajām muguru, fagreesaſ paſħas jo zeeħħaki kopā un turpinaja diktafi waj kluħxa ſawa spreeduma nodibinaſħanu taħla, negreeſdamas uſ ſawu wiſtu wa ko ap-fahrt ni ne-kahdu weħribu.

Sāwū aplūhkoščanas un apšpreččanas darbibu wi-
nas tāi paſčā weetā buhtu laikam wehl ilgi turpinajuſčas,
ja winas neistrauzetu ſtipras balsis no wahtu puſes, kur
bija džirdama it kā rāhkojās.

— Wai, wai, kās tur? Laikam kaujas! Šķreesim,
Lēhwine, turp, ūkreesim!... Peterene ſteidsigi runaja, un
abas ſeeweetes, pa ūaudim un ūirgu un ratu ſtarpm
ſprausdamaſ, ſteidsigi deivās uſ to puſi, kur meſčhargs
rihkojās ar ſatveem wiħreem.

Meſčhargs tagad atradās ūawas darbibas wiðus
punktā un, kā ūaka, ūahweja ūawa uſdewuma augſtumos.
Tāpat kā medibu deenāſ, kād nereti jadodas jahſčus
zauri fruhmeem, beeſeeneem un walkeem waj rāhwajeem,
winſch ari ūhodeen bija uſmauzees gaxus ūahbakus ūahjāſ
un ūahrkus neween wiſgaxam zeeti nopogajis, bet ari
ſajoſees ar amata joſtu: to wiſu wiñſch bija darijis tanī
noluhičā, lai ūatru brihdi un ūatrā weetā buhtu gatawā uſ
jo droſchu, weiflu un weeglu ūolu ūperſchanu, tiſlihdjs tas
kur iſrahditos par wajadſigu. Sāwu ūepli wiñſch ūhodeen
nekuřinaja, lihdsā wiñſch to gan bija panehmis, bet
tiſai goda dehļ rehgojās gaxais ūibukſ no ūahrfu ūrihſchu
kabatas ahrā: ūobos waj ūirkstu ūarpā tagad pastahwigi
atradās waj nu ūapiroſ ūaj zigaris. Beedribas preefſč
neeziba wiñam, kā ūahrtibas preefſčneekam, uſ ūura ūhodeen
guleja leela atbildiba neween meera un ūahrtibas ūinā
paſčas publikas ūarpā, bet ari atteezibā uſ meſča dro-
ſchiči no uguns, bija atwehlejuſe trihs rubli tehrina nau-
das. Tāhds blakus eenahkums weenā deenā bija meſč-
hargam leela nauđa. Wiñſch tadehļ ari nekkopojās un bija
nopirzees neween daschus zigaxus un pahri paginas ūa-
apiroſu, bet ari puſtopu ūihwā, ar ko ir paſčam duhſchu
uſprawit, ir ūawus palihgus uſzeenat. Bufetes turetajs

uſkodu bija eedewis no ſawas puſes par brihwu, un ta wiſi kahrtibas wihi ar meschfargu preechgalā jutās wiſai omuligi, ſewiſchki ēwarts nemaſ neſinaja, ka meschfargam iſtapt ween un paſtahwigī tinās winam apkahrt, kamehr dabuja iſtuſchot puſtopu lihds pehdejām ſimenem. Geturejuſchi brangu paſtaunagu, wiſi atkal dewās pee darba, gan ſirgus uſſkatit, gan zitadi ruhpetees par kahrtibu. Meschfargs bija noſirzees un atneſis wehl otru puſtopu, kuru noglabaja kahdu ratu krautē ſeim fehſchas, lai uſ waſkaru buhtu ko eedſert. Kad meschfargs pehz paſris ſtundam naſha atkal ſchurp ar papir ſeetihām ſweeſtmaisem un deſam un aizinaja atkal ſawus wihrus uſ eekofchanu un eemeſchanu, tad noglabato puſtopu newareja wairſ atraſt, lai gan wiſi ſkaidri atzerejās, kuroſ ratos pudefli bija noglabajuſchi.

— Brihnumſ, tur wareja paſlit pudefle? ... Duſnigi prahtoja meschfargs. — Sche tatſchu neweens zits nam bijiſ, ka mehs paſchi ween.

— Meschfarg, pirmit te diwi puikaſ ſtaigaja apkahrt un ſtatijas, it ka ko gluhnedami. Deefin, waj tee nebuhs to nedarbu padarijuſchi? ... Kunaja ſnehwela Didſchis tiſ padewigi laipnā baſfi, ka gandriſ elpaſ peetriuhka un ſeekalaſ ſaffrehja riſkeli, bet gihmis wiham leelā padewibā un laipnibā ſpihdeja ka apstarots.

Meschfargs waizaja ſpehzigā, ſtingrā baſfi:

— Kur wini paſika?

— Wini, meschfarg, aiſgahja tur uſ wahrtu puſi ... Didſchis atbildeja padewibā kuſdamis un ſeekalaſ riſdams.

Meschfargs, brihdi nopeetni padomajis, teiza bargā baſfi un ar ſwehroſchām azim ſkatidamees apkahrt:

— Es ſperſchu ſoli uſ wahrtu puſi, tu, Didſchi, ſper ſokus tur, uſ ſtrauta puſi, eedams apkahrt no otras puſes,

Iai tu wineem, ja tee gribetu isbehgt, rastos tur preefschā; bet juhs ziti paleekat te un gaīdat, lihds mehs buhſim ſpehruschi wajadſigos ſokus.

No meſchfarga ſtiprās runaſchanas ari abas feeweetes bija tikufchās uſtrauzetas un ſteigſchus tad metuſchās ſchurp.

— Klau, Peterene, klau! Meſchfargs ſpers ſoli. Skatifees, kā wiſch ſpers!... Pa daļai nobijuſēs, pa daļai ſinkahriga teiza Tehwine.

— Wiſch ſpers ſoli, nevis ſoli... Utteiza Peterene.

Kad meſchfargs ar Knehwela Didschi, ktrs no ſawas puſes eedami, atkal ſagahja lopā, wini wareja weens otram pawehſtit, kā no mekleteem puifcheleem netveens neka naw redſejis. Tas bija wiſs. — Gahſas nu par jaunu gudroſchana, kur puidele warejuſe palift, bet padoma nekahda neradās. Meſchfargs jau atkal kautko mineja par ſolu ſperſchanu no jauna, kad nejaufchi iſdſirda ſawadu trokſni, kas nahza pawiſam no otrās puſes. Kad brihtinu bija klauſijuſhees, Didschis eefauzās:

— Tur Ewarts taiſa atkal ſawus joſus: runā pats ar ſewi pa wahziffi, un puiku bars, kas winam ſalaſijees apkahrt, ſleeds un auxo, winu ſobodami.

— Kad Ewarts runā pa wahziffi, tad ta ir ſihme, kā wiſch peedſehrīs: ſtaidrā prahtā wiſch nekad tā neahſtas... Teiza Benkulis.

— Kur un no kā wiſch wareja tā peedſertees? Wiſch war wairak nest, nekā mehs kuzch ktrs un tas ween, zif no pirmās puideles dabuja, nebija preeſch wiia nekas. Kad tiļ wiſch naw to otru pudeli peewahkees?!... Eſauzās it kā iſtruhzees Knehwela Didschis.

— Spereet ſokus un atvēdeet winu tuhlin ſchurp —

uf pēħdam! ... Baueħleja mesħfargs ġnejhwela Didżim
un Beesumu Bosumam.

— Kur tu biji? ... Usprafija mesħfargs d'sedra
balší un swehrofċħam azim Ĝwartam, tiflihds Didžis ar
Beesumu Bosumu bija to atwedu fċchi.

— Winċi ir peedsehris kà maksi: azis pilnigi rai-
bas ... Noteiza paklu fu Penkulis, fkatidamees u Ĝwartu,
fas azis mirfċekkinadams un tifko turedamees kahjixx stah-
weja mesħfargam prekekkha.

— Nu, kur tu biji? ... Atkahrto ja mesħfargs har-
gaci, un azis winam raudsfijas swehrigaci, kà kà Penkulis,
no fċahdas bargas balss un swehriga f kata fabijees, at-
fahpàs nostak.

— Es, mesħfarg, speħru tur foli u sini u pu...
Atteiza beidsot newainigā balší Ĝwarts, pee tam ar rokam
newarigi twarextidamees pa gaiju, it kà ar to gribedams
sawu newainibu apstiprinat.

— Kur tu efi peedseħrees?

— Es tur speħru foli — ...

— Kur un no kà tu peedseħrees? ... Kleedsa mesħ-
fargs, kluhdams jau sils un farkans no duxmam.

— Neko nedfirdu. Es eftmu taħds... taħds pa-
wahjix uſ auſim... Schlipstedams runaja Ĝwarts, pee
tam ar rokam newarigi pawizinadams few gar auſim.

— Re, kà winċi jauz walodu: nu winċi tev ne-
warot dsirdet, ejot pawahjix uſ auſim... Pakluja balší
pu kojas Penkulis.

— Kur palika pu sstopps?!... Kleedsa nezilwezigā
balší mesħfargs.

Ĝwarts drusku fagħri hlojjas, atkahrpàs pu sħola atpaka
un, it kà fabijees, ar fawwam fċaurajàm atshteleem pa-
glu hneja uſ mesħfargu, bet tad atkal palika meerigi stah-

wot un azis mīrkchkinadams pāklušu, kā ūvī runadams, teiza:

— Gustaps? Kür palika Gustaps, — nesinu. Gustapa ūngu te neesmu redsejis. Tahdu nepasihstu. Winſch, laikam, ari naw... naw te atbrauzis. Es tur ſpehru foli...

— Un es tew ſperſchu!... Gēfauzās Ānehwela Didschis un ahtri un ſchigli atwehſejees ſpehra tahdu plauku Ewartam pa kreifo auſi, kā tas uſ weetas noſweh-las uſ labajeem fahneem wiſā gaxumā.

— Tas jau uſ brandwīhnu tikpatan kā welns uſ dwehſeli... Duſmigi noteiza Beesuma Bosums, kūr ſch uhdeni neſdams bija drusku nočawejees un tadehk no pirmās pudeles bija dabujis ſtipri maſak par ziteem, bet winu bija preezinajuſchi ar to, kā no otrās pudeles dabuſhot wairak. Lai gan wiſch no peedſerſchanās fargajās, tomehr ſatu kreetnu masku eedſert, ja tas wehl neka nemafkā, bija winam iħsti pa prahtam, ſewiſchki ſwehtdeenā un ſchahdā preeku weetā. Un te nu Ewarta dehk wiſs zे-retais malks bija beigts. Tadehk ari winam bija raduſchās nopeetnas duſmas uſ Ewartu un, peegahjis tam ūlaht, wiſch blauri uſſtahja:

— Nu, zelees augſhan un teiz, kür palika pudele! Waj wiſu buhſi fagahſis eefſhan, ta kā neweens pateeſs waħrds wairs nenahk no tevis ahran. Kür pudele?!

— Šper ūoli tur, liħds winam puzenim, tur kruh-mā... Atmurſchkeja Ewarts, fehdus peezeldamees un ar abām rokam ſtipri turedamees pee ſemes.

— Ewart, turees zeeti, kā nenofrihti no ſemes lodes, patlaban wiha greeschās apkahrt uſ to puſi, kür tu ſehdi!... Uſſauza, garam paeedams un uſ Ewartu pa-ſkatidamees, Aſtotinſch.

Nogahjuſčhi pee puzena, pateefi atrada ſruhmā noſlehpdu pudeli, bet no winas fatura bija atlikuſes wairs tikai neeziga daļa, kas behdigi noſkaneja pudeles īmenēs, tad ānehwela Didſčis, meschfargam pudeli paſneegdams, to ſawizinaja un winas faturu ſafkalooja. Wehl wiai warbuht buhtu Ewarta tirdiſchanu turpinajuſčhi, lai gan paſčhi labi apſinajās, ka iſſertais pudelē atpačak no tam neatgreesīſees, bet tad nonahža agraſajā weetā, tad Ewartu tur wairs neredſeja.

— Winſč, laikam, noſkritis no ſemes lodes... Nu- naja meschfargš, kam leelais bargums daudſmas bija paſhrgahjis, ta ka winam tagad neſas prahts par Ewartu paſobotees.

— Ja! Winſč pateefi noſkritis no ſemes lodes un nowehlees taiſni Graveneeku Ļeħahpiņa paratē: rau, fur gul!... Iſſauzās Penkulis preezigi labſirbigā balſi, rah- didams ar roku ſem tuvakās ores. Ja, tur guleja Ewarts, flaidi iſſweedees augiſčpehdus.

— Jausleek kaut ſčis pats lapotais ſars wirſū, lai muſčas nerej gihmi... Gazijs Penkulis, ar nolaufstu ſaru paſrklahdams guletajam galvu. — Lai kā, mehs tatčhu wiſi eſam paſčhi ſawas ūlpu ūahrtas zilmevi un wehl no weenām mahjam. Ir wina ſewai nepatiſč, ja dabūs ſinat, ka mehs winu atſtaļjuſčhi tahdā. Winam tiſ laba ſewa.

Swehtkeem beidsotees, Širmgrausis uſaizinaja Sil- araju, Janfonu un Aumali brauſt winam lihdsa uſ Širm- grauſcheem: tur paſrguletu nafti un rihtu kā waļas deenā waretu tad wiſi kopā noſlehgat rehkinus par ūehtku iſde- wumeem un eenehmumeem. — Uſaizinatee bija ar meeru. Wiſi nu ūafehdās garajos ores ratos: Širmgrausis pats

ar meitu us pakaļojo ūhdeķli, ziti pa widu, bet puiķis
preekschā par kutscheeri.

Skroderi Sprukstu wini redseja zeļmalā us staba pa-
kahpuschos un pulznam ūwehtku weefu, kas wiacam bija
apkahrt, turam runu par attihstibu un iſglihtibu. Wini
dsirdeja skroderi ūjuhſminatā balsī teizam, ka attihstibas
un iſglihtibas gaifma beidsot atspīhdejuſe nu ari ūhā
maleenas kaktā, un tagadejee ūwehtki eſot uſſkatami par
ſchās maleenas pirmo feedona dſeeſmu.

Brihdi paſlaufjuſchhees ūkrodera runā, bet galu tai
nefagaididami, wini brauza tahlak, preezigi ūrunadamees
par ūwehtku labu iſdofchanoſ. Ūisapkahrt bija dsirdama
aifejofcho un aifbrauzofcho ūwehtku weefu uhſchoschana,
ūaigaſchana un pa ūtarpmam dſeedaſchana:

Projam, marſch, marſch
Seedu laizinā!

Sestā nodaļa.

Mahtes un meitas.

Latvijas meiħas. — Bezas latveeħħu mahjas. — Wisleelatā feeweeħes usflawa. — Seħns, ar koo waretu braukt klopā wiċċu muħħschu. — Peterene għidha salumu fweħtkus. — Mahtes un meitas prezibu padome. — Kirmgrausenei fahp galwa.

Lai gan Kirmgrauschhu weesi jau labā gaixminā bija aिंgħajjuħi gulet u fuhtsaugħħas, kur Anete ar Falponi teem pehrnā ūenā bija eerihkojusħas guļas, tomehr Xumalis usmodas jau deesgan agri. Winu usmodinaja kahds besdeligu pahris, kurram tħixurā, taħni tanī weetā, kur diwas kabaś faweenojas, atradas ligħda un kura, fkan iħiwinadamas, laidás pa tħixura brodinu eekċċha un aħrā. Redsedams farwus beedrus weħl aismigusħus, Xumalis kluu ppeezeħħlas, sħigħli usgehrbäs un tad pa augħċha brauzamo nogħejja feħtā. Pušmeegħa wiñx ħiġi bija d'sirdejjs fuhti meitas flauzam gowil un isdxiħdinam ganus, bet tagad feħtā, nedjs ari ziturn kur nereditseja nevvena żilweka: waj nu meitas bija nolikusħas atmeegu gulet, waj apkōpäs pa eekċċha, bet wiċċi ziti, zif noprotams, weħl guleja.

Isgahjis pa għalli pħażżeen malā, wiñx ħiġi uslozija bil-ħam leelu, lai, pa saħli ejot, neħlaptu rasfa, un tad foħlo u mesħha puji, paelpot fwekkani fmarċċħigo, spirgħo riħta gaiju. Biċċa weħl kluu, iwinigħi fweħtku deenax riħta agrum. Iebħiħu fuolles stari spihħdeja jau pahri netahlo fliaiko preeħħu un kyplo egħlu galotnem, tomehr wiżżeq weħl walbiża meers un kluuums, kuru trauzeja weenigi zihru lu dsejfmas filajja gaija, kà ari fihlee mesħha putnini, fwił-

dami un tſchīwinadami pa kruhmeem, zereem un ūku ūreem. Vee netahla waka, kur bija redſami eewu, aſtſhnu un kahrklu kruhmu puduxi, dſirdeja ari kahdu no- wehlojuſchōs laſtigalu trikojam.

Gjot pa pļawas zelinu, kas bija apaudſis ar ſalſeedu raſenem, ſarkano un balto amolu, retejumu un zitām pu- ſitem un ūhlem, wiņam baſas kahjas maſgajās rafā kā leetū, bet ſeju glahſtija no laukeem, pļawam un me- ſcheem pluhſtoſchās ſeedona wehſmas.

— „Kas par jauku rihta ūtndu fluſā, weentušā ūtuhriti — tahlu noſt no katra dſihwes un iſdeenibas trokſchna.“ Aumalis domaja, apſtahdamees un uſ ſklan- das atſpeefdamees. „Ihſta dabas ſwehtriza! Dischais meſch̄ ſcho fluſo kaktinu noſlehdſis no ahrpaſaules un glabā un fargā to no katra dſihwes trokſchna un trau- zekla. Ja tee zilveki, kas ſche miht, ir paſchi ſevi apmee- rinati, tad wiñeem pebz ſatikſmes ar ahrpaſauli gan ne- war buht nekahda zenshānās, un tee war ſche justees pil- nigi laimigi, dſihwodami paſchi ſavu ihpafchu dſihwi.“

Wiņch gahja tahlak. Kahda dſeguſe, atlaſdamās no kruhmaja puſes, nometās netahlajā laufa ahbelē un ūhka ūkot. Vahris ſtirnu, kas lihds ſchim bija ganiju- ſchās pļawā, eeraudſiļuſchās nahezeju, leegos lehzeenos ee- auļoja meſchā. Neleels meſcha gabals bija atdalits no Dischā meſcha ar ſklandu ſhogu un it kā peeweenots pļawam. „Azmīredſot, Kirmgraūſchu meſch̄.“ Domaja Aumalis. Pļawmalē un zelmeenā — ſtarp pļawu un meſchu — ſeedeja ſemenes, ūulgofainakās weetās daſchās metās jau eefahrtas. Laſdās redſeja tifko aismetuſchōs reefstu ūkēs. Diwi milſigi ūudru puhſchni meſchmalā, netahlu weens no otra, leezinaja, ka ſche zilveki dabas dſihwi ū- mehrā maſ wehl paſpehjuſchi trauzet. Škatidamees

augſchup uſ meſcha galotnem un preezadamees par neleelaſeem ſarkanajeem zeekurſcheem, kuri kà leelas ſemenu ogas waj kà tumſchfahrtas glomas ſpihdeja egli galotnēs, wiñſch eeraudſija kahdā nodſenatā eglē, paugſtu no ſemes reſnu runguli, ar wizem peewizetu.

„Tà tad te drawneezibū peekopj wehl pat ar auļu paſihdsibu.“ Nodomaja Alumalis. Bites gan neredita, un aulis, kà wehrojams, bija tur eerihkots tanī noluhičā, lai kahds iſbehdsis un paſlihdis ſpeets tur pee gadijuma eelaſtos. Kautkur fahnis gaiſā bija dſirdama ſtipra ſihſchana. Gedams tahlak un ſkatidamees, wiñſch eeraudſija kahdā wezā, reſnā apſē, daſchu aſu augſtumā bites laiſchamees eefſchā un ahrā: iſpraulejuſchā dobumā dſihwoja, kà likās, kahda prahwa ſaime, jo laiſchanās notika wiſai dſihwi.

Ta meſchmalā daļa ſoku bija nozirſta, ta kā wiſgarām bija radees neleels zelmeens, waj atkal daſchām diſchakām eglem bija nodſeneti ſari, kās wiſs azimredſot bija darits tanī noluhičā, lai Kirmgraufſchu plawas netiltu iſehnotas, tad meſchā dſilaki eeejot wareja pahrleezinatees, ta tur zirwiſ jau gadu deſmiteem nebija ſtrahdajis, un kā ſchis wezais meſchs tikpat ruhpigi teek ſauđets, kā jauns audſekniš, jo neredita nekur ne weſelus zelmeenus, ne ari atſewiſchkuſ zelmuſ; nebija ari ne eglem ſari dſeneti, ne ſaujee ſoki iſjirſti, ne wehtraſ apgahſtee, krituſchee ſoki un nolaufſtee, nobiruſchee ſari iſwahkti: wiſs auga un atradās tanī ſtahwoſki, kahdā pate daba bija meſchu audſinajuſe jau ſopīch daudſ, daudſ ga-deem. Garajām milſu eglem, kuru galotnes rehgojās augſtu gaiſā, ſazensdamiās garumā ar wiſſlaikafajām pree-deem, apakſhejee ſari ſneedsās pa daļai lihds ſemei; daſchi bija gan noschutuviſchi un ſakaltuviſchi balti un peleki, bet

ziti bija pilni saļu ūkuju un steepās tīk tāhļu projam no pāſčā ūķa, kā sem teem kā plāſčā pāwehnī droſči wareja pabraukt gaxus darba ratus ar divi firgeem.

„Sche gan ari wiſilgakā un wiſtiprakā leetū ir ne pileens neuſkritis uſ galwas.“ Domaja Aumalis, pagahjis sem kahdas milsu egles ūplajeem sareem un galvu atſweedis atpačak, ūkatidamees uſ augſču. Apaſčhejee ūari bija pa leelakai daļai ūauži un nokahrufčees gaxām, pelečām ūuhnu lehſčham, kā ahſču bahrſdam. Augſtač redſeja ūalus un tumſčħalus ūarus, bet pāſčā augſčā wiſs bija pilnigi tumſčħs: nedš no ūilas debeſš, nedš ari no ſpoſčajeem ūauleš ūtareem tur neka newareja manit, — wiſs tur kā dſila naſts. Aumalis gahja ariveenu tāhlač meſčā eefſčā. Wiſur tas pats leelač ūeſais meſčħs, wiſur ta pate bagatā, netrauzetā dabas ūaimneeziba. Pat nedaudſee ūelai un taki, kās agrakos gados eebraukati un eemihnatī, bija apauguſči ar ūahli un ūuhnam, waj ari aifſehluſči ar jaunām preeditem un eglitem, kās, sem un ūtarp ūawām leelajām ziltſmahtem atraduſčas ūahdu daudſmas ūwabadaču weetiņu, puhiļjās iſzihnit ūew dſiħwes ūeſibas. Kāhds dſenīs, kās wiſu laiku bija dſenejies ūahdā iſprauļuſčā preedē, ūawā ihpatejē ūkrehjeenā — augſčup, lejup lihgodamees — pahrlidoja pa neleelo fla-jumu, eelaſdamees atkal meſčā, kūr driħsi par jaunu atſkaneja ūina darbiba. „Schis ūalwaħrzis ūeſas te buht ūeenigais iħstač ūaimneks, kās ar ūeetprateja ūi-nafħanu iſpehти, zif ūxſč ūoks ūtiprs un derigs, ūxſč weħl atſtaħjams augſčħanai un ūxſč nododams dehde-ſčħanai un ūapuħſčħanai.“ Brahtoja, ūluži ūolodams, Aumalis.

Wiſs gaifs bij pilns ūweku ūmarſčas, kās pluħda ne-ween no ūarkanajeem jaunajeem zeefurſčeem tur aug-

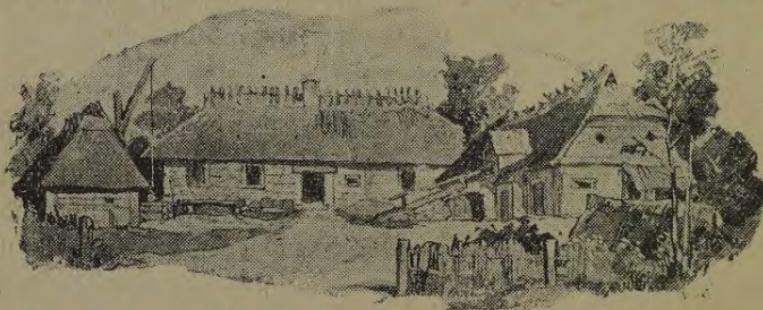
ſcham— egļu galotnēs un ūros, neween no jaunajām preeditem un eglitem, kuriām ſche ūoti patika augt, kas re- dīsams no tam, ka wiņas ūatru gadu bija lehkuſchās pa pahris pehdu gaxumā, un ari ſcha gada lehzeeni, kas ne- buht nebija wehl pilnigi gatawi, kā ūifās, iſnahkis tīpat gaxi, — ūveku ūmarſcha nahza ari no leelo egļu refnajeem ūtumbreem, jo daschi no teem bija weetam ar balteem un dſelteneem ūvekeem kā ar dſintaru nōpilejuſchi un nor- ūojuſchi. Nakts wehſumā ſchēe pilejumi un tezejumi gan bija ūabeesjejuſchi un ūaſtinguſchi, bet puſdeenas un pehž- puſdeenas ūarſtajā ūauļē tee atkuſis un atkal pilēs un tezēs. Šaulei kahpjot augstač un augstač un wehja puhſmai ee- puhſhotees, ūveku ūmarſcha jau tagad ūkuhſt ūtipraka.

Ejot tahlak, Aumalis kahdā ploži eeraudsija alau jeb ūtalo breeschu pahri. It kā iſbrihnijuſches par ſchahdu neparastu trauezemu, tee daschus azumirklus paluhkojās uſ trauzetaja puſi un tad eelaidās meschā: breedis galwu ar daudſſchuburaineem rageem augstu iſzehlis, ūlaidos lehzeenos devās ūapreekſchu ūeſeenā eeſchā, wiņam pačal ūeegos ūiſchos ūekoja ūreedača.

Iſſtaigajees ūreetni gabalu pa daudſinato Disčho me- ūchu, Aumalis greeſas atpačač un, eedams pa ūahnu ze- ūleem un ūakeem, iſnahza pehž ūahda ūaika atkal ūirm- grauſchu ūaufmalā, bet zitā weetā, newis tur, ūur bija meschā eegahjis. Netahlu no meschā ſche atradās pa- ūprahws dihki. Uhdens dihki bija tihrs, ūaiks ūilts, weeta ūeentuliga. „Še wiſs kā ūaists, ūai ūaretu ūabi iſpel- dotees.” Aumalis domaja un, ūchigli nogehrbees, devās uhdeni, kas pehž nakts dſestruma bija wehl patihkami wehſs. Daschas ūeis ūahr dihki ūahrpeldejis, nolaidees ari ūahra ūeis ūibenā un ūreetni atwehſinajees, wiņch ap-

gehrbās un pa ešķu starp papuri un waſarajas lauku gahja mahjup.

Vakalnē kā uſ delnas winam tagad atradās tuvu preefchā Kirmgraufchi, tā kā tos wareja apluhkot kā stereofkopā. Ēķas bija jau kreetni wezīgas, bet labi apkoptas un stipras, zeltas no refnām preešķu un egļu ūjām, kahdas tagadejās buhwēs reti wairs kūr dabun redset. Ēķu, kā ari wiſpahri ſcho mahju, rafsturs, likās wiſlabak apsihmejams wahrdeem: pamatiba, kreetniba, turiba. Ēķas bija wiſas ūamehrā deesgan prahwas, to-

mehr wairak steepuſchās garumā un pletuſchās platumā, bet no augstuma un zehluma it kā ūargajuſchās; platās ūemās paſchobeles un neleelē logi winām wehl wairak peedewa paſemibas un peetizibas, bet reisā ari pamatibas un nefatrizinamibas rafsturu. Wiſu ſcho rafsturibū wehl pawairoja ūemais, reſnais rowis wirs platā, lehſenā, ar ūuhnām noauguſchā dſihwojamās ēķas jumta. Teeſa, platais jumts ar ūawu ūemo un reſno rowi gan ari it kā atgahdinaja ūasčokā ūajosuſchos, eerahwūſchos un eepuhtuſchos ūemneefu, ūas ne tikai ar ziteem, par ūevi ūiftakeem, bet pat ar ūew lihdſigeem ne ūabprah ūrib runat, turedamees wiſmihlaſ weens ūats ūaivrup; tomehr ſchahdu eepuhtibas un diſchibas wilzeenu uſ ūeetas iſdſehſa jumta

abi tſchukura gali, wiſā paſemibā noleekdamees ſemjup it kā kluſi atwainodamees par ſemneeka zilwekā ſlepus uſnahkuſchām, wiñam nepeeftahwigām diſchibas un lepnibas eedomam. No iſtabas, laidareem, puhnā, rijas un pirts, kā ſawos rakſturibas wilzeenos bija weens otram lihdſigi, atſchkihrās tifai klehtis: tās ne ſewiſchki ſteepas gaſumā un platumā, bet toteef jo zehli turejās augſtumā. Jau wiñu pamati bija labi augſti, un ſcho, jau tiſ ſemu eeſahkuſchos augſtibū wehl jo diſchi paſwairoja augſtas paſchobeleſ un noſlehdsa ſmaili zehlais tſchukurs. No wiſa bija noredſams, kā ſchi ehka ir par ſawām zitām beedrenem ſamehrā ſtipri jaunaka un zelta no ziteem zilwekeem un zitā laikmetā.

Tāpat kā laufi bija labi eekopti, ari wiſa mahju ee-
djhve leezinaja, kā ſche wiſs atrodaſ labā kahrtibā un
kā ſche walda kreetniba un turiba: ehku paſchobeleſ, kā ari
zitas nojumes bija gandrihſ wiſzauri peekrautas gan ar
apſtrahdateem, gan neapſtrahdateem leetas kokeem tahdā
daudsumā, kā droſchi wareja teift: tahdas mantas ſche
peetiks behrnu behrneem. Gazzirstas maskas un ſhagaru
ſehtā ir weſelas grehdas, bet rijas paſchobeleſ peekrau-
tas ar ſakkalditeem zelmeem, kür tee wiſu paſwari un wa-
ſaru ſchuwa un faltejās — rijas kurnaſchanai rudenī.
Pat no laukeem nolaſitee maſee, kā ari iſlauftee leelee af-
meni nemehtajās wiſ kautfur noſweeſti waj kautkā tſchu-
pās ſabahrſtiti, tee bija ruhpigi nokeauti aſiſ un it kā gai-
dija uſ iſleetoſchanu. Ari ſlandas ap aplokeem un ſcho-
gi ap dahrſeem bija tahdī pat pamatigi, kā wiſs zits ſchinis
mahjās: ſtabi no reſnu ſiju galeem jeb grodeem, poſmi
wiſi weenu gaſumu un riſi wiſi weenu augſtumu.

„Uuh!, wezas kreetnas latweeſchu ſemneeku mahjas
ideals!“ Kluſu ſewi iſſauzgās Numalis, eeedams ſehtā,

kur to Kirmgrausis ūagaidija, stahivedams ūehšwidū ar pliku galwu un ūmaidoſchu gihmi, rokas ūabahſis bikkhu ūabatās. Mugurā winam bija tikai weste, ta ka ūmalkas baltās linu ūrekla ūeedurķnes ūaulē ūpihdei ūpihdeja.

Kahda ūeeeweete, kas klehts preefchā baroja zahlus, ūchigli eesteidsas namā.

Upſweizinajuschees, Numalis ar Kirmgrausi gahja pa ūsbrauzamo ū ūuhts augſchu ūee abeem pahrejeem guletajeem. Tos wini atrada ūeezehluſchos un masgajamees un gehrbjamees. Ū ūirmgrauscha pastahſtijumu, ka ūkolotajs jau iſſtaigajeet ūa Discho meschu un apluhkojis druvās, ūkrihweris joſodams teiza:

— Redseet, Kirmgrauschu tehv, kas muhſu ūkolotajs par ūentigu ūilvetu! Kamehr ziti wehl gul, wiņš jau apstaigā un apſpreesj ūeevas tehwa mahjas un laukus: ūaf, waj wehrt ūertees ūee Kirmgrauschu mantineezes, waj nē.

— Ūkolotaja ūungs, muhſu ūkrihvera ūungs ir ūeels mutessabajars, to juhs ari jau buhſit manijuschi... Rūnaja Kirmgrausis, lepni un laimigi ūmaiđidams, jo tas winam allasčh darija preeku un glaimoja wina patmihlibai, kađ ūika eevehrotas un ūlawetas wina bagatas mahjas ar ūawu ūreetno ūaimneezi un wina meita dehweta par ūcho mahju mantineezi. — ūkrihvera ūungs... Wiņš turpinaja. — Man jaſaka, ka ar teem ūnoteem, kas ūkatas ū ūdruvam un laukeem, war wehl iſtift, bet ja ūah ūehtit ari ūehž naudas, tad ir ūlīkti: kur to ūai nem, kam tās nav?

— Kirmgrauschu tehv, jums nu gan ari ūchahda ūehtiſchana nedaritu nekahdas ruhpes... Ūilarajs ee-bilda.

— Kirmgrauschu tehv, ūkolotajs ir ūudrakſ ūar teem

snoteem, kas pehti pehz naudas: ūchā ūnā ari ar wišruhpigako pehtischanu war tomehr ūoti beeschi stipri wištees; turpretim plaschi lauki un wišnojoſčas druvas, — tas ir realas leetas, kur wiſ ſkaidri redsams un kur tadehk mas ko war pahrfatitees... Turpinaja uſſahkto joſčhanu ūkrihveris.

— Ko juhs, Janfona ūngs, dauds domajat joſotees par Ūirmgrauscheem?... Žaužas joſos tagad ari ūkolotajs. — Ūirmgrauschi ir mahjas, ūahdas reti kur wehl atradiſees: te jau gandrihs tičpat ūa apſolitā ūemē — medus teč pat no wezām apſem ahrā. Nupat redſejut meſchmalā ūahdu apſi, pa ūuras dobumu bites dſihwo ūa pa ūtropu.

— Ta buhs bijuſe ūahda weza, ar ūvikeem notezejuſe egle... Janfons turejās. — ūkolotajs, ūa jau taħds grahmatu zilweks, neprot ūokus lahgā iſſchikt.

— Af redſejat gan, ūkolotaj?... Preezigi iſſaužas Ūirmgrausis. — Aukus ari redſejat? Ta? Nu re! ūkai neſahklat domat, ūa tanis mehs tičlojam nočert ūahduz ūaimian ūpeetis, lai eedſihwotumees neſawā mantā; no zitām mahjam ūpeeti pee mums nečad neatlaſčas, tadehk ūa mehs eſam taħlu meſchā. Muħku aukli, tas ūkoſ ūewillti jau mana teħwa laikos, noder mums tičai preečč tam, lai tanis ūakertu paſchi ūawus ūpeetis, ja tee pa darba laiku, ūad nau walas ūpeetischanu labi uſraudſit, ūahdreis pamuhk. Apſe ari eelaidees ūahds ūpeets, bet to gruhti iſwahkt, un ta tas dſihwo tur pawiſam netrauzets. Pehz brokasts jums, ūkrihvera ūngs un ūilaraj, ari deretu apſkatitees manu meſcha drawu.

— Are, wezais gudrineeks, ūa wiſčh nu puħlaſ ūee labinatees un meklè ūawu wainu noliħdſinat, ūad nahziſ gaiſmā, ūa wiſčh eeriħkojis aukus ūaimian ūpeetu guħ-

stīšchanai... Jansons turpinaja jokoschanu. — Drošhi ween tee eeriķotī nerīs tehva laikos, bet ir paša darbs ween. Tas winam, kā bijusčam pagasta vezakajam, agrakajam teesnešim un tagadejam skolas vezakajam, bāsnizas vihram, ugunsapdrošināšanas heedribas valdes lozeķim un bēzedasčanas heedribas kafeerim ir nepatiķami, kā winsči nu israhdas par tahdu leelu mantguhbī uſ zitu rehķina. Tēv, Silaraj, wajaga pirmajam zelt eerunu pret tahdu Kirmgrauschu tehva rihžibū: tu winam tuvakais kaimiņš, un tawus speetus winsči gan wišwairak ūķer.

— Es nudeen ūauktu Kirmgrauschu tehwu pee likumigas atbildibas, ja ween maretu kā peekertees. Bet man deemschehl bīschu nemas nam... Atteiza Silarajs, jau eepreeksč preezadamees par ūagaidameem gardeem ūmeekleem un uhſas ūkrulledams.

— Nu re, ūkrihwera kungs, ko juhs taišnam padarīsit? Pret taišnu ir ar wiſcem lihkeem likumeem, ir likumu lihumeem newar neka eehākt... Kirmgrausis noteiza, labvehligi ūmaididams.

Jokoschanai padarija galu ūaimneeze, ušnahldama un aizinadama broķastī.

Kirmgrausis stahdija winai ūfolotaju preeksčā, — ar ūkrihweri un Silaraju wina bija jau ūsihstama. Au-malim Kirmgrausene likās buht jau pušmuhsča gados, lai gan azimredzot bija dauds jaunaka par ūschu Kirmgrausi. Neleelais, ūmuidri ūmalkais augums, kā ari weeglās ūustibas winai leelā mehrā ūeedewa jaunibas gaitu, tā kā wina drihsak atstahja glihtas lauzineku ūkuķes, nekā pušmuhsča ūeļwas ūeļpaidu. Šeja bija bahla un ūevelīziga, mati melni, starp ūureem, kā likās, ūirmi nekur wehl nebija manami. Ūumschrūdās azis raudsījās ūehri ūirsnigi, it kā glaudidamas un ūildidas, balsi ūaneja maigi. Waloda

un wifa isturefchanas bija weenteesiga, nemefleta. Wis-pahri galwenee wilzeeni winas rafsturā lifas buht fir-fniba un weenfahrschiba.

Brofcastis ehdot, fehtā eebrauza kahds fainneeks no pagasta otra gala un sinoja, kā winam eepreefschejā wa-karā nodeguše istaba. Winčh nu aizinaja, lai Kirmgrausis ar ftrihweri un Silaraju, kā pagasta fawstarpejās uguns apdrofchinaschanas beedribas preefschneezibas lo-zeiki, brauktu apfpreest notikuschos saudejumus. Tā kā schahdās leetās kaweschhanas nebija nedī parasta, nedī ari peelaishama, tad nolehma braukt tuhlin. Salumu fwehktu reh̄linu noslehgschanu atlīka us zitu reisu.

Zelšh us školas namu weda patifam us zitu puši nekā tas, pa kuru bija jabrauz nodeguschajam ar apfpreedejem. Tadehēl Kirmgrausis eerunaja skolotajam, lai wiņčh paleek te lihds pusdeenai: pehž pusdeenas iſzelſchotees puifchi, kas wehl newarot iſgulet wakarejo fwehktu pagiras, eejuhgſchot tad ſirgu un ajswedifſchot winu braukſchus mahjās.

Tā ari palīka.

Peħz brofcasts Anete iſwadaja Alumali pa deesgan plaſcho augļu dahrſu, kur dashti wehlačo ūgu ūki wehl atrādās seedos, kā ari israhdija ūwas puķu dobes, pee tam ūhad un tad greeſdamās pee wina ar waizajumeem par daschu puķu latviſkeem noſaukumeem, tomehr daudz puķem ari Alumalis nesinaja latviſku noſaukumus.

Iſnahkuſchi no dahrſa, wini nogahja pee ūlehts, kur Kirmgrausene bija ūlehtsdurvis iſtrahwiſe daschus fweesta ūpanus un ap teem riħkojās.

— Skolotaja kungs laikam brihnas, kā es fwehktu deenā jau ūrahdaju. Bet kas darbdeenā noķawets, tas fwehktu deenā ĵapadara. Ŝeſtdeen nepaguivam iffahlit

ſweestu, un ta ka ſchodeen taħda pušjwehtdeena, tad pa-
darifchu ſħo darbu tagad. Bitu gan ſchodeen wairak neko
nedarifchu un faimei nelikchu neka strahdat... Ta
Kirmgrausene uſſahka walodu, leegi, it ka ſewi paſmeeda-
màs un ar ſawu ſlumji firinigo ſtatu paſſatidamàs uſ
ſkolotaju.

— Trefcho ſwehtku deenu daſħos apgabalos jau ne-
mas mairs neſwin... Atrunajàs Numalis, pañemdams
peedahwato krehſlu un uſ ta klehtspreekħâ ehnâ apfeh-
ſdamees.

— Muħħsu puſe ſwinet gan ſwin, jebħchu baſnizu
netura... Paſkaidroja Kirmgrausene. ſweestu miħżei-
dama un ſpaiddidama, wina peħġi taħħda briħħha waizaja
Numalim:

— Juhs naturat gowi. Kur tad nemat ſweestu?

— Turpat muixħâ no moderneeka.

— Zif wijsħ rehħina mahrzinā?

— Triħsdeſmit kapeiku.

— Af Deewi! Waſaras laikā un weħl no paſħu
zilweħka un pee tam no ſkolotaja!... Kirmgrausene briħ-
nijàs.

— Meh̊s pilfeħtā waſaru nekad wairak nedabunam
ka biwdeſmit peezi... Peebilda Anete. — Un kur tad
weħl ta tħallax weſħħana, zela iſdewumi un laika kaweſħħana.

— Anete, paraugi kahdu ſpanneli ar wahku: pee-
ſpaidiſim kahdu no teem, un kad ſkolotaja kungs brauks
projam, eedoſim liħdsia, lai pamehgina muħħu ſweestu...
Runaja Kirmgrausene, un Anete eefteidſas kleħti meſlet
apſihmeto traufu.

— Ja jums paħrødodams ir, waretu gan kahdas
paħra — triħs mahrzinas eefwehrt, man wajadfigs pat-
laban buhtu. Zif juhs rehħinaſit, es tuħlin ſamakfaſchu.

— Ko nu! Meh̄s no paſču ſkolotaja par taħdu neeku nemfim naudu!... Geſauzàs fà iſbrihnidamàs Kirmgraufene, pee tam ſpehji ar roku pawizinadama no fewiſ noſt, it fà ſtingri un ſtrupi atraididama katrau taħlaču runaſħanu fċha īleetā. — Tas jau pagasta diſħsaim-neekeem peederas, iſlihdset fawam ſkolotajam ar ſweeſtu un peenu, ja wiñam paſčam gow̄s naow. Un waſaru wehl mums fchahdas mantas papilnam. Juhs ar muh̄fu pagastu eſat maſ eepaſinuſħees un tadehl iſturatees wehl ta ſweſħadi. Wezais ſkolotajs bija wiſeem eerasts fà rads, un wiñč muhs beeschi apmekleja. Juhs pee mums nu tiſ pirmo reiſ. Juhs ari wehl jauni un neprezeju-ſħees, un tadehl teem faimneekeem, kam meitas, ir ta ſawadi, juhs luħgt un aizinat pee fewiſ: laudis war fahkt runat fawas finamàs walodas, — zitadi juhs jau ſen buhtu dauds weetâs eeluhgti un labi eepaſinuſħees. Bet kaf nu juhs reiſ eſat pee mums weefos, tad meħs tatħchu waram jums eedot kifikli no tħam mantam, kahdu mums ir Deewa ſweeħiba un kahdu jums naow.

— Bet es tatħchu dabunu naudu, par ko nopirkt to, kaſ paſčam naow.

— Skolotaja fungs, naudas lai tiſ peeteef, tur wa-jadsiġs. Jauneem jau ta dauds iſeet, fà wehl jums, kam faimneezibu wed ſweeħs zilweks. Waj jums mahfas naow neweenas, kaſ wareja nahkt par faimneez?

— Ir tiſkai weens braħlis. Tas ir wezakeem flaht un deenâs buhs faimneeks.

— Juhs tad laikam eſat jaunakais?

— Ta ir.

— Af, tur wezakeem gan leels preefs: deħls wehl tiſ jauns un jau ſkolotajs, ta labi uſwedas un pee wiſeem zeenits un miħlets. Geviſħxi mahtei tur gan preeka

ir ſaudſem, — to war eedomatees. Mahtes jau tà lepnas uf ſatveem dehleem un newar deesgan no preezatees, kad tee ſkolâ ir tſchakli un dſihwê kreetni. Muhſu dehls ari jau buhtu par ko iſmahzijees; winam tà tika mahzitees un bija lehta galwa: wiſu ahtri un weegli wareja eemahzitees... Winſch gahja kreiffſkolâ... Mehs jau ari zeſejam no wina leelo preeku peedſihwot, bet Deewſ nebijs wehlejis.

— Nomira?

— Ja, tſchetri gadi atpaſal karſtuma guſā. Winſch buhtu tagad apmehram juhſu weeschu. Waj juhſ pee loſem jau bijuſchi?

— Nè, nahekoſch' gad' buhtu jaeet, ja nebuhtu ſkolotajs.

— Tad juhſ taiſni weenos gados ar muhſu Adolfa nelaiſi. Anete gadu jaunaſa.

— Juhſ tad gan leelas behdas peedſihwojuſchi: ſaudet weenigu dehlu un jau tik leelu, tas ir breeſmigs treezeens.

— Ja. Es domaju, ka iſmiſumâ prahtru paſaudeſhu, un pate ir tagad wehl newaru ſapraſt, ka es maſ paliku dſihwa.

Schos wahrdus Kirmgraufene runaja gluſchi behdigâ fluſâ halſi, it ka nogrimdama druhmâſ atminâſ; winaſ bahlajâ, fehrajâ ſejâ bija laſamas dſilas ſkumjas.

Anete, redſedama mahti atkal fehrojamees, peezehlaſ un aifgahja iſtabâ, atſtahdama elehtspreeſchâ ſkolotaju un mahti weenus.

Kirmgraufene ſawu darbu bija beigufe. Satvu ar ſweeſta ſahljumu noſchlahkuſchhos ſkoteli wina noraiſija un pahrklahja pahr kahdu no ſweeſta traueem; tad,

frehſlu panehmuse, noſehdās durivī ſkolotajam eepretim, ročas ſalikdama ſew klehpī.

Uumalis, neſinadams, kā trauzet eestahjuſchos behdigo klusumu un kō fazit noſkumuſchai mahtei, paſluſi, it kā ſewi preebilda:

— Ja, tas ir tāhds notikums, kō laikam nekad newar wairs aismirſt.

— Nemuhſcham!... Iſſauzās pušbalki Kirmgrausene, kā no ſmaga ſapna uſmosdamās. — Schis treezeens ari panehma man wiſu dſihwes preeku, ſalaufa manus meefas un dwehſeles ſpehkuſ un padarija mani nelaikā wezu.

— Wezi juhs gan neiffataatees. To nekahdā ſinā newar teift.

— Zīk gadu juhs man dodat?... Waizaja Kirmgrausene, uſluhſodama winu ar ſauvām ſtaifstajām, ſehru pilnajām azim.

Uumalis druffu apmuļfa. Brihdi paſuhkojees wibai ſejā, wiſch teiza:

— Tſchetrdeſmit wehl nebuhs?

— Man wehl naw trihsdeſmit aſtoni. Redsat, es ſoti jauna apprezejos: man bija tikai ſeptiņpadſmit, bet manam wihrām tſchetrdeſmit gadu.

— Ta ir gan milſiga ſtarpiſa. Tad jums laikam bijuſe leela miheſtiba, kad tik jaunika gahjat pee tik uſauguſcha puſčha... Runaja Uumalis paſmeedamees, it kā wehledamees wirſit ſarunu uſ jautraku puſi.

— Ak wai! Ko tur runat par miheſtibū!... Iſſauzās Kirmgrausene, ar ſauju, it kā nokaunejuſes, paſhwilkdama ſew paſr ſeju un matus, kas wibai ſtrahbajot bija tikuſchi waſigi un paſr peeri krita gihmī, ſabruzi-dama atpačaſ. — Ko tāhda muſke meitene lai ſin no mih-

lestibas? Wezee puifchi tikai leeli gudrineeki: prot jaunam meitenem peesweestees, — tahdam mulitem weegli sagrofit galvu, wiſu ſo wiām war eestahſtit; ſametas wehl ar wezakeem uſ weenu roku, tee lihds peerunat: ſaka, bagatas mahjas, prahtings zilweſ, nedariſ tew nekad pahri, buhs laba dſihwe... Meitene paſlaufa, un — leeta daririta. Es gan newaru teift, ka man laulibas dſihwē buhtu gadijees ſad kaſ launs. Ja to teiftu, melotu. Eſmu weenmehr labi dſihwojuſe. Samehrā ar ſemneeki dſihwi waru ſazit, ka man tikai truhžis, ka putna peena un wehſha aſim, un wihrs ari pret mani weenmehr bijis labs. Neſahdas ihſtas behdas nepafinu lihds tam laikam, ſad dehls nomira. Bet tur mans wihrs neka nebija wainigs. Wainigi warbuht bijam abi tikai taī ſiaā, ka laidam dehlu pilſehtā ſkolā, kur dabuja ſlimibu. Meitai tad ari neſahdu leelu ſkolu nedewam; baididamees laift taſlu no mahjas projam, ſuhtijam tepat pagasta ſkolā ween. Lifikas, te tatſchu droſchaki: pirmdeenam aifwed, puſſwehtām pahriwed, te weenmehr paſchi redsam un ſinam, ka ir. Pehz tam, ſad bija eeswehtita, gahja wehl muifchā pee freilenes guvernantes mahzitees wahziffi, ka ari pee zeenmahtes paſchias roſdarbos un pee ſpihſmanes mahzijas ehdeenus pagatawot. Zeenmahte mums to wehleja, un diwus gadus tad ſalaidam tur. Ta ir wiſa wiſas ſkola. Muhsu fungi, redsat, ir ſoti labi pret ſemneekiem. Wezais barons gan ir wairak tahdas blauras dabas un ſenak difti fitis zilweſus; bet tas toreiſ bijis gandrihs wiſur ta, wiſadi bijuſchi ari paſchi zilweſi. Pehz tam turpretim, famehr perſchana noleegta, wiſch to ari nekad wairs nedarijis, un tagad, lai gan ari wiſch pret ſatru neſahrtibu ſoti ſtingrs, tomehr zitadi ir taifns un labs ſungs. Ŝewiſchki pate zeenmahte ir ſchelhiga pret palihdsibas luhdſejeem un lab-

dabiga pret wiſeem, ihpafchi ari pret mums. Tà wina ſawā laikā man wehleja eet muischâ mahzitees pee ſawām weza-kām meitam un winu guvernantes wahzifki, un ari pate mahzija roðdarbus, un tà atkal wehlak manai meitai. Winas wezakai meitai, kas jau ſen iſprezeta un kām paſchāi tagad leeli behrni, mana mahte bijuſe par emmu, un no ta laika zeenmahte manu mahti un wiſus muhs loti iſtur. Mani atkal gribuja, lai es eju pee winas meitas behrneem emmās — abas reiſ, ir kād Adolfs, ir kād Anete bija ſih-dami, het ſaimneeks mani nelaida.

— Kas ſchejeenes zeenmahte ir pehz dſimuma? ...
Waizaja ſkolotajs tikai talab, lai kō teiktu.

— Muhsu zeenmahte ir dſimufe grafene Medema, un par Medemam wiſpahri dſird daudſinam, ka tās eſot lee-las labdares un kreetnas ſaimneezes, kadehļi tiſlab pee apafſchneefkeem, kā ari pee ſawas kahrtas, loti eezeenitas. Tà ari muhsu zeenmahte. Updomajat tik, muhsu kungeem beſ trim dehleem ir tſchetras meitas, un gandrihs wiſas jaunas ween iſprezetas un leelās muischās; tikai pate jau-nakā meita — Teresēs freilene wehl mahjās un weenigi tadehļi, ka pirmos prezineekus atraidijuſe un ziti laikam nu nedrihkfst bildenat. Wina trihs gadi wezaka par Aneti. Ja juhs muischâ ſchad — tad gadijees buht, tad jau laikam paſihstat Teresēs freileni?

— Warbuht eſmu kahdreis redſejis. Neſinu.

— Wina juhs redſejufse un paſihft. Kād pa leeldeenam baſnīzā wadijat kori, wina ari bija klausitees: es pehz tam winu ſagahjos, un wina loti ſlaveja juhsu kora dſeedaſchanu. Juhs winu katrā ſinā buhſit kur redſejuſchi un eewehrojuſchi, — neewehrota wina nemas newar paſift, wina ir loti ſlaista: pahri par wideju augumu, papilniga, melneem mateem, balti ſahrtu ſeju — kā peens un aſnis

un muſchneezes degumu: ſineet, tahdū druzia leektu. Un ziſ wina labſirdiga, ſchehliga un dewiga! Muſchhas falpo-nes un ziti gahjeju laudis newar winu noſlawet ween. Beemehram Venkulenes meita — jums winu wajaga pa-ſiht, wina eet ari dſeedaſchana — bija daschus gadus mu-ſchā par iſtabeni, un ko ta no winas dabujufe daschadu drehbju un weſas! Ja, muhſu ſungi pret nabadſigeem un godigeem zilwekeem loti ſchehligi.

— Juhs tāpat kā mana mahte mihlat runat par zi-teem zilwekeem labu, ari par augſtaſt ſtahwoſcheem; newis nihſtat, pelet waj apfkaufchat toſ, het apbrihnojat un fla-wejat, ko par wineem ſinat labu un flavejamu. Gluſchi kā mana mahte... Kunaja Numalis, ilgaku laiku kluſi flauijees Rirmgraſenes ſtahſtiſchanā.

— Tas man leels gods un preeks, kā juhs mani pee-lihdsinat ſawai mahte: tad labs un godigs dehls kahdu ſeeveeti atſiht par lihdsigu ſawai mahte, tad ta ir wiſ-leelakā uſſlawa, ko wiſhreetis war ſeeveetei dot. No mana wihra ta man ir wiſleelakā alga, tad wiſch ſaka: to tu man eſi tāpat iſdarijuſe, kā mana mahtes nelaikē darija.

Tā ilgaku laiku runajotees, Rirmgraſene bija klu-wiſe jautraſka, dſikas ſtumjas bija winas ſejā iſſuduſchas, un wina, eerauſidama Aneti nahkam ſchurp, teiza jautri, pa dalai behdigī ſmeedamās:

— Talab es ari ſawai meitai to ween ſaku: ja tu deenās gribi ſawam wiham wiſur iſtapt un buht wiham allasch mihla ſeewa, tad tiſ labi nowehro wiſu, ko un kā dara tawa wihamahte.

— Talab jau es ari ſur ween ſaſtapdamās ſkatos un zwehroju, kā un ko dara wezā Tſchahpene... Atteiza Anete, ari ſmeedamās.

— M tu nerahts behrns! Par Tſchahpineem ne-

mas nesobojees ... Kà rahdamàs runaja Kirmgrausene. — Pirmfahrt, winai mums ir no radu puses, jehschu ari tahlejas; otrfahrt, tu nemas nejini, waj nokerfi kò labaku par Tschahpinu Jahni. Winsch naw flifts zilweks — juhs winu, skolotaj, tatschu ari pasihstat: winsch lihds ar mahsu eet ari dseedaschanâ. Tifai laudis winu tà usnehmuschi gar sobeem wasat. Bet ta jau weza pateesiba, kà daudreijs paschi sobotaji newar sobojameem ne dsert padot.

— Es jau par winu nesobojos un tureschu winu aijween atfargam: ja labaks negadisees, eeschu tad pee wina... Sobgaligi paßmeedamàs teiza Anete.

— Neleeles winu atfargam turet: wehl tu nemas labi nejini, waj winsch tevi nems. Pats winsch tev wehl nekad naw teizis, kà tevi gribetu. To tik mehs, mahtes, ejam favâ starpâ tà drusku runajuschas ... Kirmgrausene atkal runaja, it kà meitu kaitinadama.

— Winsch jau pats nekad netweenai nešaka, kà winam ta patihk un kà winsch to gribetu: winam wifur mahte ta runataja, waj atkal schihdi brauz wina weetâ un wahrdâ par runatajeem un prezineefkeem ... Noteiza Anete.

Almalim likàs, kà mahte ar meitu, tà klapji runadamàs par prezefchanos, grib ar to rahdit, kà Anetei, kà jau leelu un labu mahju manteneezei, prezefchanàs nedara nekahdas baschas un kà wiss schis jautajums, kas zitam ir tik wahrigs, winai ir tihrais joks, tà kà ir mahte, ir meita war par to tik walsirdigi treeft un tik weegli jokotees. Labi nefinadams, kahdu stahwofli pee schahdàm farunam eenemt, winsch nolehma dot tam zitu wirseenu, eeminedamees:

— Schejeenes barons, leekas, leels meschu pahtetajs. Es schoricht labu gabalu pastaigajos pa tà faulto Djicho meschu un nereditseju tur nekur, kà koki buhtu kur zirsti,

waj wišmas krituschee iswahkti: wiſs ang, friht, paleek un ſapuhſt turpat.

— Ja, Discho meschu wezais barons ūti pahtē. Paſtaidroja Kirmgrausene. — Zirst tur nelaui nemaf — ne muishas, ne pagasta wajadſibam. To dara zitos meschos, tikai ne Dischajā. Daschās weetās pat lopus nelaui ganit. Scho meschu wiſch atradis ar leeleem ūkeem jau tad, ūad Zihruenes muishu nopirzis, un wina waldbas laikā te nekad neefot zirſts. To wiſch tā ūaudſē, ka mahjas pahr-dodot us dſimtu, pat gribejis Kirmgrauschu mahjas iſnihzinat un dot manam wihra tehwam, kas toreiſ vijis ūaim-neeks, zitā weetā ūemi un palihdset uſzelt eħkas, — lai tič buhtu droſchs, ka wina Dischajam mesham neweens nedurfees ūlaht. Tikai ar leelām puhlēm wezajam Kirmgrauſim iſdeweess baronu pahrleezinat, ka wiſch meschu nekahdā ūinā neaistiſks. Uri mehs ūwiſchki tadehk ūtahwam pee wezā barona tahdā eeredſē, ka muhſu ūaimneeks nekad neaistiſek ūcho meschu.

Sarunajotees bija peenahkuſe puſdeena. Anete ap-ūlahja turpat ūlehti galdu un wiſi trihs eetureja puſdeenu. Puifchi nu ari bija ūeezehluſchees, bet ūad wineem ūaſ-uoja, ka jajuhds ūirgs un jaaifwed ūkotajs mahjās, ūad weens ūahka ūchelotees, ka efot ūlims, bet otrs, ka efot jaeet apmeleket ūlimu mahti. Jau wačar gribejis eet, bet ūakumu dehk ūalizis; ūchodeen nu ūatrā ūinā ūribot to iſdarit.

— Ūad nu neko newar darit, pee ūlimas mahtes ja-eet... Ŝazija ūaimneeze. — Un zits nekaſ neatleek, ka jabrauz waj nu man, waj Anetei.

Aumalis gan mehginaja atrunatees, ka nebuht neefot wajadſigs west wiču braukſhus, ūeptinas — aſtonas werſtis wiſch jaukā laikā brangi warot noeet ūahjam. Bet

Nirmgrausene uſ tam neelaids: wina dabuſchot pehz no ſaimneeka rahjeenu, fa laiduſe kahjam eet, un bes tam wina jau gribot dot kufuli lihda. Ta tad jabrauz brauſchus. Pehz ſchurpu turpu runaſchanas un joſoſchanas Nirmgrausene nolehma, fa jabrauz Anetei. Eejuhgſhot wezo behro, kas naw ne bikls, ne tramigs, un tad wina warot droſchi braukt.

Anete, pa dalai kautrigi, pa dalai preezigi noſarkda-
ma, pirms mehginaja it fa pretotees: lai labak brauzot
mahte pate waj kahda no kafponem, bet drihſi iſteiza pilnu
gatawibu un ſahka rihkotees uſ braukſchanu.

Kad puifis wezo behro bija eejuhdsis goda ratos, un
Anete ar ſkolotaju ſafehduſchees ſahka ſolos braukt no ſeh-
tas gatuwe eekſcha, pee kam Anete tureja pahtagu, bet ſko-
lotajs groſchas, Nirmgrausene, ſehtswidu ſtahwedama un
laimigi ſmeedamās, uſſauza:

— Školotaja kungs, pahtagu nemeet juhs! See-
weetei nekad newajaga dot pahtagu rokā, — tas ihſtam
wihreetim neklahjas. Lai ar groſhami fa, bet pahtagai
jabuht wihreescha rokā.

Anete paſneedſa Aumalim ari pahtagu.

Aiſbrauzejeem laimigā labpatiſchanā noſkatidamās
pačak Nirmgrausene ſewi prahtoja:

— Ar ſho ſehnu wina waretu wiſu muhſchu braukt
kopā!

Winas domas aiſbrauzejeem paſtahwigi ſekoja ari tad,
kad tee bija eebraukuſhi jau meschā un nekas no teem
nebijā wairs ſaredſams. Školotajs winai loti bija pati-
zis — tiſlab no iſſkata, — fa ari — un jo ſewiſchki —
pehz ſawas dabas un iſtureſchanas. „Lahds druſku fa
kautrigs, paſluſs, apdomigs un gudrs, fa mans Adolfs.“
Wina kluſi ſewi runaja. „No kahdas ahrejas lepnibas,

fahdas ahftiſchanaſ ne wehſts; bet taī weetā manams eekſchlags lepnumis, goda prahts un laba ſirds: kad Anete tà neapdomigi fahka ſobotees par Tſchahpineem, wiſch tur neka nepeedalijas. Buhdams tahds paſluſs un atturigſ, wiſch kluhſt taiſni jo patihkams un peewilzigs." Wiſ-pahri Kirmgrauſenei tà ween lifas, it kà pehz ilgas prom-buhſchanas, pehz gareem tſchetreem gadeem wiſas dehls buhtu atkal pahrradees mahjās, un ka tas breeſmigais tuſchums, kaſ wiſai lihdsſchim tik fahpigi bija ſajuhtams ſirdi, ir nu iſſudis un wairs tur nefahp. Teeſa, pehz iſ-ſkata pahrnahzejs ir ſtipri zitadaks, bet toteſ wiſch jo ſtipri lihdsfigs nelaikim pehz dābas un iſtureſchanas. Un kaſ fin, waj Adolfs tagad ari neiffatitos tāpat kà ſchis jauneklis, jo pa tſhetreem gadeem augoſchs zilweſs tātſchu ne maſumu pahrmainas.

Tāpat kà zitreis ar Adolſu, wiſai patihkami ar ſcho jaunekli ſarunatees par daschadām leetam un daudſ tam ko ſtabhſtit; wiſai labprahrt waretu ari weſeleem zehleeneem beſ apniſchchanas kluſi ſehdet wiſam tuwumā un noluſkotees, kà wiſch mahjas, rafſta waj zitu ko ſtrahdā, kà wiſa jau tik ſen naiv wairs to warejuſe darit. Af, un tagad wiſch jau tik leels un tahds wihrifchlags! Kà wiſch tai patihk! Kad atwadotees wiſch noleezās ſkuhpſtit wiſai roku, wiſa tik tifko wiſi neapkampa. Tik tuws un mihiſch wiſch tai lifas. Ja, kad ſchis apprez Aneti, tad wiſai ir atkal dehls, jo ja ſnots war mahtei kahdreiſ buht tik mihiſch, kà paſchias dehls, tad ſche buhtu ſchahds gadijums pilnā mehrā. Patih-kamaks, mihiſaks par ſcho jaunekli neatraſees wairs nekuſ ...

— Nu, labdeenia, mihiſa hältä, dahrga ſelta! Lab-deenia!

Schahds ſauzeens ſpehji uſtrauza pee dahrſa wahr-

teem sem koplās leepas fehdoscho un tik patihkamās firdsdomās dīli nogrimuscho Kirmgraufeni. Ažis pazehluſe, wina eeraudsija no papuves wahrtu puſes nahkam pa fehtswidu pagaru falšnu ſeeweeti ar loti ſmaidoſchu gihmi.

— A, Peterene! Labdeen. Kur tad tu tà uſreis ifzehlees, it kà pluhſchus atpluhdi?

— Af, kà iftružinajusēs! Deefin, fo tad mi tà dīlās domās domajuſe weena pate, kà mani nemaſ nemanija? Es jau attezeju tepat teefcham pa plawam un meſchu tečam. Domaju, wačas deenika wehl ir un taħlu naw: pahrteefcham ſeſčas — ſeptinas werſtis, kà tas ir kaimiru ſtarpa un kàd grib parunatees? Mergelei ari wajadsēs galvu paeſſat, un tà attezeju. Gribu parunates par teem leeleeem wakarejeem ſwehtkeem. Tur dauds kàs bija redſams un dīrdams. Aneti ari redſeju, t̄pat ſaimneefu; tik paſčas ween nekur nemaniju.

— Es jau nebiju. Kà arweenu, tà ari wačar paliku pee mahju. Lai eet un preezajas jaunee.

— Un ſchi briñnum wežà! Paſčhos labajos gados, un daila kà roſe, ſchodeen wehl tà koſchi noſarkuſe. Tur jau gan buhtu warejuſe ari ifſpreezatees. Af, zif tur bija jaufi un koſchi! Un wiſs tà pa godam, — kà baſnizā, kà baſnizā, waj kà miſijones ſwehtkoſ: dſeed, ſtaigà, danzo, un wiſs tà pa godam, juſ nei kahda kaufchanàs, plehſchanàs, nei ari kahdi negodigi wahrdi. Par taħdu koſchi, jaufu ifſpreeu lai ari Anetei — ſelta duhjinai leelais paldees! Juſ wina jau zitām ta preefchneeze. Bet neba wiſi tà domà un runà kà es. Ir ari ſamas tſchuhſku mehleſ! Es, kà noſfreju, tà noſtahjos ahrpuſe — aif wirves un ſtahwu un ſkatos. Gekſchâ, kur bes naudas nelaiſch, es neeju. Zitas taħdas walineezes un falpu ſeemas ari tur fastahjuſčas. Bet ko ſchiſ runà? Nem tik wiſadi wiſe-

tees — ir par teem ūwehtkeem, ir par teem zilwekeem. Es domaju: ja pāskatas, kas tad tās tahdas wihsdegunes iħsti ir. Pagreesħos, skatos, redsu: tur ir Tehwine — fini, ta masā, ta sembembere, ko apprezeja iħfais Mikelitis, kas eesauks par Tehwinu un kas schogad ir Schleetpios par walineku... Ja, redsu, tur ir Tehwine, tur ir Teterene — ta, kas difti fmejas, un wehl zitas. Un nu tif tās wiħadi wiħsetees. Es domaju: ak, wai, wai! Kà naav greħka bail! Ko te war sobotees, kur Kirmgrausħu teħws — bañizas wiħrs — pats ir flaht un kur wijs noteek tā pa godam, kà bañizā, waj misijones ūweħtkos. Un klawhos, fahks ari gar Aneti triht meħles. Teiz, tagad tif weegli lezot, bet mahjās — tad rihtem gułot liħds kuxu kurajam un strah-dat nemihlot. Weena pat xirgajās, deesin waj peħz schah-deen kruħmu preekeem newajadseħħot nahkoṣj' gad kahrt ġħuhpuli. Es newareju wairi nozeestees. Domaju: mana mergele jau otru gadu djen Kirmgrausħos ganoś, zif reis tur pate neesmu ehduse, naftiż gulejuse, liħdha ari esmu ir pa galas gabaliex, ir pa miltu kusitei dabujuuse. Domaju, man Kirmgrausħi tikpat kà no radu puċċes, man wini jaħarystaj, kur paċċhi naaw flaht. Saku: reject, reeflas funas, kur reedamas, het te naaw ko reet, — Kirmgrausene maħk meitu audsinat. Tehwinei sakū: ko tu schij meitenei war negodu fludinat? Lai tawa labà aż-żu buhtu tif ffaidra, zif Anete ir ffaidra meita. Tahħdai maħtes meitai kahjina nepafklħidés, un wainags nelaikā nenokritis. Ja ko ar godu isswedis, tad ta buħs Kirmgrausħu Anete... Tā un weħl zitadi dodu schim wirxu. Tuk, domaju: kas zits par Kirmgrausħem pahrnemfees, kur paċċhi naaw flaht, ja ne es? Man tur mergele otru waċċaru djen ganos, — man wini tadeħħi tikpat kà peederigi. Tā schis nu aprimst, — naaw wairi ko reet. Nesinadamas neħa

zita, ſahfs nu mehtat ſchahdus tahdus wahrdus un ta aplinkus reet. Ta ween tik ſtandina, prinzite, prinzite! Ko gan tahta prinzite dabus? Skrihwelis, ar kuxu tur ta lehka, deesin waj nems, un pee Silaraja dehla deesin waj patiks eet, — wahjas mahjas... Es ſaprotu, uſ ko tahtu wahrdu mehtaſchana ſihmejas, un ſaku: waj talab jau prinzite, kad pee preilenes un gubernantenes mahzijufes wahzifki? Un wiſi wiſu nedabus, — lai tas buhs kas buhdams, bet dabus tikai weens: waj ſkrihweris, waj kas. Ta es Aneti pahrstahju it duhſchigi. Domaju, kas to zits lai dara, kur paſchi naw flaht? Bet par Penkuſa Janites meitu gan jaſmejas: lai jau ſaimneku, ſudmalu, kroſ- neku un zitu diſchtemu meitas tur eetu un buhtu, bet kas tahdai falpu mergai tur meklejams? Neſimi, ka wi- nai naw kauna, ta ſkreet un lehkat kopā ar ſkrodeli, ſkrih- weli un ziteem! Ir jau gan Anliſe ari apgehrbusſes, neko newar teift, un augumā braſcha un brihnum kruhtaine meita. Bet ko tu ar to ween eefahfsi? Ar kruhtim fal- nus negahſifi, — ar tahtu mantu ween puifcheem aqis neapmahnifi: ja tew puhrā nees nekas labſ lihdsa, tik- pat tewi neems nei ſkrihwelis, nei ſkrodelis, nei ſaim- neku dehli, un kaut tu ari tſhetrrahpus lehftu wineem preekschā, un zits nekas neatlikſees, ka eet pee falpa waj waſineeka. Re, Janite pate jau ari bija ſawā laikā bra- ſcha meita un tomehr ne labu falpu newareja dabut, — tikai tahtu penkuliti, kas naw ne leelaſs, ne wehrtenaſs pat par ihſo Mikeliti.

— Par Penkuſa Anliſi jau dſird, ka tur ejot Stihp- neeka Indrikis... Geminejäs Kirmgraufſene.

— Neeki! Kas tur par eefchanu, kas par buhſchanu! Winsch jau wiſu tik neeko, wairak nekas tur naw. Es dſihwoju ſaiminoſ, es jau ſimu. Man naw ziteem jaſraſa,

— manas azis reds. Nemt wiſch ſchahdu lezeni ne domat nedomā. Drigenes wiſch buhtu dſehris, ja tà domatu. Wiſch tāpat kà ſtrihwelis un jaunais Silarajs tik Aneti lenz. Es to ari wehl waſar noſkatijs. Bet Silarajs nu gan man nepatihk, un laift pee wiia Aneti, to es nekad newehletu. Wiſch ir taħds diſchigs un mani newar eeredset. Wiareis biju pee teefas par leezineezi raihajai Margeetai, kas bija eefuhdſejufe Behruſchu Tetereni par to, kà ſchi teikuſe, Margeeta uſlaiduſe wiñas behrneem drudſi. Lihds kò es ſahkſchu runat, lihds Silarajs apſauz mani, — tāpat tee ziti lai, tà kà nemas nedabunu iſru-natees. Nè! Pee Silaraja Aneti newajaga laift! Tur es leedsu.

— Lai nu paleek, lai, Peterene. Eſi tagad eefſchâ, ehdifit abas ar Mahdschi puſdeenu, — es liſſchu padot. Wiia ari naiv wehl ehdufse. Wiia wajaga iſtabâ buht... Runaja Kirmgrausene, lehni eedama ar Petereni uſ nama puſi.

— Paldees, mihlà baltà, dahrgà ſelta, paldees. Beh tam wiia paeefkaſchu galwu, tad tezeſchu atkal mahjâs, parunajuſes jau nu buhſchu. Ko lai dara? Kaiminam ar kaiminu jaſateekas. Es jau ſmejos wiham, — teizu: noeeſchu Kirmgrauschos, wehl jau baltmaifi nebuhs ſaehduſchi, tatſchu dabuſchu pabaudit, kahda ir, un Kirmgrausene jau behnus ari neaismirſis — eodos kò lihdsja. Kur tad Anete? Al iſbraukuſe. Pats ari naiv mahjâ? Kà tad, pa ſwehtku laiku latrs brauz weefos — ſchur tur pee radeem. Wiia tik, — mihlà baltà, dahrgà ſelta, weena pate pee mahju, kà taħda mahju duhja, nekur uſ ahru nelaiſchas. Kà tad, kà tad. Bet mihlà baltà, dahrgà ſelta, to gan teizu un luhsu: Aneti pee Silaraju Uta newajaga laift, — tur es leedsu, wiſch naiv laſs zilweſ: wiſch

man nešauj runat. Un to ari wehl, miħlā baltà, dahrgà festa, luħdsu: ja kās wehrpjams, waj adams, tad Leh-winei ne par kō newajaga dot, — wina tik' nelabi runà par Aneti. Es jau teizu: Iai Kirmgrausenei buhtu wehrpjama un adamà waj zif, es fawehrpſchu un faadipſchu, — mani jau wina nekād neaismirſt, ne pa laikmeteem kād noeju, ne zitā reisā: ir pazeenà, ir lihdsa ari kō eedod.

* * *

Kād Anete pawa karē pahrbrauza un, firgu nodewuſe kālponei nojuhgt, eegahja flekti nogehrbt zela drehbes, wina atrada mahti tur stahwam un it kā wina gaidam.

— Nu, kā isbraukajees? Stahſti jel, nu stahſti... Mahte runaja fmeedamàs, sinkahriga un preeziga.

— Labi isbraukajos un ari wiſadi labi iſgahja... Atbildeja Anete. — Bet nu buhs laudim leela runafchana par mani un fkolotaju.

— Kā tā? Waj fatifikat zelā kahdus paſihſtamus? Jeb phee fkolotaja radas kahdi nogahjuſchi?

— Nè. Phee fkolotaja nebija nemeena, — ari fain-neeze par laimi bija iſgahjuſe. Bet turp brauzot Velku plawàs fastapàm Druwineeku Knehwela Didſcheni, — neſin kür te nahza uſ fcho puſi. Ta muhs redſeja. Tilai neſinu, waj wina fkolotaju paſina, waj nè. Ja paſinuſe, tad nu gan buhs kō klausitees.

— Labi wehl, kā neſtaſpat Petereni. Buhtu uſ-kawejuschees wehl deſmit minutes ilgalki, wina buhtu juhs tepat fehtā atraduſe: tuhlin pēhz juhſu aifbraukſchanas atnahza. Tad buhtu gahjuſe wačam ſwanifchana pa wi-fam fehtam!

— Aitkal aifgahja?

— Ja. Es jau paſteidjos iſraidit. Bet stahſti jel nu, kā tad zitadi gahja?

— Bitadi gahja labi. Skolotajs ſiſa ſweizinat un pateiftees par teem kufuleem. Tikai wiſch loti brihnijas, ka tu tif daudj eedewuſe ſweesta un wehl ſeeri un haultmaifi ori. Wiſch bija tihri nobehdajees, ka lai par to atlīhdſinot.

— Tu jau wareji teift, ka no muhſu mahjam pagahjuſchu ſeemu gahja un nahkoſch' ſeem' atkal ees ſkolā ganu meitene un, ka tas ir muhſu peenahkums: par labu mahziſchanu ari ſkolotaju neaismirſt.

— Taiſni to es teizu.

— Nu tad jau labi, ka ta ſapratigi eſi iſrunajufes. Gekſchā ari eegahji?

— Ja. Sweeftu ſaliku podā, wiſu zitu ſakahrtoju ſkapī un ſpanneli pahrvedu atpakaſ.

— Parunajatees ari ko?

— Ja, ſcho — to. Brasiſa, ko es laſot. Teizu, ka tagad naw neka. Gedewa tad, are, diwi grahmatas un pazeenaja mani ar ſaldumeem.

— Butſchoja ari tevi?

— Uhja, maht, ko tu tif neſarunā!

— Nu, kaſ tur jauns, waj kauns, kad diwata atrodotees wiħreetis apfkampj jaunu ſkuſi un nobutſcho, fe-wiſchli wehl, kad ta pate mahjās nobraukufe klaht? ... Runaja mahte labwehligi, tihri laimigi ſmeedamās.

— Bet wiſch to nedarija: wiſch preeſch tam par nopeetnu.... Meita atteiza ar manamu nepatiſchanu.

— Tas teefsa. Wiſch ir nopeetns un ſmalkjuhtigs. Ta kad tu ſahli nepeederigi wiħsetees par Tſchahpineem un runaji par Zahna tureſchanu atſargam, winam tas, likaſ, nemas nepatika. To tew newajadſeja darit.

— Ko tu pate eefahli tahdus jokus par wiħreem un wihrmahtem, mani tur pihdama eekſchā.

— Lai nu bijis kā buhdams, bet us preefshu mums pret winu jabuht usmanigām un apdomigām, ja gribam winu pee tevis jaistit.

— Leela wajadsiba! Man wehl prezetees laika deesgan... Noteiza meita, luhpas augstprahrtigi usmesdama un puhledamās islittees weenaldofiga.

— Laika wehl gan, un neprezejusēs tu nepalifši: Kirmgrauschu mantineeze arweenu warēs iswehletees no labakeem labako. Bet par jauno školotaju man jašaka, kā wiſch ir kreetns un patihkams zilweks. No wiſeem, kahdi mums pasihstami un par kureem waretu nopeetni buht runa, man nerweens tā nepatihk, kā wiſch. Un bes tam wiſch, lai gan gados wehl tik jauns, tomehr dīlhvē jau kō jaſneedſis. Tas pret winu modina ſewiſchku uſtizibu. Tew patihkamaku wihrū un ſew mihlaku ſnotu par winu newaru eedomatees. Tadehk es wehlos, lai tava pasihſchanās un draudſeſchanās ar ſkolotaju nemtu nopeetnu wiſeenu, un re, talab mums jabuht apdomigām un usmanigām, lai warbuht ar kahdu nejaufshu kluhdu leetu paſħas neijauktu.

— Man wiſch ari patihk un es labprahrt pee wiņa eteu, ja wiſch mani nemtu; bet pate no ſewis es tur neka newaru darit.

— Gan jau warēs darit ari, tikai ar apdomu un gudribu. Waj tu wiņu eeluhdsi, lai turpmak wehl kahdreib muhs apmeklē?

— Wai! To pavíſam aismirſu.

— Nu re! Te tu neesi bijuse usmaniga. Bet buhs wiſs labi. Es tew eefshu paſihgā un kūr buhs wajadsigs, tawas kluhdaſ islaboſchū.

— Bet nu man ſauvahrt tew jaatgahdina: tikai ar apdomu un nepahrſteidſees! Neeedomajees mani tāpat

iſprezinat, kā gowi ſchihdam pahrdot... Noteiza meita, pañehmuſe weenu no pahriwestām grahmata m un ifeedama dahrſā.

Pret waſaru, gaibidamas lopus pahrdſenam, mahtē ar meitu pa gatuvi paſtaigajās. Meitai bija rokā waſam atwahlsta grahmata, kuriā wina lehni, lehni ſtaigadama, waj ari brihſcheem pawiſam peefrahdamās, ſinkahrigi laſija, laiku pa laikam atbildedama uſ mahtes wai-zaſumeem. Nupat winai bija nahzees atbilstet uſ tam,

kaſdas ſkolotajam iſtabas leetas un waj ari redſejuſe ſkolotaja peederigo bildaſ. Mahtei rokās nebija neka. Tagad wina noleezās pahr ſemo kritena ſchogu un, no pluhkuſe tur grahwmalē kaſdu no halaſjam govpukem, raha-va tai ſeedu lapinas noſt, puſbalſi runadama:

— Mihl, nemihl, mihl, nemihl...

Meita, it kà isbrihnidamàs, pafkatijàs us mahti ar platàm azim, kura eesmeedamàs teiza:

— Redsi, es tawà weetà fihleju, waj wiñch tewi mihl, waj nè.

— Man leekas, tu no weenas reisas redsejuma eñi wiñâ wairak eemihlejuñes, nekà es no wairak reisu... Atteiza meita mahtei, pa dałai kà pahrmesdama, pa dałai kà sobodamàs.

Kirmgrausene nojehdsà, kà wiñâ runajuñe teesham pahrañ daudz par ffolotaju, un nonehmàs, fchodeen ar meitu par to wairak nerunat; bet wiñas domas tomehr nerima ap to darbotees.

Wakarà, nolikufès gulet, Kirmgrausene ilgi newareja eemigt: wiñas domas atkal darbojàs ap ffolotaju un fluñi wiñâ few waizaja: waj un kà wiñch atkal atnahks? Waj wiñch tai atkal tåpat patiks, kà pirmo reis wiñu redsot, jeb waj fchis labais pirmais eespaids otreis buhs jau wahjaks un ar laiku pawifam issudis, kà tas dsjihwê ar dascheem zilwekeem nereti gadas: pirmo reis redsotees wareni patihk, bet wehlañ jau masak un ar laiku pawifam apnihk. Un waj Anete wiñam patiks un wiñch to gribës? Un kà wiñch isturesees pret wiñu: waj wiñch zeenìs un mihlès wiñu kà labs snots mihlù feewas mahti? Kà dehls mahti?... „Bet kapehz es par wiñu tif daudz domaju?” Winai eeschahiwàs prahktà. „Waj teesham es pate buhtu?... Bet nè! Newar buht! Nekahdà sinâ! Taifni fmeekligi. Muñfigas basħas! Es tatħchu eñmu neween prezeta feewa, bet jau pahri pušmuħħcha un bes tam prezibu gados stahwoħħas meitas mahte. Bet wiñch — gandrihs diwreis par mani jaunaks. Un man fħahda puiżżeela deh� ustraukees! Smeekligi, muñfigi!” Un wiñā

apnehmās, ne tikai par winu ar Aneti leeki wairs nerunat, bet ari wairs nemaſ nedomat. Wina tad ari mehginaſ domat kaut fo zitu, bet drihſi winas domas bij atkal turpat atpaſkal — pee ta paſcha preefſchmeta, un nejaufchi un negribot winai ſtahjās preefſchā peemehrs ar winas paſchas wihrū: kā tad wiſch, buhdams par mani wairak nefā diwreis wezaſks, wareja un drihſteja mani eeffatit un mihlet? Waj winam no dabas wairak teesibas nefā man?... Lai no ſchahdām uſmahzigām domam tiſtu waſam, wina pat apgreeſās uſ otreem ſahnēem. Weltigas puſles! Tas paſchas domas, nedodamas weetu nekahdām zitām, mahzās wirſū bes miteſchānās un pee tam tahdā weidā, kā lai gan iſtabā bija pilnigi tumſchās un neweens winai newareja ſtatitees nedſ azīs, nedſ ſejā, wina tomehr nokaunejuſes ſpeeda ſew azis ar rokam zeeti un, it kā behgdama no ſchām aplamām domam, peefſeedās wihrām zeefchi flaht, flehpdamā ſawu karſto galwu pee wina platās, meerigi elpojoſchās fruhts.

— Kas tew, Marij, kait, kā tu tā mehtajees un newari eemigt?... Kirmgrauiſis waizaja, aplidams winai roku ap wiđu.

— Man ſahp galwa... Wina tſchufſteja.

— Schodeen bija ſoti filta deena; tu eſi laikam ſakarſejuſes. Gan lihds rihtam kluhs labaki. Guli nu meerigi... Wiſch runaja, ſtipri kaudamees jau ar meegu.

Septitā nodala.

Zihrulene un winas dsimtkungs.

Àà Zihrulenes dsimtkungs un mahzitajs gaħdajuſči par lauſchu lablaħiċibu. — Kalab laudis newarejuſči dsimtkungu miħlet. — Àà zihruleneeki fkatijuſčees uſ fa'veem kaimineem.

Gestdeen, diwi nedelas peħž Wasarfwehtkeem, Zihrulenes muixxha jau no paſčha rihta bija nowehrojama neparasti dsiħwa kustiba. Agrak neħa zitam deenam bija peezeħluſes muixxhas faime un jebsħu paħluſam un uſ- manig, Iai netrauzetu fungus gulesħanā, tomehr naſki riħkojjas ar dašħadeem darbeem: namikis un fuñnes meitas kawa un tihrija dašħadus mahju putniſ; eefalneeks paſčha darinato, patlaban kà noruħguſčho alu pildija pu- delēs fungu gal dam; no pilseħtas pahrwestais pawahrs liħds ar muixxhas pawahreni riħkojjas pa pawahrdu ap gaxu fuldu, gan ewahridami dašħadus wirumus jau pu- deenas meelastam, gan ari gatawodami rihta kafeju; iſtabenes ar fułaineem, staigajot uſ pirkstu galeem, uſ- flauzija un apkopa preeffħnamu, ehdamu saħli, kà ari leelo weeħħstabu un zitas swabadàs telpas un fariħko ja- tur wiſu īahrtibā, eepreeffħ isneddami ahrā, iſdausidami un iſputinadami miħkstas mebeles, griħdflahjuſ un go- belinus; dahrnejeks ar fa'veem puifcheem weħl pahrgrah- baha ar grahbekleem un pahrflauzija ar flotam leelo apalo ūlo mauru pils preeffħha, kà ari f'ho to weħl fakopa pec puķi dobem, kas atradàs gan mauram wiđu, gan gar malam; modere peenaq pagrabā tihrija, weħla un miħzija patlaban kà fakistu f'weestu, krahwa to podos un

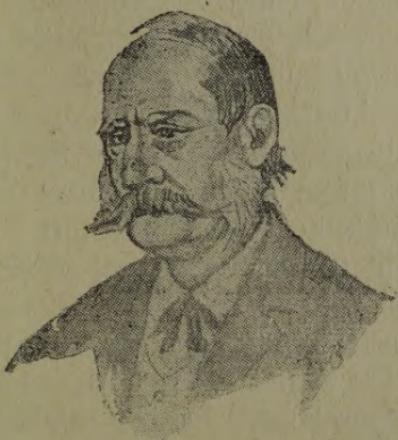
līka tad falponei nest falnā un nodot ūaimneezei, bet pate ūahka ūreet no ūeena traukeem ūaldu ūreimū un ūildit ar to baltas ūruhsas, ūeefubinadama aisejoſčho ūalponi, nepalift ūalnā ilgi, bet ūteigtees atpačaš, jo ūreims ari tuhlin ūefams; ūelas maſgataja ar ūawām ūalihdsem ūteepa ūo ūelas mahjas ū ūfungu namu ūelus ūrosus ar ūpodri ūludinateem, glihti ūalikteem ūneegbalteem ūaldauteem, ūweekeem, ūaliwetem un ūiteem ūalda, ūultu un ūeefas ūelas gabaleem; ūahds ūarbineeks ūaidara ūarpā ūihraja ūiws ūelus; ta ūauktais ūiwju ūeifars ar ūahris ūarbi-neekeem, ūas tam bija ūeedoti par ūalihgeem, ūihkojās ar ūihflu ap ūeelo ūihxi, ūwejodami ūlaidas ūihdačas, ūreknuš ūih- nuš un ūplatas ūaruhfes; ūuiſħas ūemeſneeks ūeidſa ūoeh- welet un ūogluđinat ūarka ūiltinam ūeeliſtās ūaunās ūargas; bet ūunu ūuis ūeb ūikeeris ūukaja, ūaſgaja un ūpodrinaja ūunu ūaidarā ūweſſchus, ūa ūri tuhlin ūputnu ūunu, jo ūai gan ūedibas ūħai ūada ūaifā ūebija ūaredſamas, ūomehr ūri ūueem ūħodeen ūabuht ūabā ūahrtibā, jo ūar ūaditees, ūa ūarons ūedomajas ūahdit ūeefem ūawus ūunu.

Wahrdu ūakot, ūisa ūuiſħas ūaime ūħorih ūija agri ūahjās un ūarija ūawu ūarbu ar ūasteigſchanu, ūpsinotees ūħas ūeenas ūvarigo ūosihmi, jo ūħodeen ūezà ūsimtfunga ūeptiadeſmità ūsimumdeena.

Ūħsteneeki un ūiti ūuwakee ūeederigi ūija ūabraufuſchi ūau ūepreeſſhejā ūeenā, ūomehr ūiſleelakais ūeefu ūapluh- dums ūaidams ūħodeen, ūad ūtbrauſs ūetikai ūtahlakee ūadi un ūasinas, bet ūri ūifi ūuwakee un ūahlakee ūeemini ūirmajam ūbilaram ūeħlet ūaimes ūt ūeti ūeedsħivojamā ūoda ūeenā.

Wezais ūiħruļenes ūarons ūija ūee ūiteem ūuiſħ- neekeem ūiħai ūeenits, ūodats ūiħa ūlaſħha ūapħaṛtné. Ūebħħu ūiħx ūawā ilgā ūiħsħa ūekad ūebija ūenehmis

Kahdus amatus fomes pahrvaldibâ, bet weenumehr džihwojis un darbojees tikai kluži ſawâ muischâ, tomehr wiñu ſoti labi paſina neween wiſâ aprinkî, bet pat wiſâ gubernâ.

Schahdu wiſpahreju paſihchanu un godaſchanu wiſch bija eegutvis weenigi kâ kreetns laukfaimneeks un godigs zilmeeks.

Zihrulenes muischâ wiſch bija eenahzis gluschi jau-niſch, buhdams wehl nepilngadigs. Tehwos ſcho deesgan prahwo muischu ar leeleem un labeem mescheem un tſchet-râm maſam jeb lopu muischelem bija noſirziſ un eelizis wiñu te no pirmâ gala gan tikai par pahrvalditaju, no kura laiſa wiſch tad ari ſche atradâs; bet paſris gadu wehlač — pehz tehwa nahwes — wiſch mantoja Zihruleni par dſimtu.

Toreif Zihrulene bijuſe wehl ſtipri nolaifta, panihkuſe. Patc muischa atradufes meschainâ un purwainâ weetâ. Ehfas bijuſhas wezas, puſgrutwuschas, jo muischâ daudis gadu jau nebijis kreetna faimneeka, un beeſchi ta ſtaigajufe no weenam rokam otrâs. Wiſch tad muischai

īsraudījīs jaunu, noderigāku weetu — jaufā pākālnē, upmalā. Te uszehlis staltu pili, kā ari wajadīgās faimneezības ehķas, pehž kām pāhrwedīs wišu faimneezību uſ ūchejeeni, bet agrakā muisčā eerihkojis īalpu mahjas.

Gekļutīs ūchahdā plāsčā faimneezībā, kur pāscham jāpāhrivalda pēezaas muisčas un zitus palīhgus few nēturedamīs, kā tikai īatrā muisčā pa wagarīm un par wiſeem mescheem pāhrīs meschārgu, jaunais ihpāschneeks jutās neween leelā mehrā ūaistīts ūawā darbā, bet ari atrada tanī ihstu patīkšanu, pehž kām tad ari atmeta ar roku wiſeem universitātes nodomeem, waj pareisaki ūakot, pāraſčai, jo ihstu nodomu uſ ūahdas ūakultates beigšanu winam nebija nekad bijis, bet bija domajīs tikai ūekot wiſpahrejai jaunu muisčneeku pāraſčai: eet ūahdus gadus universitatē — protams, Wahzījā, eestahtees ūahdā korporācijā, eeguht ūrahjneſča ūeesības, dabut ūahdus eeskrāhpejumus ar rapeeri gihmī, pāklausīties, ja atleef laika, dāſchreis ari ūahdas lekzījas pēe weena, otra profesora par ūchahdu waj tāhdu preeksīmetu un tad atgrieſtees atpākal dīsimtenē kā „students“. Pālīzīs par laukfaimneeku un arweenu wairak ūchāi gaitā eedsihwođamees, wiņč mineto pāraſču atrada neween par newajadīgu, bet pat par ūmeekli. „Lai studē tee, kām wairak valas un kām naw pāſcheem ūawas muisčas, — tee, kām wajadīga ūahda zitada no-darbosčhanās, bet tee tad lai studē nopeetni un nobeids studījas, tā kā war ūawas ūināčhanās isleetot ir few, ir zi-teem par labu!“ Tā wiņč ūevī nospreeda un par ūtudešchanu wairs nedomaja, wajadīgo faimneezīsko ūinātū eeguhsčhanai īsrafstija labakos arodneezīskos laikrafstus, pāhra reiſ ūeloja ari pa Wahzīju, eepaſihdamēes ar tureenes ūemkopības ūtahwoſli ūinas dāſchadās nosarēs. Tomehr galvenā ūahrtā wiņč ūawas ūināčhanās dibinaja

un ſawas ſlehdſeenus tafija uſ paſčha nowehrojumeem un ſawas ſemes pamatigu paſihſchanu. Drihs wiſčh ari apprezejās un tad galigi aprakās laukſaimneekā dſihwē un darbā.

Buhdams ſtingrs pats pret ſewi un atfaſidamees no daſchadeem leelpilſehtas preekeem, kahdeem bagato aprindu jaunatne nododas tik plaſčā mehrā, it kā uſſkatidama tos par ſawas dſihwes galmeno mehrki, wiſčh bija hijis neween ſtingrs, bet ari bargs, pat neschehligs pret ziteem. Neween iſkattru nekreetnibu un launumu, bet ari newihschibū, pat pahrſkatiſchanoſ, ja ween waredamſ peenahkt, bargi ſodidams.

Tā wiščh bija riħkojees un strahdajis neween kā kreetns, nenogurſtoſchs laukſaimneekā, nolaiftu, panikkuſchu ſemi uſlabodams, bet uſſtahdamees ari kā ſawa nowada laufchu tikumibas audſinatajs un winu eeraſchu labotajs, jebſchu wiña riħzibai, ahreji nemot, maſ ween bija liħdſibas ar audſinaſchanu ſha wahrda ihſtā noſiħmē.

Kā lahs palihgs winam laufchu tikumiffā laboſchanā un audſinaſchanā pehz nedauđs gadeem bija ſtaħjees liħ-dsās draudſes mahzitajs, tagad jau ari ſen ſirms, falihžis wezitit, bet toreiſ wehl ſpehka un ſpara pilns jaunellis.

Kā dſimtkungs ar darbeem, tā mahzitajs ar wahrdeem bija strahdajis pee draudſes lozeſlu tikumiffas un religiſkas audſinaſchanas. Ja kahdai ſeeveetei aħrlauſibā gadijās behrns, tad mahzitajs fħahdu ſeeveeti klaji wiſas draudſes preefſchā bargi norahja, noſauđdams winu rupjā, jeb kā pats ſazija, ihſtā wahrdā. Pee eefwehtiſchanas neweenu nepeenehma, kās nemahzeja laſit un neprata pahtarus. Kām ar fħām ſinaſchanam pee eefwehtiſchanas weizās pawahji, bija wehlaki, kād gribuja prezetees, jaſkaita galwas gabali no kafkiſmes un jalafa bibile.

ari tad nespēhja wehl ūho ušdewumu weift, tee tīka no uſ-
ſauſſchanas atraiditi un wareja gaidit lihds tam laikam,
kamehr eemahzīees laſit un pahtarus atſkaitit. Tadehļ
ari tagad tur jaunu pahru eeraſchanos pee mahzītaja, lai
peeteiktos uſ ūſauſſchanu un laulauſchanos, ſauz wehl par
brauſchanu pahtaros, jebſchu pate pahtaru ſkaitiſchanā jau
ſen neteef wairs prafita, tadehļ ka wiſi to labi prot jau pee
eeſwehſtīſchanas.

Kopigi rihkodamees, barons ar mahzītaju pateeſi
bija ari ſaſneeguſchi eevehrojamus panahkumus lauſchu
laboſchanā un wiui tikumifkā iſkopſchanā. Tā tagadejā
jaunā paauđse newareja pat wairs atzeretees, ka Zih-
rulenes nowadā buhtu jel reiſ iſdarita kahda ſahdſiba,
waj ka kahds paſchu pagasta lozelliſ buhtu zitir ūr pee
ſahdſibas peekerts. Zihrulenes pagasts bija no ſaggleem
paſargats netween ar to, ka paſchu lauſchu ſtarpa, bet
ari tuvaſkos ahrpagastos nebijs wairs ſagku, jo apkahr-
tejee mujschu ihpaſchneeki, redſedami labos panahkumus
Zihrulenes nowadā, bija nehmufchees ſchejeenes dſimt-
fungu par paraugu un ari ſawos pagastos ſtingri uſſtah-
juſchees pret kaitigeem elementeem.

Tāpat Zihrulenē jau ſen wairs nebijs nefahdu iſtu-
dſehreju, jebſchu pagasta robeschās atradās diwi krogi.

Saimneeki ſtarpa dſehrejeem gruhti nažžas turetees
jau tamdehļ, ka barons, tiflihds dabuja ſinat, ka kahds
faimneeks nododas dſerſchanai, waj nu paaugstinaja tam
renti, waj weenkahrſchi iſſlika to no mahjam. Wehlak, kād
mahjas bija jau eepiſktas par dſimtu, dſehrejeem maſſa-
jumu terminus nekad nepagarinaja un tiflihds tee newa-
reja maſſat, tuhlin graſijas ar parahda uſteiſſchanu un
mahju atnemſchanu, kürpretim nedſehrejeem maſſajumu
daſchu labu reiſ paſlidsinaja un pagaidija beſ prozenteem;

bet wahjos gados nereti kahdu daļu no māksjamās sumās pat atlaida pāvīsam, waj ari atkal dsehja to pret kahdu finamu muisčas darbu nostrahdāfchanu.

Wispahri Zīhrulenes barons tomehr nemehdja ūwus ūaimneekus — ari nedsehrejus — dauds lutinat, un kas teem bija māksjams waj nostrahdajamās, uš ta īspildīfchanu aizween zeefchi pastahweja. Ar to wiņčē zentās ūwus ūaimneekus pastahwigi turet it kā grosčās, radinat un zeetinat tos rakstura stingrumā, lai tee weegli nevaretu lodsites un lozites, bet arween stingri turetos uš pareisā zela.

Schāi noluhičā wiņčē ari, pahrdodams teem mahjas par dsimtu, nebija rehkinajis tās nebuht lehti, lai gan ari ne wifai dahrgi. Sawas domas ūchāi leetā Zīhrulenes barons mehdja isteikt netikai ziteem muisču ihpasčnekeem, bet ari dasčeem ūtveem ūaimnekeem, kuri baurdi ja wina ūtvičku ūstizibu. Un ūchās wina domas bija tās, ka ūmneeka zilveks weeglibā un lehtibā pa leelakai dalai pahraf ahtri valojotes un palaischotees newihsčibā, fuhtribā un zitadā nefreetnibā, kā tās eſot redſams pee ūtvičnekeem, kam tatsču jamaſķa tihri neezigi nodokli par ūwām mahjam un kas tomehr eſot pa leelumleelai dalai paſihstami kā ūaimneeziski nihkuli un nabadsini, tadehļ kā palaiduſčees netikai dserfchanā un brammanibā, bet ari laiflumā. Bet wiſgaifčak tas eſot redſams pee ūtvičnekeem, jo tee, jebčhu teem nefam naiv dodamas nefahdas nodewas un naiv neſamas ari nefahdas ūlausčas, tomehr ne eſot nefurp tikufchi un muisčneku pagasteem nestahwot ūwumā ne turibas, ne ūkolas ūnā.

Pret dserfchanu ūwā nowadā Zīhrulenes barons ūroja ari ar to, kā dsehreji netika lihgti par ūlpeem nedī ūtvičajā, nedī māksjās muisčās; tāpat wagareem bija no-

teikts, dsehrejus nenemt ari par deenas algadscheem un wiſpahri bija aifleegts, dot teem kahdu darbu un peļku.

Pret dsehrejeem Zihruenes dſimirkungs, kas jau no dabas bija wiſpahri strups, straujsč un stingrs, bija fe-wiſčki bargs un rupiſč. Ja winam bija kluvis ſinams, ka kahds no kahdeem, waj ziteem muiſchu gahjejeem, waj ari kahds no faimneekeem, kas bija muiſchai ko parahdā, redsets peedſehris, tad tahds tika aizinats uſ muiſchu iſ-ſtaidrotees. Schahdās reiſās barons mehdſa wainigo uſ-runat apmehram ſchā:

— Tu lops! Kalab tu eſi bijis peedſehris?

— Zeenings tehwš, gahju uſ teefas namu, bija jaeet frogum garam, eegreesos tur drusku parunat un tad maſu neezini ari eedſehru. Luhdu ſeedoſchanu, zeenings tehwš, uſ preekſchu wairs nedſerſchu... Mehdſa wainigais aif-hilbinatees, leekdamees baronam pee elkonā waj pee ſvahrku ſterbeles.

— Tu lops! Kad tev jaeet frogum garam, fo tad tu ej tur eekſchā, un kad eſi eegahjis, kalab tad dſer? Man frogš pawiſam tuvu, — tīkai pahris ſimts ſoku no muiſhas, es tur daſchu deenu eimu trihs — tſchetri reiſ ga-ram, kalab es tur nekad neeju eekſchā un nepeedſeros?

Ja wainigajam ta bija pirmā reifa, tad winam pee-deva, lihds ar to pеekodinot, ka otrreis ſchehlastibas wairs nebuhs; bet ja taħda liksta qadijās pa otrreis, tad waini-gajam, ja tas bija kalps waj zits kahds muiſhas gahjejs, uſ weetas tīka uſſazits, ta ka pa nahkoſcheem Jurgeem, ja winam lihds tam laikam neisdewās nepahrprotami pee-rahdit ſawu pamatigu laboſchanos un baronu par jaunu peeluht, bija weeta jaatſahj; ja turpretim grehkdaris bija kahds no muiſhai parahdā palikuſcheem faimneekeem,

tad tahdam parahds tika usteikts un bes ūchelaſtibas pedsihcts.

Saimneku, kā ari kalpu un muisčas lausču nedserščana jeb atturiba dereja par preefſchīhmi un batrija labu eespaidu ari uſ ziteem pagasta eedſihwotajeem, jebſchu teem ar muisču nebija nekahda ſakara, un barons tad uſ teem newareja ifdarit nekahdu teesču eespaidu: wini paſči ſahka ſajust wajadsibu un dſinu buht lihdsigi teem, kas bija paſihstami par godigeem un gahdigeem, jo pirmfahrt, bes ſatikfmes ar ſcheem un bes ſcho palihdsibas gandrihs neweens newareja iftift, tadehl kā ſcheem, kā ſaka, wiſur bija garaka roka un, otrfahrt, dſehreji un palaidneeti pee eedſihwotaju leelakās daļas arweenu wairak nahza nezeenā, apſmeeklā, nizinaſčhanā.

Mahzitaja lihdsdarbibas panahkums draudses un nowada audſinaſčhanā bija tas, kā wiſi Zihrulenes eedſihwotaji mahzeja grahmatu, labprahrt gahja baſnizā, ſahka arweenu wairak atſtaht krogus dſihwi, un wiſpahri wiau tikumifkais lihmenis un attihſtibas ſtahwoſkis bija pažehlees eewehrojamā mehrā augſtaki. Starp zitu bija pagahjuſe jau weſela rinda gadu, kamehr Zihrulenes pagastā nebija ahrlaulibā peedſimis neweens behrns. Mahzitajs gan mehdſa aifrahdit, kā ari tikumibas ſinā ſafneegto panahkumu laba daļa peekrihtot baronam, jo meitas, kam tikumibas ſinā nogahjees kā greiſi, waj puviſchi, kas pee tam bijuſchi wainigi, Zihrulenes muisčā nekad newareja weetas dabut, un tāpat kā mahzitajs bija baſnizas wihereem noteizis wiſpahri luhkotees uſ draudses Lozeļku tikumiſko dſihwi, tāpat atkal barons bija pagasta ſaimnekeem jo ſeiviſčki peekodinajis, uſraudſit ſauvus gahjejuſ tikumibas ſinā.

Ar laiku tad ari Zihrulenes nowada eedſihwotaji

arveenū wairak fahka fajust un apsinatees sawu pahrafumu par zitu pagastu eedsihwotajeem ir turibas, ir tifumibas sinā, un ja wineem zelā brauzot, pilfehtā waj fur zitur kahds waizaja, no kureenes ejot, tad wini ne ar masu lepnumu mehdsa drofchi im apsinigi atbildet: „Mehs efam no Zihruenes,” waj atkal: „Mehs efam zihruuneefi.” Un paſchi wini redseja un dsirdeja, fa ſchahda winu atbilde ifreis atstahja uſ waizatajeem labu eefpaidu, jo daschs labs ſtarp teem mehdsa peebilst: „To mehs jau wehrojam no juhju labeem firgeem un aijuhgeem un paſchu apgehrba, — zihruuneefi tà pa laikam paradufchi glihti turetees.” Ziti atkal mehdsa noteift: „To jau domajam, fa darifchana ir ar zihruuneekeem, jo kas ziti gantee waretu buht, kas tahdus wesumus labibas djen uſ Lee-paju, — tikai zihruuneekeem tà paaug, fa tik daudſ war pahrdot.” Wehl ziti atkal, dabuijuſchi par atbildi, fa wai-zatee ir zihruuneefi, tikai it fa ſtaudigi ſchelhâ balfi gaxi noſauzäſ: „A—!”

Zihruuneeku ſtarpa tad ari bija eeveeſees paradigmis par zitu pagastu eedsihwotajeem atſauktees ar ſinamu nezeenifchanu, pat nizinaſchanu. Tà ja teem bija darifchana ar kahdu nodſehrufchos zilmefu, tee parasti mehdſa iſſauktees: „Palaidees dſerſchanâ fa ſkrundeneeks!” Ja ſweh-deenam baſnizâ ejot waj brauzot redseja fur kahdu ſweh-deenas drehbës neapgehrbuschos un baſnizâ neejam, bet flaidojam pa laukeem, plawam waj ganibam apkahrt, tad par tahdu tee mehdſa noteift: „Kà warikalneeks neeet baſnizâ, bet, ar pineflu waj apaſchhu pawadu ſajoſees, wasajas apkahrt.” Ja dsirdeja fur kahdu prahwojamees, ſewiſchki ar muifchu, tad zihruuneefi pahrgudri un fa ar nizinaſchanu par tahdu noteiza: „Uſ prahwoſchanos, fa graweneeks!” Zitâ gadijumâ atkal mineja kahda zita ap-

Kaimes nowada wahrdū, pee kura eedsihwotajeem bija no-
wehrojuschi kahdu neslawenu ihpaſchibū; bet daschu labu
reis, peewesdamī kahdas nelabas paraſchas peemehru, if-
ſauzās it weenfahrſchi: „Tihri kā tahds pahrnowadneeks“,
ar to azim redſot leezinadami, kā wini no wifeem nedſ
tuwakās, nedſ tahlaſkās apkahrtneſ nowadeem neweemu ne-
tura ſew par pilnigi lihdsigu.

Jebſchu zihruſneeki tik ſtipri apſinajās ſawu pahra-
kuſu pahr wifeem ziteem apkahrtneſ nowadeem, tomehr
ja wineem kahds buhtu jautajis, kahdā zelā wini tikufchi
pee ſchahda pahrafuma, tad, laikam, neweens nebuhtu
ſinajis dot kahdu ſkaidru atbildi. Neka dauds nedoma-
damī, wini laikam buhtu tikai atbildejuſchi: „Tadehk, kā
mehs efam zihruſneeki.“

Wispahri par ſcho jautajumu wini tikpat mas peh-
tija un prahroja, kā peemehram par to, kapehz ſeed puſes.
Schahds zihruſneeku pahrafumā wineem gandrihs if-
katram ſchēita tikpat weenfahrſcha un ſkaidra leeta, kā
kura katra paraſta dabas parahdiba.

Sawu wezo baronu wini gan eenihſt taisni neeenihda,
bet eeredſet ari neeeredſeja, par kautjebkahdu miheſtiſbu
hau nemas nerunajot, jo wiſch tatſchu aifween bija ſtrups
un ſtingrs un jebſchu taisns, tomehr aſs un bargs kungs.
Un kā tahdu lai waretu mihlet? Labak lai wiſch buhtu
maſak taisns, maſak godigs, — wiſch waretu buht pat
wiltigs un drusku blehdigs, ja tik wiſch nebuhtu tik
ſtrups, aſs, lepns un bargs un nekad un nekur nelokams
— tad wina drihsak waretu mihlet un ſlawet par La b u
fungu.

Bet tā?

Kas lai wina tahdu, tik nepeeectamu waretu mihlet,
waj kā ſewiſchki zeenit?

Tikai retais zīhrulneeks daschreis fluſi ſewi pahrdoma, ka Zīhrulenes pagasts laikam neftahwetu nezīk augstač par apkahrtejeem pagasteem, ja wiueem nebuhtu tahds dšimtſungs, kahds ir wezais barons, kurečh war darit labu, buhdams ari nemihkch un nelaipns, buhdams lepns un bargs. Dſihwē gan beeschi gadijas, ka zīhrulneeki, dſirdedami par ſchahdu waj tahdu launumu kahdā ahrpagastā, mehdſa teift peemehram: „Pee mumſ tahdas leetas gan nenotiktu, — muhſu barons to nezeestu!“ Bet tee bija tik wiſai parasti ifteizeeni, ka fautko dſilaku pee tam neveens nedomaja.

Wiſā ſawā ilgajā muhſchā nekad nepeenemdams nedſ kahdus goda, nedſ algotus amatus ſemes pahrvaldibā, Zīhrulenes barons bija it ka uſtahdijis un prakſe aifstahwejis prinzipu, ka leelgruntneeziiba ir pirmais un augstačais elements walſti — wiņas ſtiprakais pamats, kura intereschu preekſchā jalokas wiſām zitām, ja negrib droſchakos walſts pamatus ſatrizinat, un ka muiſchneezihai, wišmas teem wiņas lozekleem, kureem paſcheem ir peeteekoschi ſemes ihpaſchumi, neklahjas zenſtees pehž amateem walſts deenestā, waj ari weetejā ſemes pahrvaldibā: to lai dara weenigi nabadsigo muiſchneeiku gienu lozekli, kas zitu neko labaku newar eefahkt un kam ſchahdu amatu peenemſhana mehdſ buht ſatveenota ar maiſes jautajumu.

Turedamees pee ſchahdeem eefkateem, wiſch tad ari ſawus dehlus nelaida nekahdos deenestos, jebſchu tee bija baudiuſchi augſtſkolas iſglītibū, bet gahdaja teem muiſchās, lai tee — tāpat ka wiſch pats — waretu darbotees ar ſemkopibu.

Wezakajam dehlam, kam bija nolemts fluht deenās var Zīhrulenes manteneiku, wiſch bija nonomajis us

wairak gadeem kahdu muischu leischos, kur lai tas pagai-dam waretu eestrahdatees par laufaimneeku, famehr man-tos dsimtmuischu, jo schimbrihscham wezais barons wehl ariveenu pats gribaja sawas muischās faimneekot, tadehk ka schinī sawā darbā tā bija eeradis, ka neweena zita lihdsdarbibu sawu muischu pahrvaldibā nezeeta.

Pahrejeem dehleem bija daschados apwidos Lejas-Kursemē eepirzis leelakās waj masakās muischās us dsimtu, kur tee pehz tehwa parauga jau tagad darbojās kā patstahwigi laufaimneeki.

Kā bagatam un wišpahri zeenitam weetejās muisch-neezibas starpā, Zihruenes baronam bija patweizees ari sawas wezakās meitas isprezinat tikai pee leelu muischu ihpaſchneekeem un ihsteem aristokrateem, kuruu gimenes wiſch wairak waj masak ussfatija par lihdsigām sawai.

Wezakā meita bija isprezeta pee kahda no Hahneem, kām Zelgawas apkahrtne teiza peederam prahwu muischu un kas tureenes apwidū wišpahri efot zeenits un eeweh-rots wihrs. Otra meita bija eeprezinata baronu Behru bagatā gimenē, kuxai Kuldigās un Wentspils aprinkos peedereja wairak muischās ar milfigu femes platibū, fe-wischēkī ar leeliskeem mescheem. Zaur sawadeem gimenes apstahkleem bija tā eegadijees, ka schis snots deenās ar saweem behrneem mantos pahris zitas no schās zilts Iozeklu leelajām muischam, kas paschi palikuſchi neprejejuſchees un kureem zitu tuvaku manteneeku naw. Tad bija ūagaídama gandrihs wefela pusaprinča ūweenoſchanās weenā ūeenigā domenē un wiſa ūha ihpaſchuma pahreeſchana ūeenās rokās. Treschā meita bija isprezeta pee kahda grafa Medema Kursemes wideenā.

Wezais barons pats bija prezejees ar kahdu no Medemu grafenem. Žokodamees wiſch ūwam wezakajam

dehlam puifena gados bija mehdsis teift, fa ſchis nedrihf-
ſtot lihkfot ſew ſeewu no ſemakam aprindam, neka tehwis
noluhkojis. Un wezakais dehls, faſneefs prezibū gadus
un ſawu eedsihwi nodibinajis, pahrwedas par lihgawu
fahdu jaunawu no weenigas firstu zilts weetejäs muisch-
neezibas ſtarpa.

Ta wezakais dehls bija prezefchanas ſinā neween if-
pildijis, bet pat pahrſpehjis tehwa godkahrigo wehlefcha-
nos un jo leelā mehrā apmeerinajis wina gimenes lep-
numa juhtas. — Ari pahrejee diwi dehli bija prezeju-
ſchees pa ſawai fahrtai un pehz ſawa ſtahwoſla.

Wahrdu ſakot, Zihruenes dſimtfungs un wina gi-
menes lozekli atradās radneezibā gandrihs ar wiſam ee-
wehrojamakam ziltim wiſā protwinzē.

Astotā nodala.

Septindesmitā dīsimūndēena.

Kalab Tereses jaunkundse nāw apprezejusēs. — Wahrti us pagah-jusčo jaunibū neatveras. — Gudrā putnina dseefma. — No faldeem sapneem afās nahtrās. — Kā marſchals Nurmhusens spreesč par latveefchū tautas dseefmu. — Kā Tereſe dejo ar muisčas puifcheem un kā marſchalam tas patihk. — Kalab Hirm-grausene rauð.

Pats no ſewis ſaprotams, kā ſchahda eeweħrojama jubilara goda deenā gaidija eerodamees wiſas muischnēzibas eeweħrojamakos preefſchtaħwjuſ.

Bet neween no ſawas fahrtas, — ari no nowada pufes ſchi deena tika ſinamā mehrā ſwineta. Jau ap aſaida laiku, kād wezais barons parasti mehdsa zeltees un fahkt ſawus deenas darbus, pils preefſchā eeradās pul-zinſch ſweħtku drehbēs geħrbuſčhos dseedataju, kās, no-stahjuſchees ſem barona gulamās iſtabas loga, modinaja wiau, tſchetrbaſigi nodseedadami pahris ſchahdam gadi-jumam peemehrotas dseefmas.

Wezais barons, logu pauehris un ſawos paſihſtāmajos pelekaſjos rihta ſwahlkos druſku pa logu iſleezees, brihtinu dseedatajos noſkatijas, it kā iſbrihnijeſ waj — kā dascheem dseedatajeem likās — pat ſaihdsis par ne-gaiditu meera trauzejumu, tā kā daschi bailigafee ſahka jau baſchitees, waj nupat neſahks rahtees. Bet nè, — brihtinu lejup luħkojees, wiñſch likās ſaprotam notikuma pateeſjo gaitu un noſihmi un, ſawu nałtsmizi uſspeeđams ſew zeefchaki galwā, it kā baididamees par wiñas noſri-

ſchanu — Iai gan wehja nepawifam nebija, — winſch
beidhot noteiza:

— Valdees, mani mihi behrni! Valdees!... Luh-
lin pehz tam eeleafdamees atpakał istabā un logu aiftai-
ſidams, jeb, kā dseedatajeem likās, pat duſmigi aift-
zirſidams.

Dseedataji, buhdami neisprachanā, kō taħlaħ darit
un apsinadamees fawu peenahkumu iſpildiſuſchi, flusī un
lehnām, it kā wehl kō nogaididami, fahka wifitees atpakał
uſ to puſi, no kureenes bija nahkuſchi. Bet nonahkot pee
pils leevenem, gar fuksam bija jaet gaxam, wiñai tur ee-
raudsija staħwam un ar istabenem farunajamees zeen-
mahti — firmu, neleelu wezeniti ar loti laipnu ſeju.
Galwā wiñai bija fħekidra balta, barkstaina aubite, sem
furax ispluhda kupli mati, gandrihs tilpat balti, kā pate
aubite.

Nedsedama dseedatajus wiñu ſweizinam ar zepuru
pażelſchanu, wiña fawukahrt tos ſweizinaja ar fawu wi-
ſeem paſihſtamo uſrunu:

— Labdeen, mani miħlee! Labdeen!

Paſihdama dseedataju starpā meſchħargu un Kirm-
graufi, wiña teiza:

— Meſchħarg un Kirmgrauf, nahzeet fħurp, mani
miħlee! Es jums pateizos wiſeem par to jaunku dseedat-
ſchanu, ar fuñu juhs zeenigu leelfungu modinajat. Kas
juhs eemahzija tā jaunki dseedat?

Meſchħargs ar Kirmgraufi, kās, zepures nonehmuſchi,
ſchiggleem folement steidsas uſ leevenem un, tur nonahkuſchi,
wehl jo ſchigħaki leezas firmajai damai pee elkona, gan-
drihs gluſchi reiſā atbildeja:

— Muħħsu jaunais fkolotajs, zeeniga leelmahte...
Pee tam rahdidami uſ Aumali, kās dasħħus ūl-
palik-

dams no leewenem atstatu, stahweja lihdsâs Silarajam, skroderim Spruifstam un ziteem dseedatajeem, kas ari negahja zeenmahteit butschot roku, bet, tikai ſweizinadami ar zepuru pazelſchanu, bija palikuſchi tåpat stahmot.

Redſedama, fa ſkolotajs flaht nenaħf, zeenmahte, ſchigleem fiħkeem foliſcheem eedama, noħħha no leewenem un pate gahja tam flaht, fneegdama roku un pa daħla laipnā, pa daħla it fa stingrâ balfi teikdama:

— Pateizos jums, miħlo ſkolmeister, par jaiku dseedat mahzifčhanu un zeeniga leelkunga apfweizinafčhanu ar to fmuku dseedafčhanu.

Redſedams zeenmahti tuwojamees, nu ari Almalis pasteidjsas pahris folu uſ preefſchu, iſſteepo roku fatverdams un noſkuhpſtidsams. Wina preefſħiħmei ſekoja Silarajs un wiſi ziti dseedataji, ſkaitā ap pahra deſmit.

Laipnà, patihkami miħligà zeenmahte ſchelħi labweħħiġa balfi runaja taħlaħ:

— Mani miħlee, luħgtu ejeet fukné, es liffchu jums dot kafiju un baltmaisi.

Meschħargs ar Kirmgrausi, kurej fejas pee ſħeem wahrdeem atspihdeja firfnigâ laimibâ, krita zeenmahteit weħlreif pee elkon, pateikdamees wiċċai par leelo laipnibu, uſ kam wina ſchelħiġi runaja:

— Labi, labi, mani miħlee... Tad pagreesuſes pee muixħas faimneezes, kura nesin fa un no kureenes bija eeraduſes turpat leewenem tutwumâ, zeenmahte tai teiza:

— Melawa madam, juhs wedeet mesħħargu, Kirmgrausi, ſkolmeisteru un zitus dseedatajus fukné un dodeet wiċċeem kafiju un baltmaisi — leelajā faimes ehdamâ iſtabâ, bet fehdineet wiñus pee wahzu galda. Dischais fulainis, dahrneeks, jumprawa un ziti wahzu galda ehdeji war dseret weħlaħ, waj ari lai dser īchoriħt pee faimes

galda... Tad, greefdamās atkal pee dseedatajeem, wina teiza laipni schehligā balši:

— Juhs waretu atnahkt ari pehž pušdeenas, kād buhs fabraukuschi ziti fungi, un tad waretu usdseedat kahdas jaufas dseefmas. Bet waj jums buhs walas? Tagad darba laiks.

Uf tam Kirmgrausis pasteidjsās laipnigi laimigā pardewibā atbildet:

— Mehš atnahkšim, leelmaht, atnahkšim. Kā tad. Buhs sveizinataji un laimes wehletaji ari no pagasta puſes, — ſtrihveris un wezakajs. Mehš weetneeki jau pagahjuſchu nedelu tā nospreedam ahrfahrtejā fehdē, kuru ſafauzām, tilſlihds dabujām ſinat, kā leelkunga ſhogad ſwinamā dſimumdeena ir ſeptiadeſmitā. Es un mahzitaja kungs wehleſim laimes un paſneegſim peemini no baſnizas un draudzes puſes. Walas mums ſhodeen ir, kā jau pušſweht, kād jau nedela beigās un nekahdus jaunus darbus wairs neuffahk, bet galwenos ſħas nedelas darbus, mehſlu weſhanu un papuves ſaarfšanu, eſam pabeiguſchi. Tagad ſemkopjeem wehl kahda nedelas ilga paſtarpe, lihds fahkfees atkal jauni diſchi darbi — aħbolina un ſeena plauja...

— Nu labi, labi, mans miħlais, ejet nu wiſi fuknē... Pahrtrauza zeenmahte Kirmgrausi, eedama at-pačal uſ leevenem un fahkdamta tur riħkot iſtabenes un fulainus.

Schoriht wina bija uſzehlusēs un iſnahkuſe no ſawas gułamas iſtabas ſtipri agrati nelā zitām deenam. Schi deena ar ſawiem gaidameem notikumeem ſewiſchki nodarbinaja un noruhpinaja winas domas, tā kā wina nebijja ſpehjuſe palift ilgati gultā, bet bija, wiſeem ziteem pilī wehl gulot, preezehlusēs un iſtabeni nemas neaizinadama,

pate apgehrbuſe ſew wajadſigās rihtā drehbes, gluſchi Fluſinam iſnahkuſe ahrā, ſur wiñu tad ari dſeedataji bija fastapuſchi tik neparasti agrā laikā.

Winai ſchi deena bija ne tikai winas laulata drauga ſengaidito reto ſwinibu deena, bet tai wareja buht ari leela noſihme winas luteflites Tereſes dſihwes gaitā.

Tereſe, winas jaunakā meita, bija weenigā no wiſeem winas behrneem, kaſ nebija wehl apprežeta, lai gan atradās jau dimdeſmit trefchajā muhſcha gadā un lai gan tika daudſinata kā eeweheſrojama ſtaiftule. Winas neap-prezeſchanās jau iſauguſħas jaunawas gados wiſpahri likās iſſlaibdrojama weenigi ar winas tehwa bagatibu un augſtajeem radeem, ta kā maſak eeweheſrojami prezineeki laikam nemaſ neusdrīhftejās pеeprafit winas roku, bet leeli un eeweheſrojami prezineeki ne wiſur un ne katrā laikā tik drihiſi fastopami.

Teeſa, diwi nopeetni prezineeki winai bija gan ga- dijuſchees. Weens jau, tiffo wina bija faſneeguſe jaunawas gadus, bija formali pehz winas pеeprafijis, bet ti- ziſ atraidits tiſlab no wezakeem, kā ari no winas paſħas. Taſ bija kahdas attahlaſas muiſħas ihpafchneeks, gan go- digs un nopeetns zilweks, bet taſ bija kropls — kuprai- nitis, kadehļ Tereſei nebuhtin nepatika, un ari wezaki ne- wehlejās ſawas lutekles muhſcha laimi ſaiftit ar gaudena zilweka liſteni. Šo prezineeku tadehļ, jebſchu wiſai pеe- flahjigi un faudſigā weidā, tomehr noteikti atraidiſa.

Pahris gadu wehlaſ winai bija gadijees kahds zits prezineeks. Taſ bija wiſā Lejas-eturſemē ſawā laikā plafchi paſiħtamais brammanis barons Schalks, ſaults Simolinč, kahdas neleelas muiſħas ihpafchneeks. Taſ meitai gan bija waren patizis un ilgaču laiku braukajis uſ Bihrulen, ar Tereſi ſatiſdamees, bet wezais, dſiki no-

peetnais zihruļneefs, kā arī wina zeenigā, ar šo tračuli nebuht nebija meerā. Lai gan wiņš bija wiſadi weikls, patiņkams zilvefs, tomehr par ūtu ūnotu tee wina ne- wehlejās wina straujās, nesawaldigās dabas un wina da- ūtū. aufchulibū un dešveribū dehl. Wiņš beſchi mehdja

isdarit tahdus neparastus jočus, kas par jočem ne- bija nemaj ūuzami un tāhdi muſchneeku starpā tagadnes dſihwē nefur ne- tika wairs dſirdeti, bet ku- reem lihdsigus notikumus wareja atrast warbuht ti- kai wezās ūronikās par da- ūtu ūnadneeku netizamu iſdſihwi agrakos gadu ūm- tenos, peemehram par Jaunpils Čiſu Reki, par Krustpils un Breeku- les Leelo Korfu un dascheem ziteem tamlihdsi- geem eſhemplareem. Vičas, it kā ūcheem ūawa laika wa- roneem, kuru wara bija ūneeguſes pahr ūlaſču Kursemes daļu, bija eedo- majees tagadnes aprobe- ūhotā dſihwē ūchmotees

pakal ūchis masturigais muſchneekelis, kuru wina traču- libū dehl tomehr neveens ūneuzā par „Leelo“, bet it weenkaſhrschi par tračo Ščalku.

Starp ziteem wina aplameem jočem ūvīſchki bija

pasihstami un wišmihlaki tika stahstiti tee, ar kureem wiſch bija nehmees iſjokot ſawas kahrtas peederigos. Tā wiſā Kurſemē bija ſinams un ſewiſchki nemuiſchneeki ſtarpa tika daudſinats nedſirdeiſ joks Jelgavā, kād tur, tā tas agrakos gados bija paraſts, pa jauneem Jahneem mehds no wiſas Kurſemes fabraukt muſchneeki nokahrtot ſaivu muſchu mafſchanas, tā ari ſawā ſtarpa ſatiktees un apſpreestees. Kahdu gad' ſchahdā reiſā barons Schalks wiſus ormanus Jelgavā uſ pahris deenam, tas ir, kamehr fabrauktuſhee muſchneeki tur uſturas, nokehniſ preeſch ſewiſ ween, tā ka wiſeem muſchneekiem un wiku damam bijis netveen no dſelſszela ſtažijas uſ pilfehtu un pa paſchu pilfehtu jaeet Lahjam, bet ari paſcheem jaſteepj ſawas zela ſonias un leetas, ja nelaimejās dabut kahdu zilweku neſchanai. Bet weetejā polizija, pee kuras daſchi muſchneeki greeſuſchees, nedrihkſtejuſe pret Schalku neka uſſahkt, nedī ari ſpert kahdus ſolus pret maſhſligā kahrtā ſazelto ormanu ſtreiku, jo polizijas eeredneem ar paſchu polizijmeiſtaru preeſchgalā bijis no barona Schalka weenkaſchi bail, labi ſinot, tā wiſch pret ſew nepaſlaufiſigem mehds leetot kantschuku waj revoļveri, kuras abus paſtahvigi neſaja ſew laht, waj atkal, ja nepaſlaufiſigee bija no winam lihdsigas kahrtas, kahdus beſ leekas apdomaſchanas iſaizinaja uſ diwlauju.

Tā ari gubernas pilfehtas polizija neka neeefpehja pret Schalka warmahzibū, un wiſi ormanai pahri deenaſ noſtahweja pilnigā besdarbibā. Tas bija pats pirmais ſtreiks Baltijas provinze, kād ſchē ſawadee ſtreikotaji paſchu ſcho wahrdū nebija wehl ne reiſ dsirdejuſchi, nedī ari, ja to buhtu dsirdejuſchi, buhtu ſapratuschi wiņa noſiņmi.

Kahdā zitā reiſā atkal pa peldu ſesonas laiku Lee-

pajā, kād tur atraduschees daudj apkahrtnes muischneeku ar sawām gimenem, atbraukuse no ahrsemem kahda daudsinata mahfflineeku trupa dot pilfehtas teatrī israhdi. Bet traikais Schalks jau preefchlaikus nōpirzis wifas biljetes, tā ka neweens zits naw tapis ewehrojamajā israhde, kā tikai winisch ar sawu ūlani un kutscheeri, wini trijatā ween sehdejuschi tuffschajā teatrī un skatijuſchees israhde.

Wispahri Schalkam bija parafcha, pehz eespehjas ſift ziteem muischneefeeem, kā ūka, knipi padegunē. Ta bija wina atreebſchanās par to, kā tee ſchahdu un daschadu zitu aplamibu dehl natureja winu ihsti par ſewim lihdsigu un ne labprahrt ar winu ſatifikās.

Sawas pahrfpihletās dabas un sawu aplamibu dehl winisch tad ari bija kritis zauri sawos prezibas noluhtos Zihruļenē, un Tereses wezaki newareja justees pret meitū deesgan pateizigi par to, kā tā bija labprahrtigi paſlaufiſuſe winu padomam un ari pate beidsot zeeſchi atſazijufe ſhim preefch wineem nepatihcamajam prezineekam.

No ta laika nekahdi nopeetni prezineeki nebija Zihruļenē wairs rahdijuschees. Kluſu tihlotaju pehz Tereses bes ſchaubam netruhka, bet zif winas ſtaſtums wiħreſchus waldfinaja un wilka flaht, tikpat leelā mehrā tos aħbaidija winas bagatais lepnais teħws un winas augstee radi. Kas ſho Zihruļenes puķu dahrfa gresnačo ſeedu grībeja pluhkt, tam wajadseja buht ihstam brunineekam, Tereses zeenigam prezineekam tiſlab pehz sawas personas, kā ari pehz sawa ſtaħwokka. Bet tahds nekahdā ſinā 'newainojams, ideals brunineeks, kā likas, negrībeja raſtees, un Tereses wezaki, ſewiſchki mahte, ūħka jau ar kluſām ruhpem noluhtotees uſ meitu un nopeetni pahrdomat winas liſteni, baſħidamās jau, kā tiſ winu luṭtelei naw ja paleek wezmeitās, waj naw jaiseet pee faut-

ķahda. Ja tagad, paščos labakos gados, kad minas jauniba un ūkaistums atrodas wišpilnigakā krahſčumā, negadas peemehrigi zeenigs bildinatajs, tad wehlač tāhds jo gruhtak gaidams.

Beidsot nu tāhds likās radees.

Ķahdā leelā kaimiņu muišchā bija wairak gadu dešmitus dsiļwojis ķahds muišchneeks, kas wišā plāšchā apķahrtne bija pasihstams ūwas leeliskās ūkopibas, kā arī bagatibas un wišpahri ūwas ūvadās dsiļhwes dehļ. Tas bija dsiļwojis gluschi weentulibā, nedēl ar ziteem ūwas ķahras peederigeem ūeedamees, nedēl arī ūem ūo atnēhledams. Wina ūkopiba bija tik leela, kā brauzot uš aprīnča waj gubernas pilſehtu waj ūtir ūur tāhlačā zelā,

Iai newajadsetu frogos tehretees dixerot alu waj tehju, lisa kutscheerim nemt lihdsā tā faultā dujdubenī ffahbu putru; frogos tad, sīrgus oderejot, pats fungs ar kutscheeri kopigi ehda kūlē lihdsi panemto rupju maiši ar ſilki, flaht peestrehbdami ffahbu putru, kuru abi ar weemi un to paſchu koka karoti pahrmainus fmehla iſ dujdubena ahrā. Ari mahjā ſkopais fungs nelika taifit few nekahdus ihpaſchus ehdeenus, bet ehda to paſchu weenfahrſcho baribu, ko kufnes meita pagatawoja muischas faimes galdam. Ari brauza wiſch newis kareetē waj ekipaſchā, bet praftos darba ratos ar darba firgeem un weenfahrſchā aifſuhgā.

Laulatā draudſene wiñam bija miruſe jau jaunos gados, atſtahdama kā weenigo behrnu maſu puſenu. Pehz wiñas nahwes ſkopulis bija ihſti pilnā mehrā nodeweess ſawam pahrſpihletajam krahſchanas dſineklim, arween wairak apraſdamees ſaimneezibas un mantrauſibas darbos, jo tahlaſ, jo wairak pahrtraukdams wiſus ſakarūs ar ahrpaſauli. Neſin, kaſ no puſena ſchahdos apſtahklos buhtu iſvirtis, ja kahds attahlfch radineeks no mahtes puſes nebuhtu to nehmis ſawā gahdibā. Schis radineeks bija kahds augstaſ militars galwas pilſehtā, un tā wiſch ari puſenu jau puſaugu gados nodewa tur kara ſkolā, pehz fu ras beigſchanas tas eestahjās kā ofizeeris gwardijas uſaros. Sche wiſch ſafneedſa rotmiſtra tſchinu, pehz kām pahr gahja uſ zīwildeeneſtu, eestahdamees eefſchleetu ministrija kā ſewiſchku uſdewumu eerednis. Ar galwas pilſehtas radineeku un radineetſchu palihdsibū te wiñam likās atweramees ſpoſcha iſredje naħkotnē. Bet gluſchi negaidot peenahza wehſts, ka tehws nomiris, un wiſch nu uſreis atradās par ſawu ſentſchu leelās, bagatās muischas un tehwa ſakrahtā milſu kapitala weenigo mantineefu.

Wiſch nolehma atſtaht walſts deeneſtu un naħħt —

wismas us kahdu laiku — ſawā muſchā un pats to pahrwalbit. Tomehr tuhlin us muſchu pahrzeltees wehl newareja, jo pate par ſewi wežā dſihwojamā ehka bija pagalam nolaista, kā jau, kur ilgus gadus dſihwojis ſkopibai nodewees ſawadneeks weentulis.

Jaunais mantineeks tadehk pahris gadu palika gubernas pilfehtā, peenemdamis tur kahdu amatu augstačā administrācijā, pa to starpu lifdams labam architektam uſzelt muſchā gresnu pili, kahdas otrs nebija wiſā apkahrtne.

Kopſch daschām nedelam wiſch nu bija pahrnahzis us dſihwi ſawā muſchā. Tomehr muſchneeku starpā ſtaħstija, kā winam ſtaħwot preefſchā wehl leela farera, jo ministrijā winam eſot labi ſakari, un ja wiſch atgreetos atpakač walsts deenestā, winam peefolita Gelfch-Kreewijā wizegubernatora, waj kahdā no Polijas gubernām pat gubernatora weeta. Aprinča muſchneeki, noturedami ſchinis deenās ſapulzi, kuxai naħżas iſweħlet jaunu aprinča marſhalu, eeweħrodami ſawa jaunu lozeffa ſpoſcho ſtaħwofli, bija pasteiguschees peedahwat winam marſhalala godu, un wiſch ſho goda un uſtizibas amatu bija ari peenehmis.

Ar Bihruenes kungeem wiſch wehl nebija paſihstams. Gan pahrzeħlees ſawā muſchā us dſihwi, bija reiſ atbrauzis Bihruenē us paraſto peeklahjibas un eepaſihſchanās wiſiti, bet nebija neveenu no kungu qimenes atradis mahjās. Un kād Bihruenes barons, ſanehmis at-staħto wiſitkarti, aifbrauza pee jaunu kaimina, tad atkal tas nebija mahjās. Tā eepaſihſchanās nebija warejuſe liħds ſchim notikt. Schodeen nu bija ſagaidama jaunu kaimina eeraſchanās us laimes nowehleſchanu jubilaram, kā ari us tuvuču eepaſihſchanos. Tas Bihruenē jau preefſħlaikus bija kluvis ſinams no ziteem kaimineem. Bes tam barons

Behrs, Zihruenes fungu mīhlačais snots, kas ar jauno kaiminu bija pašpehjīs eepasihtees jau tuvač, bija seewas mahtei un swainei wīfā klušumā uſtizejīs, ka Tereses portreja, kuru marſchals redsejīs atbraukdams pee wineem weefos, darijuſe uſ winu dſilu eepaſidu, tā ka wiſch ne-ween ifteizis par to daschadus glaimus, bet ari wehleſcha- nos, eepasihtees ar ſchās, kā wiſch teizis, debeschķigās gleſ- nas originalu. Un to iſdarit tad eſot norunajuschi te — ſchodeen Zihrulenē. Bes tam Tereses mahſa, Behra ba- ronene, bija wehī ſtahſtijufe, zif jaunais marſchals eſot ſtalts, iſnefigs, walodigs un wiſpahri patiħkams, peevil- zigs zilweks un ihſts kawaleeris. Wiſch ari luħdsis taſni wiñai, eepasihſtinat wiñu ar ſawu mahſas jaunkundſi.

Tas wiſs nu mahti un meitu leelā mehrā uſtrauza, tā ka pirmejā jau tik agri preezehluſes. Ja ari ūaimnee- zibā wiña ſchimbrīhscham nebuht neapſinajās par nepee- zeefchami wajadſigu, tad tomehr wiña bija dewufes ahrā weenkahrschi tadehl, kā ilgaki nebija ſpehjuſe gultā pa- lift, — wiñai gribejās buht ahrā un redſet jau no agra rihta, kahda buhs ſchi deena. Wiſpahri wiña gribejā eet un kustetees. Uſ weetas wiña newareja nozeestees! Lab- prah tā wiña buhtu eegahjuſe Tereses gušamā iſtabā, paluh- kojuſes, waj jau pamoduſes, buhtu tai waizajuſe, kā wiña ſcho nafti gulejuſe un kā ſapnojuſe. Bet wiña baidijās trauzet meitas meegu un meeru, lai ta duſetu ilgaki un ſcho- deen buhtu ſpirgta un jo ſewiſchki ſtaifa. Tadehl wiña, jebſchu gan pate bija tikpat kā pahrleezinata, kā ari meita newar buht wairs aismiguſe, tomehr pee tās neeegahja, bet kluſu un leegi, tā kā mihiſtās weeglās rihta kūrpes pat ne wiſmasakā trokñiſcha neſazehla uſ grihdas, pagahja mei- tas gušamās iſtabās durwiñ garam, pa koriđoru eedama iſkluwa uſ masajām dahrſa leetvenem ahrā, kuru durwiñ

apkalpotaji bija kluſu atſlehguſchi un tifpat kluſu un uſ-
manigi riſkojās tagad, flauzidami leewenu grīdu ar flap-
jeem lūpateem.

Sposħas rihta ſaules ſtar iwinai pluhda ſche tik ba-
gatigi pretim, ka azis gluſhi apſchilba, un iwinai nahzās
tās aiffekt, peeleeſot plaufstu pee peeres, bet ar otru roku
berjeja apſchilbumu no azim.

Zerines, kas ſche auga kiplos puduros abās puſēs
leewenem, gan jau noſeedejuſħas, bet iħfi noplautà, ſpilgti
ſalà sahle pils preekſħâ ka peſehta ar nobiruſcheem balti
farkanajeem kaſtaniju ſeedem, ta ka ta iſſkatas ka bri-
niſħki raib⁹ milsu paſlahjs. Ja, kaſtaniju kofki wehl ſeed,
un iwinu ſeedi tai tik ſtaisti un patiħfami tiſlab tur auff-
ħam kofos, ka ari nobiruſħi ſche apakſħâ — ſalajā sahlē
un uſ dſeltenam fmiltim un rudi pelekeem ſwirgsdeem no-
kaſitā tazina, pa kuxu wiña patlaban gahja.

Vars ſwirbuļu, eeraudſijuſħi ſawu paſiħtamo lab-
dari, kas wiņus waj iſdeenas meħħda zeenat ar balt-
maisies drukam un ziteem gardumeem, ka uſ ſauzeenu
iſſħahhwàs iſ zerineem, waj nolaidàs no pils jumta un pa-
ſħobelem, nomeſdamees wiņai taifni preekſħâ. Bet wińai
tagad nebija neka preekſħ teem pee rokas.

— Waj juhs, deenas sagli, eefit prom!... Laipn̄i
runaja pušbalsi wežà kundse, ka pate ar ſewi, pawiżina-
dama ſwahrka sterbeles un haididama ſwirbulus noſt no
kahjam, jo zitadi teem uſmih tu kaħdam wehl wirfu, — tik
mas tee no wiñas baidijas.

Driħsi wiña nonahza kaſtaniju un leepu alejā, kas at-
radàs netahlu no pils, taifnâ linijâ ſtar puiſħas pa-
galmu weenâ un laukeem otrâ puſē, atdalidama briħwo
flajumu pils galà no leela augħlu ſotu un puču dahrsa.
Še alejā pa kaſtaniju, leepu un klawu fareem ſaules

stari tikai pa daļai speedās zauri, tā kā radās patihķams pāvehnīš, pilns spīrgtā, īmarķīgā rihta veķuma, īamērklajumā spōsīkā faule bija jau pāspējuši gaišu stipri sāsildit.

Lehnos īoliķhos wezā kundse stāigaja pa ūtales un ūku ūtu un ūpu atehnojumeem iſrotato alejas ūvirgsdaju. Še, no ūaimneezības ēķam un ūaimes dīšhwokleem nomakus, walbija wehl gandrihs pilnīgs rihta ūlūsums. Tikai ūvirgsdajs weegli tīchirksteja ūinai sem ūahjam, bet augšā, ūuplājā ūeepā, ūur ūaikam ūahdam ūchubju pahrim atradās ūigsda, atſķaneja ūpehžīgi ūreezīga ūwilpoſčana, pa daļai ūihdsinadāmās ūakstigalas ūogaſchanai, īamēr netah-lajā wezajā ahbelē ūawu deesgan ūeenkahršču dīeešminu ūozija ūahda ūterste.

„Kās par ūauku, brihnišķu deenu!...“ Domaja ūewi wezā kundse, iſnahķdama diwu aleju ūrustzelā un no ūchās ūlajakās ūeetas ūihkodāmās dīdri ūilajā ūaiſā. „Tīhri ūahda pat deena, kā ūoreiſ, kād Baltasars eerađās mana tehwa mahjās mani ūildinat.“

Wina palika ilgači ūahwot ū ūeetas, ūenās atminās nogremdedāmās un eezeredāmās, zīk wina ūoreiſ bija ūawadi patihķami ūstraūkta ūaigās ūaidās un ūreeku ūeribās. Wina tad bija wehl ūauma meitene, tīkko ūeptin-pādīmit ūadu weza. Uri toriht wina bija agri ūeezehļuſēs, iſgahjuſe dāhrsā, ūastaigajuſēs pa parku un gar drūvām, ūaplūhķdama ūudsu ūaukmālē ūirmās ūilās ūukēs un ūeedēma ūew no ūām ū ūehdejām ūerinem ūeelu ūukēti, ūuru tad nolikuſēs ūawā ūstabā ū ūalda. Zīk ūawadi, tīhri kā apreibinoſchi ūinai bija ūchītūſčas ūilās ūukēs un ūerines ūmarķīojam, kād ūi n ūch bija ūatwehris ūinas ūoku, un wina ūastahdama to wina ūokā, bet ūawedāmās

atbildet un kaunedamās ūtatitees wiāam azīs, ūtū ūee-tvīhkuſčho ūju bija noslehpūſe bukētē.

Tas nu jau ūen, tif ūen, — tuwū ūee ūezdeſmit gadu. Bet wehl tagad, eedomajotees toreiſejā notikumā, wiāai ūchkeet, it kā tas buhtu notizis ne tif wiſai ūen, — wiāai pat ūeefas, it kā wiſnotu pretim ūchi pate toreiſejā ūeriu un ūilo ūudsu puču ūmarscha... Un tomehr, zif tahlu, zif tahlu toreiſejā ūotikums! Kas wiſs pa ūcheem daudseem gadeem naw notizis! Wina, toreiſejā ūfuke, ūluwūſe par wezeniti ar baltu galwu, wiāas braſchais, ūtlaits Baltasars — par ūtipri ūalihkuſčhu ūirmgalwi. Pat wiāu wezafee behrni dabujuschi jau ūirmus matus.

Af, kā tas wiſs noriſinajees — lehni jo lehni, it kā ūoliti pa ūolitim, un tif tahlu wiāa nu atrodaſ no toreiſejā laika; bet tomehr wiſs wiāai tif dſihwi wehl prah̄tā. Wiāas muhſchs bija gahjis kā pa jauku eeleju, kur daudſ ūaulainu atkalnu, daudſ ūeedoſchu weetu un jautri burbuļoſchu ūrautu un urdſinu, bet maſ ween druhamu ehnu: wiāas dſihwes parweedeens bija noriſejis laimē un preeka, bes ihſtām leelām behdam, bes afām ūahpem.

Nu wiāa ir weza — ja, pilnigi weza. Tikai wairs ruina no ziftahrt apbrihnotās ūkaſtules. Nekahdeem glaimeem par ūkaſtumu waj par to, kā wiāa wiſmas neiſſlatotees wehl nebuht pehz wezas, wiāa newar wairs tizet, lai tos teiftu ūas teikdams un teiftu waj Deewu mine-dams. Bet atminaſ wiāai wehl tif beeschi un tif lab-prah̄t ūawejas pagahjuſčhās jaunibas preeka un laimes deenās. Ŝewiſčki ūchis jaukais rihts un ūchās deenas ūagaidamee ūotikumi tif dſihwi, tif pateesi atgahdina un atdſihwina wiāai garā to jauko deenu un tos laimes brihti-nus, ko ūeediſihwojuſi ūeezus gadu ūeſmitus atpačal. Dſihwi jo dſihwi atzerotees un garā wehlreis pahrdſihwojot torei-

ſejos jaukos mirklus, winai rodas ilgoſchanas, turet atkal
few rokā un ſpeefit few pee fejas ruſsu puču buketi — glu-
ſchi tāpat, kā toreis. Wina tadehk ſchigleem ſoleem dodaſ
uſ dahrſa ta ſchoga puſi, aij kura, kā wina it labi ſin,
ſchogad atrodaſ ruſsu lauks. Drihſi wina buhſ pee dehku
ſchoga un taiſni alejas galā ir ſchogā durwiſ. Pa tām
wina iſees drutomala, ſapluhſ ſawas mihlās filās puſes
un, ſlehpama ſawu ſeju tanis un apreibinadamas ar
winu ſawado leego ſmarſchu, wehltreis dſihwi jo dſihwi —
gluſchi kā toreis pateeſibā — pahrdſihwoſ ſawa laimes rihta
neaiſmirſtamos brihſchus un tā remdeſees ſawas ilgās pehz
pagahjuſchās jaunibas...

Bet, nonahkuſe pee ſchoga, wina atrod, kā durwiſ ir
aifflehtas un laikam jau ſen wairs naw wehrtas waſam,
jo ſlehgtuwe patviſam noruhſejuſe, un paſchas durwiſ
apaſchā eegrimuschi ſemē un aiaugufchās ar fahli.

Wina mehgina durwiſ pagruhſt, bet tās ne kufe-
tees nepaſuſtas... Rokas winai ſlahbi noſlihſt gar ſah-
neem. Brihtinu wina paleek nepatihſkami pahrſteigta, it kā
no ſaldeem ſapneem uſtrauzeta, ſtahwam uſ weetas. Tad
ſahk aſaras liht pa waigeem, un, galwu abām rokam ſa-
kehrufe, wina kā maſa meitene ſahk cumaſam ſchaukſtet.

„Aſ, nekahds zelſch, nekahda teka newed atpaſak uſ
tahlo pagahtni, uſ jauko jaunibu!...“ Wina, kā ſahpēs
rauſtidamas, ſewi runa. — „Wahrti uſ tureeni tāpat kā
uſ ſaudeto paradiſi — ne reiſ, ari ne uſ wiſihſako brih-
tinu — wairs neatwehrſees. Nè! Tee naw wairs wiri-
nami! Tee eegrimuschi ſemē, apaugufchi ar fahli, winu
ſlehgtuwe ſaruuhſejuſe, un atſlehga paſuduſe uſ wifeem lai-
keem. Gs eſmu — muhſham ſchirkta no ſawas jaui-
nibas!...“

Peeſpeeduſe peeri pee wahrtu dehla, wina ſtahwaja

raudadama. Newaldamas ilgas, neissakams ſchehlums pehz ſen pagahjuſchās, tahlās jaunibas bija winai pahrnehmūſchās juhtas un prahthus.

Bet tad wina it kā atmodās, it kā atſchirga no ſcha baigi ſmagā gara ſtahwofla un ſchigleem ſoleem ſteidsās uſ netahlo pawilonu, kās atradās pee dahrſa ſchoga. Winai bija eefchahwees prahthā, no pawilona paluhkotees pahri augſtajam dehlu ſhogam, lai redſetu, waj ruſſos ir winas mihlās filās puſes. Ja buhs — un kālab gan lai nebuhtu? — tad wina fuhtis kahdu zilweku, lai pahrnes no laufa ruſſu puſu buſeti. Kā ſlihzejs pee ſalma, wina grībeja kertees pee nenotweramās pagahtnes, par wiſu waru winai grībejās, kaut ari tik uſ ihſeem azumirkleem, atdabut ſawas pagahtnes laimi, ſawas jaunibas jaukumus atpakaļ, pabuht kahdas minutes wehl tahlajā jaunibā . . .

Aſaras noſlauzidama, wina gahja pa kahpturi augſcham pawilonā un noſtahjās tur ſem jumta, pahrleekdamās pahr margu malu un luhkodamās lejup, otrpus ſchoga. Bet lai wina ari luhkojās zif wehrigi, filās puſes ruſſu ſtarpa nekur nebija ſaffatamas, jebſchu azis winai wehl arween bija labas. Wiſur redſeja tikai ruſſus kā needolus, — gareem, reſneem ſteebreem un jau wahrpās. Wiſs ruſſu lauks iſſkatijās kā weens weenigs plafchā, lihdsens muhris. Nedī ſilo puſu, nedī ſarkano kokaļu, nedī ari zitu kahdu puſu waj nesahlu neredſeja nekur, — tik kreetni bija ſeme iſſtrahdata, tik ruhpigi fehļa iſmekleta un tihrita, kā auga un kupoļa tikai tihri ruſſi ween, reesdami no weena grauda weſelu tſchumuru ſteebru, plafchi iſpleſdamees un ſpehzigi nomahkdamī iſkattru puſiti un nesahli, kā tas zitadi ari nemās newareja buht taħda preefchſihmiga lauksaimneeka tihrumā, par kahdu bija paſihſtamās winas wihrs.

„Redſams, man naw wehlets pagahtni atſaukt at-

pafal pat ne ar manu mihlo puķiņu palihdsibu, — to wairs naw! . . ." Wina ūkumji ūvī noteiza, noslīhēdama uſ ūola, rokas newarigi ūalīdama ūvī klehpī un atkal rau-dadama.

Wina raudaja labu brihdi. Ašaras riteja beſ mite-
šchanās un it kā pret paſčas gribu. Bet ko tās wareja lih-
dset? Winas fehras un ilgas tās tif wehl pawairoja. Kaut
jel kahds rastos, kas mahzeti winas fehras reindinat, kas
spehtu winas ūawadās ilgas ūaprast un mahzeti winu
eeprēezinat! Bet wina bija weena. Wisapfahrt nebija

neweenas dwehfeles. Schai nomalâ meetâ wifur kluhumis. Tifai wirs rudsu lauka zihruki tilina sawas pasihstamas dainas gaisâ, un kautfur fahnis — laikam alejas leepâ, waj tuvejâ ahbelê fkanigi dseed un swilpj kahds dahrsa putniasch.

Wina fahf tamî klausitees, un scha putninaa dseesma schfeet winai ka pasihstama. Tas dseed pa latwisski. Scho dseesmu saprast, tulkot winas saturu no putnu walodas zilweku walodâ, wina mahzijus es behrnibâ no gahjeju see-wam un winu behrneem. Tagad wina weena klausidamâs putninaa dseesmâ, skaidri to atkal atzeras un saprot winas saturu. Un putniasch reisu pehz reisas fkanigâ balsi at-fahrto sawu gudro dseesminu:

Mulke seewa, trafa seewa,
Ro tu raudi, kas tem fait?
Lopi ganos, wihrs pee darba,
Steidsees mahjâs behrnus wahft.

„Ro gan es sche raudu un fehrojos un neeju mahjâs pee sawa behrna? ...“ Wina ka atjehgdamâs seewi runa. „Waj es neesmu lihdsiga mulkei semneeka seewai, ko putniasch norahj un tik gudri pamahza? Efchhu, steigschos pee sawa behrna, tur man issgaifis wifas neprahrigas fehras un ilgas, mana neprahriga wehlefchanas, atgreest to atpafal, kas now wairs atgreeschams, un, turedamâs pee sawa behrna, dsihwodama sawai luteklitei lihdsi, kopâ ar winas laimi un preeku dsihwochhu un baudischu ari pate wehlreis sawas jaunibas deenas un sen pagahjuschos laimes brihtinus. Tifai pee sawas pastarites un kopâ ar winas laimi un preekeem es nejutischu sawu wezuma nastu. Rahda laime, ka man behrni, un ka mana pastarite wehl jauna un skaita, un wiss dsihwes seedonis winai wehl smaida

wiſā piſnibā, wiſā kraſchnumā, un es waru buht wiſai lihdsi laimiga! Kas es buhtu bei behrneem? Weza, wiſu atſtahta, ſen aifmirſta, nekam newajadſiga weentule — lihdsiga wezu pilsgrutu drupu kaudſei. Bet tagad es eſmu kā leelā kupla ſeepa tur alejas galā, kura wiſapfahrt ſel un aug jaunas atvaſas un kura tadehk wehl pehz daudſ gadu deſmitemeem iſſkatas tiſ ſkaisti kupla un ſala, it kā pate buhtu jauna un pilna ſaloſnibas, un wiſi wehl lab-þraht nahk pee wiſas, un apbrihnodami wiſas atvaſas, preezajas lihds par wiſau paſchu.

„Ja! Likai ar jauneeem — ar ſatveem behrneem un behrnu behrneem es waru buht wehl jauna un wiſeeem lihdsi wehlreis iſdsihwot un iſbaudit jaunu deenu laimi. Tas ir weenigais preeks, ta ir weeniga zeriba wezumā. Buht jaunu ſtarpa, redſet un juſt ap ſewi jaunibas preekuſ, jaunibas zeribu, jaunibas laimi — ta ir muhſu apmeerinafchana un eepreezinafchana wezumā — zitas un labakas mums, wezeem zilwekeem, wairs naw un newar buht.“

Nomeerinajuſes, wiſa gribuja ſew aſaras noſlauzit, bet neatradās klaht kabatas laſata. Pehz redſetas ſemneefu ſeewu paraſħas wiſa noleezas un noſlauzija ſew azis un ſeju baltas apafħħdrehbes ſterbelēs. Tad preezeh-las, atbrauzija ar roku atpaſkal ſawus kuplos matus, kā wiſai ſemu noleezotees bija eejukufchi qihmī, nofahpa no pawilonia un ſchirgteeem ſoļeem dewas atpaſkal pili, raudſit waj Tereje jau pamodus. Gedama wiſa ſajuta ſawadu, jau ſen nemanitu weeglumu ſew lozeflos, un kruhtis wiſai uſelpoja tiſ ſwabadi, it kā atſwabinatas no fmaga ſloga. Uſkahpuſe uſ leewenem, wiſa iſdsirda dſeedam pils otrā puſe dſeedatajus, kura ſeepa tur alejas galā, kura wiſapfahrt ſel un aug jaunas atvaſas un kura tadehk wehl pehz daudſ gadu deſmitemeem iſſkatas tiſ ſkaisti kupla un ſala, it kā pate buhtu jauna un pilna ſaloſnibas, un wiſi wehl lab-þraht nahk pee wiſas, un apbrihnodami wiſas atvaſas, preezajas lihds par wiſau paſchu.

* * *

Pulkstens wareja buht jau starp weenpādsmiteem un diwpādsmiteem, kad Teresēs jaunkundse išnahža dahrā. Wina bija nehmūſe wannu un nahža tagad ahrā, Iai ahtraki isschahwetū ſawus diſchanos matus, kas, waſam atſtahti, tikai weegli ar lenti pahrmēti un kopā ſatureti, koplās strahwās wiſnoja winai pahr muguru, ſneegdamees lejpus joſtas weetai.

Pa tafu eedama, wina nonahža ſawā mihlaſā weetā — pee wihaugu lapenes, kuxai lihdsās, platsarainās ahbeles paſehnī, bija iſwilktā tihfla atgultne un kur wina beechi mehd̄a uſturetees ſiltās, faulainās deenās, jo ſche ſaules starī tika rehnoti ar ahbeles fareem un lapam, ta ka tee tihflā guloſčo ſafneedha tikai pa dałai, un bes tam ſcho-deen, kad puhta palehns auſtrenis, ſcho weetu aifnehma patihkama wehſma.

Tereſe atlaidas tihflā puſgulus, eepreefſch matus ſew pahrmēdama no muguras un pahrfweeſdama uſ fruh-tim, Iai tee atrastos taisni pretim ſaulei un ta ahtraki ſchuhtu. Laika winai gan bija deesgan, jo puſdeenaſ mee-laſta ſahkums nolikts uſ pulkſten tſhetreem, un ihſi pirms ta laika tikai ſagaidama ta ſaukto ofizialo weefu eeraſcha-nās. Tomehr newar ſinat, zil ilgi winai aifees ar frisuraſ ſataiſiſhanu un eerotaſchanos jaunajā gehrbā. Kahdu frisuru ihſti taisit, par to nedſ wina pate, nedſ mahte, nedſ mahſas naw wehl nemas ſlaidribā, jo iſnahkot winai no wannas un ſlapjos matus ſauſinot un ſukajot, weenofcha-nās frisuraſ ſinā netika panahkta. Minne, muſchās ſchu-weja un pirmā iſtabene, jeb ta wiku wiſpahri bija eerast ſauft, jumprawa, kas bija winas un mahtes gehrbeja, matu pineja un ihſta grefnotaja, bija iſteikufe domas, ka Teresēs jaunkundsei wareni peestahwetū, ja matus ſagreestu un ſatihtu wiſus weenkaſhchi uſ augſchu un tad galwas wiđū

fāſprauſtu leelā, augſtā zefulā, atſtahjot waſam tikai pa-
 ſchaf preefſchejas ſprogas, kuraſ tad lai lihds puſſpeerei ap-
 zirptu. Schahdu frifuru iſtabene ſchoriht jau pate ſew bija
 uſtaſſijuſe, atraduſe to par leeliftu, rahnija to un reiſu no
 reiſas apgalwoja, ka Tereſes jaunkundſei ta peestahwetū,
 protams, wehl tuhſtoſchlahrt labaki. Bet pret ſchahdām
 domam bija uſſtahjuſes tahda fmalka prateja ſlaiftumia un
 labas garſchaf leetās, par kahdu bija paſihſtama Tereſes
 mahſa Lujija, Behra kundſe. Behz winas pahrleezibas
 ſchahda, pehz baroneſes Wetſheras parauga darinata fri-
 fura peedodot pahraf pikantu un iſaizinoſchu iſſkati, un
 tas nedrihſtot buht, wiſmas ſchodeen nē, kur Tereſei ja-
 atſtahji peeklahjigas, tifli kaunigas jaunawas eeſpaids, ta-
 dehl buhtu labaki, ja matus ſapihtu weenkahrfchā leelā
 pihnē, fo tad apwihtu wiſapfahrt galvu. Bet ſchahdām
 domam nekahdā ſinā newareja peeweenoſtees wezaſka mahſa
 Hahna kundſe, aifrahbiſama, ka ta ſaufta Gretchenas frifura
 neefot peelaſchama, jebſchu ta ari labi peestahwetū, jo Tereſe
 neefot jau ſen wairſ nekahda puſaugu ſkuſe jeb Gretchena,
 bet pilnigi iſauguſe jaunawa, un tadehl ſchahdā frifurā wina
 nebuhtu wairſ dabifka, bet wiſſ, kaſ naw dabifks, ne-
 peederot pee b o n t o n. Widejā mahſa bij likuſe preefſchā
 aſireetes frifuru, kahda zita radineeze bija paſtahwejuſe uſ
 klaffikas greekeetes matu neſafchanas modi, bet kahda weza
 tante domaja, ka wiſpareiſaki buhtu, ja Tereſei faſprauſtu
 matus tahdā frifurā, kahdu tſchetrdeſmit gadus atpakaſ
 neſajufchaf labako aprindu jaunawas. Wehl zitas radi-
 neezes bija nahtuſchaf ar zitadeem preefſchlikumeem.

Newaredama ſagaibit daſchado preefſchlikumu apſpre-
 ſchanas beigas un redſedama, ka weenoſchanas ſtarp mah-
 ſam, tantem un zitām radineezem tik drihſi nebuhs pa-
 nahkama, Tereſe bij atſtahjuſe winas ſpreescham un iſnah-

kuſe ahrâ, teikdamâs, kâ gribot matus ahtrâk iſſchahwet, bet pateefibâ winai gribejâs buht weenai, wiſmas uſ kahdu brihdi. Nemitoſčha terſefčhana par wezam un jaunam frisuram winai bija pawiſam nepaneſama ſchahdâ reiſā.

Sche nu wina bija ſawâ eemihletâ weentulâ weetinâ. Ahrâ nahldama wina bija panehmufes lihſi De-Miſe dſejolus maſâ elegantâ iſdewumâ. Tihſlâ guledama wina uſſchkihra un iſlaſija wina kaifligâs ſtrofâs par ſkaiſto andalufeeti. Schis dſejolis winu kahdreis bija ſewiſchki intereſejis, jo barons Schalks, winas toreifejais peeluh-đejis, bija winu ar to eepaſihſtinajis un glaimodams winu peelihdsinajis ſchaj kaifligai ſpaneetei.

Toreis wina par ſchahdu ſalihdsinajumu bija waren jutuſes glaimota. Patihkami pahrsteigta wina wairak-kaht bija ſew kluſu waizajufe: waj es teefcham eſmu, waj wiſmas deenâs buhſchu tahda, kâ ſchaî dſejoli tehlotâ feeweete?

Bet tagad winu nedſ ſchis, nedſ ari ziti dſejoli ne-ſpehja piſnâ mehrâ interefet un, heiguſe dſejoli laſit, wina grahmatinai weenaldfiſigi lahwa nokrift blakus tihſlam ſemê. Winai domas tagad darbojâs tikai ap ſchâs deenâs ſagai-dameem, neſinameem notikumeem. Kahds gan winſch iſ-ſtatifees? Waj wiſch tai ihſti patiks? Mahſa bija winu gan iſtehlojuſe par wiſai ſtaltu, iſneſigu, wihrifchkiſigu un tomehr „loti rahtnu”, wiſpahri, kâ leelâ mehrâ patihkamu un peewilzigu kawaleeri; bet wina jau labi ſinaja, kâ gar-ſchâs eefkatu ſinâ ſtarp winu un mahſu Lujiju beeſchi paſtahweja ſtipra neweenadiba. War ta tad gaditees, kâ ari ſchoreis ir tāpat, un kâs weenai tik loti patizis, otrâs azis atrod warbuht maſ peewilzibas.

Tomehr daudſ wairak winu nodarbinaja un noruh-pinaja jautajums, waj un kahdâ mehrâ wina pate tam

patiks. Waj wina spehs darit uſ winu paleekamu eespaidu? Kà tad, ja nè? Ali, tawu faunu! Neween wiſi winas leelee un daudsee radi, bet bes ſchaubam ari ziti weefi un kaimini tatschu laikam fin, kadehl ihſti ſchis eetwehrojamais zee-minſch ſchodeen te eeradifees, un ja nu pebz wiſa ta neiſnahk nekas! Tas tad ir ſmags, ſahpigs treezeens neween winas lepnumam un patmihlibai, bet ari winas wezaku loſotam zeribam un winas leelo radu zeenibai un godam. Un pee wiſa ta taiſni wina buhs tad ta, uſ kuru wiſi ſlepenni noluſkoſees ar noschehloſchanu, daschi pat ar kluſu ihgnumu, bet daschias radineezes warbuht ar faunu, ſtaudigu preeku.

Lihds ſchim wina bija allasch jutufes droſcha un paſch-paſahwiga tahdeem wiħreeſheem pretim, kuruſ wareja uſ-ſkatit par domateem bildinatajeem. Tagad wina pirmo reiſ nejuta ſewi ſchäs droſchäs paſahwibas. Girds winai it kà ſawadi bailojäs, un lozeſki, likäs, bija gatawi katu brihdi ſahkt drebet un kodsites. Wina ſaprata un ſkaidri ſajuta, zil leeta ſhoreis ir ſwariga: tagad bija gaidsams bildinatajs, käs neween wezakeem bija pilnigi pa prahtam un ko tee ſanemu walejäm rokam, bet par kuru ari radi un wiſi ziti bija weenprahtigi tanis domäs, ka otra tahda prezineeka naw ſchimbrishcam laikam wiſā Kurſemē.

Wahrdu ſakot, ſche winai nu pirmo reiſ nahza preef-ſchä, kà ſaka, ſpihdofſcha partija ſcha wahrda ihſtā noſihmē.

Tas wiſs winu nu tà noruhpinaja un iftrauza.

Wina puhlejäs eedomatees un ſew garā iftehloſtees, kà jel ſchäs deenaſ notifumi noriſinafees: kà wiſch atbrauks, kà winus eepaſihſtinäs, kà winu ſkati pirmo reiſ ſastapfees un käs wina ſkatā buhs laſams: laimigs, preeka pilns pahrſteigums, waj peeklahjigi ſlehpita wiſchanäs? Un kà buhs waſarā, kad wiſch brauks projam: waj wini

ſchērſees jaufajā zeribā uſ drihſu ſaredſeſchanos, waj ween-aldfigi un uſ neredſeſchanos?

Wifu to wina mehginaja garā iſtehlot ſew preeſſchā, — wina puhlejās iſdomat un uſminet nahefotnes notikumus. Tomehr newareja neka iſdomat. No neſekmigas domaſchanas juſdama ſalvus gara ſpehkuſ un fantasiju nogur-dinatus, wina heidsot puhlejās atſwabinatees no ſamu juh-koſcho domu pawedeena un apnehmās par ſcho leetu labak nemaf wairs nedomat. Rokas ſem galwas falikuſe, wina luhkojās dſili filajā gaiſa dſelme, zif tahlu ween ſneedſa ſkats; bet welti puhlejās azis ko ſafkatit: winas ſkats tur tiſpat maſ ſpehja ſpeefteeſ zauri, zif weltigi winas gars un domas bija puhlejuſchees uſminet ſchās deenas gaida-mo notikumu noriſinaſchanas gaitu.

Nogurdinajuſe azis, luhkodamās beſgaligā gaiſa dſelme, wina heidsot ſlahbi peemeedſa plakſteenus, ween-aldfigi ſahkdama klausitees apkahrtneſ ſluſumā. Ŝew pahri ahbelē wina dſirdeja bites ſanam, kaſ tur lidoja pa peh-dejeem ſeedeem. Kaut fur tahlumā, laikam pee muſchās faiſneezibas ehkam wiapuſ dihka, dſirdeja ar maſam pa-star pem reiſu no reiſas gaili dſeedam, kuxam wehl tahlak — laikam tuwakās kalpu mahjās — iſkreiſ beſ iſpa-lifſhanas tiſpat energiſki atbildeja otrs gailiſ, it ka ſa-zensdamees ar pirmeko ir balſ ſkanigumā, ir dſeedaſchanas iſturiſā. Dahrſa otrā galā, aif kura ſahkās plafchais meſcha parks, dſirdeja kautkur koſtu galotnēſ wahlodſi kleepſam.

Sawas ſinamās domas iſſleedet, waj aifmirſit uſ zitu puſi Teresei tomehr uſ ilgaku laiku neisdewās, un drihſi wiñai ſtaſhjās garā preeſſchā atkal wiſſ tas, ko bija dſirde-juſe par w i n u. Gan wina wairs nepuhlejās uſminet gaidamo notikumu gaitu, ſinadama, ka to tiſpat neeſpehſ

un tikai pate weli fəwi nomoza, bet tāpat wispaħri domat par w i n u un liħds ar to ari garā kawetees pree gaidameem notikumeem, — no tam wina newareja atturetees: preeħx tam wina s fantasija un domas bija pahraf pilnas un aix-nemtas no wifa ta, koo par wina bija dsirdejuše.

No Luzzijas stahstijuma wina sinaja, ka wina ħoti sposchi represejotees: brauzot gresnā ekipasħā ar tħetreib gaxi juhgħtem brasħeem waħkaineem firgeem, kuxu sħaista esejuhgs apkarinats pogam un swaħrgu ħeem, tā ka jau pa' gabalam warot dsirdet tuwojamees, un firds no preeka lezot, noxfatotees sħaħi warenajā aissju ħgħi un wina staltajā eeffxha seħdetajā. Lai gan no kara deenesta jau senak iss-tħażżees, tomeħr par fulaini un kutsħeeri no fawa es-kadrona pahrivedees liħdha diwus is-deeneju sħħus gwardijas jahtneeku unterofizeeru, kuxi ar fawwam gresnām uniformam wiċċa ap-kafartni għreesa lauħi weħribu us fəwi, tā ka Terese bija par teem dsirdejuše ari jau no muixħas jaimes. Tāpat Luzzija bija stahstijuse, ka wina kutsħeeri, tuwojotees muixħas, ar tauri puhsħot dasħħas sħaista melodijas, ka „Triju ħgu“ un zitru gabalus. — Wina muixħas no Teresies tuwa keem radeem gan ne-weens weħl nebija bijis, bet ari sħaħi sinā wina no fawwem għażżejjeem bija dsirdejuše brihnumus stahstam: zif Gaugħ-Gozo muixħas jaunā pils leela, gresna, zif stahweem, ar zif tornieem, uħden swadu un ziteem eerih koxjumeem, kahdi paċċha if us lau keem għandrihs nekkur weħl nebija pa-sħbstami.

Wijs tas leelā mehrā nodarbinja Teresies fantasju un nelahwa wina s domam nowi sitees us zitu puši. Wiś-wairaf wina s fantasju nodarbinja għidu kien fastapħx-nas. Kà gan un sem kahdeem ap-stahfleem wijs tas noriżi nafees? ... Wina, u geħrbu s jaunajā geħrbā, stah-

wès, waj fehdès falonâ, farunadamàs ar mahsam un zi=tam weeschnam. Te peepeschi eefkaneees taures puhteens wispirms attahlu, tad nahkdams arween tuvak. Sirds winai fahks baigi lehkt, kà isbeedets putninsch buhriti, zeli eetrihzeees; wina tomehr puhleees sawalditees un isliktees gluschi meeriga; bet deesin, kà tas isdoees? Taures puhteens nahks arween tuvak, brihsî kluhs fadisrdamas ari jau schwindsofchàs swahrgulu fkanas un wina ustraufhees wairak un wairak. Tad pretim leevenem, fur no leelzela greechàs muischàs pagalmâ eefschâ, usreis parahdisees tschetri wareni rikschotaji gresnâ eejuhgâ, un tuhlin aif wineem kluhs redsama fkaista pusfareete, un wina, peegahjuje pee Loga, mehginàs tad w i n u jau notahlem eeraudsit. Bet swahrguli fkanès un schwindseß jau tik tuwu, tik ahtri...

Wina eedomajußes schai fzenâ tik dsihwi, tik dsiki, ka tihri schkeet jau dsirdam schwindsofchàs fkanas. Un schis fkanas winai no ausim nemas wairs neiseet, bet fkan arweenu tahlaß. Pate wina tihri brihnas par sawam pahraß dsihwajam eedomu spehjam. Bet nè! Tas natw eedomas, — winai laikam schwindß aufs. Bet kura — kreßà, waj labà, waj abas reißà? Pate wina newar to labi isschekirt, un tadehl kreetni famurfi few abas aufs, Iai schwingsteschana mitetos. Bet schwingst pa wezam tahlaß, pat wehl stipraf. Nè! Aufs winai tatschu ne schwingst, bet tomehr kautko tamlihdsigu dsird: leekas, kautkur kautkas pateefigi fkan. Wina pazel galwu un pahri sekundes usmanigi klausas. Ja! Leescham dsirdamas schwindsofchì schwahrdsofchàs swahrgulu vn podsinu fkanas. Tas nahk no dahrsa otras puses, fur garam eet leelzelsch.

Wehl daschus azumirklus wina klausidas luhkojas ap fewi nefapraschanâ, kas ihsti noteek un ko tas no-

ſihmē, kād uſreis no tās paſħas puſes ſtāli un ſpehziġi atħfan taures puhtees, ſkaidri atħalfodamees wiſā dahrſā un weħl tahlu aif ta ...

Kā ſweeħħus ſweesta Terese iſleż no tihħla.

Neka wina wairš neſpehj domat. Tikai weena leeta ir ſkaidra: wiſčh brauz! ... Un wina ſche un weħl neap-gehrbuſes! Perſeeħħu riħta tupelites, kās wiñai tihħla walstotees noķrituſħas no kahjam, wina netizamā aħtrumā uſſprausħ few kahjās un kā medneek taures ifeedeta tirna laiſħas uſ pils puſi, nemeħledama nedf taħkus, nedf raudſidamās uſ puķu dobem, bet drakhđama wiſur tee-ħam. Kahlā puķu dobē wiñai kahja eespeeħħas dsiłak iż-żdenajā ſemē, un tupelite nomuhk. Gan wina pagħi sti weħl to paċċampi, bet uſmaukt naaw laika. Wina ſkreen taħlaħ ar ſek iween, tupelite turedama rokā. Driħxi wiñai rodas preeħħha kahda gara dobe, ap fu Xu eeriħkot as mar-gas leelako augu atħalstiħchanai. Apfreet apħażi naaw laika. Bes apdomaħħanās wina ġarauij ſwahrku uſ aug-ħħu un ar weenu leħzeenū ir margam pahri, bet pee tam noķrituſe oṭra tupelite. To meklet naaw laika, — wina tik laiſħ taħlaħ, jo ſwahrgulu un taures ſkanaś, wiñai leekas, ſkan jau tepat, wiſā tuwumā, un brauzejs laikam katra briħdi greesifees pils pagalmā eekħħā, bet wiñai wa-jaga pirmai un nemanitai noķluht pili. Naaw wina no pils ari wairš taħlu, jau pee ħeppu alejas, starp fu Xu un pili ir tikai wairš kahdu pahrdejx — triħsdejx fu. Bet pa ſho klapjumu wina nedriħkst ſreet. To wina ġaproq ari wiſā ġamā leeliskā uſtraukumā, jo tad w i n f ħ, brauħ-dams pagalmā eekħħā, wiñu eeraudiſitu.

Bes tam taħda, kahda wina bija tagad: riħta ſwahrkā, ſekem iwen kahjās, iſju luuqheem mateem un zitadi ne-kahrtibā, wina nedriħksteja raħditees ari ziteem weeßeem

un radeem, kuxi atradās uſ leevenem un pils preeſchā. Winai wajadſeja eekluht atpakaſ pilī pa ta ſauktajām fehtas jeb pakalejām durwim, pa kuxām pirmiſ bija ari iſnahkuſe. Wina tadehļ zirtās pa leepu aleju fahnis uſ ſchoga puſi, lai ſche, pa ſchauro brihwo ſtarpu ſtarp zerinu pudureem un dahrſa ſhogu ſkreedama, noſkuhtu piliſ otrā puſe un pa fehtas durwim eetiftu masajā foridorā, no kureenes tad weegli buhtu ſaſneegt ſawu iſtabu.

Aiſ zerinu pudureem, kuxu iſtais uſdewums te bija aiffegt un noſlehp̄t wezo, noſuhnojuſchō, neſkaisto dahrſa ſhogu, atradās ſhogimalē leſns, preeſehrejiſ grahwis, kuxu neween nekaſ netihrija, bet kuxā pawaſareem, dahrſu tihrot un uſkopjot, wehl ſamet wiſadas ſagrahbſtas un ſaſlaukas. Schis wezais grahwis bija preeaudſis pilns daſchadām neſahlem, kā: wehrmelem, naſtſpamascham un drigenem, bet ſewiſchki ar gaxam un koplām nahtram. Tās tur auga gaxas un reſnas, kā needras.

Tereſe leeliskā ſteigā un uſtraukumā nekaſ zitam wehribu nepeegeeſdama, kā tikai turedama ažiſ un prahčā ſawu weenigo mehrki — pehz eefpehjas jo drihſi un neweenam nemanot eekluht pilī — eedrahſas taiſni nahtru pudura widū, kuxas ſneefsas winai pahri joſtas weetai. Winas weeglais, plahnais waſaras ſwahrks neſpehja wiſ noleekt reſnos nahtru ſteebrus uſ leju, taiſni otradi — tee ſazehla un ſatureja weeglo muſelinu uſ augſchu, un tā nahtras ſadſehla winai lozekkus tik nejaufki, kā wina ari wiſā ſawā leeliskajā uſtraukumā ſajuta ſtipros dſehleenus un ſahpigi eefleedsas.

Tikai ar puhlem winai iſdewas kluht no nahtru pudura ahrā, pehz kam pa masajām durwim eefrehja foridorā un no kureenes ſawā iſtabā, kur ſchnukſtedama un elſodama eekrita uſ ažim guſtā.

Drihs winai pakał eenahža mahte, kas meitu bija redsejuſe ar tahdu steigu un leelâ uſtraukumâ eefreenam istabâ.

— Kas tew ir, behrns? Ko tu raudi un ſchnukſti? ... Wina waizaja nobaschijufes un tihi nobijuſes, peefteigdamas meitai flaht un uſlifdama tai roku uſ galwas.

Likai iħfəs, farauſtitos teikumos Tereſe paſpehja mahtei pawehſtit, ka wi n f ħ brauzot, un ka wina, at-rafdamas wehl neapgehrbuses dahrſā, pahral isbijufes un uſtraukufes un tifko wehl laikā paguwuſe eefkreet eekſchā.

— Bet, behrns, tas jau wehl newar buht wiñſch!

Keur un fo tu redseji? Tu buhſi alojusēs. Winsch gai-dams tik us pulkſten trim, waj tschetreem.

— Klau! Swahrguli jau ſchwindſ... Gefauzās Tereſe, no gultas uſlehfdamās un atkal wiſa uſtrauf-damās.

Mahte peegahja pee loga un, paſkatijuſēs ahrā, faſija:

— Ko tu runā? Tas jau ir Schalka kungs...

Nu ari Tereſe peefteidsās pee loga un, aif ſlehpufēs, luhkojās ahrā. Ja, tur pateefi barons Schalks kahpa patlaban no rateem ahrā.

— Kas to traſo dſinis taiſni ſchodeen ſchurp?... Ne-patihfami pahrſteigta, puſbalſi eefauzās mahte.

— Winsch gribejis papiau apſweizinat... Atteiza Tereſe, weeglaki uſelpodama, jo wiſai tagad bija daudj wairak pa prahtam, ſinot atbraukufcho eſam jebkurxu zitu, tikai ne wiſas gaidito, us kura hanemſchanu wiſa no fa-was puſes nebiſa wehl gatawa. Bet mahte turpinaja:

— Apſweizinat un laimes nowehlet wiſch wareja labak ar wehſtuli. Wiſa eeraſchanās ſche naw nebuht peeklahjiga, nemaſ jau nerunajot par fmalfjuhtibu. Wiſi tatſchu ſin, ka wiſch pehz tewiſ zentees, ilgaſus laikus te braukajis un heidsot atraidits; bet tomehr wehl te ee-raſtees, tad weefu pilna mahja! Sawads zilweſ, fa-wada iſtureſchanās! Bet ja wiſch warbuht wehl ſin, kadehſ te ſchodeen atbrauks Nurmhusena kungs, tad wiſa iſtureſchanās ir weenkaſahrſchi beſkauniga: eeraſdamees te ſchahdā reiſā, wiſch leekas, grib atgahdinat paſaulei fa-wus agrakos ſakarus ar tevi. Ja wiſch buhtu goda wihrs un dſchentelmanis, par kahdu pats dehwejas, tad wiſam buhtu bijis tikdaudj peeklahjibas ſajuhtas, labak nemaſ te nerahditees, wiſmaſ ſchodeen. Wiſa nepare-

dsetà eeraſčhanas man nepawifam nepatihk... Noteiza mahte ſtingrā balſi un tihri faihgufe.

— Winſch laikam gribejis rahdit, ka par wiſu ſawu atraidiſčhanu winſch neka nebehdà un reto ſwehtku ga- dijumâ kà weens no tuwakeem kaimineem eerodas per- ſonigi apſweift jubilaru... Runaja Tereſe, nesinadama mahteit par apmeerinaſčhanu zita neka labaka fazit.

Brihdi winas abas ſtahweja ſluſedamas, jo abas atradàs ſem nepatihkamà pahrſteiguma eefpaida. Bet tad mahte, paſkatijufes meitai uſ rokam un tås fatverdama, wiſai pahrſteigta eefauzàs:

— Behrns, kahda tu iſſkatees! Kahdas tem rokas un dilbas!

Nu ari Tereſe, apluhkodama tuvak ſew rokas un dilbas, redſeja uſ tåm weetweetam bumbuļus un planku- muſ, it kà ſawadus iſſitumus.

— Tas man laikam no nahtram!... Wina iſſau- zàs uſtraukdamas un atkal ſahka ſchmukſtet:

— Kur es nu tahda eefchu? Käm es tahda waru rahditees? Un kà fuhrſt!

Leeliskajā uſtraukumâ wina dſehluma ſahpes nebijs nemas wairs jutuſe; bet nu tås bija juhtamas wiſa ſtiprumâ.

— Un kahjas un wiſas malas man ari tå ſadſel- tas, ka fuhrſt no weenas weetas... Wina ſchehlojās un, apſkatidama ſew zelus un loziklaſ, wina redſeja tur tah- dus pat bumbuļainus plankumus, kà uſ rokam.

— Un taiſni, ſchodeen wajadſeja notiſt tahdai ne- laime! Ko es nu tahda waru eefahſt?... Tereſe wai- manaja, juſdamas pagalam nelaimiga un tihri iſmiuſchu ſkatu wehrdamas ſew uſ rokam.

Ari mahte uſtrauzàs meitai lihdsi ne maſumu, jo

ari wina nahtras un winu ihpaschibas mas pasina un nesinaja, kas schahdā reisā darams. Orijssi winai tomehr eeschahwās labās padomās prahātā.

— Japafauz Melatene, warbuht ta sinās, ka nejaukos bumbulainos plankumus drihsī noglahbt no rokam... Wina teiza un pašwanija, pehz kam eenahza istabene, kurai lika paſaukt ſaimneezi. Ta par leelu apmeerinaſhanu mahtei un meitai paſkaidroja, ka nelaimē naw leela un ka ſafelbinatās weetas til ſamasgajamas ar oſchamo ſpiritū, — tad pehz ſtundas laika wiſi bumbulaineer plankumi nosudischtot.

Pee tam tad ari palika. Mahte, ruhpēdamās, ka Terese nedabun no uſtraukumeem galwas fahpes, waj zitu kahdu ligu, ſlapinaja tai denikus ar odefolonji, dewa dsert zuſura uhdeni un wehl zitadi darbojās gar winu, puhledamās dabut winu atkal jautrā prahātā un ſpirgtā gara ſtahwolki. Ari Terese pate puhlejās buht jautra, duſmodamās uſ ſewi, ka ta warejuſe uſtrauktees no dſir-detām ſwahlrgulu un taures ſkanam, nemas neeedomādamās, ka brauzejs war ari buht kahds zits, un ja tas ari pateefi buhtu bijis wiſch, ir tad nebuht newajadſeja ta uſtrauktees, jo wareja wina apfahrt pa dahrſmali tatſchu bes fahdas ſkreſchanas neweena nepamanita pahnahkt mahjās; uſgehrbtees un noeet lejā pee weſeem wehl arweenu bija laika deesgan.

Tas wiſi winai bija tagad weenfahrfchis un ſapro-tams. Winas leeliskā uſtraukſchanās, neprahrigā ſkreſchana un baileſchanās bija bijuſe gluſchi neweetā. Otr-reis wina, nudeen, ta mairs nedaritu.

Ta domajot un wiſu ſcho notitumu ar mahti pahnrunajot, winas atkal iſdſirda ſwahlrgulūs eeschwadſamees.

Pa logu paškatidamās, eeraudsija barona Schalka aissjuhgu
peebräuzaam atkal pee leevenem un tur paleekam stahwam.

— Winsch nemas naw lizis ſirgus nojuhgt un tuhlin
brauks atkal projam... Preezigi pahrsteigta, runaja
mahte. — Rasi tafschu pats ſapratis, ka pehz laimes
nowehleſchanas winam te ſchodeen wairak neka naw ko darit.

— Lai ka, bet dſchentlmenis winsch ir pateeſi... No-
teiza Tereſe, ari ka atveeglota. — Rau, patlaban winsch
nahk no leevenem ſemē un kahpj ekipaschā. Tas ir gudri
un godigi no wina darits, ka ſchodeen te ilgaki nepaleek.
Lai winam par to labi klahjas! Winsch teescham kreet-
nafs, neka mehs winu bijam domajuſchas. Es ſawā
ſirdi juhtu pret winu pateeſu zeenifchanu un pateizibu.

Mahtei un meitai ſchēita it ka ſmags flogs no ſirds
nowehlees. Tomehr Tereſe drihſi kluwa par jaunu do-
miga un behdiga un ſahka pat raudat.

— Kas nu tew atkal, mana maſa?... Waizaja no-
ruhpejuſes mahte, krehſlā ſehdedama un aplikdama meitai
rokaſ ap kafku un widu, lai to wilktu ſew pee kruhts
un iſſinatu winas aſaru zehloni. Schi par maſo dehvetā
bija tik prahwa un pilniga ſeeveete, ka mahte newareja
winu ſew klehpī noturet, un meita tadehl nolaidās zelos
mahtei pee kahjam, ſpeesdama ſavu ar rokam aiffegto
feju tai klehpī.

— Kas tew kait, Tereſe, mana mihlā maſa?...
Waizaja atkal mahte.

— Af maht, man ſchodeen — es pate ihſti neiſprotu,
tadehl — ir ta ſawadi behdigi ap ſirdi; mani brihscham
pahrnem ſchaubas un maſtiziba: man rodaſ bailes, waj
es winam patiſchu, waj es, weenkahrfſcha lauku meitene,
winam, galwas pilſehtha auguſcham un dſihwojuſcham un
ſmalkā ſabeeedribā eeraduſcham, wareſchu buht deesgan pee-

wilziga, Iai spehtu winu pee fewis faistit? Ja ari es pate warbuht winam patiftu, waj es tomehr pratifchu ta isturees un mahzeschu ta farunates, ka waretu winu interest? Waj es winam neschkitifchu mulkiga, nepeedsihwojuſe un tadehſ buhſchu winam weenaldsiga, warbuht pat gaxlaiziga?

— Ej, behrns, ej! Ko tu eedomajees neekus un tad behdajees. Taſni tamdehſ, ka tu eſi us laukeem augufe un dſihwojuſe, buhdama weenfahrfcha, wesela un ſchirgta ka laufa puſe, tu winam wiſlabak patiffi. Wiſſ, kaſ jauns un neparasts, ſchkeetas ari jaufs un peewilzigs, ta ir weza pateefiba. Un tapat ir pateefiba, ka wiſreescheem, kaſ tee ſawis jaunekla un bramanibas gadus pawadijuſchi leelpilſehtas fmalko daminu ſabeeedribā, ſchäſ modes pehrtikſe beidsot apnihſ, jo pee tam naiv neka originela, waj ihpatneja un patſtahwiga. Tas pateefibā ir tapat bes dſihwibas un ſpirgtuma un tapat maſ peewilzigaſ, ka mahkſligi darinatāſ papixa puſes: kaut ari tas deeszik raibi un ſpilgti nofrahſotas, tas tomehr neſmarſcho. Tadehſ kreeini wiſreeschi pa leelakai daſkai mehdſ tahdām daminam agrak, waj wehlak atgreest muguru, weenaldſigi atſtahdami tas ziteem par laika ſawefli, bet preze damees ifrauga ſew par muhſcha beedrenem un ſaweeim behrneem par mahtem weenfahrfchas, bet weſeligas un prahrigas ſeeweetes, wiſmihlaſ us laukeem auguſhas jawnawas, ar ko gimenei teek lifts droſchs nahkotnes pamats; turpretim kaſ pee ſchahdas parafchais neturas, to gimenes eet us leju. To ſin it labi ari paſchi wiſreeschi, jo pee mehrus tik weenai, ka otrai parafchai wini dſihwē redſ if us ſola. Tadehſ ari tu, mana maſa, wari buht droſcha, ka tu winam patiffi. Bet ja winam buhtu par ſeeweeti un gimeni zitadi eeflati, tad tu warbuht winam nepatiffi,

bet tad tew ari nebuhtu neka par winu ko noschehlot, —
tad winch nebuhtu tewis zeenigs!...

Là mahte pamahzija meitu, puhledamās to nomeerinat, eedrofchinat un eepreezinat, pee tam ar roku glah-stidama tai koplās matu pahfmas un flauzidama tai aferas no waigeem.

Liklihds mahteij bija isdewees meitu nomeerinat, kad eenahza Minne un padewigā balsī atgahdinaja, ka nu buh-fhot laiks, stahtees pee matu pihchanas un toaletes tai-fishchanas; wina ari preezigi wehstija, ka Tereses jaunkundses frisuras sinā heidsot panahkta weenošchanās starp Behra un Hahna leelmahtem. Pee tam wina nehmās aprakstit par labu atsihtas frisuras isskatu un istehlot wi-nas pahrakumu par wiſām zitām.

Drihs eenahza Tereses istabā wiſas trihs winas mah-ſas, preezigi tschalodamas, ka warot jau eepreefsch nowehlet winai laimes us to eefpaidu, kahdu wina israudſitajā friſurā un jaunajā gehrbā ſchodeen atstahfhot us wiħreeſcheem un droſchi ween ari us wi nū.

To wiſu winas tik leeliffi istehloja ſewiſčki tapehž, ka bijas, waj Terese nepretoſees winu iſwehletai matu neſchanas modei. Bet Terese nezehla ne masakas eerunas un, puhledamās ſlehpī ſawu eefſchčigo nemeeru, meh-ginaja buht besbehdigā un nebehdniga, par kahdu wina tuwineeku starpā aifween bija paſiħstama. Wina tadehjokodamās tik noteiza:

— Es pilnigi atdodos juhſu warā. Dareet ar mani ū ſinadamas un puſčkojeet mani ū gribedamas, — es buhſchu kluſa un paſlaufīga ū upura jehrs.

* * *

Kad Terese dasčas stundas wehſak stahweja leelajā oranshorejā pils apakſhejā stahwā, lihdsās ſawai mah-

fai Luisei, rāhdidama tai tiffo usseedejuſchās orchidejas, wina pepeſchi nobahla, un ſirds winai fahka aumaligi puſſtet, bet labās rokas pirkſti fahka nerwoſi darbotees ap kahdu noluhsuſchu ſeedu, kuru wina tureja kreijajā rokā: ſtiprā uſtraukumā, kahdā wina wehl arweenu atradās, winas dſirde bija ſewiſchki juhtiga un bija paſpehjuſe uſ-kerit jau ſwahrgulu ſkanas, par kuxām winas turpat ſtah moſchai mahſai nebij a wehl ne jaufmas, un lai gan mahſa apgalwoja, ka wina nedſ ko tamlihdfigu dſirdejuſe, nedſ ari dſirdot, tomehr Tereſe zeeſchi paſtahweja uſ tam, ka winai ſchahdas ſkanas pateeſi eefiſuſchās auſiſ, kaut gan tikai uſ kahdu ſekundi un tiffo nojaufchami, bet dſirdet wina tās ſadſirdejuſe.

Neklaufidamās ilgaſ ne kahdām mahſas eerunam, wina dewās no oranscherejas koridorā, pa to uſ ehdamo iſtabu un no tureenes falonā, un ſche, kur Logi atradās uſ leelzela puſi un gandrihſ wiſi bija atwehrti, netween wina, bet ari mahſa Luise, kas winai bija ſteiguſes pa-kaſ, ſkaidri un nepahrprotami dſirdeja ſtrauji ſchwindſo-ſchās ſkanas, kuxas likās ahtri tuwojamees. Drihſ winas ari iſdſirda pahris pahtagas plihkſchkeenus, apmehram tah-dus, ka labus pistoles ſchahweenus, noſkanam tik ſtipri, ka dahrſā un ehku ſtarpaſ ſkali atbalſojās.

Tereſe, pee Loga ſtahwedama un pahtagas plihk-ſchkeenos klausidamās, iſjuta ſawadu, ſtipru uſtraukumu. Pee katra plihkſchkeena ſkanas winai pahrſkrehja karſts un aufſts pahr wiſu meefu, un winai ſakufejās un eetrih-zejās wiſs augums. Tā ween winai likās, ka plihkſchkeenu troſſnim atſkanot pahtaga nupat noſchaltſ winai uſ kai-lajeem plezeem, kas luhkojās ahrā no paſtipri iſgreesta gehrba. Wina labi neſinaja, no ſam zelas tahdi leeliſki plihkſchkeeni: waj pahtagu ka ſawadi wizinot un zehrtot

gaiſā, jeb weenſahrſchi ar to drahſhot ſirgeem wirſū. Wina fewi gandrihs wehlejās, kaut fahds no ſcheem fla-
lajeem, ſpehzigajeem pahtagaſ zirteeneem kertu winai
kailos plezus, waj puſkailo muguru, kuru wairak nekaſ
neſedſa, ka tikai ſchlidrais, zaurreddamais batiftſhda
gehrbs: winai ſchlika, ka no dabutā zirteena ſajuhtot
ſahpes, winai pahreetu ſtiprais uſtraukums, kurā wina
atkal atradās un kuriſh winai nekahva iſturetees meerigi
un ſwabadi, ko wina tagad tik loti wehlejās.

Bet ilgi wina nedabuja ſchahdā mahnu un besprah-
tibas ſapni ſawetees, jo tur, kur heidjās dahrsa leepu
rinda un ſahkas laftu ſhogs, kas ſchlihra pilſ pagalmu
no muſhas fehteena un winam zauri ejofchā leelzelā,
parahdijās ſtrauji riſchhojoſchās tſchetrjuhgs, kuriſh jau
pehž dascheem azumirkleem greeſaſ pilſ pagalmā eefchā.
Patlaban ſem wahrtu palodas kluwa redſami tſchetri
waſkaini riſchotaji un ſpoſcha puſkareete.

Tereſe zentās ſaffatit ari eefchā ſehdetaju, bet ſaule
ſpihdeja tafni pretim, un wina neka ſkaidri newareja ſa-
redſet. Dſirdeja tikai diſti un ahtri, it ka aifguhtnem,
ſwahrguļus ſchwadſam un ſchwindſam wiſā tuvumā, un
tad tſchetrjuhgs peedrahſās pee leewenem, kur warenee
riſchotaji ſavā ſtraujā gaitā apſtahjās un palika uſ wee-
tas ſtahwot, tikai galwas nerwoſi uſ augſchu ſwaididami
un ſawus noſwihduschos kaſlus no purinadami, ta ka ari
uſ weetas ſtahwot ſwahrguļi wehl ſkaneja, bet no eemauf-
teem un flejam krita haltaſ putas.

Aiſ loga ſtenderes atſpeeduſes un logkaru druſia
pawiluſe fahnis, Tereſe bija zerejuſe dabut redſet to,
ar kuru winas domas un fantasija bija ta nodarbinatas.
Bet winas ſkats atduhras wiſpirims uſ neparastos, gref-
nos uſwakos tehrptajeem ſehdetajeem uſ bukas — uſ

kutſcheeri un ſulaini. Schis pehdejais, tiffo aijuhgs bija apſtahejes, ka ſweeſchus ſweeſts, weenā lehzeenā atradās pee kareetes durwim, weikli atrahwa tas waſam un tad pehz kareiwiſkas parafchas labo roku peelizis few pee waiga, palika nekuſtedamees taifni un ſtalti ſtahwam, ka no granita ifzirſts tehls. Mahju ſulainis, gan naſſi meſdamees no leevenem eebrauzejeem preti, nepaguwa neka zita padarit, ka tikai peekriſt jau no ekipaſchas iſehduſcham marſchalām pee elſona un pañemt no kutſcheera fehdekkla wina tſhemodanu.

Tas wiſs bija noriſinajees tif ahtri, ka Tereſe nemaf nedabuja redſet atbrauzeja ſeju.

Leelajā weefibu fahlē, kura atradās blaſus ſalonam, atſkaneja daschas wihrēſchu halsis. Tereſe ar mahſu atgaſha no loga iſtabas wiđū un no tureenes winas re- dſeja weefibu fahlē ſtahwam baronu Behru ar kahdu ſweſchu pagara auguma ſungu, kuru wiſch, ka likas, patlaban eepaſihſtinaja ar graſu Keiſerlinu, jauno firſtu Liwenu un dascheem ziteem ſungeem no tahlakeem aprinkeem.

Abas mahſas, roku rokās ſanehmufchās, gribija eet pa ſalona otrām durwim ahrā, bet eeraudſija, ka barons Behrs, uſ winām ſkatidamees, patlaban pañem ſweſcho ſungu pee elſona, kuxſch nu pilnigi pagreeſas uſ ſcho puſi, un abi nažza ſalonā eekſchā. Rokas weena no otras at- ſwabinajuſchās, winas palika ſtahwot.

— Kambarküngs Nurmhusens, manas ſwaines, — Hahna kundſe un madmoaſelle Tereſe... Rumaja barons Behrs paraflos preeſchā ſtahdiſchanas wahrdus, pee- eedams wiāam ar ſweſcho ſungu flaht, kuxſch pañneegto Hahna kundſes roku leegi ſatwehra un eleganti no- ſkuhpſtija.

— Man bija godſ jau paſris nedeļu atpaſkal eepa-

ſihtees ar Behra kundſi, kura man stahſtija par ſawām mahſam, un te nu man laime tiftees ar diwām no tam reiſā... Tautri un dſihwi runaja barons Nurmhusens, palozidamees pret Tereſi, kas stahweja mahſai eeblakus. Wina ſkati tagad faſtapās pirmo reiſ.

Hahna kundſe, kā atjokodamās, labwehligi ſmeeda-
mās teiza:

— Un muhſu zeturtā mahſa ir ari ſchodeen te; tā
nu jums, marſchala kungs, buhs paſihſtams wiſs mahſu
faſtahwos.

Bet wini diwi ſhos waſrdus nedjs klaufijas nedjs ari
dſirdeja. Tereſe, jau preekſchlaikus tik daudjs domadama
par ſha brihſcha ſvarigo nosihmi, bija tagad eekſchēgi
leelā mehrā uſtraukufēs, lai gan ahrigi iſſkatijas deesgan
meeriga; bet marſchals ne maſakā mehrā jutās pahr-
ſteigts un faiftits no winas ſkaiftuma. Žebſchu jau winas
gihmetne bija dewuſe winam ſinamu jehdſeenu par winas
ſkaiftumu, tomehr tagad, eeraugot paſchu originalu, wiſch
redſeja, kā tas tahlu pahrſpehj fotografisko uſnehmumu.
Wiſch jutās kā apburts. Pahris azu mirklus wina kluſu
un nopeetni ſaffatijas, it kā gribedami ar ſaweeem ſkateem
eefpeetees weens otram diwehſelē. Tad Tereſe ſneeda
winam roku. To wina darija wairak apmulſumā, nefā
pehz paſchas brihwa prahta, jo eepreekſch wina bija do-
majuſe, pee preekſchā ſtahdiſchanas ſweizinat wina tikai
ar lepnui galwas palozijumu, bet tagad nu wina paſneeda
tam roku, kā wiſch ſatwehra un ſtingri ſafpeeda, wehlreis
dſili eefkatidamees wiſā tuvumā tai ažis, tā kā wina aſi-
nis ſaffrehja galwā, un bahlajos waigos parahdiſas
tumſchfahrta strahwa.

Behz daschu preekſlahjibas un laipnibas teizeenu iſmai-
nas, kahdi tāhdās reiſās parasti, abi ſungi iſgahja atpa-

kał koridorā, kur mahju fulainis jau gaidija, lai weefu aifwaditu wiham nolemtā istabā, us kureeni bija aifnesta wina zela foma, un kur wina fulainis to bija atflehdjis un nehma ahrā drehbju gabalus, lai palihdsetu fawam fungam pee pahrgehrbšchanās no zela uswalsa weefibū drehbēs.

Terefe uselpoja swabadi, firds winai pufsteja ka atweeglota. Wina fajuta, ka atstahjuſe us baronu Nurmhusenu stipru eespaidu: jaunā wihreesha patihkami fajustais pahrsteigums winas ūkaistuma preefschā, neluhkōjotees us wiſu winas uſtraukumu, nebija palizis nepamānits ari winai paſchai. Atſina par fawā ūkaistuma waru un neatturamo eespaidu pildija winai firdi ar preezigu lepnumu un pateeſu firdslaimi.

Ne masak preeziga un laimiga wina jutās ari tamdehl, ka marshals bija patizis winai.

Ka barons Nurmhusens ir ūpihdoſchs prezineeks, to jau ka weenā mutē bija winai teikuschi wiſi winas tuwineefi; jo nelaika Saulgoſes dſimtſungs bija tiziſ dauðſinats par tikpat bagatu, ja ne par wehl bagataku, ka winas tehws; bet tamehr wezajam zihruſneekam nahzās fawu bagatibu dalit ſeptinās dalās — ſtarp trim dehleem un tſchetri meitam, — tamehr nelaika ūaulgoſneeka wiſa milſu bagatiba bija preefrituſe wina weenigam dehlaam.

Lihds ſchim Tereſi bija mozijschās ſlepenas baſchās, waj tik mahſa un ūvainis, ka ari ziti peederigee, kas ſcho jauno ūaiminu bija jau redſejuschi, neſkatas us wiſu ſcho prezibū leetu galvenā kahrtā no bagatibās un ūpoſchās ūkereras ūtahwoſla un waj tamdehl naiv nehmufchees eeſlavet par ūkaiftu un preewilzigu warbuht taħdu zilweku, kas pateeſibā taħds nemaſ naiv. Bet nu wina pate ar

ſawām azim bija pahrleezinajufēs, ka marshals ir ja ari taisni ne tahds, par kahdeem wina ſtaiftus wihrreeſchus bija lihds ſchim ſawā fantasjā domajuſe, tad tomehr winſch katra ſinā bija braſchs, ſtaits wihrreetis, kuxſch pilnā mehrā war patiſt ſeeweetei, ari nemaf neeweherojot wina ſpoſchō ſabeeedriflo ſtahwofli un daudſinato bagatibu.

Thſti ſtaiftus wihrreeſchus, kuri pilnā mehrā wareja lihdsinatees winas eedomatajam ſapau prinzip, winai bija gadijees redſet tikai diwi reiſ: weenreis Rigā pilſehtas teatrī kahdu jaunu ſtaiftu akteeri, kad tas tehloja graſu Egmontu; otrreiſ wina bija redſejuſe, zelojoſt ar mahti un maſtu pa ahrſemem, kahdu ſoti ſtaiftu wihrreeti Berlinē. Tas bij kahds jauns gaſchmatis kelneris brihnun ſnihdru augumu, fahrtu ſeju, ſtaifti uſgreetam dſeltenām uſham un ſilām, ſirſnigi ſpulgojoſchām azim. Melnais frakas uſwalks winam likās it ka uſleets, — tik leelifki tas peestahweja. Pa ehdamā ſalona parketu tanī weenſnizā, kur winas bija apmetuſchās, winſch ſtaigaja un ſkraidija tik droſchi un weegli, tik elastigi un eleganti, ka fautko lihdsigu wina nebija redſejuſe pat wiſlabako kawaleexu ſtarpa.

Tomehr abi ſchee winas ſapau prinzip wairak waj maſak lihdsigee ſtaiftee wihrreeſchi pehz ſawa ſtahwofla bija tahdi, ka par teem nedrihſteja neweenam neka ſtaiftit, het daschreis pat pate par ſewi kaunejās, ka ſchahdus ekſemplarūs paturejuſe ſew prahtā un domās par ſaweeem wihrreeſchu idealeem.

Nē, ſcheem winas ſapau printſcheem marshals Nurmhusens nelihdsinajās nebuht. Bet tomehr winſch tai bija patizis, un pee tam uſ reiſ un pilnā mehrā. Winſch bija pahri par paraſto widejo leelumu un wairak ſchmauganu nekā druiktu augumu, weenlihdsigeem gihmja panteem,

rufslaneem mateem un sili pelefām azim, is kurām runaja labfirdiba un gudriba.

Wehlak pee pusdeenas meelasta, kur wiñsch fehdeja taifni winai pretim, lihdsās winas wezakeem, winai bija isdewiba, apluhkot to labaki. Gan wina no pirmā gala fargajās beeschi us winu fflatitees un, fehdedama blakus mahfai Luisi un swainim Hahnam, mehgınaja ar teem

par kautko farūnatees, lai gan pañchay bija tur maşa interese. Bet kad wehlak marschals ussahka ar winu un mahfu Luisi farunu, tad wina nu wareja swabadi us winu fflatitees un tà jo labi winu apluhkot. Servischki kad pehz schampaneechha neegschanas wiñsch peezehläs fazit runu, wina gluschi meerigi wareja dot wału sawai sinkahribai, jo wina fflat ni beeschi staigaja tahlač apkahrt, pahri wiseem meelasta dalibneekeem.

Tagad wiñsch bija gehrbees frakas uswalfā, un tas winam peestahweja tikpat labi, waj pat wehl labak, nefà pirmi galma eeredna gehrbs. Wina platee plezi un pla-

tas fruhtis, kas frakâ fewischki wareja parahditees sawâ pilnigumâ, leezinaja par spehku un isturibu, bet gihmja waibsti, kas runajot, ihpaschi swarigafas weetâs, kluwa dsihwi un stingri, likas leezinam par zeetas gribas un apremfchanas spehku; wina seja schahdos azumirklos waretu liftees warbuht pat barga, ja sirfnigi labwehligais sfats, kas ari schahdâs reisâs neismainijâs, nepeedotu wis-pahrejai fisiognomijai finamu maigumu. Runajot balsz winam fkan stipri dobjâ fruhts tembrâ, bet tik patihkami, ka Teresei pee fatra wina spehzigaka teizeena, waj wairak usfwehrtâ wahrdâ neisprotami tihfmigi eetrihzas fids, un wina juhtas sawadi fajuhfminata un pazilata.

Nesinamas tahles, neredseti skati, nenojaustas baudas leekas winas dwehselei atflahjamees, kauftees wina wihrischki spehzigâs balsz fkanâs. No wina runas fatura ta daudj neko nefaprot, waj pareisaki satot, wina garâ aisseigusfes ihstenibai tahlu preefschâ — tahlu prom no schejenes, kahdâ no sawas paredsamâs dsihwes nahfotnes poßmeem. Winas dsirde un prahs mas ween ko ustwer no runas domu gahjeena. Wina dsird sawu tehwi zildinam par preefschihmigu sawas kahrtas preefschstahwi, par weetejâs muischneezibas dischanu osolu, par sawas zilts ihstenu patriarchu un wehl zitadi. Tahlaç wina dsird wahrdus par muischneezibas swarigo lomu walsts un semes pahrivaldibâ, par to, ka muischneekeem nahfotees buht sawu nowadu semneekeem par wadoneem un zela rahditajeem ari turpmakâ dsihwê — neween pehz mahju pahrofchanas us dsimtu, bet ari wehl pehz mahju ismaffas, jo ja muischneeziba negribot saudet sawu swaru turpmakâ dsihwê, tad wina nedrihftot weetejâ politikâ noschkirtees no semneekeem, atmest teem ar roku un at-staht tos sawam liftenim: schahda rihziba ar laiku if-

rahditos par ihfredfigu un kād ūchahdas ihfredfigas politikas augķus peedīhwoſhot un pahrskatīšchanos atſihſhot, tad buhſhot jau par wehlu, pee ūabojatās leetas wehlko labot. Lauku muischneezibas labklahjiba neefot beskreetnas ūmneeku ūahrtas domajama. Tadehļ weeneem eſot otri ja pabalsta, jo abejū intereses eſot kopejas, wiſmas weenās neefot otrām pretejas, peemehram, tik weeni kā otri raschojot weenus un tos paſchus produktus, un ja ūmneeki jeb maſgruntneeki par ūaweeem lauku, wajlopu produktēem warot dabut labu ūamakſu, tad ūelgruntneekem no tam nezelotees itin nekahdi ūaudējumi un atkal otradi; tāpat ja weetejā ūmneeki ūahrta buhſhot ūtipra un ūpehžiga un winas ūastahws labs, tad darba ūpehks ūifikab maſgruntneekem, kā ari muischneekem, buhſhot labs un weegli pеeejams. Uhrsemēs tas jau wiſpahri eſot atſihts par nepeezeſchamu wajadſibu, kā ūelgruntneekem un maſgruntneekem ūatu paſchu labā jaturas ūopā, tadehļ kā zīhnā ar zitām ūadſihwes ūahrtam — peemehram ar ruhpneezibu un ūirbneezibu — abejū ūahwoſlis ir weenads. Wina pahrleeziba tadehļ eſot, iſturetees pret ūmneekem labwehligi un kur ween wajadſigs un eeſpehjams, eet ar teem ūopā. Vai ari wina tamdehļ warbuht iſkleedsot par deefkahdu liberalu, wiſch par to dauds nebehdajot, mehrenš liberalismš neefot ūmādejams, un wiſch zerot, kā wina paraugam un aizinajumam ūekoshot neween wiſi jaunakee muischneezibas preefſchūtahvoji, bet ari winas ūirmee diſchosoli, ūchee ūeđihwojuſchhee, ūſihwes wehtrās pahrbauditee patriarchi. Wiſmas wiſch wehletos, kaut tee neituretos nelabwehligi pret jaunās ūauðses ūenteeneem, ūekot laika garam un, eevehrojot tagadnes ūrafibas, nolihſinat ūelu uſ ūawstarpeju ūaprafchanos ūarp muischneekem un ūmneekem,

ſchām diwām wiſivairak ſtabilām ſadſihwes kahrtam, kūrām abām eſot weens kopejs eenaidneeks — widū ſtarp wiāam ſtahwoſchs kapitaliſms ar ſchihdifku nokrahſu un ſchihdifkeem zīnas panehmeeneem. No ſchahda redſes ſtahwoſla un ſtipri zeredams, ka muichneeziņas ſtarpa netruhks pīnigas weenprahribas kopejos zenteenos un ka ſirmais un augsti godatais jubilaris ar ſameem ilgeem peedſihwojumeem un diſcho autoritati naħks jaunajai pa-audsei winas zenteenos talkā, — wiſch paželot ſauv glahſi un no wiſas ſirds nowehlot jubilarom wehl dauds ſauv dſimumdeenu peedſihwot un dauds gadu buht par padoma deveju jaunajeem darbineekeem.

Runas heigu dalā ari Tereſe bija ſahkuſe wehrigaſi klausitees un ſekot winas ſaturam. Un ſhi runa winai patika. No ſameem radeem un lihdſſchinejeem paſihſta-meem wina neveenu nebija dſirdejuſe tā runajam, tik droſchi un diſti uſ weſeli leelu ſapulzi un pee tam tik weifli, beſ apſtahſchanās un ſtomihchanās. „Tā laikam japroto runat, ja grib tikt par gubernatoru.“ Wina ſewi nodomaja.

Patlaban ſchlindeja glahſes... ARI wina ſatwehra ſauv glahſi, jo marſchals, laipni ſmaidiſdamis, ſneedſas ar ſauv glahſi, lai peeſchlininatu pee winejās. Kad wiſi dſehra. ARI wina to darija. Gardais, dſirkſtoſchais dſeh-reens, iſ ledū turetaſ pudefles leets, bija auſſts un winai, ſtipri ſafiliuſchais, ſchikita kā patihskams wehſinajums. Wina tadehļ eewilka wairak malkus: teewā, garā glahſe bija gandrihs tuſchā, kad wina to nolika atkal uſ galdu. Šeh-jās ſtahwot, wiſi trihſreis nodſeedaja „Er lebe hoch“. Sulaini pa to ſtarpu bija par jaunu glahſes pildiujuſchi. Tas nu wiſi twehra rokās, peeſkandinaja un atkal dſehra. Tereſe ſchoreiſ iſdſehra weſeli glahſi un pehz tam wehl pahra

reis pa pußglahsei, un nu wina jutàs tif fawadi patih-kamâ gara stahwoßli, kà gandrihs wehl nekad eepreefch: winai radàs lihds tam nepasihstama droßme un paßchpalahwiba; wißas baschas un fchaubas kà gaisin isgaifa, un wina i schkita, kà nekas, ko ween wina wehlas, newaretu buht neespehjams, un droßchi, lihgsmi un laimigi, kà us-waras lepnumâ, wina luhkojas tagad marschalam azîs, kas, ari preezigi fmaididams, winai kautko fazija, tà kà wina fkaistee sobi ween tif baltoja, bet ko winsch teiza, to wina galdam pahri wispahrejâ tchhalâ newareja labi fadjsirdet.

Patlaban zehlás augfcham no galda. Blakus leelajâ weesibu sahlé, atfaneja, us flaweerem spchleta, fahda no Schopena polonesem, un weesi, pahros fastahjußhees, dewàs weesibu sahlé un usfahka dejas gahjeenu. Wifseem preefchâ foloja pats jubilars ar Tereji. Wiju fkat wihrfâs us fcho fawadi fkaisto pahri: winsch — fneeghaltu galwu un drusku jau falikufchu augumu, tomehr zitadi wehl brunneeziffs un braschs iffatâ un sparigs kustibâs, bet wina — zehli daila augumâ un maigi burwiga iffatâ ar laimê un preekâ starojuscham azim, it kà fawas uswaras apsinâ. — Schim pahrim pakal foloja marschals ar nama mahti, un pehz tam wißi ziti, fahkot ar jubilara dehleem un wedeklam, meitam un fnoteem un wina preeauguscheem behrneem un heidsot ar ziteem radeem un pahrejeem weesfseem.

Kad daschas reises bija apgahjußchi sahlei apfahrt, tad marschals ar nama tehnu pahrmainija fawas damas, un nu wißi newareja noprerezatees un nobrihnitees ween par jauno jauko fkatu: par zehli zeenigo firmgalvju pahri preefchâ rindas preefchgalâ, kà ari par wneem fkojoßchu

jauneeſchi pahri wiſā jaunibas ſalofſnibā, ſmuidrumā un
zehlumā.

Barons Behrs, ar galwu atpaſaļ atleeldamees, ſa-
juhſminats ſazija paſaļ nahkoſchajam grafam Medemam:

— Mahkſlineeka roka ſche buhtu wajadſiga, lai ſchos
diwus diſchanos pahrus wiſā winu preftata, ihpatribā
un ſtaiftumā uſburtu uſ audefla!

No marſchala wiſas iſtureſchanās pret Tereſi un wi-
nas wezakeem, kā ari no tam, zik abi jauneeſchi likās labi
ſaderam kopā, barons Behrs wiņus droſhi uſſkatija jau
par gatawu pahri, kadehl ari wiņa preeks un ſajuhiſma
bija leeli, jo wiſch apſinajās par to, kās no wiņu pee-
derigu aprindam wiſpirmais ſagahjees tuwak ar baronu
Nurmhusenu, un wiņa ſarſtaļa wehleſchanās bija, kaut
ſhis wiņa jaunais eevehrojamais draugs peerveenotos
wiņu giemenes un radu fastahwam ar zeeſchām radnee-
zibas ſaitem.

Wehl pehž dascheem gaſheeneem ſahlei apkahrt nama
tehws ar nama mahti, kā ari ziti wezakee pahri, atſtahja
dejotaju rindas, un jauneeſchi ſahka nu greestees ſtraujā
dejas wirpuli.

Marſchals, aplaidis ar Tereſes jaunkundsi pahra reiſ
ap ſahli, ari atſtahja dejotajus un, ar wiņu ſem rokas,
eegahja ſalonā un no tureenes oranscherejā, kuras durwiſ
uſ dahrſu bija waſam un ūr daschās wezakas damas pat-
laban apluhkoja puſes. Gaiſ ſche bija ſtipri ſmarſchigs,
bet tomehr tihſami ſpirgts un ne tiſ tweizigs, kā iſtabās,
jo neleelais fontans oranscherejas wiđū, pastahwigi uhdens
ſtruhklu ſchlazinadams, darija ſche wiſapkahrt gaiſu mitru
un ſinamā mehrā to atwehſinaja.

Marſchals ar Tereſes jaunkundsi, puſes apluhkođami
un ſewiſchki apbrihnodami ſtaiftas, patlaban uſſeedejuſchās

orchidejas un kahdu pilnu seedos stahwoſchu oleanderi, fahfa farunatees tuval par pułem, iswaizadami weens otru, kuras wina miħlakas pułes un ta' taħlač.

Wezakas damas driħsi peħz wiċċi eeraſħanàs kluji un neufrihtoſchi noſuda, atstahdamas wiċċus weenūs, ta' ka wini te gluſchi netrauzeti wareja farunatees. No pułem wini paħrgahja uſi muſiku.

— Sakat, zeeniga kundse, kas tur pirmit tik teiġami spehleja Schopena polonesi as-durā un weħlač walxi? ... Marſchals waizaja.

— Mana muſikas skolotaja Rautenfelda jaunkun-
dje... Tereſe atbildeja.

— Tad juhs droſchi ween pate ari labi spehlejat, ja
jums taħda skolotaja.

— Nè, marſchala kungs, driħsač, domaju, fleħdsamis,
ka es wahji spehleju, ja man weħl tagad tura muſikas sko-
lotaju... Atteiza Tereſe jautri.

— Augstaču muſikalo isgħiħtibu pa' leelumleelai daħi
fa'nees tikai pеeaugħiha zilweka gados. Ixums ta' tad
tagad ihstais laiħ, turpinat un nobeigt faww isgħiħtibu
muſikā. Ja es behrnibā un jaunekka gados buħtu wairak
nodarbojjes ar muſiku, es weħl tagad nemitetos fħo uſ-
fahkto darbu turpinat.

— Uf, es wiśpahri no muſikas tik maſ ko jehħdsu, ka
par taħħdas muſikas isgħiħtibas nobeigħchanu pee maniš
nemas newar buħt runa. Es gan eſmu leela muſikas
zeenitaja un waru wairak, waj maſač isſeħħi kien labus, kla-
fiķi u gabalus no fekk, hanek muſikas, het pate es
ispildiħchanā neħħadha wirtuose neeſmu... Noteiza Tereſe.
Wini isgħażja dahrxi, kur sem tuwejjas leepas noſehħdàs uſ-
fola.

— Tas driħsač buħtu man jaſaka par ſewi... Mar-

ſchals turpinaja uſſahkto ſarunu. — Wifa mana muſikālā prasījana dibinas pa leelakai daļai uſ dīrdeſķamu. Es ſpehleju ari klaveeres, un warbuht man ir kautkahds talents, bet es puikas un jaunekļa gados pahraf maſ eſmu ſpehlejis, lai buhtu warejis eeguht kaut jebkahdu leelaku gatawibū. Totees jo beejhi eſmu apmeklejis operu, konzertus un muſikas foarejas un matinejas, kadehļ ari kautko par muſiku waru runat.

— Kā jums patihļ Šchopens?

— Deesgan labi.

— Man ari. Šchopens un Mozarts ir mani mīlakēe muſiki.

— Šchopens wiſpahri ūoti eezeenits, un par to nāv brihnumis, jo ūhaī mahklineekā zaur wina wezakeem un ſentſcheem ūtweenojuſchās triju dſili ihpateju un apdahwinatu tautu aſinīs: polu, frantschu un ebreju. Tā wina iſpaudees ūho triju tautu genijs. Bet Mozarts ſpehj aifraut un apburt ar to graziotati, weeglumu, eleganzi un galanteriju, kahda wiſpahri rafsturo rofoko laikmetu. Mozarts ir wiſlabakais ūha laikmeta attehlotajs muſikā. Dīrdot wina muſiku, tā ween leekas, it kā redsetu ūo preeſchā jautrās, lihgsmās daminas ar ihsajeem apali ūuplajeem ūahrzineem, ūrpitēs ar augstajeem papehſcheem un paruhkotajās galvās milsigās platmales, bet uſ noſchminkejajeem un nopuderetajeem waidſineem uſſpeestas ūkaiftuma plahksterites. — Tāhds ir pehz maneem ūbjektiweem eefkateem Mozartu rafsturojums galvenos wilzeenos.

— Es Mozartu rafsturot tā nebuhtu pratuſe, bet wina weeglibu un jautribu es ūajuhtu un ta man patihļ. Ja, tas gan leekas buht taiñiba, ka ūatrai tautai un ūatram laikmetam ir ūawa ihpateja muſika.

S̄haî brihdī atskaneja no leewenu pūses kahda t̄chetrbalfigi dseedata latweežchu tautas dseešma, sehra un ſchehliga.

— Tas muhſu dseedataju koris... Tereſe ſteidsās paſtaidrot marſchalām. — Zau ſchoriht wiñi papiñu modinaja ar pahris garigām dseešmam un uſ mamminas wehleſchanos tagad atkal eeraduſchees un nu pils preefſchā dseed kahdu no ſawām tautas dseešmiaam.

— Rau, ſchis latweežchu tautas dseešmas, zif ween winas eſmu dſirdejis, ir wiſas tahdas ſkumigas, fehras un bes jebkahdas iħtas dſihwibas, wahrdū ſakot, pelekaſ kā peleka iſdeeniſchħiba. Naw tur nekahda zehluma, nekahdas diſchenibas, nekahda lihgħma, ſpariga uſleeſmujma... Paſluſi runaja marſchals, klaufidamees dseeſmas ſkanas.

— Tà gan ir... Tereſe preebilda. — Bet man winas tà eerastas un leekas tà ſaderam ar weetejo dabu un ſhejeenes zilwekeem, ka zitadas winas nemaſ newaretu eedomatees. Pawaſara un waſaras waſaros, kād muhſu kālpu ſeewas un meitas, ſħas ſawas fehri ſmagas dseešmas dſeedadamas, eet mahjās no darba, es beejhi ſawā iſtabā pee ativehrta loga, waj uſ leewenem, waj ari dahrjsā fehdedama, waj atkal pa parku paſtaigadamas, klaufos wiñu dseešmās, un lai gan nevaru teift, ka winas man iħsti kā patiktu, tomehrr tà eſmu pee wiñu ſkanam peeraduſe, ka, ja kahdu waſaru tās nedfirdu, tad leekas, it kā man kās peetriuħktu. Un pawiſam ſawadi man iħtoſ, ja fcho parasto dseešmu weetā kahdu waſaru iſdširſtu jautru, lihgħmu dseešmu ſkanas: tas man tad ſchliſtu kā neparasts trauezejums weetejā dabā un wiſa winas noſkanojumā.

Wini preezehlās un gahja gar pils galu uſ leewenu

puši, kur koris patlaban bija ussfahžis kahdu jaunu dseefmu.

— Schi dseefma tahda pat smagi skumiga un bes dſihvibas, kā pirmejā un kā wifas tās — weenalga, waj dseedats teik par behdam, waj par preefem... Rūnaja marshals, papirofu kuhpinadams. — Musikas un dseefmu zeenitajs buhdams, ari es ūawā muischā wakareem daschdeen klausos ūewu un meitu dseedaschanā, daschām eſmu ližis teikt ūew teiktu preefchā, bet fehro, smago weenmulibū melodijā un ūemneku apstahklus teikta ween ūifur eſmu atradis. Es haidos, kā ja ūhai tautinai, kulturā kautkā ejot ū preefchū, ar laiku rafses warbuht ari kahdi apdahwinati komponisti, tad, ja tee ūawos durbos gribēs buht tautiski patstahwigī un dibinatees ū ūawas nazionalās musikas pamateem — ū ūawā tautas dseefmam, wianu rasturigā ihpatniba buhs ta pate ūehri ūmagā weenmuliba, peleka ildeenischēba. Protams, kā ūchahdos apstahklos ari eewe hrojamam talentam, ja tahds pateeši rastos, buhs jaſakroplojas un japaniheft, waj behdigi jaaiset bojā, jo kur gan ūchahda nedſihwa, peleka muisika waretu atraſt ūeenitajuš? Žebſchu muisika ir weeniga brihnischēgā waloda, kuru ūatrs zittauteetis war ūaprāst bes tulka starpneezibas, tomehr latweeſchu tautiskā muisika nekad newares intereset kahdu ūitu tautu plāfchakas aprindas, išnemot warbuht weenu otru pehtneku, kas mehds eepaſihtees netikiveen ar leelām un labām, bet ari ar ūhkām un maſwehrtigām leetam.

Sarunadamees wian nonahza pils parades puſē, kur leewenu preefchā stahveja dseedataju koris, kas tagad bija dauds leelaks nekā ūchoriht, jo pa to starpu bija paſpehjuſchi ūaſinot ari ūeeweſchus no ūlahtakām mahjam, un tā nu bija warejis eerastees muischā it paprahwās jauſts

foris, kamehr rihta sveizinajumā bija peedalijees tikai neleels wihrū foris.

Wezais dsimtkungs, no leevenem nonahzis, patlaban pateizas tiflab pagasta preefchstahwjeem, kā ari basnizas wihrēem par laimes wehlejumu un peeminas dahwanu pafneegschānu, tāpat ari dseedatajeem un wianu wadonim par dseedaschānu.

Dseedataji un ziti sveizinataji redseja sawu dsimtkungu tagad tik laipnu un labprahligu, kā to daschi wehl nekad nebija redsejuschi. Tāpat kā wini, ari winīch stahweja tagad ar atsegstu galwu teem preefchā, runaja laipnus wahrduis, un wina zitadi aishveen nopeetnais waigs tagad spilhdeja it kā preefā un laimē, bet krunkainā peere ličas kluwuse lihdsenaka, gludenaka.

Marſchalām ar Tereſes jaunkundsi tuwojotees leevenem, wiſu ſtati newilchus wehrſas turp, un wiſeem nu ſchikita wezā dsimtkunga laipnibas un laimes zehlonis uſminets, wiſmas nojausts, jo wehſts par Saulgoſes funga atbraukſchanas noluheem nefsī pa kahdeem zeleem un tekam bija iſplatijufes jau neween muſchās faimes ſtarpa, bet ari pa pagastu. Pehz wezumweza paradigmā pagasta eedſihwotaji mehdſa ſewi un ſawus fungus ſinamā mehrā uſſkatit kā par weenas leelas kopejas gimenes lozekleem, kuras galwa bija wezais dsimtkungs, un tā tee, jebſchu ari nomalus stahwedami, nehma tomehr dalibū pee wiſeem preezigeem, kā ari behdigeem notikumeem ſawa dsimtkunga dſihwē, kadehl ari par wiſu ruhpejās, kās muſchā noteek un par wiſu ſinaja aishveen jau deesgan laikus.

Tā ari tagad dseedataji un dseedatajas, redſot Tereſes jaunkundsi naſkam marſchalām ſem rokas, weens otram ſlepus peegruhda pee fahneem, eetſchukſtedamees: „Are,

muhsu prehlene ar faulgoſneefu," waj ari „Rau, jaunais pahris!"

Kad wezais dſimtfungs ſawu pateizibu laimes wehle-tajeem un dſeedatajeem bija iſſazijis, pehdejee ar fajuhſmu nodſeedaja:

Deewſ, dod muhsu kundſinami
Saules muhschu nodſihwot!
Deewſ, dod ſeltu, ſudrabinu
Ar kahjinu ruſchinat!

Schi dſeeſmina atrada pee fungiem leelu patiſchanu, un tee uſnehma winu ar ſkalu plaufſchkinaschanu. Wiſi ſaprata winas wahrdus, wiſeem tee likas aſprahrtig un ſhim gadijumam jo ſewiſchki peemehroti. Dauds plaufſchkinataju ſauza ari:

— «Da capo», ta ka koriſ dſeeſminau dabuja atkahrtot.

— Ari ſchaī, zitadi ſkaiftā un ſihmigi aſprahrtigā dſeeſminā ir tahdas wahjibas, kas winu tagadnes zilwe-kam — wiſmas nelatweetim — dara nebaudamu... Marſchals uſſahka ſawu pahrtraukto ſarunu ar Tereſi.— Lee ir tee paſchi muhschigee deminutiwi jeb maſinajumi, no kureem, leekas, naiv brihwa neveena latveeſchu tautas dſeeſma. Vai tik eedomajamees peemehram ſchaī dſeeſminā wahrdus „kundſinam” un „kahjinu”. Mehgineet pahr-tulkot ſho dſeeſminu tahdā pat weidā kahdā zitā valodā, teikſim wahzu: „Herrchen” un „Güschen”. Tas ſkanēs wairak nekā ſmeekligi, ja zeenijamu, eewehe rojamu zilweku noſaukſim par „Herrchen”, wina kahju par „Güschen” un ta zitu tamlihdſigi. Behrnu paſazinās un dſeeſminās tahds iſteikſmes weids gan ir paſihſtams ari zitām tautam, pee-mehram kreewu ta ſauktās baikās, ko aufles dſeed, waj ſtahsta maseem behrneem preekſchā. Bet es neſinu neveenu

zitu tautu, waj tautiu, kur peeaugufchi zilweki ari dsee-
 datu masu behrnu dseefminas, kà tas noteef pee muhsu
 latweescheem. Winu tautas dseefmas leekas fazeretas waj
 nu masu behrnu wajadsibam, waj ari tas zehlusches
 tanî laikmetâ, kàd pate fchi tautinaa wiwa wehl atradâs fawâ
 behrnibâ. Jo kà zitadi lai faprot tahdus wahrdus, kà
 kumelinisch un sobentiaisch, kur ir runa par kaxâ eeschanu
 un tehwsemes aifftahweschanu? Sobentiaisch tatshu war
 tikai buht tahds neeks, kò behrneem dahwina par rotalu
 leetu, waj ari kò modes ahfsteem redsam zitu swigulu starpa
 karajamees pee pulfstenen kahdes. If kram nelatweetim
 schahda kaxa dseefma, kur runa par kumelinu un sobentiau,
 war noderet tikai par joku un fmeeflu. Pat kaxu latweeschi
 fawâs tautas dseefmâs nofaukuschi par kaxiau, milsigi
 plascho juhru par juhriau un tahdu warenu dabas parah-
 dibu, kà pehrfonu, par pehrfoniti. Tahlaß schahdâ fmeekligâ
 isteiksmê, domaju, gan newarès eet. Bet latweeschi, leekas,
 pee schahdeem fmeekligeem deminutiveem tà peeradufchi,
 kà wiwu fcho nelogiku un fmeekligumu nemas nejuht — glu-
 schi tapat, kà maseem behrneem naw pascheem jehgas par
 fawu behrnischfigumu. Ka latweeschi wehl tagad dseed un
 zeeni schahdas behrnu dseefminas, tas, man schkeet, rahda,
 ka wini wehl arween, warbuht paschi fewi nemas neapsina-
 damees, fajuhtas it kà par maseem behrneem, kam patihk
 behrnu preeki un behrnu neeki. Tihri jadomâ, ka wini,
 arween wehl nododamees behrnischfigeem preekeem, ilgi
 neafneegs nefahdu augstaku prahtha un gara peeaugfchanu
 un paliks ari tahlaß nahkotnê ekonomissi un politissi
 behrni.

— Lai tà noteef, marşhala kungs! ... Gauthri ifsau-
 zas aprinka preefchneeks fon Howens, kas lihds ar baronu
 Behru un dascheem ziteem weezeem bija peenahkuschi ba-

ronam Nurmhusenam tuvač un Kauņiūčhees wina ūrunā ar Terezes jaunkundži.

— Ja, lai noteek tā! Ha, ha, ha!... Barons Howens ūmeedamees atkahrtoja ūvu issaukšanos. — Tad mums buhs weeglaki pahr wineem waldit. Šeivīčki muhju politikeem, protams, daudz lehtak tift galā ar politiſki nepeauguſcheem lihdseedſihwotajeem un isleetot winu kluhdas muhju labā, nekā tas buhtu eespehjams ar peaugeuſcheem un politiſki eenahkuſcheem zilwekeem.

— Winu dseefmas juhs nedrihksteet wiſ tā noneezinat un taiſit no tām preefch wineem paſcheem kahdus nelabus flehdseenus nahkotnē... Gazijs barons Behrs pa puſei joſodams, pa puſei nopeetni. — Ar ūham ūwām dseefmam wini ūweizina un godina muhju ūzeenijamo jubilaru, un mums par to wineem japatēzās, jo wini domajas mums devuſchi to labako, kas wineem ir — ūwas daudzinatas dseefmas, jebſchu mums tās ūkleetas neezigas un behrnīſchķigas.

— Ja, tas teſa, mums wajaga wineem pateiktees!... Marſchals iſſauzās un no pablodes, ko ūlainis patlaban neſa garam ar pilnām ūchampaneefcha glahsem, paſehris weenu glahsi, dewās pee dseedatajeem, ūxreem ūlaini ari ūneedſa wiſnu.

Marſchala preefchſihmei ūkoja barons Behrs un daschi ziti weesi, kas wiſi ar ūora wadoni un wezakeem dseedatajeem ūakkandinaja glahses un ūatrs wairak, waj maſak pareiſā latveeſchu walodā pateizās par dseedaschanu.

Ari wezais barons ūenahža ar glahsi rokā un ūeſita pee pagasta wezačā, rafſtvescha, ūora wadona un ūirmgrauscha glahsem, ūrīč ūehdejais ūho nezereto ūaipnibu ūsnehma, ūemu ūaleekdamees un tad ūchigli ūeleeekdamees baronam pee ūwahrku ūeedurķnes.

Silarajs un skroderis Spruks, kam schahda eeweheriba no weža barona puſes nebija tikufe par dalu, jutās nepatihkami aifkahrti un bija pilni eefchēgas nemeeribas, lai gan ahreji puhejās to apflehp, weens otram ar eltoni pee ſahneem peegruhſdami, greifi paſtatiſamees uſ Kirmgrausi un augſtprahrtigi paſmihnedami, azimredſot, ar to grībedami rohdit ſawu pahraſumu attihſtibā un iſglijtibā. Pee tam Silarajs tik ſtipri greeſa ſew uhsas uſ augſchu, ka ari wiſa galva wičam pažeħlaſ uſ augſchu, un wiſch labu brihdi luħkojās kautfur augſtu gaſā, ka likaſ, ta apmehram pahri pils tſchukurreem, waj pat wehl augſtaſ. Brihdi kaweejes ar ſawu ſkatu besgalibas plafchumos, wiſch peegreeſaſ atkal ſħaſ ſemes leetām, lepni aufſtā peetizibā noſtatiſamees uſ dſeedatajeem un dſeedatajām, bet Kirmgrausim pahrlaſdams pahri noſchelloschanaſ pilnu ſkatu.

Te wiſch eeweheroja, ka ſkolotajs dod ſihmi jaunaſ dſeeſmas fahſchanai wiħru korm. Dſeeſmu nodſeedaja, un ſkroderim nu naħzās dſirdet no kungu puſes daſħadus uſſlawas teizeenus par wiña ſkaisto tenoru. Marſħals ſewiſchki bija ſajuhſminajees un ſneedſa wadonim, ka ari ſkaifta tenora iħpaſħneekam roku, un ta ka Silarajs ſtaħweja zeefchi liħdsās ſkroderim, tad ari tam paſneedſa roku. Ar to nu wiſs nepatihkamais pirmitejs eefpaids bija iſnihzinats, un ſkroderis ar Silaraju jutās pilnā mehrā apmeerinati, pirmejais pat wairakħahrt noteiza, ka marſħals eſot attihſtits un iſglijtots zilweſs, kahdam ſcholaiku muiſħ-neekam waſagot buht.

Korū preefchneſumeem beidſotees, muiſħā eenahža pulziſch zelojoſchu ahrſemes muſikantu, ta ſauktu pragaru. Pa Kursemes muiſħam un krogeem ſtaigadami, wiñi waj nu paſchi bija ſadſirdejuſchi par Bihruſenē ſwi-

nameem godeem un tadehksteiguſchees uſ ſcho deenu ſchurp, waj ari bija no kahdu radineeku puſes ſche taisni paſuhtiti.

Winu eeraſchanas Zihruſenes muſchā nahza iħſtā laikā, jo ſwinibas atradās tagad tanī pačahpē, kād jautribas un lihgħmibas wairoſchanai muſika nepeezeſchama.

Nostahjuſchees pils preeſchā, gabaliu atstatu no leewenem, nonehmuſchees zepures un pačlanijuſchees pret fungeem un damam, pragari zehla faras taures un ſtabuiles uſ augħċhu un fahka puhst. Wiſpirms noſpehleja kahdu garigu melbiju. Kluſajā, jaufajā waſaraſ festdeenaſ wa-kařā, faulei nupat reetot, kād darbdeenas trofniſ wiſur jau beidſees, ſkali un tahli ſkaneja dseefmas ſkanas pahr muſchas pagalmeem, atbalħodamās apčahrtneſ ehkās, dahrſā, parkā un aipluhħodamās pahr laukeem un plawam pat lihds tuwaſkajam meſħam.

Pehž garigas muſikas ſpehleja daſchus popularis laizi-gus gabalus, ſtarp ziteem ari „Fischerin, du kleine“, kas patlaban bija loti modē, un beidsot pahrgahja uſ dejas muſiku, uſraujot gan pa walſim jeb kā wezakee laudis teiza, pa fħluhżim, gan kahdus polka, waj zitas paſiħta-mas dejas.

Atſkanot dejas muſikai, tee muſchas īaimes laudis, kas no darba bija jau ſwabadi, fahka ſem leepam, netahlu no fuſnes, ta fauktajā lauſchu dahrſā, pulzetees uſ deju. Garos galduſ, pee kureem dseedataji lauſchu dahrſā beidſa turet waſarinis, noriħkoja pee malas, ta ka wiſs dahrſs atlika briħws dejofchanai. Ar īaimneezeſ ſiu un zeen-mahtes atlauju muſchas falpones, kuraṁ winu darbs to atlaha, bija tur ſapulzejuſchās un pirmee pahri fahka jau greestees dejā.

Sabrukuſchee kutscheeri, ſkaitā ap pahra deſmit wiħru, kas lihds fħim bija laiku paċċadijuſchi gan trumpas ſiſda-

mi, gan ari sirgus apkopdamī un kūhts preefchā ismehgi-nadamees pahtagu plihfchkinaschanā, tā ka no leeliffajeem plihfchkeeneem sehteenā skaneja it kā ūchaufchana ar flintem, — tee wiſi tagad, sahbatus nosposchinajuschees, matus un bahrſdas ſagludinajuschees un ari zitadi uſpurinajuschees, ſteidsas zits par zitu uſ dejas weetu, kur nu weſels bars jaunu jautru ūaufchu pehz ſkali ſpehzigām muſikas ſkanam greeſas ſtraujā gaitā pa ſalo mauru. Pragari, preezigi, ka wiņus tik drihſi neraida projam, bet ūauj ſpehlet arveenu taħlač, tā ka tad ari, protams, ſagaidama lee-laka atlihdsiba, rahwa ar puhschami tik duhschigi un ſparigi, ka waigi paſcheem ſtipri peepampa un azis bolijas. Kungi, uſ leewenem fehdedamī, waj ari pils preefchā paſtaigadamees, noluſkojās ūaufchu ipreezā.

Kad otra deja bija eefahkuſes, pee leewenem peenahža kahds pagara auguma braſchs jauns wiħreetis — ſemnekk puifis ſkrullainām dſeltenām uhſam un wiſpahri patihka-mu iſſkatu. Nonehmis zepuri, wiñch peeleezās Tereſei pee peedurknes un paflanidamees teiza:

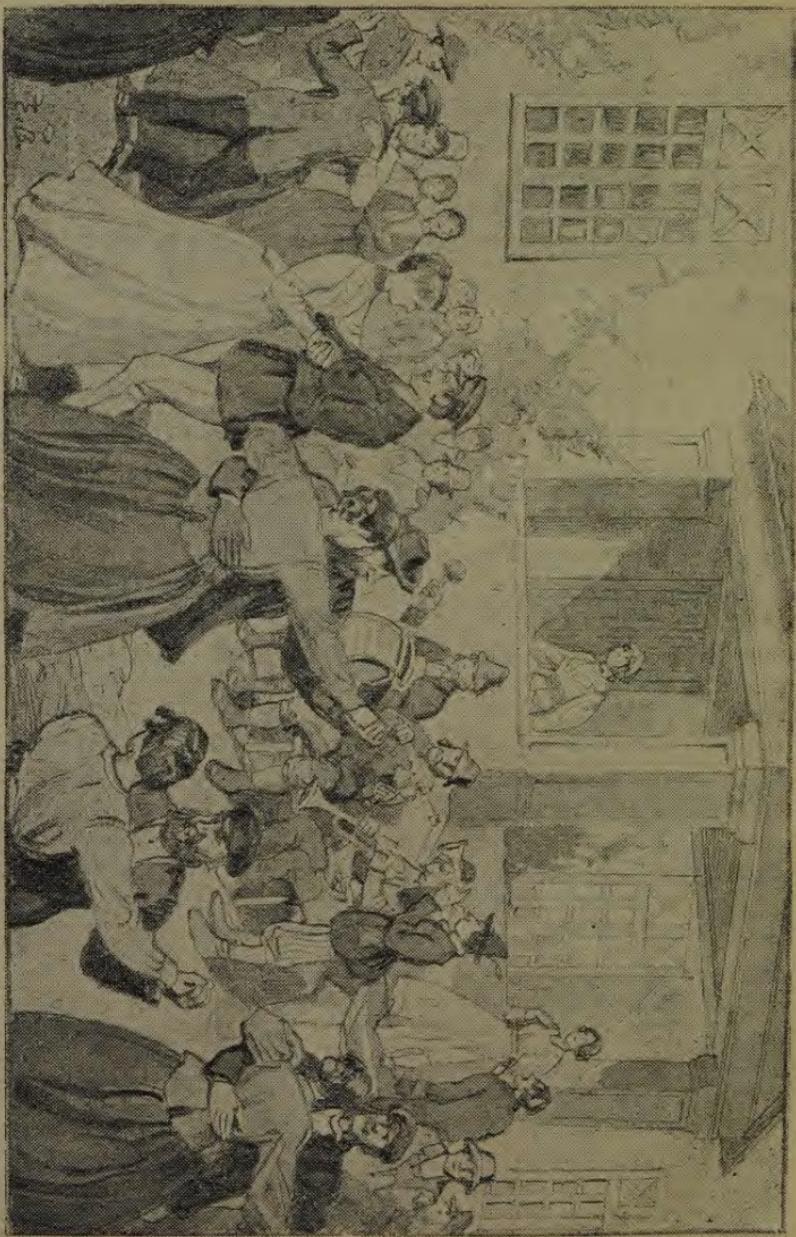
— Uuhgtu, freilen, uſ danzi.

Tereſe, kas fehdeja marſchalami lihdsas, eefmeedamās peezeħlas un puifim pa latwiſki teiza:

— Ja, Križhi, es eefchu... Uſ marſchalu paſſatida-mās, wiña aifbildinajās:

— Uuhdsu, atwainojeet, Nurmhusena kungs; man jaeet ar muhſu laudim deet dasħas dejas. Es drihſi buhſchu atkal atpačač.

To teikuſe, wiña deivās ſlaikajam puifim lihdsu uſ dejas weetu, kur nonahkot wiñch ſatwehra ar ſawu roku weenu wiñas roku, otru apſkahwa wiñai ap wiđu un tad ſahla abi ſtrauji greeſtees zitu dejotaju ſtarvā. Smuidrais, braſchais puifis un gresnā, ſkaiſtā Tereſe bija tik diſħans

un tik wareni faderoschs pahris, ka wisu azis wehrfas us teem.

Lai gan nama mahte, Teresei aisejot no leewenem, laipni paſkaidroja marſhalam, ka ſchahda parafcha ſche jau no ſahkta gala pastahwot, un ſawā laikā wiſas winas meitas dejojuſchas kopā ar muiſchas ſaimi, par ko tad winām neweenai newajadſejis nent dejas ſtundas, tadehl ka te tāpat paſchhas eemahzijuſchās dejot, un lai gan barons Nurmhusens ar ſewiſchku patiſchanu noſlaufijās ſchāi ſtahtijumā, kur winam wiſs likās tik neparasti jauks, tik romantifki peewilzigs, tomehr firmais nama tehws ihgni ſarauza peeri: winam tagad nepariſam nebija pa prahtam, ka gahjeju puifcheem nebija eepreefſch dots brihdinajums, ta ka tee lai ſweſchu fungu ſlahbtuhntē neusdrihtſtetos Tereſi aizinat us deju. Tāpat wiſch ſewi ſkaitas ari uſ Tereſi, ka ta ſchahdā reiſā naw pratuſe iſtureeſ ar peenahzigu paſchzeenibu un ari ſchodeen ar ihſtas lauku muiſchneeku jaunawas pahrgalwibu ſekojuſe ſarvai eemihletai newainigai parafchai.

Wina ihgnumu un ſkaiſchanos tomehr neweens neparmanijs, jo wiſu ſkati bija wehrſti tikai us waren faderoscho vahri, kas dejoja tik weegli, droſchi un daiſli, ka neweens zits. Baronam Nurmhusenam ſkatotees it nemanot un pret paſcha gribu ſagās ſirdi pa dalai ſchehlums, pa dalai ſkaudiba, jo pats wiſch labi redſeja un juta, ka tikai tagad — ſtraujajā dejā ar ſcho ſemneeku puifi — Tereſe piſnā mehrā wareja attihſtit un iſrahdit wiſu ſawu ſalofſmīgā auguma ſpehku un energiju, ſawu kustibū daiſlumu, ſtraujumu un graziositati, ka ari ſawu temperamentu. Baronam Nurmhusenam likās it ka wina dejoſchana ar Tereſi pirmiſ fahlē bijuſe, ſalihdsinot ar wiņas tagadejo deju, tas

pats, kas iahja wehja puhmina pret strauju, spēhzigu wehtras gaitu.

Apjautajees pee nama mahtes, barons Nurmhusens dabuja dsirdet, ka ūhis braſchais puifis, kas ar Tereſes jaunkundsi tik wareni dejo, eſot muiſchas ſirgu gans. Gandrīhs winam radās greiffirdibas juhtas uſ ūho ſemneeku puifi. Tomehr ūhahdas juhtas winam tuhlin atkal pahragahja, jo braſchais puifis Tereſi patlaban palaida valam, pehž kam winu tuhlin nehma atkal kahds zits ſtals ſehns, kas ari bija weifls dejotajs. Par ūho winſch dabuja dsirdet, ka tas eſot muiſchas remeſneeks. Tad nahza treſchais — muiſchas kutscheeris, tad kahds kalpu puifis, un heidſot — barons Nurmhusens negribeja pats ſawā mazim tizet — wina paſcha ūlainis Grīžka. Kad ūhis Tereſi palaida valam — jeb pareiſaki ſakot, kad wina no ta atlaidās, — wina tuwojās Šilarajs un, zepuri pazeldams un ſemu paſlanidamees, bildenaja: — Luhgtu, zeenitā jaunkundſe, uſ deju.

Bet Tereſe, ūmagi elpodama, atteiza:

— Nē, paldees! Ēſmu jau peekuſuſe... Un, ar ūbatas laſatu wehdinadama ſew wehſumu ap ſeju, wina dewās ūfarkuſcheem waigeem un ūpulgojoſchām azim atpačal uſ leepvenem.

Šilarajs, juſdamees nepatihkami aifahrts, wiſpirms luhkojās kahduſ mirklus atkal augſtu gaiſā — pahri ne tikai pils ūchukureem, bet ari winas torneem, tad ūgreesa par jaunu uħfas uſ augſchu, brihdi, luhpas ūkneebiſ, padomaja, tad ūparigi ūpeſpehra labo kahju pee ſemes, apgreesas uſ freiſas kahjas papehdi apfahrt un, ūpeſpeeti eeſmeedamees, noruhza ſewi ūfihſtamo latweeſchu parunu „Kad naw prehleņes, danzo ar jumprawu!” Tad, pakehrīs iſtabeni Minni, laidās ar to dejotaju nūdſeſli eeffchā.

Barons Nurmhusens bija ne tifai pahristeigts, bet jutās ari ajsrauts, fajuhšminats no nupat redsetā skata, kahdu winam zitur nefur nebija gadijees redset un kahdu winsch nebuhtu warejis eedomgtees. Tereje, kā winsch tagad wehroja, bija tatschu laikam auguſe un lihdſſchim dſihwojuſe pañiſam zitados apſtahklos un zitadā atmosferā, nefā tas wiſpahri pee muſchneeku kahrtas jaunavam paraſts. Tahda iſtureſchanās wezaſ, bagatas un ſtingri konſerwatiwas aristoſratijas gimenē, kahdu winam bija gadijees ſche jaſtapt, likās leezinam par to, zif leelā mehrā Tereje bija lutinata un kahdu valu wina baudija ſamu wezaču mahjās. Lihds ar to ſchahda ſwabada iſtureſchanās likās tam leezinam par weenkaſahrſcheem un wiſai weſeligeem eefkateem audſinaschanās ſiaā, kuxus winsch atrada tuvi radneezifkus ſaweeem liberaliſma prinzipeeem.

Tā Tereje winam rāhdijās nu jaunā peewilzibā, jaunā burwigumā, un wiñā modās neiffakama ilgoſchanās dabut ſo tuwaku ſinat par ſchis lauku prinzeſes agrako dſihwi: kā wina tahda iſauguſe, attihſtijufēs un, tā ſakot, eeauguſe ſchahdos apſtahklos eefſchā. Winam ſchlikita leels, gruhts ſaudejums, kā wiſus ſhos gadus, fahfot no puſangu meitenes lihds tagad pilnigi uſſeedejuſchai jaunavai, wiſi ſchejeenes eedſihwotaji ſkatijuſchi ifdeenas ſcho debeſchlikigo radijumu, warejuſchi buht wairak, waj maſak wina tuvumā, dſirdet winas baſis faldo muſiku, apbrihnot winas dailo augumiņu, noluſkotees winas leegi ſtraujās kustibās un redset, kā wina no nipras ſeltenites iſwehrſchas par zehlu jaunavu, pilnigu ſeeveeti un eeweheſrojamu ſtaſtuli. Deefin kā wina iſſatijuſes maſas meitenes, kā ſkuļes gados un kahda wina buhs bijuſe ſeſchpadſmit — ſeptinpadſmit gadu wezumā? Protams, kā wina ari tad wareja buht tifai ſtaſta, originela un peewilziga tiflab ſawā iſſkatā, kā

ari runā un wišpahri pehz ſawa rafſtura un iſtureſchanās. Un wiſch wiſu ſcho laiku naiv nedſ wiſu redſejis, nedſ dſirdejis, nedſ wiſpahri par wiſu ko ſinajis! Kā wiſch to warejis iſturet? Kas gan wiſa dſihwe wareja buht par dſihwi, wiſu nepaſihſtot, neſinot neka par wiſu!... Smags ſcheliums gulās uſ wiſa dwehſeli, ka tif daudſ jaufuma wiſam pagahjis garam, to neredsot, nebaudot un pat neka par to neſinot.

Un ſchaī brihdī wiſch zeefchi nonehmās ſewī, eeguht ſcho debeſchēgo buhti par ſawu, un kaut tas ari maſhatu ko maſhadams un lai tur ari ſtahtos deefkahdi ſchlehrſchli zelā. Nokaweto un ſaudeto atpaſal wairs neeeguhſi: wiſas ſluſes un plauſtoschās jaunavas gadus tu neredsen nekad — wiſch ſewī domaja — bet tahda, kahda ta tagad ir — wiſā ſawā ſeerveetes braſchumā, ta ſtahw tev preeſchā, ir tev tif tuvu, tif tuvu: to tev ween buhs dabut, zitam neweenam! Un drihſi tam janoteek! Jo kas gan wiſa dſihwe waretu buht turpmak bes wiſas? Kur wiſam lai rafſtos wairs preeſs un patiſchana uſ darbu un zenſhanos — bes wiſas? Bet redſot wiſu, dſirdot wiſas balfi, juhtot wiſas dwachu ſew tuwumā, wahrdū ſakot, ſinot wiſu par ſawu, — ai, kahds tas neaprafſtamſ preeſs, kahds neiffamſ uſ baudiſums buht un dſihwot, un tad wiſam wajaga labi iſdotees un nekam newajaga buht wairs neeſpehjamam!...

Tahdas domas ſchahwās marſhalam galvā, un tahda apnemſchanās nodibinajās wiſam prahtā, fehdot uſ leevenem un noſkatotees Tereses dejofchanā. Sarunās, ko daschi fungi un damas weda wiſam lihdsās, wiſch paratam gan ar weenu otru wahrdū peedalijsās, lai ſlehpri ſawu gara un juhtu ſtahwolli, bet wiſa domas pee ſchām

nenosihmigajām, weenigi peeflahjibas noluuhkā westajām ūrunam nebija nebuht.

Atnahkot Teresei atpaāl un noſehschotees agrakajā weetā, wiñch, peewirſijees ar ūru krehſlu tai tuval, ūtwehra winas roku un, eefkatidamees winai azis, ūluſi teiza:

— Juhs efat debeſchēiga!

Wina neteiza neka, tikai ſirfnigi uſluhkoja wiu ar ūrām leelajām, tumſchajām azim. Winas ſeja kwehloja. Bet bes wahrdū ifmainas wini bija tagad par ſewi ſkaidribā: wini bija weens otrā domas uſminejuſchi, weens otru ūpratuſchi.

Ziti neweens to neeweheroja, jo wiſu uſmaniba patlaban wehrſas uſ jauko pils apgaifmoſchanu, kahda Bihru- lenē wehl neveenā goda deenā nebija lihds ſhim redſeta: krehſlai eestahjotees, iſkatrā pils logā tika eededsinatas diwi ſwezes.

Schahdu pee Bihrulenē fungem gluſchi nevarastu grefnibu wiſpahri mehdſa iſſkaidrot ar ſho eweherojam deenu — dſimtkunga ſeptiadeſmitas dſimumdeenaſ ſwehtkeem; tomehr daschi apſtahklus tuval pahrſinoſchi muiſchas ſaimes lozekli paſluſam ſtahtſija, ka tas pateeſibā wiſs noteekot Saulgoſes dſimtkunga zeemoſchanas dehl: ja wiñch nebuhtu atbrauzis, tad tahta pils apgaifmoſchana nebuhtu notikuſe.

Dſimumdeenaſ ſwinibas heidsas wehlu nafti.

* * *

Bija jau kreetni gaiſčhs, kād Nīrmgraufis, no dīſimūndeenas ſwinibam pa gatuvi nahldams, tuwojās ūwām mahjam, jo iħsà waħaras nałts bija beiguſes un gaiſma, debeſu weenā puſē tifko nodſiſdama, otrā bija jau ūħkuſes par jaunu. Debeſu nojumiſ ſeemeļu un auſtrumu puſē bija gaiſčhsii eepeleſkā krahſā, gandrihs jau kā jaukā deenā, bet beſ ūauleſ ſpihduma un gaiſchuma; tilai ap-wahrſchħna deenwidus un reetrumu nomale bija weħl ūfreħſlā tihtas, un meſchmales un birſes tur likas kā miglā noſuhdam. Lai gan deena jau ūħkas, wiſur weħl waldija nałts meers un kluſums. Tilai ahbolina laukā, blaſus gatuwei, dīſirdeja greeſi ſpeħzigi ſkarbās ſkanās greeſħam un pahr paphwi, ahrpus gatuves, kahds zihru liſ, ſiħki, ſkali trillinadams, kā iſplu hstoſħha ſtrauja dseeħmu ſtruhħla ſħahħwās gandrihs pilnigi ſtahwus augħċħup, urbdamees dīſiak un dīſiak gaiſa dſelme.

Nonahžis pee pirts, kas atradās gatuves malā, liħ-djās maſajam diħkitim, Nīrmgraufis ar roku peeduhras pee akmenu feenas. Akmeli bija weħl filti. Ja, mahjneeki waħar kurinajuſħi pirti un peħru fħees. Pee rijsa wahretem, kur no gatuves war braukt uſ druwu un plawu, wiñx apstahjās un, uſ wahrtu augħċhejjas ſilandas uſ-metees, briħdi luħkojas ūħwas kipplajās druwās, kas wiſas stahweja labi, ſolidames bagatu raſħu. Saeem laukeem un druwam, kas allasħ bija kreetni kopti, wiñx, kā ruhpigs ſemkopis, nekad newareja paeet fezen, neapstahħda mees, lai — un kaut ari tik iħsu briħtinu — tanis noſka titos. Lai ari ūħħi agrā riħta ſtundā, kād lauki nemas weħl nebi ja pahrredsam, wiñx tomehr peestahjās, briħtinu pameelot azis pee tihħamà ſkata. No plaujam ā ahbolina iſleħza kahds prahw sakiſ un pahri zelinam eezilpoja meeħsu druwā. „E, tu leelais letenkahjis! Naw deesgan, ka iſ-

ehdees jau ahbolina laukā, wehl winam wajaga meeschus nobradat". Nodomaja Kirmgrausis, zeeti aī walga faturredams pretim isskrehjušcho ūhtas funi, kas pa nafti bija palaists no faites wałam un tagad, pamanijis ūki, gribējo par warī mestees tam pakal.

— Kusch, Turi, stahwi meerā! Gaxauši tikpat ne-noķerši, tikai meeschus nomihdiši... Kirmgrausis dudinaja, funi meerinadams.

Pametis azis uī qanamo ahbolinu, blakus plaujama-jam, wiņšch eeraudsija ūrgus, faites preefeetus, ganamees: diwi, pahrā ūflehgti, stahweja, galwas kopā ūduhruschi, treschais guleja, bet zeturtais īnoſijas ar ūmela, kas ne-bija preefets. Abi jaunakee un labakee ūrgi tā tad ūhtī aīs atflehgas — gluschi tā, kā wiņšch to bija wehlejees un kā to bija peeteizis aīsween darit, kad pats naw mahjās un kad newar buht iħsti drofchi par ūrgu usraudsbū. Ja, ūaimneeze winam bija kreetna: waj wiņšch mahjās, waj nē, wiſi darbi tika padariti un wiſs nokahrtotrs, fatrreis gluschi tā, kā wiņšch pats to nebuhtu warejis labaki isdarit.

Nijas paſħobelē, it kā pa ūapneem, eetsħurkstejjas ligħdā fahds besdeligu pahris, un Kirmgrausis, no ūwam domam uſtraufdamees, ūhha ūlōt pa gatuwi ūhtā eefċħā, wesdams funi few liħdsa.

Mhrdurvis atrada neaiffċautas, kā jau aīsween, kad wiņšch bija kui iſgħajjis, waj iſbrauziſ, tās tika aiftaſſi-tas tilk ar ūlabatu, lai mahjās pahrnakh lot waretu bej ūlauweħħanas un gaidiſħħanas tilt eefċħā un newajadsetu mahjneekus modinat no gulexħħanas; modrigais funs, fo naftim tureja wałam palaistu, apfargaja mahju uſmanigi, tā kā nemanits neweens ūwejheek newareja ūhtā eefkuht.

Gegahjis kambari, Kirmgrausis kluſi ūhha nogeħrb-tees, negribedams neweenu modinat.

- Pahrnahži? ... Waizaja ūaimneeze.
- Tu nebiji wairs aismiguſe? ... Winſch waizaja ūawukahrt.
- Nē.
- Waj Anete ari jau atmoduſes, ka nemas nedſirē ūhnahžam?
- Wina nemas naw eeffchā: wačar zepām baltmaisi, iſtaba bija ūoti ūarsta, wina tadehl aifgahja ūlehtī gulet. Nu, ka noſwinejat ūeſlunga godibū deenu? Labi?
- Ūeeliſki. Šehehl, ka Anete nebija lihdſa, — tur winai buhtu bijis daudſ ūo redſet un nopreezatees. Mee-lawene ari pahrwaizaja pehz Anetes un abas ar moderi ūerti ūeef ūwezinat.
- Valdees. Weens pats nahži wiſu ūeļu, jeb abi ar meschfargu?
- Meschfargs palika muſchā, teizās pahrgulet pee ūutſcheera. Es nahžu reiſā ar ūilaraja Ati. Gauschi gri-beja nahkt lihdſa mahjās. Pahra reiſ eeminejās, winſch mani pahrwadiſchot lihdſ mahjam, lai man pa meschu nahkot neefot weenam ūail. Es ūaproto, uſ ūo winſch lenz, — tas wiſs Anetes dehl. Bet nemas nelikos wina domas ūaprotam, — atteizu, ka ūahk ūeedet jau gaifma, ka ūail ne-buhs un neaizinaju wina nahkt lihdſa.
- Nam tu ta dariji! ... ūaimneeze eebilda it ka noſchehlodama. — Wareji gan west lihdſa. Anete taiſni ka ūinadama iſgahja ūlehtī gulet. Buhtu warejis ar winu lihdſ brokastlaikam paſirzinatées; tagad baltmaise lai ir, — ta drangi buhtu warejuſchi ūeesu uſnemt.
- E, naw majadſigs! Winſch naw Anetei nekahds otrineeks; lai tad ari labak nemas nenahk, — tik weltingas walodas ūelbos.
- Ir otrineeks, waj naw, eet pee wina, waj ūeeet,

bet talab war nahkt. Kur raschenuš ween gaida, tur ne-nahk nefahdi. — ta mehdj buht. Bet kur nahk daschadi, tur war islaſitees. Un ar tam walodam naw nemaf tik bailiga leeta. Taiſni otradi: par kuru wairak runa, pee tas wairak eet, bet par kuru neka nesin, pee tas ari mas gahjeju. Updoma pats, meitenei wajadsigee gadi jau flaht, waretu buht gahjeja katru deenu, bet nehmejs naw wehl neweens finams. Utzerees, ka man winas gados jau otrs behrns bija silhdams.

— Schà, waj ta, bet Silarajs, Iai ari winſch teefneſcha godā zelts, naw Kirmgraufchu mantineezei nefahds otrineeks nedf mantas, nedf ſawas zilts un radu fina: Silaraji, paſchi peederedami pee pagasta masturigafeem fainneekeem, radojas ar ziteem tahdeem pat fainneezi-neem, bet Kirmgraufchu zilts jau no laika gala peederejuſe pee pirmajeem fainneekeem wiſa pagastā un allasch ſtahwejuſe pee kungeem leelā eeredjē un ſchehaftibā. Silaraja dehlain wairak wajadsigs naudas, neka ſeewas. Talab wi-nam prahts ta nefas us ſcho vusi.

— Mumſ jau ari nauda ir.

— Ne preefch tam, Iai to eebahſtu tahdās panihku-ſchās mahjās, kahdas ir Silaraji. Anetei tahdu mahju naw wajadsigs — winai buhs paſchai labu labās mahjas. Tagad Iai prez winai paſchu un pehz muhſu nahwes dabūs ari mahjas, bet tikai tahds, kas ir winas kahrtas:

— Kur tad tu doma ſehtas zilweku ſtarpa dabu: winai lihdsigu, kad tu ſawu... muhſu zilti ta nostahdi par wiſam gitam augſtaſ? Waj tu doma, ka muischnieku kahr-tas ſahks pee winas nahkt?

— Naw nebuht wajadsigs, ka wina prez kahdu ſehtas zilweku: wina war nemt ari nearaju. Beemehram, kas kait ſkolotajam? Weeta laba, darbs weegls un pee kungeem

eeredsets; pats aprinka marſħals winam waħar fneeb fu.
roku.

Ķirmgrausene spehji jaſuſtejās gultā.

— Waj tu eſi jau tik tiķens, ka ſkolotajš winu nems?

— Ja es Aneti pee wina laidiſħu.

— Waj wiñċh tew jau prafijis? ... Kà ſobodamās waizaja Ķirmgrausene.

— Prafijis weħl naw. Bet kas naw, tas war buht.

— No kam tu to fini?

— Waj wiñċh ir stuħbs? Waj winam naw prahha? Waj tu doma, wiñċh nenojehd, ko Ķirmgrausħu mahjaš ir weħrtas? Wiñċh buhs jau iſſlaufchinajis, ka Ķirmgrausħi tikpat ka iſmaħħati un ka man nauda guļ bankā.

— Bet waj meita winam pa prahtam?

— Kalab lai nè? Waj wina naw labi apgehrba? Waj naw paſkolota? Kà tik wiñċh patihk winai! Par wiñcas patikħħanu neċħaubaes: ar fawu mantu un naudu es Aneti waru apsejt it no galawas liħdi kahjam, un taħda seltitas meitas patihk wißeem. — Ja, aismirfu tew pateikt, ka es uſ to fweħtdeenu peħz tirgus eeluħdsu ſkolotaju pee mums. Bet lai nezellos neħħadas leekas walodas un lai laudiis nedomatu, ka meħs paſħi waħkam meitai bruhtgo-nis, tad-eaizinaju ari wiſus dseedatajus un dseedatajas: fak, lai weenu fweħtdeenu iſdseedaas pee mums. Ja mums ari naw tik leelas un gaifħas iſtabas ka ſkolā, par to mums attkal ir leels, ftaidrs pagalms, dahrjs un atmata, kur war ir dseedit, ir eet rotaħħas. Tad nu tik labi fariħkojees uſ-qiġi fweħtdeen uſ-nemt leelu pułku weefu.

Wairak wina ar weži neteel ejas: winam jau uſmähżas meegs, jo gultā eelizees un minetos waħrdus iſteiżis, wiñċh tuħlin fahfa ġħaż-żebbu. Bet wina fawadha baigħa preeħha uſ-

trauzās, dīrīdot, kā nahkamu īvehtdeen minſč buhs atkal te.

Kruhts winai elpoja aktri, un ūrds puksteja strauji. Wina bija sargajuſēs kautko waizat par ūkolotaju, baidamās, kā wihrs nenomanitu winas wiſſlepenakās ūrds, domas. Bet wezis pats bija par winu eeminejees, un tuhlin wina ūwā fantasijā redseja to ūew preeſchā: winai ūkita, it kā wina atrastos kautkur muischas pils tuwumā un redsetu, kā wiſch, kori wadidams, zilā tafts ūfli; wina garā redseja, kā wiſch tur stahw, staigā un ūarunajas, at-turigi, kautri paſmaididams.

Lai ūhis ūlats winas gara azim neissustu, wina, ar wiħru runadamās, bija turejuſe azis peemeegtas, ta puhledamās tihkamo mahmu tehlu turet ūew tuwumā. Wiſas pagahjuſchās deenas un naftis, ūewiſchki kopſch wina pagahjuſchā ūwehtdeenā bija to pee baſnizas atkal ūagahjuſēs, winas domas un fantasija bija darbojuſchās gar ūcho jaunelli, kura parahdiſchanās bija atstahjuſe uſ winu tahdu eepaidu, kā wehl nekas zits eepreeſch. Un nu wiſch atkal buhs te, wina to redſēs, ar to ūatikhees, runās!

Atkal un atkal winai ūchawās prahktā daudſkahrt dīħbwē dīrīdetee wahrdi: waj gan tas kās jaunis, waj launs, kā tikko ūeaudsis puika apnem jau dīħwojuſchu ūeeweeti? Kapehz tad dīħwojuſchi, pat wezi wiħri tik beſchi apprez jaunas ūlukes, daſchreif wehl tihrās waſarauges? Ari ar winu paſchu tas ta darits, un nedj winai talab kās launs bija notizis, nedj ari paſaule par to daudſ kō brihnijusēs. Taifni otradi: wiſi to atrada par pilnigi ūeederigu, kā bagats wezpuifis panem jaunu ūkaiftu meiteni (par tahdu winu wiſi ūwā laikā bija dehwejuschi). Waj tadehl waretu daudſ kō brihnitees, ja wina eetu pee jaunekla, kureſch winai ta patihk? Kam

gan waretu buht teesiba, mest us winu talab akmeni — us winu, kas pate jaunina apprezinata ar wezigu zilwelu? Ja tik winſch winā eemihlas, — tas tas galvenais. Un winai ſchleet, tas waretu notift, ja winas paſchias meita nestahvetu starpā. Tadehl wajadſigs drihs to apprezinat ar kahdu zitu, un talab winai nepatiſam nepatiſk, ka weziſ nebija wedis few lihdsja jauno Silaraju: tam naudas wajaga, tadehl Anete tam buhtu taiſni pa prahtam; bagataku ſeeuw winſch deefin waj zitur kur atraſtu. Un pats winſch, ſtaltu augumu buhdams, iſſkatas brangi. Pebz dabas gan tahds diſchigs un lepnigs, ſawas us augſchu ſafkrulletas uhſas ween tik groſa. Bet tahdi ahkſtaiini ſtaltkahji daudſam ſeeweetem, fewiſchki jaunām meitam, wiſpahri mehds labi patift. Tā tad wiſchki ari Anetei waretu buht tikai pa prahtam, fewiſchki wehl, ja wina nemfees tai eerunat. Tad galvenais ſchlehrſlis zelā us zereto laimi buhtu laimigi no- gahdats pee malas.

Ja, bet ka tas waretu notift? Wina tatschu nar ſwabada! Ja wina buhtu wehl neprezejufēs, waj atraitne, tad gan. Bet ka tagad? Nu, waj nar daschreis paſaulē dſirdets, ka ſeewa atſtahj wihrū un aifeet pee zita, kuxſch tai eepatizees, un tad dſihwo ar to? Af, ja wina ari tā ifdara? Ja wina atſtahj ſawu wezi un aifeet pee ſkolotaja? Wiſlabak tas laikam buhtu ifdarams, ja wini ſlepus ſabeedrojas un aifbehg kur projam. Trazis gan tas buhtu leeliffs. Wiſmas paſchhu nowadā par tā fo nekad nar dſirdets: par tahdeem notikumeem tik laſits awiſes, rāj dſirdets fungu un wahzu dſihwē. Bet nu wina to tā vuhtu ifdarijuſe — wina, wezā ſirngraufſha gudrā, qodigā, tifla ſeewa, par kahdu to wiſi dehweja un uſſatija un kahda ta ari pateefibā bija

līhds fčim bijuše. Tad tik buhtu lausčhu malodam darbal
kō tik tad newaretu par winu runat un kahdeem wahr-
deem tad newaretu winu nogahnit! Un ar pilnigi di-
binatu eemeslu, pehz pelnitas teefas!

Kaunā twihkdama, wina aifslahja ar rokam few
azis un ūju. Bet Iai ari kauns un negods kahds, kād
tik teek pee wina un war kluht laimiga!

Bet warbuht tahds nedſirdets negoda darbs nemaj
ari naw wajadsigs: kō war sinat, wezis jau stipri gados...
Af, tad buhtu wareni!... Un ūuna wehleſchanas kā
tumſčha, melna ehna sagas winas behrnisčki newainigā
ſirdi un ſmagi gulās uſ winas ſchēhsto, balto dwehſeli
padarot to netiħru.

Ja, kaut wiñčh nomirtu, kaut wina wairs nebuhtu!
Kaut wiñčh labak nemaš nebuhtu bijis, jeb kaut wiñai
wišpahri nefad nebuhtu nahzees ar winu fastaptees...
Bet wiñčh tepat wiñai blaķus krahz meegā stipri un
spehzigi, it kā lifdams tai ūajust netween ūawu ūahtbuhtni,
bet ari ūawu teizamo weſelibu.

Bitām reisam, dſirdot wezi tā stipri meegā krahzam,
wina par to nelaunojās, jo ūahda wina guleſčana tai
bija parastā. Tahdās reisās wina, peegrūhsdama tam
pee ūahneem, tik drusku to pamodinaja, pateikdama, Iai
gulot ween par jaunu tahlak, tikai Iai diktī nefrahzot,
un pate palika meerigi tam blaķus gultā. Bet tagad
wiñai ūhi parastā ūahfčhana bija reebiga. Wina ari
wairs nepeegrūhda tam pee ūahneem: pirms atgresa
tikai ihgni tam muguru, bet tad pā brihdīm uſzehlās,
peegahja pee loga, kās ari pa nafti bija ūahwejis puš-
wirus wałam, uſmetās ar elfoneem uſ behgeli un ūumji
luhkojās dahrjā.

Bija kluvis tumščakšs, nekā bija pirmiņi, kād mežis
eenahža eekščā: no reetrumu puſes nahķdama, bija leela
tumšča mahķona apnehmūſe gandrihs wiſu apivahřčhaa
puſi; wiņas augščejā mala aiffneedsās jau lihds Kirm-

grausčhu dahršam, kur patlaban fahka birt pirmās leetus
piles semē, atſisdamās wiſpirms uſ ahbelu, krausčhu, ūſ-
heru un glomu lapam loga tuvumā, tā kā leetus tčha-
besčhana lapās ari iſtabā bija tik ſtipri ūſdirdama, kā
pa daļai pahrnehma pat wetšča ūrahkſchanu.

Wiņa fahka raudat. Aſaras pluhda pret paſčas
gribu arveenu ſtiprak — gluſchi tāpat kā ahrā leetus
lahſes. Wiņa jutās tik gruhtſirdiga, tik nelaimiga, tik
besgaligi weentuliga, kā to otram newaretu pateikt. Tā-
pat kā leetus mahķona rahdijs kluhſtam aifneen leelaka,
beesaka un tumščaka, ari wiņas diwehſele ūjuta wiſs

fewis leelaku un ūmagaku tumſu. No allasč ſtiprakas lihſhanas tſchabefchana lapâs, un leetus lahſchu un pi-
leenu plihſchkeſchana sahlē un zitur bija tiſ ſtipra, ka
pee loga no wetſha krahſchanas neka wairs newareja
ſadſirdet, un wina dewa ſawām behdam un dwehſeles
ſahpem pilnu waļu, raudadama, ſchaukſtedama un elſo-
dama gandrihs puſbaliſi, jo wina ſinajās droſcha, ka
neweens wina tagad nedſird. Kreflu, kaſ bija noſlihde-
jiſ no kameescheem un kruhtim, wina ſawilka atpaſal uſ
augſchu un peetureja ar roču, jo gaifſ bija kluviſ weh-
ſaks un wina logā ſajuta dſeſtrumu.

Dewitā nodala.

Kad semi mehrija.

Gefchu ugunskuru parlamentis. — Schi parlamenta pahraikums par ziteem parlamenteem. — Kalab Greetele spreesch few azis zeeti. — Trihnes laimigs atradums no besisejas stahwolla. — Kalab Ewartene gatava pazeest ūaunu. — Leeta, kas ir ta grehla wehrtä.

To waſaru Kürsemē strahdaja krons mehrneeki, iſ-
daridami topografiskus usnehmumus. Lejas-Kürsemē wini
darbus bija fahkuſchi no Prūſijas robeschħas un Leepajas
juhrmalas lihdsenuma, turpinadami tos femes wideenâ
eekħħâ.

Zihruenes nowadā pirmas finas par mehrnekeem
pahrweda zela wiħri, kuri no Leepajas pahrbraukuschi
stahstija, ka redsejuschi neween mehrnekuſus strahdajam pa
laukeem ar femes mehrisħanu, bet Virgus lihdsenuma
augstačā weetā tee uszehluſchi ari leelu ūoka torni, no kura
pahrifikatot un usnemot tad wiſu plafcho apgabalu. Da-
ſħas nedekas weħlač ziti zela wiħri pahrbraukuschi finajha
weħstit, ka mehrneeki fawā darbā nonahkuſchi jau stipri
uſ ſħo puſi un Kreewu kalnā pee Embutes uszehluſchi tahdu
pat, waj weħl augstaču torni, nekka Virgū. Beidsot, taifni
feena laika fahkumā, winu redsej strahdajam jau Zihru-
lenes robeschħās.

Semneeki starpā par mehrneeki darba noluħkeem
nekas nebija finams un tadeħl prahroja un mineja da-
ſħadi. Għaimneeki un winu peederigie par wiſu ſħo leetu
famehrā maſ ūo weħroja un runaja, jo wineem mahjas

un seme jau bija un tadeh̄l tee no tagadejeem mehrneebas darbeem neko few negaidija. Ja winu pulsā weens waj otrs ko par mehrneekem eeminejās, tad gandrihs weenigi tik fakarā ar bascham, waj semes ifmehrischana par jaunu nenoteekot tanī noluħka, lai semes ihpaſchneekem usliktu kahdas jaunas makſaschanas? Gluschi zitadi tas bija ar kalpu kahrtas laudim un ziteem bessemneekem: tee jaunos mehrischanas darbus weda fakarā ar fawām zeribam us semes dabuſchanu. Gan nebija nekahdu daudz maſ taustamu peeturas punktu, us kureem lai ſchā, waj ta dibinatu ſawu zeribu us semes dalischanu. Bet diwas leetas tomehr lika daudz ko domat: pirmkahrt, ne muischu kalpeem, ne faimneeku gahjejeem semes nebija un, ofkahrt, seme tika mehrita. Kamdeh̄l tad winu ihſti mehrija? Bes ſawas ihpaſchas wajadſibas un ſinama noluħka to tatschu nedarija. Ta tad, azim redſot, nodomats bija fautko ar ſemi darit. Un ja jau pee semes mehrischanas un dalischanas kexas, kam tad lai ziteem to dalitu, ja wiſpirms ne teem, kam semes wehl nemas naw! — Ta un tamlihdsigi ſpreeda un prahroja kalpu un zitu bessemneeku starpā.

Druwineekos kahdu pirmdeenas rihtu, kad gotvis bija iſſlauktas, gani iſſdihdinati un ziti ſteidſamakee rihta darbi ahrā padariti, fewas ſanahza namā kurt uguni un wahrit ehſt, jo lihds brokastlaikam ehdeenam wajadſeja buht neween gatawam, bet ari nonestam jau muischā wiherem, kas tur atradās darbos, waj leezibās. Schoricht brokasti gan newajadſeja nest us paſchu muischu, bet us diſcho noru, kura atradās starp muischu un Druwineekeem un kuru tagad plahwa. Tas nu gan bija par kahdu wersti tuwaki, bet ari ta bija deesgan ko ſteigtees, jo ſeena laikā jaunakās ſeeweetes mehd̄sa jaukās deenās neween

gehrbtees labakās drehbēs, bet ari ruhpigaki masgatees un matus waj nu ſapiht gludenaki, waj atkal jo augstaſki ſaſtrullet, kas wiſs praſa, protams, wairak laika, kadehī ehdeena wahrischana ſahkama agraki neka paraſts.

Tahda uſzirſchanas meitam un jaunakām ſeewam likas tihri nepeezeefchama ſewifchki tad, kad darbs bija norā, jo tur beſ muſchās gaitneekeem gahja darbā ari gandrihs wiſi pagasta ſaimneeki ar ſamām ſaimem, no- plaudami ſatrs ſawu reesi un ſeenu ſagrahbddami, iſſchah-wedami un aifweſdamu muſchā, par ko tad ka atlihdsibu eeguwa teeffibu, ganit lopus muſchās meſchā, ka ari dabut no tureenes zelmuſ un ſchagarus. Saimneeku dehli un meitas, reesi ejot, kur wiſi pagasta jauneefchi ſaredſas, gribеja weens otram rāhdit ſewi, ka ſaka, no labās puſes, un ta ka tas ifdarams neween ar tſchaklu ſtrahdaſchanu, ar laipnas ſejas rāhdiſchanu un guđru, godigu un aſprah-tigu ſarunaſchanos, bet ari ar glihtu drehbju paſlihdsibu, tad iſkatra un iſtweens wiſu ſtarpā zentās uſgehrbt ko labaku. Kalpu un muſchās gahjeju jaunā paauđſe ari negribеja paſlift gluſchi ehnā, un darija, ko ſinaja, Iai wa-retu godam ſpihdet blaſkus ſaimneeku fahrtai. Paſtahwot ſchahdai ſawſtarpejai ſazensibai ſarp ſchim abām weete-jām lauzineeku ſchikram, diſchajā norā beeſchi tad ari gadijās redſet darbā glihtaki un greſnaki gehrbuſchos zilwekuſ, neka daschreis ſwehtdeenam baſnizā gahjejuſ, waj kahdu godu ſwinetajus. Schas paſchās ſawſtarpejās ſazensibas dehli tad ari Druwineekos ſchoriht uguンskuri ſakurti un ſeewas ap teem ſahkuſchās riſkotees agrak, neka wiſpahri paraſts.

Druwineekos dſiħwo ſefchās kalpu gimenes, un ta-dehli wiſu pawahlrdā kuras ſefchi uguンskuri, ta ka ſeeweetēs, ap wiſeem riſkodamās un ſarp ſefchām ugunim

atrasdamās, sīst un tvihkst no fesjhām puſem, bet rowis tifko ſpehj riht duhmuſ. Nelabā laikā: kād wehījč ſwaidigs, waj gaifs miglains un fmags, rowis nemaſ ne- grib riht duhmuſ, kūrus tad totees jo wairak rij paſħas ehſtvahritajas. Tahdās reiſās tad, protams, wiſas ir iħgnā prahtā un katra gandriħs tičpat fiħwa fawā dabā, kā fiħwee, uſ augħfu neejosħee duhmi, kās, pa apakħfu ween mandidamees, leen wahritajām riħxle im żert az- ħas. Schahdās reiſās tās weegli fakaitinamas, ta' ka peeteek daschreis tihri neeziga eemeſla, lai iſzellos rahħanās. Ja turpretim laiks lab, rowis well duhmuſ kā nahkaſ, pa- wahrds no duhmeem briħws, un ugu niſ deg jautri ſpreh- gadamas, tad ari paſħas kuhrejas un wahritajas meħdī buht labā prahtā un liħdsigi ſprakħekofħam un ſprehga- joſħħam ugu nim tad ſprehgat ſprehgà walodas — tahdās miħligas un uſ wiſam puſem labweħligas, un ja ari das- ħreis no weenas waj otrās fuldas puſes eefċekilas kür kahdās naida d'sirfsteles, tad tās tahdās reiſās arween gudri un laikus ar prahha palihdsibu, kā fibins pa wara drahts wa- deem, laimigi teek nowaditas uſ kahdu zitū, klah tħejja zillweku puſi, ta' ka nedabuń eededsinat un iſplatit naida leefmas paſħu starpā.

Wiſpahri pawahlids fċheet Druwineku kalpu feewam par wiſlabako iſrunaſħanās weetu. Kas wijs gan fċhe neteek pahrrunats, apſpreests, apgaismots, iſſkaidrots, iſ- ūxkirkits! Tihri jadomà, ka fħinni deſmit peħdu garā un tičpat plata pawahlida telpā ar fodreju fabezejumā ſpi- ħoſħħam muhra feenam eweetojas kahds wiſpaſaules par- laments, waj augħta ka teefu eestahde, kür wiſas leetas un notiġumi dabuń fawu peenahżigu galigu iſ-ħekkisħanu un nodibinaſħanu — protams, tahdā wirseenā un weidā, kahdā paſaule ar fawām parahdibam atspogulejas fesħu

kalpuſeewu ſirdiſ, domās, prahtos un eefkatos. Kas wiām ſchleet laſs, to peenem, atſihſt, teiz un ſlawē; kas ſchleet launs waj nederigs, to nopeł, noteefà, atmet. Un neweenā zitā parlamentā wiſā paſaulē newalda taħda runas brihwiba, kā ſchāi ſeschū uguンskuru parlamentā, jo te neween katra leetu un parahdibu war noſaukt kahdā wahrdā tiſ paſchas runatajas wehlas, nebuht nebaidotees, kā tiſ apſauktas, waj ſoditas ar wahrdā atheniſchanu, iſſlehgſchanu no daſchām fehdem, waj kā zitadi; ſchē war neween katra runat kō grib un tiſ difti, ziſ ween ſpehj, bet war runat ari wiſas reiſā. Nokam taufſtams labums no taħdas diſtas runaſchanas bija taſ, kā paſchas runatajas zita zitas wahrdus beeſhi newareja ſadſirdet un taħdās reiſās, protams, neweena neka neſaprata, kadehļ ari ween-prahtiba netiſa trauzeta un domu ſtarpiſas tiſai reti kād wareja iſzeltees, bet wiſi jautajumi aifween tiſa iſſchikirti un peenemi weenbalsigi, lai gan katra par teem bija fa-wadās domās un uſſkatija toſ iſſchikirtus pehž ſaiva prahta.

Sewiſchki dſihwa un peewilziga bija daſchadu jau-tajumu paħrrunaſchanā pirmdeenu rihtos, jo tad par daudſ kō, kas ſwehtdeenu uſ ahru iſejot, bija redſets, waj dſirdets, naħżas domas iſmainit un taiſit flehdseenu. Svarigafee notikumi, kas pirmdeenu rihtos naħza paħr-ſpreeſchanā, meħdſa buht pa leelakai daħai ſchahdi: kahdi paħri no jauna uſſaukti; kahdos wahrdos kriſtits weens waj otrs behrns, kas bijuſchi luhmās un kā katra kriſtibneeze bijuſe geħrbuſes; lučam ſeeweetem bijuſħas jaunas willaines, lačati, waj kahdas zitas dreħbes un kā taſ ſeeftaħwejuſħas; kahdi puuſchi uſ lučam meitam wiſwairak ſkatijuſħees un kahdas meitas lučam deħlu maħtem ſeeva pee baſnizas buſħojuſħas rokaſ, waj ari kō luča ſeeva pee baſnizas runajuſe. Ta bija ari kahdas

laulibas bijusħas, tad pahrrunajamà weela bija jau tik plafħa, ka ar tħas apspreeħchanu un nofahrtoħchanu pirm-deenas riħtā ween nekahdā sinā newareja tik galā, bet bija janem ari weħl dasħi ziti rihti palihgħa. Jo tad bija jaapspreeħ un janodibina, kahds bruhtei bijis geħrbis, kahds wainags, ka wina isskatijus, ka bruht-gans isturejjes, kahdas bijusħas bruħtes mahħas un kahdos geħrbos, kas starp kahsineekeem bañniżżeġ wiswairak fmehju sħeħħees, kahdas un kuri bañniżżeġ fatħchuffstejus, kura fbañniżżeġ eegħejjis gandriks ar wifū zepuri galwā un ta' jo projam.

Sħorih t-feschju ugunkur u parlamentā ofizjalàs ru-nas nebija weħl saħħu sħaħħas, ta' ka newareja tad ari weħl finn, kahdu wirseenu tħas nems. Gan no weena — oħra ugunkura pufes dasħs wahrdi bija jau atskanejjis, bet tee wiċċi atteezazz tħikxi u tħalli weetnej, waj-paħħu pri-watam leetam, it ka: „Padod man farwu kipiti“, „Beewahk farwu malku, lai nesajuhk ar manu“, waj-ari atkal: „Waj-tas tatvih biċċek, kas te eeklu wiċċi manā lenk?“ Waj-atakal: „Beeluhko, luħdama, manu kattinu, kamehr issfrejħu dahrxi sħaplu hkti laiċċek“. Sħahda rakstura teizeeni, iħ-paħħi kà fċis pehdejja, leezina, ka fatiziba feewu starpā ir-paċċlaik laba, jo ja kahdai iħgħums, waj-du smas sirdi, tad nekad neka neluħgs otrai, bet aissfrees ġha nħadha għax-xaqqa, phee tam, ja ween eespejħjams, paħperdama ar-kahju otras biċċa, malkas pagali waj-sħagħar fuq kien; tħadid ari oħra, ja ta buhs nelabā prahħtā, u tħadju u saizinajumu nekad neatbildes ar laipnibas pilnu: „Ja, ja, miħlit“, bet du smigi noteikx kahdu fkarbu wahrdi. Kead nu sħorih t-ne no weenas pufes nekahdas iħgħuma waj-du smu siġħi naw manamas, tad drofchi pareddi, ka debates par kah-deem wi-spahribas jautajumeem, ja taħdas tagħad atħlaħtu,

taptu no wiſām puſem uſnemtas ar leelu labpatiſčhanu un ſasneegtu beſ ſchaubam ſposčus panahkumus.

Tomehr leekas, ka ſchodeen, jebſchu tagad pirmdeenas rihts, truhktu iħſtas weelas plafchakai, wiſpuſigai pahr-preeſčhanai, jo jebſchu gan wiſi feſchi ugunkuri jau labi ilgi kuras pilnā kureſčhanā un lai gan feewas jau reiſu no reiſas fanahkuſčhas pawahrdā gan pa diwām, gan pa trim, gan ari pa wairakām reiſā, tomehr kahdas wiſpah-rejas pahrspreeſčhanas zeenigs temats, likas, nebijs ne-weenai pee rokas, jo neweena ar taħdu nenhazja klajā.

Tà feſhis jaufais rihta zehleens paeetu gaxam peenahzigi neisleetots, ja namā neeesteigtoſ kahda masa, parfna feeweete, kas, azim redſot, no wiſai aħtras eefčhanas buhdama ſtipri aħselkuſes, tifko ſpehja iſſauktees:

— Waj finat ko jauna?

Wiſas feewas, ziſ to pawahrdā atradās, atſitās ap-kahrt uſ durivju puſi, daſčas peetriuhldamās ſtaħwus.

— Kas nu, Leħwnej? ... Wairak feewas waizaja reiſā, atnahzejā paſihdamas kaimiku waħlineezi. — Kurp tu tà ſteigdamās, ka ne labriħtu nepaguħfti padot? ...

— Mehrneeki! ... Seeweete eefauzjas wehl tāpat aħselkuſes un buhdama ſteidſiga. — Schorihħt meħri jau juħsu lanfā!

— Kas tur jauns, kas tur kahds briħnum? ... Kahda no kalpu feewam atteiza ar nepatiſčhanu, juſda-mās peewilta ſawās zeribās, dabut ko jaunu finat. — Kawi wiſur zitür meħri, tà wineem jaħmeħri ari muhſu lanfa. Kas tur ko briħnitez?

Ar ſchahdu atbildi ſawukahrt nepatiħkami pahrſteigta, feeweete, neſinadama neka ko taħlaiki teikt, mihdijsas drihs uſ weenās, drihs uſ otrās kahjas. Wina neſinaja wehl, ka no ſha neweikla ſtaħwoxla tikt pa godam aħrā, ka

par laimi winai aif muguras patlaban atʃaneja ſeʃoʃħi wahrdi:

— Ał, mehrneeki, ja! Juħs neweena nesinat, īah-das bailes un nedfirdetu kaunu es waħar peedsiħwoju ar teem bleħsħeem.

Lai gan feewas jau no balfs pasina, ka runataja ir Ewartene, tomehr ſħee nedaudsee wahrdi winām liks tif eewehrojami, ka wiħas pagreejsas atkal u durwju puši, kif Ewartene, pabihidama Leħwini fahnis, steepa eelxha pilnu fleħpi sapluhktu saħlu, kuxas, pawahlidā eenahkuje, eewehrta farwā leelajā kafla, kas atradàs eemuhrets pawahlidā weenā kaktā un kuxā — liħdsas ehstwahramajam kaflam — fila un pluka gowim dserfis. — Es jau waħar waħradā gribeju jums stahstit... Ewartene turpinaja, preeħxhautu no purinadama. — Bet meħs ar wiħru, no meesta nahħdami, eegreesamees kaiminos, aiskawejamees tur un pahrnahżam weħlu, kaf jau wiċċi gulejat. Bet nu jums pateiħxhu, kafdas leetas mehrneeki prot un ka man għajja. Ał scheħlin — to bailu, ta fauna!

Nu wiħas feewas kluwa sinkahrigas, un wairak balfs gandriħi reisā eewaizajjas:

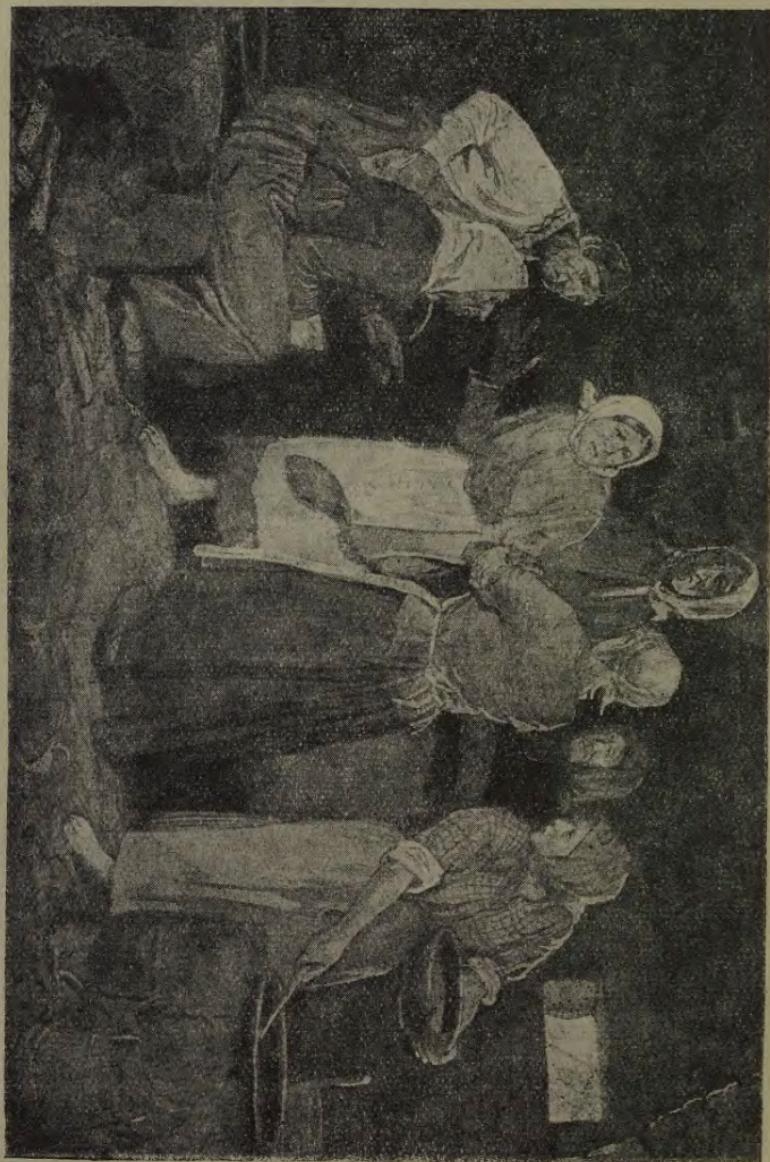
— Ko, waj feeweħħus kex rokka?

— Nè, tas nebuħtu weħl neħas: kaf kex, war pa-mušt. Bet fo tur eesħaħki, kaf wiċċi dara?!

— Nu, tad stahsti jel, kaf wiċċi dara!... Wairak feewas fuza nepazeetigi, un ari Leħwine newareja no-zeestees, nepeebeedrojufes ſhim wi spahrejam fużżeenam. Wina weħl pate peħdejä pheeħilda:

— Ja, stahsti jel, mahsin, stahsti! Man ilgi now wa-las: jatek atkal żitħos kaiminos, pastahstit fo jaunu dsir-dejuše.

Geewu sinkahriba drošħi ween nebuħtu tif leela, ja

jauno sinu solitaja nebuhtu Ewartene, kas wišam bija pasihstama par nopeetnu ſeeweeti un kas neefus nemehdſa runat. Wispahri bija finams, ka wina runaja maſ, bet ka winas runai aifveen bija kahds pamats. Un nu wina ſahka tam stahſtit:

— Wakar aifgahjam ar wihrū meeftā nōpirktees ſilkeſ un desinamo uhdeni. Nahkam mahjā pa zelinu gor meschmali, pretim muiſchās norai. Geraugam pa noru ſtrahdajam mehrneefus: noeet lihds mescham, nahk at-pakal, atkal noeet lihds mescham un ta wiſadi. Šafu wihrām: deesin kadehl wini meschus nemehri? Likai laufus, plawas un zitas klajas weetas ween. Wihrs atſata: wineem tas neefot wajadſigs, wini meschus iſmehrijot tāpat no wiſus: wineem eſot tahds daikts — ta truhba uſ mehrneeka galbina — kād to apgrēſhot otradi un tanī ſkatotees eekſchā, tad meschus apgrēſhotees ari otradi — kokeem galotnes ſtahwot uſ ſemi, bet apakſchgals uſ augſchu un tad meschus wiſ ſot tik weenads un lihdsens, ka wiſam tam war redſet pahri, un wiſneeks, pee galbina ſtahwe-dams un truhbā ſkatidamees, tad iſmehrijot neween meschu paſchu, bet ari tos klajumus wehl, kas atrodas meschā eekſchā, waj ahrpus ta. Ari ziltvekus un wiſu zitu wini ſawā truhbā ſkatidamees apgrēſhot otradi — ar kahjam uſ augſchu un galwu pee ſemes.

To dſirdot es fatruhkſtos: kād ſeeweetei kahjas gaifā, tad jau wiſi tſhabraki, protams, tuhlin uſ galwas: domaju: af, tee beſkaunas! Te redſu, wiſneeks greeſch truhbu taiñni uſ muhſu puſi un ſkatitees eekſchā! Es tahlak wairs ne ſola! Aptupjos pee ſemes, ſakeru bruntſchus, ſpeeschu ſterbeles ſew pee kahjam ſlaht, Iai neku-naw waſigi un neļauju kriſt dreħbem uſ galwu. Bet ſchis ſaleezees pee ſawa daikta un nu tik ſkatitees uſ mani!

Domaju, skatees, beskauna, skatees, — tagad tu neka nedsefi! Gan pate manu, ka svahrks tuhlin kristu no kahjam us galvu, ja neturetu, bet es til turu. Wihrs paleek ari stahwot un brihnas, kalab es neejot tahlač. Es atšāku: waj tu tračs efi? Tu domā, ka man naw kauna? Pats redsi, ka wini ir tevi, ir mani apgreesučhi otradi. Tev tas nekas, bet ko es eefahkšču? Es tahda newaru kusteees ne no weetas! Kad meschs buhtu tuvak waj kruhmi, eefreetu un paſlehpīos. Bet no mescha bijam par nelaimi jau labu gabalu atgahjučhi nost. Domaju, tawu beskaunau! Kas to buhtu domajis, ka fungu kahrtas laudis ir ari us tāhdām blehnam. Ja wehl buhtu kautkahds saldatelis, bet taišni pats wirsneeks! Ir man gan kauns, gan dužmas. Zīl ilgi lai tā ūspēedusēs tupu. Te par laimi dsirdu, grab meschā rati. Drihs ari isbrauza is mescha kaiminu Wangreewu muzineeze. Lihds ko preebrauz man blakam, lihds es, bruntšču sterbeles ūkehrusē, — pagubus ween pee rateem flaht un — ūchpudučts eekščā! Šāku, mihičā muzineeze, eji til laba, paved mani kahdu gabalinu, — man neganti ūahka durt ūahnos zaurajs, newaru wairs paeet. (Taisnibu tā tuhlin netihk teikt.) Šāku, wihrs lai nahk kahjam pašā. — Tā tapu ahrā no ūkluras. Runadamās nobrauzām lihds kaiminu atmatam, kur mužineeks radās isnahzis ūewai preti, pahrweda ari muhš lihdsi mahjās un tad aiskatvejamees tur un pahrnahzām wehlu. — Wai, wai, tās bailes un kaunu, — to newaru isteikt. Šoriht mehš us noru ne domianu newaram eet pa ūawu lanču: tur patlaban ūrahda mehrneeki un tad wini muhš tur ūkatis kā ūpogulī: ne mescha, ne kruhmu tur nekur naw turvumā, kur paſlehpīees.

— Ak, tehtit!... Bitas ūewas issaužās. — Ko nu lai dara? Kur tad lai ejam? Upkahrt pa druvam un

gar mesčju, tas jau trihs — tšhetras werstis leels lih-kums; tad norā nonahķi tikai stundu pēhž brokastlaika.

— Nu ar Deewu, miħlās! Man naw wairak wa-ħas, — jaſteidhas zitās mahjās... Lehvine ſpehji eefau-zās un, nenogaididama pat atbildi uſ ardeewam, metās iſ pawahrda ahrā un puſtezinus ween laidās pa fehteenu uſ gatuves puſi.

Druwineekos ſeewam un meitam bija leela baſchi-ſchanās un prahtoſħana, kà mehrneekem tift gaxam. Pee tam gandrihs katra teizās nu pee mehrneekem no-wehrojuſe kautko ſawadu jau agrak, kas wiſs, azim redſot, apſtiprinaja Ewartenes ſtaħstijumu par mahkſlu, apgreest zilwekuſ apkahrt. Tà Penkuļa Greetele aifguht-nem ween ſtaħstija, ka aifwakar, wiñai nahkot mahjā no kruſtmahtes, mehrneeki loti uſ wiñau ſfatijuſħees un ſmehjuſħees — azim redſot, tee wiñau bijuſhi apgreesu-ſhi apkahrt. Ali, wai, to kaunu! Un Greetele, noſart-dama kà nopliketa, ſpeeda ar roku ſew azis zeeti un neſinaja no kauna kur dehtees. Af, ja wiña toreiſ buhtu ſinajuſe, ka mehrneki ar ſawu truħbu noſtahdijuſħi wiñau tiſ breefmigi nekaunigā ſtaħwoſli, wiña, ha dihka dambi eedama, buhtu labak ſtaħwu lehkufe uħdeni lihds kaſlam eeħxha un kaut ari buhtu wajadſejis noſlihkt!

Kamehr ſeewas rahjās un pukojās uſ mehrneekem un arweenu wehl newareja iſgudrot, kà ſchoriht tift uſ noru, pawahrda eefrehja kahda tekatne meitenite, ee-hauđdamās:

— Maht, muhf' Trine klehti welk brahla biffas kahjā!

Għiexi negaidot nu bija atrasta laimiga ifeja no beſiſejas ſtaħwoſla: wiſas ehſtneſejas pēhž Trines pa-

rauga mekleja nu peemehrigeas wihru, brahlu, tehwu,
waj dehlu biffas augfcham un gehrbas tanis eefchâ.

— Kas nekait Janites meitam! Täm tagad now
nekahda behda, kur sadabüs biffas. Unlisei kalpojot
muischâ par istaben, zeenmahte un prehlene dahwinaja
wifadas drehbes, ari feeweeshu biffas, — abas war tagad
nu labi tas ifleetot. Kahda kurai laime! Wifas efam
kalpu feewas, wifas kalpojam weeneem un teem pascheem
kungeem, bet weenas behrnus apdahwina wifadi, zitu
behrni nedabün neka. Labi gan täm gimenem, kuru pederigi
eeteek kahdâs weetâs muischâ, fewischki jo tutu
pascheem kungeem, — dsihwo tur ka pee Deewa aif dur-
wim... Tä pahrmeturu un skaudibas pilnâ panehmeenâ
runaja Beesuma Bosuma feewa, dodama ar to fajust, ka
winai ar tahdu apdahwinafchanu notikuše sahpiga ne-
taisniba.

— Nè, mihla Bosumene, nè. Tif leeli tee labumi
muischâ ari now, ka tu domâ... Schehligi lehnâ balsi,
it ka ar to zensdamas pahrrunajamai leetai peedot wairaf
schleetamibas, runaja Penkulene, gari wilkdama. — Za
tur dsihwe buhtu tif waren laba, tad jau ifkatrs, kas
muischâ dabujis kahdu weetu, paliftu tur wisu muhschu.
Tomehr daudsi aiseet un meklejas zitur weetas. Ari ta
apdahwinafchanu now nebuht tif leela, ka nesinataji un
skaugi isbrehz. Now Unlisei apakschinas wairaf dahwi-
natas, ka weenas weenigas, un Greetelei zits nekas ne-
atleek, ka meklej ari kahdas wihreeschu biffas.

— Muischâ nu dsihwe gan ir laba, katrâ sinâ daudsi
labaka, neka sehtu dsihwe, fewischki meitam pee istabam
tur weeglas deenas un wisu dabun, kas kungeem atleek.
Ka Unlise no muischas atstahja, tur gan faws ihpaſchs
eemeſls: winai talab bijis jaaiseet, ka sahkuſe pahraf ko-

peneetees ar discho fulaini. Beenmahte, teiz, pahra reis usgahjuſe abus tumſchā istabā, bet muhſu ſungi tahdas leetas nepeelaifch.

— To tew, Bosumene, iſluhgtoſ, lai tahdas walodas no tewis wairs nedſirdetu! ... Stipri nopeetnā, pa dalai jau ſirdigā halsī Penkulene tagad runaja. — Ja es wehl tahdas runas no tewis dſirdeſchu, tad tew ſawī wahrdi buhs japeerahda! Es par ſawī behrnu ſinu wiſu un nekahdas blehnas nekaufchu par winu melſt!

Bosumene gribuja wehl eebilſt, ka tā runajot gan- drihſ wiſa muſchias faime. Bet winai bija bail Penku- leni pahraf kaitinat; ihſtā brihdī winai eefchahhwās wehl prahtā, ka pahraf ſakaitinata, Penkulene waretu atremi winai ſawī Greeteli, tā ka winai tad nahktos palift beſ deenu gahjejas, un kur lai waſaras wiđū un paſchā darba laikā nemtu zitu zilmeku? Wina tadehļ labaf nolehma zeest kluſu, tikai it ka nolihdsinadama wehl peebilda:

— Neba es tās runas iſdomaju. Ne ari es tur biju, ne ko redſeju. Es runaju tik to, ko no ziteem dſirdejuſe. Ja tee neeki, lai paleek neeki. Kas man tur daļas? Es tik tā eeminejos. Talab tew, Janite, newajaga uſ mani fir- tees.

— Es uſ tewi, Bosumene, neſirſtoſ un nekad neeſmu ſihruſes. Tik tu eſi eefihruſes uſ manām meitenem, kađ tahdas blehnu walodas par winām kluſi, tizi un paud tahlaſ. Manu meiteau ſolis tew allasč wajadſigs, bet paſas par winām ſtaħſtit tu tomehr miħli.

Scho laimigi uſ galu ejofcho wahrdū āldu paħtrauza un tā pilnigi iſbeidſa Mikelen, nama durwiſ ſtaħwedama un paſluſā halsī mudigi runadama:

— Rau, kaſ tur naħf pa gatuves wahreem ſehħtā! Kreewa zepure un mundeere ari, bet, klu, latwiſki runā:

präfa Anlisei un gitam aisejofcham ehstnefjam, waj feeswas ejot mahjä. Tas jau latweeschu freews! Kisi, ko schim wajadses?

Pa gatuvi nahza fehtâ eefschâ, tuvodamees namam, jauns wihsheetis saldata drehbes. Us wina latwisski doto deewpalishgu Ewartene teiza:

— Labriht, labriht! Bet kas par brihnumu — freews runa scha! Laikam gan buhs muhsu paſchu latweeschu freews: neba ſweschs freews til labi prastu schahdu walodu. Es jau ſkatos un ſihmeju, waj naiv Stihpneeku wezâs Margeetas Fahnis, ko winu gad' noehma freewos, waj atkal Plawineeka Gataro Gewalts, ko pehrngad noehma. Domaju, laikam weens, waj otrs pahrnahjis fehrst, ſkatos, ſihmeju, bet newaru uſſihmet.

Saldats nu ifſaidroja, ka nahfot no kaimiku pagasta Masâ frogus, kur apmetees mehrneeku ofizeeris. Winch ejot ofizeera dentschiks jeb ſulainis un nahzis pirk ſawam fungam olas, jo tuvalkâ apkahrtnê tas wiſas jau noehdis, ta ka tur newarot wairs dabut. Waj ſchinis mahjâs buhſhot?

— Dauds wajadses un zif tad maſſa? ... Penkulene waizaja.

— Maſſajam kapeiku gabala, ja ir labas olas un wajadsigs buhſtu ſahdi diwi — trihs deſmiti.

— Buhs wairak, buhs wairak ... Seewas runaja zita par zitu.

— Tad jau labi.

— Bet no kureenes tu eſi nonemits? Latſchu fur no ſchâs puſes, ja ari ne taiſni no ſcha apwehxa? ... Michelene pehtija tahlaſ.

— Nè. Eſmu no Widſemes.

— Af, widſemneeks ... Seewas atkahrtoja gandrihs

wijsas reisā un ḫa drusku veemihluſchās fawās zeribās. — Tomehr labi, ḫa ſchahds zilweks — weenalga, waj no Kurſemes, waj Widſemes. Tatſhu prot ſchà un nu wareſim ḫo iſſinat par mehrnekeem un wiwu darbeem un nedarbeem... Mikelene preezajās. — Waj taifniba, ḫa mehrneeki, ſkatidamees pa truhbu, war apgeerſt wiſu apfahrt — augſchu uſ apafſchu un apafſchu uſ augſchu — un redſet wiſu, ḫo tilk wehlaſ?

— Taifniba. Waram wiſu... Saldateliſ atteiza, azim redſot gribedamis ſeewam iſrahditees par leelu ſinataju, waretaju un daritaju.

— Af, tu blehſchi! Af, tu blehſchi!... Ewartene noteiza un nokaunejuſes aifwilka ſew drahnū wairak aif azim, ari Penkulene darija to paſchu, bet Mikelene, apafſchluhpū eefneebuſe ſobos, pagreeſas fahnis, ta ſawu nokaunefchanos iſrahbidama.

— Nè, nè... Afkal Ewartene runaja. — Seeweeteſ jums, mehrnekeem, wajadſetu gan lift meerā. Mehrijat falnuſ un lejas, plawas un wiſu zitu, ḫo jums waſaga, bet ḫo juhs uſ ſeewetem tildaudi ſkatarees? Tur jums naw nekas ne mehrams, ne pehtams. Tas naw koſchi. Bet preefſch kam ihſti pate ta mehrifchana wajadſiga? Šaka, ḫa dalifchot ſemi. Waj taifniba?

— Taifniba... Saldateliſ noteiza zeeſchi.

— Af, dalis gan ſemi? Lad talab ta mehrifchana noteek!... Seewas runaja afkal zita par zitu, pee tam tahlā mehrā preezigi uſtraukdamas, ḫa wiſas, aifmirſdamas ſawu nokaunefchanos, atlaida drahnēles no azim un, pagreeſdamas uſ ſaldata puſi, luhekojas tam taifni ſejā, gribedammas neween dſirdet wiſa waſrdus par ſemes dalifchana, bet ari redſet katri waiſtu wiſa ſejā, — tilk ſvariga wiñam tagad likas ſchi leeta.

— Un kam tad semi dalis? Waj falpeem ari?... Penkulene fawufahrt waizaja.

— Protams, ka falpeem ari, jo teem tatshu semes naw... Tautri fewam azis luhkodamees, saldatelis atteiza.

— Nu, ka tad, falpeem! Kam tad wehl ziteem, ja ne falpeem... It ka apstiprinadama saldata wahrdus, Mikelene runaja. — Kalpu fahrtas zilwekeem semes naw, teem ir wajadsigs.

— Af, zif reis jau naw dsirdets runajam par semes dalishchanu. Es wehl biju masa meitene, kad ari runaja, bet nefad tas naw notizis, un tad nu tas reis notiks!... Rokas it ka luhgshchanâ salikuje, fehri domigâ balsi teiza Penkulene, kluhdama dñili nopeetna.

— Ja, ta jau mehds teift: ko runa, to peerunä. Lai agri waj wehlu, bet reis tas nahk... Mikelene noteiza, ari kluhdama tagad pa dałai nopeetna, pa dałai preeziga.

— Un juhs mehrijat wiſu semi, ari muischu laukus un plawas?... Ewartene kluafchinaja tahlat.

— Ja, ari muischu semes tåpat ka zitas... Saldatelis fwarigi noteiza.

— Bet faimneeku mahjas tatshu ari?

— Saimneeku ari, bet tas ne tik daudz, ka muischu semes.

— Nu, waj tad tu neſaproti?... Mikelene steidsas atkal paſkaidrot Penkulenei, kas ſħai reisā bija bijuſe waizataja. — Waj tad tu neſaproti, ka faimneekam at-stahs tikdauds semes, zif weena pahra iſtikħanai wajadsigs, bet wiſu pahrejo iſmehriss un iſdalis teem, kam semes naw. Ir jau aifween dsirdams runajam, ka ta buhſhot, kad semi dalis, un kad nu dalishhana buhs, tad ta notiks.

— Ja, taijni tà buhs... Saldatelis fawukahrt apstiprinaja runatajas wahrdus.

— Bet waj tad fungi grīb laut muischū laukos semi mehrit? Waj wini pafši nefahro wiſu semi paturet few ween? ... Penkulene atkal waizaja.

— Wini negribetu wiſ laut, bet nedrihkfst... Saldatelis tagad steidsas pafkaidrot. — Kad mums pretojas, tad wehl fliftaki. Kehdā muischā — tas bija tur us Leepajās puſi — kungs ari negribeja laut mehrit; par to muhſu ofizeeris ſapihka, un nu nehmam un iſmehrijam wiſus muischās laukus un plawas iſdalishchanai falpeem. Muischāi wairak neka neatstahjam, ka tikai ehkas un ahbelu dahrſu. Nu kungs gan apkehras, ka naw wairs labi un nu tik ofizeeri luhgtees, lai atmehrot kahdu dalu atpakaſ; puſi semes winſch ar labu atdofshot falpeem, bet otru puſi lai atmehrijot atpakaſ un atstahjot pee muischās. Bet ofizeeris nu wairs ne dſirdet! Winſch kungam bargi atſaka: kas mehrits, tas mehrits. Par atmehrifchanu newar buht wairs runa. Tew ar zeenmahti un behrneem peeteef ar dahrſu, — juhs warat muischā dſihwot un ehſt ahbokus; bet feme, ka iſmehrita, tà lai paleek semneekeem. Beigts un amen!... Un tà palika.

— Un tà palika?... Geewas, kas stahſtijumā bija klaufijschās elpu aisturedamas, atfahroja saldatela wahrdus gandrihs weenā balfi.

— Palika. Kungs neka nedrihkfst. Winam bail, ka neiseet wehl flifti par to, ka jau agrak naw falpeem dewiſ semi, jo kungeem to wajadſeja darit pafcheem no ſewiſ. Ja wini wehl wairak pretotos, tad wineem atnemtu ari muischās ehkas un dahrſus, — lai eet tad, kurp ſin! Muhſu ofizeeris ir bargs un naw peeluhdsams. Ko winſch reiſ teizis un darijis, tas naw wairs groſams.

— Wa re! Wa re! ... Seewas iſſauzās atſal gan-
drihs wiſas reiſā. — Wa re, ko mehrneeki war!

— Un tu domà, ſa mehs ari dabuſim ſemi? ... Mi-
kelene greeſās ar jautajumu pee ſaldatā.

— Dabuſit. Wiſi dabuſit ...

— Af, tas nu buhs gan preeks, kad wareſim dſihmot
paſchi uſ ſewi: kaftrs uſ ſawas ſemites un ſawā mahjinā! ...
Gwartene tihri ſajuhsminata iſſauzās. — Wiſs, ko eefim
un strahdaſim, naheſ nu weenigi mums paſcheem par labu
un newis wairſ muſchhai, ſa lihdſſchim.

Par tahdu nezeretu preeka wehſti ſeewas uſnehma
ſaldatu ſa mihiſu weefu: pazeenaja ar ſweeſtmaifi, pee-
nu un ſeeri, un deefin ko wehl buhtu tam dewuſchās,
ja ween buhtu wairak kaſ bijis. Saldatam zeenajotees,
laipnà ſaruna turpinajās, pee ſam ſeewas dabuja ſinat,
ſa ſaldatu ſauzot Zuri, ſa winam mahjās wezaki eſot
dſihwi un weſeli un ſa wiſam eſot maſha ar wahrdū Dore.
Olas wiſam pahrdewa, zif ween griveja, katra ſeewa uſ-
dewa ari weenu olu wirſu, un ta ſaldats aifgahja ſoti ap-
meerinats. Tomehr wehl daudſ wairak apmeerinatas ju-
taſ ſeewas.

— Kaſ to buhtu domajis, ſa mehrneeki wirſneeks ir
tif laſs pret ſemneefeeem! ... Ko kaſ ſanehmuſe, ar dſilu
iſbrihnifchanoſ iſſauzās Gwartene.

— Nu re, un tu wehl nu pat ta uſ mehrneefeeem
pukojees, domadama wiſus deef' kahdus paganus ...
Mikelene runaja pahrmeturmu pilnā balsī. — Pat uſſkatiji
to par deef' kahdu negantibu, kad wiſi ar ſawu truhbu
apwehrſch weenu otru ſeeweeti apkahrt un druſku pablenſch.
Ko par to pateeſibā daudſ launotees, waj brihnitees?
Wiſreeschi paleek wiſreeschi — ſeeweetes wiſeem patiſh, un

fungu fahrtas zilwekeem tahdas blehnas un neefi ruhp wißwairat. Tà tas bijis no laika gala.

— Tas taiñiba. Un waj sinat fo? ... Gwartene runaja pañlufâ balñi un peeleeckdamas tuvak uj to puñi, kur stahweja Penkulene ar Mikeleni. — Ja mehrneeki mums mehri semi, tad nedrihkstam buht pahrañ ispeikuñchas un winu blehnas nemt tuhlin par launu: wini war no muhñu mahjam atmehrit fahdu gabalu labas semes nost un peeschkirt zitam. Rau, kà winu gad' gahja, tad faiynekeem mahjas pahrdewa, un muishcha lïka teem semes pahrmehrit: Dsintarneekam, kas lewiseri bija aifaitinajis, atmehrija wiñu ganiklas flahni un peeschkihra Eserneekam; gan Dsintarneekas pehz ffrehja uj muishchu luhgtees baronu, bet neka nelihdseja, — lewiseris noteizis: zitadi tur newar ismehrit, un ta palika. Lai mehrneekus tihschi nekaitinatu, es labak negehrbñchu nekahdas wihreeschhu kelnas fahjâs un eeshu tapat. Rauns gan buhs, bet fo lai dara? Ja semi gribam dabut, tad neko dauds nebehdaju. Schahba leeta ir ta grehka wehrta. Semneeku zilweks paleek semneeku zilweks un fungi paleek fungi. Mums teem jaflausa, — tahds muhñu lïftenis. Tà tas bijis no laika gala. Utzeratees, kà muhñu mahtes dseedaja:

„Ak wai, kas fungam leegs!“

— Lew taiñiba, Anna ... Penkulene runaja, faudama schoreis Gwarteni newis wairs wihra, bet winas paschas wahrdâ, ar to israhdidama servischku firñibu. — Mehs wiñas esam godigas feewas, neweenai mums nefad naw fahja pañlihdejuse. Bet mehrneekus kaitinat nedrihkstam. Rihtu nelauñchu ari nedj Anlisei ñekotees ar fahdam prehnenes apakñchinam, nedj Greetelei fahpt wihreeschhu lahzenës: Iai eet tapat foñchi godigi, kà fehtu meitam peeflahjas un heigts! Ja mehrneeki grib, Iai fñatas! No

redſeſchanas ween nekas nekaiteſ. Mehrneefu azis ne-
weenu nenofkaudis.

— Bet nu jaſteidsas! ... Uſtrauzäſ Ewartene. —
Anliſe ar Greeteli un Trihni buhs jau norā Didſchene ari
jau laſs brihdis kamehr aifgahja.

To teikuſe, wina nehma nestawas ar druwnescheem
us kameesi un ar kaunā twihkſtoſchu ſeju, bet jaukām
zeribam ſirdi dewas ſchigleem ſoleem pa gatuvi us lankas
puſi.

Desmitā nodala.

Semneeki bes īemes.

Kā Didschene atreebusēs wiham. — Kadehk wiſi tīz tači, ko ūka ēwarts. — Kadehk kalpeem dos īemi. — Nejauscha fatiſchanās. — Ēruhti laiki. — Mantojums no tehwa. — Bačata parlaments. — Ar ko wiſch atſchikas no rihta parla-menta. — Kreetnafee ubagi. — Kadehk Penkulis leek ūewam dot ubagam dahuwanas pa otreis un kadehk Didschis leek uſnemt ubagu par pilnu weefu.

Darbineeki ūagahja noras puhnī brokasti. No wi-ſām mahjam bija jau ehdeens atnestš, tikai no Drūvi-neekeem ween nē. Drūvīneeku wihi tadehk, brokastis gai-didami, ūaueja laiku ar ūarunam; turpretim ziti nehmās ar ehſhanu, paretam tikai weens otrs pa wahrdam ee-meſdam iwispahejās ūarunās.

— Nu, Anſ, kas labs dſirdams no jauna?... Tā kahds paſlibs puſmuhscha wihrs, nahldams kā pehdejais plahwejs ar iſkapti rokā puhnī eekshā, uſrunaja kahdu puha durwīs ūehdoſchu ūehnu, gadu tſhetrpadſmit, waj peezpadſmit wezumā. — Tu arweenu ūini ko labu ūah-stit un atnesdams tehwam brokasti, atnes ari kahdas jau-nas ūinas. Ko dſird par dſeedatajeem? Waj neees atkal kruhmos dſeedat? Muſchā jau aijvinu ūestdeen iſdſeeda-jās. Nu buhtu laiks atkal eet ūalā muſchā ūopā ar tſhi-ganeem dſeedat. Waj neuſrauſit atkal: „Projam, marſch, marſch ūeedu ūaizinā?”

— Nu, kād wiheem tik wiſa eekhana un dſeedaſhana neiſjuhk... Puika ūunaja guđri. — Es wihi ūulkā dſeedat wairs neeju: kād mani neaizinaja muſchā uſ dſeedaſhanu

barona dsimūmdeenā, tad Iai dseed wiſur weeni paſčhi. Ja
grib, Iai eet Penkuļa meitas un Brammaniſčhu Peteris,
— es nè!

— Tew jau iħſti jaet dseedat... Tas pats paſli-
bais atkal teiza, iſkapti pee ſeenas wadsi paſabinajis un
feħsdamees pee ehdeena traufka. — Tur jau taww ſkolot-
tajs ir par wadoni un tur tew newajadsetu wiſ truhft.

— G, mans ſkolotajs wiñčh wairſ nebuhs! Għeċ-ču
ruden' pee eejwehtiſħanas un tad man nekahdas ſkolas
un ſkolotaja wairſ newajadſes. Maſ ko wiñčh ari war
eemahžit. Wefelu ſeemu pee wiña gan iſgħażju, bet ne-
waru manit, ka daudx wairak buhtu ko eemahži jees, neħa
agraf finaju. Warbuht teem, kam leħtas galwas, wiñčh
war ko eemahžit; bet man, zeetgalwim, neħa newareja
eedarit.

— Nu, Iai ari tew, Anſ, galwa zeeta un graħmatu
eemahžitees newari, bet guðr̈s tu eſi, un teizamais tew
taħds, ka mahžitajam.

— G, ko par mahžitaju runat!... Biu ka iſſauzjas
diſčhi un plati. — Kas tas par mahžitaju! Ko wiñčh
war pateikt? Un wezs, falihžis, — taħds tħchaħiñčħ,
ka tur naw neħa nedu ko redset, nedu d'sirdet. No galwas
ween neweenu fprediķi neħaka! Katriu reiħ nem kanzel ċe-
bibeli liħdha, tur pirms palasa un tale tif fprediķo. Kas
ta par fprediķo jħanu! Kad diwidex mit peezi gadi għażijs
ſkolā, tad gan wajadsetu bibeli finn no galwas. Es tif
diwi ſeemas eſmu għażijs ſkolā, tomeħr labaki par muhſu
mahžitaju fprediķot droſchi waretu, — par to neħħaubbos!

— Anſam, rau, ir duħħċha! Tas gan deenās ko
iſdaris!... Galwu grosidams noteiza kahds zits bro-
kasti turetajs, ne bes pabriħniſħanas noſħatidamees u
mutigo ſenxi, bet Anſa teħwxs, kas turpat liħdjas ehda

brokasti, peegruhda dehlenam ar elkonī pee sahneem un ar azim pamirkschkinadams, paflusu teiza:

— Anj, noſlauki degunu! Mhrē, punkis nahf pa ſchuhakam ahrā!

Degunu noſchauzis un ſamſola peedurknē noſlauzijis, puika turpinaja ſawu pahrſpreefchanas darbibu par ſkolu un baſnizu taħlač:

— Un kaiminu Saulgoſes draudſes mahzitajſ ari naw labaks par muhſejo. Es wiñu pehrñ dſirdeju pa Miķeleem, kād gada tırgū brauzot eegreesamees tureenes baſnizā. Tas ari neka jauna newar pateift: tif weenus un tos paſčus wahrdus ween fladsina: grehks, grehks, ſodiba, ſodiba. Un uſ dſehrejeem ſchēndejas — gluſchi tāpat kā muhſejſ. Skolotajſ, teiz, tur gan eſot labaks neka mums: kas diwi ſeemas ſkolā bijis, wiſu mahkot; bet ehrgeleſhana baſnizā wiñam neet nemaſ labaki par muhſu wezo ehrgelneeku: tif weenam kā otram weetam ehrgeles ſkan gan dikt, bet weetam atkal patiſam kluſu, kā naw neka kā dſirdet. Tahdeem ehrgelneefem, kas neehrgelē kā wajaga, buhtu pamaſinama alga, bet teem baſnizkungeem, kas labi neſprediķo, newajadſetu neka dot: kād eet apkaſrt upuriſ preefch wiñam, tād newajadſetu meſt pat ne koka wehrdinu, ari pee deewgalda ejot nè. Redſetu, waj tād wiñus reiſ neismahzitu labaki ſpredikot.

— Wadiji, puifch, tew ir labš apkehreens un weifls teizeens. No tewis deenās war iſnahkt warens tratſchu zehlejs... Nehwela Didſchis fazija noſlatidamees, kā ziti duhſchigi ehd, bet wiñam ar pahrejeem Druwineeku wiñreem wehl arweenu jagaida. Negribedams welti kawet laiku, wiñſch, ſtrahdigſ zilweks buhdams, panehma ſawu iſkapti, iſgahja ahrā un, noſehdees pee puhna paſčha, kur kāhdā no ſiju galeem bija eedſihta lafta, nehmās kā-

pinat iſkapti, lai ſchis darbs buhtu jau padarits uſ preefschu.

Drihſi ari eeradās Druwineeku ehſtneſejas, tikai Di-
dſcha un Gwarta ſeivās wehl arveenu nenaħza. Atnah-
kuſchās ehſtneſejas newareja nozeestees nepaſtaħſtiuſchās
kaiminu ſeiveetem par ſaweeim ſcha rihta nokaueſchanās
eemeſleem, un ta ihſā briħdi wiſeem kluwa ſinam̄ par
mehrneekeu mahkſlu, apgreest wiſu otradi. Kaiminu mahju
meitas un jaunakās ſeivās, kam ari bija nahzees eet
mehrneekeem tuwači garam, nu twiħka ween kaunā un
piħkās un pułkojās par taħdu nekaunigu iſtureſchanos. No
pirmà gala dasħas gan it ka labi negribeja tizet taħdai
mehrneekeu eeſpehjai, bet ka d'sirdeja, ka staħstatajs par ſħo
leetu bijis Gwarts, tad par mehrneekeu mahkſlu un ſpehju
neweena wairs neſchaubijās, jo Gwarts, lai gan agrak bija
bijis paſiħstams par leelu dseħreju un palaidneeku, to-
mehr tagad, peħz ſawas laboſchanās, staħweja pee muisħas
darbineekeem un ziteem ſawas tuwačas apkahrtneſ ū laudim
ſinamā zeenā, ſewiſħki atteezotees uſ taħdām leetam, par
kużam weenfahrſcheem lauzineekeem iħstaſ ſajehgaſ pa-
ſcheem nebijs. Gwarts, gandrihs pee pahra deſmit gadu
noðiħvodams pilſeħtā, tatjemu bij dauds ko redsejjs un
d'sirdejjs, ko uſ ſemem nekad nedabun ne redset, ne d'sirdet.
Wiſwairak wiñx bija zehlees zeenā neween pee ſaweeim
darba beedreem, bet ari pee wiſi pagasta eedfiħvotajeem
ar to, ka wiñx bija keifaru redsejjs.

Tas notizijs toreijs, kađ Kursemē wehl nebijs d'selħ-
zelu un kađ keifars Alekſandrs otrais ar ſawu qimeni no
Leepajas, kurr dasħas nedelas paવadijuſchi gan juħrā pel-
dedamees, gan filtaſ wannas nemdam, braukuſchi pa ſe-
mex zelu zaur Aisputi, Skrundu, Bliħdeni un Zelgawu
atpačak uſ mahjam. No tuwačas un taħlačas apkahrtneſ

toreis laudis steiguschees us tam meetam, pa kuram gahja schis zelojums, lai dabutu leisaru redset. Daudseem tas ari bija isdeweess. Bet Zihruenes pagasta eedsihwotaji, atrasdamees tahlu no mineteem apwidem, paschâ leischi malê, nebija neka finajuichi par scho zelojumu un dabuja par to dsirdet tikai tad, kad tas jau sen bija notizis.

Tà Ewarts, ishemot pahris atvalinatus saldatus, kuri bija galwas pilsehtâ deenejuschi, bija weenigais schai apwidu, kas wareja teiktees leisaru redsejis. Ihpaschi pee kalpu fahrtas laudim ar to wiasch stahweja zeena un swarâ. Ja kuri kahdreib radas schaubas par Ewarta stahstijumu pateesibu, tad tik weenam, waj otram no flahteforschem wajadseja eeminetees: „Kà nu tas nebuhs taifniba, ko Ewarts saka! Bilmels tik ilgi dsihwojis pilsehtâ, dauds ko dsirdejis un peedsihwojis, ari leisaru redsejis. Kà nu wiasch nesindas, kas ir, kas naw?“ Un tuhlin wifas schaubas par wina stahstijuma pateesibu isgaija ka migla wehjâ. — Ewarts pats prata pee tam isturetees til weenfahrschi, nepeespeesti un neusskrihtoschi, ka par wina wahrdi pateesibu neweenam newareja zeltees schaubas. Tà ari tagad, kad wisi nehmâs tuwaki pahrundat mehrneeki mahkslu un spehju, wiasch wißpahrejâs walodâs gandrihs nemas nejauzâs, sehdeja puhra seenmale kluji un meerigi, tikai schad un tad sawadi eeschaukademes, ar freiso nahsi spehji eeraudams wairak gaija un pee tam freiso waigu un muti tanî pusê drusku eeschkeeb-dams. Lihdsigâs reisâs wiasch allasch mehdsa tà dorit, gribedams ar to it ka pastiiprinat sawa fahrtreiseja stahstijuma tizamibu.

— Bet ja mehrneeki ar sawu brihnischkigo truhbu tà negodigi aisteeb ari fungu fahrtas feeweetes, waj wi-neem daschreis neiseet plahni? ... Paallibais darbineeks

eewaizajās, ūtātidaamees uſ to puſi, kur Gwarts ūhdeja, azim redſot gaividams no tureenes atbildes.

Gwarts iſſpļahwa no mutes ūmilgu, ſo laiku ūwe-dams bija ūtarp ūobeem ūoschläjis, ūtavā paraſtā ūahrtā eeschnaukajās, paſchkeeba drūſku ūjas un mutes ūreifo puſi un tad uſ augſchu neſlatidaamees, azis gandrihs noduhris uſ leju, dewa waizatajam par atbildi ūchahdu paſkai-drojumu:

— Žitu reiſ iſnahk gan trazis, tas teeſa. Reiſ tahds gadijums notika pee ūelgawas ar gubernatoreni un winaas meitu. Gubernatoris gan traſi ūapihka uſ mehrneefkeem, ſa tee wina zeenmahti un meitu wehrſuſhi apfahrt. Bet ſo tu mehrneefkeem dauids eedariſi? Tee atſaka: mums tur jamehri un beigta leeta! Nas ūeeweetem tur par nahk-ſchanu, kur mehrneefkeem jaſtrahdā? Un gubernatoram ar wiſu bardsibu nekas neiſnahza.

To teižis Gwarts atkal eeschnaukajās un paraustija gihmja ūreifo puſi ūinamajā waibſtā.

— Ja, pilſehtā zilweks daschdeen dabun ſo peedſih-wot, kaſ ūemneeku dſihwē nekad nenahk preefſchā... Knehwela Didſchis, beidsis iſkapti ūapinat, gudri noteiza.

Tagad ari Didſchene atſteidsas ar ehdeenu, un Didſchis, nometees uſ eenesta ūala ūeena ūlehpja netahlu no durwim, ūtahjās pee brokasts tureſchanas. Ŝeewa no-ſehdās winaam eeblačus. Tomehr pehz neilga brihscha wina, ſa odes dſelta, ūahpigi eefleegdamās uſlehza ūahjās un, daschus ūolus paſkrehjuſe uſ preefſchū, apſtahjās un ūtātida-mās atpaſkal un wihrām preti ūtātida-mās, brehza ūpihtigi duſmigā balſi:

— Ne, bende, re! Ŝeekneeiba man tiſ nejaufi, tiſ ūihvi. Baſis tahds, buhtu warejis, buhtu man eefodis. Baſika nu labaki? Bet par to es atkal ūew atreebos

jau eepreefſch: es newilkū tawas bifikas un nahžu tāpat kā iſrihtus — lai mehrneeki ſkatas zif grib! Un tihſchū es teem gaħju itin tuwu garam. Ja, to es dariju tew par ſpihti un to tif tew wajadseja! Et te, te, te, baſi! To tif tew wajadseja! Et te, te, te!

To Didſchis wairs neistureja. Winſch uſleħza kahjās un ſteidsas feewai flaht, bet ta ar pahris leħzeeneem bija pa durwim ahrā. Gan Didſchis pilnā ſparā metas gabaliu wehl feewai paſkal, bet, wiċċu nepanahžis, driħsi greeſas atpaſkal.

— Lai paleef, Didſchi, lai paleef... Wiċċu meerina ja Benkulis, kās jau bija paċhdis un, kaxot i noſlauzijis, bahsa to maieses kule eeffchā. — Paſcha feewa tiſpat ir; fo tur nu dausifi, fo buhſi. Seewai feewas mehle, — fo tur duſmotees?

Didſchis uſ tam neka neatbildeja, tiſkai paſtingri noſchnauza degunu, plauſtā to noſlauzidams, tad nahža atpaſkal pee ġawa ſtrebjamà traufa, lai turpinatu paħra traufiħas brokafis turefchanu. Gedams wiċċh tagad fo-Loja tif ſwinigi ſwarigā gaitā un wiċċa fejā bija lafama taħda paſħzeenibas apšina, it kā nekas nedj fmeeklig, nedj launs, nedj zitadi peedausigs nebuhtu notizijs, bet kā wiċċh tiſkai it weenkaħrſchi iſpildijs — waj gribejjiſ iſpildit — kahdu no kreetna wiħra ſiħkeem laulibas pee-nahkumeem. Wiċċh it labi finajās wiċċu ſkatus weħrfstus tagad uſ ūewi; tadeħl wiċċh tad ari zentas wiċċu ġawu gaitu un iſturefchanos padarit tif zeenigu un ſwarigu, zif ſchahħda reiſā wajadſigs. Ne uſ weenu nepaſtatiſamees, wiċċh wiċċa ġawā zehlumā fo-Loja atpaſkal uſ ġawu weetu, gudri fmaididams un lepni papurrinadams galwu, ta kā kuplee keraine mati ween tif nofuſtejjas. Noſehdees ġawā weetā, wiċċh atkal gluſchi meerigi itin kā nekas nebuhtu

lehzees, fahfa fahrtigi strehbt balanschu schautus, flaht ehſdamſ rupju melnu maiſi, apſwaiditu ar ta faukto leifchu ſweefstu.

Keà pate pehdejà ehſtneſeja eeradàs Ewartene. Keamehr wihrs kabinaja no nestawu kahſcheem druwnesi un maiſes kuli ſemè un riſkojàs uſ ehſchanu, wina paſludinaja preeka wehſti par gaidamo ſemes dabuſchanu, ihſos wahrdos ſteidſigi paſtahſtidama, kahdà noluſkâ ſemes mehriſhana noteekot, un zitu, ko wehl mehrneefu Juris teizis.

Wiſas zitas ehſtneſejas un ehſtneſeji, ka ari tee darbineeſi, kas brokasti bija jau paturejuſchi, fastahjàs nu ap Ewarteni, iſwaizadami winu tuwaſ par wiſu fazito, un nu fahkàs dſihwas ſarunas par ſemes dalifchanu un dabuſchanu, kurjàs tee wiſri, kas wehl tureja brokasti, jauzàs eeffchâ, wiſâ ſpehkâ runadami, lai winu wahrdi ari notahlem buhtu ſadſirdami.

— Lad nu tatſchu reiſ peedſhwofim ſemes dalifchanu!... Keà ſajuhſminats, paklibais wihrs iſſauzàs.
— Reiſ nu tatſchu dos wiſeem ſemi, un ari mehs to dabuſim.

— Kam lai ziteem dotu, ja ne mumſ?... Penkulis prahetoja. — Mehs, falpu kahrtas zilweki, tatſchu eſam waldbai wiſuſtigafee pawalſtneeki, jo mehs dodam ſawus dehlus beſ jebkahdas lozifchanàſ ſaldatu deenestâ. Kungu dehli par kara wiſreem neeet, ſaimneeki ſawus dehlus pa daſai ari wehl prot daſchadi iſhwadot no kara klauſibas, gan kreifdafterim aifgruhſdamı naudu preeſchâ, gan zitadi. Mehs, falpu zilweki, ween to nedaram, tapehž ka to newaram, jo mumſ naiv naudas. Muſhu dehleem un brahleem nekahda retawoſchanàſ nekad naiv eefpehjama un kam eetams ir, tee eet un klauſa keſaram. To ſina ari waldbai un tadehž wina dos nu mumſ ſemi.

— Sinams, mehs efam tee wehrtenakee wihri walstij, tifpatan fa stuheka afmeni ehkas pamatos; tadehl waldiba muhs par wifam zitam kahrtam wairak eereds, ir mihl, ir grib dot mums wisleelakos labumus, jo ja araji semi nekoptu, rudsus, ir zitu labibu nesehtu, no kam tad istiftu fungi, pilsehtneeki, faxa wihri, ir winu sirgi?... Beesuma Bosums teiza, stipri nosarkdams un pabifli fkatidamees wisapfahrt, waj tik nebuhs isteizis kahdu aplamibu. Tomehr no schahdam hailem winu schoreis tuhlin atswabinaja Benkulis, pilnâ domu weenibâ runadams:

— Lew taifniba, Bosum: kreetnaku strahdneeku par tewi un Knehwela Didzhi nebuhs wifâ walsti — nedj seena plauschanâ, nedj zitos darbos; par tahdeem wihreem, fa tu un Didzhis, waldibai war tikai buht wisleelakais preeks, jo bes tahdeem wihreem nedj walsts, nedj waldiba newaretu pastahwet. Un tadehl wina grib nu dot falpeem semi.

— Laiks nu gan reis buhtu, dot ari falpeem semi... Paklibais wihrelis teiza. — Ko gan muhs fauz par semneekeem, kad mums naw semes? Kas tas par semneeku — bes semes? Ja fungi domâ, fa semes mums naw wajadfigs un fa mehs waram istift no tuffcha gaija, Iai tad fauz muhs par gaisineekeem, tuffchineekeem, waj fa zitadi, — tadehl gan muhs wispahri tad faukt par semneekeem? Par semneekeem tad jau fauzami tikai fungi un fainneeki, jo teem peeder wifa seme.

— Ja, ar fainnekeeem ir ari farwada leeta... Dusmodamees prachtoja Knehwela Didzhis. — Apdomajeet tik: weenam pascham laulatam pahrim wesela mahja! Bet mehs efam feschi pahri laulatu zilweku weenâs mahjâs, un tas paschas nepeeder mums! Kur te taifniba? Kad tik to dabutu sinat waldiba, tad gan labi neflahtos ne

fungeem, ne fainneefeam! Šaka, fungem peederot muischās un mahjās, un fainneeki mahjās no fungem nopirkuschi. Neeki! Kā gan mahjās un semi war nopirk? Tíkai to war pahrdot un nopirk, ko war kur aifwest, waj aissnest. Bet kā lai waretu pahrdot un aifwest us kur zitur mahjās, waj semi? Un no kā un kād gan fungi pirkuschi semi?!

— Taifniba, Deewa dotu semiti newar neweens nefur aifwest, ne ari pahrdot, waj nopirk. Deewa dota semite peeder wiſeem. Saimneeki gan war fungem mafsat par semes leetofchanu, het nopirk wini to newar... Schehligā, het noteiftā balsī runadama fazija kahda wezenite, kuru ziti dehweja par wezo Maiju. Bet Ŝenehwela Didſchis fir-dijas tahlač:

— Kas fainneefeam nekait! Manam radineekam Uhþim pat. Winjch naw man pretineeks nekahdā darbā — ne plauschanā, ne arfchanā, ne pee mehſlu meſchanas, ne ari kur zitadi; katrā darbā winjch pret mani tihrais neeks. Bet man naw mahju, winam ir! Winjch efot mahjās eepirzis us dſimtu un mafſajot fungam. Labi. Dodeet man mahjās, es ari eepirſchu un mafſajchu. Weenam paſham pahrim weselas mahjās — kas tur nekait dſihwot un mafſat? Ja mehs tagad dabuſim paſhi fa-was mahjās, redſes, waj mehs tāpat nemafſaſim kā fainneeki, un dſihwoſim wehl labati.

Wehl gan laikam ilgi buhtu turpinajuſes puſoſchanas un rahſchanas us fungem un fainneefeam, kā ari pree-zaſchanas par zeramo semes dalischanu, ja Ŝenehwela Didſchis, kas ſchonedeſ bija preeſchylahwejs, neaizinatu dotees pee darba. —

* * *

Tai pafchâ deenâ ap deendusas laiku, kad norâ nebijā dsirdama nedî isskapschu bruzinashana, nedî plahweju un grahbeju tschaloſchana, pa ehnainu, ſtujam nobiruſchu mescha zelinai ſoloja kahds druktta, ſpehziga auguma wiheretis, kurſch pehz iſſkata ſikas buht ſtipri jau muhſcha otrâ puſe. Zelſch gahja gar plachu ſkudreenu, kur ſtarp zelu un plawmali ſchur tur redſeja ſaulgoſainâs weetâs gan maſakus, gan ari it diſchus puhschnus, kaſ iſſkatijas ka notahlem apluhkoti apali, tumſchrudi peleki feena tupeſchi. Weetweetam bija redſamas ſkudru notihritas un eemihtas tekaſ, kaſ gahja gan no weena puhschna uſ otru, gan ari aifſteepas uſ tahlafeem apwideem, weetam ſchlehrſodamas zelu, weetam eedamas tam ari gabalus blaſam. Gaiſs bija pilns ruhgti ſkahbas ſkudru ſpirta ſmarschhas, kaſ, ſapluhſdama kopâ ar preeſchu un egli karſtâ ſaulê kuhſtoſcho ſweku iſtwaikojumu, radija it ka ſawadu twanu. Seviſchki kad ſtipraki eepuhtas ſiltas, gandrihs karſtas deenwidus wehſmas, nahfdamas no ſkudreena puſes, tad ſitâs gihmî un ſkrejhja degunâ tif ſtipra ſmarschiga gaiſa strahva, ka gandrihs bija janoreibſt.

Gahjejs wiſam tam peegreesa maſ wehribas. Brihſham wiſch gan uſ dascheem azumirkleem apſtahjâs eeſchanâ, uſmanigi klaufijas, wehl uſmanigaki apſkatijas wiſapfahrt un, eekams dewas tahlaſi, eewilka pa degunu un muti patihkamo, weſeligo gaiſu ſew plaufchâs; tomehr to wiſch darija newis apſinigi un ar noluſku, bet weenigi tadehſ, ka uſmanigi klaufotees winam mute aifween palika puſwirus, ſmarschigais gaiſs pats no ſewis pluhda tur eekſchâ un elpojot ta tika eewilks ari plaufchâs. No wiſai nolahpitâ, ſkrandainâ apgehrba un pahr plezeem gar abeem ſahneem karajofchâm garaſjam tarbam bija redſamis, ka gahjejs ir ubags, bet wiſai platas, ſils ar baltu ruhtai-

nās nahtna bīkās, kā ari pagarās, eesfirmi dīseltenās uīkās leezinaja, kā wiñč ir leitis, jo ūchāhdas bīkās bija paraſts redset tikai leifcheem, un uīkās toreiſ paſchu zīlweku starpā ūchā apwidū wezaki wihri neneſaja, iſnemot daſchus bijuſchos ſaldatus. Lai gan ubaga drehbēs gehrbees un tarbam apkahrees, gahjejs tomehr ſoloja ſtalti un wingri, un wiſpahri nekahda lozeļku kāite pēe wiña nebijā manama. Kāklā winam bija gan ſaitē peeftiprinata kōla kahja, het to wiñč neſa paſpeedis paduſē, jo paſcham abas kahjas bija pilnigi weſelas. Ari kēgis kreiſā un boſe labā rokā liķās neſatas lihdsā laikam gan tikai ſunu dīlhdiņaſchanas waj ari mahkſligas kliboſchanas noluhičam. Bes abām tarbam wiñč neſa wehl pāhr plezu pāhrmestu maiſu, fura apakſhgalā liķās buht kautkas eekſchā.

Gahjejs tuwojās tai weetai, kur zelkā, eerobeschots abās puſēs eglīkā un preedīkā beeſeneem, meta ſpehju lihkuſu. Eekam greestees lihkuſā eekſchā, ſawadais gahjejs atkal apſtahjās, uſmanigi lihkojās uſ preekſchū, un wehl uſmanigaki klausijās, het nekaſ ūchaubigs nebijā ne-kur redſams, nedſ dīrdaſms. Wiſapkaſt waldija ihſts deenduſas kluſums. Tikai gaifā bija dīrdaſma ſawada, nenoteizama ūhkuſhana, un zelam lihdsās eglīkā beeſeenā, it kā ſawā nodabā pa ſareem lehkadama, tſchiwinaja kahda ūhlike. Tas bija wiſs, ko wareja nowehrot.

Neka ūchaubiga nenomanidams, gahjejs ſoloja tahlaſ. Bet tikko eegreeſees zela lihkuſā, wiñč eeraudsija pahra-deſmit ſolu no ſewis atſtatū nahkam kahdu wihreeti — teefcham pretī. Netizamā ahtrumā ſawadais ubags iſ-rahwa ſew no paduſes kōla kahju, eegrūhda tanī ſawas kreiſas kahjas zeli, paſpeeda ſem paduſes kēgi un ar otru roku atſpeſdamees uſ boſi, ūchka uſ reiſ tik diktī klibot un klibodaſms un lehkdaſms tā ūchwa klanitees un mehtatees

galvai no tveenās pūses uſ otru, ſa tihri līkās, nupat galva ar viſu kāklu — waj beſ ta — kritis no kameeħħeem noſt un nowelfees ſemē paſħam pee kahjam. Nedrofchi ažiſ pažeħlis un duſmigi pa peeres apakħchu drusku uſ preeħħu pablendiſ, wiñċċ ēeraudſija, ſa pretimnahzejs ari bija ubags — taħħds ar prahwu kupri.

— Tpu, ſa nobijos! Ħawu neredsetu eħrmu! Waj pats nelabais lika nabagam ar nabagu fatiktees? Tas nosihmè nelaimi, un fiħlites ragana ari nelaimi fludinajja. Lai to welna dweħfeli manags noſpertu! ... Ta' pirmais ubags, zela wiðū noſtahjees, fplaudiđamees laħdejjas.

Otrs ubags ar walodu neſteidsas. Peenahžis klahtaf un paſiżiſ uſ weetaſ ſtaħwot, wiñċċ kluſu zeefdams un fa-wadi wiħpnadams noſkatijas uſ balamutigo leiti un tad beidsot ſa sobodamees teiza:

— Ko tu, dullais leiti, bleħħojees un par nabagu deħwejeeſ? Tas wiſs welti, maniſ neapmaħniſi: pats klaidri redseju tewi foļojam ſa breedi; tikai mani ēeraudſijis, faleezi kahju un tad eegruħdi to kozene, ſa ari fahli darbotees ar kiegħi un boſi un eħrmotees ar kliboħčhanu.

— Aħi tu, jaſodits latvis! Lai tewiſ deħi Deems ar welnu jaħautos juħras wiðū uſ peleka aktiera! ... Leitiſ duſmigi ruħza, boſi augstu pazeldams un grafiđamees gaħsteeſ ġawam nejaufħam pretineekam wirxu. Tomehr redsedams to nemaſ neħabihstamees, het it meerigi ſtaħwam ar zeefħi fatwertu labu milnu roħa, ſa ari tuwa k ap-ħażidamees, pahrleezinajees, ſa pretineek beſ ħaubaм leekas buht iħstis spehħka zilweħs, leitiſ boſi nolaida aktal uſ ſemi un, briħdi uſ jaħvu pretineeku ari kluſu noſkatijees, ſa kaitinadams teiza:

— Un tu domà, es neredsu, ſa eſi pīlniġi weſels

ſchmogus un ka mugurā tikai tihſchi ka rungis ſupri if-
metis un pats ſew tur kahdas paunas ſafehjees wirſū.

Nu uſtrauzās ne maſumu atkal otrs ubags un ſau-
fahrt zehla milnu augſchup un gribēja ſreet leitim wirſū,

bet daschus mirklus to ar azim labi mehrojis, tomehr aprima, un ta abi sawadee ubagi palika zela widu stahwam un kluqedami weens otru nikni ussfatam. Beidsot leitis sahka atkal splauditees un lahdetees un tad difti eesmeedamees teiza:

— Ko mehs nelaimes ihsti te weens us otru firdamees un taisamees pat kautees? Ne te ir ko brihnites, ne firditees. Abi, redsams, esam labi blehschi un wili-neeki un weenam naw otram neka ko pahrmest. Tahds ar tahdu satikuschees! Labak nahz un palihdsi man kahju atseet, lai nestihp taisna un lai man weeglak winu turet lihku tai koka pagalé. Neatfeeta wina man pastahwigi schluhs is kozenes ahrâ un, pagans tahda, taisni ween grib eet. Ta laudis drihs mani war pamanit pilnigi wefeli esam, un tad neweens welns man neka nedos, feerwu matshkas wehl ar slotu un tschaufturu kahteem dsihs pa wahriteem ahrâ. Palihdsi tu man weenu waj otru kahju labi atseet un kozenê kreetni eestiprinat, es atkal tawu kuhkumu pareisi usfeeschü, un schirkimees ka labi draugi un weena darba amatneeki.

— Kur mums tik ahtri steigtees? Nekahdu laimi tifpat nekur nefaferfim. Tagad pats farstakais deenas laiks, pa klajumu eet un faulê zept naw nekahda nedis patiffhana, nedis wezeliba. Sche mescha ehnâ tihri brangs wehfums. Te waram sawu lominu atpustees un tad eešim fatrs sawu zelu tahlaſ.

— Deews fodi, tas bija prahrigs wahrdi no te-wis... Leitis issaužas maiſu no muguras nomeſdams un kahju no kozenes iswilcdams, pehz kam nolikas gulus, isſteepdamees schkehrsam pahri zelam, kurpat otrs ubags ari pa tam bija jau islaidees garſchlaufus.

— Af, zik patihkami isſteep lozeſlus mescha pa-

wehnī ... Schahwadamees iſſauzās leitis, rołas ſem galwas ſalikdams un Luhkodamees eefahnis projam filajā gaifā, jo guletajeem taisni wirs galwam debesi aiffedſa preeſchu un egļu ſari. — Ja netruhktu ko riht un nebuhtu jadausas pa ſehtam, te waretu gulet weſelām deenam.

— Tarbas tew, redſu, wehl pawiſam tuſſhas, tāpat fā man ... Otrs ubags eerunajās.

— Kā nebuhs tuſſhas! Paſchu zilwekam leiſchos neweens neka nedod, — wiſi paſiſt; un Kursā nu tik ſchoriht eenahzu. Wehl neka neefmu guwiſ. Pahrīs ſeh-tās, kur eegahju, tifko dabuju paehdamu teeſu. Wezenes un behrni ween mahjā, ſaka ſaimneeze iſgahjuſe plawā — pee ſeena, un nedod neka zita, ka reezenu ſauſas maifes, un kaut tu ſprahgtu noſt!

— Uſ ūreeni tu ſadomajees eet?

— Nu, kahdu gabalu pa Kursu paſixot. Kur zitur lai eet? Domaju aifflibot lihds Lehnam un ſuiteem. Katolis katolim tatſchu drihſak ko atmet. Kursā nav tikbaudi ubagu, kā leiſchos, un tee paſchi daudſ godigaki: nav tur tahda plehſchanās ſarvā ſtarvā, kā pee mums, kur ubagi heeſchi ſakaujas — ne tikai tirgos un krogos, bet ari pee baſnizam. Aſ, gruhti laiki peenahkuſchi! Nav ari ubageem wairs tahda dſihwi, kā agrakus gadus, kad ubags daſhdeen uſdihwoja tikpat kā kungs.

— Ja, gruhti laiki! ... Nopuhtās ari otrs ubags. — Paſaule ar katu deenu teek ūaunača, ubagus wairs neeeredſ un par teem negahdā.

— A, kā ūaubaigeem agrak par dſihwi! — Paſahjuſchos laikus atminedamees un it kā nogremdedamees wiui jaukumos, leitis iſſauzās. — Polu pani un leiſchu bajari ſwineja dſimumdeenas, waj zitus diſchus ſwehtkus, ubagi tur weſelām deenam walſtijās gar paſvahrdū

fleegſchneem un pa ſauschiftabu ſakteem, preehduschi un peedſehrufchi. Ari kurā katrā fehtā, kad eegahja, bija wiſur laba uſnemſchana: tevi ir labi iſguldinās, ir paehdinās, ir lihdsi eedos no labakā, kas paſcheem mahjās pee rokaſ un ja kur gadijās, ka wihi naow fehtā, tad wehl kreetni iſrauſees ar ſeewam, waj mergam; tad ari nafti neguleſi wiſ uſ muhriſcha pee krahſns, bet... Un wiſch, roku pažehlis uſ augſchu, patihižinaja to gaiſā garā, flaidā wilzeenā, laikam gribedams rahdit ar to ko ſeuiſchku, neiſſafamu.

— Ja, ja; tagad wiſeem gruhti, ari ubageem... Smagi no puhsdamees un ſweedru raſu ar plaukstu ſlauzidams no ſawa tuſla gihmja, teiza latvieſchku ubags, bet leitis runaja tahlač:

— Un kad nogahja Kaliwarijā, tur diſchis tirguſ un diſchi ſwehiti weſelu nedelu. Tur tad bij diſihwite! Deenam fehdi ubagu rindā, ſkaiti pahtarus un dseedi, ko ween rihiſle war turet, bet laudis un fungi — wiſi dod dahwanas newis kaut kahdu neeku, — kreetnuſ naudas ga- halus. Un kas par iſſkatifchanos ſkaiſtās ſeeveetēs! Wiſas tās rahnus ween uſ zeleem eet tev garam no weena ſwehita uſkalniaa uſ otru, un tahdu tur tſchetrpadſmit; bet tu, tača malā nomeeſ un koča kahju iſſteepis, fehdi un ſkatees, ſkaiti pahtarus un dseedi un nem dahwanas. Wakarā kabatas ar ſihku naudu pilnaſ, noeet kaut kur pee malas, nočabina tarbas, noglabā koča kahju, nomeit drifkainos wiſſtwahrkuſ un tad nafti rauſchanās ar ſee- weetem pa dahruſ un parku, waj ari pa eebrauzamām weetam un naftsmahjam. Daschreis, kad gadijās kahda diſhas kahrtas pana, dabuja labu graſi naudas. Ai, tad bija laiki! Tagad ari tur naow wairs tā: nedſ laudis un fungi tiſdaudiſ ſabrauz, nedſ ari dod tik daudſ dahwanu, bet

ubagu wehl wairaf. Wiffs us launu ween gresshas. Lai-kam drihs buhs paſaulei gals.

— Ja, gruhti, gruhti! Naw weegla deena buht ſchi-niſ ſaikos ubagam. Bet ſaki, kà tu tapi par ubagu?

— Gluschi weenkahrſchi: es eſmu ubags jau no das-has. Man bija neredſigs tehwſ, puifas gados wadaju to apkahrt un ta eemahzijos ſirot un ubagot un pee ſcha amata ta peeradu, bet zitu nekahdu darbu neprotu. Behz tehwa nahwes tad mantoju ſho amatu, palidams wina weetâ par ubagu. Bet kà tu iſmahzijees eet ubagoſ?

— Mans muhſchs naw tik weenkahrſchs. Mana pagahntne taħda paraiba... Latweeſchu ubags atteiza, ari augſchpehdu guledams, ſawu boſi rokā turedams, groſidams un zeefchi apſkatidams, it kà nebuhtu to wehl nekad labi redſejis. — Jaunâs deenâs strahdaju tāpat kà wiſi ziti zilweki darbu. Bet kahdu ſwehtdeen pee kroga dſehrumâ kaujotees biju noſitit zilweku. Nodewa mani us pahris gadu zeetumâ un tur nu, kà ſaka, kluvu par wiħru: eepafinos ar dasheem weikleem puifcheem, klas dauds ko prata. No zeetuma iſlaisti, farunajàm mehginat ſawu laimi. Nehramees pee firgeem. Diwi reis wijs nogahja pa godam, bet trefħo reis nokehra un Ċehreji muhs tik fahli un fiħwi peekawa, ka es apneħmos ſirgus ſawu muhſchu wairs nesagt. Atkal fehdeju zeetumâ. No zeetuma iſnahzis, ſwaidijs us dasħadàm puñem, gan iſ-mehginajos ſħà, gan ta; bet no darba pa to starpu biju ta atradis, ka strahdat wairs netika ne par ko. Dasħadi paraudſijs, heidsot atradu, ka pats labakais no wiſeem amateem tomehr ir ubagot: ne tur wajadſigs kahdu fe-wiſħku puhlu, ne ſinapħanu, tik eemanas kà laudim iſ-tapt, kà padarit teem firdis miħfstaſ, un leeta eet. Naw ari wajadſigs nelabâ laikâ kultees pa ahru: kahda garoſa

ir, taħdu eegrausch un guli mahjā. Ked laiks labs un paſčam patihk, ej un ubago. Neweens tew newar pa-
wehlet, — ubags ir briħws kà muischneek! Protams, ta-
gad nu ari ubageem stipri gruhtakas deenās, het iſtift war
tomehr. No pirmà gala es ari likos uſ kliboſčanu, het
wairak reiſ iſnahza kesa: daschreis ej pa mesħu, domà
neweens nereds, laid kahjai pilnu waħlu, het te kahds noſka-
tijees, tuħlin iſpausch, kà neesi klibs, un neweens neħa
wairs nedod. Tadehk atmetu kliboſčanu, pahrgahju uſ
zitu puſi, kur biju wehl kveſčhs, un uſſtahjos ar kipri.
Ar to dauds droſčati: ja kahdu paunās wiżkulu labi sem
drehbem uſ muguras uſſeeſi, tad neweens tur neħa ne-
manis un paſčam naw weenmehr ta jaluħt par feni no-
modā, kà ar leeku kliboſčanu.

— Ja, kliboſčana naw lehta mahkfla... Leitis
apstiprinaja no fawas puſes. — Kahja pate no ſewiſ ilgi
neiſtūr nedu greiſumu, nedu lihkumu, — daschreis paſčam
nemas nemanot fahk eet gluſchi taiħni. Droſčhs war
buht tikai tad, ja eſi kahju ſaitē atfehjiſ. Bet atfeeta
breeſmigi tirp̄st un heidsot, pagans, fahp. Kas ne-
kait taħdeem, kam koks uſ kahju uſkritis, waj zitadi kà
ta ſadragata: teem par taħdas bleħdibas peekerſčanu
naw jaħaidas — tee weenmehr droſčhi! Bet ta paſtaħ-
wigi baiditees, tas ir ļaunaki neħa paſaudet weenu, waj
otru kahju un daudsfahrt pats eſmu weħlet weħlejeeſ,
kaut man labak kahja tiktu ſadragata, — tad no wiſam
taħdām bailem buhtu reiſ waħlam.

— Tu dauds pa kerk fu eſi staigajis?

— Deesgan dauds. Eſmu aiffliħdis pat liħds juhr-
malai. Kurfeneeki, newar teift, labga zilweki. Daschhos
apwidos dod tiħri brangi, — labaki neħa leifħos. Wa-
jaga tik prast ko jaunu pateift un laudim pa prah tam-

isrunat, — tad labprah̄t atweras dewiga roka. Nu jau gan wairak neka pahris gadu neesmu pa Kurſu staigajis un nesinu, kas tur laudim tagad labaki patiktu un ko Iai wineem stahsta: par jaunu karu ar turku, par asins-felrgu, par traikeem funeem, waj par ko zitu.

— Tagad tew par tahdeem neekeem newajaga nemas runat, tagad vari stahstid zitas, dauds labakas leetas. Kurſa tagad mehri semi. Pastahsti tik falpeem un gah-jejeem, ka dos semi, ta buhs wiseem ta leelakà preeka wehsts, un tu tuffchâ neiseesi ne no weenas fehtas; falpu feewas tew dos, ko pee rokas turedamas.

— A, tas ir swarigi. Tenzinu tew, ka to man pa-stahstiji. Kad tik sinu, kas laudim patihk un ko wehlas un gaida, tad jau gan pratishu runat ta, ka feekalas teem tezes.

— Bet nu dod tu manim padomu, ko Iai es stahstu leischemeem: us ko wineem prahts wiswairak nefas? Es pa leischemeem mas esmu staigajis, tikai schur tur gar robeschü daschreis esmu eegreeses kahdâs winu sahdschâs un fehtas un tadehk nemas nesinu, ar kahdeem stahsteem wislabak war atkaufet leischu firdis.

Leitis brihdi klujeja, it ka ko pahrdomadams, un tad schahhwadamees atbildeja:

— Pehz deeskahdam sevischekam leetam laudim prahts tur nenefas. Wihreescheem mari stahstid, ka us preefschu brandaws kluhs lehtaks, bet feeweetem teizees dsirdejis, ka tanî apwidû driksi gaidams biskaps atbrauzam no Kaunas; ka Wilna waj zitur miris kahds bagats kungs, kas nowehlejis dauds naudas, par ko pirkt jaunus, dischus swanus katolu basnizam, waj atkal ka Kurſa dauds lutuxu pahreet katolos, un ka tu pats ari domà to dorit, tik wehl gribi nogaidit biskapu atbrauzam. Ta runa-

dams, tu fatrā fahdschā farinfsi tik pilnas tarbas, kā if pa pahris deenu waresi meestos pahrdot maiši schihdeem kasu ehdinaschanai. Ja nonahfsi Schaulu apwidū, tad willfsi wiſleelaſko lomu. Tur dſihwo pahrtikuschi laudis, daudsi bagati. Tur naw wairs tahdi, kā ſchejeenes leifchi, bet ihſtee ſchamaifchi. Ari waloda teem ſtipri zitadala. Kas naw ar wiwu walodu apradis, tam gruhti farunat. Wiſi turigi: zeli tahdi pat labi, kā Kurfā, eħkas uſkoptas, pee fatram mahjam tahdi ahbelu un apinu dahrfsi, kā apfahrt teem diſchais ſirga ſtrehjeens. Un kahdu alu tur dara! Nahk uſ ruden ſchwenta Ruhka deena (ſchwents Ruhks ir tureenes apgabala patrons), a, kas tad par ſwehtfeem un dſihram fatrās mahjās! Ghidiſi galas kahdas un ziſ gribesi, bet kſendsam meestā apfahrtneſ laudis ſawed, ſadſen un ſadahwina pa tſchetrdeſmit — ſeſchdeſmit wehrſchu, gowu un gotenu, tāpat aitas, aunus un jehrus — wiſlabakos. Mahzitaja muisħā tad ir ſwehtki un dſihras weſelu nedelu: eet tik baſnizā, ſaffaita, ſaffaita pahtarus, nahk mahjās, kauj ſadahwinatos lopus, wahra un ehd un bser tik atkal. Un tas alutinſch, tas alutinſch! Kad kruhku no ta iſſteepſi, tad ari pats ſteepfees gareniffi. Stahwus wairs nenoſtahwefi! Ja tew ap to laiku gadas tanī puſe buht un iſnahk pa zelam, tad tew teiftu eegreeſtees meestā un padſihwot tur, kā ari apfahrtneſ mahjās. Saku tew, to tu nenoſchelhloſi.

- Waj tu ari tur buħfi?
- Nè. Nedriħfstu tagad tur rahbitees.
- Kadeħħ?
- Sawads notifikums.
- Kahds?
- Kau kahds. Tureenes apfaimē dſihwo ſawā muiſchelē bagats pons, Wadaikewitschs wahrdā. Tas ir diſchs

prahwu wedejs un fuhsibu un luhgumu rafftitajs. Neganti krahpj zilwekus: brauz pee wina kà pee labdara laudis no wijsam malam pehz padoma un palihdsibas, un no katra wijsch nem, zif ween war. Es dascheem biju pateifajis, kà wijsch ir laufchu krahpnueks, un par to wijsch nu us mani nikns un folijees lift mani peekaut, waj pat pawisam nosuhmet, tiflihds es tur parahditos. Bet tew es teiktu tur aiseet. Tif kuplu isdfihwi, kà tur, tu droschi nebuhsí wehl redsejis.

— Es baidos dsilaki laistees leischos eefschâ: nezif neprotu leitissi farunatees. Waru eet tikai tiftahlu, kaumehr leischi prot wehl latwissi. Kur wairs neprot, tur man jagreeschas atpakał.

Brihdi padomajis, leitis teiza:

— Tad es tew dotu zitadu padomu: tad nonahz tik tahlu, kur latwissi wairs newari farunatees, tad nerunà nemas, — isleezees par mehmu! Gegahdajees swanianu un kur noej, fehdees tik durwju preefschâ pee semes, schéindini swanianu un loki galwu no weenas pufes us otru. Dabuji tad ne tikai maises rikas tarbâs, bet ari daschs naudas gabals eekritis zepurê. Tikai to tew faku: pee-luhko, ar pilnu lungi neej gulet: zitadi fahssi pa fapneem muldet un runat, un taws mehmums israhdisees par blehnam, — tad weegli wari kaweeni dabut, waj tewi pat nosit. Kur leischi kahdu sweschineefu peekers pee blehdibas, waj zitadi kà pret wina saniknoees, tur tee tuhlin wiſi tam wirſu. Tas naw tå, kà Kursâ, kur weens fit, ziti skatas: leischi tuhlin taiſa buntu un wiſi metas wainigajam wirſu, kà lapſenes.

— Tu Zefauenes tirgu eesi? Nahloſch' swchtdeen ir.

— Nè. Kur nemas neder eet: nefad naw nefahda isnahkuma, — tur pahraf dauds ubagu, un tahdi, kureem

lihdsās ar kautkahdu kūpri, waj kōka kahju ir rahditees nedomā; par daschu pat newar sinat, waj tas zilweks, waj lops, — ratinos tikai atvests un gul. — Un tu eesi?

— Es tirgos nekad neeju. Kā jau teizu, man naw ihsti tihra pagahtne: bail, kā tahdā milsigā zilweku puhlī, kur laudis fabrauz no malu malam, mani kahds neepasihst par schahda, waj tahda nedarba isdaritaju. Un, sini, nahkt atkal timbā nebuhtu patihkami.

Labu brihdi abi tehrsetaji sehdeja kluši, kā likās, fatrs fawās domās nogrimuschi. Beidsot tas ar kūpri eeminejās:

— Wajadsēs sahkt eet. Bitadi sahkt mahktees flinkums wirfū, drihs waram eemigt, gadas kahdam usnahkt mum's wirfū un tad reds, kas mehs par blehscheem: tawa kōka kahja nosweesta, rau, daschus folus projam un manu kūpri war, tuvak apskatotees, ari atrafst par wilstotu.

— Kahds welns te war tagad usnahkt? ... Leitis waizaja weenaldfigi.

— Kahda ogotaja, waj zits kahds.

— E, nemās nebuhtu skifti, ja te tagad usklihstu kahda jauna, skaista ogotaja — tahda kauniga, notvihiķuſe un nošarkuſe, tilpat sahrtā, kā winas grosinā, waj kuriņā ūrkanas semenes. Eč, tahda gan tagad deretu! Es tew ūku, schēlihwiſ semenu ar ūldu peenu naw gar-daks pat schahdu kūmoſu!

Otrs ubags uſ tam nefazija neka, tikai noſchahwajās, noſplahwās un, brihdi kluſejis, atkal atgahdinaja, kā nu buhſhot laiks sahkt eet fatram ūwu ūelu.

— Tad pirms nem un atseen man freijo kahju, es pats tik labi newaru. Leitis fazija ar nepatiffčhanu, kā trauzets no jaufām domam.

Un ūwu plato, raibo biffas leelu usrahwiſ uſ aug-

ſchu, wiſčh ſaleeza kreijo kahju zeli patviſam lihku, iſ-
nehma no weenās tarbas nahtna ſaiti, paſneedſa to otrami
ubagam, pamahzidams, kā atheeſchana ifdarama. Kad
ſchis darbs bija pabeigts, wiſčh peezehlās ſtahwus, aifli-
boja lihds ſawai koka kahjai, panehma to, eesprauda tanī
kreiſas kahjas zeli, auſlas, kurās kozenē bija peſeeta, uſ-
meta ſew kafkā, paſpeeda kugi kreiſā paduſē, panehma boſi
otrā rokā un tad, pats ſamu kahju un kugi apſkatidams,
piſnā mehrā apmeerinats iſſauzās:

— Kropls kas kropls! Ubags, kā Deewa laiſts! Kur-
ſemnekeem ja buht ſirds weetā almenim, ja wihi ſchahdam
Deewa peemeletem neſpehjneekam negribetu dot mihe-
stibas dahwanas... Nahz, lai es tew ſapratwiju kūpri
un doſimees zelā.

Kad ari tas bija padarits, leitis teiza latweeſchu
ubagam:

— Tad nu padod man maiſu. Tas ari Janeſā lihds,
lai gan, leekas, gluſchi welti buhſchu to panehmis, — Lei-
ſchi wiſi to ween dſeed: gruhti laiki, naudas maſ, un ir
tos nagenus neweens welns negrib wairſ pirk. Warbuht
ja Lehnās un Alſchwangā wareſchu kahdu daļu pahrdot, —
zitadi pats neſinu, kur tos lai leek. Welti tik naudu buh-
ſchu noſweedis, tiſdauds tos ſapirkidams.

— Kas tew tur maiſā ihſti ir?... Otrs eeprajijās,
bet maiſu atlozijis waſam un eefkatijees wiha dibenā, ti-
kai iſſauzās:

— A!... Un tad atkal eewaizajās:

— Kur tos pehrk?

— Schidi-Schamalē kahds kaleds wiņus kaļ.

— Tam tad gan wajaga buht ūoti ſwehtam leitim,
kad tas kaldina deewinus.

— Kas, pee welna, par ſwehtu leiti! Latvis wiņus

kaļ, un es tev ūku, tāhds dsehrejs, kahda otra tāhlu ne-atrāsi. Nāv ari pats nemaš katolis — pehž tizibas luturs, bet kaļ katoleem deewus.

Tad abi ūwadee ubagi ūklihrās. Kād katrs bija pagahjis jau wairak ūku us ūwu puši, latveetis apstahjās, atskatījās atpakaļ un uſšauza leitim:

— E! Pagaidi!

— Kās ir? ... Tas waizaja, ari apstahjees un pagreeeses atpakaļ.

— Kā tevi ūauz?

— Burbas Zoni. Un tevi?

— Trako Adamu. Tā mani ūaudis ūaukā, un Adams ir mans pateess wahrds. Kā ūswahrdā mani ūauz, ešmu aismirfis. Bijā tāhds ūwads, nelatvisks wahrds, ūchah-dam zilvekam gruhti iſrunajams, wehl gruhtaki paturams galwā. Ej nu wesels!

— Lai tevi dewitais!

* * *

Kād wakarā Drūmīneku darbīneči un deenīnezes pahrnahža mahjā un katras ūaimē ūavā ūlehts ūpreefsčā turēja wakarinās, tad par ūemes dalīšanu wairs nerunaja, tadehkā ka ūiss par ūho ūeetu bija jau iſrunats norā ūeelā ūulkā.

Kopejas ūarunas ūlehtspreefsčā, ihpaſčhi pa wakariņu laiku, zitadi mehdša buht ir ūeewilzigas pehž ūatura, ir neparastas pehž ūawa ahrejā ūeida. Katrai ūlehtij lihdsās atradās ari ūuhts, tā kā iſkatra ūaimneeziņa ūai ūuhtu ūeenkopus, un tā kā ūalpu ūchinīs mahjās bija patiſam ūefčhi, tad ūiſa ehka, kas nedaudz gadu atpakaļ bija ūelta, bija iſnahkuſe ap pahrdeſmit aſu gaxumā.

Tadehkā tad ari, ūai ūeepejām ūarunam ūiſi ūaretu ūeedalitees, teem, ūuxu ūlehtis atradās ehkas galos, nah-

žās runat wiſai stiprā balsī, lai wiņus waretu ūadsirdet lihds otram galam. It kā par Iaimi, ehkas abos galos atradās taiſni prahwalee un par ziteem pahrafee wihi tīlīlab meeſas ſpehķā, kā ari balsī lihdsēku ūinā. Proti wezais barons, buhdams leels kahrtibas un taiſnibas mihle-tajs, tiflihds jaunā ūaimneeziſas ehka Druvineekos bija ūluwūfe gatawa, bija nolehmis, kā ūalpeem ūawā starpā jawelk ūcherbini par to, ūura flehts ar ūuhti ūuram peekritis, jo tā kā ehkas weens gals atradās drusku ūskalnā, otrs lejač, tad bija paredzams, kā lejgalā flehtspreekschas rūdenos buhs flapjakaſ, nekā ūalngala daļā; lai newaretu zeltees pahrmetumi, kā ūaimneeziſu ūſdaliſčanas ūascheem peefķirtas labakaſ weetas, tad ūatram wajadſeja ūasčam meflet ūawu Iaimi ūcherbini ūilkšchanā, un ūee tam bija iſnahzis, kā ahrejee gali bija ūeekrituſchi weens ūnehwela Didschim, otrs — Beesuma Bosumam, ūasčā ehkas ūidū bija eekluwūſchi Penkulis ar Brammaniſchu Peteri, bet starp zentru un galejeem ūahrneem atradās weenā galā Ewarts, otrā — Mikeliſ.

Tā iſnahza, kā Penkulis, ūchis masais wihrinsč ar ūihku balsī, kā ari Brammaniſchu Peteris, kas jau no dabas bija wiſai maſrunigs un ūee tam pastahwigi aiffmažis, wareja ūawas domas iſteikt bes ūahdām ūuhlem, un tomehr wiņu wahrdi bija wiſeem ūsirdami; turpretim Ewartam ar Mikeli nažās jau ūreetni ūazelt balsīs, ja grībeja, lai wiņus ūsird wiſgaxam; bet Didschim ar Beesuma Bosumu gandrihs iſkreis wajadſeja runat wiſā ſpehķā, kā ari ūarigakās reiſās ūeezeltees no ūlehts ūleegſcha, ū ūura tureja waſariaņas, un ūpert ūasčus ūokus ū ūzentra puſi.

Kopejās ūarunas waſareem ūlehts ūreeksčā, ūuras ūoti labi wareja noſaukt par waſara parlamentu, ūipri at-

ſchäfhras no feewu farunam rihtem pawahrdā, kuras ſawu-
 fahrt wareja apſihmet ari par rihta parlamentu. Galvenā
 starpiba starp abeem bija ta, ka ſeſchu ugunkuru jeb rihta
 parlamentā waldija wiſleelakā runas brihwiba, tunpretim
 wakara parlamentā tahdas brihwibas wiſ nebija. Wihri
 gan wareja runat, ko un ka gribеja, bet kas atteezas uſ
 feewam, tad tās ſche tikai tik ilgam drikſteja ſpreest lihdsi,
 kamehr tas patika wiſlā wiſlā. Tiflīhds kahdam wiſ-
 ram ſeewas, waj leelako behrnu lihdsi runashana nebija
 wairs pa prahtam — un tas pa leelakai dałai mehdſa
 notift tahdās reisās, kad runu pluhdi kluwa tik ſtipri, ka
 wihrs newareja ſadſirdet wairs ne ſawus paſča wahr-
 dus — tad ſeewai wahrdas tika nemts uſ weetas, un pee tam
 masak ar apſaukſchanu, bet gan jo beechi wiſai tauſtamā
 kahrtā — ar kahdu plauku. Sihmigi bija tas, ka pee
 ſchahda runas brihwibas aprobeschōſhanas weida turejās
 gandrihs wiſlā wiſlā, pat tee, kuxi zitadi ſadſihwoja ar ſa-
 wām ſeewam labi un zitadi tās nekad nemehdſa aiffart ar
 darbeem. Ŝeewas to neweena nenehma ari daudſ launā
 — laikam buhdamas tanis eefkatos, ka ja kahds wihrs
 neprastu ſawu ſeewu peenahzigi waldit, tad tas nebuhtu
 nekahds iħſts wiſlā. Talab ari wiſa ſhi leeta bija tik
 parasta, ka tahdus gadijumus, kad weena, waj otra ſeewa,
 waj kahds no leelakeem behrneem dabuja ſchahdos gadiju-
 mos pa plaukai, weħlač nemaf nemehdſa peeminet. Ŝee-
 was ari daudſ neko newairijas no wihrs ſchahdas iſture-
 ſhanas — laikam apſinotees to efam pelnitu. Pat Ben-
 fulene, kuxai weegli buhtu naħzees iſwairitees no ſawa
 ſiħka wihrina, ka neeħu atgruhſhot to noſt, tomehr nekad
 to nedarija, bet palika meerigi ſtaħwot uſ weetas, lai wihrs
 eeft no kuras puſes gribedams, un pehz dabutā ſiteena
 bijiġi kluſeja.

Schoreis waſara parlamentam neſahdi ſewiſchli jau-
tajumi nebijā pahrſpreeschami, kadehl tad ari ſatrat Gimene
tureja ſawas klehts preeſchā waſarinas itin klufu, faruna-
jotees weenigi pate ſawā ſtarpa. Bet labā ſakrehſlā, kad
waſarinas tuwojās beigam, un daſchi ſahka zeltees no klehts
ſleegſchneem jau augſcham, gatuwē ſahka reet ſuns. Uſ
tureeni paſkatidamees, eeraudſija pa gatuwi naſkam ubagu
— taſdu ar koſa kaſju. Uſ ſega ſpeesdamees un tureda-
mees un ar boſi dſenadams ſuni noſt, wiſch kliboja wiſai
ahtri, it ka ſajuſdams novehloſchanos un ſotu ſteigdamees.
Tā eedams, wiſch tiſ ſtipri klahnojās no weenias puſes
uſ otru, un galva tā ſchuhpojās pa labi un kreſi, ka no-
tahlem wiñu wareja noturet par peedſehrufſhu un ſatru
brihdi likās, wiſch nupat gaſſifees uſ weenu, waj otru puſi.
Pee tam wiſch ſawa ar dſelſſ ſredſenu apkaltā ſega
apakſchgalu ſita tiſ ſtipri uſ gatuweſ afmeneem un olam,
ka wiſa gatuwe ſlaneja, un daſchās meetās pat dſirſteles
noſchlihda. Ar boſi dſenatais un kaitinatais ſuns rehja
tihri kaufdams un aijelſdamees, wiſeem ſpehkeem bruk-
dams ſawam pretineekam wiſu, un tā ubags eelehza ſehtā
ar leeliku trofſni un traži, tā ka no meega, waj puſmeega
uſmodinatee un pahrbaiditee behrni ſahka brehkt, un da-
ſchās goviſ, kaſ wehl nebijā ſadſihtas kuhti, atgreesaſ uſ
gatuweſ puſi un, auſiſ ſazehluſchās, ſinkahrigi luſkojās
turpu, buhdamas wehl neisprachanā, ko ihſti darit: eet
ſunim palihgā un greest ſweſchajam trofſchāa zehlejam
ragus preti, jeb palikt labak ſtahwot uſ weetas, meerigi no-
ſtatotees, kaſ no wiſa ſha tratſha ihſti iſnahks.

Nu ari ſeewas apfauza ſuni, noveſdamas to pee buh-
das un peefeedamas, kur taſ wehl duſmigi nurdeja un gri-
beja ari reeſhanu turpinat, bet, ar ſchagaru ſabeeedets, to-
mehr neufrihſtejās to wairs darit. Ubags pa to ſtarpu

bija eelehžis jau sehtena widū un steidsigi un wehrigi luh-
fojās apkahrt, israudisidams kahdu noderigu weetu, kur

wišlabak waretu apmestees, lai tad sahstu leelisku pahtaru
skaitisčhanu.

Pahri reis apkahrt apgreeses un azis wišapkahrt lai-dis, wiſch ar ihstu leetprateja ſkatu drihiſi nowehroja, ka pati labaſa weeta wiña noluhiem wiſa fehtā war tikai buht aſas uſkalniſch: pirmkahrt, tas atradās taisni paſchā pagalma wiđū un no wiſam flehtim puſlihds weenadā tah-lumā, ta ka no katraſ flehtspreeffchās wiſch bija ſche labi ſaredſams un ſadſirdams; otrkahrt, ari wiſch pats no ſchejeenes wiſlabaki wareja nowehrot, kaſ katraſ flehts-preeffchā noteef, ka ari daudſ maſ noſlaufitees, ko katra ſaime runā.

Derigu weetu iſluhkojis, wiſch bes kawefchanās dewās turp, noſehdās un tad ar komedijanta weiklibu fahka rihkot wajadſigā kahrtā ſawus rekwifitus: nonehma maiſu no kameeſchā un nolika ſew blaſkus, iſſteepa koča kahju uſ preeffchu, paſidams tai eepreeffchā legi apaffchā, lai ta ſtahwetu jo augstał un buhtu pehz eeppehjas jau attahlem labi redſama, garās tarbas peenahzīgā kahrtā noweetoja ſew gar katreem fahneem, weenu boſi droſchibas dehl pa-tureja wiſa tutwumā pee labās rokaſ — tam gadijumam ja ſuns warbuht taptu no ſaites waſam, tad nonehmās zepuri, ſaglauda ar weenu roku matus, bet ar otru roku iſkratija no fwahrku peedurknes krellu wirſni, ſanehma to ſtarp abu roku pirkſteem un tad aplaida wišapkahrt ſawu dſili apmeerinato ſkatu — apmehram tahdu, ar kahdu labs teatra reſchijsors mehdſ pahrſfatit ſawu uſ ruhpigaļo un ar mahkſlineeka roku ſagatawotu uſweduma darbu, reiſā ar ſcho ſkatu direktoram mehmi paſazidams, ka iſrahde nu katu brihdi war fahktees un ka eeſpaids un iſnahkums buhs labs. Un iſrahde ari tuhlin fahkās: noſchnauzis degunu un atkahſejees, wiſch ſkali ſpehzīgā haliſi nehmās ſkaitit pahtarus. Maſ no teem gan kahds ko ſaprata, jo ſkaitiſchana notika leiſchu walodā, tikai daschu wahrdū

weens otrs no klausitajeem spehja uskert; bet ka pahtari tika skaititi, ka saka, no teefas, to gaischi redseja ikweens, jo ubags neween wahrdi wirknes bertin behra, ka siraui saujas weenu pehz otras, bet it eewehrojamâ mehrâ prata rihkotees ari ar balsi modulaziju, weetam runadams wahrdus it kluji, tifko sadfirdami, ta ka schleet, napat apstahfees un wiſa skaitischana beigſees, bet tad atkal par jaunu ſanemdamees, balsi zeldams augstač un augstač un wahrdus graudams ar ahrfahrteju ſparu un ſpehku, it ka perfonus un ſibenus meſdams uſ klausitajeem, pee tam paſtahwigi ar galwu klahnødamees, ka ari ar wiſu augumu lozidamees uſ weenu un otru puſi un krellu wirkni wehrdams un ritinadams ſtarp pirkſteem no weena gala uſ otru.

Ais zeenibas pret deewwahrdeem mahjineeki pa pahtaru skaitischanas laiku iſturejās wiſai rahmi, pat pilnigi kluſu, ta ka ubaga wahrdi pluhdi gluſchi nekaweti wareja drahſtees pa wiſu mahjas pagalmu, atbalfodamees gan flehts un kuhls ehkas muhros, gan iſtabas ſkaidinu jumtā, gan weza puhna koka ſeenā un platajās paſchobelēs. Ja dauds, tad weens, waj otrs wihrs tſchukſtoſchā balsi peefiſhmeja ſawai ſeewai, lai ehdeenu nowahldama neaifmirſtot atlilt gabalu maiſes ar kahdu peekodu ari ubagam. Bitadi pagalmā wiſs bija kluſu. Schahdas peefiſhmes no wihrū puſes gan bija parwiſam newajadſigas, jo ſeewas jau paſchaz ta rihkojās, ka ubagam peenahziga teeſa teef atſtahta un atlifta ſahnis, ko wihrī paſchi ari it labi redſeja: par ubagu eeminedamees, wini to darija tikai tadehl, lai iſrahditu ſamu lihdsjuhtibu tiſlajam ubagam, kaſ prata ſkaitit tik diſchanius pahtarus, ka ari lai ſeewas eedroſchi-natu wajadſigas dahnwanas doſchanā un lai tās wihrū dehl neſahſtu warbuht dahnwanas leelumu laut ka noknapinat.

Kad ubags ar warenu amen pahtarus bija pabeidſis,

tikai tad wiñsch, ar galwu palozidamees, fazija mahjinee-
feem labwakaru, ar to gaifchi rahdidams, ka wiñsch it labi
sin, ka gods jadod papreefsch Deewam un tale tilk zilwekeem.
Lihds ar to wiñsch peenehma tif pañchapsinigi zeenigu, tif
pañchawibas pilmu, meerigu iffkatu, it ka gribetu fazit:
juhs dsirdejat, kahdus pahtarus es notureju un pañchi re-
dsat, ka eñmu ihsts ubags, kuram neween ir wainiga kahja,
bet kuxsch fawu ubaga amatu ari prot us wiñlabako; ta
tad faprotaees nu un sinat ko wajaga, ja negribat buht
tumñchi laudis ar besdeewigam dwehselem. Un faprata
pat şhee wiñfahrschee kälpu lautini, ka şhee ir da-
rischana ar ihstu ubagu — ar kahdu no teem ubageem, kah-
dus ikdeenas wiñ nefastapfi. Pehz dischanaajeem pahtareem
ar wareno heigu amen feewas zita pehz zitas zehlás augñchá
un katra ar fawu dahwanu rokâ dewás akas uskalninaa pee
ubaga, sahkdamas mihligá halsi laipnu walodu.

— Tad ta' freetnus pahtarus nokalbija. Tahdi jau
fen nebija wairs dsirdei... Mikelené fazija, ta
eelihgsmota.

— Tas jau leischu Tonis. Nemaf negribeju wairs
pasift. Lehti nebij pee mums bijis... Penkülene runaja.

— Nu jau wairak par diwi gadi... Ubags atteiza
parupjá halsi un ar leelu pañchzeenibu.

— Agraki tu mehdsi arweenu us laikmeteem pahr-
staigat muhfu puñi... Geminejäs atkal Mikelené.

— Schim lahgam ari ta gribetu, bet nekad neisnahza:
us Seemasñwehtkeem biju wehl tahlu no şhejeenes apga-
bala, us Leeldeenam fofirgu — kahja laiku pa laiku ne-
ganti şahp, — bet us Wafarsñwehtkeem nepañpehju, un ta
nu janahk tagad un jaisteeł tåpat, Iai gan us laikmeteem
ir labafi, jo tad wiñfa ka wairak sagahdats, un ari ubagam
tad wairak kas atlez.

Ar fchahdeem wahrdeem ubags lika manit, ka tagad,
 kur wiſi laikmeti jau gaxam un kur tamlihds no fwehtku
 gardumeem naw nekas wairs dabunams, feewam feviſchki
 jaſanemas, lai waretu winu uſnemt daudſmas pa godam.
 Un feewas ari darija, ko wareja, it ka fazensdamas ſawā
 ſtarpa: weena dewa gabalu mafes ar filki, otrā ari labu
 pikū fweesta wirſū un tā joprojam. Ubags wiſu to nehma
 preti ar pateizibu, iſſazitu gan latweefchu, gan leifchu wa-
 lodā, — lai pateizibas wahrdu rinda iſnahktu jo garača.
 Dabutās dahwanas wiſch ar gudru ſinu un leetpratibu no-
 ſchliroja pehz wajadſigas peederibas. Tā fweesta pikas
 eepreefſch ruhpigi notihrija no mafes drupenam un tad
 meta eelfchā kahdā ſoka zibā ar wahku. Šilkes atkal lika
 kahdā podā, kurā jau atradās wajadſigā dala fahlima, lai
 tās nemaitatos; bet lai fahlims neislaiftitos, tad ari po-
 dam wirſū bija zeets wahks. Maifi ſalika kopā tā, ka
 gabals zeefchi peefleetos gabalam, lai tee katrs par ſewi
 pahrač neſakalstu, kahdā noluhkā tos, eekam bahſt tarbā,
 aptina ar ihpaſchām lupertam un keſtam. Likai tad, kad
 weens tahds fatinums bija laba ſukula leelumā, to bahſa
 tarbā eelfchā un ruhpigi tur noweetoja. Bijā nōprotams,
 ka wiſam ſhim prezem bija eet tirdsneezibas zeku. Tomehr
 ſhe neweens uſ tahdām domam newareja nahkt, jo no
 ubaga agrafeem ſtahſtijumeem jau ſen bija ſinams, ka
 winam mahjā eſot newefela ſeewa, kura jau daudſ gadus
 gulot uſ gultas un nedſ mirſtot nost, ne ari teekot labaka;
 tāpat wiſch wiſeem bija eestahſtijis, ka bes newefelas ſee-
 was wiſam mahjās eſot gaudens dehls, kufch neſpehjot
 pats nedſ ſtaigat, nedſ kustetees, ari leelač ſeaugot,— kahdā
 bijis aſtotā muhſcha gadā, kad wiſam indewe uſgahjuſe,
 tahds palizis; ratinos ween gulot um ar teem wiſu pa-
 ſtumdot no weenas weetas otrā. Agrak wiſch daschias

reisas bija pat folijes sawu dehlu ar wifem ratineem at-wilft kahdreis few lihdsä, ihpaschi tad, kad feewas, noruh-pejusčas par wina dehla likteni, bija pastahstijusčas, ka ſchäi puſe dſihwojot daschi leeli labdari, kuri protot wiſadas faites dſeedinat, ſewiſčki ari Lehnu mahzitajs dodot wiſai labas sahles un jau daschu nedſeedinamu kaiti dſeedinajis un daschu mireju no nahwes iſglahbis. Tomehr dehlu at-west lihdsi Jonis gan nekad nebija wehl atwedis un pehdejos gados par atwefchanu nemaf ari wairſ nerunaja, tikai ſchehlojäs, ka dehls kluhſtot allasč newarigaks, tomehr mirt nemirſtot, duhſcha uſ ehſchanu eſot pat wehl leelaka neka agrak. Un ka ſchahdam trihſkahrt nelaimigam zilvekam, kas pats tiſls, kam uſturams gaudens dehls un ar nedſeedinamu kaiti wahrgſtoſcha ſeewa, lai nedotu dahwanas? Wiſi labi ſinaja, ka ſweeſts, ko krauj zibā, ſilkes, ko leek podā, un maifes rikas, ko ſeen mahkſligos klaipos, ka ari wiſs zits, ko pa ſehtam ſtaigadams farinkſt, teek tif ruhpigi glabats, krahts un nests mahjās ſeewas un dehla uſturam.

Sawu lihdszeetibu pretim ſhim tik geuhti peemeſle-tam ubagam wiſi zentas iſrahdit ne tikai ar dahwanu doſchanu, bet ari ar laipneem wahrdeem, ka ari wiſpahrigi ar lihdsjuhtigu iſtureſchanos. Tà tagad Penkuila Anlije, eedama pee akas uhdens, jehſchu to darija ſteidſigā gaitā, puſtezinus tezedama, ka to ſehtu jaunawas aifween mehdſ darit, kad kahds ſweſchneeks eenahzis ſehtā, wina tomehr ari wiſā ſteigſchanā neſfrehja wiſ kluſu zeefdama ubagam gaxam, jo tas iſſkatitos nelaipni; neatraſdama neka zita ko ſazit, wina, tam gaxam tezedama, tikai noteiza:

— Jonit, Jonit, nu tu lehti nebiji pee mums bijis.

Wairak wina neko neteiza, labi ſinadama, ka Jonis, kas wiſpahrigi bija paſihſtams par deesgan lepnu, apſinigu ubagu, nemehdsä meitam, behrneemi un ziteem, kas paſchi

nedod dahivanas, us schahdeem tahdeem jautajumeem nemas atbildet. Bet schoreis Tonis it ka par brihnumuradäs wifai laipnā prahktā un us meitas tihri aplinko jautajumu tomehr wifai schehligi atbildeja:

— Ja, nebiju vis bijis.

Ar schahdu nezeretu panahkumu eedrofchinata, Anlisē, uhdeni iš akas smeldama, turpinaja usfahktō farunu tahlat.

— Kā tad nu, Tonit, klahjas pa mahjam ar weselibu? Waj seewa un dehls neteef labaki?

— Neteef, meitia, labaki, neteef, un Deevs ari nefawah... Tonis atkal schehligi atbildeja, pee tam pa peeres apafchhu ar kahrigu skatu seleni noluhsodamees brafschajā meitā ar augstajām kruhtim, platajām guhscham un eefahrti baltajeem, kailajeem leeleem.

Anlisēs ahrfahrtejai lihdszeetibai pret ubagu gan nebjia par zehloni weenigi ihstā, tihra zilweku mihlestiba, un winas leela laipniba nebjia gluschi swabada no sinamas dalas sawu patmihligu noluhsku, jo winai bija prahktā kahda sinama atlihdsiba par to no ubaga pufes. Proti, wina wehroja, ka ubags, staigadams pa apfahrtejam seftam, aisees ari Stihpneekos un tur, farunadamees ar mahjas mahti, warbuht eemineesees: „Kas tur Drutvineekos par tschaflām un laipnām meitam! Tezlaus ween tek un ar katri — pat ar swefchu ubagu — tik mihligi parunā”. Ja winsh tur apmehram tā sajitu, tad winas laipniba un lihdszeetiba buhtu bagatigi atalgotas, jo Stihpneeku mahte it labi sin, ka Drutvineekos zitas nefahdas meitas naw, ka weenigi wina, un wiss gods un labā flawa tā tad peekristu weenigi wina. Zebeschu Indriķa mahte ari jau tā eeredi Anliji deesgan labi, tomehr neko nefaitetu, ja ari ubags wina tur paflawetu. Ak, ja winsh to daritu! Ais pateizibas wina waretu pat noskuhpstīt schō wezo ubagu

ar wiſām wina leelajām uhfām, lai gan tahdi uhfaini wiħreeſchi winai zitadi nebuht nepatika, jo Īndriķis — wi-nas isredsetais — ari uħfas neneħaja un turejās allasħ ar gludeni noſſuhtu, koſčhi baltu qihmi.

Kamehr ſeewas nodewa Jonim katra ſawu dahan, fastahwoſchu no daschadām dahwanam, pawaditām ar iſ-mekleteem laipnibas un liħdszeetibas wahrdeem, tamehr wiħri atkal uſſahka schahdam gadijumam peemehrotu fa-runu ſawā ſtarpa.

— Lai ſaka ko ſazidami, bet Burbas Jonis ir un pa-leek tas pahračais ubags par wiſeem: wiñčh kattrreis no-kalbi pahtarus taħduš, ka preeks klausitees. Lai gan no lejšchu pahtareem neko neſaproto, tomehr ari ta jau — no halfs ſkanas ween — war nojehgt, ka pahtari ir kreetni...

Ta it kà ar ihsta leetprateja ſinapħanu ġeneħwela Didžis noteiza, pagħejjis no ſawas fleħts preeħħas da-sħus folu taħlač, apmehram gandrihs Benkuła fleħtij pretim, pee tam laipnigi spihdigam azim luħkodamees few wiſapfahrt uſ ziteem wiħreem, it kà mekledams ſawām iſteiktām domam beedrus. Taħdu ari schahdam wina lab-weħligam domam netruħka. Pats pirmais atħaużas Benkulis:

— Ja, Burbas Jonis un Bahta Sahmelis — tas ar to greifo kahju — tee ir tee pahračee ubagi, kahduš liħds-fħim muħfu pujs ēsmu redsejjis. Neweens zits taħduš bahtarus nekkaita, kà fħee diwi. Jonim ir leelas speħjas galwas pahtaru ſinapħanā: daschreis wiñčh weselu pu-stundu no weetas war ūkaitit un ir tad wiħnam weħl ne-peetrūħks; Sahmelim atkal warena halfs dseeda ūħħanā. Ziti ubagi neweens tiġi dikt iċċar iswar iſ-ħeedat. Wiñčh dseed ilgi un ari no galwas ween. Gan wiñčh dseed peħġi baħtineeku

parafšas — wiſai gari wiſkdamſ un ſtipri lozidams, bet
pee ſirds wiſa dſeedaſchana eet. Kad wiſč ar ſamu
ſkaļo, ſkarbo balsi, ſtipri trihzinadams, ſahk puhſt:

Man aſaras jaſlaufa,
Kā Dawids flauzijis,
Deewi aſu rihkſti braufa,
To juhtu iſmiſis, —

ak, tad man drebuli ween eet pa kauleem un pawiſam
plahni kluhſt ap duhſchu.

Wiſru prahloſchanu par ubagu ſawſtarpeju pahra-
kumu pahtaru ſkaitiſchanā, kā ari wiſpahreja kreetnuma
ſinā, pahrtrauza Ewartenes eewaizaſchanās:

— Jonit, ko tad tagad paſaulē dſiſt jaunu runa-
jam, waj noteekam?

Jonis uſ tahdu waizajumu bija tik gaidijis un ta-
dehļ tuhlin atbildeja:

— Tagad wiſur dala ſchemes, un tad par to ween ari
wiſur tik runā. Žitu neko jaunu ſchimbrihſham nedſiſt.

— Ak dala gan!... Pa daļai preezigi, pa daļai wehl
it kā netizedami wairaki wihereeſhi un ſeeweetes iſſauzās
reiſā.

— Ja, wiſur dala ſchemes... Jonis par jaunu ap-
ſtiprinaja. — Poļos jau iſdalija pagahjuſchu waſaru, bet
tikai teem, kas buntu laikos nebija gahjuſchi buntos; bun-
tauneeki ſcheme nedabuja neweens. Pats biju ūlaht un wiſu
ſkaidri ſinu. Tagad mehri Kursā un rudeni dalis ari ſche
ſhemi, bet naħkoſč' gad' leiſhos.

— Ak Kursā dos papreekſh un tale tik leiſhos?...
Knehwela Didschiſ waizaja, peeeedams Jonim pahra ſolu
wehl tuwač un no preeka un laipnibas tā ſpihdedams wiſā
gihmī, ka pat kreetni beſejā waſara frehſlā ſpihdoms bija
wehl labi ſaredſams.

— Ja... Jonis paſkaidroja. — Waldiba luturus mihl wairak neka katolus. Pirms gribets dot leiſchos papreefch ſchemes un tad tik Kurfā, bet tiklihdſ waldiba dabijuſe ſinat, ka leiſchi ir katoli, bet kurſeneeki luturi, tad tuhlin nolemts, ka lutureem jadabun pirmajeem un tik pehz tam leiſcheem.

— Nu re, ka waldiba muhs mihl!... Tihri aifgrahbts iſſauzās Didſchis, preezigi wiſapfahrt raudſida- mees. — Wairak par leiſcheem un ziteem!

— Tas talab, ka leiſchi gada tirgos mehdſ kautees, bet mehs to nedaram... Penkulis prahtoja.

— Nē, newis talab... Atkahſejees un ta eepreefch ſagatawojees uſ qudru runu, lai wiſi wehrigaki tanī no- flauſitos, Ewarts runaja. — Waldiba katolus talab ta ne- mihl, ka muhs, ka wihi peeluhdſ bildes, bet mehs nē. Leiſchi, rau, ir mahntizigi, bet waldiba mahntizibu neeeredſ, jo wihi tatſchu ir waldiba.

— Lai ta mihestiba kahda buhdama, bet mehs nu dabuſim ſemi!... Lehni un pabaigli runaja ſtarpa Beeſuma Bosums, redſedams, ka farunu pawedeens fahk attah- linatees no galvenā preefchmeta — ſemes dabuſchanas. — Ko tu, Joni, ſati: rudenī buhs wiſeem ſeme? Tu to ſtaidri ſini?

— Buhs ſcheme, buhs, katram ſawa ſchemele... Jonis no jauna apſtiprinaja, par leelakas tizamibas ſihmi galwu wairaffahrt palozidams uſſemi.

— Ta tad ir gan taisniba ſakamam wahrdam, ka to, ko runā, reis peerunā... Ewartene iſſauzās, jauſdamās wihrū walodās un buhdama pahrleezinata, ka ſchoreis wi- naſ eejaufſchanās netiks bargi atraidita. — Kopſch jau runaja, ka reis wiſi dabūs ſemi, un nu tas notiks!

— Joni, wa fini ko! Kad mums buhs katram fawa seme, tad mehs ari temi neaismirfisim ... Knehwela Didschis teiza, tihri fajuhfminats.

— Kur nu aismirst! Protams, ka neaismirfisim ... Beesuma Bosums apstiprinaja Didscha wahrdus.

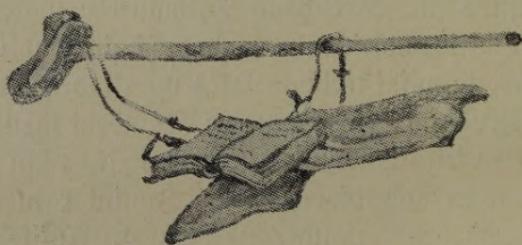
— Nè, ne tikai tad neaismirfisim Joni, kad mums buhs fawa seme, bet ari tagad mehs winu ta neatlaidişim, jo winsch mums atneşa preezas wehsti. Seewas, juhs rihtu no rihta dodeet Jonim wehl reif dahwanas, bet schowafar gahdajeet, ka winsch teek freetni isguldinats ... Ta Penkulis noteiza zeeschi un fwarigi.

— Ja, pataifeet labu gulu, lai zilweks war isguletees ... Penkulim peebaljoja, pilns preezigaš labwehlibas, Knehwela Didschis. — Un rihtu brokasti dodeet winam peenahzigu zeenastu, tapat ka katram ihstam weejam.

Sarunas un spreeschana Druwineeku wakara parlamenta par semes dalishchanu un dabushchanu buhtu ilgi turpinajuschas, ja wifai wehlais laiks un rihtdeenas agrà zelshchanas neflubinatu eet pee meera. Tamdehł farunas pahrtreaza, winu turpinafchanu atleekot us zitu reisu un schimbrihscham leetu nobeidja ar to, ka Jonim ratu puhnî us taistija salmos brangu gulu, kur Penkuļu Anlise eelika pagalwi fawas gultas spilwenu; Knehwela Didschis negribeja palikt Penkuļa gimenei eepakal un tadehł stingrā balsi pawehleja fawai feewai ari isnest weenu spilwenu un lukt Jonim pagalwi; ta ubagam isnahza schonakti gulet us diweem spilweneem. Winsch pats leezinaja, ka tik kupli un tik gresni neefot nekad gulejis un deewbijigā pateizibā nowehleja, lai schehligajām firdim Deewi atmaksatu simtfahrtigi.

Drihs wifā Druwineeku mahjā eestahjās dīlsch meers un kluſums. Sehtā wairak nekas nebija dsirdams, ka

tikai zirzena zirpštinaſčhana pawaſrdā un daſchu gule-
taju ſtiprā krahſčhana iſtabās, kür no deenās puhlinā at-
duſejās ſlavenee darbineeki — Beesuma Bosums, Kneh-
wela Didſchis un ziti, ſapnodiſti jaufus, laimigus ſapnus
par ſemes dabuſčhanu, par dſihvi uſ ſewi — par labaku,
gaifſchaku naſkotni. Sehtā kā uſtizigs mahjas fargs bija
paliziſ nomodā weenigais Gultans. Saitē peſeets, wiſč
iſ buhdas iſnahziſ, guleja ſalajā maurā uſ wehdera iſſtee-
pees un galwu eeliziſ ſtarp abejām preekſčejām ſetnam,
laiku pa laikam to pazeldams uſ augſchu un ar ſtipru ne-
uſtizibu luhſodamees uſ puhna puſi, kür guleja ar taſdu
wiſpahreju labwehſibu uſnemtais ubags.

Weenpadfmitā nodala.

Zeribas us ſemi.

Ātā Brammaniſchu Peteris mahzās ſo derigu. — Ātā Didschim gan-
drihs iſſuht ſirgu maina. — Ātā Maruſcha ar ſawu brahli maičau
weizina. — Kālab Didſchis uſſkata fewi par lihdsigu maſo muſiſhu
wagareem. — Didſchis trihſtahrt nelaimigs. — Zeribas us ſemes
dabuſchanu aug.

Otrā deenā pa puſdeenas laiku no tuvejā meſcha iſ-
brauza un, pa pļauju zeleem laiſdamī, pee noras puha
peegreesās diweji rati tſchiganu un tur apſtahjās. Dar-
bineeki puſdeenu paturejuſchi un patlaban riħ kodamees
liktees deenduſā, uſ tam nu wairs nedomaja un dewās iſ
puha ahrā apluhko tſchiganu ſirgus, jo labi ſinaja, kā
nu katrā ſinā iſnahks atkal mitoſhana. Un teefcham, āne-
wela Didſchis tuwojās tſchiganu ſirgeem ar azimredſamu
zeefchu apnemſchanos, ſchahdu iſdewigu gadijumu nelaift
garām neisleetotu. Wiſpirms wiſč abuſ ſirgus, tahdus
neleelus, noleefejusſhus lopinus, apluhkoja ar dedſigi ſpul-
gojoſchām azim un labwehligi ſpiħdoſchu gihmi no ne-
leela attahluma, tad peegahja weenam ſirgelim flaht, pa-
nehma ſirga purnu rokās, paplehta tam luhpas un ſkatijās
ſobos, pehz kām noteiza, kā eſot jau pahri par ſefchu metu,
bet tſchigans, ar pirkstu ſirgam mutē rāhdiſams, teelejās,
kā eſot tiſai peezu metu. Pehz tam Didſchis wehrigi ap-
ſkatija ſirgeli no abeem fahneem un ari otrā gala, pee tam
pat aſti pažiladams uſ augiſhu, tapat ari pehz kahrtas
ween pažilaja tam wiſas tſchetras kahjas, apſkatidams na-
gus, waj tee naiv kā kaitigi. Ar weena ſirga apluhkoſchanu

tizis galâ, Didſchis ſtahjâs pee otra ſirga un to tâpat wehrigi nehmâs apſtatit no wiſam puſem un abeem galeem. Nolehma apſtatitos ſirguſ kahdu gabalu ari pabraukt. Lai brauſſhana nebuhtu jadara pa diwi reiſ un tâ welti laikſ jakawè, tad norunaja, ka abus ſirguſ brauſſ reiſâ, un lai Didſchis abeju lopiu gaitu waretu pee tâs paſchâſ reiſas peenahzigi nowehrot, tad brauza abus ſirguſ blaſku blaſkam, jo noras zelſch bija plats deesgan, tâ ka wareja brauſſ blaſkam zif pajuhgu ween gribuja. Weenos ratos fehdeja Didſchis pats ar weenu tſchiganu; Didſchim bija rokâs groſchâſ, tſchiganam atkal dſchindſchala, kura beechi wiſinajâs pa gaiſu, lahgú pa lahgam uſkrisdamâ ſirgeſim uſ muguras. Otros ratos tâhdâ pat kahrtibâ fehdeja un brauza otrs tſchigans ar Brammaniſchu Peteri, kuru Didſchis bija peerunajis, nahkt wiſam ſchoreiſ palihgâ pee ſirgu mainiſchanas, tadehl ka diwus ſirguſ reiſâ pahraudit weenam neefot labi eephehjams, un Peteris wareſhot pee tam ko derigu mahzitees, jo ja ſirgu mitoſchanâ jau laikus neeprototees, tad wehlaſ to wairs neemahziſchotees, un kađ Peterim tehwis tiffshot wezs, waj nomirſhot un wiſu ſinaſchanu par mahjas dſihwi naheſchotees paſcham uſaemtees, tad tſchigani un ſchihdi wiſu pee ſirgu mitoſchanas peekrahpshot ka neeku, ja pats no ſchâſ leetas neka nejehgſhot. Schahda pamahziba bija Peterim ari gahjuſe pee ſirds, un tâ wiſch, ruhpedamees par ſawu naheſotni, beſ jebkahdas leekas kawefchanâs bija ſchdees tſchigana ratos eekſchâ, lai dotos Didſchim palihgâ un lai mahzitos Didſcha amatâ. Abi ſirgeſi, azim redſot jau agraf eekapati un tagad treekti un traſditi, ſfrehja ka beſ jehgas, gan rikſchis, gan aulekſchis, gan blaſku blaſkam, gan ſteigdamees weens otram preekſchâ, tâ ka ſnehwela Didſchis gluſchi reiſâ wareja noſkatitees abu ſirgu kahju ſpehjâ un

weiklibâ. Labu gabalu pa norut iſlaiduſchi, miteneeki greeſa ſirguſ apkahrt un tahdâ pat ſtraujâ gaitâ treeza toſ at-pakal.

Didschim, atpakał atbrauzot, qihmis ſpihdet ſpihdeja dſeltenâ ſpoſchumâ, — tik loti wiſch bija ſajuhſminats par abu ſirgu leelifkajam ſpehjam un zitam labam ihpaſchibam. Pagreeſees pret puiku, kaſ pee puhna durwim ſtahweja, wiſch uſſauza preezigi uſtrauktâ balſi:

— Anſ, puif, eſi tik labſ, aiffkrej lihds Druwineeku aplokom un atjahj manu ſirgu. Tu ſini — duhkan o ar lauku peeri. Mitus buhs, un kađ dſerſim magaritſhas, tevi neaismirſiſim. Man — pats redſi — naω waſas eet.

Pehz pamatigas iſmehginaſchanas Didscha ſpreedums bija galigi nogatawojees tanî ſinâ, ka abi ſirgi weenadi labi, un kađ tſchigani wairakkahrt bija uſ tizibu apgalvojuſchi, ka abi ſirgi ari weſumâ un arklâ ejot tikpat labi, ka weeglâ brauffchanâ un jahſchanâ, tad Didschis atradâs wiſai gruhta uſdewuma preekſchâ: wiſch neſinaja, kuxu ſirgu mainit, kuxu atſtaht. Drihſi wina ſirds peekehrâs wairak weenam, drihſi otram; te peegahja weenam flaht, wehlreis apſkatija to no wiſam puſem un noteiza, ka ſchis winaam wiſwairak eſot pehz azim, het jau tuhlin otrâ azumirſi aifgahja pee otrâ un teiza to paſchu. Ziti darbineeki nekaſejas eet Didschim paſihgâ, iſſazidami kaſrs ſawu gaſchu, patiſchhanu un praſchu ſirgu jautajumâ.

— Ja man te buhtu jamaina ſirgi, tad es paſiku labak pee falna: falniſ ſirgs ir arween ſkaiftaks neka bree- dis, un ſchim wehl tahdâ koſcha peļu teka pa muſuru... Ta Benkulis prahtoja.

— Nè, pehz manam domam breedis ſirgs ir ſkaiftaks neka ſalniſ... Kahds zits darbineeks teiza. — Breedim ir wairak fungu ſirga iſſkats.

Redsot, ka Didschis tomehr newar isschäkirtees ne schà, ne tà, beidsot winam tschigani gahja palihgâ, paschi wiſai noslehpumainâ, gandrihs tschukstoschâ balsi isskaidrodami, lai nemot labaf falni, jo lai gan abi ſirgi eſot labi, tomehr breedim eſot fahda masa kaite: winſch pahraf pulka ehdot un tomehr apaſaks neteekot; turpretim falnis daudſ nebuht neehdot un tomehr turotees meeſâs.

Nu ari Didſhim falnis patika labaf, un tiklihdj Anſis atjahja duhkano, tad tuhlin fahkas nopeetna lihgſhana un ſauleſhanaſ, jo Didſha duhkano nedſ daudſ lo bija apſkatit, nedſ ari mehginat, tadehſ ka tschigani to jau gluschi labi pasina: bija tatſchu no wineem paſcheem Didſhis to tikai nepilnu mehneſi atpaſal eemainijis. Tſchigani bija ar meeru, mitot falni pret duhkano, bet tikai tad, ja Didſhis dod peedewas ne masak par peezi rubli wehrtibâ. Didſhim naudas nebija, un aifnemtees ari nekur newareja, tà ka mitoſhana graſijas iſſukt un tschigani falni jau juhds atraſt ratoſ. Didſhis bija tuvu iſſamifhanai. Brihdi domajis un ſkatijees, ka falni juhds ratoſ, winſch peeftei-đas weenam no tschiganeem flaht, fatwehra tam roku, iſzehla pats ſawu roku ar plati iſplestu plauſtu gaiſa un ſauza:

— Juſi, ſitifim plauſtas kopâ un dſerſim lihkipus. Lihkupi mani ween! Buikas aifjahs uſ krogu pehz puſtopa. Tur man tildaudſ uſtigēs uſ afneem. Mehs katrreis eſam mitojuſchi. Neſchäkirſimees ari ſchoreiſ. Runaſim un darifim ka wihr!

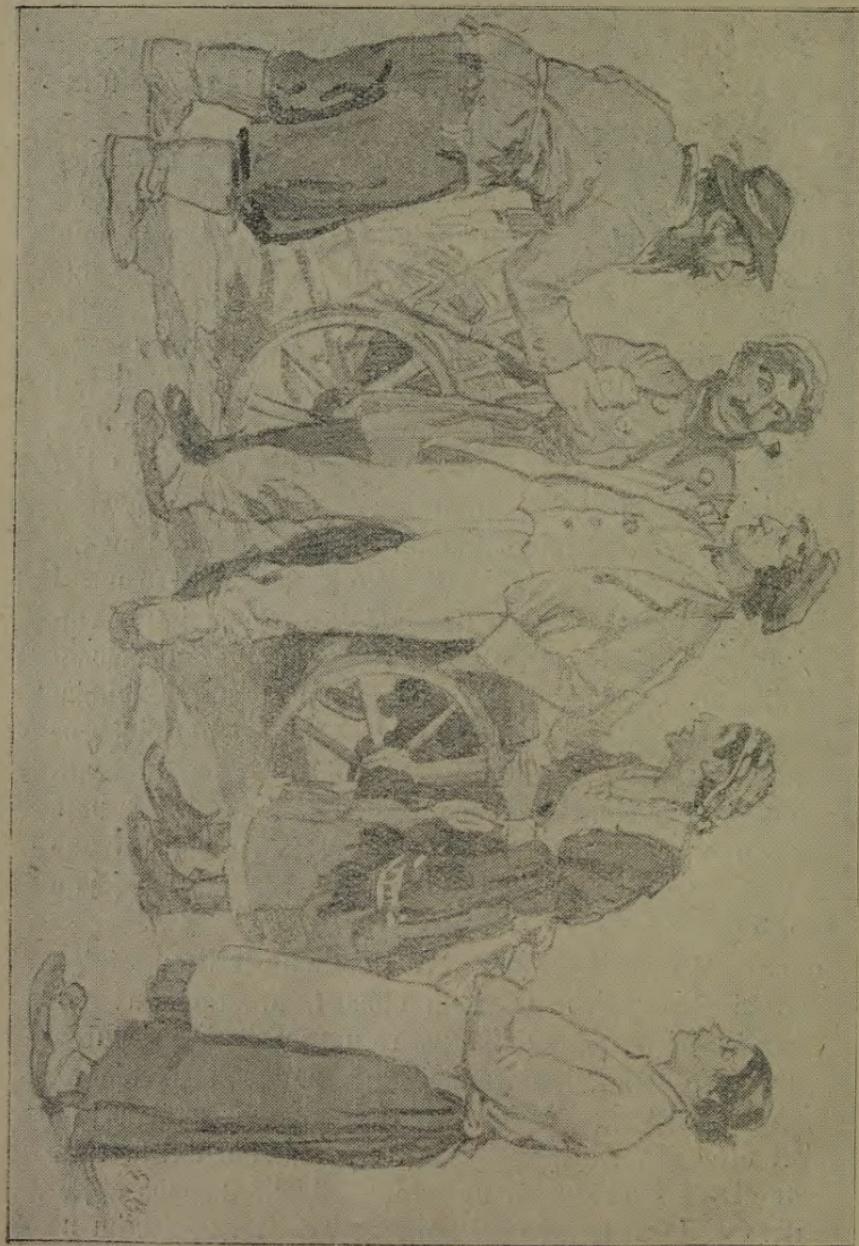
Tomehr Juſis bes peedewu nebija peerunajams un turpinaja tif ſirga juhgſhanu. Didſhis jau fahka at-ſahptees pa ſolim atpaſal, un wina ſpihdigi dſeltenajâ gihmî bija laſama jauku zeribu pehſchana iſgaiſhana un

ruhgta wilſchanas. Schai kritifkā azumirkli metas starpā otrs tſchiganas, uſſtahdamees it ka par Juscha pretineeku un Didſcha draugu un labivehli.

Ar ſawam leeliskam runas dahnwanam wiſch beidsot ſaſneedſa to, ka Jufis no preidam tihra naudā atfazijas un bija gandrihs ar meeru, mainit blaſus; bet te nu eejau-
zās Juscha ſeewa Maruſcha, kaſ bija pamanijuſe, ka Didſchenei ir norā lihdsi wehl deesgan pajauna willaine. Wiſ-
mas ta bija Didſhim japeeleeſ pee duhkanā. Didſchis bija
ari tuhlin meerā, willaini wiſch atnehma ſeewai, kaſ
dauds nedrihſteja pretotees, un preezigs paſneedſa to Ma-
ruſhai, domadams, ka maina nu notikuſe un kehras jau-
ſalnim pee pamadam; bet atkal eejuſka Maruſcha starpā:
wina bija ewehrojuſe Didſhim galvā gluſhi jaunu ze-
puri. (Didſchis ka wiſai jaufa laikā un buhdams ſchonedeſ
par preeſchplahweju bija iſgrefnojees ar ſawu jauno baſ-
nizas zepuri.) To Maruſcha gribuja wehl dabut ſawam
Jufim un dauds neko nedomadama jau ſneedſas Didſhim
pee galwas, zelt zepuri ſemē; bet ſchā brihdi Didſchene
metas starpā un negribeja Maruſhai laut zepuri nonemt.
Tomehr Didſchis, tikko pamanijis ap ko leeta groſas, pats
norehma ſew zepuri no galwas un, ſeewu paſtumdamas
fahnis, paſneedſa to newis Maruſhai, bet taiſni paſcham
Jufim.

— Ta nu ir braſhi! Nu iſmainam ir ſirguſ, ir ze-
pures! Ta wajaga wiſreem dſihwot, ka brahleem!

To teizis, wiſch iſſteepa roku pehz Juscha zepures,
kuru ſchis tam laipni ſmaiđidams, patlaban ſneedſa un
kura bija jebſchu jau ſtipri iſneſata, tomehr wehl weſela.
Bet atkal jau Maruſcha — neleela auguma, weikla tſchi-
ganeete — devas pulſu un eekam Didſchis paguwa apſla-
titees un ſajehgt, kaſ ihſti noteek, wina iſrahwa Jufim no

rokam wezo zepuri un padewa to otram t̄chiganam, kuxu
 dehweja par ſawu brahlı un kuxam galwā atradās taħda
 pawisam nodriflata, kas iſſatijas wairak pehz wezas kessas
 neka pehz zepures. To Maruscha ſchigli un weifli norahwa
 brahlim no galwas un tad pate ar ſawu roku laipni pa-
 ſneedsa Didschim, kas, drifkaino zepuri panehmis rokā,
 us to paſlatijas un eeraudsijis to gluschi ſaplihsuſchu, if kā
 ſakaunejjas, pawisam apjuka un nesinaja, ko ar to eefahlt.
 No ſchi neweifla ſtahwoſla winu atſwabinaja atkal ta pate
 weiflā Juſene, kura winu ſchā ſtahwoſlī bija noſtahdijufe:
 iſrahwuse zepuri Didschim no rokam un paſazēdamas us
 pirkstu galeem, wina uſſprauda to Didschim galwā. We-
 ſels pee zepures bija weenigi wehl winas apfahrtejs, ka-
 dehł ta galwā gan kautkā turejjas, het pa ſadrifkato wirſu,
 kuxam ari odere bija iſkritufe, rehgojjas weetmeetam weſe-
 lam leelam ſchliptnam zauri Didscha melnee keraine mati.
 Tā kā ari nags zepurei bija attruhžis un pagaisis, tad
 Didschis ar ſchahdu neredsetu galwas rotu iſſatijas pawis-
 sam jozigs, un iſweenam, us winu paſlatotees, bija gribot
 negribot jaſmejas, het Didschene pec puhna feenas pee-
 ſpeeduſes ſchufſteja.

Tomehr Didschis negreesa nekahdu wehribu nedſ us
 ſeewas raudam, nedſ us zitu ſmeekleem: wiſch ſajuta ſewi
 deesgan tikumijſka ſpehka, paſeltees pahri wiſeem ſchahdeem
 ſihkeem iſdeenifchlibas ehrrſchkeemi. Gidri ſmihnedams,
 wiſch tikai noteiza:

— Zekauenes tirgus naw wairs taħlu, — tur da-
 bus jaunu zepuri.

To teizis, wiſch zehla Anſu eemainitajam ſirgam
 mugurā, lai jaħi us froga magaritschu.

Kamehr ſagaidija magaritschas un kamehr tās djeħra,
 tamehr Maruscha, kā ari pahris zitas t̄chiganes rahwās

gan ar rokās fkatīshanos, gan ar karfchū likfchanu see-wam un meitam. Meitam fcho to stahstija, kād dabufchot prezetees un zif luxai buhfchot behrnu, turpretim seewam wiſas trihs fihlneezes fludinaja, ka drihs daliſchot semi: kātram buhfchot paſcham fawā mahja, un wiſi dſihwoſchot kā fungi.

Nu fahkās atkal runas un fpreeſchana par ſemes mehrifchanu, daliſchanu un dabufchanu, kās pa firgu mai-niſchanas laiku bija it kā aifkawejufchās. Tſchigani stah-stija, ka poſos un ari tahlaki leifchos ſeme jau iſdalita, waj patlaban to dalot.

— Bet kahdeem tad ihſti ſemi dala: tikai kālpeem, jeb waj amatneekeem un rokpelkeem ari? ... Paſlibais wiherelis, peegahjis Jusim it tuvu, waizaja paſluſā balfi, it kā gribedams preeſch fewis ween, ziteem nemas nedſirdot, iſwilkt kahdu fvarigu noſlehpumu. — Man, rau, fwainis ir ſkroderis. Gripeju ſinat, waj tas ari dabūs ſemi?

— Ja, kām ihſti dos ſemi? ... Benkulis, turpat tuwumā ſtahwedams un paſlibā wiherela waizajumā no-flauſijees, ſauwahrt taujaja.

— Teem, kās praſa ... Tſchigans atteiza, droſchi ſta-tidamees abeem ſinkahrigajeem waizatajeem azis.

— Af, tad paſcheem japraſa. Tāpat wiſ nedod ... Abi waizataji iſſauzās gandrihs reiſā. — Bet kām tad lai praſa?

— Kungeem ... Atkal tſchigans atteiza.

— Af, newis mehrneekeem, bet kungeem ... Benkulis runaja. — Es buhtu domajis, ka mehrneekeem japraſa.

— Nē, kungeem.

— Tas war buht gan, fa kungeem japraſa, jo teem wiſwairaf ſemes ir un tee wiſwairaf war dot.

Par semes dabuſchanu runajotees, puſdeenaſ laiks
 drihs bija aiftezejīs, un nu wajadſeja dotees atkal pee darba.
 Comehr ari darbu strahdajot wiſas runas groſijās tikai
 ap semes dalischanu, kā ari ſewiſčki par to, kād buhtu
 jaet prafit fungam ſemi un kās lai buhtu tas prafitajs.
 Ka kautkas ſchāi leetā jadara un ka paſchi nedrihſtot turet
 rokas klehpī, ja gribot ko dabut, to wiſi atſina par wa-
 jadſigu, jo ja paſchi nemaſ par ſewi neruhpeſchotees un
 ſemi neprafifhot, tad weegli warot notift, ka iſdewigu brihdi
 palaisiſh neisleetotu gaxam: mehrneeki ſawus darbus bei-
 guſchi, aifeefhot projam, fungs pats no ſewis ſemi nedſ
 mehrifhot, nedſ doſhot, un tad wiſs buhſhot pagalam.
 Beidsot norumaja, ka ar prafibū pee barona semes dehl
 jagreeſhas jau ſchodeen un ka ſchis ſwarigais uſdewums
 jaunemas Knehwelu Didſhim, kā jau ſchās nedelas bar-
 wedim. Didſhis bija ari meerā un lai pamatigaki paſhr-
 bauditu jaunā ſirga kahju ſpehjas, tad wiſch nolehma pa
 to laiku, comehr ziti platiwineeki puhnī turēs palaunagu,
 aiffjaht muisčā un runat ar baronu. Labas puſtundas
 laikā tas bija iſdarams, ta ka muisčas darbs ar to ne-
 titku nebuht kawets; bet ja gaditos, ka barons nebuhtu tik
 drihſi runajams un Didſhim iſnahktu ilgaku laiku gaidit,
 tad Brammaniſchu Peteriſ ſoliſjās likt ſawam tehwam at-
 nahkt kahdu deenu norā un weenu ehdeena ſtarpu at-
 strahdat.

Tā nodroſchinats pret kātru paſhrmetumu no barona
 puſes, Didſhis jutās wiſai duhſchigs un bija gataws
 jahjejs.

Tiklihds kāhdā maſā muisčā, kās atradās norai tu-
 wumā, dſirdeja klabinam palaunagā, un noras strahdneeki
 dewās puhnī pee ſawam maiſes kulem un putras tra-
 ūteem, tad Knehwela Didſhis, uſ ehſchanu nemaſ nedo-

madams, het ruhpädamees tik par falpu fahrtas wiş-pahreju labumui, bes fawefchanas riħkojas uj jaħfħanu. Salni, kas pa to laiku tuwejā mesħħa bija ganijees, wiñx atweda pee puħna un gribija jau feħstee tam mugurā, bet te ziti atgħidinaja, ka ar taħdu zepuri muixxha nevarot raħditees. Taħeħl bija jagħidha zita zepure. Didżhis greejsas pee wairak heedreem, lai taħds aisdotu uj pusstundu żawu zepuri, bet neweens negribleja uj tam eelaistees, jo neweenam neradàs patifxħana, lift tħigħana ffrandu galwā. Nad nu zepures nedabu fħanas deħl graxijas iſſu kif wihs nodomatais jaħjeens, Grammanifxu Peteris iſslid-dsejja Didżhim tikt if-kejsas aħra, patapinadams żawu zepuri.

Ta zepures jautajumu laimigi nofahrtojis, Didżhis steidsigi laidàs zelā. Tħigħanu eekapatais falfni, manidams weħl jaħjejam rokka papraħwu wiċċi, deviàs kà weħja treeks pa mihħsto noras zelu uj muixxhas puji, uj kireeni to wadija rokka turetās pawadas. Wiċċi — tik wiħreejchi kà feewheetes, — gluġi ajsmirsdami palaunaga turefħanu, palika puħna preeħxha stahwam im nofkatijas aissħajnejam paħal, kamehr ween tas bija faredsams. No pirmi gal, kamehr Didżhis nebija weħl wiċċai taħlu, wareja redset, kà wina kuplee, kerainee mati, ahtros rikkħos jaħjot, pureja ween un naħtna kamsolis, nebuħħdams ne ar weenu pogu aispogat, plati ispletas uj abam pusem un weħjā wiżinajas un pliwinajas kà diwi spahrni.

— Didżhis aiseet kà kake ar puħfli!... Kahds erunajas.

— Nè, wiñx plidinas kà weħja manageli, ffreedams uħbelim paħal... Kahds zits noteiza.

Nofkatijus ġhees briħdi jaħtnekkam paħal, kamehr tas nosuda tuwejā birx, ziti darbin oħli, deeneneeki un deene-

neezes fahfa dotees puhnī turet palaunagu. Dāschs pee tam noteiza:

— Nu redsēs, redsēs, kas tur isnahfs.

Kahds pawezigs wihrs, kas zitadi runaja loti mās un furu ziti fauza par Semturi, pahra reis papurinaja galvu, un, behdigi paſmihnedams, noteiza nediktā balfi:

— Tur neisnahfs nekas. Kungi dos falpeem semi! Kur tas dfirdets?

Schee klusee, nedaudsee wahrdi wiſeem ſmagi gulās uſ firds, un palaunaga tureſchana notika it kā nospeestā gara ſtahwoſki.

Nojahjis muſchā, Didſchis neapſtahjās wiſ pee eefalnizas, kuras preeſchā pee ſilandam falpu laudis mehdſa peefet jawus ſirgus, kad teem eegadijās muſchā atjaht waj atbraukt: ſchoreis wiſch apſtahjās un ſirgu peefehja labibas klehts preeſchā paſchobelē, kur zitadi tikai medneeki mehdſa medibu deenās peeweetot ſawus ſirgus, tāpat ari ſivehtdeenam meschfargi un maſo muſchu wagari, atjahdami darifchanās pee barona. Te ſirgi bija weenadi labi aiffargati tiflab ſeemā pret aufstu wehju, kā ari waſarā pret ſaules karſtumu un rudenī pret leetu; bes tam ſche tee bij brangi uſraugami no barona uſgaidamās iſtabas. Apſinadamees tagad par wihrū, kam teefiba wiſu falpu wahrdā praſit baronam ſemi, Didſchis uſſfatija ſewi par lihdsigu wiſmaſ meſchfargeem un maſo muſchu wagareem un tadehl ari negribeja lift ſawu ſirgu kahdā ſemakā weetā par wiſu ſirgeem. Wiſch ſajuta ſewi wiſai patihkamu gandarijumu eedomajotees ween, ka wiſa ſirgs lepni nu ſtahwēs uſ teem paſcheem mehfleem, uſ kureem lihds ſchim bija gods ſtahwet weenigi medneeku, meſchfargu un maſo muſchu wagaru ſirgeem. Bes tam ſalnis bija tik wiſai wareni ſkrejhjis ſchāi pirmā jahjeenā, ka wiſch tam jo ſe-

wiſčķi un labprahrt nowehleja ūchādu goda weetu. Kad nu wiſčķi kahdā no paſchobelē uſtahditām filem atrada wehl labas reeſchawas teesu ausu, kas azim redsot bija atlikuſčas kahdam wagara ſirgam, tad wina preeku mehrs bija pilns pahri malam, un wiſčķi ſajuta ſewi taħdu retu apmeerinajumu, it kā kad ſemi kälpeem buhtu jau iſgah-dajis. Peſeſhjī ſalni taiſni taī weetā pee ſklandas, kur atradās file ar neiſehſtajām ausam, Didſchis dervās kā l n ā. Didſchim, ejot tagad kālnā, gaita bija zehla, droſča un paſchapsinigi lepna.

Kālnā nonahzis, wiſčķi ſew par leelu apmeerinajumu dabuja ſinat, kā leelskungs eſot patlaban runajams. Wezo baronu wiſčķi atrada ſtahwam ſawā darba iſtabā pee loga ar maſu ahdas pletniti rokā un ſitam muſčas. Šči pletnīte barona peenemamā iſtabā jeb kantori zitos gada laikos bija redſama naglā pee ſeenas karajamees, bet waſaru wina atradās waj nu taiſni baronam rokā, waj ari uſ loga, lai arween buhtu tuvu pee rokaſ, jo ap logu muſčas wiſwairak mehdſa lidot, ſewiſčķi eefpihdot tur pehžpusdeenas faulei, kā tas bija ari nupat. Ultraſdamees weens ſawā darba iſtabā un gaididams tur noliktās peenemamās ſtundās laudis, waj ari ar teem ſarunadamees un iſklauſidams katra wajadſibas, barons ſawu pletniti mehdſa turet rokā, un tiklihds kahda muſčha parahdijs kur tuvumā un bija dauds maſ pa ſiteenam, tad pletnīte, eewinigrinatas rokaſ zilata un wadita, plaukſč! bija muſčai wiſčū un to noſita.

Buhdams ruhpigs ſaimneeks, kas wiſu nem pamatigi neween leelās, bet ari ſihkās un wiſſihkafās leetās un tamlihds ari muſču ſiſchanā, wezais barons bij nowehrojis, kā muſčai ar weenkahrfchu noſiſchanu ween nepeeteef un kā, ja wina neteef taiſni ſaſčkaidita, wina wehlaſ,

tad siteena apdullums pahrgahjis, fawus falozitos spahr-nus un fatrektas un fameschgitas kahjas ifstaipa atkal wajadfiga kahrtibâ, laischas gaisâ un dsihwo tahlač. Negribedams istabas seenas un leetas notraipit ar faschläiditam muſcham, barons sita winas tikai tik dikt, zif bija wajadfigs, lai tas paliku us weetas gušam; bet lai atdsihwojuſchâs nezeltos par jaunu gaisâ, tad istabâ pee loga, us krehſla waſaru pastahwigi atradâs bledo ar uhdeni, kur nosistâs muſchas barons pats ar fawu roku uſlaſidams meta eelfchâ.

Wisu ſchahdu kahrtibu Didſchis paſina jau ſen un tadehļ ne pletnitei, ne muſcham nepeegreesa nekahdu wehribu. Wezajam baronam ſhi pletnite tomehr bija kas dauds wairak, nekà Didſchis domaja: wina rokâs ta bija ne tikai weenkahrfchs muſchu ſiſchanas eerozis, bet ari — un tas taiſni tas galvenais — pagahjuſchu laiku neaprobeschotâs muſchneeku waras ſimbols pahr ſeemneekā zilweku. Us tas paſchas naglas, kur tagad karajâs maſa ahdas pletnite muſchu ſiſchanai, daſhus gadu deſmitus at-pakal bija karajuſes leela, beeſa ahdas pletne, ar kuru barons, torefi buhdams wehļ ſpehka gados, bargi pahr-mahzijs muſchas un zitus ſawa nowada laudijs, kuri kaut-jebka bija noſeeguſchees. Perſchanu noleedsot, leelâ pletne noſuda, un driljs pehz tam winas weetâ us tas paſchas naglas parahdijs masâ pletnite, kuru nu zilaja ta pate roka, kas agrak bija riħkojuſes ar leelo pletni. Neaprobeschotâ ſiſchanas brihwiba bija nu pahrzelta no ziltwekeem us — muſcham. Ta baronam warbuht weeglaki bija nah-zees pahreet no wezâs kahrtibas us jauno un peerast pee jaunlaiku likumeem un dsihwes parafcham. Maſa pletnite bija wezâ barona azis it kâ widus lozellijs, kas ſaifta un ſatur kopâ garas kahdes diwus galus. Wina bija ta, kas,

baronam paſcham warbuht nemas ſkaidri to neapsinotees, lubſumu ſtarp pagahtni un tagadni bija ſawā laikā darijuſe maſak fahpigi ſajuhtamu.

Uſ wegas awiſchu lapas, iſflahtas uſ rakſtama galda, Didschis redſeja daſħas pelu aſteſ. Aſri ſchahda parahdiba winam jau ſen bija paſihſtama: wiſch ſinaja, ka barons par katu noſiſtu peli mafſa graſi gabalā. Par peerahdijuſu, ziſ peleſ kureſch noſiſti, wajadſeja nonet muiſchā un nodot baronam noſiſto pelu aſteſ, bet paſħas peleſ wareja liſt kur grib. Kalpi un ziti muiſchas gahjeji tad ari labprah tħita peleſ noſt, kur ween tħas atraxxami, un wiñu aſteſ neſa baronam, ta' pelnidamees fiħku naudu. Baronam nodotħas pelu aſteſ palika liħds waħaram wiñi iſtabā; waħarā wiſch tħas faſkaitija un iħpaſchā graħmatina peeraħſtija, lai gada galā ſinatu, ziſ pelu tanī gadā pawiſam iſniħzinat. Faſkaitiħas un peeraħſtitħas aſteſ, lai tħas nemehtatos fħur tur apħaħrt, pikeerim waħareem bija kahrtigi jaaiſnes fuñu laidarā medibu kweſħcheem.

Tikliħds Didschis, ppeeħeldamees baronam pee swahrku pedurknes, bija padewiſ labdeenu, tad ari barons tuħlin to laipni uſruna ja:

— Ko tu, mans miħlais, teiħi? Waj noſiti kahdas peleſ? ... Ko ta bija wiħai paraſta leeta, ka kaudis ari darba laikā eegahja pee barona un nodewa noſiſto pelu aſteſ. Ka tagad, tik wiħai steidsamā darba laikā, Didschimwaretu buht ari kahda zita wajadſiba, to barons newareja eedomatees.

Didschis no barona jautajuna apjuka; bet tad ſanehmäſ, eeſchahwa roku ſawa nahtna kamſola kabatā un iſwilka no tureenes diwas pelu aſteſ.

— Ja, zeenigs leelskungs, noras puhnī, tiħrijet to ſeena weſħanai, diwi peleſ noſitu. Sche buhs aſteſ ... Ta

wiņš attapdamees teiga, astes nolīkdams uj galda lihdsās
žitām.

— Labi, mans miħlais. Čhe tev buhs... Barons
fazija, panehmis no galda kapeiku un paſneegdams to Di-
džhim, kurek fapeiku ūnemdamas preeleezās baronam pee
elkona un patenziadams fazija:

— Valdees, zeenigs leelskungs.

— Labi, labi, mans miħlais. Ei nu wafels... Ba-
rons noteiza.

Didsčis atkal apjuka, un šchoreis wairak nekā pir-
mit. Nesinadams, kā eesahkt runat, wiņš krita haronam
pa trefcho reis pee ūwahrku elkona.

— Ko tev wehl wajaga, manu miħlo Didsči?... Ba-
rons šeħħligi waizaja, buhdams šchodeen neparasti laipnā
prahħta.

— Es gribēju luħgt semi... Smagi un ahtri elpo-
dams, Didsčis tikko fadširdami iſdwefsa.

— Waj tad tu, mans mihlais, neesi wehl dabujis? ...
Barons waizaja.

— Nē, zeenigs leelkungs... Didžhis atteiza, weeglat
uselpodams un jau domadams, ka leeta nu nems labu
wirseenu.

— Kadehk ne? ...

Didžhis ſamulſa arveenu wairak. Winčh nesinaja
wairs ko fagit. Brihdi winčh kā neſprafchanā ſtatijas
baronam azīs; tad ſanehmees teiza:

— Man nedod.

— Kas nedod?

Nu Didžhis nesinaja neka wairs ko teift. Atkal labu
brihdi pilnigā neſprafchanā luhkojas barons uſ Didžhi,
Didžhis uſ baronu. Beidsot pehdejais teiza:

— Es tatſchu, mans mihlais, jau paivaſari wehleju
terv ſemi nemt no weža grantsbedreena ganiklas malā
un peebehrt langvergi kuhts preefchā, lai tur nebuhtu
ſutrajs un lai eeeſchana kuhti buhtu ſauſa. Waj tu wehl
neesi to padarijis? Es liku meſhargam, eerahdit terv
ročamo weetu; waj winčh terv nedewa ſemi?

— Af, to ſemi! ... Didžhis tagad eſauzās, weeglat
uselpodams un preezigi ſtatidamees baronam azīs, juſda-
mees tihri laimigs, ka beidsot tatſchu nu ſina, par kahdu
ſemi runā barons.

— Kā tad, zeenigs leelkungs, to ſemi es dabuju, un
ſvenge kuhts preefchā jau ſen peebehrtā.

— Kahdu ſemi, mans mihlais, tad tu wehl wehlees?
Waj terv kahds no peederigeem miris un tu luhds ſemi
dobes weetai kapſehtā? ... Barons waizaja, buhdams
wehl arveen labſirdigs un labwehligs pret Didžhi, jo ſawa
freetnā darba dehk Didžhis wiſpahri pee barona bija eere-

dsēts, lai gan beeschā sirgu mainischana, par kuru ari baronam nahzās dauds ko dīrdet, wiñam nebuht nepatika.

— Nē, miris man now wehl nekas... Didschis pāsteidsās atteift.

— Kahdu semi tad tu, pee joda, wehlees?... Gewai-
zajās barons, jau stipri nepazeetigs.

Atkal Didschis nesinaja ko teift. Winsch krita baronam zeturto reis pee elkona.

— Zeenings leelskungs, es gribu luhgt to semi, ko ar un sehj un kas paščam peeder.

— Tahda seme tew tatschu ir: tāpat kā wīseem zi-
teem kalpeem, ari tew ir fawas feschas puhrweetas. Ko tu wehl gribi?... Barons waizaja brihnidamees un plati
fkatidamees Didschim azīs.

— Es gribu, zeenings leelskungs, luhgt kalpeem semi uš dīmtu, tāpat kā manam radineekam Uhpim un ziteem
faimneekeem ir katram fawa seme: uš dīmtu nomakšu.

— Didschi, ko tu runā? Tu eſi peedsehris!... Ba-
rons iſſauzās, uſzeldamees un peeedamēs no rakstama galda
pahris ūlu Didschim tuwaf.

Un teeſčam, dīlaki elpu atnemot, Didschim iſ mutes
pluhda baronam pretī fuſela ſmaļa.

Barons, ſpehji atkahpdamees atpakaļ, duſmigi teiza:

— Didschi, nudeen tu eſi peedsehris! Tu ſmirdi pehz
nahlika. Ahrā tu zuhķs!

— Nē, zeenings leelskungs, ſirgus iſmainot, lihtupus
gan drusku eſmu eebaudijis, bet peedsehris neefmu... Es
gribeju luhgt to semi, ko krona lewixeri tagad mehri.

— To tu wari aemt... Barons atteiza ſtrupi, nahzis
pee pilnas pahrleezibas, ka Didschis peedsehris un ka neder
ar wiñu wairak runat.

— Beenigs leelskungs, es gribiju luhgt, lai juhs mums to dodat: mums zits neweens nedod. Mehs jums eſam uſtizigi deenas un naftis falpojuſchi; ja juhs, zee-nigs ſchehligs leelskungs, par mums negahdasit, kas zits par mums gahdas? ... Didſchis runaja hailigi ſchehligā, gandrihs raudulainā balſi, tahdā kahrtā domadams lozit barona ſirdi.

— Ahrā tu, peedſehrufchais lops! Un lai ſchi ir peh-dejā reifa, kur tevi tahdu redſu! Ja wehl reif dabuſchu ſinat, ka tu dſer, tad pa Martineem tew bes ſchehlaſtibas uſteikſchu un pa Turgeem wareſi eet, kur ſini! ... To teikdams, barons pauehra durwiſ, duſmigi iſſtuhma Didſchi ahrā un aiftaiſija durwiſ.

Atraſdamees aif durwiſ trepjū galā, Didſchis ſajutās trihſkahrt nelaimigs: pirmkahrt, ſemi wiſch nebijs dabujis, pat nebijs tiziſ ne pee kahdas ſkaidribas ſchāi leetā; otrkahrt, barons wiñu bija beedinajis ar weetas uſteikſhanu, un, treſchkahrt, wiſch aifeedams nebijs paguwiſ noſkuhpſtit baronam roku, kahda lifſta wiñam nekad wehl nebijs notikuſi. Jo ſewiſchki ſtipras ruhpes wiñam darija beedinajums ar weetas uſteikſhanu. Wiſch it labi ſinaja, ka neweenā zitā muſchā wiſā apkahrtne kalpi ne-điſhwoja tik labi, ka Bihrulenē. Kalpu weetas tiſlab Bihrulenē leelajā, ka ari wiñas maſajās muſchelēs, bija tik eezeenitas, ka tās gandrihs nekad netika ſwabadas un nebijs ziteem dabunamas, jo kas reif ſchās weetas bija eeneh-muſchi, tee tanīs zentās turetees un palift, ja ween magariſ un barons bija ar wiñem meerā. Tehweem teekot wezeem waj nomirstot, wiñu weetās ſtahjās dehli, waj ſnoti, it ka uſ dſimtu eepirkſtās mahjās. Kalpu ſtaigaſchana Bihrulenē bija pauijam neparaſta, gluſchi reti peeredſeta parahdiba. Tadehł Didſchim tik ſoti eeruhpā par ſawu lifteni

nahkoſchos Jurgos, ka wiſch ſemes dabuſchanaſ leetu pa-
wiſam aifmirſa un pats nemaſ wairs newareja attaptees,
ka dehl wiſch ihſti pee barona bija eeradees un par fo iſ-
pelniſjees tahdas barona duſmas. Brihdi trepju galā pa-
ſtahejis un atzerejees wiſu, kaſ bija notiziſ, wiſch dewas
lejup pee ſawa ſirga, lai ſteigtoſ atpaſkal norā un nekawetū
darbu, jo ja barons dabun ſinat, ka wiſch wehl darbu
nokewejis, tad duſmas uſ wiſu buhs wehl leelakas, un tad
weetas uſteiſchana nebuhs wairs nowehrſchama. Ziteem
kaſpeem wiſch wiſus filkumus par to, ka iſgahjis ar ſemes
pratiſchanu, nodomaja labak nemaſ neſtahſtit, het tif ween-
kahrſchi pateift, ka barons ſemi nedod, un kaſ wairak fo
ſahk runat, tad gruhsch ahrā pa durwim.

Ziti darbineeki, deenineeki un deenineezeſ, pa to starpu
palaunagu paturejuſchi, fahka eet no puhnā ahrā, lai do-
toſ ſee daſba. Wihreeſchi tifai wehl uſkuhra ſawas vihpas,
ſeeveeteſ ſafehjās paſtalam auſlas, ſafukaja un ſagludinaja
ſawus darbā iſpuhrſchos matus, ka ari zitadi ſakopās.
Puhnā preefſchā wehl kaſejotees, daſchi it newilus paluh-
kojas uſ birſes puſi, no kureenes gaidija Didſchi. Tomehr
nekaſ tur wehl nebiſa redſams.

— Wajaga paſlauſitees, waj nejahj pa birſi: waj ne-
dſird rihbam tiltu! ... Kahds eefauzāſ pagahjis daſchus
ſoliſ ziteem preefſchā. Wiſi paſika kluſu, brihdi kluſida-
mees, un teefcham, drihſi dſirdeja tiltu norihbam. Wehl
pehž daſchām minutem pa kruhmu ſtarpam ſchaipus birſes
bija redſams jahtneeks, kaſ pilnos auſlos dewas uſ
preefſchu.

— Tas ir Didſchiſ, tas ir Didſchiſ! ... Gudrais
Anſs gaſileja. — Nahk ka dewitaſis.

Nu ari jahjejs drihſi bija iſ kruhmeem ahrā un kluwa
ſkaidri redſams.

— Kā tad. Tas ir Didſchis. Šreen fā pee ugungs-grehka. Buhs laikam feme apſolita... Brammanisčhu Peteris fazijs, bes zepures stahwedams ziti pulkā.

— Laikam nes preeka wehſti... Brahtoja paſli-bais; ari daſchi ziti ifteizas lihdsigi. Tikai Semturis kluſi un lehni, it kā ſewi noteiza:

— Nebuhs neka.

Ataulekſchojis pee puhnā un ſirgu nodevis Anſam, lai aifwedot un ſapinot tepat normales popeenā, Didſchis wiſpirms nonehma ſew no galwas neſawo zepuri un pa-fneedſa to Brammanisčhu Peterim, it kā gribedams ar to teift, kā winſch ar ſweſchu grefnumu nemihl puſchłotees; tad panehmis ſawu wezo ſstrandu, kā pa to starpu bija gulejuſe pee puhnā pamata nomesta ſemē, uſſpeeda to ſew galwā un uſſizees daſchi uſ ſameesi, dewās lihds ar ziteem norā pee wahla, kraut ſeenu wesumā. Gedams winſch stahſtija ziteem, kā neka naiv warejis iſdarit, jo barons ſemi ar labu nedodot. Dſirdot tahu wehſti, daſchs labš tad ari noteiza:

— Tas jau bija domajams.

Didſchis palaunagu nebija ehdis un ari negahja wairs ehſt, jebſchu Penkulis winam atgahdinaja, eeeet puhnī un panemtees kaut gabalu maiseſ; bet Didſchis tiſ gahja ziteem lihdsiga pee ſeena wahla un, lai gan ſaihdſis, tomehr duhſchigi, gandrihs ſirdigi ſehrās pee darba, — ehſchana winam tagad nebija ne prahtā.

Wifas farunas tiſlab norā starp wesumu ſrahwe-jeem un ziteem, kā ari puhnī starp wesumu iſbahſejeem un panta minejeem grosijas atkal gandrihs weenigi tiſ wairs par ſemes dabuſchanu, waj pateefibā par nedabuſchanu. Sarunu ſmaguma punkts ſwehrās uſ to puſi, kā ar ſcho weenu atraidijumu ween newarot paſlift meerā,

bet ka wehlkreis jagreesčas pee barona ar luhgumu, jo wispařrejās domas bija un palika tās, ka ja pařchi ne-luhgsčot un ſawas teefibas nemekleſčot, tad neka nedabuſčot — pеefolit neweens neka nepeeſolifčot.

Lai barons til weegli wairs newaretu tilf walam, ka ar weenkahrfchu ifgruhſčanu pa durwim, tad weenojās tahdejadi, ka otrreis pee barona jaeet trihs luhdse-jeem, tadehl ka tos nekad til ahtri neisgruhdiš ahrā, ka weenu pařchu, un ta tad pa to starpu, kamehr weenu ſweeſč ahrā, tee diwi ziti warot rumat un luhgsčanu turpinat. Wispařrejās domas leezās uſ to puſi, ka starp luhdse-jeem weenam wajagot buht Beesuma Bosumam, jo tas weenkahrt eſot zilveſč ar ſtipru prahmu, plezigu augumu un ta tad kreetni ſmagš, kufſč til weegli nař neds pa-kustinams un pagruhſtams, nele wehl pa durwim ifſweeſčams, un kaut wiňſč ſweeđejam ari nebuht naturetos preti, bet tilkai meerigi ſtahwetu uſ weetas; otrkahrt Beesuma Bosums ſawas tſchaſklas strahdibas, ka ari ſawu leelo darba ſpehju dehl ſtahwaja pee barona jo ſewižčka eeredeſe. Ta tad puſlihds droſchi wareja ſagaidit, ka barons til aplam ahtri wiňu ahrā neſweedis, bet ja ſweedis, tad tas nebuhs til wiňai weegli ifſdarams. Kunatajs Beesuma Bosums gan bija wahjſč, tas teefä — to wiňi atſina. Bet par runatajeem wareja eet ziti, kam weiflaka waloda.

Dſirdedams, ka wiňi wehlas wiňu par lihdiſi gahjeju pee barona, Beesuma Bosums til noteiza:

— Kur es zeeti nostahſčos, tur mani no weetas til drihs wiſ neifkustinās, un kaut es ari nedabutu nekur pеefleetees — negi pee ſeenas, negi pee durwju ſtumbura.

Weenojās, ka ſemes praſiſčana jaatkahrto wehl ſchinī wařarā un ka par pirmo runataju jabuht Gwartam, tadehl ka wiňſč ilgi pilſehtā dſihwojis, ſeifarū lai redſejis.

Brammanisču Peterim atkal bija abus pabalstīt — gan Beesuma Bosumu zeetā stāhvēšchanā uſ weetas, gan ari ar dasču labi pahrdomatu wahrdū Ģwartu runaſchanā.

Wakarā, tīklihds norā darbus heidja, wiſi trihs dewās uſ muiſču. Drihs wini ari tīka baronam klaht, jo wiſčh atradās patlaban uſ leevenem un pehz ūlcaina peeteikuma tuhlin wiaus peenehma.

Schoreis luhdsejeem bija labaki panahkumi — wiſmas tanī ſinā, ka iſdewās baronam eefkaidrot, ko wini ihsti grib, un barons wiaus neweenu nenotureja par pēdſehrusču. Iſklauſijees wiaus un ſapratis, par ko wini ihsti runā, barons kluva domigs. Wareja jau buht, ka pateeſi iſdots kahds jauns likums agrarleetās, un ka ſemneeki dabujusčhi par to ahtraki ſinat, neka wiſčh, jo laikraſtus pehdejās deenās wiſčh nebija laſijis un ar kaimiņu muiſču ihpafchneefeeem, ka ari weetejeem waldibas wiſreem nebija ſagahjeeſ. Loti tadehls wareja buht, ka kaut kaſ bija notizijs, par ko wiſčh wehl neka nesinaja. Warbuht tās paſčas kivotu ſemes leetā iſdots kahds jauns likums. Rakſtits un runats par to bija jau lahgu lahgeem, ſewiſčhi pehdejos gados — pehz ſenatora Manaſeina rewiſijas. Nebuhtu nekahds brihnumis, ja tas, pehz ka tik nemitigi prasijs neween latveeſču, bet ari leela daļa freemu preſes, heidſot buhtu no waldibas eeweherots un iſpildits. No weetejās mahzu preſes ar „Rigaſche Zeitung“ un „Zeitung für Stadt und Land“ preefſchgalā wezais barons ſinaja Loti labi, ka ſchaī ſeetā pehdejos gados no pretwahlzu puſes bija westa dſihwa agitazijs. Tadehls ari Ģwarta apgalwojums, kuru tas bija iſſazijis pehz ſawa paraſta panehmeena — ſtipri ſchnauſadamēes un gihmja ūrejo puſi ſawilſdamis greiſā waibſtā — un

ķura īturs bija tas, ka viņi dabujušķi no gubernas pil-
fehtas finu par ūgaidamu semes dalīšchanu un ka Druvi-
neefi, kā arī zītas īalpu mahjas atdodamas īalpeem par
dīmītu, — viņš tas iſklauſījās pehz pateeſības, jo wairak
wehl tadehīl, ka barons ūvu rihzību semes leetās neap-
finajās viņai ūkaidru un drožchu: bija wiņš tatkhu —
lihdfigi dauds ziteem muišču ihpaſchneefem — agrakos
gados dasčas rentes ūaimneeku mahjas iſnihzinajis, pē-
weenodams wiņu semi muiščai, waj arī atkal dasčas
ūaimneeku mahjas bija pahrvehrtis par īalpu mahjam un
tā tad pateeſībā arī tās pēweenojojis muiščai. Žau wiņš
fahka ūvī apſwehrt tās ūkas, ūahdas waretu buht pē-
weenoto mahju atħawinaſchanai, kā arī fahka pahrdomat,
kā ar ūemneekem weenotees warbuht labprahīgi, eerahdot
teem ūitur ūur ūahdus semes gabalus — ūahlaki no mui-
ščas, bet eħku uſzelšchanai dōdot teem par brihwu ūokus,
kā arī mahlus un ūalkus, — tad ar Ēwarta jaunu ūe-
ſchnaukaſchanos tika no domam uſtrazets un atzerejās, kā
trihs īalpi wehl arweenu ūtahw un gaida atbildei.

— Ak tā, mani miħlee, juhs gribejat ūnat par
semes dabuſchanu... Wezais barons eerunajās deesgan
laipnā balsi. — Tur es jums, mani miħlee, newaru ta-
gad neka ūzit. Ūeenahžeet jaunnedel, tad dīrdeſit, ūas
ix un ūas naw.

Ar ūħahdu atbildi apmeerinati un eepreezinati wiſi
trihs luhdseji ūħigli krita baronam pē elkonu, noſkuhpstija
to ūirſnigi, ūits pehz ūita runadami:

— Paldees, barona ūeelskungs! Paldees jums
tuhkſtoschreis par juhſu ūħehlaſtibū!

Tad wiſi trihs, weeglos ūħiglos ūolos blakus ween
eedami — Beesuma Bosums wiðū, Ēwarts wiñam pa labi,

bet Brammanifchu Peteris pa kreisi — steidsigi dewas mahjup, preezigi farunadamees, ka barons winu prafibū now wis wairs atraidijis, bet tikai lizis pagaidit. Ari ne wišmasakās dušmas nebija israhdijs. Tā tad fomes dabuſčhana nu laikam buhs gan! Tawu preeku, tawu laimi!

Mahjup ejot un preezigi farunajotees, Ewarts ſa-weem diwi beedreem aplinkus wairaffahrt dēwa ſaprast, ka ſchahds nezereti labwehligs ifnahkums ſafneegts weenigi ar wina gudrās, ifwezigās runaſchanas palihdsibu: nebuhtu wiſch pratīs baronam leetu peenahzigā kahrtā zelt preefschā un wiſu tā ifſtahſtit, ka wajadsigs, tad ari wiſeem buhtu ifgahjis tāpat ka Didſhim. Pee tam Ewarts ſawos taħlaħos wahrdos tā ſajuħfminajās par ſa-weem runas ifwezibas panahkumeem, ka no leela preeka un neiffakamas laimes ifleħżas uſ weenas kahjas un jautri eekleedsas — gluſchi tāpat, ka wiſch zitām reiſam meħħda to darit kreetnā eereibumā. Ari wina diwi beedri — ſhee kluſee, nopeetnee darba wiħri — tagad bija tā ſajuħfminajufshees, ka eedami pastahwigi kautko jautri ru-naja, treeza un ſmeħjās zepures ziladami un roħas meħ-tadami — ari it ka buhdami labās duħiħħas.

Mesħfargs Klinklawis, eedams pa bruktaleenu mahjās no mesħha apluhkoſchanas un aif eglitem noſkatidamees uſ ſcheem trim jautrajeem għażżejjeem, ſewi nodomaja: „Kur pee joda tee taħdā darba laikā warejuſchi tā peewill-tees? Kur gan warejuſe notiikt taħda kupla eedserħana, ka es par to neħħa nebju jutis? Ja es dabuſčhu finat, ka bijis ſħas dserħanas farikhlo tajs un mani tā aismirris, tas mani peeminis! Pee pirmà gadijuma uſrahdijsu to baronam par dseħreju, ka ari luħkoſčhu tam stingri uſ

nageem mescha leetâs, un tiflîhdj tahdz badmira eesvers
kaut weenu foli muischâs meschâ, tuhlin bes schehlastibas
noñihlañchu!"

Dinpadjsmitā nodala.

Tirgus.

Gada tirgus agrakos laikos. — Semī dabūs, kād nomirs. — Aļas debates rihta parlamentā Lāhtscha īschoka dalīshanas dehl. — Sirgu un līhgauju tirgus un Dantes elle weenā weetā. — Stu-denta sinatnīstais iſſlaidojums ar Lesina Laošoona palihdsibū. — Rōschu pumpurs un iſplaukuſe roze. — Semes gribetaji atrod ſawu labdarī. — Kirmgrausenes preeži un ſchaubas. — Kirm-grauseni rej bluſas. — Kā Kirmgrauschu gimenēs lozelli latrē domās zel ſawu naħkotnes pili. — Greisais ſpogulis.

Žekaupenes tirgu notureja fatru waſaru leifšu daſā, pee paſchām Kursemes robescham, kur trihs upes ſatek ſopā, no kuraṁ weena galwenā, bet pahejās diwas — wiņas peetefas, eetezedamas tanī fatra no ſawas puſes. Kāmdehl tirgus nodibinats taifni ſchahdā weetā, kur ja-zelas pahri gan pa weenu, gan pa diwām, bet daudſeem pat pa wiſām trim upem, to gruhti uſminet, tadehl ka tirgus nodibinaſchanās notikuſe jau dauds gadu atpakał. Daſchi domā, ka tirgus weeta taifni ſche iſraudſita tanī no-luhkā, lai no zeltuweim, kuras bija eerihkotas uſ wiſām trim upem, wiņu ihpachneeki guhtu jo koplus eenehmumus, jo gandrihs wiſa milſigā tirgus publika bija ſpeesta leetot zeltuves, ja negribeja meflet braſlus.

Reiſ gan bija mehginats tirgu pahrzelt Kursemes puſē, kur tad galwenai tirgus publikas daſai ar upem un zeltuweim nemas nebuhtu darisčana. Schai leetā ſewiſčki bija ruhpejees kahds tuvejs muisčas ihpachneeks. Lai-kam rehkinadams uſ prahweem eenehmumeem no tirgus nodokleem, wiņč bija neween iſgahdajis wajadſigo at-ļauju tirgus turesčhanai ſawas muisčas daſā, bet ari

blakus wezai, nederigai atmatai atstahjis prahwu gabalu
 derigas semes neapfehtu, lai tikai buhtu peeteekofchà pla-
 tiba tirgus wajadsibam, un tirgus laikam tuwojotees, bija
 lizis fazelt un eerihfot ari weselu rindu no dehleem un
 nomaleem fassitu buhdu, ko par lehtu naudu isnomat at-
 zelojuscheem tirgotajeem, lai tee sche nomestos un nebrauktu
 wairs kà agraf pahri upem leishchu pusè. Tàpat lika ari
 laufa widù uszelt it prahwu ehku frogus wajadsibam, us
 kureeni krodsineeks jau daschas deenas pirms tirgus at-
 flahschanas bija pahrweetojes no pastahwigà muischas
 frogas un atflahjis sawu darbibu paplaschinatos apmehros,
 lai ta tirdsineekus un tirdsenus wilinatu flaht un fassitu
 jaunajà tirgus weetâ. Wiasch to darija ar diwkhaforschü zentibu,
 jo frogoschanas teesiba tirgus weetâ winam no mui-
 schas bija pirmo gadu dota gandrihs pilnigi par brihwu—tikai
 ar to norunu, kà winam fchnabis un alus japahrdod lehtaki,
 nekà schas mantas mehdja pahrdot wezajâ tirgu. Tomehr
 neluhköjotees us wiñabeerihzibas gahdibu no muischas
 pusè, ne ari us krodsineeka diwkhaforschó zentibu, tiklab
 tirdsineeki, kà ari tirdseni, jaunajà tirgus weetâ neap-
 metas, bet devas pehz wezà paraduma us agrako tirgus
 weetu, nebehdadami nedj par zelturwju naudu, nedj zitam
 neehrtibam. Nelihdseja nekahda wilinaßhana, nedj pee-
 runashana. Ja krodsineeks garam brauzot tirdsineekus un
 tirdsenus usrunaja, aptureja un peedahwaja teem par
 brihwu fchnabi un alu — fak, lai nobaudot, kà jaunajà
 tirgus weetâ labi garshofschot, tad wini to gan labprahrt da-
 rija, tomehr, peedahwato fchnabi un alu isdsehruschi, brauzza
 atkal tahlaiki — projam us agrako tirgus weetu, atstahdamu
 gatawas budkas te neisleetotas pat ne par brihwu un puhs-
 ledamees tur labak paſchi ar audella buhdu zelschanu
 un makšadami par eerahdito weetu paraſto nodofli.

Tirdseneem jaunajā tīrgus weetā fewiščki aīrahdijs, kā te par sīrgu noweetosčhanu labi gahdats, jo wesela rinda muiščas puišču un kālpu ar papīra ūčkautnem pēc zepurem stāhweja tīrgus laukumam apkārt un wagaxa wādibā rīhkojās us sīrgu ūanemčhanu, tā kā ūche par sīrgu nosagſčhanu, waj nosuſčhanu, kā tas beeschi mehdja notift leiſčhu tīrgū, newareja buht wairs runa. Bet ari wiſi ūchahdi aīrahdijsumi nedarija us tirdseneem nekāhdu eespai-du un, meerigi tanīs noklauſiſčhees, wīni waj nu kāutko neſaprotamu nonurdedami, waj ari ūluſu zeesdamī, tīkai domigi galwas pagroſidami un netizigi pāvīhpñnadami brauza tāhlak.

Nelihdseja ari taſ, kā pēhž brokāſtlaika tīrgus weetā eeradās pats muiščas ihpaſchneeks un gaxam brauzoſchos ūaudis ūauza un aizinaja, pālift tepat, jo te wiſs notiſčhot ūahrtigi, pat ūabatu ūagli ūiffčhot wiſi noķerti, — nedī pahr-eweji, nedī pirzeji, nedī ari ziti brauzeji tomehr nepalika ūursemes puſē, bet wiſi zits pēhž ūita brauza tāhlaki. Barons ar wagari un ūiteem ūaweeem pālihgeem wareja no jaunā tīrgus ūlajuma glusči labi pahrredset, kā otrpus upem ihsā ūaikā ūauga audellu buhdas ūita pēhž ūitas, ūaudis ūepluhda no wiſām puſem bareem, un ūeļiſčais gada tīrgus ūira un mutuļoja ūawā paraſtā gaitā; winam pahri ūaiſā ūija redſams wesels mahkonis puteklu, — ūihme, kā ūausčhu un sīrgu tur ūija milſigs ūeesums, ūurpretim jaunajā tīrgus weetā bes pāſčha barona, ūahrtibneefem un ūrodsineeka nedaudseem ūaudim, nebija ne-weena ūilweka. Pat ubagi ūehža, ūliboja, ūtuhmās un rāhpās gaxam — us wezo tīrgu, labi ūinadami, kā tur, ūur nau ūausčhu, nau ūaredſami nekāhdi eenehmumi.

Ūhgnumā un duſmās, ūahdas pahrnem drāvneefu, redſot ūiſčhu ūpeetu neiſprotamā ūeepibā ūswairamees no

eepreefch apgahdata un ruhpigi fagatawota stropa, kas jau ar medu eeswaids un ar medainam pułem appuschkots, un redsot bites eelaishamees un apmetamees ruhgtā apse, swekainā eglē, waj zitā tamlihdsigā newehlamā weetā, — barons, wiſā ſpehčā treefdams pret akmeni, falusa ſatu ſkaisto, dahrgo nuhju un, noſpłahwees, atmeta wiſam ar roku un pahrgahja mahjās.

Ta no tirkus pahrzelschanas uſ Kurſemi nebijs ifnahzis nekas, un tirkus palika un turpinajās gadu no gada tanī paſchā wezumwezajā weetā, Kaukas gubernā, lai gan Stefenhagen un dehla „Wezā un jaunā laika grahmatā” bija laſams, ka minetais tirkus noteekot Kurſemē, tahdā un tahdā muischā, ka to ſchās muischās ihpaſch-neeks, uſ tirkus pahrzelschanu gatawodamees, bija jau ilgi eepreefch lizis kalendarā iſſinot.

Zefaupenes tirkus parasti paſtaħweja trihs deenas no weetas — ſwehtdeen, pirmdeen un otrdeen. ſwehtdeen tirkū brauza un gahja tikai tee, kam pirmdeen — ihſtajā tirkus deenā — bija katrā ſinā jafaleek mahjās, ka gani, wezee fainneeki un ziti — wiſpahr tee, kam nebijs nekahdas ifredses nahloſchā deenā atħwabinatees no ſawiem mahjas peenahktumeem. ſwehtdeen tirkū eeradās ari tee, kas ſchāi deenā bija nodomajuſchi eet baſnizā, jo baſniza atradās tirkum wiſā tuwumā. Sabraukuſchhee tirdſeni tad ari gandrihs it wiſi eepreefch noſlauſijs baſnizā deewwahrdus un tik pehzpusdeenā dewās tirkū.

Ari dauds tſchigani ifleetoja ſcho gadijumu baſnizā eesħanai, ſemifħekli tſchiganeetes. Dasħas tſchiganu gimes-nes gahja ſchahdās reisās ari pee deewgalda — waj nu pateesi ſajuhtot kahdu religiſku wajadſibu apmeerinaſchanu, waj warbuht ari tikai weenfaħrſchi daridami paſak ziteem, lai tee wiñiſ ſuretu wairak waj masak par ſew lihdsigem.

Gan frogā dischajā istabā, gan stedelē, gan ari tāpat ahrā, frogā preefchā pee rateem, tchiganes jau no agra rihta masgajās, ūkajās, pinās, spogulojās un daschadi gresnojās, gatawodamās us bañizā eeschanu, bet pa wahzu galu frogā rihkojās tchiganu preefchneeks jeb „Lehninjch“ Lutis ar sawu gimeni un ziteem bagateem pasinam. Tur redseja tchiganus gehrbuschos labās drehbēs gan ar spoñchām misina, gan ūdraba pogam un garos spihdigos sahbałos, kahdus zitadi dabuja redset tik apkahrtejeem kungeem pa leelu medibū laikeem. Te redseja ari tchiganes smalkos uswakos ar platmalem, waj zitadām zepurem galwās un faules fardsineem rokā. Bañizā ejot, bagatajām tchiganem gahja lihdsi pat ihpachas behrnu meitas, kas waj nu masakos behrnus nesa us rokas, waj leelakos weda lihdsi, bet paſchas „zeenmahtes“ tikai lepni grosija faules fardsinu rokā. — Daudsi ſchaī deenā wišwairak tik tadehī brauza un gahja bañizā, lai dabutu labi noſkatitees tchiganu godibā un gresnibā, un tchiganu tauta no sawas puſes atkal it kā ſanehmās un ſawſtarpiſi fazen-tās lai rahditu; ka wini now wiſ tahdi gluschi neewajami kruhmu laudis, par kahdeem winus wiſpahri mehdī us-ſkatit, bet ka winu ſtarpa netruhſſt ari tahdu, kas daschā ſinā ir paſraki pat par weetejeem ſaimneekeem. Šewiſchki daudsi bija ko ſkatitees un brihnitees, ja ſchaī deenā gadijās ari kahdas turigu tchiganu kahſas waj kristibas ſwinamas. Šchahdi gadijumi, jebſhu reti, tomehr laiku pa laikam notika, jo daudsi tchiganu gimenes sawu godu ſwinichanu mehdja eerihſſot us ſcho deenu un ſchaī weetā. Šchaī bañizās frogā bija dſertas jau daschās tchiganu dſihras. —

Pirmdeen tirgū dewās wiſi, kas ween kā wareja atſwabinatees no darba, un kas ween bija daudsi maſ pee

weselibas. Bet no darba ſchāi deenā bija paraſts atʃwa-binat wiſus, iſnemot lopu apkopejus un mahju uſraudſitajus. Brauza un gahja ſchāi deenā tirgū tad ari neween wiſi ſaimneeki, amatneeki, rokpelai un ziti wairak, waj maſaf neatkarigi zilweki, bet ari ƙalpi, puifchi, falpones un ziti gaḥjeji. Pee lihgſhanas eepreelſchejā rudenī ilweens gahjeju zilweks jau arween mehdſa norunat, ka laiſhana ſekauenſes tirgū winam nodrofchinata. Bet ir tee, ƙas bija aismirjuſchi ſcho teefibu peekaulet, bes tirgus tomehr nepalika. Jo nelaift ƙahdu gahjeju ſchāi tirgū, tas buhtu iſflauſijees tiſ nekoſchi, ka par tahdu nedſirdetu notikumu buhtu runajuſchi un ſobojuſchees wiſos kaiminos. Bes tam tahdai tirgū nelaiftanai ari zitadi buhtu wehl wiſai nepatiſkamas fekas. Tirgū nelaiftas falpones nahkoſchàs pahri nedelas gandriſ nemaj nerunaja, tiſai ſchnahza ween, pee kam beeschi gadijâs, ka govis flauzot apgahſàs flauzene, un wiſs peens iſlija mehflos, waj atkal ſchlihwji un bledoſ nogahſàs iſtabâ no galda, waj paivahrdâ no muhrifcha un faplifha. Tirgū nelaifteem puifcheem atkal lubſa arfli tihrumâ un dafſchàs plawâ, ſirgi ſabadija ƙahjas uſ ezeſham, ka ari gadijâs zitadas liftas. Tadehl tad ari ƙatrs ſaimneeks ſawus puifchus un falpones — un ja ween bija eefpehjams, ari ganus — labprah̄t laida tirgū.

Trefchâ jeb pehdejâ tirgus deenâ ſteidsàs tirgû wehl tee, kam ſchahdu waj tahdu eemeſlu dehl nebij a iſdeweess turp noſluht neweenâ no abejàm pirmejàm deenam. Mehdsja ſchāi deenâ tirgu apmeklet ari tee nedauđsee, ƙas bija nodomajuſchi eepirktees ƙahdus wajadſigus preeſchmetus, jo ahrdot pahrdotawas nost tirgotaji atlifchàs prez̄es pahrdewa feriſchki lehti, lai tiſai nebuhtu tas jawadâ tahlač. No wiſam tirgus deenam ſchî pehdejâ mehdſa buht wiſwahjač apmekleta.

Pats par fewi ſchis tirgus, lai gan to daudſinaja par paſchu leelako neween wiſā Kürſemē, bet ari leifchos, kuxam peelihdſinatees warot warbuht tikai Schenberges gada tirgi, neſneedſa tomehr neka eewehrojama. Prezes, zif to tur mehdſa ſawest, paſtahweja allach no daschadeem bojateem un ziteem maſwehrtigeem, lehteem preefchmeteem. No dſihwnekeem paſrdoſchanā, waj apmainiſchanā nažga gandrihs weenigi ſirgi.

Schi tirgus ihſtais mehrkiſ ari nebuht nebija kahda pireſchana un paſrdoſchanā, bet tihra iſpreeza, jo gandrihs wiſi dewas uſ tureeni tikai taī noluſkā, lai ſkatitos, rahditos, redſetos. Wiſs zits bija blaſkus leeta. Uſ rahdiſchanos, ſkatifchanos un ſatikſchanos dodotees, jaunā paauide tad ari mehdſa gehrbtees kā uſ leeleeem godeem. Jaunawas, nebehdadamas par milſigajeem putekleem, kahdi tirgū greeſas muſulos, gehrba few wirſū to gaſchako un jaufako, ko tik kuxa wareja ſadabut; jo ſchis deenā ſwarigo noſihmi iſkatra labi apſinajās: te neween wareja labi ſatiktees ar daschadeem paſiſhſtameem un teem kreetni iſrahbditees, — ſche bija labu labā iſdewiba tikſ eewehrotām ari no maſ paſiſhſtameem, waj pawiſam nepaſiſhſtameem jaunekleem, ar kuxem, weifli ſarunu uſſahkot, wareja eepaſiſhtees un wehlaſ nodibinat tuwaſkus ſakarus, pehž kam tad nereti ſekoja prezibas. Daudſ paſru bija ſinami, kuxu pirmā paſiſhſchanā ſahkuſees ſchaī tirgū, kadehſ to ari pa jokam mehdſa dehwet par meitu jeb lihgawu tirgu. Talab tad ari jauneeſchu lauſchanās uſ to bija tik leela un wiſpahreja.

Bef paſchu ſawſtarpejas rahdiſchanās, redſeſchanās un eepaſiſhſchanās tirgus ari zitadi wilinaja ar daschadeem peewilzigeem ſtahweja. Pirmā weetā ſchaī ſinā ſtahweja ta

ſauktas ſumedianu, jeb ka weetejee eedſihwotaji mehdſa ſazit, azu apmahnitaju buhdas.

Dafchreis rahdija weenā, waj otrā buhdā ari neredsetus, tihri breeſmigus zilwekus, peemehram negeri, kaſ ehd dſihwu miſtu, flaht peekofsdams tikai tabaku; waj atkal ſchihdu, kaſ gaxu dunzi eebahſch pats few riħħlē, atkal iſ-welf, un nekaſ winam nekait; zitreib atkal rahdija zilweku, kaſ ar adatu eedur pats few dſili meefā, het kam aſħanu netek nemas; waj atkal rahdijas feeweete ar tik milfigam fruhtim, ka uſ tam behrnu wareja noſehdinat. Daudſi gahja buhdās eeffchā ſchahdiſ brihnumus ſkatitees, het to mehdſa darit pa leelakai dałai tikai waj nu eedſehruſchees, waj ſchahdi taħdi pa weegli zilwezini. Nopeetnakee un zeenigakee no tam atturejjas, jo wiñi baidijas, ka paſiħstami par wiñeem neſmejas un wiñus neapruna; bes tam prahligeem zilwekeem bija ſchehl par taħdeem neekeem iſ-dot naudu. Tadeħl leelumleelà dała druhſmejjas ap ſchahdām buhdam tik ahrpuſe apbrihnodami un apſpreesdami breeſmigas bides uſ buhdū feenam.

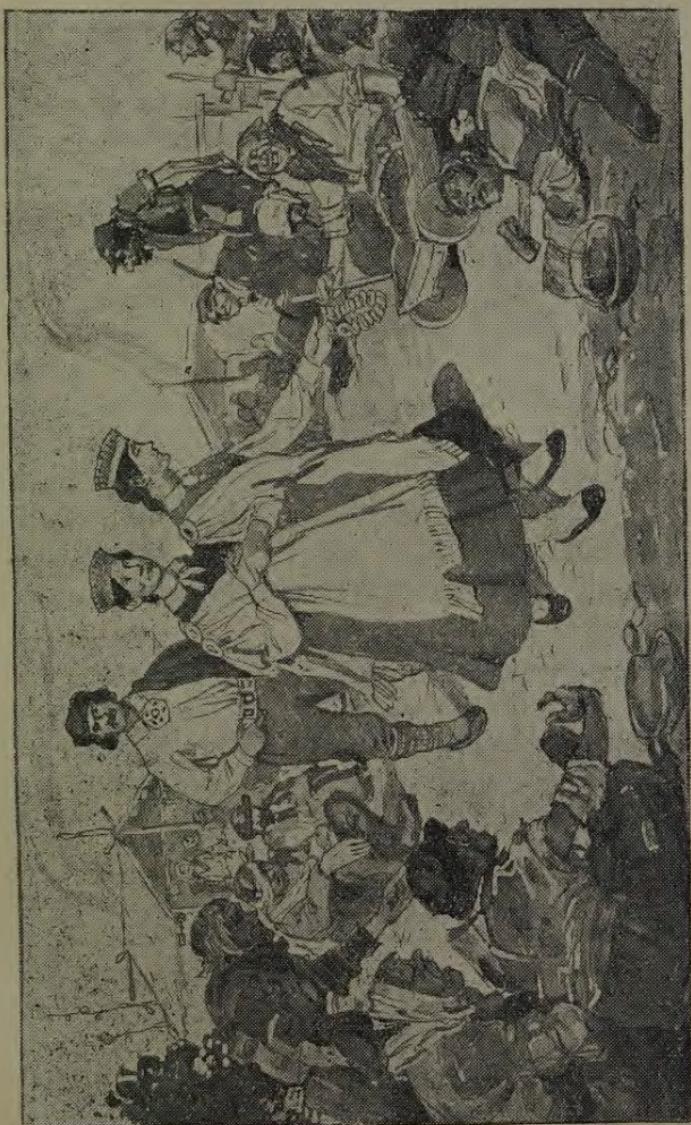
Bes tam ap buhdam druhſmejotees wareja dabut no teem, kaſ tur bijuſchi eeffchā un iſnahkuſchi ahrā, kauſko dſirdet par to, kaſ ihſti buhdās teek rahbits. Stahſtitajos noklauſiujſchees, ahrā stahwetaji ſawu ſinkahribu, kaſ no stahſtijumeem bija kluwuse ſtipri newaldama, apmeerinaja ar to, ka tas, ko tur eeffchā rahda, tikpat neeſot pateeſiba, het tikai azu apmahnifchana.

Tuwā ſakarā ar druhſmejhanos ap ſumedianu buhdam stahweja kabatas saglu darbiba, ka ari wiñu kierſchana un ſodiſchana, taħdi ſkati bija ihſti pa tirguſ publikas garſchai, un pehz daudſu iſteikſchanas fastahdija tirguſ gaitas pee-wilzigako daļu. Par kabatu sagli gandrihs ifreis faguhſtija taħdu ſchihdu — taħdu ar mehteli pahrsegugħos un weenu

roku uslozitu lihds kameesim, lai ta jo weifli un gludi waretu staigat pa fivescham kabatam. Bee nokertà sagla aif-ween atrada gan daschus pulkstenus, gan naudas makus, pa leelakai dałai gan tikai tahdus ar nedaudseem rubbleem, waj pat tikai dascheem sihkas naudas gabalineem. Kad pulkstei un naudas maki saglim bija atnemiti, tad paſchu rahwa un steepa us upi, kur tad to ſukaja un fita, uhdeni mehrzedami. Wissduhſchigakee dalibneeki ſchaî darbâ aif-ween bija leifchi: tee ta wikojas ap sagli, ka winu ruhtainas bikkas ween pureja, un gaxo peleko ſcheltenu ster-beles, ka ſpahrni wanageem ſaujotees, wizinajas pa gaisu. Latweefchi, pa leelakai dałai sagla ſodifchanâ aktiwu dalibu nenemdami un tikai noſſatidamees, mehdsa dot ſchahdus tahdus padomus it ka, lai tik perot duhſchigi, blehdis pelnijis efot, waj atkal — lai nu metot meeru, buhſhot jau gana. Daschi mehgina ja pat pehrejeem uſſaukt, lai paſchi wainigo neſodot, bet nodod teſſai; tomehr leifchi, paſihdam i ſawas freewiſſkas teſſas un tam neufzizedamees, teſſaja tik paſchi wainigo turpat us weetas.

Bes kumedinu buhdam un kabatas ſaglu ſerſhanas un perſhanas ſchis tirgus ſneedſa wehl kahdu zitu ſkatu — gan reebigaku un ſchaufmigaku par wiſeem ziteem, bet furam tapehz tomehr netruhka ſkatitaju. Tas bija mil-sigais ubagu bars, kuxu pulkâ redſeja gan weenſchrechus deedeletajus, gan daschadus kroplis un gaudenus radijimus. Apmetuſchees abas puſes zeļam upes atkalne, kur wiſeem tirdſineekem jaeet un jabrauz gaxam, ubagi ſhe diwâs gaxâs rindâs attihſtija ſawu darbibu katrs pehz ſawas ſinas un ſawâ weidâ.

Zihrulenе ſalpeem braukshana gada tirgu nebija peelihgta, tomehr wihi brauza gadu no gada tāpat, bes nekahdas peelihgſhanas, tikai eepreefſch fungam, waj wa-

garim isprafotees. Lihds brokastlaikam, waj lihds pulfssten defmiteem mehd̄sa strahdat, fflatotees pehz tam, kā kuru gadu darbi bija weikuschees, waj ari kahds kuru reis wagrim bija prahcts. Schowafar seena plauja bija wehlu fahkufes, un tadehl noras rahwainā dala nebija wehl nowahkta, — to nu tik schoricht plahwa.

Darbineeki, kā jau tirgus deenas rihtā, agri bija zeh-luschees, agri stahjuſchees darbā un lihds brokastlaikam, kā paſchi fazija, nogahſuſchi milſigu gabalu plawas, jo par preekschplahweju ſchonedef bija Beſuma Bosums, kas darbā nekad jokus nepaſina. Un ſchoricht wiſch jo ſewiſchki zentas darbu ſteidſinat: waren platu ſpaili nemdams, wiſch tomehr gahja tik ahtri uſ preekſchu, it kā ſolos ſoldams, tā ka ziteem plahwejeem bija kreetni kō fanemtees, lai turetos barwedim lihds, het Penkulis un paſlibais wiħreliſ bija paſkuſchi weſelu ſpaili ziteem eepaſal, lai gan abi tā fitas, kā muguras kuhpeja un peeres raſot raſoja.

Masajā muſchelē kaiminos jau dſirdeja flabinam brokasti, tomehr Beſuma Bosums to nemas neewehehoja. Žsgahjis ſpaili zauri, wiſch ſparigi fabruzinaja ſawu waneno iſkapti un, ne mahrda neteizis, tikai aibbahſis aif luhpas tabakas noſchki, weegli un denkti, it kā braschs jauneklis halles sahlē pehz pabeigtaſ dejas dodaſ uſ sahles otru galu ſahlt jaunu dejas panehmeenu, — tā wiſch ſteidsas atpaſal neplautajā plawas gabalā un uſſahka jaunu ſpaili.

Beſuma Bosums, neſflatotees uſ to, kā bija leels, ſmagſ un zitadi ſtipri neweiffis zilweſ, peedereja tomehr pee wiſlabakeem plahwejeem, kahdi jebkad Bihrulenes darbineeki pulkā bija redſeti. Wiſch plahwa loti weegli, — it kā ſawā walā paſtaigadamees; gari, ſlaidi zirteeni nemi-

tigi ūkoja zits pākal zitam, iſkapti ſchnahkdama un it kā eefvīlpdamās, neatturami ſchahwās uſ preefchū, kupo, mihksto sahli greeſdama un gahſdama plātā, augſtā ſpailē. Ŝevischku lepnumu juht kātrs kreetns plāhwejs, dſirdot no ſpailu ahrditajām un grahbejām, ka pahr wina ſpaili warot tikkō pahrfahpt, un feena iſ uſ ſoli eſot klehpis.

Beesuma Bosumam bija allasč ſwaugſtakā un wiſ- platakā ſpaile.

Iſgahjis ari ſho ſpaili, Beesuma Bosumis, nolee- zees pee ſemes un pahra reiſas nowiſldams bruzeſlu pa neplauto sahli, rafā to labi ſaſlapinaja, tad iſwiſzis aij ſtoſtas aifbahsto ſmilfchū makū, kreetni ſaſmilfchōja bru- zeſlu un ar to ſabruzinajis iſkapti, palika ſtahwot nogai- didams lihds wiſi plāhweji iſnahk ar ſawām ſpailem zauri. Utgruhdis zepuri uſ paſauſi, it kā wehſinadams ſew peeri, lai gan ta winam nebuht nebijā noſwihdūſe, wiſč, pahr- laiſdams ſkatu pahr noplauto gabalu, wiſai apmeerinats un it kā pats brihnidamees, puſbalsi noteiza:

— Brahliti balto! Fraidenas gan gabals kō redjet. Ŝenais neatzeros redjejis, kur weenā ehdeena ſtarpa tik dauds noplauts. Es rehkoju, eefim wehl weenu baru zauri.
— Tad buhs tahds reeſis nogulbits, kahdus mehds noplaut tikai diwās ehdeenu ſtarpaſ.

To teizis, wiſč pehz ſawa paraduma pahailigi ap- ſtatijās apkahrt un ſtipri peefarfa. — Wiſi bija ar winu weenis prahjis un ta dſina wehl weenu baru zauri. Tad dewās brokaſti. Nonahkot pee puha, kur ehſtneſchi gai- dija ar ehdeenu, kahdus no plāhwejeem teem uſſauza:

— E, dehleni! Še, nemeet iſkaptis un ejet Penku- lim un klibajam Matisam palihgā! Wineem wehl weſela ſpaille preefchā. Palihdſeet zeemineem. Abi nokuſučhi

uſ nebehdu; ſewiſčki Penkulim, nabagam, eet pehdejā ſihle ahrā.

Beidsot brokasti ehſt, atjahja gaiditais wagaris.

— Bosum, tu eſi ſchāſ nedelas barvedis, tem ja-
praſa, kā ar tirgu... Kahds no flahtaf ſehdoſcheem, pa-
fluſā balsi runadams, ſlubinaja Beesumu Bosumu, kuxſč
ari, druwnesi aiftaiſijis un maiseſ kuli aifſehjjis, iſgahja no
puhna ahrā un waizaja wagirim:

— Papi, kā tad nu buhs: arig tuhlin wareſim eet
mahjāſ?

— Japlauj, japlauj wehl lihds deſmiteem. Maſ
eſat ſchoriht noplahwufchi.

Dſirdot tahuſt atbildi, Beesuma Boſums ſtipri iſ-
brihnijāſ un luhkodamees apkahrt pеefarla wairak nekā
zitām reiſam. Ari ziti darbineeki jutās ſawadi pahrsteigti
un ſawā ſtarpa ſakkatijāſ un ſamirkschkinajāſ ar azim.
Buhna dibenā dſirdeja kahdu tſchukſtoſchā balsi pukoja-
mees:

— Tam hadakahſim nekad nebuhs gana, kaut ori buhtu
paſtrahdats trihſreif wairak nekā nahkas...

— Ne par welti wiſč ir Kirmgraufcha puſbrah-
lis... Kahds zits tſchukſteja ſawam kaiminam. — Tahds
weens kungeem iſtapejs un fungu labuma fargatajs, tahds
otrs. Kirmgraufis, jebſchu naow nedſ meſchfargs, nedſ
zits kahds fungu ſudiks, tomehr tā pahtē diſcho meſchu, it
kā tas buhtu wina paſcha ihpaſchums.

Darbineekeem wehl fluſu pukojotees, wagaris kahpa
atkal ſirgā un likās, gribuja jaht jau projam, bet tad pa-
greesis ſirgu atpakaſ teiza:

— Nu, iſdſeneet wehl weenū—otru haru zauri, un tad
warat eet mahjāſ un braukt tirgū. Bet to gan barons
lika paſazit, lai ar tahdām blehnām, kā par ſemes dabu-

ſchanu, pee wina neweens wairs neetu. Kas wehl to daris, tam pa Martineem uſteiſs weetu.

Leela dala darbineeku jutas atkal ta pahrfsteigti, ka nesinaja neka fo teilt. Tikai pehz laba brihscha kahds ewaiſajas:

— Kas? Waj tad mehs ſemes nemas un nekad nedabuſim?

— Semi dabus iſſatrs, kad nomirs... Wagaris atteiza gudri un meerigi un tad ſolos jahja projam.

Darbineeki atkal brihdi kluſeja, gan paſchi ka neiſprachanā weens ar otru ſafatidamees, gan noluhkoda- mees aifjahjejam paſal.

— Lai jupis parautu tahdu behdu wehſtneſi paſchā turgus deenā!... Noſplaudamees iſſauzjas kahds wiherelis, kad wagaris bija nojahjis jau gabalu tahlač un patlaban jahka laift riſchos.

Semturis, kas lihdſſhim nedj bija preezajees par zereto ſemes dabuſchanu, nedj ari tagad iſtruhzinajas par winas nedabuſchanu, it ka wiherelim atbildedams, puſbalſi runadams, meerigi noteiza:

— Newajaga fatreem mahneem tizet un fatreem weh- jeem ſreet lihds, tad tahdas weltigas behdas nebuhs japeedſihwo.

— Tew weegli ta runat. Tu un Kalna Bertulis — juhs diwi arween eſat tee gudrakee par ziteem. Bet kas jums nekait buht gudreem? Jums naiv dauds behrnu, juhs eſat fo eefrahjuſchees. Bet mums ziteem, kam wairak behrnu, — kam tikdauds wehderu harojami un tikdauds augumu gehrbjami, mums naiv nekahda eefrahjuma. Jums ari labaka ſeme, neka zitem: abeem preeet lauki pee mahjam, wiſi tos palihds mehſlot: ir goviſ iſdſihdinot, ir zuhkas iſlaſhot, wiſs mehſlu labums paleef turpat pa-

wahrtē, — uſ juhſu laukeem. Mehſ ziti newaram buht tif gudri, kā juhſ: kam nauda un manta, tam gudriba; kam tās naow, tas muſkis. Ta ir weza pateefiba.

Tā uſ Semturi norahjās kahds pamass wiħrelis ar ūarlaneem mateem un duſmigu feju.

— Kas nu, Bustehwia, mums ar Bertuli par mantu, kas par gudribu? ... Semturiſ atteiza duſmigajam wiħrelim, tāpat kā papreeſſch runadams lehni un pušbaliſſ. — Es tikai domaju, kā ubagu un tſħiganu bleħau walodam newar tizet un kā ſemi par tweli neweens nedabūs. Ari tas phrmetumis par labakām ſemem naow weetā. Teeſa, mums ar Bertuli Semdegoſ gan preeet lauki pee mahjam; bet kā tad Drutwineekos un Laukarajos? Weenās mahjās pawahrtes lauks peeder Knehwela Didschim, otrās gaxajam Ultim. Waj tee tapehz par ziteem turigaki? Ja kalpu starpā war runa buht par kahdu turibu, tad jau wišpirmā rindā buhtu minams tatſhu Brammaniſchu Petera teħw. Bet ari wiñam neweens lauks nepeeet pee mahjam.

— Af tā! Ar gaxo Ulti tu man atgħabdini, kā es tāpat kā wiñſch fweħtdeenam meestā, waj krogū ſawus ruhpestus flihzinadams, eedixeru kahdu mehrinu wairak. Bet weħl talab neesmu nedjs muiſħas deenas kawejis, nedjs eſmu pee barona fuħdsets. Warbuht tu nu nodomajis mani fuħdset, lai man uſſaka un lai tad manā weetā wa-retu eelift ſawu deħlu, kas muiſħā trefſhu gadu buhdams par namiki, labi pratis baronam eetapt.

— E, Bustehwia, ko nu fahz attal lergatees? Ja fungi nedod ſemi, waj talab lai ejam paſchi ſawā starpā ehsteeſ? Neemsim labak iſkaptis rokka, iſdihiſsim weenu otru baru un tad eefsim mahjās un brauksiſsim tirgū, kā riħbet riħbex... Tā maſrunigais Brammaniſchu Peteris tagadejā ſmagajā briħdi, kād wiſi jutās tif nospeesti un

kad wehl paſchu starpā graſijās iſzeltees nepatihkaṁs kihwiš, aizinaja beedrus pee darba, un wiſi pļahweji ſeloja wina aizinajumam ar ſatu bartvedi Beesuma Bosumu preekſchgalā.

Seſchu uguņškuru parlamentā ſchodeen jau no paſcha rihta noriſinajās ſihwas debates par dascheem wiſai ſivarigeeem eekſchejās (tas ir uſ paſchu Drutvineeku mahjam atteezigās) politikas jautajumeem. Abās eepreekſchejās deenās mehrneeki bija strahdajuſchi taifni Drutvineeku mahju laukos un pļatvās, un ſeewu starpā bija raduſčās baſħas, waj tik ſemes iſmehriſhana un dalischanā notiks taifnigi: waj weens otrs nedabun labaku lauka, waj pļawas gabalu nekā ziti. Lā Didſhene ar Beesuma Bosumeni paſtahweja uſ tam, ka Šauſenes pļawa dałama weenlihdsigi uſ ſeſchām dałam, lai ſchinī ſauſā, neaugligā atmatā, kur zits nekas neauga, kā tikai kaſlapes un ſwaguli, neekriſtu weenam, waj diweem ween wiſa pļawu teesa, bet lai peeſchliktu kātram pa gabalam ari Lahtſcha kaſchokā, kur ſahle aug mihksta, kūpla un beesa. Turpretim Mikelene ar Brammaniſcha Petera mahti par tahdu dalischanu negribeja ne dſirdet, paſtahwedamas uſ tam, ka Lahtſcha kaſchoks peeschliksam iwiņi wiſreem ween, tadehļ kā tee aptaifijuschi ſchai pļawai ſchogu apfahrt. Penkulene ar Ewartene atkal atradās neisprashanā un domu starpibā par to, kā darit ar ſča gada rudsu un waſarajas druwam: Penkulene domaja, ka wajadsetu pļaut un wahkt jau pehz jaunā eedalijuma, turpretim Ewartene gribēja, lai ſchogad kātrs wehl ewahktu to, ko pats fehjis, pee tam pahrmesdama, Penkulenei, ka ſči tikai tapehz teepjotees jau ſchogad raſchu wahkt pehz jaunā eedalijuma, ka Penkulis paſarai ſtipri noſebojees ar meeshu eefehſchanu un tadehļ wi-nam paredsama wahja meeshu raſcha. Bet weena neſpeh-

jibas, waj newihschibas dehl ziti wiſ neeefhot zeest. Ko kuxſch fehiſ, to lai pats plaujot. Us ſchahdu pahrmeturum Benkulene lehnā, bet totees jo ſtingrā balfi noteiza Ewartenei, lai ſchi winas wiſru nedomajot wiſ kā peewiſſet; jebſchu maſu augumu, tomehr winſch eſot kreetns un godigs zilweſ, kaſ ne pa pilſehtam kur waſajeſ, ne eelas flauzijis, ne ari bijis kahds dſehrejs, tadehl ari wiſra eſot ar to pilnigi meerā. Bet ja laulata ſeewa ar ſamu wiſru meerā, kaſ tad tur ziteem kahda daſa? Benkulenes wahrdus par waſafchanos pa pilſehtam, eelu flauzifchanam un dſehreja dſihwi Ewartene atkal uſtehra kā pret ſamu wiſru mehrketus un tadehl wiſra, jebſchu ari prasdama ſawalditees un leelas duſmas neisrahdidama, tomehr ne maſak ſtingri atgahdinaja Benkulenei, kā taſ, kaſ otram neka naſ parahdā un dſer pats no ſawas peļnas, warot to darit, labi nebuhtu tikai tad, ja kahds dſertu par tapinatu nauđu un nemakſatu ſawus parahdus. Benkulene uſreis ſaprata, kā ſchinis lehnā balfi runatos wahrdos paſlehpītā aſa ſtrehle bija wehrsta pret wiſra brahli ſkrifchi, kuxſch bija dſehrejs un par kuru bija ſinams, kā taſ jau kōpſch wairak gadeem ir Ewartam daschus rublus parahdā, ko wehl arweenu newar atdot. Šcha brahla nekreetnibas dehl Benkulenei jau ſen bija ir duſmas, ir kauns. Wiſra pate ſajuta, kā to aiffstahwet naſ labi eefpehjams, un beſ tam wiſra ari nemaſ negribeja to aiffstahwet. Wiſra tadehl tahlaſ wairs newahrdojās un ſihwi nobeidsa, pirmā apkluſdama un pret ſamu pretnezi peekahpdamās. Ari Ewartene tahlaſ wairs neteilejās, kā prahtiga, peedſihwojuſe ſeewa labi ſinadama, kā iſkatrā leetā un weetā eeturams ſinams mehrs un japrot ſawalditees, ja negrib peedſihwot, kā par ſamu pahrsteigſchanos pehz paſchai ir ſchel, ir kauns.

Tà s̄hi sadurſnie nobeidsas deesgan godigi; turpretim ſilda ſtarp Mikeleni un Didscheni auga augumā, jo taħlač, jo peenemdama aſaku weidu. Redſedama, kà Mikelene ne par ko negrib peelaift Lahtſha kaſchoka daliſchanu feſchās lihdfigās dałās, het grib ſħo brango pħawu eeguht weenigi fuu um Brammanifchu Petera mahtei, ar kuxu, kà wiſ-pahri bija wehrojams, Mikelene fewiſchki tadehl tà tu-rejas uſ weenu roku, lai fuu ppeaugoſħo fučki eeprezinatu Peterim, — Didschene nehmās to Mikelenei taiñni pahrmest un wehl Petera mahtei turpat eſot klaht:

— Tu domà, netweens zilweks nenoprot, kadehl tu Petera mahtei pastahwigi tà lihpi klaht? Tu zerè fuu mergeli Peterim eeprezinat. Bet tas ir wehja zeribas! Peteris naw nei aħħis, nei mułkis. Taħdas palagu ſħah-wetajas un pehrnās, aippehrnās puunku wehrpeles winam naw wajadfigs. Bet ja puifis negrib, pate ar waru tu winam fuu mergeli neusbahfi.

Sħee wahrdi bija kħeruſchi Mikeleni wahrigā weetā. Tikkab winas flepenako firddomu iſpaufħana, kà ari meitenes aifkahrſħana winai liksas weens negeħligak barts par otru. To wina newareja daudj mas meerigā prahħā wairi panest; te bija gribot negribot jadod pilna waħda duħħmam un no zihaas lihdsekku arxenala jañem un jalaiſħ darbā wiſſtiprakee eerotſhi.

— Apfkaunees taħdus wahrdus nemt mutē! Kurr, kam un kad es fuu meiteni eſmu gribejuſe uſbahfst? Ko Peteris gribes, to wiñx nems, — taħu padomu wiñx neprafis. Un kà tu manu behrnu wiſpahri driħkst iſ-tift un wehl tif negeħligā kahrtā? Kà es taħus nekà ne-aistekku? To es tew, mahtite, nepedoſħu! Pagħidi tif! Tu mani peemineſi! Es tew uſlifſħu taħdus fedlus mu-

gurā, kā tu gadeem kā krupe rāhpus rāhpsees gar semi. Tad tik tu redseši, kas tas ir, aistikt zita behrnu.

Schēe wahrdi, ūwīschki tumšchais beedinajums par ūdalu uſlīkšchanu, darija uſ Didšcheni ūipru eſpāidu. Wi- naas paſihkais, paſmalkais augums no pretineezes duſmiga- jeem twahrdeem, it kā no aſeem pahtagas zirteeneem, wiſ ūa- ūozijās, ūatrihzejās un it kā ūarahwās wehl maſaks, gra- ūidamees waj ūawīšam ūalimt un ūabrukt. Ūpehji ūahldama ūchaufstet, wina pagalam nelaimigā, ūatreektā hafī runaja:

— Af tā! Tu eſi nodomajuſe man atreebtees — gribi mani noburt un pataiſit par ūropli un gaudenu uſ wiſu muhſchu, lai man ūemrahpus ūeen jaleen. Waj nu tu pate ūahdus burwju un ūestelu wahrdus ūini, waj ūew ūahdas raganas paſihſtamas. Ņawa ūina ūew ir. To es ūeenmehr domaju: manas gowis tu eſi jau nobuhrufe, waj likuſe noburt, — peens ūchowaſar tik ahtri ūaet, kā ne putru ūewar wairs iſwahrit, un ūelkas kā puukī. Un nu gribi wehl mani paſchu ūamaitat. Mani behrnini, af, mani behrnini! Kas gahdās par maneem jaunakajeem, maſakajeem behrnineem, ūamehr tee ūeeaugs, ja es buhſchu ar burwju un raganu ūintem ūataiſita par ūropli un kā krupe ūasafchos gar ūemi! Af, ūas ūihkās ūiſhwibinas! Ņaut jel Deewš ūas ūaikā ūeenehmis ūee ūewis, un burwji un raganas nedabutu ari manus behrnus ūamaitat! Ņur tad ūini taħdi ees? Af Deewš, af Deewš! Af ūai, ūai! Ūai manu deeniku, ūai manu muhſchinu!

Un, galwu ūaekhrufe, wina ūleedſa un ūaimanaja pilnā ūaikā, tā kā ūina ūleedseeni un ūaimanas bija ūsirdami ūeeneen ūiſjās iſtabās un ūehtā, bet ari ahrpus ūehtas, jo Mikelenes Trinele, kas meeschu ūaukā aif dahrſa bija ūluhkuſe ūiſhnas, ūiſcheem ūahrfkrehja mahjās un,

pawahrdā eesteigufès, nobijuſès waizaja, kas notiziſ: waj kahda ſeema wahrofchā ehdeemā nopluzinajufès.

Mikelenē tagad nojehdſa, ka ſawos wahrdos gahjuſe par tahlu, newiſ tapehž, ka winai Didſchenes mestos ſchehl, bet gan tikai tapehž, ka Didſchenes fleedſeeni par burſchanas un peſteloschanas breeſmam bija wiwu ſtipri ſabee-dejuſchi. Ja laudis nahk ſinams, ka wina ſolijuſe Didſchenei atreebteſ ar noburſchanu, un tee fahk wiwu daudſinat par raganu un burveni, tad tas waretu pagalam iſgaifinat wiſas zeribas uſ Trineles ſapreziņaſchanu ar Peteri, jo kurſch puifis gan gribes nemt par ſewu iſdaudſinatas burvves un raganas meitu? Wina tadehļ nolehma uſ ahtru roku greest walodas uſ zitu puſi, lai burvju un raganu leetas pehž eeſpehjaſ drihſi apkluſtu.

— Are, nu tu kauz ka kuna... Wina eefahka it ka tihtidama, bet jau ſtipri lehnakā balsi. — Bet kapehž tu rej manu behrnu? Kā es tawus behrnus neaifteku? Waj es Peteri ſauzu pee Trineles, jeb meiteni ka ſtumju, waj ſeenu winam ſlaht? Peterim paſcham azis un prahſ. Lai wiſch dara ka pats reds un grib. Ne es tur ſaku ja, ne nē. Es tik ſaku to, ka Peteris ir fluſs zilweks un labš dſihweneeks, kas ne par kahdu darbu nebaidas un ar muti neweenu zilweku neaifteſ. Ar tahdu dehlu war lepo-tees katra mahte.

Schahdi lehnakā garā un uſ ſahau leetam wehrſti wahrdi nepanahža tomehr zereto eeſpaidu. Uſtraukta Didſchene pa wezam turpinaja iſmiuſchā balsi fleegt un waimanat. Winas iſmiuſums beigās paſchahja niknumā un wina par jaunu ſahka ſirdigi uſ Mikeleni rahtees:

— Pagaidi tik, garā krimpa! Es tew parahdā ne-palikſchu. Dabuſi tu ari labas atdoſchas! Ja tu ar welnu, es — ar Deewu! Redſeſim, kurai tad buhſ ſti-

praks palihḡs. Tu gribi mani noburt par gaudenu ar pestelu un welna palihdsibu, es tew atdarishu ar Deewa un wina ūwehtā wahrdā palihdsibu: noeischu meestā un lišchū leischtu bašnizā tevi nomišhot. Tad tu, garā kalfnā kalmukene, redseſi, kas tas ir! Tad tu pate wareſi kā glodenā lodat gar ſemi. Ja, kāra mahte, lai noteik! Ja tu kāru zel, eſmu gatawa ar tevi kārot! Tew welns, man Deewa par palihgu! Redſeſim, kura kuru tad wairak no kāroſim.

— Ko tu neleetigi mēlti nem Deewa wahrdū ūvā grehzigā mutē? ... Mikelene nopraſija, gudri zeiſdamās leetu arween wairak nowirſit uſ zitu puſi. — Kā tu wari Deewu un Deewa wahrdū minet, kād pate nemaf nemahki grahmatu ūraitit? Ne tu mahki grahmatu, ne w i n ū prot dſeedat. Žhſts pahris tahdu ūagahjuſchees!

— Pagaidi tik! Nu, to es pateiſchū ūwam wihrām tuhlin, tiſlihds winſch pahrnahks.

— Teiz tik, teiz. Nemaf negaidi lihds pahrnahk mahjās, bet patez, warbuht, jau gabaliku preti, lai wiſch tevi atkal kaſo; pahris nedelu neeſi ūaveena dabuijuſe, un tapehž tew ahda nees. Gan wiſch tevi atkal miſos tà, kā tu trihs deenas ūtaigasi ūchlihba un greiſa, un tas tew buhs ir par weſelibu, ir par mahzibu. Bes ūreetna ūaveena tu nemaf nemahki dſihwot, tad tu kā traks ūuns plehſees ir ar ūiteem, ir pate ar ūewi. Gan wiſch tevi atkal teſis kā amatneeks ūleetas ūoku, lihds tu palikſi ūchloka un ūoka kā ūsweeteta ūuba. Un tas tik buhs ūabi! Tew ir wajadſigs tikai ūaveens, ūaveens un atkal ūaveens!

Schos brieſmigos wahrdus Mikelene runaja newiš ūaiſni tik ūaunā prahktā, kā tee ūkaneja, bet ūlelačo daļu tanī noluhkā, lai ūihwi aijvirſitu arween ūahlaf no ne- patihičamām ūurſchanas un pesteloſchanas ūeetam, kas

winai ari lābi iſdewās, jo Didschene, dſirdedama pahrmetumus un tihlinajumus par ſawu perſchanu, pawiſam aifmirſa tiſlab Mikelenes burwibas draudus, kā ari paſchas peefolito nomiſchofchanu un nehmās tiſ aifſtahwetees pret ſawas preſineezes jaunakeem uſbrukumeem.

— Kās tāwam degunam par daļu, kō mans wihrs ar mani dara? Waj wiſch mani teſch waj ehwele, ta ir wiwa un manas paſchas, newis tāwa ſinapčana. Kad ziti wihi mani ſiftu, tad buhtu ſlifti, kad paſchas wihrs fit, tas naw nekas nedſ jauns, nedſ kauns. Kur fit, tur miheleſtiba; bes kaufchanās naw ihſtas miheleſtibas. Labu leetas ūku ūtram kreetnam amatneekam patihk test, bet tāhdu gaxu, lihku ūlandu neweenam nepatihk nedſ zirſt, nedſ ehwelet; pat ne gailis to negribetu ſew par ūaktu.

Nefin, tāhdu wirseenu rahnchanās buhtu wehl peenehmuse, ja pawahrdā neeefrehjis Didschenes dehlens, ſinodams mahteit, kā masais brahlitis wehkfchot.

Pahrnahkot wihereem no noras, wiſi ſeſchi ugunkuri Drūvineeku pawahrdā jau ſen bija pilnigi iſdſiſuſchi, un ari naida leefmas ſeevu ūtarpa jau noſlahpuſchas, lai gan ſem plehnem un pelneem wehl grusdeja nenodſehſtā naida un ūaudibas uguns taħlač, jo Vahtſcha kaſchokſ un ſha gada raſchas nowahkhanas kahtiba ſtipri nodarbinaja ſeevu domas un prahthus. Katra wehl gudroja, kā leetu par Vahtſcha kaſchoku, ſha gada druwu nowahkhanas eekahrtu un zitus ar ſagaidamo ſemes dalishchanu ſaiſtitus jautajumus wiſlabač zelt ſawam wiham preekfchā, lai tas jau laikus waretu kō darit ſħač ūleetā. Daſcha warbuht buhtu ſawam wiham ari jau paſtahſtijufe, kahds dumpis bijis mahjās un kadehl, bet eeweħrojot to, kā wihi no iſſkata bija ſaiħguſchi, gandrihs nemaſ nerunaja, tiſai ſħad un tad iſmata pa kahdam duſmigam wahrdam un

beeschi splaudijas, neweena ihsti neusdrihsstejas ar mahju un seewu leetam wihram wišai bahstes wirſu. Katra tadehl mehgina ja gaidit, lihds wihrs til runigaks, jeb lihds israhdiſees, no kam tahds faihgumis zehlees.

Wihri darbojas — ziti fehtswidū, ziti peedarbā — katrs ap ſaweem rateem: preebahſa maiſu ar falmeem un tad eespeeda to kruſtis ratu krautēs — fehdeſchanai; eefwaidija ritemus ar dawu, bet riſkus, flejas un eemauntus ar degutu, lai pa leeknu un brufſtaleenu brauzot dundurei aplam nekristu firgeem wirſu. Pa to starpu puikas un meitenes pahrijahja ſirgus no ganibam un toſ fehtā padſirdija, kā ari flehts, waj kuhts preefſchā paſweeda teem preefſchā pa flehpim ſaplauta fehka, lai wehl uſchdas. Wihri pazilaja un apſkatija firgeem kahjas, weenu — otru pakatu zeetafi pеefiſdamī, lai zelā neatkristu. Seewas masgaja ſew un behrneem mutes, gehrbās paſchas un gehrba behrnus, kā ari pahrlahja ratos eeliktos fehdekkā maiſus ar raibeem ſedſeneem, bet ratu preefſchā eefweeda pa flehpim fehka waj ſeena, kō ari pahrlahja ar ſegu waj wezas drehbes gabalu, kur behrneem uſtuptees.

Pa preefſchnamu un fehtu riſkodamās, ſeewas no wihru ihsām, duſmigām ſarunam drihs dabuja ſinat behdigo wehſti, kā zeriba uſ ſemi iſputejuſe, jo barons paſinojis, kā ſemi nedos, un ja wiſch nedod, kas tad lai dod?

Lihds ar to ſeewu leelaſiſ ſawſtarpejais naids un duſmas pilnigi iſſuda, un wiſas, it kā wiſu aijmirſuſchās, kas patlaban bija notizis, bes nekahdeem aplinkus wahreem ſahka atkal laipni un mihligi ſarunatees zita ar zitu. Pat Didſchenes un Mikelenes naids likas it kā wehja aijpuhſts projam. Gan paſchas wiſas teefſhi weena ar otru wehl neſarunajas, bet kād weena dſirdeja otru ſarunaja-

mees ar kahdu trefchō ſeevu, tad tuhlin traužas mest starpā kahdu wahrdu waj teizeenu, kureſch otrai katrā ſinā waretu buht patihkams. Tahda taſtika tad ari abas pre-tineezes neilgā laikā noweda pee pilnigas ſawstarpejas ſapraſchanas, lai gan tas iſteiſts wehl netika. Beidsot Mikelene it kā pate ſewi runadama, bet jau ſtipri ſkatidamās uſ Didſchenes puſi, jautri mihiſigā haliſi teiza:

— Re, kā tik tas neeet! Mehs gandrihs jau ſadum-pejamees Lahtſcha kaſchoka dehl, bet nu iſrahdas, kā wiſſ tas notiziſ tihri weltigi, jo ſemi nedod, un Lahtſcha kaſchoku plaus ari turpmak tāpat kā lihdſſhim: kats ſawu gadu. Af, taſniba gan parunai: nedali lahtſcha ahdu, kamehr lahzis wehl meſchā.

— Nekad to nepeeredſeſim, kā fungi dos kalpeem ſemi uſ dſimtu: tad jau welns dwehſeli ari atdotu ar labu, ja fungi dotu mums ſemi... Didſchene gudri noteiza, ſawu-kahrt labwehligi ſkatidamās uſ to puſi, kure ſtahweja Mikelene.

Ar to naids winu starpā bija pilnigi dſehſts.

Lai gan kā ikgadus ta ari ſchoreis pa ſekauenepes tirgu laiks bija wiſai jauks (neweens newareja atzeretees, kād pa ſcho tirgu buhtu kahdreib lijis leetus), tomehr Drui-wineeku kaſpi un winu peederigi ſchodeen nebija nemaſ labā prahtā, bet kluſi un ſaihgufchi, it kā druhmi peleka ſrudens deenā. Wehſts par ſemes nedabuſhanu zitadi allasch tik duhſchigeem wiſreem ſmagi noſpeeda ſirdis un prahtus, ta kā tee neweens nejutās jautrs un newareja ihſti ſwabadi uſelpot. Wihrū noſpeestais gara un prahta ſtahwoſlis bija drihſi pahrgahjis ari uſ ſeevam, behrneem un ziteem, un ta wiſa mahja atradās weenadi ſmagā, noſpeestā gara ſtahwoſli. Gahja, riſkojās un ſteidsas wiſi kluſi un nopeetni, bes nekahdeem jofeem un jautribas,

tikai paretis ismainidami weenu — otru wahrdu taifni wajadfigâ reisâ, it kâ wiſeem stahwetu preefchâ newis braukſchana uſ ispreezu flavenajâ gada tirgû, bet kahda dſiki nopeetna, waj pat behdiga dariſchana.

Penkulene, gribedama ſawu wihrū dabut labakâ duhſchâ, flehti winam kluſu stahſtija:

— Schoreis mehs buhſim maſ ſehdetaju ſawos ratos: tikai tu, es un puifchelis. Anlige ar Greeteli jau eepreefch iſgahja kahjam, bet tahlu winam nebuhs jaeet: Stihpneeka braukſhot diweju ratu, un tee winas leeknâ, waj birſe panahks un uſnems. Anlige ar Indriki tà norumajufchi — wiſch pagahjuſchu nafti atnahzis pee winas flehti un uſaizinajis braukt ar wineem. Iſgahja tad abas ar Greeteli. Bosumam tikpat gruhti paņemt Greeteli lihdsä, jo paſcham ſawi behrni ari wedami; un Anlige weena negribeja eet: teiz, tas par daudſ durtos laudim ažis, ja weena pate brauktu ar Stihpneefem.

— Deesin, waj wezajeem patifs? ... Penkulis waizaia domigi.

— Kâ nepatifs? Wezà Stihpneeze neweenu zitu tà negrib par ſawu jauauvi, kâ muhf' Anliſi. Uſ nahkoſcheem ſurgeem wezais norakſtis Indrikim mahjas, un tad pa Wafarſwehtkeem buhs kahſas. Tà Indrikiſ wehlootees, un wezee nebuhs hot preti.

Schee nedaudſee wahrdi teefcham darija redſamu eeſpaidu uſ Penkuli: wiſch jautraki un dſihwaki nekâ paſreefch staigaja pa ſehtswidu un ſirgu juhgdamſ joſoja ir ar ſawu puiku, ir ar ziteem behrneem, käs ſhodeen, redſedami wiſur druhmaſ, duſmigas ſejas un nedſirde-dami jautrus wahrduſ, neluhkojotees uſ patlaban gaidamo tirgû braukſchanu, jutâs kâ atſtahti. Penkula negaiditâ jautriba un laipnâ ſeja winus wiſus tadehl uſreis wilktin

peewilka, jo ta wišlabaki ſaſkaneja ar winu ſħàs deenas juhtu un domu ſtahwofli. Kad Penkulis, firgu eejuhdsis, wehl kautko preezigu uſſwilpoja un pahtagu ſaplifħekkina ja gandrihs tilpat dikt, kà to dſirdejuſchi tikai muuſħà kutfheeri daram, tad behrni no preeka gawilet uſgawileja un leza un deja, kà fiſeni falâ maurâ, ka Penkulis pats preezadamees iſſauzjas.

Brammanifchu Peteris brauza ar teħwi ween, jo mahte palika mahjâs, bet wiñu ganam eekrita taiſni ganu nedela, un zitu brauzeju wineem nebija. Turpretim Mi-kelel bija tħebetri brauzeji: pats, feewa, Trinele un puika. Reddot, zif gruhti nahkas tħebetreem ſafeħfst weenjuhga ratos, Petera mahte, feħtswidū ſtahwedama, uſſauza deħlam:

— Peteri, nebrauz wehl! Pagaidi!... Un tad, peegahjuſi pee Trineles, panehma to pee eſkonu un druſku pawilfdama uſ preefchhu, teiza:

— Trinit, meitin, jums jau wiſeem nebuhs ratos ruħmes, un palfajam ari gruhti tħebtrus wilkt. Muħfu ratos tif dirvi brauzeji ween, — ej, feħdi tur manâ weetâ: rati mums deesgan plati, un feħdekkla maifħelis gaex, weegli war trihs ſafeħfst.

Trinele noſarka kà magone, neſinatħanâ ſkatidamàs drihs uſ ſawu, drihs uſ Petera mahti, bet kad ari Petera teħws ſauza, lai nahkot droſchi, weetas eſot deesgan, tad Trinele noleezjas Petera mahtei pee roħas un, peetwiħ-dama wehl wairak, peesteidsas pee rateem, ſħigli tanis eefahpa un noſehdàs wiðu ſtarb teħwu un deħlu, kur tee wiñai eerahdija weetu. Petera mahte, peegahjuſe pee rateem, ſafpraudija Trinelei willaini, it kà ſewi wehl atfahrtodama wahrdus:

— Ta, meit, feħdi manâ weetâ.

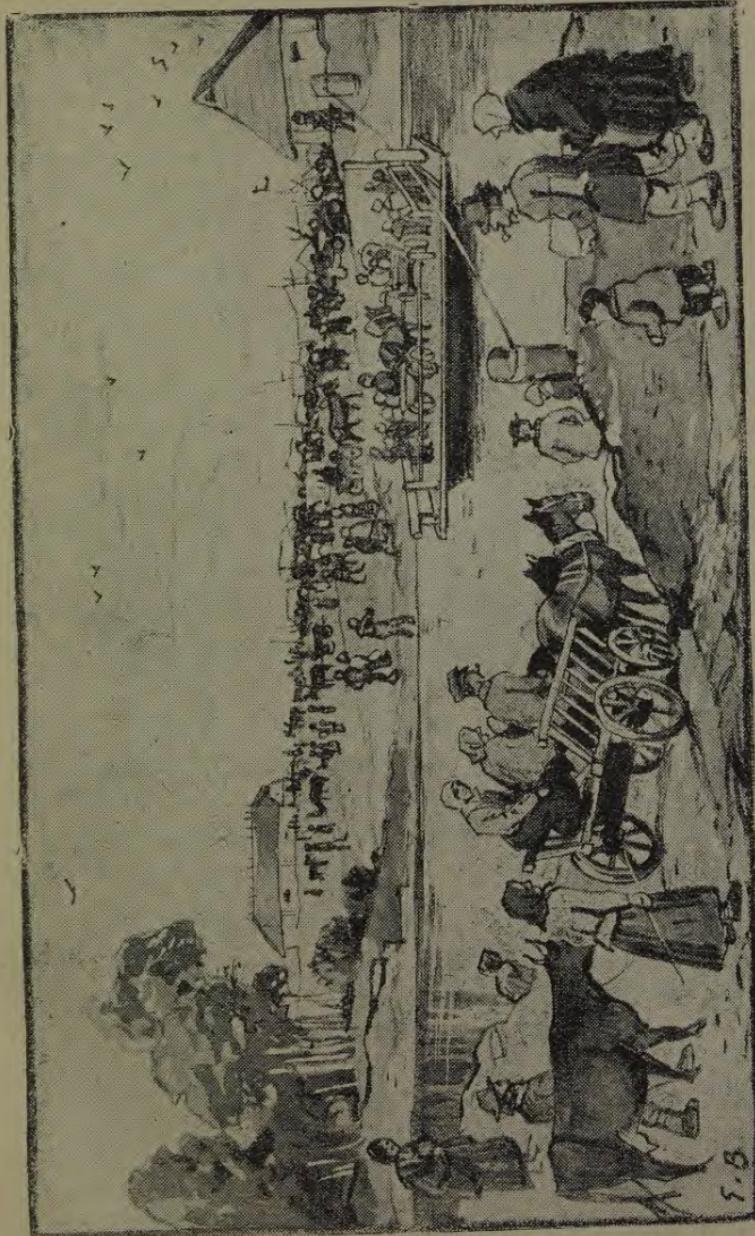
Mi-kelelne paſſatijas uſ Petera mahti ar dſiki ſirxniġu

ſtatu, bet Mikēlis, kas ari wiſu bij redſejis un dſirdejis, ſtipri apjuſa un negribedams ſawu apjuſumu iſrahdit, ſchigli eemeiās ratos, uſſchahwa ſirgam un, diſti eefahſe-damees, ſahfa rifſcheem laift pa gatuvi ahrā, ko wiſch zitām reiſam nemehdſa darit, jo gatuwe bija nelihdſen i brugeta gan ar leeleem, gan mafeem akmeneem, kadehſ pa to rifſcheem brauzot ſtipri fratija. Ziti brauzeji laida winam paſkal.

Tà ar jaufām zeribam par behrnu nahekoſtni, ne- luhekojotees uſ wiſām lifſtam un behdam ſemes nedabu- ſchanas dehſ, daschi no Druwineeku mahjam aifbrauza tirgū tomehr apmeerinati, pat eepreezinati ſawās ſirdiſ. Ta jau ir dſihwes poeſija, kura leelā mehrā leek wiſas lif- ſtas un gruhtibas aismirſt un dara dſihwes naſtu par panefamu, ka weenai zeribai iſirſtot tuhlin rodaſ kahda zita, un kaut ta pate buhtu ari tikai atkal mahnu zeriba.

Pa wiſeem zeleem brauza tirdſeni. Dischzeli, ta jau jaufā, fauſā laikā ſtipri puteja, ta ka ir brauzejeem, ir kahjneekem drehebes pahrflahjās beesu puteklu kahrtu. Daudſi mehginaja pret putekleem aiffargatees, gan ar willainem pahrſedſotees, gan ſafprauschot ratos ap feh- dekleem kuplus, lapainus farus, waj atkal iſpleſdamu un fazeldam iſtales, waj leetus ſargus, kam tahdi bija. Ari Trinele, iſbrauzot uſ dischzeli, pahrſedſa ar ſawu willaini ir ſewi, ir Peteri.

Beebrauzot pee upes, tirguſ tuwumā, bija milſigs nudiſeklis lauſchu un ſirgu un leelikā kada: ſirgi ſweedſa, laudis tſhaloja, fauza, ſmehjās, rahjās. Daschi ſirguſ at- ſtahja tepat ſhaipus upes ihpaſchu ſargu uſraudſibā, lai nebuhtu jaſelas pahri upei un jamakſa zelamā nauda, paſchi briſchus pahrbrisdamu. Leelakā daſa tomehr lifas zeltees pahri ar wiſeem ſirgeem un rateem. Daschi dro-

ſchineeki, waj tahdi, kam truhka pazeetibas, gaidit leelajā druhsmā ſawu rindu peenahkam, lihds warēs tift uſ zeltuvi, brauza braukſchus upei zauri. Ja pee tam nomalijās no ſinamās brauzamās weetas, tad neveen uhdens ſmehlās ratu kautēs, bet ari ſirgi un rati gahja peldus, un tad ſeeweetem bija diſcha kleegſchana.

Druwineeku laudis ari atſtahja vajuhgus ſchaipufē, un, kahjas noawuſchi, brida pa braſlu upei zauri, maſakos behrnus neſdami uſ muguras, bet leelakos wesdamī pee rokas, tikai ſenehwela Didſchis, gribedams mainit ſirgus, ratus gan atſtahja ſchaipufē, bet, ſirgu iſjuhdfis, jaſja jaſchus upei pahri.

Reiſā or Druwineeku laudim brida ari daſchi wiñu kaimini no Semdegu un Laukaraju mahjam, zits ar zitu daſchadi joſodamees.

— Mehſ tagad breenam tāpat kā Israela behrni pa Sarlano juhru... Gudrais Anſ teiza, atgaſhadamees ſawas ſinaſchanas no ſkolas laikeem.

— Ko nu, dehlen, plukſti neekus! Israela behrni jau nebrida pa uhdeni, bet gahja ſauſam kahjam juhrai zauri... Utſauzās kahds iſ pulka.

— Bet es eſmu pats ar ſawām azim redſejis bibeles ſtaſtſtu grahmata bildi, kā wiſeem Israela behrneem bijuſchas baſas kahjas un wihrerſchi tāpat bija augstu uſlo-zijuſchees un ſeeweetes ſabrazejuſchās, kā mehſ un muhſu ſeeweetes tagad. Tā tad druſku wiñi gan briduſhi, wiñmas weetam, un uhdens wiñem ſneedſees ari pahri zeleem, tāpat kā mums... Turejās Anſ.

— Bet are, Warawus laudis ari tepat turwumā... Geminējās Ewarts, rahdidams uſ tſchiganeem un tſchiganem, kās wiſi turpat kopā upē maſgajās... — Tſchigani, teiz, eſot zehluſchees no teem egipteefcheem, kās lihds ar

Warawu dsiñufchees Israela behrneem pañal un kas, uhde-nim sagahschotees kopâ, tomehr pañpehjuñchi pa apakñchü kautkâ issprukt no Deetva sodibas un ta isglahbuschees kopâ ar Israela behrneem.

— Kà tad. Tas taiñiba. Tschigani zehluñchees no Warawus laudim, isglahbdamees pañopus ar Israela behr-neem. Tas ari bibeles stahstos stahw rafstits... Ap-stiprinaja gudrais Anñs.

— Talab ari tschigani ar schihdeem pee sirgu mito-schanas allasch turas us weenu roku un kattrreis peefrahpj muñsu Didschì... Noteiza Penkulis.

Upe bija schodeen pilna dsihwibas. Bes tschiganu gi-menem, kas pañchas masgajàs braßla weetai tuvumâ, waj masgaja un malâ schahweja weku, failas tai flaht stahwe-damas un gaídidas, lihds ta isschuñs, tschigani un schihdi upê peldinaja, pehra un tramdiija fawus sirgus, gribedami wezajeem, stihwajeem lopineem uñderi eložit schiglakas kahjas, kà ari peedot schirgtaku isskatu. Daschi wiñreli un seeweles, pa puñei nogehrbuschees, puñlejâs kert ar murdeem siwis, ziti atkal netahlu no malas, waj zitur seklakas weetâs zilaja akmenas un nefleja un kehra weh-schus, gribedami wehl nöpelnitees tirgus naudu.

— Labdeen, zeemaht! Kà tad juhs weeni pañchi?... Brammanischu Petexa tehws, tirgû eeejot, s̄weizinaja Kirm-grauseni, eeraudsijis winu weenu pañchu ratos sehscham.

— Labdeen, labdeen!... Laipni atsweizinaja Kirm-grausene. — Waj nule tik atbrauzat?

— Nupat pahrbridam pahr upi un, tiffo jaawuñchees, wiñi tuhlin prom tirgû. Bet kà tad juhs tirgû nemañ neejat? Ratós ween sehschat?... Brammanischu Petexa tehws turpinaja ussahkto farunu.

— Mani jau atstahja usraudsit sirgus un ratus.

— Nu, tad mehs wisu apškatism un nopirksm; jums neka neatliksees nei kō ūlātitees, nei pirkst.

— Gan mana teeja atliksees.

Ejot tahlač, Mikelene pačlušu teiza zitām ūewam:

— Bif Kirmgrausene dižhi išgresnojuſes! Newis laikats, bet platmalite galvā, un pate tīk ūlaista, daila un laipniga, kā jauna ūkuše, — ūobus ween rāhda.

— Kas tahdai nefait dailetees un laipnotees, dīhwojot tahdā pilnibā un plažhibā! ... Paſteidsas Mikelenei peebalhot Dīdschene.

Kirmgrausene, brihdi ar azim pačadijuſi aīsgahjejuſ, pagreeſas ūahnis un ūuhkojās atkal uſ ūela puſi, kur wiſi dewās ūirgus nūdſekli eekſchā, waj atkal, kas jau to bija apškatijuſchi, iſnahza ūche ahrā, apgroſijās un tad gahja atkal atpačakl.

Ratos ūehdedama un ūaules ūargu ūew ročā pahr galwu turedama, wina ūche labi wareja pahrredset ūirgus ūustibas weenu daļu. Jau labu ūeeſu paſihstamu wina te bija redſejufe nahkam un ejam gan uſ weenu, gan otru puſi, ar dascheem ūaſweizinajuſes un ūarunajuſes, bet wiſus tos aīſlaiduſe tahlač. Tagad wina atkal eeraudsija kahdu paſihstamu un paſmaidiya. Tas bija jaunais Šilarajs. Ari wiņš bija Kirmgrauseni eeraudsijis un, uſhas groſidams, nahza tai ūlaht. Pebz apšweizinaſchanas uſ wina waiza-jumu, kur ūaimneeks un ziti aīsgahjuſchi, Kirmgrausene atbildeja, kā ūaimneeks aīsgahjis wagariim lihds ūirgu ūirgū, lihds ūet nopirkst muiņšhai dasčhus darba ūirgus, bet Anete neſen aīsgahjuſe paſkatees, waj neſatiksees kahdu drau-dſeni, waj paſihstamus.

Pee ūcheem wahrdeem Kirmgrausene, laipni ūuhko-damas Šilarajam azis, eeſita tam pa roču ar paprahwu ročhu ūruhma ūaru, pilnu gan uſſeedejuſchām roſem, gan

pa puſei iſplaukuſcheem pumpureem un tad, wiltigi ſmaidi-dama, paſluſā it kā noſlehpumainā balfi runaja taħlaſ;

— Waj ſini ko, Ati, ja weifls puika eſi un tew zits nekaſ ſewiſchks naw prahtā, tad tu tiħri brangi waretu nemt muħſu Aneti kreetni iſwiſinat uſ karuſela. Wina ſen naw uſ karuſela braukufe, bet arveen atzeras, kā agrak, kād wehl bija puſauguſe ſkuſe, reiſ teħws winu wiſinajis. Teħwxs ni wairiſ newiſina, weenai paſħai atkal netiħk, bet neħadhu paſiħstamu kawaleeru winai naw, kās waretu buht par paċċadoni. Ja tew waħas ir, uſnemees ſchodeen tu ſħo lomu.

Gilarajs nelikas diwreis teiktees: ſchahds uſdewumis winam bes kahdas taħlaſas pahrdomaſħanas likas jaufs un patiħkams jau pats par ſewi; pee tam weħl bukt par wiħnas paċċadoni atħlaħtā weetā, tif daudsu paſiħ-stamu zilweku — draugu un eenaidneeku preekħħā, tas bija neween godiſ un flawa, bet ari it kā folit folija labu iſ-redsi naħkotnē, un tas bija tas galivenais.

Wiñċh tadeħl no preeka un lepnuma juhtam tiħri noſarħdamis wařraf neko nejaprata teikt, kā tifai:

— Valdees par ſchahdu iſtizibas dahrwajumu. To iſpildiſchu ar leelako preeku... Un atzeredamees, kā ſkriħ-weris un ſkolotajis meħdijs Kirmgrausenei ſkuħpſtit roku, ari wiñċh tagad gribi ja Darit, bet tifliħdxi wiñċħ leezas pee rokas, wina eeminejjas:

— Man zimds rokā... Un wiñċħ aigħajja tāpat, tifai paċċadomees.

Wina briħdi noluħkojas tam paċċal. Wiñċħ bija geħ-bees jaunā paſħauſtas pušwadmalas pelefā, labi uſħħuħta uſwalfā, galwā maſa platalite ſchaurām malam, kās wiħna peedewa jo flaiku un staltu iſſkatu, kahjās ſpoſhi tiħritas kamaſħas.

„Nudeen, ūkaists, ūmuidrs puiſis.“ Nodomaja Ūirmgrausene, luhkodamās aifgahjejam paſaļ. „Un apļaſlite winam aifween tik balta, un ūchlipſe tik labi peestahw, kā tihri jadomā, tas nemas naiv ūaimneeks un ūemes strahdneeks, bet kahds ūfrihveris waj ūkolotajs, un uhhās winam allasčh wehl wairak ūsgreestas nekā muisčas diſchajam ūlainim. Tāhds winai drihs ween eepatiſſees, kād daudz mas ar to tuvāk ūeeſees, un ari wiſch tai greeſiſees wiſā ūparā ūlaht, tiflihds manis, kā ir kahdas nopeetnas zeribas. Un tāhdas es winam doschu ūatrā gadijumā un ari meiteni lozīchu uſ wina puſi. Neſchaubos, kā tā, par ūpihti wiſai ūetſha preteſtibai un wina lepnibas eedomam, man drihs iſdoſees winus ūprezinat. Šilarajeem tas buhs milſigs atbalſts, un wina tad ūepeſchi wareš ūkaitiſſees ari par bagatakeem pagasta ūaimneekem, bet man wina tad nebuhs wairs zelā.“

Pee ūhām pehdejām domam wina ūabijufes un pate no ūewis ūafaunejuſes ūpehji ūarahwās un ūteidſigi ūapmeta ūkātu ūsapļahrt, it kā ūribedama ūahrleezinatees, waj ūur kahds naiv uſ winu ūkātijees un winas ūlepenās ūirdsdomas nolasijis no ūejas, waj ūeenkahrſchi ūſminejis. Bet neweenu ūaſihstamu nekā ūeredſeja. Wina ūluhkojās wehlreis uſ to puſi, ūur Šilarajs bija aifgahjis, bet ari winu wairs nekā ūeredſeja, — wiſch bija nosudis jau ūauschu druhsmā.

Ne par winu, ne par Aneti wina wairs nedomaja, bet luhkodamās ūahnus uſ neleelo ūlajačo weetu ūew eeblačam, ūur ūaudis ūreejās, ūroſijās un ūainijās, kā ūhdens atwarā, wina ūaidija, waj ūeeraudſis atkal ūahdu ūaſihstamu. Drihs wina ūeraudſija to, kā ūisu ūaiku bija ūaidjuſe: ūur nahza ūkolotajs ūumalis, bet wiſch nemas ūefatijās uſ ūcho puſi un winu ūepamanija. Ūunadams

ar kahdu otru jaunu vihreeti studenta zepurē, winīch patlaban buhtu pagahjis jau garam. Bet wina pēhdejā azumirkļi attapās: pafneegusēs ar faules īarga galu tam weegli eesita pa plezu. Winīch uš reis atgreesās atpakał.

— A! Umola kundse! ... Winīch drusku pahrsteigts iſſauzās un nahza klaht.

— Man zimds rokā... Wina atkal atfahroja, ūneegdama Umalim roku. Bet zimds bija tāhds, kas fedsa tikai plaukstu un dilbu, pirksti bija ūbabadi un kād Umalis, pirkstu galus fatwehris, gribēja noleektees, wina pāzehla roku un pate to pēelīka winam pēe mutes, — gluschi tāpat, kā eedama muīschā ūkolā bija redsejuſe baram zeenmahti un zitas kundses, kād kahds patihkams fungs tām ūkuhpstija roku. Wina bija preeziga, ka ūchahdu ūawu torefeju nowehrojumu wareja tagad likt leetā. Ne maſuma wina bija lepna uš tam, kā ūatiksmē ar iſglikhtoteem zilvekeem prot pēenahzigi iſturetees. Lihds ūhim wina aifseen bija domajuſe, kadehl gan winas ūkoloschanās un glihtoschanās muīschā iħsti bijuſe wajadſiga, kād to wiſā ūawā dſiħwē tīkpat gandrihs nekūr newareja iſleetot; bet nu wina ūħkietas tihri laimiga, ka nebija gluschi tāhda pat neweikle, kā zitas ūaimneezeſ, un ūinaja un prata kautko no labakās iſtureſchanās.

Ūweſcho jauno zilveku ūkolotajs ūtahdija preefchā par ūawu draugu studentu Osolu.

— Kās jums, kundse, par ūkaiſtām rosem... Tas ūazija, apbrihnodams roſhu ūaru, ko Ūirmgrausene tureja ūew rokā. — Kur tad juhs tā ko zehluschi?

— Tas no muhſu ūaſchu dahrja... Atteiza Ūirmgrausene ūmaididama. — Mumš ir wairak ūruhmu ūokaſchu. Tagad wiſi ūilnā ūeedeſchanā. No weena nogreeſos ūarinu panemt lihdsja. Rau, ūik ūabi oſch... Un wina

rošchu ūru peelika un brihtinā tureja studentam pē de-
guna, lūkodamās wina ūtaistajā, balti fahrtajā sejā un
brihnidamās par leelo rehtu wina ūtefajā waigā.

— Jaufi... Noteiza students.

— Bet kur juhšu ziti? Kur jaunkundje? ... Sko-
lotajs waizaja.

Uj ūho waizajumu Āirmgrausene bija jau gaidijuše
un tadehl ūgatatojuſfēs. Wina tad ari bes ūvēſchanās
atteiza:

— Wezais aifgahja dariſchanās, bet Anetei atkal ūvē
beedri un draugi. Nefinu, kurp ar teem aifskrehja. Waj
juhs jau ilgi tirgū?

— Ja; mehs bijam ūrunajuschi ar Upmali, lai muhs
atwed, tee brauza ūmehrā agri, un ta mehs jau ūen efam
tirgū. Apgahjam jau reis ir apfahrt, ir pa widu ap-
staigajām... Skolotajs paſſaidroja.

— Tad laikam buhſit jau iſſlahpuſchi? Mumis ir lihdsā
paſchdarinats alus. Waj newehlatees eebaudit? ... Āirm-
grausene waizaja un, pažehluſi ratu tambori, rahdijs ne-
leelu muzinu.

— Ai, tas ir ūepni un milſigi leeliffi!... Students
iſſauzās ūjuhſminats. — Paſchdarinatu alu neefmu dſeh-
ris kopsch pagahjuſcheem Seemasſwehtfeem.

— Bet tad jums, fungi, paſchheem ja papuhlas eelaift.
— Āirmgrausene runaja tihri laimiga, ūa winas ūeedah-
wajums atradis ūfreis tahdu ūeekriſhanu. — Grahſe, rau,
kur buhs. Ūtai ūvhēki raudāmi efat ūzmanigi, ūa neno-
ſchlaħzat ūew dreħbes, ūchi muzina wehl naw eelaifta, un
warbuht ūper prett.

— Par to, ūkundje, nebehdajeet. Tahdas ūeetas mehs
peeprotam... Students atteiza, ar ūtikla ūruhsiti rofā
riħkodamees ap muzinu. Peelaids ūruhsiti, winaſch aif-

greesa ūviņķi zeeti, atkāhpās īoli no rateem nost un, nōleedams putu kaudzi no kruhsites pee īemes, ūvinigi nōpeetnā balī teiza:

— Tas Trimpum par godu un pateizibu, ka Kirmgrauschu tehvam meesħus labi audzinajis.

Kirmgrausene par ūchahdu, preeks īinas jaunu — un pehz īinas domam jauku — joču ūmehjās no īinas ūrds, bet studentis, kruhsinu par jaunu ušpildijis, uſlikā to few uſ ūreifas rokas plaufftu un tad, padewigi pa-

Lozidamees, it kā uſ pabłodes īneedſa to Kirmgrausenei, teikdams:

— Luhdsu, kundſe, jums preečħroča.

— Man gan wehl neſlahpſt, bet kād jadſer, tad ja-
dſer... Kunaja Kirmgrausene un, kruhſiau pee mutes
peelikuſi, drusku apſlapinaja ſew luhpas, pehz kām atdewa
to atpačal studentam, kās, iſdsehris kruhſu tuſču, pee-
laida to atfal pilnu un tad paſneedſa Alimalim, dſehreenu
leelidams:

— A, ta ir gan Trimpus dahwanina!... Pee tam
dſeltenās uħſas īgħreesdamſ uſ augħċhu, bet krahxaino ze-
puriti pabihidams wairak uſ weenu auſi.

— Mehſ tirgū braukdami katri reiſ nemam dſeh-
reenu no mahjam liħdſa. — Paſkaidroja Kirmgrausene. —
Budelu aluſ ir ruhgħts, es to nepawifam nevaru dſert,
un wezis ari negrib. Zitut kahdus dſehreenu, kō te pahr-
dod par kwaſu un limonadi, bail dſert: tiez, ka schiħdin tos-
tepat uſ weetas gatavojot, īmeldami uħdeni no upes
un peejaukdami tam kō klaht. Bet nu paſtahsteet jek, kō
juhs tirgū redsejat?

— Par wiſam leetam dauds zilweku un galwenā kahrtā
jauneeħchu. Għażiex, iſgresnoju ħos selteniħchu te kā pu-
kiħħu seedoħħa plawā... Students atteiza, laimigi īmai-
didams un it kā no sirds preezadamees.

— Te jau wiſas plasħħas apkahrtneſ jaunatnei katri
gadu wiſlabakà israħdi ħanàs, fatiħħanàs un eepaſiħħcha-
nàs weeta... Kirmgrausene k̈aaidroja studentam. — Ta-
lab ġiho tirgu pa jokam meħdji dehwet par firgu un lihgawu
tirgu.

— Sirgeem meħſ gan ġewiħku weħribu nepeeġreeſam,
un zif to redsejäm, tee neħħidi eeweħrojamee nebija, bet
selteniħchu un lihgawu, to te gan leelifta iſwiegħle. Wih-

reefsha azs, staigadama pa seltenishu waigeem, war te leeliski meelotees dailuma juhtas. Bet ari ubagu sche ir tahds daudsums, ka tos zitur nefur nebiju wehl lihds schim redsejis. Un kahdu tur tik naw! Uch!

— Uh ja! Tee ubagi, tee ubagi!... Issauzas ari Almalis. — Ta jau wefela ubagu issstahde. Es schat tirgū ejmu pirmo reis. Waj sche katru gadu wiwu tahds negals?

— Tapat jau ir ik gada... Paaskaidroja Nirmgraufene.

— Un kahdu darbibu tee katrs attihsta!... Runaja atkal students. — Weeni dseed, ziti skandina swaniaus un swahrgulishus, wehl ziti skaita pahtarus no galwas un dara to ahtri un steigdamees, wahrdus behrdami, it ka sawa starpa fazensdamees, wehl ziti atkal dobjâ halsi un lehnâ tempa kautko lafa no wezam grahmatam, it ka mahzitaji sprediiki fazidami; bet ziti nedj dseed, nedj skaita — ne scha, ne ta: tikai tapat kleeps un speedjs; ziti atkal tikai funkst un maid, leekdamees un lozidamees us weenu un otru puji, waj atkal klanas us preefschu un fit degunu pee femes; wehl ziti kreas garamgahjejem pee drehbju sterbelem un pat pee kahjam, ja nedod dahwanu; ziti grahbj gaxam brauzejeem groschâs, waj jahjejem pawadâs; zits tehwinisch, peenehmis ismifschu skatu un nefawâ halsi blaudams, metas brauzejeem kruftis us zela preefschâ un neeet nost, buhdams gataws lautees fabrauktees, neka brauzejus palaist walam, neka nedabujis; ja patihk, swel ar pahtagas kahtu pa muguru: blaut gan blaus wehl nejehdsigaki, bet nost tifpat neees; ja dosi naudas gabalu, tad gan...

— Un kahdi tee katrs pehz isskata!... Brihnidamees teiza Almalis. — Weens kroplaks, tislaks un gaudenaks par otru, un katrs atfedjis wehrsch us ahru un rahda sawu kaiti tik leeliski, zif ween eespehjams, it ka ar to leeli-

damees un lepodamees un zensdamees zitus ūwā gaude-nibā pahrspeht. Weens iſſteepis rahda kahju, kuras stilbs gluſchi bes meeſas un fastahw weenigi no kaila, ūauſa kaula; otrs wižina pa gaifu roku, kurai nemas naiv nedī ūaula, nedī meeſas, bet ūastahw laikam tikai no ahdas, jo pats wiſch aptin to kā lūpatu, waj pineku ſew ap otrās rokas dilbu. Ziti atkal ūehd, waj gūl maſos ratinos. Daſchs no teem ūunft un waid, daſchs tikai ūuft, bet zits ir ne pa-kuſtetees nepakuſtas. Daſcham ſtarp ſcheem ratinos atwiſt-teem ubageem nevar noſinat, kur galwa, kur kahjas, bet par zitu nevar pat noteift, kā ūas ihſti ir — zilweku radiba, waj kahds tſchetrkahju dſimums. Deesin kur tee tahti zeh-luſchees un kā tee wiſi ſche weenā weetā ūaraduſchees. Lee-kaſ, it kā tee buhtu nahtuſchi no kahdas zitas paſaules, kura ſtahw ahrpus zilwezes, waj kaut kur dſili tahtu ſem tās. Es nevaru eedomatees, kā tiflee, kroplee un daſcha-dām ūehrgam aplipuſchee, waj laumi garu apfehſtee, kā Galilejas zeemos un zelmalās, pee Tirus un Sidanas ro-bescham, waj templa preefchā ūerusalemē ūauza un brehza paſihdsibas uſ ūefu, — buhtu bijuſchi behdigaki un ūchau-ſmigaſi uſſkatami par Jekaupenes tirgus ubageem.

— Deesin, kā tā lauj atſlahti ūarihlot un iſrahdit ta-
duſ ūchauſmigi reebigus ſtatuſ... Geminjās Kirm-
grauſene. Bet ſtudentiſ runaja:

— Pat Dante, ūaderedams un ūadſejodams ūawu „Elli” un daſchadeem negehleem un brefmigeem noſeed-
nekeem peefpreesdams tur brefmigus ūodus nedabiſku kroplainu iſdſimumu un pahrwehrtumu weidā, naiv ware-
jis iſdomat neko launaku un ūchauſmigaſu par daſcheem ſcheem no dabas neiſprotamā kahrtā iſlehmoteem, reebi-
geem radijuemeem, kahdi ſche redſami. Ja, war teift: te ir ūirgu un lihgatu tirgus un Dantes „Elli” weenā weetā

Ukprahrigais kritikis Lefinsch̄ sawā „Laokoonā“ domā, ka senajā Grieķijā sevišķi tapēči bijušchi tik daili un skaiti zilweki, ka winu svehtnizās un zitās atflahtās weetās bijušchi uſſtahditi tikai skaiti, daili deeweklu tehli. Winu tehlneezibas mahfslīneeki, iſgatavodami deeweklu tehlus, nehmuschi ūwam darbam par paraugu fatrreis tikai skaitus, daili noauguſčhus zilwekus. Jaunās greekeetes, zerbās eſoſčas mahtes, ſhos ſkaitos tehlus peeluhgdamas, beefti un ilgi uſturejuſčas winu preefchā un weseleem zehleeneem tanīs luhkojuſčas, dabudamas no teem dīlūs dwehſeles eefpaidus, un tā no winām dīmuſchi un auguſchi tikai ſkaiti, daili behrni, tadehl ari wiſā ſengreeku tautā pahrīwarā bija patiſkamee, ſkaitee zilweku tipi. — Ja ſchahdām Lefina domam taisniba, tad jadomā, ka leiſhos un zitās latolu ſemēs, fur tirgos un pee baſnizam reds tik dauds kroplu un zitadi ſchauſmigu ubagu un fur bes tam wehl baſnizās, pee kapſehtam un gar zelmalam uſſtahditi mahfſlas ſinā tik wiſai negatavi, pagalam neſkaiti tehli, wiſprimitiwačā fahrtā iſzirſti, waj iſgraifiti no ſoka, — tad jadomā, ka ſchinīs ſemēs neween eedſihwotaju leelakā daļa ſastahw no neſkaitem zilwefeem, bet ka ſtarp winu dauds un daſchadeem kropleem un gaudeneem leelam prozentam wajaga buht tahdeem jau dīmuſcheem.

Katos ſehdedama un ar ſkolotaju un studentu ſarundamās, Kirmgrauſene weenā rokā tureja iſplesto ſaules ſargu, bet otrā zilaja ſmarſchojoſčho roſchu kruhma ſaru, gan peelidama to ſew pee gihmja, gan wehdinadama ar to ſew wehſumu ſlaht, gan atkal dodama to ſaueem ſarunu beedreem paost. Studentam atkal eeminotees par roſchu ſkaitumu un ſmarſchigumu, wina waizaja, waj ari newehlotees roſes, un dīrdedama ſtudenta atbildi „Ja drihſtām luhgt,” wina nolaufa un paſneedſa tam tiffo

plaufstofchu pumpuru, pee kam pate, studentam vilktigi luhkodamās azīs, fmaididama teiza:

— Jums lai eet tahda jauna, jaunina, tikai tshetrapadsmi — peeypadsmi gadu seltenite; zitadi kamehr ifstudefit, paliks weza. Waj sen jau studejat un par ko?

— Gesto gadu un par mahzitaju.

— Zil ilgi wehl jastudē?

— Kahdi trihs, waj tshetri gadi.

— Nu redsat. Tad jau tahda pušauguse mahtes meita jums taišni laikā. Pehz trihs — tshetri, waj pattefisibā pehz kahdi peezi gadi — jo pehz studiju beigšanas tatſchu buhs wajadſigs dabut wehl weetu un tale tik waſeſit prezetees, un tad ta buhs paſchā labumā... Tas jau weetā un war jau tagad mēkletees... Kirmgrausene eefmeedamās pеebilda, pagreesdamās uſ ſkolotaja puſi un ar roſchu ſaru eefiſdama tam pa roku. Tad tureja to wiņam preeſchā, teikdama:

— Nu ifmeklejatees, kahda jums labaki patihk.

Aumalis nolausa kahdu jau pilnigi ifplaukuſchu, ſuplu, ſkaiftu roſi.

— Na, waj redsat, studenta ūngs, kahda ſmalka garſcha muhſu ſkolotajam!... Iſſauzās Kirmgrausene, Iaimigi ſmeedamās un ar mihlestibas pilnu ſkatu luhkodamās Aumalim azīs. — Tahdu pilnigi ifplaukuſchu, eenahkuſchos ſkaiftumu ſaprast un zeenit, tur wajaga buht labam ſkaiftuma pasinejam.

— Tur jums taišniba, ūndje, muhſu draugs Aumalis ir leels ſkaiftuma pasinejs un zeenitajs. Es domaju, ka wiņšč apprezēs waj nu it jaunu, tikko plaufstofchu selteni, waj atkal ſeeveeti, kura jau padſihwojuſi un dauds ko pеedſihwojuſi, ja ta buhs ſewiſchki ſkaifta un ſpehs wiņu pil-

nam faiſlit. Gadi paſchi par ſewi wiham naiv dauds no ſwara, — tikai ſtaifumis... Students terſedamis joſoja.

— Bet nu, kungi, zitu ſwehtdeen buhſit pee mums lihds ar dſeedatajeem? ... Širmgraufene teiza, abeem draugeem laimigi ſtatidamis azis. — Man wezis ſtahſtija, ka wiſus eeluhdfs. Tad jau nu gaidiſim, lai ari muhſu ahres un meſchmalas iſtrihižina reiſ ar jaufam dſeeſmam. Un juhs, Oſola kungs, tatſchu ari katrā ſinā muhs apmeleſit?

— Ar leelačo preeku, kundſe, ja tik ſkolotajs nemis mani lihdja, pats nesinu aifeet.

— Mehſ jau aiffuhtifim ſirgus paſal. Tad tik fehdeſit eelfchā un brauksit ſchurp.

— Pateizos. Tas jau buhs jaufi. Dabuſchu eepaſihtees ari ar kahdu no ſchejeenes diſchtehweem un wiha ſaimneezibu. Šchāi puſē eſmu pirmo reiſ un ſchejeeneeſchu mahjas dſihwi nemas wehl nepaſihſtu.

Wini bija jau atwadijuſchees un gribuja aifeet, tad Širmgraufene wehl eeminejās:

Školotaja kungs, ja fateekat manu tehwu, waj brahli, tad luhdsu, paſakait wiheem, fur es eſmu un ka gribetu ar teem ſaeetees.

— Kundiſe, es nepaſihſtu juhſu tehwu, brahli ari ne.

— Rā? Nepaſihſtat wezo Eſerneeku, baſnizas wihrū? Un jauno Eſerneeku, pagasta preefchneeku, ari nepaſihſtat?

— Waj wezais Eſerneeks juhſu tehwu?

— Nu kā. Un jaunais — mans brahlis. Wina meitas wiſu ſeemu un puſwaſaras ſagahja pee jums ſkolā, un leelakā eet ari juhſu fori dſeedat.

— Maruta?

— Kā tad. Kalab juhs neaisejat Eserneekos? Panemeet ari Osola fungu lihdša. Mans tehwš tā mihi satiktees ar skoloteem zilwekeem un farunatees par daschadām gudrām leetam, kā ari pats mehds dauds stahſtit par wezeem laikeem. Manu brahli gan reti atradisit mahjās: winam ir nomā kroa muischele, us kureeni beeschi aishbrauz, waj aissjahj pahrraudsit faimneezibu; ari teesas namā un muischā winam aissween dariſchanas. Bet mana ſwaine gandrihs pastahwigi mahjās, — wina tahda pat mahjās fehdetaja, kā es. Ja, aisejeet abi diwi. Gaxlaizigi tur nebuhs: Maruta tatſchu taifni tahda pusplaukuſi pum-purite, kahdas Osola fungam patihk. —

Druwineeku kalpi ar ſawām gimenem bija tirgu iſtaičajuschi jau krustam ſchlehrsam, dauds ko apſtatijuschi, kā ari ſatikuschi daschadus paſinas. Starp zitu bija jaſtapuſchi ari Kirmgrausenes puſbrahli — leifchu Ernestu, kās Ēwartam bija wezs draugs, jo jaunās deenās abi bija muischā kopa kalpojuſchi pee dega. Apwaičajotees par lab-klahjibu, walodas uſnahza ari us ſemes dalischanas leetam. Kalpi pastahſtija Ernestam ſawas behdas un waizaja, kā leifchos stahwot ar ſemes dalischanu. Ernests atteiza, kā par tahdām leetam leifchos neko neefot dſirdejis, bet deretu parunat ar wina fungu: tas tahdās leetās eſot pratejs. Pee wina nahkot un brauzot kaudis no malu malam, luhgt padoma un palihdsibas daschadās prahwu un teeſu dariſchanās, ſewiſchki ari ſemes leetās. Winſch rakſtot wiſeem ſuhdsibas un luhgumus un wedot leelas prahwas lihdš pat Peterburgai. Kentneeki, ko fungi gribot iſlift no mahjam, waj ari jau iſlifti un padſihti faimneeki, — wiſi tee greeſchotees pee wina, un wiſeem wiſch wedot prahwas. Ari Plozenes Semlim wiſch wedot prahwu mahju dehl.

— Ko? Ari Plozenes Semlim? ... Preezigi pahr-

steigti, wairak kalpeli issauzās reisā, bet Mikēlis preezigi
sajuhfminats teiza:

— Plozenes kungs jau kopjch wairak gadu grib iſlift
Semli no mahjam, bet newarot tik tamdehl, ka tam eſot
loti gudr̄s un ifmanigs prahwas wedejs. To eſam dſir-
dejuſchi no paſcha Semla mutes. Un, rau, ſchis gudrais
paðoma dewejs un leelais labdaris ir, tams kungs! To
mehs nebijam ſinajuſchi.

— Tawam kungam wajaga buht guðram zilvekam...
Peegahjis Ernestam tuvaſ, runaja Venkuſis. — Es pehrn
aifbrauzu Plozenē pee radeem. Tur wiſi par Semla prah-
wu ween runaja. Stahſtija brihnuma leetas: weenreis jau
pahrnahkuſe kungam ſtipra grahmata, un ta ween lizees, ka
Semlim buhs nu mahjas jaatſtahj. Bet pehz pahris deenam
pahrnahk Semlim wehl ſtipraks rakſts, un ta ari palizis un
dſihwo wehl ſchodeen, un kungs neka newar iſdarit. Un
ta gahjis katru reis: lihds kungam pahrnahk ſtipra grah-
mata, lihds Semlim wehl ſtipraka.

— Kà tad. Tas iraidenas taiſniba. Ar ſtipreem
wahrdeem un ſtipreem rafſteem war ir pee teefas, ir pee
fungemeem dauids ko iſdarit... Noteiza Beesuma Bosums.

— Bet tad mums pee tawa kunga buhtu janobrauz.
Kur juhſu muſcha atrodaſ?... Tà Knehwela Didſchis.

— Winſch ir ſchodeen ari tirgū. Pats winu atwedu...
Ernest ſatteiza.

— Wai! Tad aifeſim pee tawa kunga. Kad da-
butu ar winu parunat. Dſirdetu wina domas... Runaja
Brammanifchu Petera tehws.

— Ja gribat, warat tuhlin aifeet. Es juhs aifwediſchu.

Ernesta kungu wini atrada lahdas ſaldumu pah-
dotawas dibena telpā, kura no paſchas pahrdotawas bija
atdalita ar audefla ſeenu. Winſch fehdeja pee galda un

leelâ papira lofsnê kautko ar sihmeelli mudigi rafstija. Wi-nam eeblakus stahweja diwi leischi semneeki, zepures rofâs turedami un wispahri isturedamees tik godbijigi, ka no Lee-las godbijibas tikko drihfsteja eewilkt elpu un tadehl dwa-fchoja pavifam kluſu. Tiflihds kungs rafstifchanâ peestah-jâs un paſkatijsas us leischeem, tee kattrreis waj nu weens, waj otrs, waj ari abi reisâ noleezâs tuwaf pee rafstitaja un tchufstedami tam kautko steidsigi stahstija, pehz kam kungs atkal turpinaja rafstifchanu. Beidsot wiſch papira lofsni falozija un eebahſa few swahrku kruhſchu kabatâ, pa-mahdamâ leischeem ar galwu, ka wiſch ar darbu galâ. Nu tee mudigi kehra katrs few kabatâ, rahwa ahrâ no tureenes ſawus neleelos makelus, mandijâs, meklejâs pa teem un tad iſnehma un nolika fungam preeſchâ us galdinu katrs pa papira peezrublu gabalam. Pehz tam leischi, ſemu jo ſemu ſaleekdamees, noſkuhpſtija fungam swahrku elconi un tad, zepures rofâs ſafpeeduſchi un us pirkstu galeem eedami, bailigi weegleem ſoleem godbijigi dewâs us iſejas puſi.

Nu bija peenahkuſi reiſa Druwineeku un ziteem Bih-rulenes kalpeem, kas bija pirmeejēm peebeedrojuſchees un ari ſche eeraduſchees.

Kad Ernests bija eepreeſch ar ſawu ſungu kluſu parunajis, kungs pamahja kalpeem ar roku, lai nahkot tu-waf. Wisi nu pehz rindas peegahja un tâpat noſkuhpſtija tam swahrku elconi, ka to allasch bija darijuſchi ſawam Bih-rulenes baronam. Kad Knehwela Didſchis, noſtahdamees wiſeem ziteem preeſchâ un peenahmis tik laipni padewigu un ſirñigi mihligu gihmi,zik ween eefpehjams, paſluſa balsi fungam wiſu iſtahſtija, kas bija us ſirds, beechi pee tam gan us weenu, gan us otru kahju mihdidamees un weegli atkahſedamees.

Kungs, iſſlaufſjees Didſchâ stahſtijumâ, labwehligi

ſmaididams, gudri noteiza, ka buhſhot jawed prahwa. Bes prahwas neka neſagaidiſhot. Kursā fungi falpeem ſemi ar labu nedodot.

— Un juhs domajat, zeenigs leelskungs, ka juhs wareſit mums ſemi iſprahwit? ... Didſchis waizaja ſia-kaſrigi preeziga un mihligi padewigā balſi.

— Tik teefham, ka man azis ir peerē... Kungs runaja, kluhdams uſ reis ſtipri ſparigs. — Luhgtu redſet gribet, ta leeta ir patiſam ſkaidra. Likumā gaſchi un ſkaidri teifts, ka falpeem un ziteem, kam ſemes naiv, ta jadabun no muifchu ſemes, ja tee uſ ſchās ſemes dſihwojuſchi ne maſak par deſmit gadu. Man tik naiv lihdsa likumu grahmatas. Tad eſ jums paſcheem parahditu to faragrafu un funkta, kur tas teifts un uſ kuru pamata mehs waram prahwu west, lihds ſemi dabunat.

— Waj tas ilgi waretu eet? ... Didſchis waizaja elpu aifturedams.

— Gruhti uſ mata ta noteift. Apmehram weenu lihds diivi gadi, jo prahwai jaeet zauri lihds ſinatei. Luhgtu redſet gribet, no ſchejeenes teefam naiv daudſ ko gaſdit, jo tanis fehd wahzu muifchneeki, un tee jums par labu neka neſpreedis, — tikai fungem. Tadehl prahwa janowed lihds ſinatei.

— Un tur dabun taisnibu? ... Mikeliſ uſdrihſte-jaſ eewaizatees.

— Nu protams. Par to jau ta ir ſinate.

— Luhgtu, zeenigs kungs, juhs tatschu wedat prahwu ari Plozenes Semlim? ... Penkuſis, galwu iſ bara pa-bahſis, pabailigi waizaja.

— Kà tad. Es.

— Af, zeenigs leelskungs, to prahwu juhs gan labi iſweduſchi... Preezigi ſajuhſminajas ſnehwela Didſchis.

Biſ reis Plozenes kungs naw jau gribejis iſlift Semli no mahjam, bet iſreis juhſu rafſti iſrahdijuſchees ſtiprati, un kungs neka naw warejis iſdarit.

— He, he, he... Laſſirdigā lepnibā eefmehjās kungs.
— Es, luhgtu redſet gribet, katu reis aifgruhſchu taħdu rafſtu preefſchā, ka plozeneeks neka nedriħkst darit.

— Ka jums, zeenigs leelskungs, ir ſtipri waħrdi un ka juhs protat tafit ſtiprus rafſtus, to mehs finam... Knehwela Didſchis runaja preezigā pahrleezibā. — Mehs gribejam luhgt, lai juhs uſaemtos west mums taħdu pat prahwu, ka Plozenes Semlim, un ko taħda waretu maffat?

— Semnekeem — un wehl falpeem — es par frazeſes weſhanu pats preefſch ſewiſ nenemu neka. Tifai teefas galds buhs jums jaſamaſſà.

— Luhgtu, waj taħds dauds maffà?

— Katrā teefā ſimts rublu. Luhgtu redſet gribet frazeſi newar west un teefu newar ſpreest beſ galda. Ja ari aſikats neka nenem, tad wiſmaſ teefas galds jaſamaſſà. Tagad jums jaeemakſà ſimts rublu par pirmas teefas galdu, un tad prahwa war faħktees.

— Zeenigs kungs, bet waj mehs newaretu iſtilt paſchi ar fafu galdu?... Penkulis, ſew galwas wirfu ar diwi pirkſteem leegi paſaſidams, pabailigi eeminejās. — Man ir tihi brangs galds mahjās: taħds papraħws un mahlets, fuđmalinas wiſ uſmahletas wiđu, un faħjas taħdas ar atbalsteem. Ja mehs to aifwedam teefā?...

Kungs, kas Penkulim runajot, bija jau faħzis gudri wiħpſnat, tagad purinaja galwu un fmehjās, ta ka Penkulis apju ka un nedabuja fafas domas pilnigi iſteikt, jo ari Knehwela Didſchis wiċċu pahrtrauza, aħtri runadams starpā:

— Kūjch, nerunā labak! Waj neredsji, kā leelskungs par tevi ūmejas? Baſčhi ar ūtu galdu newaram iſtift, jo teefā ja buht teefas galda. Zeenigs leelskungs, to naudu mehs gahdaſim un jums aifwedifim.

— Labaki buhtu, ja juhs to naudu jau ūchodeen waretu ūdabut un man nodotu tepat: tad jums nebuhtu nekahda braukafčana, un es rihtu jau waretu ūahkt mahjās taiſit ūtipru rakstu, un juhſu frazeſe, luhgtu redſet gribet, waretu drihſi ūahktees.

— Pareiſi, zeenigs leelskungs, pareiſi. To naudu mehs gahdaſim jau ūchodeen: kam paſčham tildauds nebuhs ūlaht, tee patapinaſim no paſihſtameem un ūametiſim teefas galda naudu... Ūnehwela Didſčis teiza, pilns ūajuhſmas un uſnehmibas.

— Bet zif ūemes gribetajу tad juhs pawiſam buhtu? Luhgtu redſet gribet, man tas jaſin un wiſu wahrdi ja-peeraſkta.

— Muhſu leelajā muiſčā ar puſmuſčam ūopā ir pawiſam ūeſčas ūalpu mahjas, un ūatrās mahjās pa ūeſči ūalpi. Gudrais Anſ, zif tas ir ūopā? Tu jau ta wiſu ūini, par ūkolu, baſnizu un ūitām leetam... Didſčis teiza, greeſdamees pee Anſa, kas ūtahweja ari ūalpu barā.

Senkiſ iſzehla galwu uſ augiſču — gluſčhi ūtapat kā wiſčh to ūkolā darija, kād nejaufčhi ūſaukts, neſinaja kō atteikti. Brihdi ažiſ gudri groſiſiſ, it kā kō ūſili mine-damees, wiſčh uſ labu laimi teiza:

— Trihſdeſmit trihſ.

Kungs wiņa atbildē neſlauſiſjās, bet Didſčis runaja taſlaſ:

— Wiſi jau negribēs prahwā peedalitees. Ir muhſu ūtarpa ari daſčhi taħdi pahrgudrineeki, kā Semturis, Kalna Bertulis un ziti, kas netiž kā ūemi dabuſčot.

— Luhgtu redset gribet, tad wini ari pehz warēs nofstatitees garām azim, kad juhs dabuſit semi. Bes frazeſes neweens to nedabūs. Bet zif ſemes gribetaju tad juhs iħsti buhtu?

— Wижу mahju ɬalpi; tif ɬahdi tħetri peezi warbuht nepeedaliſees.

— Nu, tad jums par teefas galdu daudj neisnahex: ɬatram pa trihs rubli, waj druzzin wairaf, un tad wehl no ɬatra fuħdsetaja pa peezi rubli kroma nodokla, jo luhgtu redset gribet, neweenu frazeſi bes kroma nodokla newar west.

— Nu, ko wajaga, to wajaga, zeenigs leelskungs... Knehwela Didschis eerunajas starpā.

— Ja, un to naudu fagahda jeet jau fħodeen un man nododeet, tad es tuħlin riħtu waru fahkt taifit fuħdibas rafstu gatawu. Simts rubli par teefas galdu un bes tam wehl peezi rubli no ɬatra fuħdsetaja kroma nodoklu. Luhgtu redset gribet, tagad es eesħu ari tirgħu un pehz pahris stundam buħxchu atkal te atpaħkal un juhs gaidišħu.

Kad leeta tif tahlu bija nokahrtota un ɬalpi jau fahfa kustatees un zits aif zita dħiħschat is preeħħi, gaiddi-dami, liħds Didschis kà pirmais runatajs leeksees kungam pee ekona, lai tad feħotu wina preeħħi siħħmei, tad Bee-suma Bosumis, eepreħħi riħpigi ar roku ħagħaudijs ja-wus reħnos, peleki d'seltenos matus, isgħażja no pulka pahri solus tuwa kungam un tur nedrojchi stahwedams, it kà fargadamees, kà pats nenofriħt no ɬahdas aqgħas weetas, greeħas pee kungar ar fħahdeem padewiga luhdseja balfi runateem wahrdeem:

— Zeenigs kungs, luhgtum gan, wedeet ari muħju prahwu ar tahdeem pat stipreem wahrdeem un stipreem raksteem, kà Semlim, lai muħs tħapatan nekkad newar no mahjam isdanginat, bet lai tas mums palek no Jore-

neem us Joreneem. Mehs paſchi ſew newaram lihdſet; pee darba gan, paldees Deewu Deewinam, eſam ſtipri, bet ſtiprus wahrdus nemahkam un ſintes pret kungeem neſinam. Bet juhs eſat tiſpat kā Deewa rokas puifis, juhſu dingfmā mehs wareſim buht tiſkeni, kā ſemi dabuſim.

Pehz ſchahdas preeſch ſewiſ neparasti gaxas runas Beesuma Bosums wehl wairak noſarka nekā zitām reiſam. Bet Knehwela Didſchis winam ilgi nelahwa nedſ baiſo-tees un uſtrauktees, nedſ brihnitees par ſawu neparasti gaxo un gudro runu: pabihdijis wiwu fahnis, tas teiza padewigi bijigā un pateizigi mihligā balfi:

— Beenigs leelſtungs jau pats finās, kā un ko darit un ſawus ſtipros wahrdus un rafſtus wiui mums tāpat neleegs, kā Semlim, ja tiſ gahdaſim laikā naudu, ko teejas galdu un kronta nodoklus ſamakſat.

To teizis, Didſchis noleezās kungam pee elkona. Biti wiſi winam pehz rindas fekoja. Ari gudrais Unſs, kā ſeſkuhpſtija roku ne baronam, ne mahzitajam un ſobojās par ziteem, kād tee to darija, kādehl tee wiwu ſaukaja par ſtahwragi, tagad ari lihdji ziteem noleezās fungam pee elkona un, to noſkuhpſtijis, preezigi apmeerinats nolu-kojās wiſapfahrt, juſdamees ne maſumu lepns un laimigs, kā ſhim ſwefchajam zilwekam, kūrſch ſolijās uſſtah-tees pret kungeem, dabujis nobutſhot fwahrku elconi. Bet Didſchis, iſeedams no buhdas, puſbalſi runadams un ſihmigi azis bolidams, ſwarigi noteiza:

— Mehs eſam atraduſchi ſawu labdari!

Kirmgraufſenei ilgi nahzās palift ratos pee ſirgeem, jo neweens no mahjinekeem nerahdijās. Wiina kluva ſtipri gaxlaizigi, un wiina ſahfa pihtees. Par ko tad wiina ihſti ſchodeen braukuſi tirgū, kād wiſu laiku jaſehd, kā wezenei weenai paſchai, ſirgus un ratus ſargajot! Wi-

nai pat nahzās eedot firgeem reis ehst, jo preefschā pa-
ſweesto fehku faehduſchi, tee gribaja wehl un, baribu ne-
dabudami, fahka to paſchi meſlet, raudami un plehſdamī
ſahnis nolikto fehka maiſu. Gan wina mehginaſa toſ
haidit un brihdinat ar pahtagu, bet taſ neko nelihdſeja, un
maiſus ſaplehſt tatſchu ari newareja laut. Tadehł, iſ-
lenkuſe tahdu brihdi, kur tuwumā neweens paſihſtams nebija
redſams, wina nomauza ſew zimduſ, nolika faules fargu
un, ſchigli iſkahpuſe no rateem, peegahja pee ores, iſ-
pluhža un iſkratija firgeem puſmaiu ſehka preefschā un tad
gahja atpakał pee ſaueem rateem, tihridama ſew drehbes
no ſhapeem un duſmodamās uſ wihrū un puifcheem, ka
tee nenahł pee firgeem. Atkal wina fehdeja, ſkatijas un
gaidija. Nahza un gahja daschadi paſihſtami, bet no winu
mahjineekeem neweens kā nerahdijas, ta nerahdijas. Wina
pagalam ſapihka. Bet ja nu wini reis kahds eeradifees, tad
taſ gan dabūſ! Beidsot wina eeraudſija nahkam Aneti.
Turpat nahza ari Silarajis; abi iſſkatijas it noſarluſchi
un jautri ſarunajas. Winai duſmas atſlahba.

— Waj ziti neweens no muhſejeem naow wehl nah-
kuſchi atpakał, ka tu, maht', wehl te fehdi? ... Anete
waizaja, tuhlin atkal pate runadama tahlaſ:

— Bet nu tu mari eet. Mehs ar Silaraju paliffim
pee firgeem, lihds atnahłs zits kahds. Mehs iſwiſinaja-
mees uſ karuſela, iſſtaigajām tirgu gan apkahrt, gan pa
widu, tihri peekuſam un gribam tagad atpuhſtees.

Laipni uſſmaidiſjuſe Silarajam un ar dascheem glaimu
wahrdeem eedroſchinajuſe to uſ leelaku uſnehmibū, Kirm-
grausene dewās tirgū. Drihs wina ari ſatika wihrū nah-
kam kopā ar wagari.

— Labdeen, brahlaitene! ... Wagaris winu ſwei-

zinaja. — Uf, zif şchodeem karsts! Lihri buhtu jaeet pee rateem apsehstees. Eşmu pagalam noguris.

Us wihra brahla şweizinajumu ihfi atbildjejuše, bet wina tahlakos wahrdus nemas neeervehrodama, Kirmgrausene rahjās us wihru:

— Sañi, ko tas ihsti nosihmè, ka man pahris — trihs stundas jafehd weenai ratos, un par firgeem ne-weens neleekas ne finis? Ne tu pats nahz atpačal, ne proti puishus norihfot. Sirgi plehſch maiſus kopâ, man jadod teem ehst, jazilà maiſi, — kahdas manas jaunâs drehbes! Dsirditi sirgi ari naw. Man laikam wini buhs jawed us upi dsirdit? Mani tu eſi te laikam şchodeen par sirgu puifi peenahmis?

— Kuſch, Marij, nerahjees... Lehni un labſirdigi runaja Kirmgrausis. — Mehſ nöpirkam labus firgus muischhai, un şamehrâ lehti. Barons buhs loti meerâ.

— Ej tif, pehrz muischhai firgus, bet tawa ſeewa wiſu tirgus laiku ka ganu meita, waj wezà-mahte, lai fehd ratos un kopj firgus!... To es tew ſaku, ja tu man nu şchodeen nenopehrz leelu şpoguli, ko jau pehrn — aisppehrn folijees darit, tad es tew tirgû lihds nekad wairs nebraukſchu. Par sirgu kopeju man şhe naw jabrauz, tos waru kopt ari mahjâ, ja tew zilweku preekfch tam naw, un ja pats to negribi darit.

— Wilum, eefim atpačal tirgû, lai wina ſew if-meflejas, un nöpirkſim wina leelu şpoguli... Kirmgrausis teiza wagirim. — Ko lai dara? Noguruschi gan eſam, bet jaeet. Un tu, Marij, nedužmojees. Za tif ilgi şehdejuſe ratos un tirgu neeſi wehl redſejufje, paliffim tirgû ilgači, — apſkatees labi. Pahrabrauksim peewakaré. Buhs wehſaks laifs.

Wiſi trihs aifgahja pirk spoguli. Ejot wini eeraudſija meschfargu Klinklawu steidfigi metamees leeleem ſoleem un ar uſtrauktu ſeju; winu nepanahfdams, jebſchu ori leelus ſolus mesdams, dewas tam gabalu eepaſal tahdā pat uſtrauktā ſteidfigā gaitā ſkroderis Spruſts. Drihs wini abi noſuda laufchu ſtraumē. Ewarts peenahzis ſtahſtija, ka meschfargam notikuſe nelaime: iſſagts pulſtenis no kabatas; nupat ka grivejis ſkatitees, zit laiks, bet atradis, ka pulſtena naw. Laikam buhſhot iſwilks no kabatas laufchu bursmā pee kumedinu buhdas, kur ſkatijuſchees bildes. Tagad abi ſperot ſolus uſ tureeni, waj ſagli fir neatraſtu.

— Pilnigi weltigas puhs... Wagaris noteiza.
— Kas wilkam rihflē, tas wilkam wehderā, — atpaſal tur wairs neka nedabūs.

— Ak, ſchehlin, kur tahdā bursā atras ſagli, kur pulſteni... Kirmgrausene nomineja, fahkdamā eet atkal tahlaſ.

Spogulu ſchihds ar ſawu prezī radās kahdā klajakā weetā, eerobefchojees no wiſam puſem ar preechā aifwilktām kahrtim, lai laufchu bars needrahſtos wina ſpogulos, kas ſaulē ſpihdeja un ſpiguļoja tā, ka newareja teem ne wiſu ſkatitees, pee tam atſpoguledami ſewi kahdu daļu no gaxam wiſnojoſchās laufchu druhsmas.

Kirmgrausene iſmeklejās kahdu no leelaſajeem ſpoguleem ar wiſſkaiftako rahmi, un Kirmgrausis bija gataws to pirk, bet wina pate fahka fuhrotees, ka ſtills neefot iħſti lab, — rahdot greisu għimi; weenu għimja puſi gan nekas, rahdot tihri labi, bet otrs waigs iſſkatotees gaxſch un greiss, kahds winai tatſchu neefot.

Dſirdedams, ka ſpogulis teef wainots un baidida-

mees, ka pirzeens neijjuhf, schihds nehmias sawu prezzi de-
dsigi aissstahwet un eeteift:

— Uu, smukè madame, ta speegele rahde labe un
skaidre. Kür te kahde greise gihme? Es nekur nefahde
greisume nereditse.

— Kà nè!... Turejås Nirmgrausene, ateedama
pahris folu nostak un luhkodamias spogulî. — Kau, kahds
weens waigs, kahds otrs. Kad gluschi tutwumâ skatas,
wehl nekas, bet tiklihds drusku nostak, pawisham neweenadi
rahda.

Kahda weza, salihkuje ubadse, kas ar nodriffatu
joßlainu willaini pahrsegufes staigaja apkahrt dahwanas
laßidama un patlaban atradas tur tutwumâ, ðsirdedama
Nirmgrausenes wahrdus par greisu gihmi, paßluſu, it kà
fewi runadama, dudinaja:

— Speegelitis, meitia, rahda gluschi labu gihmiti.
Ja tik tew firds buhtu tik taiñna un skaidra, zif speege-
litis rahda taiñnu un skaidru waigu, tad buhtu labi. Tas
kungs skatas newis speegeliti un waidzinâ, bet luhko fir-
zinâ. Nejmahdè, meitia, neweenu mantian; wiſa man-
tina peeder Deewam, nahf no Deewa un eet pee Deewa.
Kad tik mehs paſchi buhtu tik labi, kà Deewa mantian, —
tad grehka nebuhtu.

Nirmgrausene ihsti nessinaja, waj us ubadsi turet
duñmas, waj labu prahru. Tas winai nebuht nebija ne-
patihkami, ka ubadse winai dehweja par meitiu, jo ta bija
sihme, ka ubadse winai eefkatija par jaunu un skaitu, tikai
tas winai nepatika, ka wina tà runaja par taiñnu firdi
un grehku. Lai no ubadses tiftu wałam, wina tai eemeta
issteptajâ ſedsenites stuhrî peezas kapeikas. Ari schihds,
waj nu gribedams ubadsei pateiktees par to, ka ta, jehschu
warbuht ari gluschi netihschhi, tà isrunajuſe winam pa prah-

tam un tā tad weizinajusē wina labumu, waj ari gribedams sāweem pīrzejēem rahdit, zīl winam mīhfīta fīrds, eemeta ubadsei fēdēnes stuhrī pahris īapeikas, bet pehž tam duhſchigi turpinaja sāwas apfīmahdetās prezēs eeteikſchanu un leelīſchanu, lai usſahkto weikalu nowestu lihds laimigam galam. Gan wīnācī nehmās Kīrmgrausenī apmeerinat ar to, lai nesfātotees no attahluma, bet glūšči tuvu, gan atkal pāmāhžija to, lai nesfātoto abus waigus uſ reis, bet weenu pehž otru, — tad spogulis rahdiſhot glūšči pareiſi. Tā runadams, ſchīhds gan līka Kīrmgrausenī wairakfahrt noſtahees spogula preefīchā un ſkatitees pehž wina doteem aifrahdiſjumeem, gan ari pats ſkatijās spoguli un pee tam ar pīrſtu rahdidams, zīl winam ir weens, ir otrs waigs tur eſot pareiſi redſami.

Kīrmgrausene ſchīhda gudribai spoguleſchanās mahfīlā gan ihſti netizeja, bet tā kā zīta labaka spogula tur nebija, un ſchis bija taisni pats leelaſais un wina galwenā fahrtā wehlejās jo leelu, tad wina nolehma pālift pee ſchī paſcha. Gīhmja labakai apfītatiſchanai winai mahjās tatschu bija maſais spogulis, kās rahdijs ſkaidri un taisni. Leelaſ bija wajadſīgs tikai apfītatees wiſpahri — no galwas lihds fahjam.

Kad Kīrmgrauſīs pehž ilgaſas ūauleſchanās iſmekleto spoguli bija no pīrzis, tad Kīrmgrausene uſdewa wihrām ar deeweri eet pee rateem un apfōpt un usraudsit ſīrgus, pate teikdamās dotees nu apfītatiſ tirgu.

No wihra un deewera tā drihſi tikuſe waſam, Kīrmgrausene ſtaigaja weena pate, wehrigi luhſodamās apfahrt. Wina redſeja wairak paſihſtamus naſkam pretī, bet no ūatikſchanās ar teem iſwairijs, ūatru reis paſiſdamās fahnīs un ūchigli paſuſdama ūauschu bursmā. Labu brihdi ſtaigajusē, wina eeraudsīja ūkolotaju ar ūtudentu. Tee ūtah-

weja kahdā ſwabadā weetā noſſatidamees, fur ſchihds tirgojās ar grahmatam un apdrufatām lapinam. Schis pehdejās — tāhdas garas, bet ſchauras — ſawehrtas uſ auſli-
nam, karajās ſtarp diwām ſemē eedurtām ſchkeſtrām. Schihdam apkahrt bija ſapulzejees paprahws ſkaitſ zil-
weku, wiſhwairak jaumeefchi. Schihds wineem rāhdija un
ſlaweja apdrufatās lapinas, ſauſdams:

— Šanahk, ſanahk pee jaunem ſmukem ſingem! Puife
un meites, nahket furp, te ix jauke dſeedadene un laſifene!

Pa ſtarpaſ ſchihds ari nehmās pirzejeem eemahžit
pehfkamo ſingu meldijas, pats dſeedadams kahdu ſingi
tik ilgam preeſchā, lihds pirzeji, wairak waj maſak difti
lihdsā dſeedadami, bija meldiju eemahžiſchees. Wiſi tee
tad noſirka fatrs pa atteezigai ſingei. Pehz tam ſchihds,
ſawu prezi ſlawedams, ſahauza jaunuſ pirzejuſ un beſ ka-
weſchanas ſahka jaunas ſinges mahžiſchanu. Tāhdus dſee-
daſchanas kürſus ſchihds iſnehma weenā deenā pa wairak
deſmitām reiſam zauri, kā to Nirmgraſene it labi ſinaja
jau no zitu gadu no wehrojumeem, kād puifchi un meitas
no ſekauenſes tīrgus pahrbrauza fatrs neween ar trim —
tſchetrām jaunu ſingu lapinam kabatā, bet ari ar daſchām
jaunām meldijam galwā un prahtā, jo ſam bija labas
auſis un kaut zik jehgas par dſeedaſchanu, tee weenaſ
otras ſtundas laikā weegli peſhawinajās ſawas diwi —
trihs ſchihda mahžitās meldijas.

Nirmgraſenei peenahkot, ſchihds, ſtipri ſauſdams,
patlaban aizinaja atkal publiku ſew flaht un tuhlin ari
ſahka jaunu meldiju mahžiſchanas kürſu, jau freetni aif-
ſmatuſchā hafſi dſeedadams:

Londonā no Temſes grihwas
Brangais lugis Norwillia...

— Tas ir amisanti, tas ir leeliski!... Skali ļmeedamees, runaja students, eeraudsijis Āirmgrauzeni un nahķdams tai preti. — Mehs te newaram deesgan nobrihnitees, kā šis literariskais darbineeks strahdā ar īweedreem waigā un tihri aissmaķušu balsi, nesdams jaunas wehrtibas ir muhļu dailrakstneezibā, ir nazionalā mūzikā, jo nav ūchaubu, kā dala no šchihdina mahzitām meldijam plāšchi eepluhdis muhļu tautas semakos slahnos un laikam ilgi tad skanēs pa Latvijas sehtam un ahrem.

— Waj tad juhs neweenu singi nenopirkat? Šīmas par peeminu no Zekaupenes tirgus... Āirmgrauzenei waizaja ļmeedamās.

— Kā nē! Abi ar ūkolotaju nopirkamees. Tāhdu jaunu literarisku strahwu newar palaižt neewehrotu garām. Es, rau, panehmu wēselas tīchetras ūlejas dseedama materiala, no kuriem katra wišmas olekti gara.

— Kas tās tāhdas ir?

— Are, dasčhas pat ar kulturwehsturisku nosīhmi, kā peemehram „Grafs Blaters“, kur, zīk nōprotams, apdzīedats tāhda polu magnata lištenis no pēhdejā dumpja laika 1863. gadā. Tāhlak, redsat, ir „Augis Norvilla“, tad „Zīk gruht, zīk gruht par Ķehķu Rīgā buht“ un beiđsot wehl „Antonius weens bahrenis“.

— Tad jau nu jums gan buhs peemina no muhļu tirgus.

— Ja... Students jofaini nopeetnā fahrtā runaja tāhlak. — Tāhdeem efsotiskeem tāhdeem newar vis lāut tā weenfahrschi nogrimt aismirstibas juhrā. Tee glabājamī muhļu literariskos apzirknos par paleekamu peemina un konfretu peerahdijumu, pa tāhdeem zeļeem un tāhdā fahrtā muhļu rakstneezibā eepluhduščas jaunas strahwas, lai nu tām buhtu pozitiwa, waj negatiwa nosīhme. Es

žchos dokumentus aīswedīšhu Terbatā un nodosīšu pēhž peederibas.

Pa tirgu tāhlaki kopā staigajot, Kirmgrausene ar skolotaju un studentu fastapa ari Upmali, un šīs sahka skolotajam un studentam fuhrotees, ka newareshot winus atpakaļ uſ mahjam wairs west, kaut gan tas winam eſot nepatihkami. Winam atbraukuschi tirgū radi no Leepajas, un tee nu eſot jawed lihdsā. Tadehļ lai skolotajs ar satvu draugu pameklejot zitu īahdu tās puſes faimneku, kam gar skolas namu brauzams gaxam.

— Raſi Kirmgrauscha pat war juhs lihds muiſchhai aīſraut. — Upmalis teiza, paſkātidamees uſ Kirmgrauseni.

— To war gan iſdarit, tikai japarunā ar faimneku... Kirmgrausene pēbilda, ahrigi zensdamās israhditees weenaldsiga, bet ſewi preezadamās, ka Upmalis newar ſawu ſolijumu iſpildit un ka wineem nu iſnahks nemt skolotaju un studentu ſawos ratos. Wisi trihs nu devās meflet Kirmgrausi. Wini to atrada pee rateem weenu paſchu. Wagaris bija aīsgaļjis wehl darischanās, un Anete ar Silaraju ari bija jau atpakaļ tirgū.

Pehž studenta preekščā ūthdiſhanas un eepaſihſtinaſchanas Kirmgrausis pats sahka teift, ka mahjās brauſt wajadſeſhot zaur muiſchu, jo eſot lihdszejis wagarim pirk muiſchhai ſirgus un talab gribot buht ari ūlaht pee ſirgu nodoshanas, lai dſirdetu, ka barons ar pirkumu meerā.

Schos pehdejos wahrdus wiņčh teiza tanī noluhiķā, lai skolotajam — un wiſtim studentam — rāhditu, ka wiņčh baronam ūthm tuvu.

Tos laikus latveeſchu studentu bija wehl maſ, ſewiſčki lauku dſihwē tos tikai retumis dabuja īahdos apwidos redjet. No Zīhrulenes pagasta neſtudeja wehl neweens, un Kirmgrausis lihdsſchim bija redſejis tikai wahzu

studentus — baronu un mahzitaju dehlus. Toreif studenti tad ari stahweja leelā godā, un ja kur us laukeem parahdijās ūtāvā krahfainā zepuritē kahds students, tad wiſa apkahrtne ūtāvijās us to ar leelu eeweħribu un zeenīšchanu. Tā ari Nīrmgrausis, ar studentu tagad runadams, ūjuta

pret to nerveen pateefu augstzeenību, bet ari wajadsību, rahdit tam, ka ir wiſch nam wiſ kautkahds gluſchi ween-fahrſchs ūtāmneeks, bet weens no ūtāvā pagasta wiſzeeniga-feem, ūtāvā pilnā mehrā bauda barona uſtīzību. Lai gan

Šis students bija latveetis un runaja skaidru latveesču walodu, tomehr Kīrmgrausis uš to skatijās ar tādu pat augstzeenibu, kā uš wahzu studenteem, jo šim bija tāda pat krahfaina zepure, kā baronu un mahzitaju dehleem, un winsch tāpat bija wišpahr glihti gehrbees un isturejās tāpat drošči, weikli, peeklahjigi un kundsīki. Ja winsch tāhdā sinā atschēhrās no baronu un mahzitaju dehleem, tad gan laikam weenigi tikai ar savu salokšnigāko, brasčako augumu un wihrischēgāko istureschanos. Kad Kīrmgrausis dabuja wehl sinat, kā šis brasčais, staltais jaunskungs studē par mahzitaju, tad wina augstzeeniba pret studentu pahrwehrtās gandrihs apbrihnošchanā. — Ak, tad juhs, studenta kungs, buhſit mahzitajs!... Winsch issauzās, atkahpees pahris folus atpakał. — Tas ir teizami! Juhs buhſit dischens strahdneeks ta ūunga wiħna kālnā. Warefit wareni spredikot. Kā ūka, jums waloda klausā, — kārs wahrdš ūwā weetā. Jums buhs janahk muħsu mahzitajam par valihgu; winsch jau stipri wezs un fuħdas, kā wezuma un neweselibas dehļ weenam gruhti nahkotees apkopt wiſu leelo draudsi. Paſčha dehli neweens naw mahzijusħees tehwa amatu un newar stahtees wina weetā. Bet ūka, studenta kungs, waj jums galva iſtur to leelu bibeles fħtudeeri? Ja, nefmestatees! Daſħam galva to netur, — es sinu. Paſihstu, rau, nelaika Ģelmeneeku mahzitaja Elverfelda dehlu, kās ari gribeja iſmahzitees par basnizkungu, fħtudeereja pee diwidex mit gadu, bet galva natureja; ūmaitajās fmaddeſenes, un polika zilweks tahds — juhs sinit — kā behrna prahṭā. Ne nu ir mahzitajs, nedž zita darba strahdneeks. Gadeem nu jau staiga apkahrt no weenas mahzitaja muijsas uſ otru, mitinadamees pee agrafeem ūkolas beedreem un draugeem. Tā ūrodams jau noſirmojis, bet nomirt

wehl newar ... Ja, par mahzitajeem war ifmahzitees tikai tee, kam galwa panes bibeles schtudeeri.

— Nè, Kirmgrauscha tehw, nedj no bibeles, nedj zitam studijam galwa neweenam nemaitajas ... Students runaja, gudri paßmaididams. — Ja kahds studedams palizis wahju prahru, tad tur zita keite, warbuht kahda nedseedejama slimiba.

Mahjäz braukshana isnahza labi peewakarê, jo kamehr wagaris ar haweeem puifcheem pabaroja sapirktos sirgus un kamehr ar wiseem pahrzehlás pahr abám upem, tur leelás brauzeju druhsmas dehl pee zeltuvrem bija ilgi jagaida, pagahja labs laiks. Kirmgrausis fehdeja pee wagaxa muischas ratos, students bija eefehdees oré lihdsás Anetei, un ta skolotajam isnahza braukt weenjuhga ratos kopâ ar Kirmgrauseni. Lai drehbes pahraf nepeeputetu, tad Kirmgrausene pahrsedsa winam un few pahr plezeem willaini, un ta wini abi atradás sem weenas fegas, un lai ta neschluftu semê, tad wini fehdeja zeeschi kopâ. Winach tureja groschas un pahtagu, bet wina kà no falna brauzot lejâ us zeltuvi un rateem faswihlojotees us weenu pufi, bija eekleegdamas peekehrujës winam ar abám rokam pee elkona, ta turejás arweenu jo projam, lai gan ir pahr weenu, ir pahr otru upi jau sen bija pahrzehlusches un brauza pa lihdsenu zelu.

Tuwu kopâ fehdot, wina tam bes miteschanas stahstija wiſu to, kas winai bija us sirds un ko ta tik loti bija gri-bejuſe winam teikt, bet preefch kam nefad nebija bijis nedj noderigas weetas, nedj laika. Tagad nu reis bija peenahzis isdewigs brihdis. Pusbalsi runadama, dasch-brihd pat tschufstedama tahdas leetas, par kahdami prezetas seewas nemehds ar jaumeem runat, wina pate arween mairaf eekaifa un usbudinajás, buhdama tanî pahrleegibâ.

ka ſchis eekaiſums pahreet tahdā pat mehrā ari uſ winas klaufitaju un ka tadehl wina naw daudſ no ta fo kaunetees. Beidsot wina tam prafija, lai dodot groſchās wina, — wina ari gribot braukt. Braukdama wina tihſchi uſlaida tas puſes ritekus, kurā ſehdeja Alumalis, uſ paprahwu afmeni, ta ka rati faſtehrās uſ winas puſi un wina eekleedſas. Wina to darija domadama, ka winſch apkamps winu un turēs zeeti, lai wina neiffriht: ſem willaines winſch to wareja ſoti labi darit, jo neweens to nebuhtu redſejis. Bet winſch to nedarija, tik eeminejas:

— Nebaidees! Nekritiſim nefur.

Muiſchā eebrauzot, faule jau reeteja. Sawus ratus Kirmgraufene aptureja ſem kuplas leepas. Kamehr Kirmgraufis ar wagari weda un rahdiya baronam jaunos fir-gus, wina gribeteepeeet pee wagarenes druffu parunatees. Alumalis iſlehza no rateem, lai lihdsedu wina iſkahpt. Uſlikufe winam abas rokas uſ kameefcheem, wina laidās no ratu malas ſemē, eeflihfdama winam rofās, tomehr newis noſtahdamās ſtingri uſ kahjam, bet eervaideadamās, ka lehfdama ſameſhgijuſe kahju, palika daschus azumirklus wiſa, ka newariga gulot wina apkampeenā, ſatvu ſeju peespeesdama winam pee waiga. Wina bija pahrleezinata, ka neweens to neredita, jo leepas ſemu noſahrufchees ſari wi-nus ſedſa ka ſalſch nojumis.

Kirmgraufis aizinaja ſkolotaju un wina draugu, braukt ſchowakar lihdsu uſ Kirmgraufcheem, jo winſch gribot labi iſrunatees ar ſtudentu.

Školotajs noschehloja, ka newarot aizinajumu penemit, tadehl ka rihtu eſot jabuht aprinka pilſehtā uſ ſkolotaju konferenzi, kur palikkhot pahri deenas. Draugs, ja gribot, warot braukt, bet tad lai paleekot tur ilgaſi,

kamehr ſchis pahrbraukſhot atpaſkal. Draugs bija ta ar meeru un aifbrauza Kirmgrauscheem lihdſi.

Wakarinas ehdot un pahrrunajot ſchäſ deenas pee-dſihwojumus, Kirmgrausis ſtahſtija, ka ſagahjeeſ un pa-runajees ar ponu Wadaiki; apwaizajufcheeſ ari par fain-neezibas dſihwi un waſaras darbu weiffſchanos. Pons ari ſtahſtijis, ka labibas zenaſ rudenī buhſhot lehtas, jo leiſhos laufi wiſur ſtahwot teizami, ſewiſchki Schauſtu apga-balā. Ponam paſcham rudsu lauks iſſkatotees ka muhriſ. Atkal uſaizinajis, kahdreiſ winu apmeſlet un apſkatit wina muiſchu un fainneezibu.

Wiſu to Kirmgrausis ſtahſtija tanī noluſkā, lai stu-
dentam rahditu, ar kahdeem wiſreem winam paſihſchanas.
Pee tam wiſch neaismirſa ari paſtaſtſtit par ponu ſawado lifteni, ka tas nekad newar braukt pa dſelſszelu.

Kahda no kafponem, tehju eeneſdama un fainneeka ſtahſtijumu dſirdeſdama, joſodama eebilda:

— Talab ſchis pons ari newar dabut prezetees un paliziſ par wezpuifi. Kura jaunkundſe gan pee taha lai eetu, kaſ newar braukt pa dſelſszelu? Kä tas iſſkatitos, kaſ gaſpascha brauktu ar maſchinu, het pons pats fultos ar ſirgeem paſkal un tiſpat nekad nepanahktu!

— Tahds kungs ka pons Wadaikis war dabut ſeewu, ziſ tiſ grib un kahdu pats wehlaſ. Tam ir muiſcha, manta, nauda, ka ari ſaws gaifchſ prahts. Tas noopro-tams no katra wahrda, kaſ nahk no wina mutes... Kä Kirmgrausis noteiza nopeetni un ſtingri, lifdams ar to kafponei manit, ka ſchahda eejaufſchanas ſarunāſ winam naw patihkama.

Behz waſarinam, kamehr Kirmgrausis ar studentu nama preeſchā uſ ſolina ſehdedami ſarunajas, redſeja Aneti ar weenu kafponi ſteidsamees uſ flehti un tur ſwe-

zes gaismā rīkkojamees. Kad winas no klehts bija išnah-kusčas, Kirmgrausene teiza ūaimneekam, lai nu runas heidsot un parahdot weefim klehtī guļas weetu, — buh-žhot noguris. Bet students, dīrdečams Kirmgrausi gata-wojamees eet peegulā, lai tirgus nački, kad pa wišam ma-lam klihst tčhigani, schihdi un daschadi ziti ūchaubigi zil-weki, pats buhtu ūirgeem ūlaht, — to dīrdečams, students peedahwajās eet lihdsi peegulā. Nelihdseja nedē Kirmgrausenes aſrahdiſumi, ka klehtī dauds labaka iſgula, neka meſchā, kur ūnaufchi nedod meera, nedē ari Kirmgrauscha domas, ka tik ūmalkam jaunkungam neklahjotees eet peegulā. Students palika pee ūawas eedomas, iſskaidrodams, ka loti zeenot tautas ūenās eeraſčas un tehvu tehvu tīkumus un nelaſčot netveena gadijuma gaxam, kur ar ūchām eeraſčām war eepaſihtees. Par peegulu gan jau dauds eſot dīrdejīs, bet pats, dīsimis un audjis pilſehtā, nekad wehl peegulā neefot bijis. Bret beedinajumu no ūnaufčeem students eebilda:

— Uſwilſim labu ūuplu duhmu, un no duhmeem odi tatſhu behg.

— Mehs waram ari labu uguni meſchmalā ūakurt. Schagaru un ūakarnu tur netruhkf... Kirmgrausis ūee-bilda, redsedams, ka students nebuhs no ūawa nodoma at-runajams. — Tā tad buhſim nu tſhetri beedri peegulā.

— Kas wehl tee diwi beedri? Waj ūuſchi?

— Nē. Ūuſchi lai gul mahjās un labi iſduſas. Rīhtu zeets darbs preefchā: ūahkſim ūlaut weenu lauku ruðsu noſt. Mani peegulas beedri ir, are, Turis, kas te mumſ ūehd preefchā, un iſtabā diwſtobrene.

Weena ūalpone aifgahja peegulneefem lihdsā, aif-nedama wajadſigās dreħbes, ka ari ūatram pa ūpilwenam, ko ūitām reiſam gan nekad nemehdsā darit. Vahrnahkuſi

atpakał, falpone wehstija, ka students wehlotees, lai ejot
ko usdseedat: winsch gribot dsirdet schas puſes dseedaschanu.

Lai students dabutu labus eefpaidus par schas puſes
dseedaschanas mahfflu, tad farunaja eet gawilet — gluschi
tapat, ka to pehz wezas eeraſhas daschreis mehdja darit
jaukos, filtros parwaſara waſaros, kad ſneegs bija tilko
nokufis. Tsgahja wiſas ſeeweetes ganiflā, ſtarp laukeem
un meschu, un tur tad ſahka gawilet: falpones Dores mahte,
ka laba dſeeſmu prateja, teiza wahrdus, Dore — braſcha
meita ar ſpehzigu balfi — ſauza, otra falpone lozija, bet
Anete ar ganu meiteni wilka. Klufajā, wehlajā waſaras
waſarā tahlu jo tahlu ſkaneja gawileta dſeeſma:

Gawil peezi, gawil ſefchi,

Neveenam neſlaneja.

Gawil mani jaubrahliſchi, —

Oſolami ſihles bira.

Waj atkal:

Af tu, zeema zehruſite,

Tatvu dailu dſeedaschanu!

Man iſſija wiſna glahſe,

Tatvu dſeeſmu klauſotees.

Nirmgraſenei ſchowafar nemas nenahza meegs, un
wina ari newehlejās eemigt: winai ſtahweja prahtā ſchas
deenas peedſihwojumi un gribejās tos atkal un atkal pahr-
domat un garā wehlreis pahrdſihmot. Ŝewiſchki bra-
zeens no tirkus lihds muſchaj winai nedewa meera. Ko
wiſu wina ſchaj zela gabalā nebija til ſarunajuſe! Pa-
ſchaj winai tagad metas tihri bail, wiſu to atzerotees.
Schehlodamās wina bija Alumalim ſtahſtijuje par ſawu
nelaimigo muhſchu: ka wina gluschi jaunina ſaprezinata ar
wezigu wiſru, un ka wiſi ſhee gadi winai pagahjuſchi bes

jebkahdeem preekeem, bes mihlestibas, bes ihstas dsihwes. Mihlestibu wina pat nepasihstot, nejinot ko fchis wahrdz ihsti nosihmē, jo par mihlestibu tikai waj nu dsirdejuſe no ziteem, waj ari kautko laſijuſe. Bate to neefot peedſihwojuſe. Un kam wina wiſu to bija stahſtijuſe? Waj kahdam pa- dſihwojuſcham zilwekam, kas ar winu paweenados gados un ſpehj winas stahwoſli ſapraſt? Waj kahdam tuwam pa- ſihſtamam, par kuru goda prahſtu un kluſu zeeſhanu waretu buht droſcha? Ak nē! Wina aſli uſtizejās gandrihs pilnigi ſwefcham zilwekam, ar kuru pawifam tikai zeturto reiſ tiſuſes un kas pehj ſaweeem gadeem drihſat waretu buht wiſai dehls, nekā mihiſlakais. Teeſa gan, prahſtigſ un go- digſ wiſch leekas leelā mehrā, un jau pirmo reiſ ar winu teekotees wina dabujuſe wiſlabako eespaidu; bet kas tomehr war galwot, ka aif godigā ahrejā iſſkata neſlehpjas ſauns eekſhejs ſaturs? Un ja wiſch ari nebuhtu ſaunaſ da- bas zilweks, kas par winu ziteem neko nestahſtitu un ne- ſobotos, — waj wiſch tomehr aif jaunekla weeglprahſ- bas newar iſdarit wiſai leelas nepatiſchanas? Wiſpahri tatſchu ſinams, ka tas, no ka ſirds pilna, pluhſt mutei pahri; un wiſas tiſ pilniga uſtizeſchanas, ſawu gandrihs wiſſlepenako ſirdsdomu iſſtahſtijchana ix tatſchu wiſam bes ſchaubam kas jauns un wehl nepeedſihwots un ta tад wiſa ſirdiſ wajaga buht ar to wairak nekā pilnai, un ta droſhi ween pluhdiſ pahri — wiſch stahſtis ziteem ſawus negaibitos peedſihwojuſus ar wiſu. Ja wiſch stahſtitu tikai ſaweeem tuwakeem draugeem, ka tam ſtudentam un dascheem ziteem, tad wehl nekas. Šauns no teem wiſai tad gan buhtu, bet ſcho ſaunu wina panestu, jo wairak wehl tadehls, ka reti ar teem ſatikfees — ar dascheem pat warbuht nekad. Galvenais tikai, ja wiſas radi un zee- mini, bet pahr wiſam ſeetam ja wiſas wihrs un meita

nedabutu neka sinat. Bet ja winſch ir ſaumprahrigs, waj ari tifai ſtipri weeglprahrigs zilweks, — af, tad winſch war winu tagad eegahſt lihds laſlam!... Winai aſiniſ faſtinga, un ſirds mitejās puſtet, eedomajotees dſilak un dſilak wiſa ſchāi winas behdigajā ſtahwofli. Af, kā wina jel warejuſe buht tif weeglprahriga! Tomehr wiſu ſawu iſtu-reſchanos dſilak pahrdomadama, wina ſewi pahrleezinajās, kā ja turpmak nahtu wehlreis tahds qadijums preekſchā, kur diwata ar winu waretu runatees, wina laikam ne-iſturetos zitadi un buhtu atkal pret winu tifpat walfir-diga, kā jau bijuſe, ja ne wehl wairak, jo tiflihds winas eedoma ſawejās wairak un wairak ap ſchō patihkamo jau-neſli, tad winai ſirds kuſin kuſa, kā waſſs ſaulē, un wiſas baſchas un nepatiſchanas, kas ar winas ſtahwofli likās tif neſchērami faſtitas, iſgaiſa paſchas no ſewiſ, un tahdos azu miſklos wina par tam nebehdaja neka. Deefin, ko wiſch domā par winu un kā wiſch turpmak uſ winu ſkatifees? Kopā brauzot un winai ſtahtot, wiſch leelako daļu bija klufejis, tifai ſchad un tad pa lahdam wahrdam eebilſdamis, waj nu ko gluſchi nenosiſhmigu teikdamis, waj ari mehginadams winu meerirat. Waj wiſch ſkatifees uſ winu kā uſ nelaimigu ſeeveeti, waj kā uſ palaidneegi? Jeb waj winas walfirdigais ſtahtijums nebuhs uſ winu darijis nekahdu eeſpaidu, un wiſch par wiſu to warbuht neka nedomā? Nē! Nevar buht! Tad jau wiſch buhtu zilweks beſ ſirds un juhtam, — ihſts koſferdis! Behd taſda wiſch tomehr neiſſkatas, un tad jau wiſch tai tif wareni nepatiſku. Redſes, kā wiſch turpmak iſturefees. Ja buhs pret winu atturigs, weenaldſigs, tad ta buhs ſihme, kā wina tam nepatiſk, waj wiſmas winas iſtureſchanas now bijuſe tam patihkama, un tad ta buhtu winas paſchas waina un nepraſchanā taſdās ſleetās. Deefin, kā

zitas feewas dara lihdsigos gadijumos? Waj winas ari eefahk ar to, ka şchehlojas par faru nelaimigo lïkteni un pułkojas us fatveem wihreem?

Wina dsirdeja Aneti eenahkam, kluſi nogehrbyamees un apgulstamees. Wina nefazija tai neka, jo winai nebija patihkami tagad ar to farunatees.

Kautkur tahlumâ — laikam meſchmalâ — dsirdeja norihbam şchahweenu, pa brihdim wehl otru. „Lee tur peegulâ şchauda.“ Wina domaja un peepeſchi, paſchai nesinot ka, winai eefchawâs ſawadas domas prahktâ: ja wi-neem tur weenam, waj otram notiftu ar eerozi nelaime, un lode kertu wezi galwâ, waj kruhtis, ta ka tas drihſi buhtu heigts... Al, tad wina buhtu ſvabada! Meitu isprezinatu Silarajam, waj zitam kam, dotu labu daļu lihdsja, pate paturetu mahjas, un wi n̄ ch waretu nahkt un nemt winu... Bet us reis wina ſpehji ſarahhvâs, pate nobihdamâs par tahnâm domam. Kür un ka tahnâs domas wareja zeltees un eekluht winai galwâ? Ta kas winai nefad wehl nebija eenahzis prahktâ. Winai radâs kauns paſchai no ſewis. Straūji wina apgrējâs us otreem fahneem, apſegu, ſem kuxas winai bija kluwiſ tilk filti, no-gruhſdama noſt, it ka lihds ar to gribedama atſwabinatees no tumſcho, launo domu floga, kas winu beedeja un mozijsa ka gruhts leetuvens nejaukâ ſapni.

— Maht, ko tu mehtajes pa gultu un tik nemeerigi gul? Waj tevi rej bluſas?... Wina gluſhi negaidot dsirdeja Aneti eerunajamees.

— Ja... Wina gluſhi ſamulſuſe nedroſchi atteiza.

— Bet tu tatſchu ſchoriht uſklahji abâs gultâs tihrus palagus.

— Es nesinu, kas te ir, kas nè. Warbuht nu wa-reſchu eemigt... Un wina iſturejâs meerigi, tikai lehni,

weenadi kļušu īchnahķdama, lai Anete īčķistu winu eemeegam. Tomehr ūtavas launās, bet jaūkās domas, wina, jebšķu ari tihri pret pāšķas gribu, domaja tāhlak. Lihds īchim wina neweeni notikumu nebija warejuše pāhrdīhwot, neweenas kautzīk eewehrojamakas domas padomat, tad neatzeretos ūtu dehlu un newestu winu kahdā patihķamā īakarā ar īatru notikumu, īatru domu, ūtuos ūrdsdīlumos iehledamās, kaut wīnīch buhtu dīhīws un wīsur winas dīhīwē īlaht — wīsu redsetu, dīrdeitu un lihdsi daritu. Tagad, kamehr wina bija eemihlejuše ūkolotaju, wina par dehlu wairs nedomaja — waj pateefību ūkot, puhlejās nedomat — un to nu wina ūjuta kā īmagu ūrdsapsinās pāhrmetumui. Lai ūtu ūrdsapsinu apmeerinatu un ūtām domam dotu zehlaķu wirseenu, tā ka ari dehls waretu buht te īlaht, tad wina eedomajās, ka jaūki buhtu, ja īchis īwešchais brašchais students buhtu winas dehls un Numalis ta draugs, kurei wina eemihlejuše... Af, zīk ūtawadi tas buhtu! Zīk tihķami ustrauzōjchs, zīk laimigi nelaimigs ūtahwofkis!

Anete īchonakti, kamehr neeemiga, rihkoja kahsas, prezējās un dīhwoja ar jauno Silaraju, kurih tai aīsween bija labi patizis un kuru pēhž wīsinas īchanās un ūtaigas īchanās kopā pa tirgu ūskatija tagad jau tikpat kā par ūtu nahķoſcho. Kērmgrāujsis atkal, meschmalā pēe ugunkura nomodā guledams un ūrunadamees ar studentu, loloja ūvī kļuſas domas, ka īchis buhtu wina meitai wīslabakais prezineeks — labaks par ūkrihveri, ūkolotaju un wīseem ziņteem teem jauneem zīlveķiem, kahdus wīnīch lihds īchim pasina. Īchis ar laiku buhs mahzitajs, un tad nu wīnīch atnahk pēe Zīhrulenes mahzitaja par palīhgu un iehlaķ wina weetā par pāšķu mahzitaju, — tad wīnīch Aneti dotu tam ar abi roķi, un, protams, tas winu ari nemtu:

mahjas ar wiſu eedſihvi, un nauda ari eetu lihdsā. Tas ko nosihmē! Tā kautko newar ari daſčhs mahžitajs dabut. Tad buhtu dſihwite! Anete buhtu mahžitaja zeenmahte, un wehl paſchu draudſē! Un wiſch mahžitaja ſewasteħwōs! Eč, kahdā eeredſē wiſch tad ſtaħwetū pee wezä barona un ziteem fungeem!

Tā ſchis weentuligas meſchu gimenes lozeſkli zehla ſawā eedomā kats ſew jaufu nahkotnes ehku.

Kirmgrausene atmodas wehlu, — laudis bija jau pahrnahkuſchi brokastī un ehſdamī runaja par ruđsu plauſchanu, ko ſchoriht bija fahkuſchi. Wina dſirdeja, ka ſaimneeks folijas pehz brokasta eet ar Aneti ari lihdsā uſ lauſu, lai tiklihds raſa buhs nosuduſe un fuħli dauds maſ apſchuwiſchi, fahktu zelt tos ſtatoſ. Students laikam klehtī guleja, jo to nedſirdeja runajam. Anete, kluſu pawehrdama durwiſ un uſ pirkstu galeem eedama, lai mahti nemodinatu, eenahza kambari, kautko panehma un tikpat kluſi iſgahja atpafkal, aif ſewiſ durwiſ atkal aifwehrdama.

Kirmgrausene iſturejās ka aismiguſe. Wina tagad netika ar ſauejeem ſatiktees un runat, — kadehł, to wina newareja pate ſew pateift. Wina tadehł palika meerigi gultā, nogaididama, lihds laudis iſees pee darba, tad tik wina zelſees. Gan wina bija gribejuſe Anetei paſazit, lai uſ leek uſ plihti wara trumuli ar uhdeni kafijai studentam, het negribedama rahdit, ka ir jau atmoduſes, nedarija to, domiadama uhdeni wehlač uſwahrit ari pate, ja Anete nebuhtu ſapratuses padarit to jau pate no ſewiſ.

Pehz briħſha atkal atwehras kambara durwiſ. Tagad pa tam eenahza ſaimneeks. Beegahjis pee galidina, netahlu no gultas, wiſch papirofu peebahſdams teiza:

— Marij, zelees nu augħčam un uſraugi mahjas, ka neenahk kahdā ſwefħs; meħs wiſi eefim pee ruđseem. Bee-

fis klehtî gul. Tu paraugi fo wajaga, un kad iżjelas, aizini brokastî. Kad buħsim fastatijuschi fchi riħta pħahweenu, es ari pahrnahħxchu. Waj tu Peterenei efi fuhtijuże ġinn?

— Ja.

— Wehl neatnaf. Kaut jekk atwahktos liħdset statit. Kamehr winas naw, Anetei janahf liħdset.

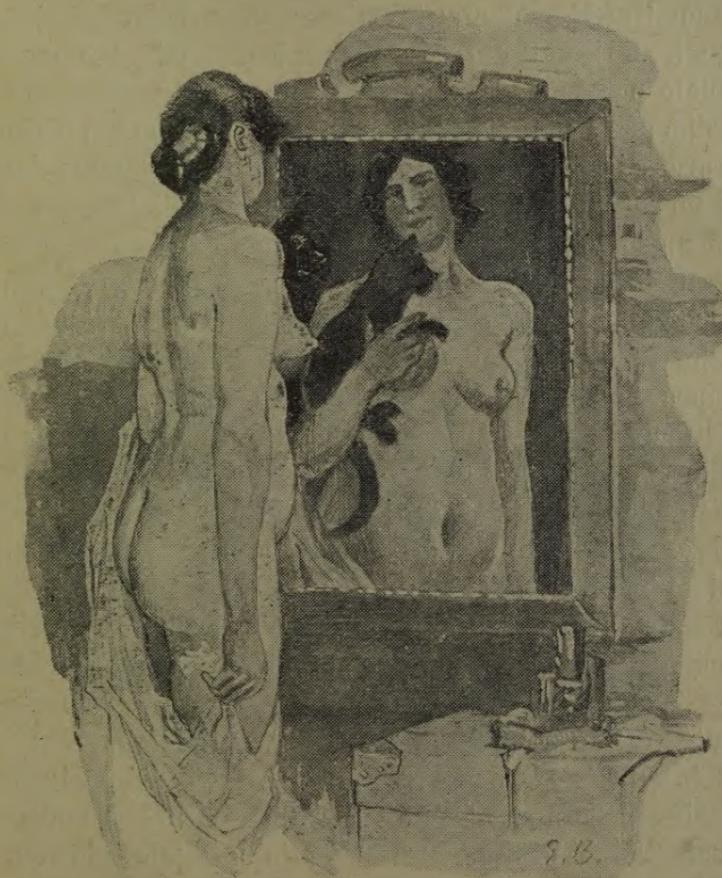
Papirofu aisdedsinajis, wiñċi isgahja atkal aħrā, kif puixhus d'sirdeja jau ißkaptis kapinam. Weħexi flaneja, it kā rafstā.

Driħsi wiċċi aिंgahja pee darba, un mahjās bija pil-niġgs flużums. Tikkai kautkur dahrja d'sirdeja gaili dseedam.

Tagad Nirmgrausene peezehlaś. Birmais fo wina, no gultaś ißkahpuże, eeraudsija, bija waħar pirktais leelais spogulis, kuxu wina pawifam bija aismirfuże. Tas weħl nebija nedu pareiжи nostahdits, nedu nostiprinats, bet tif-tàpat kambari pee seenas pefleets. Par spoguli wina il-luwa prezziga, un pate newareja faprast, kā to ta warejuże pawifam aismirfst. Tif leelu spoguli wina jau sen nebija wairi redsejuże, kā to reiħ, kad gahjuże muixxha, fkolà un kad dasħrej hija eeskrehjuże saħħe. Bet toreiħ wina bija driħkstejuże tikkai ihxi brixtinu pastahwet pee ta leelà, fkaista spogula, tikkai drużzin bija driħkstejuże tani pafkatitees. Tagad nu wina wareja fflatitees peħġi patiżxhanas, ne no kā nebaididamàs un nesteigdamàs. Te wina feni redseja un wareja labi apluhkot no galwas, liħdsi pat kahjam. Tas tif ir jaufi! Te war redset reiħa feni wiżzauri.

Taifniba, stiks gan naw it labs, għiġmi wiñċi gan nerahda it pareiżi, bet par to tas atkal ir-leels. Wina ppeeet spogulim itin tuwu, ppeeleeżas gandriħiż pawifam flaħt un tad apluhk fawu feju un matus. Seja bahla, peere liħdjeni gluda, gandriħiż bes jebkħad-dam krunzjan. Mati ari weħl wiċċi melni. Schai pufse, netahlu no deni-

neem, gan ir weens balts un te, rau, atkal weens, bet
tos wina tuhlin israuj, un wairak tahdu nefur neredjs. Ja,
wehl wina ir jauna un ūtaista. Wehl winai teesibas us

dsihwi un dsihwes preefeem, us mihestibu un laimi, jo
wairak wehl tadehl, ta winai lihdschim mihestibas preeki
un laime bijuschi ūveschi... Wina atkahpjās pahris ūlu

nostak no ſpogula un tad apluhko ſewi atkal no neleela
 attahluma. Ar patikſhanu wina pate nu reds, ko no zitu
 mutes jau daschreis dsirdejuſe, ka winai ir fmuidrs, dailſch
 augumiaſch. Ja, teefcham wina ir daila, drihsaf lihdsiga
 jaunai ſkuſei, neka prezetai un jau ſtipri padſihwojuſchhai
 ſewai. Ari mati gari un wehl deesgan ſupli. Ap galwu
 ſanvihto meſglu, kaſ pa naſti jau ta klutis waſigs, wina
 atlaiſch un atrifina pawifam waſam un lauj mateem brihwi
 nokaratees uſ leju; pagreeſdamas, wina tad apluhko ſewi
 ari no fahneem un no muguras puſes. Kustotees, groſo-
 tees un lokotees, winai krekls ſtipri noſlihdejis no kamee-
 ſcheem, ta ka atgreeſdamas pret ſpoguli, reds tagad tanī
 ſawus failos kameefchus un kruhtis. Winai ir ſtaisti ka-
 meeſchi — apali un glaumi balti. Kruhtis winai nekad naw
 bijufchas leelas, bet par to tas wehl tagad dailas un pilna
 twirtumā, it ka jaunai ſkuſei. Wina lauj kreklam pawifam
 noſlihdet pee ſemes un tad apſkata wiſzaur ſewi ſpoguli.
 Nekad wina wehl ta ſewi naw redſejufe. Birti perdamas,
 waj kambari weena pate gehrdamas, wina gan ari daschreis
 ſewi failu apſkatijufe, zif jau ta pate war ſewi apſkatit.
 Bet wiſu ſawu augumū — to wina reds nu pirmo reis:
 te wina ſtahw tagad pate ſew preeffchā wiſa taſda, taſda
 wina pateeffchā ir. Wina ir ſtaifta, wina ar ſewi apmee-
 rinata. Wina paſkatas uſ grihdu ſew pee kahjam, kur wi-
 nas ſneegbaltais goda krekls gul, ka leels apalſch wainags
 un wina ſtahw tam widū. Winai rodas pawifam ſawada
 ſajuhta. Winai ſchaujas prahſa paſaka par mahzitaja zeen-
 mahti, kurxu raganas apbuhrufchas un aifmeduſchas apatſch-
 ſemes pilī welnam par ſewu, bet kura ar deewiwahrdu pa-
 lihdsibu pratuje ſew apwiſkt ar ſawu laulibas gredſenu
 taſdu ſchwihtru apfahrt, ka welns tai neteek flaht. Taſda
 pat leelā baltā burwju gredſenā wina tagad ſtahw: ja welns

grīb, lai šķatas, — kļaht netiks. Wina dzīrd īķi eenaudamees. Pāskatīdamās fahnis, redī: leelais melnais mahju runzis šķatas uš winu un, muti atplehīdams atkal glehvi eenaudas, kā jau šķis tuklais, kuhtrais kustonis to aīswīen mehds darit, wiau eeraudīdams.

— A, Mīka, waj tu eši tas melnais kungs, kās mani līzis raganam apburt un aīswīst fawā pilī un nu šķatas uš mani un newar tapt man kļaht? ... Wina ūvī runā, wehligi ūmeedamās un uš īķi ūkātīdamās. — Ko tik ūchēlīgi naudi? Waj pālīki bes brokasts... Un noleekūsēs wina panem runzi rokā, pēcspēsch to ūv ūee ūruhtim un glausch ūawu ūeju wina gludi ūpihdigajā, mīhīstājā melnajā ūaschokā, ūvī dūbinadama:

— Ak tu, melnais wels, zīk tu eši maigs, mīhlīgs un tīhkams! Waj wīši welnī un welnīni ir tāhdi? ...

Te wina ūpogulī eerauga ūv pahr ūameesi ūneidsamees īahdu roku. Bet wairak wina neka neredī: diwas rokas wīnai aīcspēsch azis, un wīna paleek tāhda — nedī ūsīhwa, nedī miruše. Runzis wīnai ūsschluhf no rokam un eenaudēdamees noķīht ūee ūemes. Ūesmejas ūeweetēs balsīs. Utgrūhsdama rokas ūv no azim, wīna atsītas atpākāl, pagalam ūsbihlu balsī ūefleegdamās:

— Ak wai, Peterene! Kā tu mani pahrbaidiji! ...

— Nu labrihtin, mīhīla baltā, dahrgā ūelta, labrihtin! Bet wai, wai, īahds ūpeegeliš! No grēsteem ūihds griħdai un no griħdas ūihds grēsteem. Es jau dabuju ūnat, ka Kīrmgraūschā wākar ūedušči no tirgus ūelu ūpeegeli mahjās.

— Man nu jaſteidsas geħrbtees. Bet kā tu mani no-beedeji! Wīšas īahjas man triħz, un galwa uš reijs ūfah-pejās. Mahjās now netveena zīta ūlweka, — es ūeena pate; tik ūleħti għu ūswieħħais ūtstudenti. Domaju: kās nu

notizis?! Al, es nobihlēs gandrihs nogihbu. Kā tu tā kluſu eelihdi?

— Mihla baltā, dahrgā ſelta, ko tad tā baidees? Kas zits lai tā kluſu eelihstu, ja ne Peterene? Nahdama redsu, wiſi raujas pa ruđsu lauku ko nagi nes. Domaju: jaetek tad paſkatitees to diſcho ſpeegeli, eekam eju pee darba. Nama durvis, iſtabas durvis — wiſas wałam, kā eemihlejuſčhos meitu ſirdis. Domaju, pate buhs kambari. Kā tad! Stahw ſpeegela preeſčhā un rotā ar runziti. Gedomajos tad pabaudit. Tas ſpeegelis jau nu gan pirkis Anetei uſ kahsam. Es jau ſinu! Juk Tehwine waſar wehlu atſfrej un puſsdama, elſdama ſtaſta: Kirmgraufchu prinziče prezefchotees ar Silaraju: waſar tirgū abi kopā ween redſeti. Winu ſaimneeki to wehſti pahriveduſchi. Mans leegums tā tad neko naow lihdſejis. Bet ko es dauds waru leegt? Braſħs puſis jau Utis ir, tiſ ſahds palepnigs. Ja jau mitenei laiſs wihrup eet un zitu gaſdit negrib, lai eet pee Silaraja, — es neleedsu. Mahjas gan wiheem tuſčhas kā papuſwes druwa; bet kād Kirmgraufchu tehwos dos ſawu bagatibu, tad Deewa ſwehtibas netruhks. Jeb waj mahjas atdofit jau tagad Anetei un ſnotu nemſit eegahtnos? Tad jau Silaraji peekriſtu Danelim, kas tagad muſičhā par kutscheeri, un tad jau kahdai mahtes meitai buhtu atkal eefchana wihrup.

— Nē, nē, Peterene, mahjas patureſim wehl paſčhi. Anetei tagad doſim tiſ dalu lihdſa, protams, labu daku. To tu wari, kād teezees, paſtahſtit ari wezajai Silarajenei. Wari ari teift, kā mahte un meita buhs ar meeru, un wezi ar laiku peewareſim. Lai tiſ Utis neſaudē duhſčhu!

— Waſkarā pat, mahjās eedama, eetezeſčhu un paſčhai paſtahſtitſchu. Tahdās leetās man jau tiſ ir patezet, ir parunat. Kahſās man tatſčhu ari liſſit nahkt. Es jau

ſaku: mana mergele Kirmgrauschos jau otru waſaru govgane, — es wineem tifpat kā no radu puſes; ſtrahdat lai tur eju. Nk tad mahjas tagad wehl nedofit Anetei?

— Nè. Ko mehs diwas faimneezes... diwas jaunas feeweetes weenās mahjās eefahffim? Es tatſhu ari wehl eſmu deesgan jauna. Feb tu mani eefkati par wezu?

— Lai tam tuſna eemestos mehlē, kās to eedomatos teift! Mihlā hältā, dahrgā ſelta, tu eſi taifni paſchā labumā. Ta pate ſtaiftā Eſerneeku Marite, kahda biji, kād gahjam eefwehtamā mahzibā. Nk, kā uſ tevi krita puifcheli. Kā uſmedoti. Utzerees Upulta Zahni — to paſchu, kās pehz eefwehtifchanas aifgahja Embutes Puhdiķos par maſo puſi, — kā tas tevi butſchoja, un tu atkal wiñu! Es daſchu waſaru nogluhneju. Utzerees wehl to ſprauno puiku?

— Atzeros, atzeros. Bet ko tu domā, Peterene, waj ari tagad wehl kahds jauns ſehns waretu mani eemihlet?

— Kats, kām azis peerē, war tevi eefkateeſ, ja tif buhtu wehl meitā, waj atraitne.

Brihtini kluſejuſe, Kirmgrausene, it kā tahlaku ſarunu pahrtraukdama, eeminejās:

— Bet nu man jaſteidsas! Gedoſchu tev brokasti, tad eſi pee rudſeem. Gaimneeks jau pirmit peemineja...

— Uhja, kās tas!... Dikti un kā neſawā balfi ſpehji eefleedsas Peterene, pagalam nobijusēs atlehkdama ſoli at-pakal, tiklihds Kirmgrausene paleezās pehz ſawas jaſas, kās bija nolikta pee gultas uſ krehſla atſweltnes.

— Kas nu?!... Wina ſawukahrt eefleedsas, pahr-beedeta no Peterenes kleedſeena.

— Nè, nè, nekas. Valdees Deewam nekas. Bet kahda tu iſſatijees ſpeegeli, atgahjuſi noſtač un ſaleeđdamās druſku uſ ſemi! Weens waigs gařčh un reſns, kā

nejaufi uſpampis, un weena azs ari tik gara, it kà ifrauta uſ leju. Af, wai, kà es nobijos! Tptu, tptu, tptu!

— Peterene, tu pateeſi eſi dulla! Biſtu mani atkal neganti pahrbeedeji! Wehl wairak nekà pirmiſ. Ja tik nebuhsfi roſi, waj zitu kahdu ligu peebeedejuſi. Spogulim naw wiſur it lihdsens ſtikls, talab tas weetam rahda tà neweenadi, ſewiſchki kad ateet noſtaſ, waj ſaleezaſ ſemak. Tas ir wiſs.

— Ja tik tas, kò es redſeju, nenoſihmè kò launu.

— Ej, tenku Peterene, ej!

Trihspadsmītā nodala.

Tautas darbineekti.

Prahwests zīldina marīchala liberalismu. — Prahwesta runa pēh-dejā Kursemes skolotaju konferenžē pret freewu aplamo skolas reformu. — Konferenžes programma. — Stahsts par notikumu ar skolu inspektoru. — Runa par ihsteem un neihsteem tautas darbineekeem.

Skolotaju konferenzi aprīķa pilsethtā, draudses skolas telpās, atklahja Zīhrulenes mahzitajs, kā jā aprīķa prahwests, pāsinodams, ka par noschehlofchanu konferenži vadit winam nebuhšhot eespēhjams, tadehl̄ ka neparedsets gadījums amata peenahkumu ilpildīšanā fauzot winu projam, — jau pēhž pahris stundam winam ejot jaaisbrauz. Uſ ūpulzes atklahšchanu winsč eeradees tikai tadehl̄, ka nebijis wairs eespēhjams fasinatees ar kaiminu mahzitajeem un usdot teem kahdam ūpulzes atklahšchanu. Tagad nu, kur wiſa ūpulze jau kōpā, winsč to ūsaizinot, lai ta pate iſwehl ſewr vadoni. No ūervas puſes par tahdu winsč liktu preefshā Saulgoſes draudses mahzitaju Sontagu; to winsč dorot tadehl̄, ka Sontaga mahzitajs ejot pats wezakais tuhlin pēhž wina, un tā tad ūchahds gods winam jau dabifki peenahkotees, bet jo ūwifshki winsč dorot to ari wehl tadehl̄, ka Saulgoſes dſimtlungs, kās ejot ari aprīķa marīchals, pagodinajis ūpulzi, pats tanī eeraſdamees. Tas ejot tahds gods, kahdu skolotaju konferenžes ūchāi aprīķi neejot ūeedſihwojuſħas. Reisā ar to ta ejot ūhme, kā dſimtlungi ari turplikam gribot iſtūretees labwehligi pret muhžu tautſkolu un ruhpetees par

skolotaju stahwocka uslaboſchanu, gan paſchi ſawu palih-
digu roku ſkolotajeem neatwilldami, gan ari peefkubina-
dami pagastus, pahraf neſkopotees wajadſigo lihdſeklu at-
wehleſchanā. Ja muifchneeziba ta labi un zehli nedomatu,
tad winas augstaſis aiftahwis nebuhtu ſapulzē eeradees.
Ta tad pee muifchneezibas bes ſchaibam pastahwot labi
noluhki, ja ween winas ſwehtigai darbibai netiſſhot lifti
ſch e h r ſ ch l i z e l ā. (Schos pehdejos wahrdus ru-
natajs ifteiza ar ſewiſchku uſſwaru.) Tomehr lai turpli-
kam buhtu kā buhdams, ſchimbrihſham augſtā bruanee-
ziba, un winai lihdsi ari garidsneeziba nedomajot ſawu
roku no muhſu tautſkolas atraut tif ilgam, kamehr ween
winas netiſſhot nobihditas pee malas; bet kād tas notiftu,
tad winas ari wiſu atbiddibu par warbuhtejām ſekam no-
raidiſhot no ſewis. Ta ka jaunais aprinča marſhals ar
ſawu eeraſchanos ſapulzē gaiſchi peerahdijis tiflab ſawu
teizamo liberalismu, ka ari to, ka muhſu tautſkola winam
ſtahwot tuvu pee ſirds, tad nu buhtu derigi un tihri da-
biſki, ka w i n a draudſes mahzitajs teek zelts par ſapulzes
wadoni, lai abi kopā jo ſekmigi waretu ſtrahdat teizamo
darbu. Waj ſapulze eſot ar wina preefchlikumu meerā un
gribot Sontaga mahzitaju par ſawu wadoni? Kas ne-
buhtu meerā, tee lai peezeſtoes.

Neeweens nepeezehlaſ, un runatajs paſludinaja Son-
taga mahzitaju par weenbalſigi eevehleſtu. Pehz tam
konferenzen atklahjejs teiza?

— Tagad uſaizinu Sontaga mahzitaju ſehſtees pee
preſidijs galda lihdsās muhſu goda weefam marſhala ſun-
gam un uſnemtees ſapulzes wadibu. Ta nu es ſawu uſ-
dewumu eſmu iſpildijis un waretu kahpt no katedra ſemē;
bet eekam to daru, grībeju wehl tiflab pee jums, mihlee
amata brahki, kas ſche eſat eeraduſchees, ka aridſan jo ſe-

wiſčki pee muhſu ſkolotaju kungeem, greeſtees ar kahdeem nedaudſeem wahrdeem ...

— Waj nebuhtu, mihlo amata brahl, pirms japa-beids wehleſchanas, ja jau reiſ tas eefahktas? ... Runataju lehni un mihligi pahrtrauza pee preſidijs galda fehdo-ſchais Sontaga mahzitajs, tas bija tahds pat wezitis, ta ſapulzes atklahjejs, tikai leelaku augumu nekā ſchis, un ar pilnu, gluđeni noſſuhtu gihmi, kamehr Zihruļenes mahzitajs bija pamaſu, kaſnu augumu, ſchauru, kaulainu ſeju, fegtu ar ihſu un ſchķidru ſirmu bahrſdianu.

— Labi, mihlo amata brahl, waram papreelfch no-kahtot aridjan wehleſchanas. Tad nu lihdsu uſner es wadibu un leez ſapulzei preefchā, tas darams.

— Nē, mihlo amata brahl, kamehr tu eſi muhſu wiđū, wadi wehl tu ſapulzi. Es domaju, zeenijamee ſapulzejuſčhees buhs ar mani weenis prahjis, ka prahwesta tehwos lai patura wadibu ſawās rokās, kamehr wiſč ſche wehl atrodas.

— Kā tad, kā tad... Atſkaneja daſħas halfis.

— Nu labi... Atkal runaja Zihruļenes mahzitajs.

— Tagad mums jaſſwehl protokolists.

— Es no ſawas puſes liktu preefchā muhſu draudsies ſkolotaju un ehrgelneeku, ſimo Namtehwu... Teiza Sontags.

— Waj kaħdam tas pretim pret Namtehwu eeveh-leſchanu? ... Šapulzes wadonis waizaja. — Nē? Nu tad lihdsu Namtehwu tehwu fehſtees pee preſidijs galda un uſnaemtees protokolista peenahkumu iſpildiſchanu.

— Tagad lihgħtu eevehlet man paſiħgu... Atkal lehni un mihligi runadams un laipni un gudri ſmaidi-dams, greejäs pee ſapulzes Sontaga mahzitajs, lihkdamees gan u ſapulzes, gan u katedra puſi. — Muhſu kon-

ferenze fħoreiſ ſewiċċek li labi apmekleta un preeħxnejumu peeteiħts tif daud, ka abas fapulzes deenās darba buhs daud, un weenam gruhti nahktos wijsus darbus wadit. Es no fawas puſes kandidatu u fħo amatu wair neminejch, jo mans kandidat jau eezelts par protokoliftu. Tikai tan ġia es gribetu iſteiħt fawas domas, ka wadona palihgs buhtu nemams newis no mahżitaju, bet no paċċhu fkolotaju widus, un newis no wezajeem, bet jaumajeem, lai muhſu fapulżebbu buhtu ewehrota wiſpuſiba, lai muhſu tau-tas darbineku jaunà paaudse nejustos it kà atstumta fahnis un lai dotum tai ifdewibu peerahdit, ka guđriba un faprofċħana mahjo ne tikai firmās galwās ween.

— Ari es piłnigi peewenojos taħdàm domam... Brahmaest sażija. Lai fapulze uſſtahda weenu waj diwi kandidatus u konferezes waditaja beedra amatu.

Gestahjàs wiſpahreja fluſu zeeċħana. Tikai fħur tur bija d'sirdama fawstarpeja fatċħu kistechħanàs, kandidatus tomehr neweens nemineja. Ta pagħha labs briħdis.

— Es liftu preeħxha Bihruenes fkolotaju... Wiſpahrejā fluſumā pehċċħni atflaneja marċħala speħzigi patihkama bals, kas fapulzei taifni preti fehdedams bija eeraudsijis pirmajā dalibneku rindā Numali un weħl az-żerejjas un pasina wiñu no neħenejeem d'simħħanas deenās fweħtieem Bihruenes muisċħa, kur Numalis bija wadijis kori.

— Ja, Bihruenes fkolotaju... Bihruenes Numali... Ja, fkolotaju Numali... Wairak balsiż tagħid zita par zitu atflaneja no wiſam puſem. Għeex fawzeji pa leelakai daħla to darija, għibedami iſtapt marċħalam, par kandidata derigumu, waj nederigumu nedomadami neħa; ziti aktal to darija aix ta eemefla, ka bija kautko lafiju fħi par wiñu awiſs, kur bija labā noſiħmē peemineta wiñna darbiba

dseedaſchanas laukâ; zits wina wahrdu fauza warbuht ari tapehž, ka wiſch labi iſſtatijas un bija glihtafí gehrbees par daudſ ziteem darba beedreem; wehl ziti — un to laikam bija wiſleelakâ daſa — fauza wina kandidaturu, nedomadami itin neka, — weenfahrſchi ſekodami zitu fauzeeneem.

Uumalis, no tahdeem fauzeeneem ſtipri famulſis, peezhlaſ un mehginaſa kautkâ atrunatees, ka wiſch newehlootees un nemaſ neapſinotees ſpehjigs, eſot jau daudſ zitu, wairak peedſihwojuſchu ſkolas darbineefu, wiſch tikai pirmo reiſ eſot konferenzê. Tomehr tahda atrunaſchanas neka nelihdſeja, un no katedra jau atſlaneja paſihſtamais teizeens, kaſ eſot pret ſcho kandidaturu, lai peezelotees. Nepeezehlâſ neweens, un ta Uumali, tāpat ka eepreekſchejos kandidatus, paſludinaja par weenbalsigi ar aflamaziju eevehleſtu, un prahwets wina uſaizinaja, eenemt weetu pee preſidija galda. Tur peejot, marſhals ſneedſa laipni Uumalim roku un lika tam noſehſtees labajâ puſe mahgitam Sontagam, kuxſh nu, ſekodams marſhala preekeſhſihmei, apſweizinajas ar Uumali tāpat laipni. Daſhi wezači ſkolotaji, kaſ ſcho godu, kluht eevehleteem kahdâ amatâ un ſehdet pee preſidija galda, bija laikam ari wehlejuſchees, bet nebijam amatâ eevehleſti, pat ne par kandidateem nebijam uſtahditi, puhejâſ ſlehp ſawu nepatiſchanu waj nu neſfaidri un bes wajadſibas eekahſedamees, waj noſchnaufdami ſawos kabatas laſatos degunus, waj ari nonemdami un noſlauziſdami ſawas brilles, kam tahdas bija.

— Tagad wehleſchanas pabeigtaſ, un es waru greeſtees pee ſapulzes ar kahdeem wahrdeem, kuxus jau pirmi gribuju fazit... Geſahka prahwets uſ katedra. — Bee nijamä ſapulze! Mumſ jaſina, ka mehs patlaban ſtahwam jaunu notikumu preekeſhwaſkarâ un ka turplikam

muhſu ſkolu dſihvē un winas pahrvaldibā ſagaidamas pahrgroſibas. Kāhdus apmehrūs tās peenems, nāv wehl ſinams, bet kāhdā wirseenā tās domatas, tās weedejams jau no tam, kā turplikam ſkolotaju konferenčes wairs ne-warēs noturet — tās nebuhs wairs atlautas! Ja, zee-nijamee amata brahli un mihlee ſkolotaji; p e h d e j ā k o n f e r e n z ē, pehdejā Kurjemes ſkolotaju konferenzē mehs tagad atrodamees ūpā! Aridejan ūho konferenzi mehs nebuhtu dabujuschi wairs noturet, ja nebuhtu paſteiguſchees ar winas ſaſaukſchanu. Godatā ſapulze! Konferentšu aſleegſchana, — tas jau pats par ſewi ir behdigis no-tikums, bet behdigakls wehl tanī ſinā, kā tas uſſkatams par mehrauklu tam garam un wirseenam, kāhdā ſagaidamas projektetās pahrgroſibas jeb tā ſauktās reformas muhſu ſkolas laukā. Pret reformam kā tāhdām es neka neebilstu. Daſħs kā ſkolu eekahrtā nowezojees un tadehļ reformejams, peemehrojotees laika wajadsibam. Peemehram prafibai, lai walsts walodas mahzischanai peegreestu leelaku wehribu, ir ſatvs pamats un ſchai prafibai neweens neprotoſees. Widus ſkolās, kur mahza daſħadas walodas, bes ſchaubam eerahdama walsts walodai waj pate pirmā weeta. Aridejan pirmmahzibas ſkolās pehdejās ſeemās, kād behrni jau daudſ mas peeteekofchi eepratuſchees ar wiſpah-rejām mahzibam, waretu ſahkt mahzit walsts walodu, jo winas prafchana, kā jebkura deriga ſinaſchana, war nahkt tikai par labu, ſewiſchki ſehneem, no kuxem daudſeem wehlaſ buhs jaſtahjas kāra klāuſibā, kur tad, walsts walodu protot, deenests iſnahk daudſ weeglakls, nekā to ne-mas neprotot. Nē, mani ūngi, pret walsts walodas mahzischanu un zitām wajadſigām reformam muhſu ſkolu leetās mehs neweens nebuhsim preti — ne ſkolotaju ūngi, ne mihlee amata brahli, draudſhu mahzitaji. Taiſni

otradi: mehs paſchi, tif weeni kā otri mahzamees walſts walodu, ktrs pehz ſawas ſpehjas. Kā mehs mahzitaji aridſan zeenam freewu walodu un darbojamees ar tās mahzischanos un mahzischanu, redſams ſtarp zitu no tam, kā mans mihlais amata brahlis un draugs, Rendas mahzitajs Griners, kas, pats ſcho walodu neprasdams un nule tif mahzidamees, tomehr ſarakſtijis un iſdewis freewu walodas mahzibas grahmatu mihleem tauteeſcheem par labu leetofchanai tautſkolās. (Amata brahleem un ſkolo-
 taju kungeem waru eeteikt ar ſcho jauno darbu eepaſihtees!)
 Ja, mehs, mahzitaji, ktru derigu reformu apſweikſim ar preeku. Bet ja reformu darbu pee mums eefahk ar to, kā uſ wiſſtingrako aifleeds konferenzen un jebkurkas ſapulzes ſkolu leetas pahrrunaſchanai, tad ta ir behdiga ſihme par gaidamās reformas tahlako gaitu. Skolotaju ſapulzes atlautas wiſas Wakara-Giropas walſtis, kas gaifmā un iſglihtibā mums tahlu preefſchā un no kureenes nemam paraugus kulturas darbos. Skolotaju ſapulzes wiſur no-
 teek tanī noluhkā, lai ſkolu darbīneeki iſmainitu ſawā ſtarpa paſchu peedſihwojumus, nowehrojumus un panah-
 kumus ſkolas laukā un wiſpahri, lai zits no zita kō derigu mahzitos. Jaunās paauđſes — un tamlihdī wiſas nah-
 koſchās tautas — auđſinaſchana ir pats ſvarigakais darbs. Schi darba daritaji tadehk̄ ari nekad newar heigt paſchi mahzitees un papildinatees auđſinaſchanas un mahzibu paſneegſchanas ſinā. Zits par zitu buhs arweenu wairak kō nowehrojuſchi un ſpehs weens otram wairak kō dot, nekā iſkurſch rihſodamees atfeviſchki un palaiſdamees weenigi uſ ſawa paſcha guđribu. Tadehk̄ atfeviſchku peedſihwo-
 jumu un nowehrojumu ſawstarpeja ſalihdſinaſchana, wiſ-
 puſeja pahrpreefſhana un pahrbaudiſchana nepeezeefſhama.
 Tā tas ir wiſos ſadſihwes arodos. Peemehram ſemkopji

kulturas valstīs pulzējas beedribās, ismaina tur fawas domas, novehrojumus un panahkumus; tāhdā pat nolužkā farihkō arīsan iſſtahdes, kur darba daritaji paſčhi ar fawām azim war redset zitu raschojumus un ūlīhdiņat tos ar ūweem. Ja turpretim kahds eedomajas, ka eepaſīhſchanās ar zitu puhlem un panahkumeem un ūwstarpeja domu ismaina ir newajadfiga, waj pat kaitiga, ka wiņš weens pats wiſu ſin un prot labaki par wiſeem ziteem; ka tas, ko wiņš pee ūwa ūlā galda ūhdedams ūagudrojis, ir leetderigaks par wiſu praktisko darbineeku ūeedſīhwojumeem un novehrojumeem; ka wiņš ir ūpehjigs dot wiſeem weenadus un pareiſus preefchraſtus winu darba gaitas ūkmigai weiffchanaī, jebſhu paſčhi ūchee darba daritaji atrodas ūintām werſtim tāhlu un beeschi ūatrs wairak, waj maſak ūawados apſtahklos, kuruſ tas nepaſihſt nedjs wiſus ūopā, nele wehl ūatrus par ūewi; — ja kahds to tā eedomajas, tad ta ir geļiba un akla ūloſchanās! Kā tāhdu wihrū ūauz, kas eedomajees ūik atſhgarnā ūudribā, ūobeedonoſzemu, ūapustini, waj kā zi- tadi, tas weena alga; bet nosčehehlojamš gan tas, ka ūilwe- keem ar ūik greiſeem ūſſkateem dod tāhdu waru rokā, lemt par ūefelu tautu ūifteneem. Neweenu tautu newar darit ūai- migu weens, waj otrs ūilweks ar ūawām, pee ūlā galda ūagudrotām rezeptem, bes paſčas tautas ūihdi ūpreefchanaſ un ūemſchanaſ. Ūdomajeet, kas iſnahktu, ja peemehram kahds muischturis, ūhdedams ūawā ūili, ūeeſuhtitu ūweem ūlahwejeem ūihrumā, waj ūlā ūli, ka ūikai tā, ka wiņš to noſaka, tee ūlaujot ūrihſt turet iſkapti, ne zitadi. Par tāhdu ūahrgudrineeku darba ūaudis noſmeetos, ka par nelgu, un darbs iſwehrſtos par neekloſchanos. Ūih- diņi tas ir arīsan ar muhſu ūkolas ūeetu. Mumſ wairš nekaus ūuzetees un ūpreest par mahžibū ūaitas ūekme-

Šhamu un audšinaščanas panahkumu weizinaščamu. Mums peefuhtis jau gataivu rezepti, kas bes pretrunas peenemama un pehz kuras jarihkojas. Skolotajus un audšinatajus, šhos dsihwa gara dehstitajus, grib paſchus pahrwehrſt par nedſihwa aparata peederumeem. Bet zil-weka dsihwais gars naw noſlahpejams. Tam wajaga darbotees, wiſch darbojas un darboſees — waj nu ſchahdā, waj tahdā ſinā. Ŝewiſchki tahds wiſai dsihwos, darbigis un zentigs, kahds ir muhſu mihläs latveeſchu tautas gars un kahds tas allaschin jo gaſchi parahdijees aridſan muhſu ſkolotaju ſtarpa, neſtahwēs dihſā, un wiſa eerotschi neruh-ſes. Ja ſkolotajeem neatlaus paſcheem atflahti pahrrunat ſawas ſkolu leetas un wajadſibas, ja teem aifſleegs wadit dſeedataju ſkorus un darbotees beedribās, ka to dſird projecktejam, tad tee darboſees ar kahdām zitām leetam, un un ja tas neatlaus, tad dariſ tas ſlepeni. Ta ir weza pateeſiba, ka tur, kur atflahti nekas naw atlauts, daudſ kas noteek ſlepenibā, kas tad neweenam naw kontrolejams, kurpretim katri atflahtu darbibu weegli war kontrolet netikai waldbibas eestahdes, bet aridſan paſchi darba beedri, un tāpat wiſa ſabeedriba un preſe. Atflahti darbojotees, neweenam neeenahks prahtā kahdas neatlautas leetas. Bet nu, nemot ſkolotajeem wajadſigo brihwibū, apſtahkli kluhſt deemiſchehl zitadi. Muhſu wezee ſkolotaji ſawa muhſcha pehdejo daļu nodſihwos gan warbuht tāpat un nemeklēs ſawam garam wairs kahdu jaunu — dsihwakas un brihwakas darbibas weidu. Bet ka buhs ar muhſu jaunajeem tautas darbineekeem, kas wehl pilni ſpehka, ſpara un zenfibas un grib dsihwot un darbotees? Waj tos iſdoſees pahrwehrſt par nedſihwa aparata daikeem? Es to netizu. Bet ja nu wihi, mekledamī ſawam garam kahdu zitu darba lauku, nomalditos uſ neatlautem zeļeem un daritu kahdu

waldbai nepatiķam, waj walstij kaitigu darbu, tad par to pee atbildibas buhtu ūauzami newis pāschi ūhee ūkolotaji, bet wišpirmā kahrtā gan tee Pobeedonoszewi, Kapustini un ziti, kas ar ūauvu aplamo rihzību ūkolotajus no winu ihstā, gaišķā darba lauka dzen tumſā un pagrīhdē. Par ko aīsleeds muhſu ūapulzes? Kaitigs te nekas nenoteck un newar notiķt, jo tās ir atflahtas: par winu darbeem war ūkaidras ūinas dabut protokolos, war laſit referatus arīdsan laikrakstos. Bet ja kur kahdā ūapulžē reis gadiatos kas nepeelaishams, tai tad ūauz wainigos pee likumigas atbildibas! Tomehr ūaukschana pee atbildibas nekad un nekur naw notikuſe. Tas ir wiſlabakais peerahdijums, ka muhſu ūapulzem neka newar pēekertees. Kaut buhtu mineti jebkahdi ūlehgschanas eemeſli. Bet tahdus neufsod. No gaiſmas un atflahtibas nekad neefam bijuſchees, — muhſu leeta allaschin bijuſe taisna. Bet ja kahds ko dara un baidas usdot eemeſlus, kadehl to dara, tad ta ir ūihme, ka wina daritais darbs ir tu m ūch ūs darbs, kahda netaisna leeta, kam no gaiſmas jabaidas, waj no atflahtibas jaſaunas. Un behdigakais tas, ka tahdas leetas noteck arīdsan muhſu ūkolas laukā. Bet, mihlee tautas darbinieki, kaut muhſu nahkotne ir iſliktos deesziķ tumſča, weena apſinacħanās mums paleek par apmeerinaſchanu: muhſu darbs allaschin bijis gaiſmas darbs; tumſa gaiſmu neuſwarēs; ūafaulē nekas naw pastahwigs, bet wiſmasak uſ pastahwibū war zeret netaiñniba, prasta warmahzība: agri, waj wehlu ta ūabruks pate no ūewis, un winas zehleji ūabruks tai lihdsi un tiks aprakti sem winas drupam. Es eſmu beidſis. Mani ūungi, nowehlu jums labas ūekmes ūwehtigajā darbā muhſu pehdejā konferenzē. Ar Deetu!...

Kunas pehdejee teizeeni atstahja dſilu eespaidu uſ ūapulži, ūewisčki tadehl, ka tee bija nahkuſchi no ūirma we-

zischa mutes, kas bija pasihstams par prahdigu, apdomigu zilweku un kas ari tagad wiſu laiku bija runajis lehnā gaitā un paſluſā halsī, bes jebkahdas uſtrauſſchanas; tifai taiſni us beigam, it kā pret pascha gribu, bija fahzis iſlaustees us ahru wina dſili eeflehgtais temperaments, un pehdejos wahrdus wiſch ifrunaja wairak paſeltā halsī. ſura, jebſchu ari tagad ſkanedama wehl ne wiſai ſtipri, weegli eetrihzedamās, tomehr leezinaja par eeffchēgo uſbudinaschanos — par to wehtru, kas ploſijās wezajam wihrām fruhſis. Azis winam ſawadi ſibſnija, pa dalai kā duſmās eeđegdamās, pa dalai kā aſarās laiftidamās. Kad wiſch, pret ſapulzi paſlanijeeſ, kahpa no katedra ſemē, fahle atſlaneja wehtraina plauſchkinachana. Marſhals bija fahzis pirmais plauſchkinat, un wiſi, gan fekodami wina preefchihmei, gan ari juſdamees paschi aifgrahbi, plauſchkinaja ar diwkaſhchu ſparu winam lihdi.

Pebz prahvesta aifeeſchanas ſapulzeſ wadonis ſinoja, ka konferenzei peeteiki ſekofchi preefchneſumi: 1) „Par lopehdinachanu muhſu laufffolās“ no Graveneeku draudsēs mahzitaja Mertwago. 2) „Kā peemehri no ſwehteem rafsteem wiſlabak leetojami pee baufchlu iſſkaidroſchanas?“ no Warčalu pagasta ſkolotaja Petera Zeeſas. 3) „Par wingroſchanu un wiſpahri par behrnu peeradinaschanu pee weſelibaſ ſopſchanas“ no Mugurkaulu pagasta ſkolotaja Kristapa Lihka. 4) „Par glihtraſtiſchanu“ no Palejas mahzitaja Utelmeijera. 5) „Par pagasta ſkolotaju ſtahwoſka uſlaboſchanu“ no Badalauku ſkolotaja Daneli Tukſchuma. 6) „Kahds ſawads notikums ar tautſkolu inſpektorū Augſch-Keſemē“ no Pawentes ſkolotaja palihga Robeſchneeku Edwarda. 7) „Brasches wahzu-latweſchhu wahrdnizas aifſtahweſchana pret Alberta Peterſona un daschu zitu kritikam“ no Wahrtajas ſko-

Iotaja Jura Warascha. 8) „Waj darboschanās ar bīschkopibū tautskolotajeem eeteizama?” no Wiergus pagasta skolotaja R. Kopmana. Vēl tam vēl Meldsires skolotajs Dauids Augstpuhtis, kas newefelības dehl pats aissawets eerastees muhſu sapulžē, atšuhtijis nolaſiſchanai ūru iſstrahdajumu „Dseedaschana un balsi iſkopſchana tautskolās”. Tā tad peeteikti weseli dewini preefchneſumi, no kureem weenu Deewam ſchēl newaresim nolaſit. Tas ir Badalauka ſkolotaja Danelā Tuſchuma ūnga rakſts par pagasta ſkolotaju ūtahwoſla uſlaboschanu. Tas gan iſſtrahdats leetifchki un wiſas wajadſibas iſteiktaſ meerigā garā un mehrenos wahrdos, bet rakſta ūturs neſihmejas taiſni uſ ſkolotaju darba lauku un tā tad pahrſneediſ muhſu kompetenzen robeschās: par algi paaugſtinaſchanu konferenze newar ſpreest, jo wina tas nei paaugſtina, nei paſemina. Mehs ūtavā ſapulžēs waram runat un ſpreest tikai par behrnu audſinacchanu, par mahzibas metodem, par ſkolas grahmatam. Turpretim materialā ūtahwoſla apſpreeſchani buhtu jau ſozials rakſturs un tāhdas leetas ūtavā ſapulžēs nekad un ne ſem ūahdeem apſtahkleem nedrihſtam peelaift. — Kas ſihmejas uſ Robeſchneku Edwarda ūnga preefchneſumu par notiſumu ar ūahdu tautſkolu iſspektoru Augſchſemē, tad man jaſača, ka tas ir gauschi jozigs un iſklaſitos it ka netizams, ja no rakſta autora paſcha mutes nebuhtu dſirdejjs, ka teiſcham wiſs pateeſi tā notizis, ka tur ūtahſtits. Pirms gan ſchaubijos, waj ſchahda rakſta nolaſiſchanu peelaift. Bet ka, abi ar prahwesta ūngu to iſlaſiujſchi, pamatiſi wiſu pahrdomajām, naħzam pee ſlehdſeena, ka naw nekahda pateeſa eemeſla, leegt rakſtu nolaſit. Tautſkolu iſspektori teiſ ſee mums ūtihiti, lai raudſitos uſ tam, ko mehs — ſkolotaju ūngi un mahzitaji — daram ſkolas laukā. Tamdehļ, domaju,

ari mums ir moralisks peenahkums, mahzitees pasiht ſawus pahrraudſitajus un ſinat, kā wineem pahrraudſibas darbā labi weizas. Tā tad Robeschneeka funga preefch-neſumu peelaishu un daru to ar marſħala funga ſim, ar kureu par ſcho leetu eſmu runajis un kuxſħ ari ir tanis domas, kā mums naw itin nekahda eemeſla, ſlehp un no-kluſet to, par kō ſinam, kā tas ir pateefiba.

— Uuhgtu wahrdū... Utſkaneja kahda bals no ſapulzes dalibneeku widus.

— Wahrds Pawentes mahzitajam Rosenbergera fun-gam... Teiza ſapulzes wadonis, un tuhlin uſzehlās kahds wihrs gaxu kafnū augumu, pahri puſmuhiſħha gadeem un runaja:

— Es gribju aijrahdit, kā meħs Robeschneeka funga rafstu, lai weenam otram neeenahktu prahħtā meflet tanis kahdu politisku agitaziju, waram uſſkatit newis par kahdu ſewiſħki konferenzes noluħkam rafſtitu apzerejumu jeb ſinoujumu, bet it weenkaħrfchi par beletriſtiſku gabalu — tiħri literarisku stahſtijumu. Un ſħahdā darbā rafſtneetam plafħha briħwiba tikpat weelas iſwehlē, kā ari winas ap-ſtrahdaſchanā. Robeschneeka kungs ari apraħstam par no-tifumu ar iñspektoru un ſkolotaju dewiš maſa teħlojuma formu. Beenijamai ſapulzei jafin, kā Robeschneeka kungs ir jauns rafſtneeks, gan tikai eefahzejs, klapjā wehl neko naw laidis, bet daſħus gabalinus, kō man preefchā laſſijs, es waru flawet kā labi iſdewuſħos.

— Pateizos, miħlo amata braħl, par jauna rafſt-neeka preefchā stahdiſchanu. Tas man leels preefs, kā muħfu starpā ir aridjan kahds rafſtneeks, un ſapulzes wahrdā apſweizu juhs, Robeschneeku Edwarda kungs, ſħa ġa jaunā, ehrkħeku pilnā, bet flawenā gaitā. Norweħlu jums labas fekk, rafſtit muħfu miħleem tauteeſcheem taħduſ

pat koſčus un mažibu pilnus stahstus, kahdus rafſtijis Žuris Neiķens. Bet tagad nu aizinu juhs, laſit ſawu jauno darbu mums preefchā. Pee mums, Lejas-Ķurſemē, tautſkolu iſpektora wehl naw, — nule tik tahdū te gaidam. Augſchsemē taħds jau darbojas, un jums pehrn bijis tur gods ar wina darbibu eepaſihtees, wiſmaſ par to ko dſirdet. Tadehļ labprah tnoſlaufiſimees juhſu preefch-neſumā.

Skolotaja paſihgs Robeſchneeks, jauns gaſchmatis zilweks, jatru, beſbehdigu iſſkatu un dſihweem waibſteem, stahjās nu katedri. Sawus puſiħſi nozirptos, pa dałai stahwus stahwoſhos matus wiſch pahra reiſ ar plaufstu pahrbrauzija, it kā gribedams faglaust, tomehr fazeħla tos wehl wairak uſ augſchu; tad atkahſejees, fahka ſkanā balfi laſit:

„Kahdā nowadā pagasta walde, kā jau tas daudſ weetās noteel, newar fatikt ar ſawu ſkolotaju. Neſatizibaſ eemeſli droſchi ween buhs bijuſchi daſchadi un pa leelačai dałai laikam perſonigas dabas, kā jau tas nereti mehdj buht. Daſchi pagasta amata wiħri, dabuiuſchi finat, kā ir eezelts ſkolu iſpektors, kur par ſkolotajeem war fuhdjet, nolemiſ greeſtees pee iſpektora ari ar fuhdſibu par ſawu ſkolotaju. Lai nu neſatizibaſ ihſtee eemeſli bijuſchi kahdi buhdami, bet fuhdſiba teel pamatota uſ tam, kā ſkolotajs ſwehtdeenaſ gandrihs paſtahwig i paוואdot ahrpus mahjas, eedams godos un dſihrās ſawā un ari kaimiņu pagastos pret finamu atlihdsibu ſpehlet uſ ſmuikam dejas muſiku. Schahdas riħzibaſ launā puſe eſot ta, kā ſkolotajs, ſwehtdeenaſ un ſwehtdeenu naftis paוואdidams dſihru un godu namos, aifkawejot meegu, tikai pirmdeenu rihtos pahrrodotees mahjās un pee tam beeffchi ſtipri fazeenajees, ta kā ar ſiltu galvu un negulejuſham klaſe tad nahkot

meegs, un tā pirmdeenaš paejot gandrihs weenā ſnauſchanā, bet no mahzibas tanīs deenās neefot nekas. Skolotajam naidige pagasta amata wiħri aifbrauz pilfehtā, kur inspektors džihwo, melle to tiku tikam, liħds beidsot dabun rokā, iſſtaħħta tam fawu fuħdsibu un luħds, lai wiħu ſkolotajam aifleedſot eet fweħtdeenās džihru mahjās par muſikantu un tur pelnites un džihrotees, waj. ja tas buħtu eejpehjams, wiſlabak lai wiħu atzeltu no amata. Inspektors, uſſlaufjees pagasta preefċħstahwju fuħdsibu, atħaka teem, ka tuħlin newarot wineem neka ſtaidra noteift, lai brauzot tagad mahjās, wiñx ēewahħxhot finnas par wiħu ſkolotaju, tad redfeħħot koo darit un fawu leħ-mumu paſinoħħot fuħdsetajeem weħlač.

Sħee pahrbrauz mahjās, gaida pagaididami, newar neka fagaidit un domà, leeta jau aismirsta, waj fuħdsiba atħstaħha bej eewehribas, jo wairek tadeħħi, ka par kautjeb-fahdu finn ēewahħxhanu atteezibā u ſkolotaju pagastā nekas naw djsirdams. Bet inspektors, gudrineeks, nedar-bojas wiś ar finn ēewahħxhanu, bet kahdā pirmdeenaš peħ-pusdeenā pats eerodas ſkolā. Un koo domajat, koo wiñx tur atrod? Geeet preefċħnamā, — wiſs fluſu, it ka koad stundas nemas nebuħtu, waj ka deenās lai kā koad wiſi buħtu nogħju fchi gulet. Beidsot eeklauħas labaki — ja, aif weenām durwim leekas, djsirdama fluſa, apspeesta fmeeschħanās, tħuħišt-tesħħana. Tā tad zilweki ir gan kahdi mahjā. Inspektors pakabina kafchoktu turpat preefċħnamā un fluſi un lehni wer tas durwis wałam, aif kuxxam djsirdamas džih-wibas siħmes. Un koo juhs domajat, koo wiñx tur eerauga? Bilna klaſe behrnu, ka wiſi, it ka u tam no-mahżi, iſturas fluſu un meerigi, bet ſkolotajis, katedrī no-feħdees, galvu nolizis few u abam rokam, wiſs puġgulu noſſliħzis, gul un krahz pilnu krahzeenu. Ja, wiſu reds tā

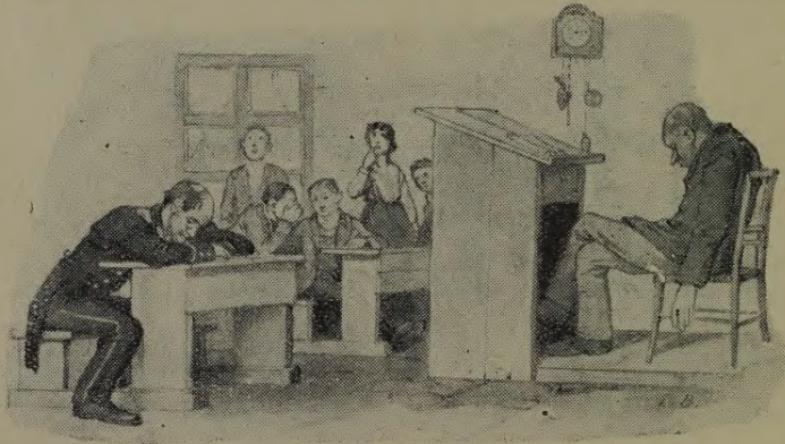
us mata, kā pagasta amata wihi suhdsjejušči. Par ſchahdu atradeenu inspektors wiſai preezigs, lai kā, bet taħdu ſkatu wiſch nebija zerejis redset. Wiſch nolemj nu ſkolotajam ſagatawot labu pahrsteigumu. Behrneem pamahj ar pirkstu, lai ſehd ween taħlač ſawās weetās, kā ſehdejušči un lai iſturas kluſi. Pats kahda ſola galā apſehſħas behrneem liħdsās, iſwelk un apſkatas pulkſteni un nu gaidis, zif ilgi ſkolotajs ihſti guleš un tā krahls. Wiſch newar noppreezatees ween par ſawu eeraſchanos ſħaġi ſkolā tif iſdewigā laikā. Wiſch ſehd un gaida un newar ſagaudit, kad ſkolotajs beigs gulet, lai redsetu, kahdu giħmi tas taifiš pee ſawas atmosħanās. Šehd un gaida, bet newar ſagaudit. Paſkatas weenreis pulkſteni, paſkatas otrreis, paeet ſtundas zeturkñiſ, paeet treiniſ, paeet puſtunda, bet ſkolotajs, kā newar tā newar heigt iſgulet ſawu aiffaweto meegu. Šehd un gaida atkal. Un ko juhs domajat, kas tur noteek? Mhra ſtipri aufsts, inspektors, taħlu zelu braukdams, kreetni iſaufſtejeeſ, bet klaſes krahjni behrni jau pirmdeenas preefſchpuſdeenā eekuhruschi un ſakurinajušči ſawas preezaſ — ſeſħas kuruſmas, tā kā krahns ir farsta, un iſtaba patihkami filta. Inspektors, aufstā laikā tif garu zelu turedams, pa krogeem, kur wedejs ha-rojjs ſtrgus, teħju dserdams un ſildidamees, eemetis ari dasħu labu zela kahju, jo minetais inspektors neefot nebuht eemeſħanas pretineeks, kā to tee ſkolotaji, pee kureem wiſch bijis us rewisiju, fin leezinat. Šehdot filtā iſtabā, kur wiſs kluſu un meerigi, noaufſtejuščhos inspektoru fahk pahrnemt ſawads tiħkams gurdenums. Ažiſ winam nejaufſchi un pret paſcha gribu fahk wehrtees zeeti. Wiſch gan fanemas un negrib padotees meega warai, het jau pehz iħxa brihtina ažiſ weraſ atkal zeeti. Wiſch atkal fanemas, papleſč ažiſ un paſkatas us ſkolotaju. Bet

tās weras un weras zeeti, tihri kā par waru. Wislabak buhtu, ja wiñsch skolotaju tagad usmodinatu, isdaritos ar to tuhlin us weetas kā wajaga un tad brauktu sawu zeli tahlač. Tā wiñsch domā, tomehr negrib to darit: skolotajam jałauj meers, zif ilgi wiñsch pats gūlēs. Inspektors grib domat par skolotaju, par wina atmosfhanos, par wina iſtruhžinashanos, kura buhs tik neganta, kā to eepreefšch nemas newar eegahdatees. Tā inspektors zensħas iſdomat wiſu to, kas tur nu tahlač iſnahks, bet wina domas un juhtas juhč: winam fchkeet, ka wiñsch newis fehd iſtabā un newis winam apfahrt tħchlust behrni, bet tā ween leekas, ka wiñsch brauz kamanās un dſird swahrgulūs dſchin-dscham. Wehlreis wiñsch hanem wiſus spehkuſ un pawer ažiſ, bet ari tuhlin plaksteeni friht atkal zeeti un wiñsch brauz, kā brauzis, tahlač, eetinees sawā leelsajā zela kaſchočā, kur winam nu tik brangi ſitti un swahrgulu ſkanas winu tik patihkami schusħina ſaldā ſnaudā. Galva — to wiñsch klaidri mana — winam lihgojas us weenu un otru puſi, kās, protams, nahk no kamanu ſwaidiſchanās pa dſi-lajā ſneegā iſdausitām leelām daugam. Pats wiñsch ar meegu kaudamees un ſnausdams, no kamanu gruhdeeneem un treezeeneem reisu no reiſas faſkuſ us deguna; bet gan jau nobrauks zela galā, nems kur naftsmahjas un tad warēs iſguletees; tagad wiñsch atſpeedifees ar galwu ſew us roka un ſnaudis tāpat...

Skoleni redi ſawadu ſtatu: ſwefchais kungs ar ſesta uſkameeſcheem, ar ordeneem us fruhtim un daudſām ſpoſchām pogam netween tur, kur tās wajadfigas, bet ari tur, kur tās nemas un nekad naw wajadfigas, kā us peedurknem, muguras un gar ſwahrku ſchektem, — ſchiſ ſpoſchi gresnais kungs ſafrusto roka ſew preefšā mitteniſti us galda, noleezas us tam ar galwu, peespeesdams weenu

waigu us dilbas un eeslihkfst tà lehni un fluſi ſaldâ, dſilâ meegâ.

Rauj nu ar guleſchanu abi diwi, it kà aifguhtnem; ſkolotaja ſtiprâ krähkfchana, un iñspektora lehnakâ ſchnahkfchana mainas weena ar otru tik weenadi kahrtigi, kà diwi uſwilkti puſkſteni. Behrni redſedami guſam ari ſcho ſpoſcho lungu un tà apſinadamees diwu guletaju meega wajadsibu, no katra trokñiſcha ſargas nu ar diwkaſhrſhu uſmanibu,

Iai tikai netrauzetu guletajus. Tahda dubultguleſhana turpinas jau labu brihdi, warbuht ſawu kreetnu puſtundu, bet no weena, waj otrā guletaja moſchanas nekas wehl naiv manams. Beidsot kahds no wezakeem ſkoleneem, kas zi- teem eezelts par uſraugu, eedomajas ſkolotaju modinat. Sawâ ſtarpâ ſatſhukſtedamees, behrni nahkuſchi pee ſlehdſeena, ka ſweſchajam lungam ar ſpoſchajam pogam wajaga katrâ ſinâ buht kahdam eeweſhrojamam wihram. Daſchi kautko dſirdejuſchi, ka pagasta wezakais kautkur brauzis ſkolotaju ſuhdſet tâs paſchas ſnaufchanas dehl. Tee eedo-

majas, kā šķis kungs deesin waj nu nebuļšhot tas, kuxam ūkolotajs ūhōsets un kuxš nu brauzis ūpreest teeſu.

Ziti atkal wehro, kā ūposchais kungs zits newarot buht, kā superdents, jo ūchahdu wahrdū wini ūchad un tad dīsir-dejuſchi minam — waj taiſni ūkarā ar ūkolu, waj ar haf-nizu, to wini ūkaidri nesin pateikt, bet apmehram us to puſi jau buhš bijis. Tā tad tam wajaga buht ūahdam di-ſham, eeweļrojamam wihrām. Lai kā buhdamis, bet tī-ħauds ūleelakee behrni nōprot, kā ūkolotajam taħdas zeeſchas un ilgas guleſhanas gala iſnahkums ūchoreiſ patihkams newares buht. Uſraugs tadehk pehz ilgakas ūchaubifchanas un ūchurpu, turpu domaſhanas zelkas beidsot ūahjās, kluſu jo kluſu ūpeeet pee ūkatedra un lehni pawelf ūkolotaju pee ūeedurknes weenreis, otrreis, lihds tas beidsot pamostas, drusku paželdamis galwu us augħċhu un pawehrdamis pirms gan newis wehl meega pilnās azis, bet muti, grībedamis diſchi un plati iſſchahkstitees, bet te nu uſraugs, noprassdamis azumirkla nopeetnibu, farauj ūkolotaju ūtingrafi ajs ūeedurknes un energiski, gandrihs jau ūtipri uſtraukt ūchufft: „Uſkolotaja kungs, kluſaku, kluſaku! Ahe, kās te!“ Ūkolotajs nu ari ūuhtri pawex beidsot ūawas meegainas azis un paſkatas us to puſi, turp ūuika rahda ar iſſteuptu pirk-stu. Pirmā azumirkli winšč wehl labi nenojehds, kās ir, kās naw. Geraudsijis daschus ūolus ūew preefchā ūweſčo fungu ar ūposcheem uſpletſheem un ūpihdiġam pogam uſ-metuſchos us galdu un eemiguſħu, winšč pats ūawam azim netiz un buhdamis no nelaikā paħrtrauktas guleſhanas wehl ūtipri apmułkis, doma ūawas azis meega mirgās mahnamees. Winšč tadehk ūchigli tās ūaberses ar roku un tad luħkoſees turpu. Bet kās tas? Atkal taħds pat ūkla! Nè, winšč tatſchu nedj ūapno, nedj ari azis winam wairiſ mahnas! Ko winšč redj, tas ir iħsta pateeffiba. Kā ū-

itindsis, wiñsch brihdi paleek sehscham, ar plati isplestam
 azim luhkodamees us neredseto skatu few preefchā. Ari
 mute, kā nepabeigtā schahfstā pušwirus pawehrtā, tā wiñ-
 ram palikuſe wałam, it kā ſawukahrt palihdsedama brihn-
 tees par neisprotamo brihnumu. Drīhſi wiña neſlaidrā
 galwā uſauſuſe pilniga gaiſma: wiñsch ſaprot, kā ſweſchais
 ſpoſchais kungs un wiña guleſchanas beedrs zits nekas
 newar buht, kā weenigi inſpektors, jo par ſawu fuhdſefchanu
 inſpektoram wiñsch bija jau kautko ſaodis. Weegli wareſit ee-
 domatees, kahdu ſchinī brihdi minetais ſkolotajs ſajuta ſawu
 ſtahwoſli. Meegs un meeguliba wiñam uſreis iſgaiſuſchi, it
 kā tee neſin no kā us kureeni aifrenkti un it kā nekad
 toſ nebuhtu pasinis. Brihdi wiñsch paleek tā kā fastindſis
 ſehdam — ar plati isplestam azim un pušwirus pawehrtu
 muti, bet mati kā gulot lehweni ſakrituſchi un nu no iſ-
 bailem dala wehl ſazehluſchees ſtahwus, iſſkatas pehz lauſch-
 nas meſchā, kur neſen ploſijees ihlinſch un kur dala ſoku-
 turas wehl ſaſnēs, bet ziti ſaleekti, ſalaufſti un ſagahſti
 kruſtis un ſchkehrſam — zits par zitu. Ko ſchahdā ſawā
 ſtahwoſli darit, wiñsch azumirſli neſin; bet kā tā newar
 ilgi palift — inſpektors guſes, bet wiñsch ar behrneem
 ſehdēs un ſſatifees, gaididami, kā ſnotiſ ſahlak — to
 wiñsch ſaprot. Wiñsch ſaprot ari, kahds liktenis wiñam
 nu gaidams. Tā tad darit kautkas jadara, bet kā ſas — to
 wiñsch newar ſadomat. Tomehr leetu daudſ maſ meerigakā
 garā pahrleekot, wiñam eefchaujī ſadomis galwā. Un ko
 juhs domajat, kahds? Tuhliu dsirdeſit! Raudſidamees uſ
 behrneem ar ſtingru, pat bargu ſkatu, wiñsch ar augſti pa-
 zeltu roku un gaxi iſteepu rahdamo pirkſtu mahj teem uſ
 durwju puſi, ar to likdams teem ſapraſt. Iai tee manas, kā
 teef pa durwim ahrā, bet otras rokaſ iſſteepu plauſtu pla-
 ſaniffi ahtri un weegli, it kā ſpahrnu, wizinadams pa gaiſu,

rahda behrneem, Iai to dara ahtri un weegli — bes wißmasakà trofñischa, pee tam ar dußmigi bolitam azim behr-neem gresodams.

Beidsot, kad wiß fkoloni jau laimigi is flasēs ahrâ, sahf fkolotajs domat ari pats par sawu personu — gluschi tapat, ka waronigs fuga kapteinis, kas katastrofai us juheras noteekot, wißpirms ruhpejas par paßascheeru un fuga laufchu glahbchanu un tale tik, ja wehl laika atleef, domà pats par sawu lifteni. Kad nu muhsu waronis wißus fkolenus bija laimigi dabujis is flasēs ahrâ, tad wißch ari wairs nekawejas glahbt pats fewi. Elpu aisturedams, leegi, lehni un usmanigi us pirkstu galeem zilpodams un pastahwigi luhkodamees us guletaja puſi, wißch it ka lapfas kuhminsch, kad netihschu noßluvis aismiguschem willam turwumâ, laipoja no katedra us durwju puſi, ar ifsteptam rokam mehginaadams weegli peitureees un atbalstitees us galdu galeem, Iai fahjas weeglafi mihtu grihdu; tomehr baididamees. ka galdi neetfchihkstas, wißch labak nemaf neatfpeedas us teem, pat ne ar pirksteem neduhras teem flahrt un ar ifsteptajam rokam tikai turejäs un airejäs pa gaiſu, ta ka garee melnee fwahrki, kas bij palikuschees mu-gurâ wehl no pagahjußhas nafts godeem, plaschi ispletas un winu garas schehthes, rokam zilajotees, dsihwi pliwinajäs fkolotaja fustibam lihdsi, it ka gribedamas rahdit, ka wiwas juht sawam zeenijamam ihpaschneekam un nesejam pilnigi lihdsi un ari no sawas puſes gribetu wiſadi tam lihdsset. Klouis inspektoram laimigi garam un atrassda-meess jau daschus folus wairs tikai no durwim, muhsu waronis, ka to behrni wehlak mahjineekeem stahstijusch, no preeka stipri faleezees, plati ispletis muti, kluſu ee-fmehjees un ar azim daschus mirklus tik pahrgalwigi bo-liees, ka preekschnamâ stahwoschee fkoleni fahluschi gandrihs

ſtaļi ſmeetees, — tāhdu tee to nekad nebijuſčhi wehl redſejuſčhi.

Tāi widū mahjas atrodas pa wairakām kopā — pa zeemateem, tāpat kā leiſčos, un ſkoleni tadehļ ſkolā negul, bet pehz pabeigtām ſtundam eet mahjās. Tad nu ari ſchaī reiſā ſkolotajs pasteidſees ſkolenus tuhlin un wiſā kluſumā atlaiſt mahjās, bet pats, paſehris zepuri, leelzelam pahri prom uſ krogū, kās tur atrodas blaſkus baſnizai, daſčus deſmitus ſolus no ſkolas nama. No wiſas ne-laimes tik laimigi wałam tikufchais ſkolotajs iſpehrē krogū ſev puđeli alus, noſehſchas pee loga, taiſni pretim ſkolas namam un tuſchodams uſ pegiram un leelajām iſbailem ſawu glahſi meefiſčha, ſkatas kās nu notiſ ūhlaſ. Iſdſex weenu puđeli, paſauz otru, ta eet ari jau uſ heigam, bet neko wehl newar fagaudit. Redſams, ari iſpektors kreetni noſkarejis meegu — domā ſkolotajs — waj nu wiſčh ari kahdos godos bijis, waj kār zitadi. Dſer ſkolotajs ſawu puđeli alus un gaida atkal. Ja, beidſot weraſ ſkolaſnama durvis wałam, un tanis parahdas iſpektors, tagad uſwiſzees milſigu kaſčoku, kura leelo apkaſli uſzehlis uſ augiſču, tā kā no paſčha gandrihs nekas naiv redſams, un ja eepreeſčh neſinatu, kās ſchaī kaſčokā eelihduſchais tāhds ir, tad paſiht to newaretu ari wiſtuwaſā tuwumā. Pa-mahjis ſawam wedejam, kās krogus preeſčhā pa to ſtarpu oderejis ſirgus, iſpektors ſehſchas tuhlin kamanās eeffčhā un aifbrauz — uſ to paſčhu puſi, no kureenes atbrauzis, tāi apgabalā neweenu ſkolu wairs neapmekledams, ne ari wehlak tur wairs kahdreiſ eſot rāhdijees. Bet muhſu ſkolotajs dſiļhwo wehl ſchodeen ſawā weetā, neweena netrauzets, jo pagasts, dabujis ſinat, kā iſpektors bijis ſkolā un pats tur kāſe ſnaudis un gulejis lihdsās ſkolotajam, neufdrīh-ſtas ſkolotaju ſchahdas leetas dehļ wairs ſuhdſet, jo nu

teem eemeſſ ſomat, ka inſpektors pats ir leels ſnaufchanas un guleſchanas draugs un tadehl ari nebuht ne nem launā, ja ſkolotajeem ir tahdas pat ihpafchibas. Daschi pat domajot, ka inſpektors tihschi lizees uſ ſnaufchanu un guleſchanu winu ſkolas flazē, lai ar to pagastam demonstratiwā fahrtā rahditu, ka ſkolotaju bes wajadſibas ſuhdſejuschi. Tomehr lai ka buhdams, minetais ſkolotajs dſihwo ka dſihwojis ſawā weetā tahlaſ; ir inſpektors, ir pagasts leek wiñu nu piñigi meerā.

Tahds mans referats jeb ſtahſtijums, ka nu to ſauzam. Atſtahſtiju to tahdu, ka tas notizijs manas agrakas darba weetas tuvos kaiminos un ka tas man no uſtizamām personam ſtahſtits."

Runatajam atſtahjot katedri, atſlaneja gan ſkala plaukſchkinaschanas, gan jautri, wiſpahreji ſmeefli.

Plaukſchkinaschanai apkluſtot, marſchals, peezeblees un turpat pee preſidijs galda ſtahwedams, greeſas pee ſkolotajeem ar uſrunu, fazidams ſtarp zitu, ka wiñam eſot preeſt eepaſihtees ar ſawa aprinčka ſkolotajeem. Ka wiñi wiſi eſot kreetni ſtrahdneeki ſawā darba laukā, to jau prahwesta kungs wiñam ſtahſtijis, un ſchahdu eefpaidu wiñch dabu-not ari tagad. Tagadejā garā lai ſtrahdajot tik tahlaſ. No ſawas puſes wiñch ſkolas leetu wiſadi pabalſtiſhot, tāpat ſkolotajus, kur wajadſigs, aifſtahweſhot un ruhpeſhotees par wiñu ſtahwoſla uſlaboſchanu. Wiña wehleſchanas eſot, lai pagasti ſkolu leetās ectu ar ſaweeem dſimtſungeem roku rokā. Wiſpahri ſemneefeeem wajagot zenſtees ar ſaweeem dſimtſungeem labi ſadſihwot, — tas buhſhot abām puſem par ſwehtibu, un ſkolotaji warot ari ſchāi ſinā daudž ko darit. Wiñch pats eſot ſemneefu — un ſewiſchki latweeſchu — draugs un liberals zilmeſs. Lai nebrihnotees, ka wiñch tik wahji runajot latwiſſi; tas

tadehk, ka wiñsh jau kopsh behrnibas atradees galwas pilsehtā, kur audsis, skolojees un deenejis tahdās aprindās, kur latviski nerunā. Vaime bijusi ta, ka wiña wezā aukle un daschi ziti apkalpotaji bijuschi no Kursemes, zitadi laikam ne wahrda neprastu no fawas dsimtenes walodas. Tagad nu wiñsh tshakli mahzotees latviski — gan prak-tiski, gan no grahmata. Beidsot marschals noschehloja, ka newarot ilgaki palikt skolotaju widū; tomehr wehl redse-fchotees, jo rihtvafkar, pehz konferenzes heigam, wiñsh wiñus sapulzes dalibneekus luhdsot, kā fawus weefus eera-stees „Mufes“ heedribā us kopejām wakarinam.

Atwadidamees marschals fneedsa roku presidiya lo-zekleem un wiñeem mahzitajeem, bet no pahrejeem sapulzes dalibneekem marschala rokas speedeenu ißpelnijās weenigi Robeschneeku Edwards.

* * *

Kopmeelasts „Mufes“ heedribā tuvojās heigam. Sontaga mahzitajs, ko marschals bija usazinajis usnem-tees „presidenta“ peenahkumus ari pa meelasta laiku, pat-lahan peeschkindinaja daskchinu pee glahses malas un finoja, kā tagad runashot, kā pats pehdejais, Lihtshu draudses mahzitajs Adama fung. Mahzitajs Adams, wihrs pus-muhsha gados, wideju augumu ar pilnu bahrdu, energiskeem waibsteen un dedsigām azim, pamahja fulanim, lika eeleet satā glahsē wehl ūrkana wihna un tad, peezehlees un ihši atkahjees, eefahka:

— Zienijamee fungi! Pa muhsu meelasta laiku efam-dsirdejuſchi jau wiñadas runas — gan nopeetna, gan jauntra saturra; tāpat ari dsirdejam wiñadus laimes weh-lejumus un ussaikumus — gan meelasta dewejam augsti godajamajam marschala fungam, gan bijusčham Kursemes ūchlratam, gan muhsu prahwesta tehwan, kām deem-

ſchehl naw eſpehjams buht muhſu widū, gan muhſu preſidentam ſirmajam Sontaga tehwam, gan ari teem mahzitaju un ſkototaju kungeem, kas waſar un ſchodeen zehla mums preefſchâ ſawus ſodoligos iſſtrahdajumus, tà kulpinadami muhſu pehdejo konferenzi un dodami tai ihſto ſaturu un noſihmi, gan ari wehl ziteem. Bet, mani fungi, man ſchkeet, ka weena laime tomehr wehl palikuſe neiſſaufta un taisni teem, kas to wiſwairak pelnijufſchi. Es domaju muhſu ta ut a s d a r b i n e e f u s. (Schos pehdejos wahrdus runatajs ſewiſchki uſſwehra.) Bet kas tee tahdi ir — muhſu tautas darbineeki? Kas darbineeki wiſpahri ir, to ſinam jau kürſch katrs no behrna deenam. Mehſ ſinam, ka muifchâs par darbineekeem ſauz kalpus tanî nedelâ, kad tee wiſas ſefchâs deenas no weetas eet muifchâs darbos, kurpretim tanî nedelâ, kad kalps muifchâs gaitâs eet tikai daschâs deenas, to ſauz par leezineetu jeb leezibâs gahjeju. Wiſpahri darbineekeem muhſu tehwu tehwu laikos peekrituschi muifchu gaitâs allasch paſchi galwenee un gruhtakee darbi, tamehr leezibneeki leelačo teeju weikuſchi daschados ſihkos un weeglačos darbus. Pehdejos gadu deſmitos darbineeka wahrdos, allasch wairak un wairak ſaudedams ſawu agračo noſihmi, ſahzis atdſihvotees kahdâ zitâ, ka leekas, plafchakâ, waj ari ſchaurakâ noſihmê, — ka nu to nem. Muhſu latweeſchu laikrafſtos — galwenea kahrtâ ta ſauktâ tautiſchâ preſe — beechi jo beechi fastopams wahrdos ta ut a s d a r b i n e e f i. Bet ko ar ſcho wahrdu ihſti gribets apſihmet? Zik no mineteem laikrafſteem paſcheem no protams, tad tur par tautas darbineekeem domati ſewiſchki tee wihi, kas ſchâ, waj ta darbojas kahdâs Rigaſ, waj Jelgawaſ beedribâs, waj ari iſdod, waj wada kahdu laikrafſtu. Bet waj tee ir kahdi pateefi tautas darbineeki? Waj wiwu darbi dod teem

teesibu, fauktees taiñni par tautas darbineekeem? Par darbineekeem un darbineezem tauta wiros laikos faukusi — un padałai ari tagad wehl fauz — tos sawus laudis, kas darijuschi wişgruhtakos darbus. Kahdus fewischki gruhtus tautas darbus gan dara minetee beedribu wihri, kuxi paſčhi ſewi dehwè par tautas darbineekeem? Wini ſapulzejas daschreis pa wakareem uſ kahdu ſehdi, kur weenu otru ſtundu pawada tehrſedami, waj kautko nolemdami. Pilſehtneekeem, kas parasti wakareem wehlu eet gulet un rihteem wehlu zelas, taħda ſapulzeſchanas pa wakareem ir wiſpahri parasta leeta, ko nemaſ newar uſſkatit par kahdu nodarboſchanos, nele wehl par gruhtu darbu. Bes tam ſhee, par tautas darbineekeem dehwējoſchees wihri, redſami ſawās beedribās ari tad, kād tur ſarihkoti kahdi ſwehtki. Tur winu leelakais darbs tad ir — ſazit runas un uſſdert weſelu rindu augstu laimju, pa leelakai dałai pawiſam newajadſigu. Tur wini tad ſawās runas paſčhi weens otru zildina, minedami ſchahdus, waj taħdus gruhtus darbus un leelus nopełnus, lai gan pateefibā, nei tur kahdi gruhti darbi, nei ari kahdi fewischki nopełni nefur naw redſami. Turflaht wehl jaeeweħro, ka ſhee beedribu wihri gan-drihs wiſi ir taħdu profeſiju peekopeji, kām paſiħtamiba plaschakas aprindās nepeezeſchama, kā: adwočati, ahrſti, redaktori, awiſchu iſdeweji, tad tirgotaji un ziti. Iſaukt dabifkā kahrtā, kluht paſiħtameem, zeeniteem un mefle-teem ar ſawā arodā ſafneegteem eeweħrojameem panah-kumeem; uſſtrahdatees no gluſchi nepaſiħtama teesleetu kandidata par paſiħtamu mefletu adwočatu, ta naw weegla leeta: tur wajadſigs plaschhu ſinapħanu, dauds peedſiħwo-jumu, gaifħas galwas un goda prahha — uſnaemtees tifai taiñnas leetas aifstahwefħanu; liħdsigi tas ir ar ahrſteem: kluht plaschhi paſiħtamam un zeenitam, tur wajadſigs wai-

rāf gadu uſgħiġtiga darba, nemitiga faww ġina fħanu taħlača
 paplaċċina fħanu un milsums peedsi ħwojumu. Ur taħdu
 dabifku iſaugħiħanu, kura fawteenota ar darbu, puhliu, iſ-
 turibu un pazeetibu, daudfi jaunee latweeħi juristi un me-
 diċċi negrib apmeerinatees. Tas wineem leekas buht pulska
 par gruħtu un gaxlaizigu. Lihds augħiż kollu pabeiguschi un
 Rigā, wajid Ħelgawā uſſafha kifissi prakki, wini labak tuħlin
 prom uſ beedribam un uſstahjas tur kā tautas darb i-
 n-e e k-i, ta puhledamees guhti pasiħiħanu un peeħriħanu.
 Mans nolu hxs tomeħr now kritiset, wajid nopejt latweeħi
 aħr stu un adwokatus; es tikai għiex raha, kā wini pa-
 teefi bā now nekħi tautas darbineeki un f'ho goda pilno
 noſaukumu peeħawinajus chees glušchi nepelnit kahrtā. Ja
 wini masaf darbotox pa beedribam un waixi k-nodot
 fawwa aroda un amata peenahkumeem, dibinatu
 aħr stu un juristi beedribas, pahr sprestu tur faww spe-
 zielus jautajumus un ta' jo projam, tad wini warbuħt
 driħsa kwaretu pretendet uſ tautas darbineeki noſaukumu,
 jo tad tai tautas dalai, kas Pee wineem għieħas faww
 waġad sibäs, kluħtu warbuħt peeteekoschi liħds ċets un tai
 weħla k-nebuħtu jagħiex peħġi palihdsibas Pee zżeem.
 Nek, par tautas darbinee kifissi f'ħos beedribu wiħru n-
 ħarram fuakt. Driħsa kwinu kwaretu dehjet par tautas
 fweħtku fwineta jeem, jo kura beedribas kahdi fweħtki, tur
 wini eet par runu fazzitajeem un laimes uſſauze jeem. Bet
 atstahsim tautas fweħtku fwinetajus, f'ħos neihstos tautas
 darbineekus, Pee malas un waizafsim, kas gan tagadness
 dsiħw īr muħfu iħstee tautas darbineeki? Es domaju,
 ka tautas darbineeki noſaukums tagad peenahk as-
 weenigi muħfu tautiskolata jeem. Ja, mihleel fkolotaju fungi,
 ji u h s-efaq fawwa tautas iħstee darbineeki! Juhs efaq
 tee peleke, ma jid-eew ħarotee, beeschi pat noniżnatee gruħta

darba ruhki, kas par māsu atsīhdsību strahdajat ūwai tau-tai leelu darbu, sagatavodami tai gaifshaku nahkotni. Ne-wis ta ir kahda spehku seedoschana tautai, kad daschus wakarus aiseet patehrset klubā, waj kad kahdas beedribas ūvehtkos nodimdina kahdu ar ūkalām ūrām puščētu runu, waj usdser augstas laimes; bet gan to es ūauzu par ušupurešchanos tautas labā, kad muhšu ūkolotaji ūee ūifas ūwas neezigās algas, ūee ūwas ūesinamās nahkotnes, ūwām nenodrošchinatām wezuma deenam, gadu no gada nepagurdami strahdā gruhto tautas audsinašchanas darbu, aprakdami ūchā darbā ūwu jaunibu, ūwū ūpehka gadus, ūwu wezelibū un pat ūwu behrnu nahkotni.

Es domaju, ka ir marshala leelkungam, ir ūiveem amata brahleem darisħhu pa prahtam, ja pazelsħu glahsi un ūsaizinašħu ari winis to darit un ūsaukt augstas laimes muhšu ūkolotaju kungeem, ūcheem iħstajeem tautas darbineekeem. Lai dsihwo augsti latweeħħu tautas darbineeki — ūkolotaji! Urrà, urrà, urrà!

Pehž tam wiſi mahzitaji un marshals nodseedaja „Augsta laime teem”.

Ūkolotaji, weħlu iſklisħdami un eedami waj nu uſ naftsmahju, waj atkal riħkodamees dotees zelā, paikkusu ūrunajās ūwā ūtarpa par ūħas deenas peedsiħħwojumeem, ūwijsħki par meela sta gaitu un dsirdetām runam, iħpaċchi par pehdejo runu. Dasħi iſſafija domas, ka mahzitajis Adams newajadsigā ūhrtā aixlehris tautiſkos zenteenu un ūdewiſ ūtatiſkeem wadoneem. Taħda iſturešchanas nebjuſi weetā. Pats buhdams remdens pret ūtatiſko leetu, wiñx ħaikam weħlotees, lai ari wiſi buhtu taħdi. Ziti ūkolotaji bija atkal tanis domas, ka ūwa laba daļa pateefibas mahzitaja Adamsa runā bijuſi tomehr un ka tadehli par to pukotees neefot nekahda eemeſla.

Tschetrpadſmità nodala.

Dſihwes karufeliſ.

Ko laudis ſpreesch par varona Schalka ſtatifchanos uſ debefim. — Varona Schalka eedascha uſſautrinatees. — Nejaufcha eepafihſchanas ar studentu Oſolu un ſatifikhanas ar Tereji. — Knehwela Didschis ar Beesuma Bosumu mehri ſpehkus. — Barons Schalks apdahwina Brammanifchu Peteri. — Varona Schalka filoſofija par dſihwes karufeli. — Varona Schalka mahklineeziſla fajuhſma un mahkſlas motivi. — Gretes ſlimiba. — Barons Schalks pauehl winai kluht tuhlin weſelai.

Barons Schalks atmodas ſawā Alusudruwas muiſchā kahdu rihtu ne wiſai labā prahtā: ſhodeen winam bija jaerodas aprinča pilſehtā dot peenahzigai eestahdei atbildi par kahdu aplamibū, ko wiſch neilgi atpakał bija iſdarijīs. Schi leeta winam bija ſtipri nepatiſkama, ſewiſchki tadehł, ka apwainotā persona bija eewe hrojama ir pehz ſawa ſabeeedriſkā ſtahwoſka, ir pehz ſawas turibas un ta tā gan ſpehjiga, neveen praſit peeteekofchu gandarijumu, bet ſcho praſibu ari iſweſt lihds peenahzigan galam. Bes tam wiſch bija jau agrak gan no priwatperfonam eefuhdssets, gan no waldbas eestahdem ſaults pee atbildibas par daſhām zitām nelikumibam. Wehl wiſch nebija paſpehjīs ſchās wezās leetas nokahrtot, kād jau atkał jauna kesa kluht un pee tam tiſ nepatiſkama.

Ar walejām azim gultā guledams un greestos ſtatidamees, wiſch domaja un gudroja, kā no ſchās jaunakās kējas wiſlabak tiſt wałam, bet nekahdu dauids maſ peenemamu iſeju newareja atraſt. Iſdomajees ſchurpu turpu un ne pee kahda gala iſnahkuma newaredams tiſt, wiſch

beidsot zehlās augščam, nomāsgajās, apgehrbās un tad išgahja uſ leevenem, kur lika pādot ſew kafiju. Pādsehris kafiju, wiņšč zigari kuhpinadams, atkal ilgi domaja, ko ihsti ūchodeen lai atbild teeſu eestahdei uſ wai-zaļumu, kadehļ tāhdā neatlautā kahrtā un bes jebkahda redžama eemeſla apwainojis godajamu zilweku. Wehl ar-ween newaredams nekahdu pādomu atrast un pulkstenī redžedams, ka laiks dotees zelā, wiņšč lika kutscheerim eejuhgt ſirgus tā ūauktos puſratos, paſauza ūulaini lai pā-dod mehteli, kuru lika uſmest ſew pāhr plezeem un tad ūehdās ratos eekšā, pāwehledams braukt uſ aprinča pilſehtu.

Zelkšč no muiščas gahja wiſpirms pa kastanu ūku un behrſu gatuvi, tad pa drūvam un laukeem un pehž tam pa meschu, ūastahwoſchu no ūkuju un lopu ūokeem.

— Zahni... Kungs uſſauza kutscheerim, kād bij brau-kuſchi gabaliu pa leelzelu. — Meschi tagad iſſchuwuſchi deesgan ūauſi. Tadehļ nebrauksim apkahrt pa leelzelu, bet laid teeſham pa malkas zelu uſ lopu muiščeli un no tureenes uſ leelzelu. Buhs trihs — ūcheteras werſtis tuwaſ.

— Labi, zeenigs leelfungs... Atteiza kutscheeris un pee nahkofčā ūahnzelina nogreeſa ſirgus no diſchzela un brauza pa malkas zelu.

Labi gabalu no leelzela, tanī weetā, kur auga reſnee lihdsenee behrſi, kuru ū taupija tikai leetas ūokeem, waj pāhrdofčhanai un kuru ū ūirst malkai ūufudruwas barons bija ūtingri aifleedfiſ, ūchodeen bija mesčā eebrauzis ar di-weijsām orem ūahds no ūufudruwas ūaimneefeeem un tur ar ūaweeem puifcheem nolaidis warenu behrſu, kuru bija ūaſahgejuſchi puſgaroſ runguļoſ un ar teem pēckahhwuſchi abejas ores. Patlaban puifchi nehma jau groſčas rokā

un gribaja braukt ar wesumeem mahjā, bet pats saimneeks, panehmis sahgi plakanisski few us kameesi, sahka jau solot us zela puši, kad newilshus issdsirda pa mescha zelu, turpat wiſā tuvumā, ratus labam. Turp paſkatoes, wiſi gandrihs reisā eeraudsija brauzam baronu. Saimneeks palika stahwot, ka par sahlsstabu fastindsis; ari pujscheem rokas noſlihka us leju, un groſchas iffchluka no pirksteem un nokrita pee ſemes. Wini bija ta pahrsteigti un pahrbijuschees, ka nedrihkssteja ne elpot. Wini tedjeja, ka kutscheeris, us ſcho puſi paſkatidamees, wiaus jau eeraudsijis. Par laimi barons pats us ſemi neſkattijas, bet, galvu atſweedis pa dałai atpačał, luhkojas us augſchu — waj nu us koču galotnem, waj maħkonos. Bet ar jaunām iſbailem wiai dsirdeja, ka kutscheeris, rahdidams ar pahtagu us wineem, teiza:

— Beenigs barona leelkungs, are tur...

— Kufch, netrauzē mani!... Dsirdeja baronu kutscheeri strauji pahrtrauzam, un ta ka brauzis tas atkal ajsbrauza, ſkatoes us augſchu un neka neredsot, kas us ſemes noteek.

— Lai Deews dod traſajam Schalkam weſelibu un ilgu muhschu!... Saimneeks iſſauzās preezigi uſelpodams, kad barona ratus nedſirdeja wairs riħbam. — Es wiſu laiku biju tahds ne dſihws, ne miris. Jau domaju, nupat muhs eeraudsis, un tad buhs tahda ſoda maſſafchana, ka naħfees waj ſirgus un ratus pahrdot, un kur wehl bresmigais rahjeens un diſchais kauns, kad barons teiftu: „Un tu, Tiltin, pagasta teeſneſis, un ari mescha saglis!...“ Isgudrem gan jau biju labu laiku iſſenzis, kad wiſi ſtrahdà pee ruđseem, waj feena, un kad neweenam nevar eenahkt ne prahtā, ka ſchinī gada laikā un wehl tik jaufā deenā kahds waretu eedomatees braukt meſħā pehz leetas kokeem,

waj malkas. Meschfargeem schahdā laikā ne ſapni ne-nahks prahṭā, eet meschu pahrraudſit, bes tam ari wineem tagad paſcheem jaraujas ar ſaweeem mahju darheem. Bet nē, schahdā laikā un schahdā deenā taſni paſcham fungam wajag eedomatees braukt pa malkas zelu, kur zitadi winutikai ſeemā — kamanu zelā reds kahdreibrauzam. Par laimi wiſch, uſ augſchu ween ſkatidamees, tā bija nogrimis domās, ka neween pats neka neredſeja, kas uſ ſemes noteek, bet ari kutscheerim nelahwa ne puſchplehſta wahrdarunat.

— Es jau to ſen eſmu novehrojis un weenumehr ſaku, ka muhſu fungam prahṭs wairak neſas uſ debefu leetam, neka uſ ſchās grehku ſemes nihzigo dſihwi... Noteiza maſais puifis wezais Martinſch, bailu ſeedrus ſew no peeres noſlauzidams un iſwilkdamſ vihpu iſ kabatas. — Daſchadu grehku un grehžinu winam gan naw maſums, tas teſea, ir to paſchu ſeiweeſchu ſinā, ir zitadi; bet par to wiſch atkal, ka redſams, atſihſt un noſchehlo ſawus grehkuſ, jo winu arweenu reds luhkojamees uſ debefim un ilgojamees pehž zitas — labakas dſihwes, kas patifam zitada neka ſchās behdu eelejas grehzigà buhſhana.

— Tā wajadſetu darit wiſeem fungem: ſchās nihzigàs paſaules mantas, ko ruhſa un kodi maita un ko ſagli ſog, atſtaht labak mums — ſemnekeem un darba zilwekeem, bet paſcheem dſihtees pehž zitas — labakas dſihwes un nenihzigm̄ mantam, jo fungi tatſchu par mums ir labaki, un wineem ta tad pehž taſnibas peenahkas ari ta labakā dala, bet mums, praſteem darba laudim, kas ar fungem nekahdā ſinā newaram lihdsinatees, peetiftu jau ari ar ſchās ſemes nihzigm̄ mantam un pahejofſho labunu. Tomehr fungi neſin kadehl dara otradi: paſchi wiſeem ſpehkeem zenſchās pehž newehrtigm̄ nihzigm̄

leetam, bet wiſu to labako, kas nekad neisnihſt un ſo ruhſa nemaita, ſola mums— rupjeem, prasteem, darba laudim... Runaja diſchais puifis Žekabs, ari pihpū uſrih-kodams un ſobgaligi luhkodamees uſ Martinu.

— Bet, puifchi, nu ir wiſlabakais laiks, jo paſchi ſawām azim eſam redſejuſchi fungu aifbrauzam pilſehtā, kas wehrojams no tam, ka ratu pakalā bija pеeſeets tſche-modans... Gaimneeks runaja, nonemdams few sahgi no kameeſcha. — Tu, Martin, brauz ar abām orem mahjā, paſauz meitas un faiſmeezi, lai lihds iſkraut weſumus, un tad ſteidſees atpaſal. Mehs ar Žekabu liſſimees pee darba un nolaidiſim pa to starpu wehl weenu behrſu. Tad buhſ ir daschadu leetas koku peetekoſchi, ir darboſkli naſkoſhai ſeemai ſkaleem, ir ari labaka malka, ſo pa ſwehtku laiku furinat.

Barons Schalks pa to starpu bija iſbrauzis no meſča un laida pa leelzelu uſ aprinka pilſehtas puſi. Taſni tanī weetā, kur tſchetri leelzeli ſatezeja kopa un kur atradās baltām un melnām ſwehdram krahſotais ſtabs ar tſhetram iſſteiptām rokam, no kuxām weena rahdiļa uſ Želgatu, otra uſ ņuldigu, trefčā uſ Leepaju un zeturta uſ leiſchu robeschu, brauza pretim treji leeli rati, kureem katreem bija pa trihs ſirgi preekſchā. Weenos ſehdeja wairak zil-wetu — wiħreeeſchi, ſeeweetes, behrni; pahrejee diwi bija peckrauti augsteem weſumeem. Lai gan weſumi bija pahr-ſegti ar audekla gabaleem un pahrſeeti wirvem, tomehr ſchur tur pa paſtar pem wareja redſet ſpihdam daschadus ſpoſchus raibumus, it ka ſtikla krellu rindas un zitadus wiſulus.

Barons Schalks, kas ſcheem ſawadeem weſumeem bija paſlaban jau pa brauzis gaxam, eedomajās paivaizat, kas tee par brauzejeem un ſo wiņi ſawos weſumos iħſti wed.

Spehji winſč lika kutscheerim apturet firgus un, atpačal pagreeſees, ſkalā balsī iſſauza:

— E, brauzeji, aptureet! Kas jums tur tanis augſtajos wesumos un no kureenes us kureeni braukdami?

Sawadee brauzeji firgus aptureja, un preefſchejos ratos, ſtahwus peezechlees un baronu paſweizinajis, kahds ſchihds ar melnu ſprogainu bahrsdu un tahdeem pat mateem, atbildeja wahzu walodā:

— Beenigs barona kungs, mehs brauzam no Jeſaupenes tirgus us Annas tirgu Leepajā un wedam karufeli.

Barons Schalks palika azu mirkli gluſchi meerā, it kā ko domajot, bet tad wina feja preeehma us reis wiſai dſihwu un jautru iſſatu; us pehdam wiſč lika ſawam kutscheerim greest firgus apkahrt un preebrauzis blaſus preefſchejeem rateem, preezigi iſſauzās:

— Ko, karufeli juhs wedat? Tas ir leeliffi! Es ſen neefmu us karufela brauzis, un ſchodeen man tā ne-labi ir ap duhſchu, ka teefcham deretu us karufela iſwiſinatees. Nemeet uſſtahdeet un greeſheet walam!

Minetais ſchihds, kas laikam bija karufela ihpafch-neeks un wiſu ſcho lauſchu ſaimneeks, nobijees norahwa ſew no galwas zepuri un ſahka luždſoſchā balsī runat:

— Beenigs ſchehligs barona kungs, to mehs newaram iſdari. Wesumi leeli, leetas ſmagas, — mehs tās newaram pazelt un kā mehs wesumus wehlak ſakrauſim? Mumis te naw tikdauds wiſru, — tik es, Greiff un Golfs. Ko mehs trihs ween waram? Seewas un behrni maſ ko war lihdſet. Te ari naw weeta, kur karufeli uſſtahdit — us leelzela to nedrihſt darit. Un kas wiſu greeſis? Mehs weeni nepawifam newaram wiſu pagreest, mumis ari ja-

steidsas uſ Leepaju, mehs nedrihftam zelā ūawetees: ko mehs ehdiſim? Mumſ wajaga pelnit maiſi.

Barons Schalks iſwilka ſew no ūabatas maſu, iſnehma no ta papira diwdefmit preezu rubļu gabalu un no meta to ūchihdam preekſchā pee ſemes.

— Valdees, ūchēligs barona kungs. Ūchihds pa-teizās. — Bet iſkraujot, uſſtahdot un atkal iſahrdot un ūkraujot wesumus, mumſ paeet pus deenās, un mehs ween to newaram, mumſ jaſeſlē kahdi wihi, teem jadod eht un alga, tas wiſs mafſā naudu, un kād mehs te uſ leelzela uſſtahdiſim ūarufeli, kā te warēs pabraukt garam?

— Lai pagaida, lihds ūarufeli atkal atnems nost. Ņe tev wehl weens preezineefs, bet tagad nu pee darba — bes ūawefchanās, kā pehz puſtundas war greest waſam! Mans kutscheeris palihdsēs un, are, tur brauz wehl kahdi brauzeji, tee ari warēs palihdsjet. Bet tagad nekaſi paſauſi un neka negaidi! Es eſmu barons Schalks. Traſais Schalks. Waj mani nepaſiſtu? Jeb es tev!... Un wiſch, ratos ūahwus preezehlees, pažehla uſ augſchu un pahra reiſ ūawizinaja pa gaifu ūawu ūmago ahdas ūantſchuku, ūuxu allasch, ari braukſhus brauzot, tureja ſew ūahnos pee joſtas ūeekabinatu.

— Paſiſtu, ūchēligs barona kungs, paſiſtu. Juhs eſat barons Schalks, kā tad. Kā juhs lai nepaſiſtu? Juhs tiſ weeni paſchi tahdi labi eſat. Es un mani ūaudis, mehs darifim ko wareſim un barona fungu labi iſwiſinaſim. Wiſch ūidos, kā uſ engelu ūpahrneem.

Schihdi un ūchihdeetes nu ūahpa un lehza wiſi no rateem ahrā, ūahka wesumus ūaſit waſam un ūarufela ūeederumus pa gabaleem ween ūaut ahrā un zelt ūemē. Pa to paſchu ūelu, pa ūuxu bija braukſhi ūarufelneeki, drihſi atbrauza ari pahris ratu ūchiganu. Uſi teem uſ ba-

rona pawehli bija jaeet schihdeem palihgā un bes kawefchanās jaftahjas darbā. Pa brihdim brauza kahda see-weete, laikam kahda no kaiminu faimneezem, kā no rateem, sirga un aifjuhga bija wehrojams. Tai lahwa meerigi braukt tahlač, un wina ari wareja wehl pabraukt gaxam. Bet wiſeem ziteem, kas usbrauza wehlač, nebija wairs eeſpehjams tift tahlač un tee gribot negribot bija ſpeesti ſche apſtahtees un gaſdit, kas notiks tahlač, jo taiſni paſchās krutzelēs tika uſſtahdits tagad karuſelis, kura ſpahrni bija tik gari, kā aifnehma wiſu ſwabado platibu, bet grahwji zelam abās puſēs bija plati un dſili. Tà pa wiſeem tſchetreem zekeem drihsā laikā faradās aiffproſtotās krutzelēs prahws ſkaitz brauzeju, pa leelakai daſai gan tahdi, kam nekur ſewiſchki nebija jaſteidſas, kā daschi pre-tſchu ſchihdi, kahdi rati ar leiſchu padeguſleem — wiſru un ſewu, pahris tahdi pat tirguſ zelotaji, kahdi bija karuſelneeki un tà jo projam. Wiſus toſ tuhlin rihkoja pee darba. Beidsot, kād karuſelis bija jau uſſtahdits, un ſchihdi darbojās wehl tikai ar wina puſchku ſakahrtoschanu, atbrauza ari Knehwela Didschis un Brammanifchu Peteris, weſdamī ſatrs weſumu kalku. — Toſ laikus Zihrulenes un apkahrtnes muifchu kalki, kā ari masturigafee faimneeki, mehdſa peſnitees ar kalku weſchanu uſ Leepaju. Muifchhas zeplos Wentas malā dedſinaja wiſai labus kalkus. Kalki ſawās mahju deenās, kād daudſ mas bija kahda pawala, mehdſa noſirktees pa trihs muzi kalku, ſabehra toſ wezoſ, zitur wairs neleetojamos maiſos un tad brauza ar teem uſ Leepaju, kur toſ pahrdewa gan muhrneekeem, gan namu zehlejeem, pee kam daschi rubli ifnahza peſnaſ. Brammanifchu Peterim tehws bija wehl dſihws un pee weſelibaſ, tà kā mahjas darbus pa leelakai daſai wiſch noſtrahdaja, un Peteris ſawās mahju nedelās ſtipri wa-

reja pēekopt pēlnās braukšanu. Tā ari tagad ir wiņč, ir Īnehwela Didschis, buhdami mahju nedelā un ūtavas pahris leezibū deenas kātrs muiščā atkalpojušči, bija laidusčees zelā ar kālķeem.

Īnehwela Didschim gan nebija ne tehwa, ne ūtewas tehwa, ne ari zita kahda wetscha, kas winam mahju darbos waretu palihdset, bet wiņč bija pats wiſai ūpehžigs un weikls strahdneeks, kam darbs ūchīrtin ūchīhrās. Ar zelā braukšanu nokavetos mahju darbus wiņč pasteidſa pa wakareem, ūwehtku pawakareem, un zeldamees rihteem agraki par ziteem. Winam bija leelakas wajadsibas nekā ziteem kālpeem, jo lai gan wiņč nebija nedī dīshrejs, nedī zitadi palaidneeks, tomehr wiņč pats ūewi noplizija, pastahwigi mainidams ūrgus un gandrihs ikreis dodams peedewas. Ūrgus mainot, paſčam ikreis naudas nepagadijās, kādehļ bija jatapina no kaimineem un paſihstameem, kam wehlač nahzās atkal atdot. Šewiſčki pēe Brammaniſčhu Petera wiņč bija arveenu ar dascheem rubleem aptapinajes. Kādehļ ari tagad, kad Brammaniſčhu Peteris, rīhkodamees uſ pēlnā braukšanu, bija uſaizinajis ari winu, waj nebraukšot zelā, lai waretu ko nopelnit un nolihdsinat parahdu, Didschim nekas zits nebija atlizees, ka braukt lihds, apsinotees, ka parahds naw brahlis un ka wezu parahdu nefamaķajis turpmak tapinat nedabūs. Bijā tagad ari tahda ūvabadala pastarpe; rudsu plauja taisni steidsama wehl nebija, ūens gandrihs wiſs nowahkts, papuru ūsfahrtata. Laiks kopsč wairak deenam turejās jaufs, tā ka wareja domat, ka tas ari turpmak buhs tahds pat, un tā tad nebija domajams, ka leetus waretu uſnahkt un notift nelaimē — kālli aifdegtees, ūbojatees, ūdegat maiſi, kur tad wiſa pēlnā buhtu wehjā. Tā ka bija paredsama laba laika turesčhanās, tad Didschis

Labprahht bija laidees zelâ, jo bes domatâs peñnas wiñçh
gribeja ari iñmehginat wesuma wilfchanâ sawu jauno, pah-
ris deenas atpañal Teikupenes tigû eemainito sirgu. Bija
winam ari wehl kahds ihpaschs noluñks, par kuxu wiñçh
gan neweenam neko eepreefçh nemineja, bet kuxu totees jo
dsjhwî loloja few prahtâ: wareja gaditees, ka Sepenes,
Audaru-Añites, Kasu, waj Lubu frogû iñnahk sirgu mai-
niñchana, jo tanis tschigani arween bija fastopami.

Geraudsijis pee brauzam Knehwela Didzhi ar Bram-
manischu Peteri, kas abi soloja blakus saweem wesumeem,
barons Schalks preezigi eefauzâs:

— O! Nu ir labi! Nu mums ihstâ brihdî nahk darba
spehki ka pañaukti. Kad tee stahfees pee greefchanas, karu-
selis ees xuhedams!

Knehwela Didzhis, kas wiñur, kur kahds ñewischks
un gruhts darbs bija preefchâ, likas ar wiñu kruhti flaht
un darija to ar weiksmi un ñaprafchanu, pee tam pats
ar sawu darba spehju un prafchanu gan nekad neleeli-
damees, bet tomehr labprahht dsirdeja, ka ziti winu pa-
leela un apbrihno, — tagad, dsirdedams tañdu zildina-
chanu un pee tam wehl no kaimiu baronia mutes, sirgu
apturejis gabalinu nostak, preezigi lepnâ gaitâ soloja
ñchurp, galwu drusku atmetis atpañal un ñhad un tad to
papurinadams, ta ka kuplee-kerainee mati ween tik sa-
lihgojas. Satwas wiñra wehrtibas un darba spehjas pilnâ
apsinâ laimigi lepni ñmaididams, pahtagu turedams kreisâ
roñka nolaistu us semi, bet labo roñku zehli wehzinadams,
wiñçh droñchi peenahza baronam flaht, jo wiñçh mahzeja
ir kungeem peenahzigi dot godu, ir ar teem peeklahjigi
runat, ka daschi ziti wiñ neprata un us ko pats bija ne
masumu lepns. Zepuri noachmeees un baronam mehtela
pedurñni noñkuhpstijis, wiñçh nelika wiñ tuhlin zepuri

few atpačal galvā, bet palika tāpat stahwot baronam preefschā, un gaididams fo teiks, laipni smaididams luhskojas us baronu. Tikai kad barons bija diwreis teizis, lai nestahwot ar pliku galvu, winsch uslifikas zepuri atpačal galvā. Pahtagu winsch bija paturejis few rokā nevis tā nejauschi, bet ar sinamu eepreefscheju noluhsku, jo winam bija paradumis, stahjotees pee kahda fewischki gruhta darba gabala, fo ziti nejaudaja weikt, peemehram pee apkritujscha wesuma uszelschanas, pee leela afmena, waj reñnas fijas welšchanas us ſlehpem un ziteem tamlihdsigeem darbeem, masaf ſpehjigos wihrēlus pabilhidit fahnis, lai nefulas pa kahjam, un tad eedot teem, lai wina pahtagu, waj zitu kahdu leetu patur tik ilgam, kamehr pats nemfees ar zelſchanu. Tā ari tagad winsch bija domajis, ka te buhs kautkas zelams, fo ſchihdi ar tſchiganeem un ziteem wahzu, waj pušwahzu tirgus laudim weeni paſchi nejaudā isdarit, jo ſneħwelu Didschim, ka ari ziteem kalpeem, bija jau ſen nodibinajufes tahda pahrleeziba, ka ſpehka ſinā ar latweeſha zilwelu newar mehrotees ne ſchihdi un tſchigani, ne ari pušwahzeeschi, waj ihsti wahzeeschi un fungi, bet weenigi tik warbuht leifchi (zitas nekahdas tautibas kalpu laudis tuwač nepasina). Tā ari tagad, gaididams fo barons liks darit, winsch paluhkojas us abām puſem few apkahrt, kam wajadſigā brihdī waretu dot ſawu pahtagu paturet. Brammaniſchu Peteris, kas ſekoja Didschim daſhus folus pačal, gahja drusku us preefschu ſalihžis un maſleit ari ſaleezees us labo puſi, bet zitadi ari ar droſchu gaitu un paſčpalahwigu iſtureſchanos, jo ari winsch ſawem ſpehkeem pilnigi uſtizejās un katra darbā bija atſchķirigs. Tikai ſawu pahtagu winsch bija atstahjis us wesuma, jo winam truhka tahdas eepratibas, rihkotees ar ſcho eerozi tā, ka to mehdja darit Didschis. Šekodams

fawa wezakà, wairak peedsihwojuſchà beedra un daudſinatà barivescha preefſchihmei, ari wiſch nobutſchoja baronam mehtela peedurkni un tad palika baronam preefſchâ ar pliku galwu tik ilgam stahwot, lihds tas wiſam lika maukt zepuri atpaſal galwu.

¶ad barons Schalks bija pasinojis, ka buhſhot jalihds ſchihdeem greest karufeli un ka wiſch pats uſ karufela wiſinaſchotees, tad Didſchis par tahdu nedſirdetu joku no preeka padewigi jautri eefmehjås un, atkal baronam pee peedurknes noleekdamees, fazija wehl jo pade-wigi laipnâ hafſi un ar preefâ ſpihdofchu gihmi:

— Bet, zeenigs barona leelſkungs, tad jau, luhtu, wajadses ſchnabi.

To wiſch fazija nevis aif kahres pehz ſchnabi, jo tahdas kahres wiſam nebijs, bet gan tikai tapehz, lai parahditu kaimianu dſimtskungam, ka Zihruſenes falpi ir ſapratigi zilweiſi un prot ar leelkungeem runat un toſ luht, ta, ka peederas. Bes tam Didſchis to eefkatija par goda leetu, ka wehlaſ warès ziteem falpeem pastahſtit, ka wiſch iſluhdsis kaimianu baronam ſchnabi. Garâ wiſch jau tagad preezajås, ¶ad pahrbraukufchi no zela atpaſal warès ir paſchu mahjås ziteem falpeem, ir muiſchâ wiſeem darbineekeem pastahſtit, ka wiſi ar Brammanifchu Peteri dſehrufchi barona Schalka dotu brandawu. ¶a barons ſchnabi dos, par to Didſchis neſchaubijås, jo lihdsâs daschadâm aplamibam un pahrſpihlejumeem bija wiſâ apkahrtne ari plaschi paſihſtania ſcha barona labſirdiba un dewiba, kas nereti pahrwehrtâz pat iſſchkehrdibâ, ſewiſchki ja wiſch aifrahwâs ar ſeeweefcheem waj ziteem kahdeem ahrkahrtjeem preekeem.

Un Didſchis nebijs fawâ pahrleezibâ alojees. Barons Schalks, it ka ko aifmirſtu atzeredamees, ſpehji eefauzås:

— Ja, s̄chnabja wajaga un alus ari! Gribu s̄chodeen duhschu eetaifit... Un wiñsch tuhlin ussauza fawam kutscheerim, Iai aibrauzot krogū, kutsch turpat bija netahlu, un Iai leekot krodsineekam bes kaweschanas atwest pahris grostu alus, s̄chnabi un uskoshamos un Iai pañakot, ka barons Schalks samatkas.

Va to starpu schihdi bija ar karufela appuschkofschhanu un pilnigu sarihkoſchnu galā un greeſa jau walā leijerlasti, kura kweezoſchi lauzoſchās ſlanās wilka kahdu wiſai gaudigu meldiju. Barons Schalks nu lika stahtees greeſejeem pee darba. Karufela ſaimneeks eerahdija Knehwela Didschim ar Brammanischtu Peteri, kas un kā katram ja-greeſch, kā ari pats gribaja jau kertees pee weenās no milnam, kahda katram greeſejam bija weena janem rokā; bet Knehwela Didschis wiñu no tam attureja, pañneegdams ſawu pahtagu un lepni un apſinigi teildams:

— Sche paturi manu pahtagu un ſtahwi meerā, — iſtitšim jau bes tevis.

Barons Schalks peelika leelako un reſnako tſchiganu ari pee greeſhanas, ari pee aizinaja ſew blaht leiſchu wiherli, kas brauza padegułos, lika parahdit ſew papirus un kād bija pahrleezinajes, ka tee iſdoti no peenahzigas eestahdes dahwanu laſſchanai kahdeem pilnigi iſdeguſcheem leiſchu ſaimneekem no Schidi-Schamales pagasta, tad wiñsch pats eedewa padegulim papira trihs rublu galbu un tad lika leiti lihdsās Didschim, Peterim un leelajam tſchiganam ari pee karufela greeſhanas, bet pats uſſehdās weenā no karufela koka ſirdſineem, paſauza kahdu no jaunakām un glihtakām tſchiganeetem, lika tai ſehſtees ſew blaſkus otrā ſirdſinā, ussauza masafeem ſchihdeneem un tſchiganeneem, Iai ari kahpj ſirdſineem wirſū, waj lez kamanās eekſchā, un tad karufelis ſahla kustetees un drihiſi

greesas jau pilnâ ſpehkâ, jo wiſi tſchetri greeſeji bija iſhti ſtiprinceki, kaſ rahva ko nags nes. Schihds pats greeſa leijerkaſti, kahda ſchihdeete ar piča melneem mateem un leeſeem ſpihdigeem auſkareem ſita ſeetinu, tſchiganes dſeedaja un trallinaja kahdu jautru meldiju, bet barons Schalks eefleegdamees ſchad un tad peefita ar kantſchuſu ſawam koča ſirdſinam un kreetni faraustija pee eemaufteem, waj ari apkampa un ſpeeda ſew klaht blaſus fehdoscho tſchiganeeti, ta ſazeldams besgaligu jautribu, ta ka ari wiſi dihka ſtahwetaji un meerigee ſkatitaji ſahka fleegt, auret un ſkali preezatees lihds.

Pehz ilgakas greeſhanas barons ſika apturet un no-kahpia no ſawa kumela. Schai brihdî atbrauza krodsineeks pats ar ſaveem rateem, kureem krautes bija peekrautas pilnas ar alus groſeem, degwiſna puđelem, deſam, wegeem un ziteem uſkoſchameem. Krodsineeks — wežs, gařčh, kafns wahzeetis — zepuri nonehmis un baronu laipni un padewigi apſweizinajis, ſtahſtija tam, ka atwedis weſelu weſumu, lai barona kungs wiſu pats pehz ſawas patikas waretu iſmekletees. Barons Schalks atrada to par prahrtigī daritu un par ſchahdu ſapratigu rihzibu uſ-flaueja krodsineeku, uſſifdamis tam ar plauſtu daſħas reiſas pa plezu. Nu ſahkas eedſerſchana un uſkoſchana. Barons, ka wiſas ſchäſ ipreezas ſarihkolajš, dſehra pats pir-mais, tad bija jadſer krodsineekam, pehz tam ſarufela faim-neekam un tad wiſeem ziteem. Kad ſchnabja puđeleſ bija jau wairak apkahrt ſtaigajuſħas un ari uſkoſchamee hau-diti, krodsineeks ſahka korket alus puđeleſ wałam, un kats kaſ ween wehlejās, dabuja nu pa puđelei alus, bet kam djerſchana labi wedās, wareja dabut ari otru un trefchu. Wiſa ſchi newiſchus fastapuſħes, raibà ſabeedriba kluva nu waren jautra: ſwefħs ar ſwefchu tehrſeja, jočoja, ſmeh-

jās un kopigi preezajās, kā wezi pafihstami, jo wiši tagad bija diſhani labā prahātā un besbehdigī, kā behrni, pafīchi brihnidamees un preezadamees par tahdu negaiditu uſ-djihvi.

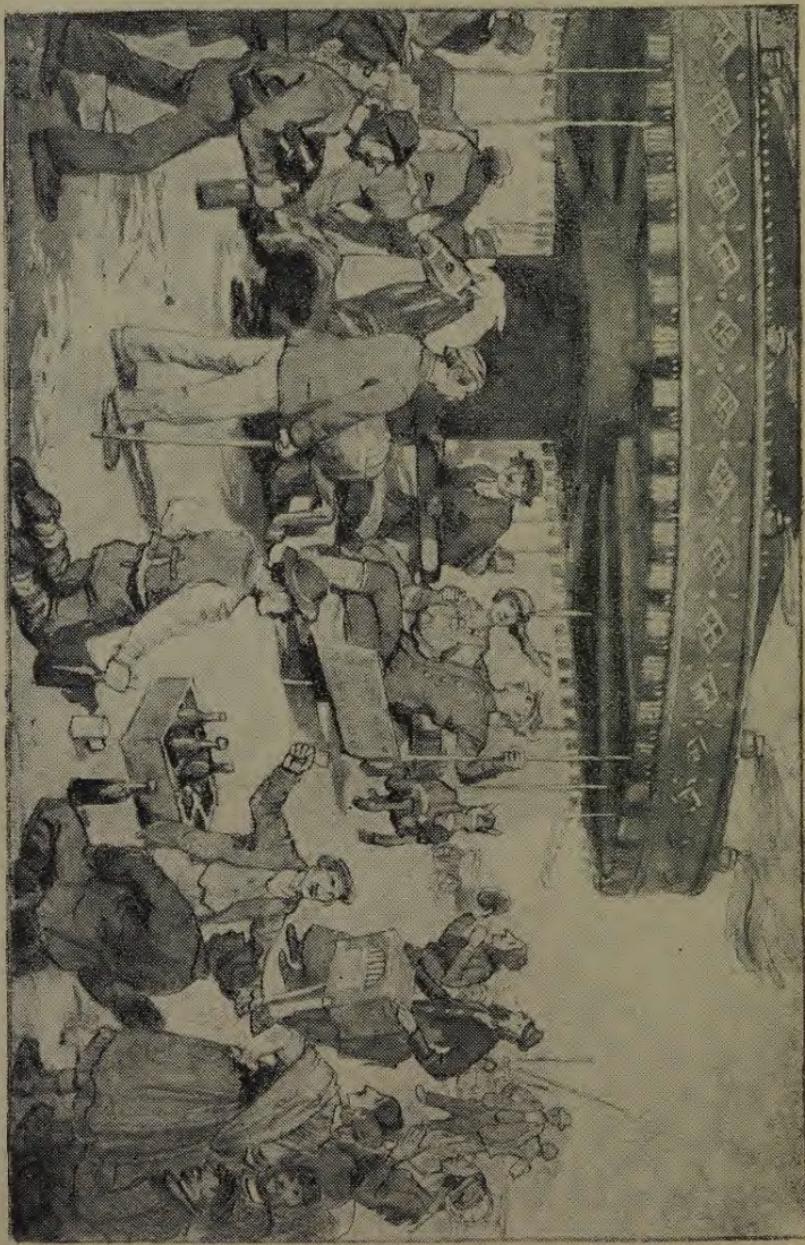
Schāi wiſpahrejas jautribas un brahligas iſpreezas brihdī pa weenu leelzelu, kahjam nahēdams, tuvojās kruſtezem kahds students. Tas bija ſkolotaja Alumala draugs Osols, eedams no Kirmgrauscheem uſ ſkolas namu. Wiſch naža nesteigdamees, it kā pastaigadamees, nuhjinu besbehdigī rokā wizinadams un papiroſu kuhpinadams. Barons Schalks, kās patlaban fehdeja kahdās karufela kamaninās, ar weenu roku apkehris jauno tſchiganeeti, bet otrā tureja putojoſchu alus ſeidelī, eeraudſijs studentu, nolīka alus traufu un zepuri nonehmees un wizinadams pa gaiſu, fauza preezigā ſauhſmā:

— Ho, Bruder Studio! Dorpatensis! Ho! Hallo!...

Students, azim redſot, neſinaja, kō uſ ſcho ſawado ſweizinajumu atbildet. Zepuri druzin pabihdijis uſ weenu auſi, tā kā newareja nopraſt, waj ſchahda wina kūſtiba uſ-ſkatama par atſweizinajumu, jeb tik par ſawas zepures weenfahrſchu peekopſchanu, wiſch gribuja wiſai ſchai raibai un ſkali trokſchnojoſchais ſabeeedribai lepni paeet gaxam. Bet barons Schalks, redſedams studentu nemas neapſtahjamees, nedī ari uſ wina jautrajeem ſauzeeneem kō atbildam, atſtahja tſchiganeeti uſ karufela, peefteidsās studentam klaht un, wahzifki runadams, teiza:

— Mans kungs, luhdſu atlaujeet eepafihtees. Es eſmu barons Schalks.

— Loti patihkami. Mans wahrdi Osols. Bet es domaju, mans kungs, kā mehs gluſchi labi waram rūnat ari latwiſki, jo atrodamēes latweeſchu ſemē, latweeſchu ſtarpa, un abi diwi ſcho walodu laikam protam... Tā

students, stalti nostahdamees un barona iſſtepto roku tikai druzzin ſatverdamis un tuhlin atkal palaisdamis wałam, latviſki atteiza. — Kāhdā zitā walodā es labprahrt nerunaju, kur tas naw nepeezeefchami majadſigs, jo es domaju, kā latveeſchu waloda ir tikpat laba, kā zitu kulturtautu walodas.

— Pilnigi pareiſi un riftigi! ... Iſſauzās barons Schalks, runadams tagad ari latviſki. — Es latveeſchu walodu protu un labprahrt runaju, bet es protu wiñu tikai tā, kā to runā mani laudis un ziti ſemneeki. Kā latveeſchu kungi runā un kā latveeſchu awiſēs drukats, to es labi newaru ſaprast, jo man ar latveeſchu kungeem nekad nefahda darifchana naw bijuſe, un wiñus wehl neefmu paſinis. Tadehļ domaju, mans kungs, waj nepahreeſim labak uſ to walodu, ko mehs abi protam labi un riftigi runat?

— Tāhdā gadijumā man tur nekas naw pretī ... Atteiza students. — Bet to daru tikai ar to norunu, ja juhs, mans kungs, eefkatat latveeſchu walodu par lihdsigu wahžu walodai un atſihstat wiñai weenadas teefibas ar zitām weetejām walodam. Es eſmu latveeſchu patriots, mihiļu ſawu tautu, turu wiñas walodu zeenā, godā, un kur manas tautas gods tiftu aifkahrts, waj wiñas waloda nizinata, tur katrau brihdi eſmu gataws aifſtahvet wiñas godu un teefibas ar eerozi rokā!

— Ho! Tas man patiħ! Ar eerozi rokā ... Ja, pilnigi pareiſi un riftigi. Ta ir ihsta studenta waloda. Tā wajaga. Es ari eſmu bijis students, eſmu ſtudejis gan Terbatā, gan Halle, Bonā, Zenā un Getingenā un ūoti mihiļu studentu dſihwi. Ja man nebuhtu jawalda ſawa majoratmuſčha, es buhtu palizis par muhſchigu studentu! Kur eeraugu kahdu studentu, tur labprahrt tam metos pa draugam un kaut tas man ari pilnigi ſwefchis. Ne-

nemat par īaunu, kād ari juhs te tā aptureju. Bet es newareju zitadi: studentu redzot, man tuhlin nahk prahā burschu dīshwe. O, du alte Burschenherrlichkeit! Es eīmu furonis, juhs laikam no jaunās latveesīchū korporazijas? Biju dīsirdejīs. Paga, kā wiīu sauī?

— Letoniju.

— Pareisi un rīktigi. Lai dīshwo letoni un furoni brahligi kopā! Urrā! O, du alte Burschenherrlichkeit!... Barons Schalks sauza ūjuhsminats, ar weenu roku ūkehris studentu sem padusēs, ar otru wižinadams ūwu zepuri pa gaisu. — Bet nu apstiprināsim ar kahdu labu ūchtehseideli ūwu jauno, ūwado eepašīhschanos — taišni leelzela widū. Nu, nenemeet par īaunu.

— Neka te naw ko nemt par īaunu... Atteiza students, ari pilnigi atkusdams no barona Schalka pahrpluhstoščās ūrīnibas. — Kas zela widū noteek, tas nekad newar buht īauns. Gods eet pa zelu, tik negods pa zela malu.

— Pilnigi pareisi un rīktigi! Af, zīk jaufi teikts! Es miħlu latveesīchū zilwekus un wiīu walodu, ūwijsčki kursemneekus. Par mums kursemneekeem mehds tatšchu teikt: kursemneeki — ūrīchu sagli, gan ari: kursemneeki ūrgu sagli. Deesin, ūrīch no ūcheem wahrdeem pareisaks?

— Es domaju, kā abi diwi... Students ūmehjās.

— Akurat un rīktigi!... Gudri teikts. Bet nu runasim wahžiſki...

— Žeenits leelskungs, nahzeet muhsu pulsā, tad mums buhs diwi leelkungi... Tā kahds ūchigans, zepuri nonehmees, uſrunaja studentu, ūxu barons Schalks sem rokas weda lihdsā uſ ūkarufela puſi.

— Ņo juhs te dareet?... Students waizaja ūchiganam.

— Beenigs leelskungs, ſwinam Dekaupenes tirgus atſwehti un wiſinam leelsfungus uſ karuſela.

Barons ar studentu, blaſkus eeſehduſchees karuſela kamanās un abi kaufus kreetni tuſchodami, uſ ahtru roku kluva leeli draugi un treeza, kā wezi paſinas, pahrrunadami studentu dſihwes preekus un behdas, ſewiſchki daſcha- duſ eewehrojamakus diukauju gadijumus un zitus raibus notikumus. Barons ſtarp zitu ſinacija ſtaħſtit, kā letok iſot wareni zirteji ar ſobeneem un daſchu labu kuronijafframbajuſchi; tomehr wiſmawhjaki zilnā ar latweeſcheem klahjotees liwoneem, ſtarp kureem daſchs paſaudejis pat wiſu roku. Wahzeſchi wiſpahr iſot gan kreetni ſchah- weji, bet zirſchanā ar ſobeneem latweeſchi leekotees buht, ja ari ne weiklači, tak katra ſinā ſtipraki. Ari wiſch pats labak warot palaistees uſ piſtoli, nekā uſ rapeeri.

Pret ſchahdeem ſawas korporazijas glaimeem Osols iſrahdija peeklahjigu atturibu, weenalduſgi, gandrihs wehſi atbildedams:

— Kattrreifejas mensuras iſnahkums tatſchu atka- rajas tikai no atſewiſchku indiividu jeb mensuras aktiwo dalibneku kwalifizitates, bet newis no weenas, waj otrs weſelas korporazijas ihpafchibam, waj imponderabilijam. Kas atteezas ſpezieli uſ manu personu, tad man tas abſoluti weenalduſgi, kahdi eerotſhi kattrreis teek iſraudſiti, — man kluafa weenadi labi tik rapeeris, kā piſtole. Es ſchauju deesgan preziji pat uſ leelaču distanži un ar rapeeri pats eſmu dabujis tik weenu weenigu bruhzi, bet zi- teen eedewis ſawu puſbuži.

Schahds paſtaidrojums, ko students iſteiza beſ ſe- wiſchka uſſvara, it kā atturedamees no ſawu ſpehju zil- dinasčhanas, atſtaħja uſ baronu Schalku totees jo ſtipraku eefpaidu, un wiſch malfirdigi atſinās, kā ſen neefot ſati-

zees ar dſchentſmeni, no ſuxa mutes buhtu dſirdejis tiſ leetijchkuſ ſpreedumus menſuras laukā, kā ſchodeen toſ dſirdot.

Drihs abi jaunee draugi bija tiſ tahuſ, kā ſtahwus peezehluſchees un zepures turedami weenā un pilnus ſeidelus putojoſcha alus otrā rokā, falika labās rokas ſchlehrfam weenu paht otru, iſdſehra fatrs ſawu kaufu lihds dibernam, pehz kām ſtudents ſchigli iſflauzija alus putas no ſawām neleelām ſkaifti uſgreetām dſeltenām uhſam, barons atkal noſlauzija ſawas leelās, kuplaſ, jau ſtipri eſir-mas uhſas un tad abi trihsreif zeeti ſabutſchojās, uſſauſ-dami weens otram:

— Du!

— Du!

Wini bija ſadſehrufchi tu-draudſibu jeb brahlibu. Pehz brihſcha wehlreif tuſchkoja kaufus un ſauza weens otram:

— Schmollis!

— Schmollis!... Un tad, atkal blaſkus noſehduſchees kamanās un weens otru ar weenu roku apkampuſchi, bet otrās turedami pilnus alus kaufus, fahka abi dſeedat:

— Gaudeamus igitur.

Schihdi un ſchihdeetes, tſchigani un tſchiganes, redſedami ſungus ween dſeedam un negribedami teem weeneem paſcheem laut puhletees, eedomajās eet wineem paſlihgā, jo ſak, ehdufchi, dſehrufchi un preezajuſchees efam wiſi, bet jadſeed ſungeem weeneem paſcheem — kā tas iſ-ſkatas! Bet neprasdam ne ſchās dſeeſmas wahrdus, ne meldiju, wini wilka waſam tahdu dſeeſmu, kahdu mahzeja — ſchihdi ſawu un tſchigani ſawu.

Tāpat Brammaniſchu Peteris, haididamees pehz tah-

das zeenaš tik ilgi stahwet dihkā (jo karufeli negreesa wairs jau labu brihdi), gribaja buht ispalihdsigs ari pee dseedaschanas, bet ne fungu, ne schihdu, ne tschiganu dseefmas neprasdams, ne ari zitadi dseedaschanas leetās buhdams kahds leels pratejs, wiñč azumirklī zitu dseefmu newareja eezeretees, kā tikai: „Kur tad tu nu biji, ahſiti manu?“ To wiñč tad ari, atkahſejees un ſanehmees, puhta walam, pirms gan tā palehni un nedroſchi, bet tad, haididamees, kā wina dseedaschana tahdā milſigā trofknī (jo schihdi greeſa ari leijerkasti un melnā ſchihdeete ſita ſeetinu) nepaleek nepamanita un wiñč neeefata par ſlinki un leefehdi, wiñč rahwa arweenu diftaki un beidsot pilnā ſpehkā. Pat ſnehwela Didschis, kās dseedaschanā jau ſen nebija wairs mehginaſees, tagad — filtā galvā un redſot wiñč zitus dseedam — ari negribeja wairs stahwet meerā un, nostahjees lihdsās Brammaniſchu Peterim, kautkā palihdſeja tam wilkt ir meldiju, ir teilt wahrdus, jo ſchās dseefmas wahrdus wiñč ſinaja tihri brangi no galwas: tee winam bija wehl pa dalai palikuſchi prahktā no paſcha behrnibas laikeem, pa dalai bija tos par jaunu eegaumejis no ſaweeem behrneem.

Tā weenā reiſā atſkaneja tſchetas daschadas dſeefmas, apmehram pahradeſmit zilweku dſeedatas, leijerfastes ſtabules un ſwilpes ſauza un ſpeedſa uſ nebehdu un it kā ſazensdamas ar daschadeem dſeedatajeem un dſeedatjam, bes tam daschs wehl ſita ar duhrem baubeenu pa karufela kamanu atſweltnem, waj zitur, waj ari plaukſchki-naja ſaujās un pa ſtarepam noſleedſās un noaurejās. Tas wiſ ſazehla leelisku, juſlu trofknī, un ja apkahrtejos laukos buhtu kur strahdajuſchi laudis waj aptuweenā buhtu kur bijuſchas kahdas mahjas, tad gan buhtu ſahkuſchi zilweki ſafkreet diſchzelu krustzelēs ſtatitees, kās tur noteck;

bet mahju nekur turvumā nebija, un laukos wišapkahrt wiļaoja diwu leelu kaimiņu muisču plasčas, koplās waſaraja druwas. Rudsu lauki abām muisčam atradās uſ zītu puſi, un tā nerēdsetos notikumus uſ diſčzela redzeja un dſirdeja tikai tee, kam tur taiſni ſchāi laikā bija gadijees uſbraukt.

Daschado dſeeſmu kopejam nodſeedajumam ſekoja wiſinacchanās uſ karužela un tad atkal ſchnabja un alus dſerſchana, joči, ſmeekli un leela jautriba, lihds ſtudents eedo-majās dſeedat kahdu dſeeſmu latwifki. Peezechlees ſtahwus un roku pa gaiſu ziladams, it kā baubēena ſiteenus rahdīdamſ, wiſch patihkami ſpehzigā balsī ſahka dſeedat:

Tur es dſehru, tur man tika,
Taī maſaji krodiņā.

Barons rahwa tuhlin uſ pehdam lihdsi; to paſču darija ari Brammanisču Peteris un wiſi ziti, jo ſchās dſeeſmas wahrdus daschs labs wairak waj maſak ſinaja no galwas un kaſ neſinaja, tee tos noſlaufijās no ziteem, bet meldija bija taħda, kā tai katrīs weegli wareja pee-weenot ſawu balsī — ari ſchihdi, tſchigani un leiſchu pade-gulis ar ſawu ſeevu. Pehz tam barons Schalks ſazija, kā ari wiſch ſinot kahdu latweeſchu dſeeſmu; to wiſch wehl atzerotees no ſaiveem Terbatas laikeem un to nu gribot dſeedat. ARI ſtahwus peezechlees un ar ſawu kantschuku ſiſdams takti, wiſch ſahka dſeedat, un wiſi ziti dſeedaja winam lihdsi:

Geffch meſcha bij weens nams,
Geffch meſcha bij weens nams,
Geffch meſcha bij weens polu nams,
Af, ſtaifta puſit, polu nams;

Gefſch meſcha bij weens nams,
Gefſch meſcha bij weens nams.

Tahlak ſcho dſeeſmu nedabuja nodſeedat, jo pa zelu no Bihruenes puſes eeraudſija brauzam kahdu puſkareeti, un barons Schalks, apſtahjies dſeedat, luhkojas ſinkahrigi turpu. Ari wiſi ziti apkluſa un luhkojas uſ to puſi.

— Tee ir muhſu leelkunga ſirgi!... ſnehwela Didſchis iſſauzjas, pa daſai preezigs, ka winam pirmajam iſdveeſ brauzeju paſiht, pa daſai nobijees, maj tur nebrauz pats barons un waj tas nekahks rahtees, eeraudſijis ſawus kafpus darbdeenā bes darba flaiftamees ap karufeli un wehl ar alus pudefem rokās. Mudigi Didſchis ar Peteri nolika pudefes groſā krodsineeka ratos un ſteidsas abi pee ſatveem weſumeem.

— Nuddeen, leekas buht Bihruneeka ſirgi... Barons Schalks, jautri ſmeedamees, wahzifki ſazija ſtudentam. — Nu buhs joki! Newares tapt garam. Ja wiſch pats, tad wajadſes ahrdit karufeli noſt un taifit zelu brihwu, jo wiſch ir wezs goda wihrs, ko nedrihſt joſot un kaſ ari nekahdus joſus nezeestu; bet ja buhs kahds zits, waj wehl ſeeweetes, tad garam laiſchana ahtraf nebuhs, eekam ari lepnee kungu kahrtas brauzeji nebuhs uſ karufela iſwiſinajuschees! To eſmu ſchodeen nonehmees un pee tam palikſchu! Bet ja nem man launā, dužmojas un grib katra ſinā braukt tahlak, tad lai dara to: lai zel karufeli noſt un brauz! Ko es eſmu wainigs, kad karufelis zelā? Ne es winu wareju tur uſſtahdit, ne ari waru nowahkt, — tik ſtiprs es neeſmu... To teizis, barons Schalks gardi ſewi ſmehjās un patihkamās juhtās brauzija ſawas leelās uhſas.

Puſkareetei peebrauzot ſlaht, iſrahdijs, ka tanī ſehd

diwas jaunas ſkaiftas ſeeveetes. Kutscheeris, apturejis ſirgus, luhtojas uſ weenu un otru zelimali, pehtidams, kur labak waretu pabraukt gaxam, bet nekur tahdu eespehju newareja eeraudſit. Winſch gribaja ſauft, lai wahkas noſt no zela, paplehta pat jau muti, bet neſinaja, kam ihſti lai uſſauftu un kas no ſcha zilweku pulka lai buhtu tas, tam jawahk karuſelis noſt. Bes tam patlaban ee-raudſija baronu Schalku, ko tuhlin ſweizinaja, pazeldams ſepuri un palika meerigi ſehſcham, ſkatidamees wiſapkahrt un mehginadams iſprast, kas ſche ihſti noteek. Ka barons Schalks ſche bija dalibneeks un fa tadehļ jaifturas mee-rigi, tik dauds winſch ſaprata.

— Ta ir Zihruſneeka meita ar kahdu otru jaunkundſi!... Preezigi pahrſteigts, paſluſu teiza barons ſtudentam, redſedams puſkareeti peeturam un weenu no eeffchā fehdetajām paſihdamſ par Tereſi. To teižis, winſch jauno tſchiganeeti, kas wiſam patlaban atradās klehpī, nogruhda ſew no zeleem, ſchigli peezehlās un devās pee atbrauzejām.

Tereſe ſchēita baronam Schalkam iſſkatamees ſhodeen tik ſkaifta, ka wehl nekad. No negaiditās fastapſchānās ar agrak wiſai tik tuwi ſtahwōſchu wiħreeti wiſa uſ reiſ bija ſtipri peetwiħkuſe, un wiſas maigo, zitadi aifween bahlo feju pahrflahja tagad tumſchfahrta blaħſma: wiſpahri wiſa iſſkatijās it ka ſamuljuſe, kas wiſu padarija tikai wehl ſkaiftaku. Sew lihdsās fehdojčo jauno ſkaifto damu wiſa ſtahdija baronam preefchā par ſawu mahſas meitu Eliſu Medem un tad waizaja, ko tas noſihmejot, ka ſche newarot tikt gaxam, kas tas par karuſeli tur taifni zela wiðū un wiſpahri kas ſche noteekot. Ar ſawām leelajām tumſchajām azim wiſa luhtojas uſ baronu it ka neſinachanā, waj brihnitees, waj ſkaiftees.

— Manas loti zeenijamās damas, ſche noteek gada tirgus atſwehtes ſwinetſchana... Barons Schalks, galanti palozidamees, atbildeja zeenigi ſwinigā nopeetnibā. — Tas ir, protams, mans farihkojums. Es ſen nebiju wiſinajees uſ karuſela, un tadehļ, karuſeli ſche nejaufchi ſastopot, man uſnahza eedoma, iſdarit to tuhlin un ſchinī weetā.

— Leeliska ideja! Kā arweenu, tā ari tagad juhſu idejas un darbi, Schalka kungs, ir pīlnigi origineli un attapibas ſinā dara jums godu. Bet nu luhdsu gahda-jeet, kā mehs teekam tahlat.

— Schai tirgū, zeenijamā jaunkundje, tahds noteikums, kā kāram, kā ſche eerodas, jawifinas uſ karuſela, — bes ſchahdas muitas netweens neteek garām, jeb tam jagaida, lihds tirgus beidsas. Juhs abas es uſaizinu, kā muhſu goda damas, nemt muhſu iſpreezā maſu dalibu un ari pawifinatees uſ karuſela.

— Bet Schalka kungs! Ko juhs no mums praſat?! Kā tas iſſkatitos!... Tereſe iſſauzās iſbrihnijufēs, tihri iſbrijufēs. Winas leelās tumſchās ažis likās kluhſtam wehl leelakas un uſ winas gludenī baltās peeres, zik ſem plati-males malam bija redſams, ſchķita parahdamees maſas, ſiņkas krunzinas.

— Iſſkatifees loti labi, zeenijamā jaunkundje... Schalks turpinaja. — Jo kur tik labi un tik ūklaisti zilweki ir ūklaht, kahda juhs eſat, tur arweenu wiſs tikai labi ween war iſſkatitees. Un ja ari neiſſkatitos labi, kā par to? Ja tik paſčam patiħ! Dſiħwē daudz kā ſoteek, kā ſe peħz kā neiſſkatas.

— Es uſ karuſela gan nefad wehl neeħmu wiſinajufēs, un tu, Liza, droħchi ween ari nè. Kā tu domā?... Tereſe runaja, paſſatidamās uſ ſawu zela beedreni un

ķā ūewī apdomadamas. Apakšchluhpū drusku eekneebuse
sobos, wina nebehdigi ūmaidama paskatijās atkal uſ ba-
ronu Schalku. Leelās tumščās azīs ūmā dseltenās zepu-
res plātajām malam dīrktija ūawadi.

— Luhdsu, zeenijamā Terezes jaunkundje, pamehgi-
neet! Bes mehginaščanas nefur ūeka labi newar ūnat...
Barons Schalks, ķā apburts no Terezes ūlata, runaja
firšnigi padewigā, tšchukstosčā balsī.

— Bet mums jasteidsas; mehs brauzam mihlestibas
darbā, — wedam kahdai ūlimai mesħfardsenei ūahles un
spēhžigu baribu.

— Tad taisni nedrihkstat ūawetees! Nahzeet un wi-
finatees tuhlin, lai tad warat braukt taħlač un darit Dee-
wam patihkamu darbu.

— Ko tu domā, Līšā? ... Tereze jautri waizaja,
wehligi un wiltigi luħkodamas blačus ūehdočhai radi-
neezei azīs. — Waj mums peenemt Schalka ūunga ūai-
zinajumu?

Schi, ķās jau wiſu laiku bija paſlepus beeschi luħ-
kojuſes uſ dasčhus ūolus atstatu ūtahwočho braſčo, ūlaisto
studentu, domadama, ķā barons Schalks, ķās ar ūowu jau
patučlo augumu un leelajām eefirmajām uhſam wiñai
nemas lahgā nepatika, warbuht nodomajis pee wiſinashan-
nas weens pats buht wiñām par ūawaleeri, uſ Terezes wi-
zajumu ūeka neatbildejuſe, nípri runadama, greeſas pee
barona ar ūekosčhem, pahrmetuma pilnā balsī, runateem
wahrdeem:

— Schalka ūungs, ķā juhs domajat weens pats muhs
diwas wiſinat? Lai eet mana tante, ja grib, weena pate.
Man nau ūawaleera, es neeefchu! ... Bebz ūheem wahr-
deem wiñā it ķā atrahwās wairak atpakač ūkipaččas faktā,
ſalika rokas, atſweeda galwiñu drusku atpakač un, uſmetuſe

luhpinaš, it kā dužmodamāš, palīsa tad lepni sehdam, no-peetni luhkodamāš kautkur tahlumā.

— Atwainojeet, kontese, tuhlestoschfahrt atwainojeet! Mehš ejam taižni diwi — tikpat, zil juhs. Luhdsu tuhlin eepasihstinaſchu... Un aisssteidsees pee studenta, kas pa-piroſu luhpinadams par kautko ūrunajāš ar karuſela ūaimneefem, barons to, aif elsona ūatwehris, aifweda pee ekipaſčas, kur iſdarija preekſchā ūtahdiſchanu, ūwinigi ūrunadams:

— Baronesse fon Hagen, Komtesse Medem! Mein Freund, Herr Osol, Student und Cavalier aus Dorpat, jeder Zoll ein Gentleman!

Wīnſch pats nu ūneedfa Tereſei roku, palihdsedams iſ-fahpt no rateem un ūeda to pee karuſela. To paſchu dariaja students ar otru damu, kas bija wehl jauna jaunina, taħda ar puſiħſeem bruntſcheem.

Pa to starpu tur bija eeradees ari Beesuma Bosums. Wīnſch bija no ūawas muisčas ūhtits ūaimiu muisčas ūudmalāš ūabihdelet ūesumu puħru, jo Bihru-leñes ūudmalāš bihdelu ūſirnas ūhdenstruhfuma deħl wa-ſaru nemaš nelaida darbā. Braukdams ar ūawu mahli at-pakal, Beesuma Bosums bija ūpeests ari krustzelēs tagad apstahtees, kur ūneħwela Didſhis ar Brammaniſchu Peteri tam nu pastahſtija, ka wīnus ūhe Ausfudruwas barons pelejgiſ ūee karuſela greeſchanas, par ko dabunot ūſert ūhnabi un alu pehz patikas.

Wehl Beesuma Bosums nebija paſpehjiſ ūiſu ūſirdeto labi ūjehgt, kad jau barons Schalks, kuxxu ūho beeso ūpehka ūihru drihs bija pamanijis, ūeenahza flaht un pa-ſinoja, ka wīnam ari buhſhot jaſtahjas ūee greeſchanas un jagreeſch ar ūiſu ūparu, jo tagad wīni gribot labi iſ-wiſinat zeenigās freilenes. Tſchiganu no greeſchanas at-

ſtahdinaja noſt, jo taſ, neluhkojotees uſ wiſu ſatu milſigo augumu, bija iſrahdiſees par wahju darba ſpehku. Ta nu par karufela greeſejeem barons noteiza Knehwela Di-điſhi, Brammaniſchu Peteri, leifchu padeguli un Beesuma Voſumu.

To dſirdot, Knehwela Diđiſhis un Beesuma Voſums paſkatijas weens uſ otru ſtipri pahrſteigti un pa daſai pat iſbijufchees. Leeta ta, ka wiſi, jebschu jau ap deſmito gadu dſihwoja weenās mahjās un gahja weenā un tanī paſchā muiſchā darbu gaitās, tomehr ſavā ſtarpa ſpehlos ne pee kahda darba nebija wehl ne reiſ mehginajuſchees. Ka wiſi kafraſ par ſewi ir pirmee ſpehka wihrī wiſā muiſhas gahjeju puſkā — un laikam ari wiſā pagastā — par to bija pahrleeginati wiſi, kaſ ween wiņus paſina un ari wiſi paſchi. Bet kuxſch taisni no wineem taſ ſtiprakaiſ, to neweens newareja noteift, un ari wiſi paſchi to neſinaja, tadehļ ka taħds gadijums wineem wehl nečad nebija naħzis preekſchā, kur buhtu bijuſchi peefpeefti gribot ne-gribot mehritees ſpehkeem, bet paſchi wiſi taħduſ gadiju-mus meflet nebija meflejuſchi, driħſaf no taħdeem iſwai-rijuſchees, tadehļ ka weens oṭra ſpehkuſ wehrteja augſtu.

Tagad nu barons Schalks bija wiņus noliziſ pee weenada darba un abuſ kopā! Taſ bija taħds notikums, ko wiſi neweens nebija paredeſejuſchi. Talab wiſi abi iſſkatijas leelā mehrā pahrſteigti, pat ſtipri uſtrauſu-ſchees. — Barons bija ari peefolijsiſ par fcho brauzeenu katra m greeſejam rubuli, bet lai greeſhot wiſā ſpehka, ta ka karufeliſ lai ſreetu apkaħrt, ka dſirnu akmenis fu-dmalās. Ta tad ſche nu abeeem bartweſcheem un ſawa no-wada pirmajeem ſpehka wiħreem bija jarahda, ko kuxſch war, jo te bija neween apſolita laba peļna — par apmeħ-ram deſmit waj paħradeſmit minutem darba weſels rublis,

fo tos laikus daschreis wihrs ar wiſu ſirgu pa weſelu deenu newareja nopeſnit, — bet ari abeeem ſtahwēja wihra gods un barwescha flawa uſ ſpehles.

Tà tad abi warenee ſpehka wihi nu atradās leela, lihds ſhim wehl nepeedſihwota uſdewuma preefchā. Wini uſ to ſagatawojās katr̄s pehz ſawas dabas un paraſčas, ziſ nu tas tif ihſā brihdī bija eefpehjams. Beesuma Boſums, kaſ wehl atradās, kā ſaka, tuſchā duhſchā, ſteidſigi eewiſka daschus fulzeenus no degwiſna pudefles, aifbahſas aif luhpas tabakas noſchki, noſplahmās, uſmauzās zepuri zeeſchaki galvā un tad nehma greeſhamo milnu rofā; Knehwela Didſchis atkal ſawilka zeeſchaki ſibſnu, aif kuras ari zelā brauzot bija palizees ſmilſchu maks karajamees, eefplahwa ſew plaukſtās un tad nehma tanīs milnu. Tāpat Brammaniſchu Peteris, paredſedams te nu fo ſewiſchku, ſagatawojās pehz ſawas ſinas: labi atkahſejās, noſtahjās taifnaſ un wiſpahri, kā ſaka, ſanehma kaulus wairak kopā. Dr leiſchu padegulis, redſedams wiſus tà ſagatawojamees, ſaprata azumirkla nopeetniſu un nometa ſawus garos pelefos ſwahrkus, tà kā kluwa redſama ſils ar baltu ruhtainā westes mugura, laikam nemta no iſnefata leitenes nahtna lindruka.

Kad barons un ſtudents bija pehz ſawu damu garſčas iſmelejuſchees ſkaiftakos ſirgus un uſ teem noſehduſchees, tad karufelis ſahka greeſtees. Luhlin atkaneja leijerkaste, ſchoreis ſpehledama ſtrauju, jautru gabalu, tahdu it kā ſafaku. Brihtianu karufelis greeſas palehni, bet tad ariveen ahtrafi un ahtrafi, tà kā daudſi drihf nemas newareja ſkatitees uſ karufela figuram un uſ wiñam ſehdoſchajeem brauzejeem, jo ſkatotees reiba galwas. Dr diſchais tſchigans, atgreesdamees uſ otru puſi un noſplaunda- mees, noteiza:

— Kur tik ahtri greeščas mutulī, tur es newaru
wirſū ſtattees: man tuhlin galwa ari greeščas mutulī.

Schaī brauzeenā neweens zits newiſinajās, kā tik ba-
rons un students ar abām damam. Melnā ſchihdeete
ſita atkal ſeetiau un ſchoreis tik ſchigli un ſpehzigi,zik ween
wareja; ziti ſchihdi un ſchihdeetes, tſchigani un tſchiganes,
gribedami fungus godinat un ſagahdat teem leelačus pree-
kuſ, ſkali plaufſchkinaja, brihdi pa brihdim eefleegda-
mees. Barons Schalks tagad wairs nedauſijās nedī ar
ſawu kantschuktu, nedī ari zitadi kā ahlejās, ar weenu roku
apkampis Teresi ap widu un peeturedamēs. Wina likās
ahtro greeſčanos labi nepaneſam un ſlihſtam fahnis.
Platmali, kas no galwas bija noſchluhkuſe, wina tureja
zeeti rokā ſakertu. Winas warenee mati, kas pakauſi bija
ſafeeti leelā mesglā, atrija paſchi no ſewiſ waſam un wiſā
ſawā gaxumā un koplumā pliwinadamees ſſrehja pa gaifu,
kā melns negaſa padebefis.

Students ſawai daminai bija ari aplizis roku ap
widu, bet peetureja winu tikai weegli, jo wina ſehdeja
taifni un turejās ſtingri.

Kad labu laizini tā traſiſkā ahtrumā bija greeſu-
ſchees, barons uſſauza, lai apturot. Karuſelis ſahka gree-
ſtees lehnaki un beidsot apſtahjās pawiſam. Knehwela
Didſchis un Beesuma Bosums paſkatijās weens us otru
it kā nobijuschees un noruhpejuſchees, kürſch gan no abeem
greeſčanā otru pahrſpehjīs. Bet Brammaniſchu Peteris,
preezigi paſmeedamees, eefauzjās:

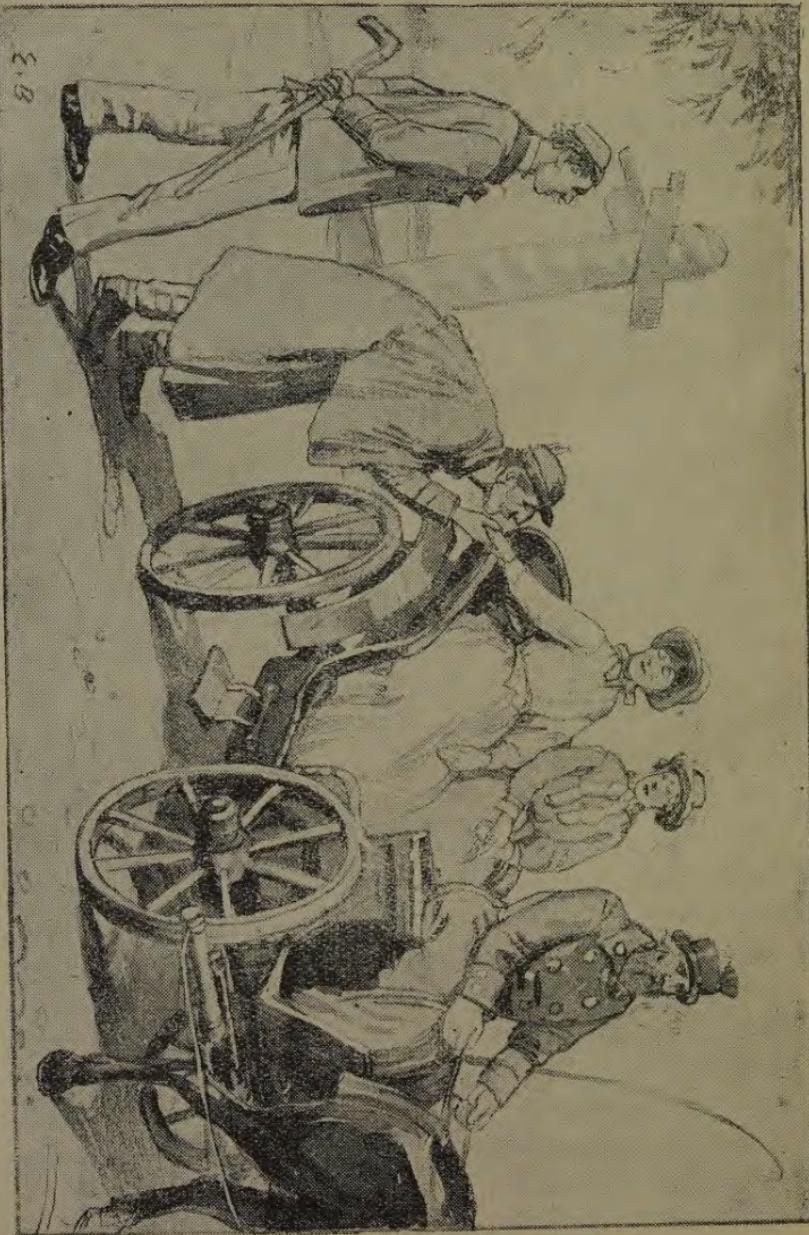
— Abi eſat uſſwarejuſchi! Abi greeſat weenadi.
Wiſu laiku ſtatijos abeem us ſahjam un ſkaidri redſeju, kā
neweens netika otram pee papehſcheem flaht. Nesin, kā
zitos darbos, bet pee karuſela greeſčanas abi eſat weenadu
ſpehku. ARI leiſchu padegulis tikuſchi greeſa.

Schahds pasinojums no bespartejiska beedra mutes, kuxſh bija pasihstams par zilveku, kas nefad ar noluſku nepateesibu nerunā, abus warenos ſpehka wihrus atſwabinaja uſ reis kā no ſmaga ſloga un wini tuhlin uſelpoja weeglak un ar ruhpju mahkoneem pahrklahtas ſejas abeem noſkaidrojās. Lai ari wineem iħsti patihkami warbuht nebija, ka Brammanisħu Peteris un leiħħu padegulis uſ-ſkatija ſewi par wineem liħdsigeem karufela greefchanā, tomehr abu ſpehka un goda stahwoſlis paſħu starpā bija paſiziſ neſatrizinats un tas bija galvenais.

— Wadji, brahlito balto, tas bija welna rahweens! Nedj rijas fehrfchanaja, nedj meħſlu meħchanaja, nedj ari rudsu plauſchanaja newaidenas wairak kō ſanemtees, kā karufela greefchanaja, kā fungi wiſinas... Lä Beesuma Bosumis, atgruhdis zepuri paſauſi, galwu papurinadams un it kā preezigi brihnidamees par wiſu notikuſħo, iſſaužjās eelihgħmots, gandrihs fajuhħminats.

Tereses jaunkundse israhdijsas par pilnigi noreibusħu. Wina nespēhja nedj pate nokahpt no ſawa ſirdsina, nedj droſchi turetees kahjās. Barons Schalks, palihdsejis wi-nai nokahpt, aplika roku atkal ap widu un wairak neschus, nefà weſħus aiswa ħinu pee ekipasħas un eezeħla tanī. Maſā jaunkundsite schigli isnaehma no Tereses rokas ſominas puđeliti Ɂelnaſ uħdena, eelehja ſew drusku ſaujā un apſlapinaja Teresei peeri un deniaus.

— Nè, naw wajadsigs, Lisà, man zitadi neħas ne-fait, tikai galwa greefħas apfahrt, — driħs pahrees. Bet nu, fungi, gahdajeet, luħdju, ka meħs driħs waram ſawu zelu turpinat. Te tik dauds laušħu. Nad papinjek ne-dabun finat, — wiñam buħs nepatiħkami, ka meħs brau-fuſħas uſ karufela... Pee ſcheem wahrdeem wina ar ſawu

8·3

burwigo ūkātu it kā luhgdamās pāskatijās uſ baronu Šchaltu.

— Tereſes jaunkundſe, juhs warat buht pilnigi mee-
riga ... Barons Šchaltks runaja ūwinigi nopeetni. — Ne-
weens neka nesinās, kās natv jaſin. Par to es galvoju ar
ſawu goda wahrdū. Waj juhs mani nepasihstat? Juhs
ſinat, es eſmu dſchentlmenis. Šawu dotu wahrdū pra-
tiſču iſpildit. Par to eſat droſča!

Wina iſſteepa ſawu roku, ko barons Šchaltks ūtvehra
un, ſew ſee luhpam peelizis, ſpeeda uſ tās ilgu, ſirſnigi
kaifligu ūkuhpstu. Tad wina atwilka roku atpaſkal un
atkal winu uſſkatija, ſchoreis ar ſchehli ſehru, gandrihs
aſarainu ūkātu. Wina baronu Šchaltu aīſween bija labi
eeredſejufe. Wina aplamibas un traſulibas, kās wiſeem
prahtigeem zilwekeem, ſewiſčki ari winas tehwam, tik wiſai
nepatika, winai nelikās buht nekas launs; drihsak wina
par tām preezajās un wareja tās apbrihnot, jo tās bija
tatſču kās rets un ſewiſčķs, ko ziti newareja waj ne-
drihķſteja iſdarit un ko weenigi tik wiſčh eefpehja. Ŝe-
wiſčki ar ſawu pahrdroſčibu un pahrgalwibu wiſčh tai
bijā patižis wairak par wiſeem ziteem winai paſihstameem
kungeem, un ja winas griba nebuhtu atduhruſēs uſ we-
zaku pretestibu, tad wina jau ſen buhtu ſcha pahrgalwneeka
ſeewa, jo nekahdi patiħkamaki prezineeki par baronu
Šchaltu winai pirms marſchala Nurmhusena nebijā gadi-
juſčhees. Leelu winas labiwehlibu un pateizibu wiſčh bija
eemantojis neſen wehl ar ſawu taktisko iſtureſčhanos winas
tehwa ſeptiñdeſmitās dſimumdeenas ſwehtkos. Utzerotees
ſho wina zehlo rakſtura ihpasčibu un eedomajotees, ka
turpmak wina ar ſho labo zilweku, kās ſawā laikā winai
ſtahwejis tik tuvu, laikam wairks neſatkees, winai kluva
it fehri ap ſirdi, un azis ſasagās aſaras.

— Nejauscha fatiffschanās, ihſa iſpreeza un atkal ſchirkſchanās!... Barons Schalks iſſauzās aifſgrahbts un reiſā ar to noschehlodams, ka tik drihiſi jaſchķixas. — Te- reſes jaunkundſe, deefin kād un kur atkal fatiffimees?... Winſch waizaja pafluſā halsī un ſirſnigi uſ wiau luhko- damees.

Wina, paſſatidamās uſ wiau ar ſkumju pilnu ſkatu, fehri atteiza:

— Laikam nekād un nefur.

Ari winam kluwa ſawadi. Jo wairak winſch norau- dſijās uſ ekipaſħas kaktā eelſlihkuſcho, fehrās domās no- grimuſcho Tereſi, jo wairak winam radās ir ſewiſ, ir winas ſchehl. Gандrihs winſch waretu raudat par ſavu ar paſħha weeglprah̄tibū un paħrgalwibū ſakroploto, iſkehmoto dſihwi un par ſħas dailās, ſkaiftās ſeeweetes paſaudefchanu uſ wiſeem laifeem. Un wiſch pats ween pée wiſa ta wainigs. Zif behdig, bes gala behdig! Winam kluwa patiſam ſmagi ap duhſchu. Bet wiſch ſpehji no purinajās, it kā gribedams atħwabinatees no kahdas naſtas un ſewi wehroja: „Tihri jaſmejas paſħam par ſewi! Es kluhstu ſentimentals! Bet tas nedriħfst notift, jo tas nekā ne- ſafikan ar manu rakſturu un nepeestahw manai fiſionomi- jai.“ Un iſſauzis Ginteram, lai padodot alu, wiſch, pa- nemdamas kauſu rokā, teiza ſtudentam:

— Għiżiñafim wiſas ſkumjas aluſ pluħbos un djer- ſim muħſu ſkaiftajām muſam weſelibu!

Iſsdiehrufchi kauſus uſ damu weſelibu un ſanemdami par to no wiñam par pateižibu laipnus wahrdus un weħl jo laipnus fmaidus, wiñi gribija ſcho darbu weħl atfahrtot, bet ta ka krodsneeeks patlaban nebija tutwumā, jo bija aif- gaħjis pée ſawiem rateem pehz jaunas pudeles aluſ, tad- barons Schalks eedomajās, ka wiñi waretu ſawām damam

par godu uſſeedat ari kahdu studentu dſeeſmu, tikai wiſch azumirkli newareja ſadomat, kahda dſeeſma ſchahdā reiſā buhtu wiſlabak noderiga. Bet te nu students metas ſtarpa, ſazidams, wiſch dſeeſmu ſinot un tuhlin to dſeedaſhot; tikai eepreekſch ſtrauji uſſauza krodsneekam, lai peepilda kaufus, tad norahwiſ ſawu zepuriti un eleganti to ture-dams weenā rokā, bet otrā pažehlis putojoſchu alus kaufu, uſſauza:

— Silentium!... Un tad braſchi ſahka dſeedat:
Vivant omnes virgines...

Tuhlin peebeedrojās ari barons Schalks un ta abi nodſeedaja pantinu ar leelu brauvuru, pehz ſam atkal tuſchoja kaufus.

Karufela ſaimneeks ar Golſu, Greifu un ziteem laudim uſ barona dotu mahjeenu ſchigli bija kehrufchees pee karufela nojaukſhanas, un darbs pa to ſtarpu bija tik tahlu weizees, ka dala leelzela kluwa brihwa, un wareja jau pa-braukt garam. Pirmais laida projam Zihruenes kutshee-riſ ar ſawu ekipaſchu. Tereſe, kas bija jau paſpehjuſe wiſas ſlumjās domas aifſiht, iſſkatijās atkal jautra un atvadotees pameſdama abeem kawaleexeem ar galvu, ſmaidijs lepnā nebehdičā, bet wiſas tumiſħas ažiſ raudiſijs tik burwigi, ka baronam Schalkam kluwa patiſam ſawadi. Viſa Medem, kas wiſu laiku bija atraduſes labā omā, jo wiſai ſchahds peedſihwojums bija ſoti pa prahtam un likas buht nedſirdeti romantifks, aifbraukdama netikai laipni jo laipni ſmaidijs un mahja ar galvu, bet pat meta ſtudentam ar roku butſchikus, uſ to wiſch tāpat atbildeja.

Krodsineeks Ginters, preezadamees par labo pelmu, kahda winam gluſchi nezeretā kahrtā bija ſche iſnahkuſe, jo tik leelu apgroſijumu wiſch jau ſen nebija pa weſelām deenam taisiſjis, ka te ſchodeen paſris ſtundu laikā leelzela

widū, un neſinadams, kā ſawu preeku zitadi iſrahbit, kā ari wiſpahri zensdamees pastahſtit kungeem kō patihkamu par ſeeveetem, peegahjis ſtudentam flaht, ſtipri ſaleezis ſawu garo kafno ſtahwu un padewigi bijigi ſmaididams, teiza mihligā balſī:

— Des alten Bihrulnſchen ſeine Jüngſte iſt eine Deiweſdirne und der Gräfin Medem ihre Altſte iſt auch keine Befſere nich...

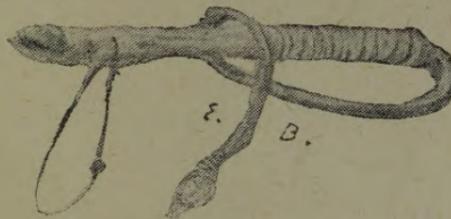
— Un par to tew, wezais lops, naſt nekahda runaſchana!... Bargi winam uſſleedſa barons Schalks tāpat wahzu walodā. — Tu ſche eſi atbrauzis dſiht pelau, newis augſtdſimufchas damas aprunat. Neveena wahrdā tu par wiñam nedrihſti wairs nemt mutē, ne ari ar weenu filbi peeminet, kā wiñas ſche bijuſchas un kā ſche notizis! Waj ſaprati?

Ginters, ſaſtapis taħdu negaiditu pehrkonu uſ ſawu labi domato laipnibu, atkahpas trihs ſoli atpaſkal un tifai kluſu zeedams un ſemu Ložidamees leezinaja, kā wiñſch wiñu ſazito ſaprot loti pareiſi.

Tad paſazijis lai par iſdarito tehrinu ſaſtaħdot reh-kiñu un atnahkot muſchā, kur to ſamakkaſchot, barons Schalks wiñam atgreeſa muguru. Niſgahjis pee karuſela, wiñſch ſamakkaſaja greſejeem katra m apħolito rubli, bet kād nonahja pee Brammanifchu Petera, kuxxibija atgahjis kautkur noſtač un tagad kā pehdejais tuvojās baronam Schalkam un gribuja ſanemt ſawu rubli, tad iſrahdijs, kā baronam makā nauðas wairs nebijja; gan wiñſch kehlera ſew weenā un otrā bilſu un westes kabatās, bet ari tur neka neatradās. Buħdams neſinaſchanā kō darit un kā zela wiħram atlilħfinat par wiña puħlem, barons Schalks pehz ihſas apdomaſchanās atdewa ſawu kantſchuku Brammanifchu Peterim, teikdams:

— Še! Naudas man tagad naw, nem to paſčhu!
Tawa paſpehle nebuhs, — ta maſſa peezi rubli.

Brammaniſchu Peteris paſka brihdi apjužis ſtahwot, tad, ſemu paſoziſamees, ſneeda kantschuſku baronam atpaſkal, teikdams:

— Baldees, leelskungs, to es nevaru nemt, tas man nenahkas. Tahds eerožis peefrahw tif jums.

Bet barons Schalks ſtingrā, gandrihs pawehletaja balsi uſſauza:

— Neem, kad tew dod! Gan peefrahwēs tew ari.

Tagad peenahza krodsneefs Ginters un padewigi paſneeda baronam Schalkam papixa rubli, teikdams:

— Luhgtu, barona ūngs, te buhs rublis.

— Baldees, Ginter! Neaismirſti to peelift pee reh-ķina ... Un, rubli panehmis, wiņčh to atdeva Peterim, kuriņh nu kantschuſku atkal gribēja dot baronam atpaſkal; bet tas ir ūchoreis to atraidija, noteikti runadams:

— Ko es kahdam eſmu deviſ, to es atpaſkal nenemu. Paturi ween, gan tew kahdreis derēs ...

Beesuma Bosums, to redſedams un dzirdedams, brihnidamees paſratija galvu un tad, peegahjis Brammaniſchu Peterim klaht un kantschuſku apluhkodams, teiza:

— Wadiſi, brahlit balto, kas tew nekait! Tu dabun diwas algas: pirmis tāhdu gresnu kantschuſku, pēhdis rubli ari wehl.

Ari Knehwela Didschi's panehma kantshuku rošā, pa-
zilaja to, peelika few pee deguna, paoda un tad pamehgina-
naja few drusku pa leeleem ar to fist, bet tuhlin ſahpigi
farahwās un atdewa to atpafal Peterim, it kā ſtaudigā
ſchehlumā noteikdams:

— Ir gan warena leetene! Pee ſirgu mainiſchanas
tahda buhtu noderiga.

Brammaniſchu Peteris, barona dahuwanu brihtimu ap-
brihnojis un kluſi nōpreezajees par winas ſtaiftumu, apwija
ahdas pletni ap winas ſtirnkahjas kahtu un tad eebahſa
ſawa kamsola eekſchas kabatā.

Pirms Knehwela Didschi, Beesuma Bosumu un Bram-
maniſchu Peteri atlaift braukt winu zelu tahlač, barons
Schalks teem dſedrā halsī teiza:

— Kā juhs man par to freilemu wiſinachanos uſ ka-
ruſela ne ſawā muſchā, ne zitur ne mutes nepamerat!
Juhs ſinat, es eſmu barons Schalks!... Un wiſch teem
pagreſoja ar pirkſtu un tad patwehleja eet pee krodi-
neeka rateem un eedſert wehl pa ſchnabim un pudelei alus.

Ziti ſastahjuſchees brauzeji, kluſtot zelam brihwam,
bijā paſteigufſchees jau aifbraukt. Atlikuſchees bijā wehl
tīkai tſchigani un karuſela ſchihdi. Barons Schalks nu
wineem uſſauza, lai taisotees, kā teek tuhlin no ſcheenees
projam, un tſchigani lai tā brauzot, kā lihds waſaram lai
ir aif triju ſungu nowadu robesham un ſchinū puſē ſhogad
lai wairs nerahdotees; ari karuſelneeki lai ſteidsotees wi-
ſeem kālneem pahri, zitadi tee ſawu nelabo redſeſhot, un
wiſch kēhra few pee ſahneem, mefledams ſawu kantshuku,
bet tās tur wairs neatradis, eegrudha roku mehtela kabatā,
iſrahwa no tur ſpoſchu revolveri un, ar to beededams
tſchiganeem un ſchihdeem, teiza bargā halsī:

— Es eſmu traſais Schalks! Drihs man atkal uſ-

nahēs traķumē, — un tad wīseem ees trafi!... Pee tam
winšč diwi reiš iſſchahwa ar revolweri gaiſā.

Tſchigani un tſchiganes metās pa galvu, pa ūku
ratos, kampa un ūweeda ari tur behruis eekſchā, ūdrahja
daſħas reiſas ar dſhindſchalām ūweem ūrgeleem un tad
aiflaida pa leelzelu, ka nokuhpeja ween, ne atpačāl
neatſkatiſamees. Ari karuſela ſchihdi, nemaſ nepaguſhdami
ſpiguļoſchos pačarus un grefnumus peenahžigi nočopt, lee-
lās iſbailēs ſteigdamees ſagruhda toſ maiſos, waj ari ū-
weeda ūautkā ūastēs, lehza paſchi ratos eekſchā un, ūrgus
pehrdami, ar wīseem ūweem leelajeem un ūwadajeem we-
ſumeem laida pilnos riſchos projam, ta ka weſumi ſtipri
pureja un daſħadās riðas ūlabeja un grabeja.

Kad Brammaniſchu Peteris nogahja atpačāl pee ūawa
weſuma, winšč atrada Knehwela Didſchi patlaban ūteidſigi
juhdſam ūwoſ ratoſ ūrgu: pa to ūtarpbrihdi, ūamehr Peteris
ar Weſuma Bosumu bija dſehruſchi ūwu puđeli aliſ,
winšč bija paguwis iſdarit ar tſchiganeem mainu, kuri or
wina ūrdsinu jau aulekſchoja projam, bet winšč tſchiganu
lopinu nupat ūabinaja ūwās ilkſis. Mainiſchanu winšč jau
eepreekſč bija norunajis ar leelo tſchiganu ūahdā greeſcha-
nas paſtarpe pee karuſela. Likai tſchigans bija prafijis
rubli ūeedewam, bet ta Didſhim nebija; gan winšč bija
puhlejees tſchiganam eerunat, lai pagaidot, lihds winšč
brauks atpačāl no ūeepajas, ūur naudu dabuſhot par ūal-
keem, un tad rubli atdoſhot; tomehr uſ tahdu preekſchliku-
mu tſchigans nebija eelaidees, un ta wiſs mainiſchanas
noluhēs graſijas jau iſſuſt, par ko Didſhis jutās wiſai
nelaimigs. Par laimi winam iſdewās rubli nopolnit ar
karuſela greeſchanu, to winšč tad deva leelajam tſchig-
ganam par preidam un ta mainiſhana beidsot bija notikuſi
uſ ahtru roku.

Wiſeem aibrauzot, tſchetrū leelzelū kruſtzelēs palifaſt wairs barons Schalks ar ſtudentu un wina kutscheeris, kaſ pa wezam fehdeja meerigi uſ ſawa preefschejā fehdeffa, gaividams kād kungs nahks braukt. Barons Schalks, kaſ daſchus folus no ſtudenta ſtahwedams kluſu noluſkojas paſkal ſteidſigi aibrauzoſcham karufelim un kām, kā ar-weenu ahrpus mahjas, tā ari ſchodeen par plezeem bija pahrmests plaſchs peleks mehtelis — taħds liħds pat ſemei un ar leeleeem fpahrneem, — ſtudentam likas iſſkatamees pehz noſcheljoma kara wadona, kaſ pehz nelaimigas, paſaudetas kaujas, kautkur nomalſch ſtahwedams, ar ſaweeem nedauđſeem pawadoneem behdigi noluſkojas tuſchajā ziħ-nas laukā, no kura aibbehguſchi tiſlab wina ſafautee kara pulki, kā ari wineem paſkal dſihdamees un winus wajadams aifſteidſees projam uſwaretaja kara spehks. ſtudents newareja atzeretees, kād un kur wiñſch ſchahdu gleſnu redſejis un kahda mahfſlineeka darbs ta bijuſi, bet tagad ta tam newilſchus bija eenahkuſi prahktā.

— Ja, taħds karufelis ir tiſpat kā muhfu dſihwe!... Schalks atgereeſees atpaſkal un naħkdams ſtudentam tu-waf, no puħſdamees iſſaužas. — Le ſadſihwes wilnis ja-dſen un janes zilwekus kopā un tee dſihwo kā kaimiari un draugi kahdu laiku weenā weetā un greeſchaſ kā uſ karufela zits zitam liħdsās, te atkal wiñu dſihwes apſtaħkli jaſchlobas, wiſs iſjuhf kā iſahrdits karufelis, zilweki iſſklihſt neſin kur kuxais un greeſchaſ uſ kahda karufela atkal zitā weetā un pehz zitas leijerkafteſ ſkanam, liħds heidsot weens pehz otrā parwiſam noſuħd no ſkatiwes. Un lai gan meħs zits par zitu juhtamees ſħa, waj tā pahrafi, un augstač ſtahwofchee un par gudrakeem eedomajuſchees beſchi kau-nas ar ziteem fitiktees, tomehr wiſi wairak nekaſ neefam, kā tikai leelā ſadſihwes tirguſ raibà karufela publika, jo

wifi greeschamees us weeneem un teem pascheem karujsleem. Nenemos pateift, kuri pee tam juhtas laimigaki: tee, kas us dsihwi skatas ar dsiļu nopeetnibu, redi wiā kahdus ķevischķus uſdewumus, ko zenčas iſpilbit, wiſus zitus, kas ar wineem weenadi nedomā un ar wiņu ūkati ne- lihkojas us dsihwi, uſſkatidami par weeglprahrtigeem, waj muſkeem, — jeb waj tee juhtas tee laimigafee, kas dsihwi uſſkata par komediju, nemdami wiſu no jaunrās puſes un pahrdsihwodami wiſu ar weeglu ūrdi, kā es to daru. Gala iſnahķums abejeem weens un tas pats, jo karufelim beidsot greestees wifi atrodamees weenā weetā, un tā tad netweens nefurp tahlač neteekam, weenalga waj us karufela braukdamī eſam jauntri ūmehjuſčees, jeb rahdi- juſčhi dsiļi nopeetnu ūju un prahrtigi runajuſčhi, waj gudri ūlufejuſčhi. Dsihwe naw ne nopeetna, ne behdiga, ne ari preeziga, waj joziga, bet gluſči nenoteikta parahdiba, un ūkatram wiņa iſleekas taħda, kā kuxčh pats us to ūkatas.

Students gribēja ūchāi leetā teikt ari ko no ūwas puſes, bet barons Schalks ūwū prahtojumu par ūcho tematu ūpehji pahrtauza, studentu abām rokam apkampdams un juhsmigi eefaukdamees.

— Bruder, du muſzt mir mit!... Un wiņčh stahftija, ka wiņam neſen peenahžis wesels ūhūtijums ūchampaneefčha — wiſai laba marka, — kas wehl nemaſ neefot taiſits wałam; no ta nu wajagot daſčas pudeles us jauno eepaſiħčhanos nomehginat.

Students laħwās peerunatees, abi ūhdas ratoſ un ūtſcheeris dabuja patwehli braukt pa to paſču ūelu atpačak, pa kureu bija atbraukuſčhi. Brauzot barons stahftija studentam, ka wiņam eſot loti laba ūaimneeze, kureu wiņčh dehweja par „meine Meijersche“ un „Frau Potifar“, un loti ūkista iſtabene wahrdā Grete; bet ūwā ūtarpa tās

nemas newarot satift un dsihwojot niñnaki nefà suns ar kañi. Zif tås pret wiñu un ziteem zilwekeem efot godigas, peeflahjigas un pat faunigas, tif sawâ starpâ rupjas un besfaunigas: netikai weena ar otru rahjotees un gahno-tees us wiñnekeetna ko, bet ari kaujotees; daschreis wiñsch tikai tamdehl ween newarot atstaht mahjas, fa efot jabaidas, waj tås weena otrai neispielehsch azis, waj nepadara zitu ko launu. Meeru starp tam nodibinat wiñam nefà neisdodo-tees, jebshu wiñsch jau dauds puñlu pee schi darba peelizis. Us studenta waizajumu, kadehl wiñsch weenu no tam ne-atlaishot, — tad buhtu meers us wiñneem laikeem, wiñsch is-brihnijees, pat tihri istruhzinajees, issauzås:

— Aber wie kann man so was von mir verlangen?! Nein, Bruder, das könnte ich nicht über mein Herz bringen!... Un wiñsch studentam wehkreis peerahdija, fa tås atlaist pirmfahrt neefot nekahda eemesla, jo pret wiñu abas isturotees allasch lojali un forekti; otrfahrt tås katra sawu darbu protot labi un ispildot sawus peenahkumus us pareisa ko; bes tam Potiwarenes wihrs efot wiñam flehtneeks, kas sawu usdewumu ari isdarot us wiñlabako, — zitu tahdu flehtneeku wiñsch drofchi ween nedabutu un tad buhtu pañham wiñur jaeet, jareds un ja-peeraksta, zif kuras labibas isfults, zif isdots, zif atlizees; tagad wiñam weenalga, waj pats kahdreib aisejot flehti, waj nè: flehtneeks dara wiñu tif labi un tif pareissi, fa pañham tur neka nealeekot ko darit, — wahrdü faktot, wiñsch us sawu flehtneeku warot palaisteen tifpat labi, fa pats us fewi. Ari tagad wiñsch pats newarot pateift, zif kuras labibas wehl ir flehti, — to sinot weenigi flehtneeks.

Beidsis runu par sawa flehtneeka slaweschanu, barons brihtini klujeja, it kà fewi nogrimdams, bet tad atkal sajuhsmiñats issauzås:

— Ja, meine Meijersche, Freund, die muſt du ſehen!
Ein Brachtweib ſondergleich! Eine wahre Rubensſche
Venus, ſag' ich dir! Und meine Grete, meine Grete! Die
muſt du auch ſehen und du wirſt dich freuen. Ein aller-
liebſtes Ding, ein nettes, keckes Perſönchen!

Tahlač ſawu Greti ſlawedams, Schalks galwoja, ka
Minchenes kelnerenes neefot pahračas par wina iſtabeni.
Uſ ſtudenta waizajumu, kur tad ſchis tahuſ ſlawenu Greti
zehlis, wiſch pafkaidroja, ka ta eſot tepat no wina paſcha
pagasta, gahjeju behrns: bijuſi ſtaifa meitene, wiſch to pee-
nehmis muſchâ, pats iſaudſinajis un ta wina tur palikuſi
un eſot winam tagad par pirmo iſtabas meitu; un talab
winam ari neefot eefpehjams to atlaift, jo, te no meitenes
deenam eeraduſi, zitur nekur nebijuſi, kur wina lai eetu,
ko lai eefahktu?

Atkal wiſch kluwa kluſs, it ka ko domadams, bet
tad, atkal ſpehji uſtraukdamees, greeſas pee ſtudenta ar
waizajumu:

— Sači, waj tu ſawu daminu noſkuhpſtiji ari kahd-
reis?

— Ko, kahdu daminu? ... Students waizaja nei-
prasdams, waj barons runa par tſchiganu ſkuſeem uſ ka-
ruſela, waj par ko zitu.

— Nu, to paſchu maſo grafeniti, konteſi Viſu. Waj
wiſinadams noſkuhpſtiji winu?

— Nè.

— Kalab nè?

— Ta ko darit es eefkati ſem ſawa goda.

— Kadehl? Kà tad es ſtaifto Teresi wairakreis no-
ſkuhpſtiju: tiflihds atradamees otrâ pufê, kur ziti ne-
wareja redſet, es winu gandrihs ikreis peeleezu ſchigli ſew
klaht un noſkuhpſtiju. Talab wina iſſkatijas ka apgih-

būfi: tas nebija no greefchanās apreibuma ween, bet ari no butsfhofchanās.

— Tas pawīsam zita leeta... Students atteiza.
— Juhs esat abi weenas fahrtas. Bet es un grafa meita — mehs esam kātrs fawas fahrtas, un mans gods to nepeelaish, lai es ūkuhpstītu fahdu ūku, ūkas wezaki mani netura par few un fawai meitai lihdsigu. Ūkuhpstītees un mihlinatees ar ūchahdu ūku, — ta buhtu it kā eesagfchanās pa aifleegtu zelu zita ihpaschumā un tur mehginat ko pefawinatees. Es domaju, ka zilweks, kas fawu godu tura augsti, drihkst eet tičai pa atklahtu zelu. Lihdsigs ar lihdsigu, — tas zita leeta: winu wezakeem tur nebuhs nekas neparedsets, ne ari ūwiščki nepatičkams.

— Tu eſi wiſv! Hentelmeni dſhentelmenis, un jebſhu ne pehz ahrejeem apstahkleem un formalām teefibam, tomehr pehz fawa rafstura un eeffchejā kodola tu eſi ihſts muſchneeks un bruniſeeks!... Iſſauzās barons Schalks, ſpeefdams studentam roku. — Bet fahrtu iſſchkiribas zeenifchanu uſſkatot par goda leetu, ko nekahdi nedrihkfst pahrkaht, tas pehz manām domam tomehr ir neween flogs, kas daschreis dſihwē ūmagi nefams, bet ari tahda klints dſihwes juhrā, pee ūkas ūdragajas dascha laiwina un ūkar aiseet bojā daschas ūrds wiſa laime. Updomā, zik daudſ nelaimigu laulibū un zik daudſ laustu ūrſchu ir to zilweku ūtarpa, ūrei pehz ūluma nedrihkfst prezetees ūm ūwas fahrtas. Es fahrtu ūtarpibas ūwiščki nezeenu un ja es buhtu droſchs, ka Potiwarene nekluhs ahrprahrtiga, waj nepadarisees galu un ja nebuhtu jabihſtas, ka mani radineeki neiffrudinās mani par prahktā jukuſchu, neeelsiks mani wahjprahrtigo namā un neatnems man manus ihpaschumus, es buhtu meerā, ūku ūtru deenu ūlteeſ ar ūawu Greti ūlulatees. Ja, fahrtu iſſchkiribas zeenifchanā ir laba, bet

ſmaga leeta, un ja tu allasch tà runaſi, kà tagad un pehž ſeweem wahrdeem dariſi, tad war gaditees, ka tew ſhim ſadſihwes elcam jafeedo tawa ſirds laime. To jaunais draugs, eeweheſro!

— Warbuht tahdā gadijumā es runatu un daritu ari zitadi un nenestu ſhim paraduma elcam nekahdu upuri. Bet lihds ſhim man wehl naw bijis gadijuma, dſirdet ſawu ſirdi lihdsi runajam ſchaī jautajusnā un tadeh̄l manam prahtam aifween weegli nahzees aifſtahwet ſcho prinzipu, jo ſirds nekad naw tam preti runajuſi.

— Lai kà buhdams, het tu „uiſka!... Ba-
rons Schalks atkal iſſauzās ar „Iabas na'oscho weeglo ſajuhſmibu. — Man preefs, „laift, jo, en tà ne-
wilſhus eepafinos. Zerefim, ka „; „aruzelis muhs
wehl ilgi wiſinās kopā. Waj ſini fo! ſcad tu buhſi bei-
dſis ſtudijas, tad tew janah̄l pee mums par mahzitaju.
Muhsu mahzitajs jau tagad ir wezs, un lihds tam laikam
kluhs parwiſam neſpehžigs, waj warbuht pat nomirs un
tad te buhs weeta ſwahada. Es un wezais Bihruſneefs
eſam ſawas draudſes patroni, mehs tewi eeweheſim; weeta
ir weena no labakajām apriakſi.

Students ſmeedamees pateizās baronam par apſoli-
jumu, peſihmedams, ka buhtu par agru, drahſt jau eeſmu,
kamehr medijums wehl meschā. Ŝewi wiſch ſajuta ſtipru
nepatiſchhanu, ka winam jabuht pateizigam par kahdu pa-
lihdsibas peedahwajumu no muſchneeku puſes un winam
radās ſchehlums, ka nahkoſchā amatā warbuht beechi nah-
fees peenemt tahdus iſpalihdsibas peedahwajumu no aug-
ſtak par wiſch ſtahwoſchām personam un buht tam par to
pateizigam. Tagad winam pirmo reiſ uſnahza domas, ka
buhtu bijis labak, ja wiſch buhtu ſtudejis par zitu fo,
tifai ne par mahzitaju, kahdā amatā taisni jabuht tif at-

kārigam no augstaķam kahrtam, kā neveenā zitā. Kā buhtu,
 ja wiņš pahreetu uſ zitu kahdu fakultati? Ar teologiskām
 studijam wiņš tā kā tā lihdsfīhim mas bija wehl ſo pa-
 ſpehjīs darbotees, jo ſhee gadi winam pateefībā bija pa-
 gahjuſčhi galvenā kahrtā tikai ar korporazijas dſihwi, ar
 mahžiſčhanos ſchaufchanā un paukoſčhanā, ar mensuram
 un wiſpahri ar jaunās korporazijas repreſenteſčhanu uſ
 ahreeni, ſo wiņš ſewiſčki bija jutis par ſawu peenahķumu
 tadehļ, kā wiņš bija weens no teem ūoti nedaudſeem ſawas
 korporazijas paſchreife: em beedreem, kām lihdselli atlahwa
 ſawam ſtahwoſli tu dſihwi un uſſtahſčanos. Šeo ſajusto
 zentigi un ar ſredsets, ne ſeem. Bet studijas pa wiſu
 ſcho laiku bija mērītās veikusčās. Un nu bija jaſahķ
 strahdat, lai pehz trihs tſhetri gadi tiktu jel gataws. Beſ
 tam jauninās korporazijas ſtahwoſlis pa ſheeem gadeem
 bija jau ari peeteekofčhi noſtiprinajees un ar piſtoli un ſo-
 benu rokā wiñai eezihni ta peenahžigi zeenita weeta korpo-
 raziju ſtarpā. Tā tad nu wiñam bija laiks, nopeetni ſta-
 tees ſee studijam. Kā buhtu, ja wiņš tāi paſčā reiſā
 pahreetu uſ kahdu zitu, wiña ſabeedriſkajam ſtahwoſlim un
 wiña rakſturam wairak peemehrotu arodi? Tagad wiņš
 ar tādu ſoli neko daudſ wehl tā kā tā neſaudetu; wehlač
 gan.

No ſchahdām domam wiñu iſtrauzeja wiña zela beedrs,
 ūtkaļ pehkschni eesaufdamees:

— Ja, tas buhtu pateefi jaufi, ja tu ſhee atnahktu par
 nahzitaju, — tad man buhtu jel weens labi ūtmiņš.
 Tad mehs waretu daudſ ſo pahrrunat un darit. Waretu
 ūtmi mahkſlu peekopt. Lew, jaunais draugs, jaſin, kā es
 ūmu quasi mahkſlineeks.

— Kāhda arodi?

— Glešnožhanas mahfslā un, proti, dekorativā ūhanrā. Vats es gan mas ķo ešmu glešnojis — wišwairaf tikai šķo to ar ūhmeķli ušmetinajis, bet es dauds ešmu redsejīs un lašījis par šķo mahfslas nosari un waru kautko runat un ūpreest. Tagad man jau ķopšč ilgaka laika stahw prahātā kahds temats, kuru nahkožhās deenās gribu mehginat iſſtrahdat un kuxam pēhž manas pahrleezibas wajaga kluht par mana mihscha galveno darbu.

— Kas tas buhtu?

— Es wišu domaju nosaukt par „Mahfonu batčanaliju”. Tu sini, daschreis mahfonās, ūviščki wehtrsā laikā, bet ari lehnakā wehjā redsami wiſadi fantastiski tehli. Es ūchahdos mahfonu tehlos arweenu redsu dailas ūerweetes — zitas tāhdas ar balteem plihwureem, zitas ar tumšchakeem, zitas atkal pamisam failas. Un wiſas tās dej un ūfrej, juhē un greeščas kā wiſtrakakā batčanalijā: weena stahwus, kā stalta deeweete, otra ūkaubuſe uſ deguna, kā ūalausta lilija, trefčā noſweedufes plaude-niski ar kahjam gaisā, zitas, kā noreibusčas gul pa wišrakam ķopā, weenas galwa tur, kur otrsā kahjas, zitas atkal zitadi; tad wiſas zita pahr zitu ūkriht kā ūaudsē, tad iſjuhē, ūplotē, ūsuhd, ūhds ūkēt atkal par jaunu roſtees un rāhditees. Protams, to wiſu newar tā ūkāri, noteiktās konturās redset, — labu daļu wajaga ūkāri pa lihgā ari ūaſčam ūawu fantasiju, bet, es tew ūku, tad iſnahē brihnisčkas leetas. Schehl, kā man ūkoriht, brauzot pa meshu, nebijsa wajadsigā papira ūlaht. Tad es buhtu dauds mas ķo uſſihmejis. Ak, kahdus ūk tur ne-redseju tehlus un tehlu ūkopojuimus! Weenubrihb ūkri tāhda, kā mana Potiwarene, — tāhdas pat formas, te atkal, ūkēet, ūeda ar gulbi, te ūalipigis kā Wenera, te ūfrobitē ūazeldamās no juhras putam. — Es tew teizu, mahfon.

balkhanalija ir temats, kas buhtu zeenigs pat wiſleelačā mahkſlineeka darba. Bet kamehr ziti pee ſcha fiſcheta nač lehrufchees, tamehr es gribu pee ta pamiehginat ſawas wahjās ſpehjas. Pirmo eediveſmu uſ ſcho darbu, waj ſini, kas man eedewa?

— Nu?

— Kas zits, kā mana Potiwarene ar ſawāni debeſchki-gajām formam. Es domaju, ta buhtu Deewa radibas ne-zeenifchana un noſeegums pret mahkſlu, ja ſchahds de-beſchligs dailums, kas droſchi war iſturet ſalihdſinajumu ar wiſſkaiftakām Litschiana un Rubensa ſeeweetem, netiktu peenahžigi eewehrots un attehlotſ uſ papira, waj audelfla, lai paliftu mahkſlas zeenitajeem ari nahkoſchās paauđſes par peeminu un dailuma paraugu.

Patlaban wineem brauza pretī diweji rati ar leeleeem weſumeem. Tas bija Tiltiach ar ſaveem laudim. Buhdami piſnigi droſchi, ka barons nač mahjā, wińi otru behrſu bija iſmeklejuſchi ſewiſchki gazu un reſnu, bija to nolaiduſchi, ſafahgejuſchi rungulos un ta ſaļrahwuschi diwus leelus weſumus un tad laiduſchees mahjup. Bet tiko no meſcha iſkluſuſchi ahrā, bija eeraudſijuſchi pahris ſimis ſolu ſew preefchā brauzam baronu atpačal. Satiſchanās iſnahza taifni tāhdā gabalā, kur zelſch bija ſtipri ūaurs un kur, ja weens brauzejs grieja pabraukt otram garam, bija freeſni jaufmanas. Peebrauzis preefchējo weſumu tik tuwu grahwalei, zif ween eeſpehjams un paſehlejis peebräuſt ari otru tilpat tuwu, Tiltiach, ſepuri jau pa gabalam nonehmees, paſika meerigi ſtahwam — fejā bahls ka kafkis un neſinadams, kur azis lift. Schai brihdī wiſch wehlejās, kaut wińu labak pehrkons noſpertu, waj kaut ſeme atwehrtos ſem kahjam un wińu aprihtu. Bet pehrkons neſpehra, ſeme neatwehrās un wiſch — ſew

par bailem un breeñnam — palika turpat stahwam fà
stahwejis un redseja baronu brauzam tuwaf un tuwaf.
Kad tas peebrauza jau klah, Tiltinsch nedsihwâ balji teiza:

— Labdeen, zeenigs leelskungs...

— Labdeen! ... Atsweizinaja barons ihji, us wina
wesumeem nemas nepäskatidamees, jo winsch patlaban bija
apkampis ar weenu roku studentu un tam azis luhkoda-
meees, fajuhfminats fauza:

— Ja, meine Meher sche, meine Potifarsche, das ist
ein Deitwelsweib, sag' ich dir! Aus ihren Armen kommt
kein Josef los...

Kad wini pahrbrauza muischâ, un barons prasiya fu-
lainim, kas winus eelaida un nonehma winam mehteli, fà
pa mahjam klahjotees, fulainis atbildeja:

— Zitadi pawisam labi, zeenigs leelskungs, tif Grete
loti slima, pawisam us gułas.

— Kas kait?

— Potiwarene diki faſita.

Barons Schalks, rokas ispletis un tad nolaidis
us leju, pa dalai ar ismisišču, pa dalai ar lihgšmu waibstu
us studentu skatidames un ſmagi nopusħsdamees, iſſauzās:

— Re, ta man eet! Es nemas nedriħfstu atſtaħt
mahjas: jabaidas ween, waj tif nenoteek kahda nelaime...
Par ko tad taħds dumpis iſzehlees un kadeħl tu laħwi
winam kautees? ... Winsch greeſas ar waizajumu atkal
pee fulaina.

— Es, zeenigs leelskungs, nebju klah, kad winas
bija fahkuščas kautees, zitadi jau buhtu meħginajis
aiskawet. Es biju aissgahjis pee dahr sneeka pateift, lai
atnes fuknē ogas eetvahrischanai. Pa to starpu winam
tas dumpis bija iſzehlees un tamdeħl, ka Grete teiku se
zitam meitam, Potiwar s got labibu. Potiwarene, da-

bijuſe to ſinat, nahtuſe noprasit un ſahkuſe wiñu nekaunigi gahnit; Grete eedrahuſe wiñai kruhſu kaſijas azis un tad ſahkuſhas kautes. Kad es iſdſirdu kleedſeenus un eefkrehju eekſchā, tad Grete bija jau gar ſemi, un Po-tiwarene, ar weenu roču ſaſehruſe un turedama wiñai abas ročas zeeti, ar otru roču zirta tik Gretei pa waigeem, ta ka ſlaneja ween. Es gan tuhlin metos ſchikt, bet tik weegli tas nebija iſdarams.

— Kur tagad Grete?

— Savā iſtabā gul, un ſpihſmane leek tai auſſtus ap-leekamos ap galvu un waigeem.

— Nu labi, Schani. Ej tagad paſaki ſpihſmanei, lai mums parauga fo brokſtī eekſt un tad lai taifa puſ-deenu. Bet Gretei teiz, lai nu top tuhlin weſela un naht eekſchā, man atbrauzis weefis.

Kad fulainis bija iſgahjis, Schalks nelaimigi laimigi nopuhſdamees ſcheljōjas ſtudentam:

— Rau, ta man eet! Es nedrihſtu atſtaht mahjas. Schodeen pat, man wajadſetu braukt aprinča pilſehtā. Bet fo es waru braukt? Nē, man mahjā ſlimneeks, nekahdā ſinā newaru braukt! Man pilnigs eemeſls aifſiblinatees. Tuhlin aifraſtiſchū, ta ſlimiba manā ſaimē man neatlaui atſtaht mahjas. Lai noſača zitu deenu, waj lai dara fo ſin!

Schalks eegahja raſſtamā iſtabā norafſtit wehſtuli, famehr ſtudents noſehdās turpat ſalonā un pahrſkatija jaunačos awiſchu numurus. Kad wehſtule bija norafſtitia un aifſuhtita paſtneekam, wiñi eegahja ehdamā iſtabā, kur fulainis bija uſklahjis brokſts galdu un patlaban aizi-naja uſkost. Brokſti ehdot, pauehras durwiš un tanis parahdijsas jauna ſeeveete, pamaſu, bet daiļu augumu un ſkaisti ſahrtu, weſeligu iſſfatu, filām azim, paſtrupu degu-

nīau un eesarkani dselteneem mateem. Wina bija gehrbutes gaischās, weeglās waſaras drehbēs, kahjās haltas ſekes un masas ſpihdigas kurpites ar augsteem papehsheeem; ap kafli dſintara ſihlotne, kura nokarajās uſ dſili iſgreestājam, augstajām fruhtim, bet pirkſtos mirdſeja daudſ ſpoſchu gredſenu.

Students jau bes teikſhanas ſaprata, ka ſhi nevar buht nekas zita, kā ſlavena Grete. Tuhlin ari barons iſauzās:

— A, Grete!... Nahz ſchurp, maſa. Apſweizinees, rau, ar ſcho ſwefcho jaunfungu. Kà wiſch terv patihk?

Students peezehläs un gahja Gretei preti dot roku. Grete, kurai waigi lifäs pa dałai uſpampuſchi un ari azu plaksteeni farkani un it kà no raudaſchanas uſtuhkuſchi, het wiſa ſeja nopeetna, tagad uſ reiſ ſahka ſmaidit un droſchi atteiza:

— Nu, labaki jau patihk nekà juhs... Tomehr tuhlin kluwa atkal nopeetna un gandrihs duſmigâ balfi teiza:

— To es jums ſaku, barona kungs, ja juhs to refno braiſmu newaldiſit, tad es waj nu eefchu no Ausudruwas muſchias pawifam projam, waj padarifchu ſew galu, jeb es tai mahtitei iſpluzinaſchu azis ar farstu uhdeni, ja wiſa wehl uſdrihſteſees rahditees te kalmâ! Kas wiſai te par nahkſchanu? Winas weeta ir laidarâ — moderei palihdſet pee gorwim, teleem un wehrſcheem. Man te nekahda palihga naow wajadſigš!

Peezpadjsmita nodaka.

Rahsu naiks beigu zehleens.

Negaidita laime. — Behrnibas paradise. — Nadehl kurlmehmais tūpritis aismeeq zeetā un faldā meeqā.

Tumšchajā klehtī Emmu ītaustijis un preezigi laimigā ustraukumā winas wahrdu issauzis, Adams wairak neka nepaguwa fazit, jo tuhlin dsirdeja Emmu pusbalī eekleedsamees:

— Adsi, mans Adsi, mans Adsi!... Un ar abām rokam wina tam aumaligi apkampās ap kaļķu, wilkdamā winu ūew klaht un kaišligi skuhpstdama tam ūeju un galvu. Runat wina nespēhja: Adams dsirdeja tik winu ūchaukstam un elsojam, un winas ašaru straume, no kuras tam ūlapa ūeja, leezinaja, ka wiſs tas, kaš tik ilgi bija winai ūkrahjees ūrdī, tagad ar neatturamu ūpehku lauſās un trauzās us ahrū un iſpluhda ašaru pluhdos, ka paņašarī pehz ledus atkušchanās upē palos iſpluhſt malam pahri.

Beidsot wina, ašaras ūwaldiidama, preeziga un laimiga ūchauksteja:

— Tu miħlais, tu dahrqais! Žif tas labi, žif debesħkigi, ka atnahži! Ne, ka es tevi eſmu gaidijuſe — deenu no deenas, nafti no naftis! Un ka neprahħtā eſmu pehz tevis ilgojuſes, bet tu, mans nefreetnais, nenahži, nenahži un nenahži, laudams man nomozitees waj lihdi ahrprahħtam un isdarit tahdas aplamibas. Bet nu tu eſi te, un nu meħs neħħekkimees wairs neħad, it neħad.

Waj nè? Ak, ko es pa ūchim nedelam, pehz tewis ilgodamàs, eſmu iſdomajusēs un atzerejuſēs! Wiſu to, kā ūahkās muhſu paſihſchanās, draudſeſchanās un eemihleſchanās, kād mehſ paſchus ūhos wahrdus un winu nosihmi wehl nemas nepaſinam — jau no behrnibas gadeem, no muhſu ūopejām rotaſam un dſihwoſchanās. Bet nu, kād ūcheem behrnibas jokeem un rotaſam waja- dſeja drihſi kluht par dſihwes pateeſibu, tee graſijās iſ- juft, muhſu jaukā nahkotnes ehka graſijās ſabruft. Ak, wiſu to ūchinīs behdu deenās pahrdomajot mani pahr- nehma neiffakamas ilgas pehz muhſu behrnibas paradiseſ un pehz tewis. Jau domaju, kā muhſu dſihwe ſamai- tata uſ wiſu muhſchu. Bet nu tu eſi te, un nu mehſ tatſchu wairs neſchkeſimees nekad, nekad! Un wi na ſeewa es neeſmu, lai wi ni ari mani tam peelaulaaja, — es eſmu atkal tikai tawa, tawa ween. Bet neatſtahj te mani wairs: wiſch te kātru brihdi war eeraſtees, un tad wezaſi mani ſpeedis eet pee wiſa. Nem mani ſew lihdsa, dari ar mani kō ūini, tikai ūhe neatſtahj. Es eefchu teu tuhlin lihdsa. Nekadweſimees neweenu minuti! Kür tu mani liſſi, kür noſlehpſi, kō taħlač eefahkſim, par wiſu to domaſim wehlač, tagad tikai prom no ūcheeneſ! Ja es teu zik eſmu wehrta, ja tu mani kaut zik mihli, tad nem mani tuhlin ſew lihdsa!

— Wehl wairak tevi mihlu nekā agrak... Adams tſchukſteja, wiſu uſtrauſtu un wiſu trihzoſchu ſpeesdamis ſew klaht.

Wiſch ūatauſtija uſ galdu ūvezi un aifdedſinaja to. Kā brihnidamees un it kā paſchi netizedami ūawai peepe- ūhai laimei, wiſu tagad luħkojās weens otram azis. Emma pauehma no krehla ūawu lihgawas plihwuri, pahrsegda ma to ſew pahr ūameeſcheem un kruhtim.

— Nedži, man te naw zita apgehrba, kā manas bal-tās apakšdrehbes un mans baltais kahju uſwalks, bet tāhdā gehrbā es tatsju newaru tew eet lihdsā; ne bluses, pat ne naiktsjākas man naw. Nedjsams, neweens naw par mani domajis, tik eeslehdī kopā ar winu klehtī un heigts. Qabi, kā tu nu eeradees. Bet kā tu eedomajees taižni tagad nahkt un kā tiki eekshā?

— Kupritis atsfrehja un klehts atsflehgū rahdidams ar daschadām sihmem lika ſaprast, kā nu eſot laiks nahkt. Newareju ſaprast, kas ir: waj ar tevi kas ſewiſčeks notizis, jeb waj zits kas, un tā es, nesinaſchanas dſihts, atnahžu kupritim lihdsā, wiſč atſlehdī durwiſ un mani eelaida. Tā es te atrados un atradu tevi.

— Ak tu nabaga kupritis, kahda tam ſelta dweh-ſele!... Emma tſchuffsteja, preezigi laimigā pateizibā ſiſkdamā rokas. — Ja wiſč te buhtu, es winu teefcham ar ſkuhpſteem apbehrtu par tāhdu wina labu prahdu un leelu gahdibu par mani. Winaam tatsju wairak ſaprachanas un leelaks nopeins pee muhſu fareschgitā liktena laimigas iſſchķirſchanas, nekā numis paſcheem. Bet nu mehs ne brihſha newaram wairs ſavetees, ja negribam ſawai laimej ſaut atkal iſſuſt: wiſč kātru brihdi war pahrnahkt, ſauks tad wezakus ſchurp, un wiſs buhs atkal heigts! Es tatsju eſmu wina peelaulata ſeewa, winam teefibas uſ mani, wiſč war man paſhehlet. Wed mani tuhlin projam, — glahb mani no wina! Padod man drehbes.

• Adams padewa winai apakšdrehbes, lihdsedams tās uſgehrbt. Geraudsijis uſ ſlapja ſatihtu peleku villaini, paſazejees nonehma to, attina walam un eewihſtija tanī Emmu, uſ baltajām ſekem, kas tai bija jau kahjās, uſ-

mauzā atlaşa ɬahsu ɬurpites, jo zitu tur nebija, un tad iſ-
zehla to no gultas, laimigā preekā preebilſdams:

— Kā putnini es tevi iſzelu no ſiltas ligſdinas un nu
wedifſchu projam — tumžchā, dſeſtrā naſķi.

— Redſes, waj putninfu buhs jau tif taħlu ap-
wehlees un waj spahrnini buhs jau ta attihſtijuschees, ka
warēs ahrpus ligſdinas lidinatees, jeb waj nokritis dublos,
fur faſis to ɬaplehſis, waj launi fehni faſers un no-
moziſ...

Schos kā pa jočam domatos wahrdus runadama,
Emma peepeschi kluwa nopeetna, it kā pate no winu fa-
tura fatruhſdamas. Smeekli un īmaidi winai iſſuda no
fejas un, zeeſchi Adamam luħkodamas azis, wina dſili no-
peetnā balsi tam teiza:

— Svehri, ka tu mani nepametiſi faunā un ap-
īmeeklā, ka tu mani nekad neatſtaħfi! Saproti, nekad, it
nekad! Lai nahktu fas nahkdamas.

Winas rokas fatvehris ſawās un fāpat zeeſchi winai
raudsidamees azis, Adams ſazija:

— Tu manas dſihwibas dſirſtele! Tif teefħam, ka
es tizu muhſhibai un nemirstibai, svehru un ſolos tev,
kamehr buhſchu dſihw, tevi tureħħu par ſawu miħlo,
maſo feewina un liħds pehdejam aſins pileenam fargafſhu
un aiffstaħweſħu tevi wairak neka ſawu dſihwibu.

Schahds pahṛspihlets svehrests, iſrunats kaifligi aif-
grahbtā, tſchukſtoſchā balsi, Emmu piłnigi apmeerinaja un
weħi wairak ſaJuħfminaja: wina atkal apkampa Adamu un
to ſkuhpſtidama tſchukſteja:

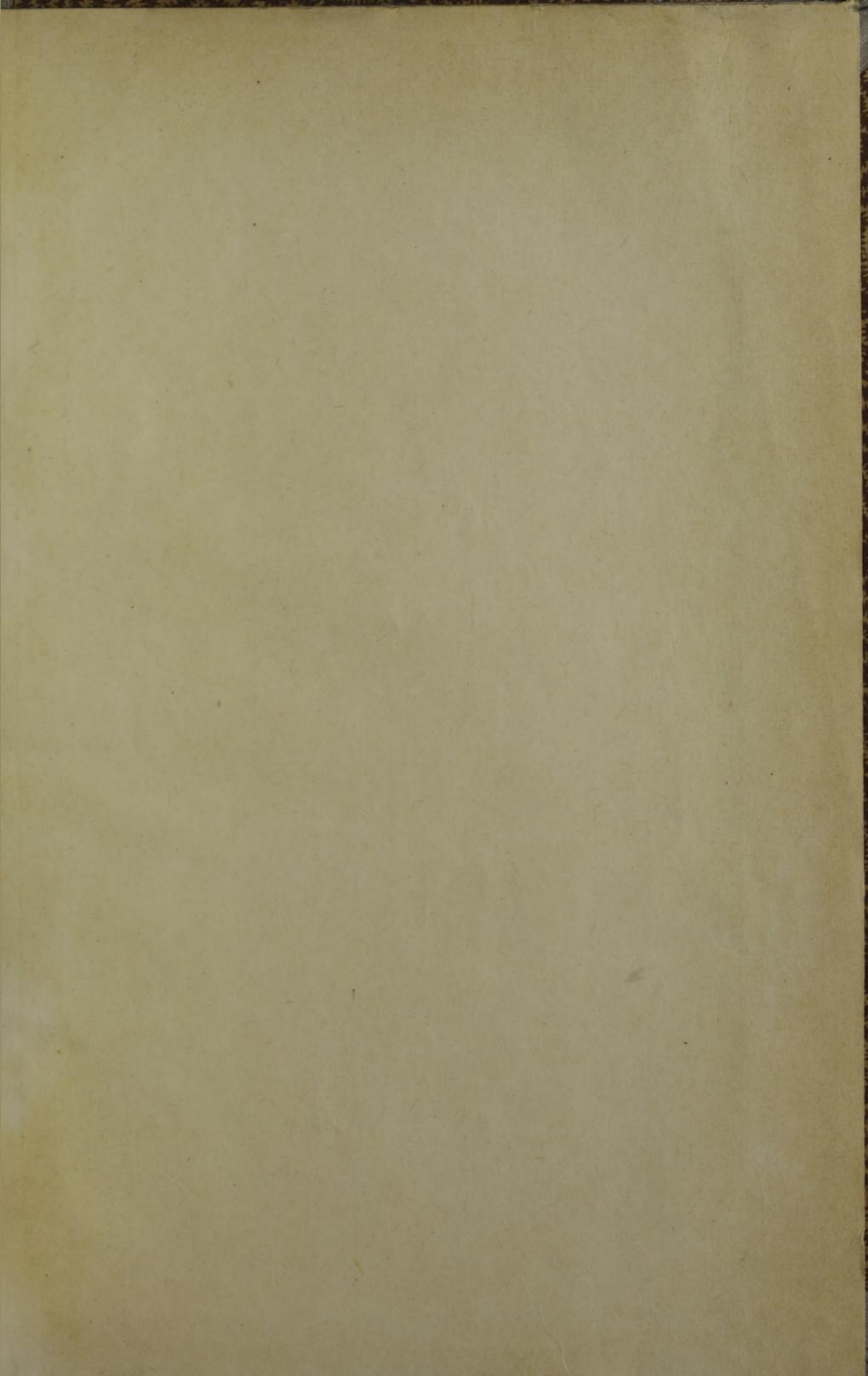
— Ari es sveh... buhſchu atkal tawa feewina, ne-
kad wairi neteepſħos, buhſchu tev laba un klausiga un tevi
ween miħleſħu.

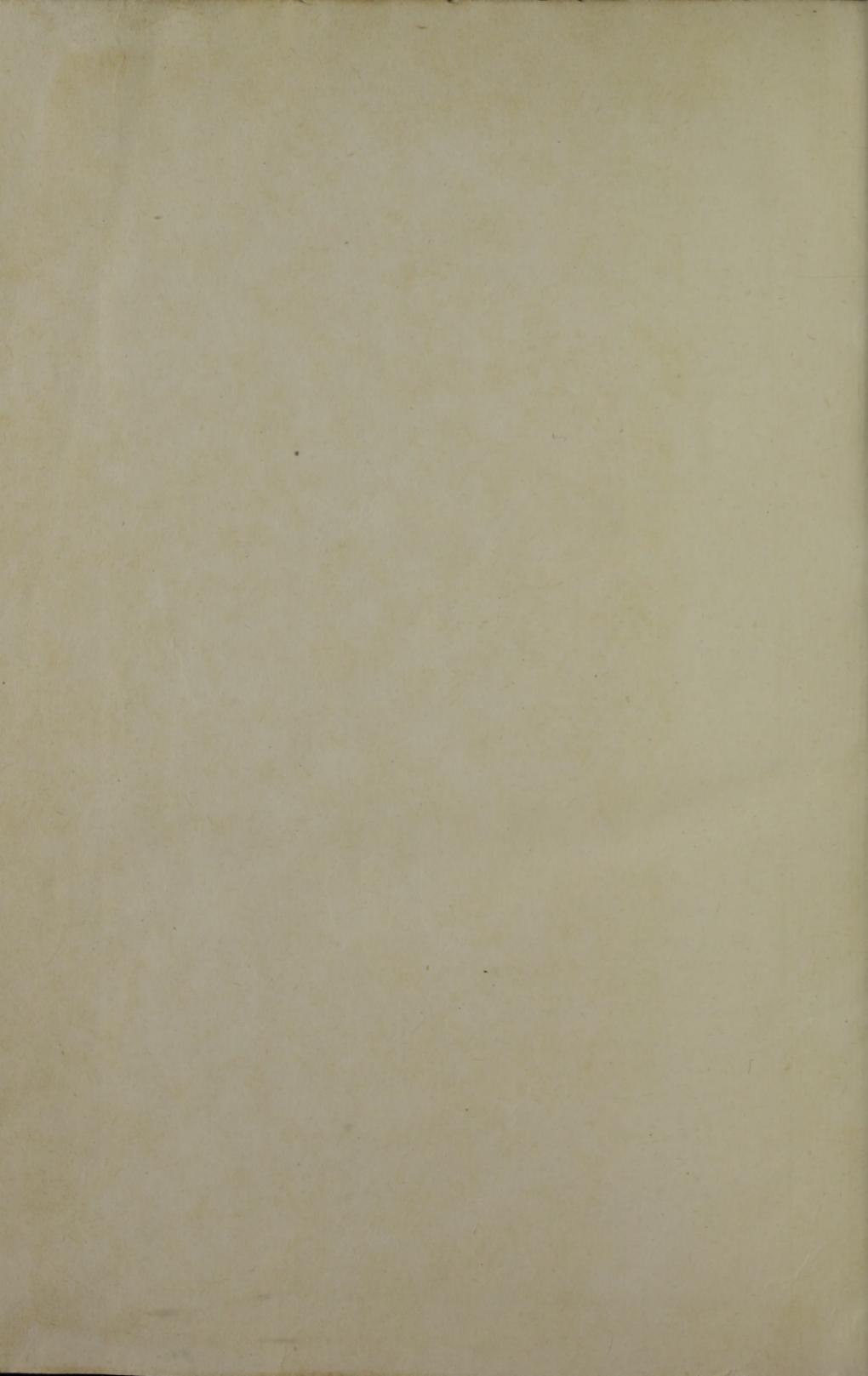
Tad wiñi nodsehſa ſwezi, kluſu attaifija durwiſ, uſ-
manigi un weens pee oṭra turedamees ifgahja ahrā, tikpat
kluſu atkal peewehra durwiſ un ſchigleem ſoleem, netveena
nepamaniti, dewas ahrā pa druiwas wahrtēem, paſuſdami
rihta frehſlā.

Kuprainitis bija tomehr redſejis wiñus aifejani.
Kluſu un manigi, kā ſakis, wiñch peelihda pee flehts, aif-
ſlehdſa durwiſ, iſwiſka atſlehgu, noſweeda to malzeenā un
tad nogahja atpaſal pee ſalmu ſtipas, eerauſas tur ſal-
mos un aifmiga nu no teeſas tahdā zeetā, ſaldā meegā,
kahdu zilweki pa laikam bauda, tad tee domajas iſdarijuſchi
kahdu ſewiſchki labu darbu.

LATVIJAS NACIONALĀ BIBLIOTEKA

0304009562